

Europeiska gemenskapernas officiella tidning

ISSN 1024-3046

C 203 E

fyrtiofemte årgången

27 augusti 2002

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

Informationsnummer

Innehållsförteckning

Sida

I Meddelanden

.....

II Förberedande rättsakter

Kommissionen

2002/C 203 E/01	Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om arbetsvillkor för personal som hyrs ut av bemanningsföretag (KOM(2002) 149 slutlig – 2002/0072(COD)) ⁽¹⁾	1
2002/C 203 E/02	Förslag till Europaparlamentets och rådets beslut om ändring av beslut nr 276/1999/EG om antagande av en flerårig handlingsplan på gemenskapsnivå för att främja en säkrare användning av Internet genom att bekämpa olagligt och skadligt innehåll på globala nät (KOM(2002) 152 slutlig – 2002/0071(COD))	6
2002/C 203 E/03	Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om fodertillsatser (KOM(2002) 153 slutlig – 2002/0073(COD))	10
2002/C 203 E/04	Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om förlängning av EKSG:s system för stålstatistik efter det att EKSG-fördraget har upphört att gälla (KOM(2002) 160 slutlig – 2002/0078(COD))	22
2002/C 203 E/05	Förslag till rådets beslut om gemenskapens ståndpunkt beträffande arbetsordningen för den interimskommitté som inrättas genom interimsavtalet mellan Europeiska gemenskapen och Republiken Kroatien (KOM(2002) 161 slutlig)	24
2002/C 203 E/06	Förslag till rådets förordning om fastställande av vissa medgivanden i form av gemenskapstullkvoter för vissa jordbruksprodukter och om anpassning, som en autonom övergångsåtgärd, av vissa jordbruksmedgivanden enligt Europaavtalet med Estland (KOM(2002) 164 slutlig – 80/2002(ACC))	29

SV

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (fortsättning)	Sida
2002/C 203 E/07	Förslag till rådets förordning om bekräftelse av den slutgiltiga antidumpningstull som infördes på import av sänglinne av bomull med ursprung i Indien genom förordning (EG) nr 2398/97, och som ändrades och tillfälligt upphävdes genom rådets förordning (EG) nr 1644/2001 (KOM(2002) 172 slutlig)	38
2002/C 203 E/08	Förslag till rådets beslut beträffande den ståndpunkt som gemenskapen skall inta i AVS-EG-Ministerrådet i syfte att förlänga beslut nr 1/2000 av Ministerrådet AVS-EG av den 27 juli 2000 om de övergångsbestämmelser som skall gälla från och med den 2 augusti 2000 till dess att partnerskapsavtalet AVS-EG träder i kraft (KOM(2002) 174 slutlig)	45
2002/C 203 E/09	Förslag till Europaparlamentets och rådets beslut om ett flerårigt program för åtgärder på energiområdet: Intelligent energi för Europa (2003–2006) (KOM(2002) 162 slutlig – 2002/0082(COD))	47
2002/C 203 E/10	Förslag till rådets beslut om undertecknande av avtalet om tekniskt och vetenskapligt samarbete mellan Europeiska gemenskapen och Ukraina (KOM(2002) 178 slutlig)	53
2002/C 203 E/11	Förslag till rådets förordning om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av kumarin med ursprung i Folkrepubliken Kina (KOM(2002) 182 slutlig)	60
2002/C 203 E/12	Ändrat förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om byggnaders energiprestanda (KOM(2002) 192 slutlig – 2001/0098(COD)) ⁽¹⁾	69
2002/C 203 E/13	Förslag till rådets förordning om övergångsbestämmelser rörande antidumpnings- och utjämningsåtgärder som antagits enligt kommissionens beslut nr 2277/96/EKSG och nr 1889/98/EKSG samt rörande oavslutade antidumpnings- och antisubventionsundersökningar och oavgjorda klagomål eller ansökningar enligt dessa beslut (KOM(2002) 194 slutlig)	82
2002/C 203 E/14	Förslag till rådets förordning om införande av en europeisk exekutionstitel för obestridda (KOM(2002) 159 slutlig – 2002/0090(CNS))	86
2002/C 203 E/15	Förslag till rådets förordning om ändring av förordning (EG) nr 1334/2000 om upprättande av en gemenskapsordning för kontroll av export av produkter och teknik med dubbla användningsområden (KOM(2002) 184 slutlig – 2002/0085(ACC))	108
2002/C 203 E/16	Förslag till rådets rambeslut om angrepp mot informationssystem (KOM(2002) 173 slutlig – 2002/0086(CNS))	109
2002/C 203 E/17	Förslag till rådets förordning om införande av tilläggstullar på import av vissa produkter med ursprung i Amerikas förenta stater (KOM(2002) 202 slutlig – 2002/0095(ACC))	114
2002/C 203 E/18	Förslag till rådets förordning om att ändra förordning (EG) nr 1255/96 om tillfälligt upphävande av den gemensamma tulltaxans autonoma tullsatser för vissa industri-, jordbruks- och fiskeriprodukter (KOM(2002) 198 slutlig)	125

2002/C 203 E/19	Förslag till rådets förordning om öppnande av en autonom tullkvot för import av nötkött av hög kvalitet (KOM(2002) 199 slutlig – 2002/0094(ACC))	130
2002/C 203 E/20	Förslag till rådets beslut om gemenskapens ståndpunkt beträffande inrättandet av en gemensam rådgivande kommitté om vilket beslut skall fattas av det associeringsråd som inrättats genom Europaavtalet mellan Europeiska gemenskaperna och Slovakiska republiken (KOM(2002) 200 slutlig – 2002/0093(ACC))	131
2002/C 203 E/21	Förslag till Europaparlamentets och rådets beslut om ändring av beslut nr 253/2000/EG om att inrätta den andra etappen av gemenskapens åtgärdsprogram för utbildning "Sokrates" (KOM(2002) 193 slutlig – 2002/0101(COD))	133
2002/C 203 E/22	Förslag till rådets beslut om ändring av beslut 97/788/EG med avseende på giltighetstiden (KOM(2002) 216 slutlig)	135
2002/C 203 E/23	Ändrat förslag till rådets direktiv om rätt till familjeåterförening (KOM(2002) 225 slutlig – 1999/0258(CNS))	136
2002/C 203 E/24	Förslag till rådets beslut om ingående av en konvention mellan Europeiska gemenskapen och Förenta nationernas hjälporganisation för palestinaflyktingar (UNRWA) om bistånd till flyktingar i länderna i Mellanöstern under perioden 2002–2005 (KOM(2002) 238 slutlig – 2002/0104(CNS))	142
2002/C 203 E/25	Förslag till rådets beslut om fastställande av gemenskapens ståndpunkt i Kommittén för livsmedelsbistånd (KOM(2002) 219 slutlig)	145
2002/C 203 E/26	Förslag till rådets förordning om fastställande av medgivanden i form av gemenskapstullkvoter för vissa jordbruksprodukter och om anpassning, som en autonom övergångs-åtgärd, av vissa jordbruksmedgivanden enligt Europaavtalet med Litauen (KOM(2002) 221 slutlig – 2002/0102(ACC))	146
2002/C 203 E/27	Förslag till rådets förordning om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar i äktenskapsmål och mål om föräldraansvar samt om upphävande av förordning (EG) nr 1347/2000 och om ändring av förordning (EG) nr 44/2001 vad avser mål om underhållsskyldighet (KOM(2002) 222 slutlig – 2002/0110(CNS))	155
2002/C 203 E/28	Förslag till rådets förordning om ändring av förordning (EG) nr 2505/96 om öppnande och förvaltning av autonoma gemenskapstullkvoter för vissa jordbruks- och industriprodukter (KOM(2002) 224 slutlig)	179
2002/C 203 E/29	Förslag till rådets förordning om avslutande av antidumpningsförfarandet rörande import av cyklar med ursprung i Republiken Indonesien, Malaysia och Thailand (KOM(2002) 226 slutlig)	181

2002/C 203 E/30	Ändrat förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om samordning av förfarandena vid upphandling på områdena vatten, energi, transporter och posttjänster (KOM(2002) 235 slutlig – 2000/0117(COD)) ⁽¹⁾	183
2002/C 203 E/31	Ändrat förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av varor, tjänster och byggentreprenader (KOM(2002) 236 slutlig – 2000/0115(COD)) ⁽¹⁾	210
2002/C 203 E/32	Förslag till rådets förordning om fastställande av medgivanden i form av gemenskaps-tullkvoter för vissa jordbruksprodukter och om anpassning, som en autonom övergångs-åtgärd, av vissa jordbruksmedgivanden enligt Europaavtalet med Lettland (KOM(2002) 227 slutlig – 2002/0103(ACC))	241
2002/C 203 E/33	Förslag till rådets beslut om gemenskapens ståndpunkt i Gemensamma rådet EG-Mexiko beträffande de särskilda kommittéernas arbetsordning (KOM(2002) 228 slutlig)	250
2002/C 203 E/34	Förslag till rådets beslut om gemenskapens ståndpunkt beträffande inrättandet av en gemensam rådgivande kommitté om vilket beslut skall fattas av det associeringsråd som inrättas genom Europaavtalet mellan Europeiska gemenskaperna och Republiken Bulgarien (KOM(2002) 231 slutlig – 2002/0107(ACC))	253
2002/C 203 E/35	Förslag till rådets direktiv om ändring av direktiv 69/208/EEG om saluföring av utsäde av olje- och spånadväxter (KOM(2002) 232 slutlig – 2002/0105(CNS))	256
2002/C 203 E/36	Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av rådets förordning (EG) nr 2223/96 med avseende på tidsfrister för sändningen av huvudaggregaten i nationalräkenskaperna, undantag när det gäller sändningen av huvudaggregaten i nationalräkenskaperna och sändning av uppgifter om sysselsättning angivna i arbetade timmar (KOM(2002) 234 slutlig – 2002/0109(COD))	258
2002/C 203 E/37	Ändrat förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av rådets direktiv 83/477/EEG om skydd för arbetstagare mot risker vid exponering för asbest i arbetet (KOM(2002) 254 slutlig – 2001/0165(COD))	273
2002/C 203 E/38	Förslag till rådets förordning om bevarande och hållbart utnyttjande av fiskeresurserna inom ramen för den gemensamma fiskeripolitiken (KOM(2002) 185 slutlig – 2002/0114(CNS)) ⁽¹⁾	284
2002/C 203 E/39	Förslag till rådets förordning om ändring av förordning (EG) nr 2792/1999 om föreskrifter och villkor för gemenskapens strukturstöd inom fiskesektorn (KOM(2002) 187 slutlig – 2002/0116(CNS)) ⁽¹⁾	304

II

(Förberedande rättsakter)

KOMMISSIONEN

Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om arbetsvillkor för personal som hyrs ut av bemanningsföretag

(2002/C 203 E/01)

(Text av betydelse för EES)

KOM(2002) 149 slutlig — 2002/0072(COD)

(Framlagt av kommissionen den 21 mars 2002)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska
gemenskapen, särskilt artikel 137.2 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yt-
rande,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget, och

av följande skäl:

- (1) Denna rättsakt respekterar de grundläggande rättigheterna och iakttar de principer som erkänns bland annat i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, och den syftar särskilt till att fullt ut garantera efterlevnaden av artikel 31 i denna stadga, i vilken det föreskrivs att varje arbetstagare har rätt till hälsosamma, säkra och värdiga arbetsförhållanden, en begränsning av den maximala arbetstiden, dygns- och veckovila samt årlig betald semester.
- (2) I punkt 7 i Europeiska gemenskapens stadga om grundläggande sociala rättigheter för arbetstagare föreskrivs bland annat att förverkligandet av den inre marknaden måste leda till att levnads- och arbetsvillkoren för arbetstagarna inom Europeiska gemenskapen förbättras. Detta skall ske genom en tillnärmning av dessa villkor samtidigt som de förbättras, i synnerhet vad gäller andra arbetsformer än tillsvidareanställning, såsom visstidsanställning, deltidsarbete, tillfällig anställning och säsongarbete.
- (3) I slutsatserna från Europeiska rådets möte i Lissabon den 23–24 mars 2000 fastställdes ett nytt strategiskt mål för Europeiska unionen, nämligen "att bli världens mest konkurrenskraftiga och dynamiska kunskapsbaserade ekonomi, med möjlighet till hållbar ekonomisk tillväxt med fler och bättre arbetstillfällen och en högre grad av social sammanhållning".

(4) Enligt EU:s sociala agenda – som Europeiska rådet antog vid sitt möte i Nice den 7–9 december 2000 på grundval av kommissionens meddelande – samt enligt Europeiska rådets slutsatser i Stockholm den 23–24 mars 2001 och rådets beslut av den 19 januari 2001 om riktlinjerna för sysselsättningen 2001, bör en tillfredsställande och smidig arbetsorganisation införas inom ramen för nya flexibla avtal som ger en god trygghet och en högre yrkesstatus åt berörda arbetstagare, och som samtidigt är förenliga med arbetstagarnas önskemål och företagets behov.

(5) Kommissionen förde den 27 september 1995 ett samråd med arbetsmarknadens parter om den möjliga inriktningen på en gemenskapsåtgärd rörande flexibel arbetstid och trygghet för arbetstagarna.

(6) Kommissionen ansåg efter detta samråd att en gemenskapsåtgärd var önskvärd och samrådde därför på nytt med arbetsmarknadens parter den 9 april 1996 om det planerade förslaget innehåll.

(7) De avtalslutande parterna förklarade i ingressen till det ramavtal om visstidsarbete som slöts den 18 mars 1999 att de hade för avsikt att utreda behovet av liknande avtal för personal inhyrd från personaluthyrningsföretag.

(8) De allmänna branschövergripande organisationerna – Europeiska industri- och arbetsgivarorganisationen (UNICE), Europeiska centrumet för offentliga affärsverk och företag (CEEP) och Europeiska fackliga samorganisationen (EFS) – har i en gemensam skrivelse informerat kommissionen om att de vill inleda det förfarande som föreskrivs i artikel 138.4 i EG-fördraget, och i en gemensam skrivelse bad de kommissionen om en tidsfrist på ytterligare tre månader. Kommissionen biföll denna begäran och förlängde förhandlingstiden till och med den 15 mars 2001.

(9) Den 21 maj 2001 meddelade arbetsmarknadens parter att deras förhandlingar om arbetskraft från bemanningsföretag hade strandat.

(10) Rättsläget för arbetstagare som hyrs ut av bemanningsföretag inom unionen kännetecknas av stora skillnader.

- (11) Inhyrning av personal från bemanningsföretag bör tillgodose företagets behov av flexibilitet och arbetstagarnas behov av att förena privatliv och yrkesliv samt bidra till att det skapas arbetstillfällen och till deltagande och inträde på arbetsmarknaden.
- (12) Syftet med detta direktiv är att skapa en ram som skyddar den personal som hyrs ut av bemanningsföretag och som även utgör en gemensam och smidig ram för att främja verksamheten för branschens företag inom Europeiska gemenskapens territorium, och samtidigt undviker att skapa administrativa, ekonomiska och rättsliga hinder som motverkar bildande och utveckling av små och medelstora företag.
- (13) Detta direktiv bör tillämpas med iakttagande av fördraget, särskilt när det gäller fritt tillhandahållande av tjänster och fri etableringsrätt, och utan att det påverkar Europaparlamentets och rådets direktiv 96/71/EG av den 16 december 1996⁽¹⁾ om utstationering av arbetstagare i samband med tillhandahållande av tjänster.
- (14) I rådets direktiv 91/383/EEG av den 25 juni 1991⁽²⁾ om komplettering av åtgärderna för att främja förbättringar av säkerhet och hälsa på arbetsplatsen för arbetstagare med tidsbegränsat anställningsförhållande eller tillfälligt anställningsförhållande fastställs bestämmelser som skall tillämpas på arbetskraft från bemanningsföretag i fråga om säkerhet och hälsa i arbetet.
- (15) När det gäller grundläggande arbets- och anställningsvillkor, bör personal som hyrs ut av bemanningsföretag inte behandlas på ett mindre förmånligt sätt än en "jämförbar arbetstagare", dvs. en arbetstagare i kundföretaget som har ett identiskt eller liknande arbete med beaktande av tjänstgöringstid, kvalifikationer och kunskaper.
- (16) Särbehandling bör dock kunna förekomma om den på ett objektivet och rimligt sätt kan motiveras i ett legitimt syfte.
- (17) För arbetstagare som är knutna till ett bemanningsföretag genom ett avtal om tillsvidareanställning är det, med beaktande av det särskilda skydd som följer av den typ av anställningsavtal de har, lämpligt att föreskriva en möjlighet att göra undantag från de bestämmelser som gäller i kundföretaget.
- (18) Med hänsyn till behovet av att upprätthålla en viss flexibilitet i anställningsförhållandet, bör det föreskrivas att medlemsstaterna får överlåta åt arbetsmarknadens parter att fastställa grundläggande arbets- och anställningsvillkor som är avpassade till den särskilda karaktären av vissa typer av arbeten eller vissa näringsgrenar.
- (19) En viss flexibilitet bör säkerställas när det gäller tillämpningen av principen om icke-diskriminering i de fall då de uppdrag för utförande av ett arbete på grund av sin karaktär eller varaktighet inte överstiger sex veckor.

- (20) Den förbättring av det grundläggande skyddet för arbetstagare från bemanningsföretag som följer av tillämpningen av detta direktiv motiverar att det görs en periodisk översyn av eventuella begränsningar eller förbud mot anlitande av arbetskraft från bemanningsföretag och att det tas bort om de inte längre är motiverade med hänsyn till det allmänna intresset, bland annat skyddet av arbetstagarna.
- (21) Arbetstagare som hyrs ut av bemanningsföretag bör vara företrädda.
- (22) I överensstämmelse med subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna i artikel 5 i fördraget kan målen för den åtgärd som avses ovan inte i tillräcklig utsträckning uppnås av medlemsstaterna, eftersom det gäller att fastställa en harmoniserad ram på gemenskapsnivå som skyddar arbetstagare som hyrs ut av bemanningsföretag. På grund av den föreslagna åtgärdens omfattning eller verkningar kan dessa mål bättre uppnås på gemenskapsnivå genom att det införs minimikrav som skall tillämpas i hela Europeiska gemenskapen. Detta direktiv går inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL 1

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Tillämpningsområde

1. Detta direktiv skall tillämpas på anställningsavtal eller anställningsförhållande mellan ett bemanningsföretag som är arbetsgivare och en arbetstagare som ställs till ett kundföretags förfogande för att arbeta i detta företag under dess kontroll.
2. Detta direktiv skall tillämpas på offentliga och privata företag som bedriver ekonomisk verksamhet med eller utan vinstsyfte.
3. Medlemsstaterna får, efter samråd med arbetsmarknadens parter, föreskriva att detta direktiv inte skall tillämpas på anställningsavtal eller anställningsförhållanden som sluts inom ramen för särskilda offentliga program för yrkesinriktad utbildning, arbetslivsintegrering och omskolning eller sådana program som stöds av offentliga myndigheter.

Artikel 2

Syfte

Detta direktiv syftar till

1. att förbättra arbets kvaliteten för uthyrd arbetskraft och garantera att principen om icke-diskriminering tillämpas på arbetstagare som hyrs ut av bemanningsföretag,

⁽¹⁾ EGT L 18, 21.1.1997, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 206, 29.7.1991, s. 19.

2. att fastställa en lämplig ram för anlitande av arbetskraft från bemanningsföretag för att bidra till en väl fungerande arbetsmarknad och till sysselsättningen.

Artikel 3

Definitioner

1. I detta direktiv avses med
- a) *arbetstagare*: var och en som i den berörda medlemsstaten i egenskap av arbetstagare är skyddad enligt nationell arbetsrätt och nationell praxis,
  - b) *jämförbar arbetstagare*: en arbetstagare i ett kundföretag som har ett arbete som är identiskt med eller som liknar det arbete som utförs av den arbetstagare som ställs till förfogande av bemanningsföretaget med beaktande av tjänstgöringstid, kvalifikationer och kunskaper.
  - c) *uppdrag*: den period då en arbetstagare från ett bemanningsföretag står till kundföretagets förfogande,
  - d) *grundläggande arbets- och anställningsvillkor*: arbets- och anställningsvillkor som avser
    - i) arbetstidens längd, vilotid, nattarbete, betald semester och helgdagar,
    - ii) lön,
    - iii) arbete för gravida och ammande kvinnor, barn och ungdomar, och
    - iv) åtgärder som vidtas för att motverka alla former av diskriminering på grund av kön, ras eller etniskt ursprung, religion eller övertygelse, funktionshinder, ålder eller sexuell läggning.

2. Detta direktiv skall inte påverka tillämpningen av nationell rätt när det gäller definitionen av anställningsavtal eller anställningsförhållande. Medlemsstaterna får dock inte undanta anställningsavtal eller anställningsförhållanden från tillämpningsområdet för detta direktiv enbart till följd av att de gäller

- a) deltidsanställda enligt rådets direktiv 97/81/EG av den 15 december 1997,
- b) visstidsanställda enligt rådets direktiv 99/70/EG av den 28 juni 1999, eller
- c) personer som utför ett tillfälligt uppdrag hos ett kundföretag.

Artikel 4

Översyn av förbud eller begränsningar

1. Medlemsstaterna skall, efter samråd med arbetsmarknadens parter, enligt nationell lagstiftning, nationella kollektivavtal och nationell praxis, göra en periodisk översyn minst vart femte år av begränsningar eller förbud mot anlitande av arbetskraft från bemanningsföretag när det gäller vissa grupper av arbetstagare eller vissa näringsgrenar för att kontrollera om de särskilda förutsättningar som ligger till grund för dessa förbud eller begränsningar fortfarande föreligger. Om så inte är fallet, skall medlemsstaterna undanröja dessa begränsningar eller förbud.

2. Medlemsstaterna skall underrätta kommissionen om resultatet av denna översyn. Om sådana begränsningar eller förbud bibehålls, skall medlemsstaterna ange skälen till att de anser att dessa begränsningar eller förbud är nödvändiga och berättigade.

De begränsningar eller förbud som kan komma att bibehållas skall motiveras av skäl av allmänt intresse, med beaktande bland annat av arbetstagarnas skydd.

KAPITEL II

ARBETS- OCH ANSTÄLLNINGSVILLKOR

Artikel 5

Principen om icke-diskriminering

1. De arbetstagare som hyrs ut av bemanningsföretag skall under den tid deras uppdrag varar behandlas minst lika förmånligt som en jämförbar arbetstagare i kundföretaget i fråga om grundläggande arbets- och anställningsvillkor, inklusive sådana som förutsätter en viss tjänstgöringstid, såvida inte en särbehandling är motiverad av objektiva skäl.

Där så är lämpligt skall principen om tidsproportionalitet tillämpas.

2. Medlemsstaterna får föreskriva att undantag kan göras från den princip som fastställs i punkt 1 när personal som är knuten till ett bemanningsföretag genom ett avtal om tillsvidareanställning fortfarande uppbär lön under tiden mellan utförandet av två uppdrag.

3. Medlemsstaterna får göra det möjligt för arbetsmarknadens parter på lämplig nivå att ingå kollektivavtal om undantag från den princip som fastställs i punkt 1, förutsatt att den personal som hyrs ut av bemanningsföretag tillförsäkras ett adekvat skydd.

4. Utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i punkterna 1 och 2 ovan, får medlemsstaterna föreskriva att punkt 1 inte skall tillämpas när en arbetstagare som hyrs ut av ett bemanningsföretag utför ett eller flera uppdrag i rad i samma kundföretag för ett arbete som på grund av sin varaktighet eller karaktär kan utföras under en period som inte överstiger sex veckor.

Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att undvika en oskälig tillämpning av denna punkt.

5. När det enligt detta direktiv skall göras en jämförelse med en jämförbar arbetstagare i kundföretaget och det inte finns någon sådan arbetstagare, skall jämförelsen göras genom hänvisning till det kollektivavtal som gäller för kundföretaget. När det inte finns något gällande kollektivavtal skall jämförelsen göras genom hänvisning till det kollektivavtal som gäller för bemanningsföretaget. Om det inte finns något gällande kollektivavtal skall de grundläggande arbets- och anställningsvillkoren för den arbetstagare som bemanningsföretaget hyr ut omfattas av nationell lagstiftning och nationell praxis.

6. Tillämpningsföreskrifter för bestämmelserna i denna artikel skall fastställas av medlemsstaterna efter samråd med arbetsmarknadens parter. Medlemsstaterna får också överlåta åt arbetsmarknadens parter på lämplig nivå att fastställa dessa tillämpningsföreskrifter genom avtal.

Artikel 6

Tillgång till fast anställning och arbete av god kvalitet

1. De arbetstagare som hyrs ut av bemanningsföretag skall informeras om lediga platser i kundföretaget så att de garanteras samma möjligheter att få fast anställning som övriga arbetstagare i detta företag.

2. Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som behövs för att bestämmelser som förbjuder eller som leder till att ingående av ett anställningsavtal eller ett anställningsförhållande förhindras mellan kundföretaget och den arbetstagare som hyrts ut av bemanningsföretaget efter det att uppdraget har avslutats, ogiltigförklaras eller kan ogiltigförklaras.

3. Bemanningsföretagen får inte kräva någon ersättning från arbetstagarna för en placering i ett kundföretag.

4. Personal som hyrs ut av bemanningsföretag skall ha tillgång till kundföretagets sociala service, såvida inte en särbehandling är motiverad av objektiva skäl.

5. Medlemsstaterna skall vidta lämpliga åtgärder eller främja dialogen mellan arbetsmarknadens parter, enligt nationell sedvänja eller praxis, med sikte på

— att förbättra tillgången till utbildning i bemanningsföretagen för de arbetstagare som hyrs ut, även under perioder mellan

uppdragen, för att främja deras karriärutveckling och anställbarhet, och

— att förbättra tillgången till utbildning för arbetstagare som hyrs ut i de kundföretag där de är placerade.

Artikel 7

Representation för personal som hyrs ut

Den personal som hyrs ut skall räknas med i bemanningsföretaget vid beräkning av den tröskel över vilken organ för arbetstagarrepresentation enligt nationell lagstiftning och gemenskapslagstiftning skall inrättas.

Medlemsstaterna får enligt villkor de själva fastställer föreskriva att denna personal skall räknas med i kundföretaget vid beräkning av den tröskel över vilken organ för arbetstagarrepresentation enligt nationell lagstiftning och gemenskapslagstiftning får inrättas.

Artikel 8

Information till arbetstagarrepresentanter

Utan att det påverkar tillämpningen av strängare och/eller mera specifika nationella bestämmelser eller gemenskapsbestämmelser om information och samråd, skall kundföretaget lämna relevanta upplysningar om sitt anlåtande av arbetskraft från bemanningsföretag när information lämnas om sysselsättningsläget i företaget till de organ för arbetstagarrepresentation som inrättats enligt gemenskapslagstiftning och nationell lagstiftning.

KAPITEL III

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 9

Minimikrav

1. Detta direktiv skall inte påverka medlemsstaternas rätt att tillämpa eller införa lagar eller andra författningar som är förmånligare för arbetstagarna, eller att främja eller medge att kollektivavtal eller andra avtal som är förmånligare för arbetstagarna sluts mellan arbetsmarknadens parter.

2. Genomförandet av detta direktiv skall inte i något fall vara tillräckligt skäl för att motivera en sänkning av den allmänna skyddsnivån för arbetstagarna på de områden som omfattas av detta direktiv. De åtgärder som vidtas för att genomföra detta direktiv skall inte påverka rätten för medlemsstaterna och/eller arbetsmarknadens parter att, med hänsyn till hur förhållandena utvecklas, besluta om andra lagar eller författningar än de som finns när detta direktiv antas, förutsatt att minimikraven i detta direktiv respekteras.

*Artikel 10***Sanktioner**

Medlemsstaterna skall fastställa de sanktioner som skall tillämpas vid överträdelse av de nationella bestämmelser som fastställs för tillämpning av detta direktiv samt vidta de åtgärder som behövs för att se till att de genomförs. De sanktioner som fastställs skall vara effektiva, proportionella och avskräckande. Medlemsstaterna skall anmäla dessa bestämmelser till kommissionen senast den dag som anges i artikel 11, och varje senare ändring snarast möjligt. De skall särskilt se till att arbetstagarerna och/eller deras företrädare på ett lämpligt sätt kan se till att de skyldigheter som föreskrivs i detta direktiv fullgörs.

*Artikel 11***Genomförande**

1. Medlemsstaterna skall anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den ... (två år efter antagandet), eller försäkra sig om att arbetsmarknadens parter inför nödvändiga bestämmelser genom avtal, varvid medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som behövs så att de alltid kan garantera de resultat som föreskrivs genom detta direktiv. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

2. När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

*Artikel 12***Översyn av kommissionen**

Senast den (fem år efter antagandet av detta direktiv) skall kommissionen i samråd med medlemsstaterna och arbetsmarknadens parter på gemenskapsnivå se över tillämpningen av direktivet och vid behov föreslå parlamentet och rådet nödvändiga ändringar.

*Artikel 13***Ikraftträdande**

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 14

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Förslag till Europaparlamentets och rådets beslut om ändring av beslut nr 276/1999/EG om antagande av en flerårig handlingsplan på gemenskapsnivå för att främja en säkrare användning av Internet genom att bekämpa olagligt och skadligt innehåll på globala nät

(2002/C 203 E/02)

KOM(2002) 152 slutlig — 2002/0071(COD)

(Framlagt av kommissionen den 22 mars 2002)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR FATTAT DETTA BESLUT,

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 153.2 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget, och

av följande skäl:

- (1) Beslut nr 276/1999/EG ⁽¹⁾ antogs för en period på fyra år.
- (2) I enlighet med artikel 6.4 i beslut 276/1999/EG har kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén lämnat en rapport ⁽²⁾ om resultatet av de insatser som genomförts inom ramen för de handlingslinjer som anges i bilaga I till det beslutet.
- (3) Utvärderingen utgjorde en del av den grundläggande dokumentationen för ett seminarium om säkrare användning av ny online-teknik där ledande experter på området dels gjorde en bedömning av utvecklingen av frågorna i handlingsplanen fastställd i beslut nr 276/1999/EG (nedan kallad "handlingsplanen"), dels presenterade rekommendationer för kommissionen.
- (4) Ny online-teknik, nya användare och nya användningsmönster skapar nya faror och förvärrar befintliga faror, men öppnar samtidigt många nya möjligheter.
- (5) Det finns ett tydligt behov av samordning av insatserna för ett säkrare Internet, både på nationell och europeisk nivå. Decentralisering är ett viktigt inslag, som kan uppnås med hjälp av nationella kontaktpunkter. Man bör vidare uppmuntra att samtliga berörda aktörer, i synnerhet fler tillhandahållare av Internet-innehåll, deltar. Kommissionen bör fungera som mellanhand och bidra till europeiskt och globalt samarbete. Samarbetet mellan gemenskapen och kandidatländerna bör byggas ut.

- (6) Det behövs mer tid för att genomföra åtgärder som leder till förbättrat nätverkssamarbete så att man kan uppnå målen i handlingsplanen och ta hänsyn till ny online-teknik.
- (7) Den finansiella ram som utgör den huvudsakliga referenspunkten för budgetmyndigheten under det årliga budgetförfarandet bör ändras i enlighet härmed.
- (8) Kommissionen bör åläggas att presentera en andra rapport om resultatet av de insatser som genomförts inom ramen för handlingslinjerna efter fyra år samt en slutrapport när handlingsplanen är slutförd.
- (9) Listan över ansökarländer som kan delta bör ändras till att omfatta även Malta och Turkiet.
- (10) Handlingsplanen bör förlängas med ytterligare två år som bör betraktas som en andra fas, och för att införa särskilda bestämmelser för den andra fasen, bör handlingslinjerna ändras mot bakgrund av gjorda erfarenheter och resultaten i rapporten.
- (11) Beslut 276/1999/EG bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Beslut nr 276/1999/EG ändras enligt följande:

1. Titeln skall ersättas med följande:

"Europaparlamentets och rådets beslut 276/1999/EG av den 25 januari 1999 om antagande av en flerårig handlingsplan på gemenskapsnivå för att främja en säkrare användning av Internet och ny online-teknik genom att bekämpa olagligt och skadligt innehåll (eSafe)."

2. Artikel 1.2 skall ersättas med följande:

"Handlingsplanen skall omfatta en period på sex år från och med den 1 januari 1999 till och med den 31 december 2004."

⁽¹⁾ EGT L 33, 6.2.1999, s. 1.

⁽²⁾ KOM(2001) 690, 23.11.2001.

3. Första stycket i artikel 1.3 skall ersättas med följande:

”Finansieringsramen för genomförandet av handlingsplanen för perioden 1 januari 1999–31 december 2004 fastställs härmed till 38,3 miljoner euro.”

4. Artikel 6.4 skall ersättas med följande:

”Efter två år, efter fyra år och när handlingsplanen löper ut skall kommissionen lämna en rapport, som först skall ha granskats av den kommitté som nämns i artikel 5, till Europaparlamentet, rådet, Ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén, med en utvärdering av resultatet av de insatser som genomförts inom ramen för den handlingsplan som anges i artikel 2. Med utgångspunkt i dessa resultat får kommissionen föreslå att riktlinjerna för handlingsplanen justeras.”

5. Artikel 7.2 skall ersättas med följande:

”2. Handlingsplanen skall vara öppen för deltagande från ansökarländerna på följande basis:

a) För central- och östeuropeiska länder i enlighet med villkoren i Europaavtalen, i tilläggsprotokollen till dessa och i besluten från respektive associeringsråd.

b) För Cypern, Malta och Turkiet i enlighet med de bilaterala avtal som skall ingås.”

6. Bilaga I skall ändras i enlighet med bilaga I till det här beslutet.

7. Bilaga II skall ersättas med texten i bilaga II till det här beslutet.

Artikel 2

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

BILAGA I

Bilaga I till beslut 276/1999/EG skall ändras enligt följande:

1. Under rubriken Handlingslinjer skall följande tredje stycke läggas till:

”Efter den inledande fasen som omfattar perioden 1 januari 1999–31 december 2002, kommer en andra fas att organiseras under perioden 1 januari 2003–31 december 2004. Denna andra fas kommer att bygga på resultaten från den inledande fasen, samtidigt som nödvändiga ändringar kommer att göras för att man skall kunna ta hänsyn till gjorda erfarenheter och den tekniska utvecklingen. I synnerhet kommer följande att ske:

- i) Begreppet säker användning kommer även att omfatta ny online-teknik, inklusive mobilt innehåll och bredbandsinnehåll, online-spel, icke-hierarkisk filöverföring, text och utvidgade meddelanden samt alla typer av realtidskommunikation som chatt-rum och direktmeddelanden.
- ii) Man kommer att vidta åtgärder för att se till att ett bredare spektrum av olagligt och skadligt innehåll samt tvivelaktigt beteende, även rasism och våld, omfattas.
- iii) Man kommer att uppmuntra ett aktivare deltagande från innehållsindustrin och media och samarbetet med regeringsstödda organ kommer att utvidgas.
- iv) Ökat samarbete kommer att uppmuntras mellan projektdeltagare i de olika handlingslinjerna. Detta gäller särskilt i fråga om telejourer, kampanjer för ökad medvetenhet, innehållsklassificering och självreglering.
- v) Man kommer att vidta åtgärder för att associera kandidatländer med pågående verksamhet, för att utbyta erfarenheter och kunskaper samt skapa kopplingar till och uppmuntra samarbete med liknande verksamhet i tredje länder och med internationella organisationer.”

2. I punkt 1.1 skall följande sjätte stycke läggas till:

”Under den andra fasen kommer målet att vara att ytterligare förbättra driften av befintliga nätverk, arbeta för att öka medvetenheten om ett säkrare Internet, anta riktlinjer om bästa metoder för ny teknik, utvidga nätverkens täckning i medlemsstaterna, ge praktiskt bistånd till kandidatländerna som önskar inrätta telejourer och bygga ut linjer till telejourer utanför Europa.”

3. I punkt 1.2 skall följande fjärde stycke läggas till:

"Under den andra fasen kommer ytterligare stöd att ges för att garantera samarbete på gemenskapsnivå genom att man kopplar ihop lämpliga strukturer i nätverk inom medlemsstaterna och genom systematisk genomgång och rapportering av relevanta rättsliga och lagstiftningsmässiga frågor, genom att man hjälper till att utveckla jämförbara bedömningsmetoder av ramen för självreglering, genom att man hjälper till att anpassa självreglerande metoder till ny teknik genom att tillhandahålla systematisk information om utvecklingen och användningen av sådan teknik, genom att man ger praktiskt stöd till kandidatländer som vill inrätta organ för självreglering samt utvidga samarbetet med sådana organ utanför Europa."

4. I punkt 2.1 skall följande sjunde stycke läggas till:

"Under den andra fasen kommer det att ske en fokusering på benchmarking av programvaror och tjänster för filtrering (i synnerhet när det gäller prestanda, användarvänlighet, lämplighet för europeiska marknader och nya former av digitalt innehåll). Stöd till utveckling av filtreringsteknik kommer att ske via gemenskapens forskningsprogram i nära samarbete med den verksamhet i handlingsplanen som rör filtrering."

5. I punkt 2.2 skall följande tredje stycke läggas till:

"Under den andra fasen kommer stöd att ges för att föra samman berörda branscher och intressenter, exempelvis tillhandahållare av innehåll, organ som ansvarar för lagstiftning och självreglering, programvaruorganisationer, organisationer för Internetklassificering och konsumentorgan, för att skapa gynnsamma villkor för utveckling och genomförande av klassificeringssystem som är lätta för både tillhandahållare av innehåll och användare att förstå och använda. Dessa system skall ge föräldrar och utbildningsansvariga i Europa information som är nödvändig för att de skall kunna fatta beslut som vilar på deras kulturella och språkliga värden och som tar hänsyn till sammanstrålningen mellan telekommunikation, audio-visuella media och informationsteknik."

6. Punkt 3.2 skall ändras enligt följande:

a) Det fjärde stycket skall ersättas med följande:

"Syftet med gemenskapsstödet är att stödja breda åtgärder för ökad medvetenhet och att tillhandahålla övergripande samordning och utbyte av erfarenheter så att man fortlöpande kan dra lärdom av resultaten av verksamheten (till exempel genom att man anpassar det materiel som distribueras). Användningen av befintliga nätverk kommer att ge kostnadsbesparingar, men för att framställa relevant innehåll och nå tänkta målgrupper krävs det ytterligare finansiering."

b) Följande femte stycke skall läggas till:

"Under den andra fasen kommer stöd att ges till bästa metoder i fråga om utbildning i hur man använder nya medier genom att man inrättar ett europeiskt nätverk för att öka medvetenheten om säkrare användning av Internet och ny online-teknik. Denna insats får stöd från följande:

- En omfattande webbportal om de resurser som finns för medvetenhet och information.
- Tillämpad sociologisk forskning med deltagande av samtliga berörda parter (utbildningsansvariga, officiella och frivilliga barnvårdsorganisationer, föräldraorganisationer, industrin, rättsvårdande instanser) när det gäller barns användning av ny teknik för att man skall kunna kartlägga utbildningsrelaterade och tekniska hjälpmedel för att skydda dem.

Nätverket kommer också att ge tekniskt stöd till de kandidatländer som vill vidta åtgärder för öka medvetenheten och utvidga samarbetet med medvetandehöjande insatser utanför Europa."

7. I punkt 4.2 skall stycke 2–4 ersättas med följande:

"Kommissionen kommer därför att med korta mellanrum arrangera seminarier som behandlar de olika teman som omfattas av handlingsplanen, eller en kombination av sådana teman. Deltagande bör ske från industrin, användar-, konsument- och medborgarrättsorganisationer samt regeringsorgan som ansvarar för lagstiftning på industriområdet och för tillämpning av lagstiftning, samt ledande experter och forskare. Kommissionen kommer att eftersträva ett brett deltagande från EES-länderna, tredje länder och internationella organisationer."

BILAGA II

PRELIMINÄR FÖRDELNING AV UTGIFTERNA

1. Att skapa en säkrare miljö	20–26 %
2. Att utveckla filtrerings- och klassificeringssystem	20–26 %
3. Att uppmuntra åtgärder för ökad medvetenhet	42–46 %
4. Stödåtgärder	3–5 %
	Totalt: 100 %

Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om fodertillsatser

(2002/C 203 E/03)

KOM(2002) 153 slutlig — 2002/0073(COD)

(Framlagt av kommissionen den 22 mars 2002)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska
gemenskapen, särskilt artiklarna 37 och 152.4 b i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yt-
rande,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande,

i enlighet med det förfarande som fastställs i artikel 251 i
fördraget, och

av följande skäl:

- (1) Den fria rörligheten för säkra och hälsosamma livsmedel och foder är ett väsentligt inslag i den inre marknaden och bidrar i hög grad till medborgarnas hälsa och välbefinnande samt till deras sociala och ekonomiska intressen.
- (2) Vid genomförandet av gemenskapens politik bör människors liv och hälsa garanteras en hög skyddsnivå.
- (3) För att skydda människors och djurs hälsa och miljön bör fodertillsatser genomgå en säkerhetsbedömning innan de släpps ut på marknaden, används eller bearbetas i gemenskapen.
- (4) Gemenskapens åtgärder när det gäller människors och djurs hälsa och miljön bör grunda sig på försiktighetsprincipen.
- (5) Enligt artikel 153 i fördraget skall gemenskapen medverka till att främja konsumenternas rätt till information.
- (6) Vid tillämpningen av rådets direktiv 70/524/EEG av den 23 november 1970 om fodertillsatser⁽¹⁾, har det visat sig vara nödvändigt att se över alla bestämmelser som rör tillsatser för att ta hänsyn till behovet att säkerställa en högre skyddsnivå för djurs och människors hälsa samt för miljön. Det är också nödvändigt att beakta att tekniska framsteg har gett upphov till nya typer av tillsatser, t.ex. sådana som används vid ensilering eller i dricksvatten.
- (7) Den grundläggande principen på detta område bör vara att endast tillsatser som har godkänts enligt förfarandena i denna förordning skall få släppas ut på marknaden, användas eller bearbetas i foder, på de villkor som fastställts i godkännandet.
- (8) Fodertillsatserna bör indelas i olika kategorier för att underlätta bedömningen under godkännandeförfarandet. Aminosyror, som för närvarande omfattas av rådets direktiv 82/471/EEG av den 30 juni 1982 om vissa produkter som används i djurfoder⁽²⁾, bör inkluderas som en kategori av fodertillsatser och därför omfattas av denna förordning i stället för av ovannämnda direktiv.
- (9) För att säkerställa en harmoniserad vetenskaplig bedömning av fodertillsatser bör sådana bedömningar göras av Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet. Ansökningar bör åtföljas av restmängdsstudier för att det skall gå att bedöma om högsta tillåtna restmängder (MRL) skall fastställas.
- (10) Det är allmänt erkänt att en vetenskaplig riskbedömning i vissa fall inte ensam kan ge all den information på vilken ett riskhanteringsbeslut bör grundas och att det är befogat att andra faktorer som är relevanta för frågan tas med i bedömningen, bland annat samhälleliga, ekonomiska och miljömässiga faktorer samt kontrollmöjligheter och nyttan för djuret eller för konsumenten av den animaliska produkten. Därför är det kommissionen som bör bevilja godkännande för tillsatser.
- (11) Kommissionen bör tilldelas befogenheter att godkänna fodertillsatser och fastställa villkor för hur de skall användas och för hur ett register över godkända fodertillsatser skall hållas och offentliggöras, enligt det förfarande som garanterar ett nära samarbete mellan medlemsstaterna och kommissionen inom ramen för Ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa.
- (12) Vid behov bör man införa en skyldighet att genomföra en plan för övervakning efter försäljning för att göra det möjligt att spåra och identifiera alla direkta eller indirekta, omedelbara, fördröjda eller oförutsedda effekter som användningen av fodertillsatser kan ge upphov till på människors eller djurs hälsa eller på miljön.

⁽¹⁾ EGT L 270, 14.12.1970, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 213, 21.7.1982, s. 8.

- (13) För att kunna ta hänsyn till den tekniska och vetenskapliga utvecklingen är det nödvändigt att regelbundet se över godkännandena av fodertillsatser. Tidsbestämda godkännanden gör en sådan översyn möjlig.
- (14) Ett register över godkända fodertillsatser bör upprättas, med produktspecifik information och metoder för provtagning och spårning. Uppgifter som inte är konfidentiella bör göras tillgängliga för allmänheten.
- (15) Det är nödvändigt att anta bestämmelser för tillsatser som redan har släppts ut på marknaden och godkänts enligt direktiv 70/524/EEG, aminosyror som för närvarande är godkända enligt direktiv 82/471/EEG och tillsatser för vilka handläggningen av ansökan om godkännande pågår.
- (16) I sitt yttrande av den 28 maj 1999 förklarade Vetenskapliga styrkommittén att användning av antimikrobiella tillväxtbefrämjande medel som används eller kan komma att användas som humanläkemedel eller veterinärmedicinska läkemedel (dvs. där risk föreligger att läkemedel som används vid behandling av bakteriella infektioner utvecklar korsresistens) bör fasas ut så snart som möjligt för att slutligen upphöra helt. I ett andra yttrande om antimikrobiell resistens, som antogs den 10–11 maj 2001, bekräftade Vetenskapliga styrkommittén att det krävs en övergångsperiod för att ersätta dessa antimikrobiella medel med alternativa produkter. Utfasningen måste planeras och samordnas eftersom brådskande åtgärder kan drabba djurens hälsa. Det är därför nödvändigt att fastställa ett datum efter vilket det kommer att vara förbjudet att använda de antibiotika som fortfarande får användas som tillväxtbefrämjande medel och att därvid se till att tillräcklig tid ges för att utveckla alternativa produkter att ersätta dessa antibiotika med. Bestämmelser bör också införas som förbjuder godkännande av andra antibiotika som fodertillsatser.
- (17) Vissa ämnen med koccidiostatiska effekter bör betraktas som fodertillsatser enligt denna förordning.
- (18) Inom ramen för utfasningen av användningen av antibiotika som tillväxtbefrämjande medel och för att garantera en hög skyddsnivå för djurens hälsa, kommer Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet att ges i uppgift att före 2005 se över utvecklingen av alternativa ämnen och alternativa uppfödningmetoder.
- (19) Detaljerad märkning av produkten bör krävas eftersom det gör det möjligt för slutanvändaren att träffa ett välgrundat val och det skapar minst handelshinder och underlättar lojal handel.
- (20) I Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr ... om genetiskt modifierade livsmedel och foder fastställs ett godkännandeförfarande för utsläppande på marknaden av genetiskt modifierade livsmedel och foder, inbegripet fodertillsatser som innehåller eller är framställda från genetiskt modifierade organismer. Eftersom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr ... om genetiskt modifierade livsmedel och foder har ett annat syfte än den här förordningen, bör fodertillsatser genomgå ytterligare ett godkännandeförfarande utöver det som fastställs i den förordningen innan de släpps ut på marknaden.
- (21) Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet kan ta ut avgifter för handläggningen av ärenden, om inte annat följer av resultatet av den rapport som avses i artikel 45 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 178/2002 av den 28 januari om allmänna principer och krav för livsmedelslagstiftning, om inrättande av Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet och om förfaranden i frågor som gäller livsmedelssäkerhet⁽¹⁾.
- (22) Artiklarna 53 och 54 i förordning (EG) nr 178/2002 innehåller bestämmelser om förfaranden för nödåtgärder för foder som har sitt ursprung i gemenskapen eller som importeras från ett tredje land. Med stöd i dessa artiklar kan kommissionen vidta nödåtgärder när foder sannolikt kommer att innebära en allvarlig risk för människors hälsa, djurs hälsa eller miljön, och en sådan risk inte tillfredsställande kan undanröjas genom åtgärder som vidtas av den eller de berörda medlemsstaterna.
- (23) Tekniska framsteg och vetenskaplig utveckling bör beaktas vid genomförandet av denna förordning.
- (24) De åtgärder som behövs för att genomföra denna förordning utgör åtgärder med allmän räckvidd enligt artikel 2 i rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter⁽²⁾ och de bör därför antas enligt det föreskrivande förfarandet i artikel 5 i det beslutet.
- (25) Medlemsstaterna bör anta bestämmelser om de påföljder som skall tillämpas mot överträdelser av bestämmelserna i denna förordning, och skall se till att de genomförs. Dessa påföljder måste vara effektiva, proportionerliga och avskräckande.

⁽¹⁾ EGT L 31, 1.2.2002, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

- (26) Direktiv 70/524/EEG bör upphöra att gälla. Märkningsbestämmelserna för foderblandningar som innehåller tillsatser bör dock fortsätta att gälla tills en översyn har skett av rådets direktiv 79/373/EEG av den 2 april 1979 om saluföring av foderblandningar⁽¹⁾. Punkterna 3 och 4 i bilagan till direktiv 82/471/EEG bör utgå så att aminosyror och deras salter i stället kan omfattas av denna förordning.
- (27) Riktlinjer till medlemsstaterna om ansökan och åtföljande dokumentation finns i direktiv 87/153/EEG. Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet skall kontrollera att dokumentationen uppfyller kraven. Det är därför nödvändigt att upphäva direktiv 87/153/EEG, men bilagan skall fortsätta att gälla till dess att genomförandebestämmelser har antagits.
- (28) En övergångsperiod behövs för att undvika störningar i samband med användningen av fodertillsatser. Det bör därför vara tillåtet att enligt villkoren i gällande lagstiftning saluföra och använda ämnen som redan har godkänts, fram till dess att bestämmelserna i denna förordning börjar att gälla.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

ÄMNESOMRÅDE, TILLÄMPNINGSSOMRÅDE OCH DEFINITIONER

Artikel 1

Ämnesområde

Syftet med denna förordning är att fastställa ett gemenskapsförfarande för godkännande och övervakning av fodertillsatser och anta bestämmelser om märkning av fodertillsatser, så att en hög skyddsnivå skall kunna garanteras för människors och djurs hälsa och välbefinnande samt för miljön och användarnas intressen när det gäller fodertillsatser, samtidigt som man ser till att den inre marknaden fungerar väl.

Artikel 2

Tillämpningsområde

1. Denna förordning skall tillämpas på kemiskt definierade ämnen eller mikroorganismer som normalt inte används som foderråvaror och som avsiktligt tillförs foder eller dricksvatten, nedan kallade "fodertillsatser".
2. Denna förordning skall inte tillämpas på

- a) processhjälpmedel, eller tekniskt oundvikliga rester av processhjälpmedel i den färdiga produkten,

⁽¹⁾ EGT L 86, 6.4.1979, s. 30.

- b) veterinärmedicinska läkemedel enligt definitionen i direktiv 2001/82/EG⁽²⁾.

3. Huruvida ett ämne eller en mikroorganism är en fodertillsats enligt denna förordning kan vid behov avgöras enligt förfarandet i artikel 21.2.

Artikel 3

Definitioner

I denna förordning används *foder*, *foderföretag*, *foderföretagare*, *utsläppande på marknaden* och *spårbarhet* i samma betydelse som enligt definitionerna i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 178/2002 om allmänna principer och krav för livsmedelslagstiftning, om inrättande av Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet och om förfaranden i frågor som gäller livsmedelssäkerhet.

Dessutom skall följande definitioner tillämpas:

- a) *foderblandningar*: produkter enligt definitionen i artikel 2 a i rådets direktiv 96/25/EG⁽³⁾.
- b) *kompletteringsfoder*: produkter enligt definitionen i artikel 2 e i rådets direktiv 79/373/EEG.
- c) *förblandningar av fodertillsatser*: blandningar av fodertillsatser eller blandningar av en eller flera fodertillsatser med foderråvaror som används som bärare och som inte är direkt avsedda för utfodring utan för distribution till anläggningar som är registrerade eller godkända enligt rådets direktiv 95/69/EG⁽⁴⁾.
- d) *foderblandningar*: produkter enligt definitionen i artikel 2 b i rådets direktiv 79/373/EEG.
- e) *första utsläppande på marknaden*: första gången en tillsats släpps ut på marknaden efter framställning eller import eller, när en tillsats har blandats in i foder utan att först ha släppts ut på marknaden, första gången detta foder släpps ut på marknaden.
- f) *processhjälpmedel*: alla ämnen som i sig inte konsumeras som foder men som i tekniskt syfte avsiktligt används vid bearbetning eller behandling av foder eller foderråvaror och inte finns kvar i den färdiga produkten.

⁽²⁾ EGT L 311, 28.11.2001, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 125, 13.5.1996, s. 35. Direktivet senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/46/EG (EGT L 234, 1.9.2001, s. 55).

⁽⁴⁾ EGT L 332, 30.12.1995, s. 15. Direktivet senast ändrat genom direktiv 1999/20/EG (EGT L 80, 25.3.1999, s. 20).

- g) *antimikrobiella medel*: ämnen som framställs syntetiskt eller naturligt av bakterier, svampar eller växter och som används för att döda eller hämma tillväxten av mikroorganismer, inbegripet bakterier, virus och svampar, samt parasiter, särskilt protozoer.
- h) *antibiotikum*: ett antimikrobiellt medel som produceras av eller erhålls från mikroorganismer och som dödar eller hämmar tillväxten av andra mikroorganismer.
- i) *högsta tillåten restmängd (MRL)*: den högsta restkoncentration av en tillsats använd i foder som gemenskapen kan godta som lagligt tillåten eller erkänd som acceptabel i eller på ett livsmedel.
- j) *tillväxtbefrämjande medel*: ett kemiskt definierat ämne som ges till djur för att förbättra produktionsresultaten.

KAPITEL II

GODKÄNNANDE, ANVÄNDNING, ÖVERVAKNING OCH ÖVERGÅNGSBESTÄMMELSER FÖR BEFINTLIGA FODERTILLSATSER

Artikel 4

Utsläppande på marknaden, bearbetning och användning

1. Fodertillsatser får endast släppas ut på marknaden, bearbetas eller användas om de

- har godkänts enligt denna förordning,
- uppfyller de villkor för användning som fastställs i denna förordning eller i godkännandet av substansen, och
- uppfyller de villkor för märkning som fastställs i denna förordning.

2. När det gäller tillsatser som hör till kategorierna d och e i artikel 7.1 samt tillsatser som innehåller, består av eller är framställda från genetiskt modifierade organismer (GMO), får de endast släppas ut på marknaden av den som innehar godkännandet enligt godkännandeförordningen i fråga eller av en person som skriftligen bemyndigats att agera i innehavarens namn.

Artikel 5

Godkännande

- Den som söker godkännande av en fodertillsats skall lämna in en ansökan enligt artikel 8.
- Ett godkännande skall inte beviljas, nekas, förlängas, ändras, tillfälligt eller permanent dras in på andra grunder eller

enligt andra förfaranden än de som anges i denna förordning, eller i artiklarna 53 och 54 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 178/2002 av den 28 januari 2002 om allmänna principer och krav för livsmedelslagstiftning, om inrättande av Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet och om förfaranden i frågor som gäller livsmedelssäkerhet.

- Den som ansöker om ett godkännande skall vara etablerad i gemenskapen.

Artikel 6

Villkor för godkännande

1. För att en fodertillsats skall kunna godkännas krävs att den som söker godkännandet på ett godtagbart sätt har styrkt att tillsatsen uppfyller kraven i punkt 2 och har åtminstone en av de egenskaper som anges i punkt 3, när tillsatsen används på det sätt som anges i den förordning som godkänner användningen av den.

2. Fodertillsatsen får inte

- innebära en risk för människors eller djurs hälsa eller för miljön,
- vilseleda användaren, eller
- skada konsumenten genom att försämra animalieprodukternas utmärkande egenskaper.

3. Fodertillsatsen skall

- inverka positivt på fodrets egenskaper,
- inverka positivt på animalieprodukternas egenskaper,
- tillfredsställa djurens näringsbehov, eller
- inverka positivt på animalieproduktionens miljöpåverkan,

4. Antibiotika skall inte vara godkänt som fodertillsats.

5. Genom undantag från punkt 4 skall vissa ämnen med koccidiostatisk verkan som kontinuerligt blandas i foder eller dricksvatten, nedan kallade koccidiostatika, anses vara fodertillsatser enligt denna förordning.

Artikel 7

Kategorier av fodertillsatser

1. En fodertillsats skall placeras i en eller flera av följande kategorier, med utgångspunkt från tillsatsens funktion och egenskaper, enligt förfarandet i artiklarna 8 till 10.

- a) Tekniska tillsatser: ämnen som tillsätts fodret i tekniskt syfte.
  - b) Organoleptiska tillsatser: ämnen som tillsätts fodret för att förbättra eller ändra fodrets organoleptiska egenskaper eller utseendet på livsmedel som framställts från djur.
  - c) Näringstillsatser: ämnen som används i näringssyfte.
  - d) Zootekniska tillsatser: tillsatser som används för att öka friska djurs produktivitet eller för att åstadkomma positiv miljöpåverkan.
  - e) Koccidiostatika.
2. Inom de olika kategorierna i punkt 1, skall fodertillsatserna sedan placeras i en eller flera av de funktionella grupper som anges i bilaga I, med utgångspunkt från deras huvudsakliga funktion, enligt det förfarande som anges i artiklarna 8 till 10.
3. Till följd av vetenskapliga rön eller den tekniska utvecklingen kan ytterligare kategorier av fodertillsatser och funktionella grupper vid behov införas enligt förfarandet i artikel 21.2.

Artikel 8

Ansökan om godkännande

1. Ansökan om godkännande enligt artikel 5 skall lämnas in till Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet, nedan kallad "myndigheten".
2. Myndigheten skall inom fjorton dagar från det att ansökan tagits emot ge sökanden skriftligt besked om mottagandet. I meddelandet skall dagen för mottagandet av ansökan anges.
3. Ansökan skall åtföljas av följande uppgifter och handlingar:
  - a) Sökandens namn och adress.
  - b) Fodertillsatsens benämning, inbegripet ett förslag till klassificering med avseende på kategori och funktionell grupp enligt artikel 7, samt specifikationer, inbegripet renhetskriterier.
  - c) En beskrivning av tillverknings- och framställningsmetod för fodertillsatsen och avsett bruk samt av metoder för att analysera tillsatsen i foder och vid behov för att fastställa rester av fodertillsatsen i livsmedel.
  - d) En kopia av de studier som har genomförts och allt annat material som finns tillgängligt för att styrka att fodertillsatsen uppfyller kraven i artikel 6.2 och 6.3.

- e) Förslag på villkor för utsläppande av fodertillsatsen på marknaden, inbegripet märkningskrav, samt vid behov särskilda bruksanvisningar, användningshalter i kompletteringsfoder samt djurarter för vilka fodertillsatsen är avsedd.
  - f) Ett skriftligt intygande att sökanden har skickat tre prover av fodertillsatsen direkt till gemenskapens referenslaboratorium, som avses i artikel 20, för validering av analysmetoden enligt kraven i bilaga II.
  - g) Förslag till plan för övervakning efter försäljning när det gäller tillsatser som föreslås under punkt b som inte tillhör kategori a eller b i artikel 7.1 samt tillsatser som innehåller, består av eller är framställda från genetiskt modifierade organismer.
  - h) En sammanfattning av dokumentationen.
  - i) När det gäller tillsatser som innehåller, består av eller är framställda från genetiskt modifierade organismer, uppgifter om gemenskapsgodkännande enligt förordning (EG) nr ...
4. Efter samråd med myndigheten kan tillämpningsföreskrifter för denna artikel antas enligt förfarandet i artikel 21.2.

Till dess att sådana tillämpningsföreskrifter har antagits skall tillämpningen ske enligt bilagan till direktiv 87/153/EEG.

5. Myndigheten skall senast ett år efter det att denna förordning har trätt i kraft publicera detaljerade anvisningar för hur ansökningar skall förberedas, presenteras och valideras.

Artikel 9

Myndighetens yttrande

1. Myndigheten skall avge ett yttrande inom sex månader från mottagandet av en giltig ansökan.
2. Myndigheten får vid behov anmoda sökanden att komplettera uppgifterna i ansökan inom en av myndigheten fastställd tidsfrist. Om myndigheten begär in kompletterande information, skall tidsfristen i punkt 1 tillfälligt upphävas till dess denna information har lämnats. Sökanden kan också på myndighetens begäran eller på eget initiativ förbereda muntliga eller skriftliga klagöranden inom en fastställd tid.
3. När myndigheten utarbetar sitt yttrande
  - a) skall den verifiera att de uppgifter och handlingar sökanden har lämnat in överensstämmer med artikel 8 och göra en riskbedömning för att fastställa om fodertillsatsen uppfyller kraven i artikel 6.2 och 6.3,

- b) skall den verifiera rapporten från gemenskapens referenslaboratorium,
- c) skall den göra ansökan och all kompletterande information som sökanden lämnat in tillgänglig för medlemsstaterna och kommissionen,
- d) skall den göra den sammanfattning av dokumentationen som anges i artikel 8.3 h tillgänglig för allmänheten,
- e) kan den be ett officiellt vetenskapligt organ som är verksamt på foderområdet i någon medlemsstat att bidra till bedömningen av fodertillsatsen.

4. Är yttrandet positivt till att godkänna fodertillsatsen, skall det även innehålla följande uppgifter:

- a) Sökandens namn och adress.
- b) Fodertillsatsens benämning, inbegripet dess klassificering med avseende på kategori och funktionell grupp enligt artikel 7, samt specifikationer, inbegripet renhetskriterier och analysmetod.
- c) Beroende på resultaten av riskbedömningen, särskilda villkor eller restriktioner för hantering, användningsmängd, inblandningshalt om tillsatsen används i foder eller dricksvatten, djurarter och djurkategorier som tillsatsen är avsedd för och krav för övervakning efter försäljning.
- d) Särskilda ytterligare märkningskrav för fodertillsatsen med anledning av villkor och restriktioner under c.
- e) Förslag till högsta tillåtna restmängder (MRL) i berörda livsmedel av animaliskt ursprung, om inte myndigheten i sitt yttrande anser att sådana inte behövs för konsumentskyddet eller om sådana redan har fastställts i bilaga I eller III i rådets förordning 2377/90 av den 26 juni 1990 om inrättandet av ett gemenskapsförfarande för att fastställa gränsvärden för högsta tillåtna restmängder av veterinärmedicinska läkemedel i livsmedel med animaliskt ursprung ⁽¹⁾.

5. Myndigheten skall skicka sitt yttrande till kommissionen, medlemsstaterna och sökanden med bedömningen av fodertillsatsen och en motivering till slutsatserna.

6. Myndigheten skall offentliggöra sitt yttrande, sedan de uppgifter strukits som betraktas som konfidentiella enligt artikel 18.2.

Artikel 10

Gemenskapens godkännande

1. Inom tre månader från mottagandet av myndighetens yttrande, skall kommissionen utarbeta ett förslag till förordning avseende ansökan, med beaktande av gemenskapens lagstiftning och andra faktorer som är relevanta för den aktuella frågan, särskilt nyttan för djurens hälsa och välbefinnande och fördelar för konsumenterna av animaliska produkter.

Om förslaget till förordning inte överensstämmer med myndighetens yttrande, skall kommissionen motivera avvikelserna.

I exceptionellt komplicerade fall kan tidsfristen på tre månader förlängas.

2. Om den föreslagna förordningen beviljar ansökan, skall den innehålla de uppgifter som avses i artikel 9.4 b, c och d.

3. När den föreslagna förordningen godkänner tillsatser som hör till kategorierna d och e i artikel 7.1 eller tillsatser som innehåller, består av eller är framställda från genetiskt modifierade organismer, skall den föreslagna förordningen innehålla namnet på den som innehar godkännandet och vid behov den unika kod som har tilldelats den genetiskt modifierade organismen enligt (Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr . . . om spårbarhet och märkning av genetiskt modifierade organismer och livsmedel och om spårbarhet av foder som har framställts av genetiskt modifierade organismer och om ändring av direktiv 2001/18/EG).

4. Om kommissionen anser att restmängder av en tillsats i livsmedel framställda från djur som utfodrats med tillsatsen i fråga kan ha en skadlig effekt på människors hälsa, skall den föreslagna förordningen innehålla högsta tillåtna restmängder (MRL) för den aktiva substansen eller för dess metaboliter i de berörda livsmedlen av animaliskt ursprung. Den aktiva substansen skall då enligt rådets direktiv 96/23/EG ⁽²⁾ anses omfattas av bilaga I till det direktivet. Om en MRL för ämnet i fråga redan har fastställts i gemenskapsbestämmelser skall dessa gränsvärden också gälla rester av den aktiva substansen eller av dess metaboliter som härrör från ämnets användning som fodertillsats.

⁽¹⁾ EGT L 224, 18.8.1990, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 125, 23.5.1993, s. 10.

5. Förordningen om ansökan om godkännande av en fodertillsats skall antas enligt förfarandet i artikel 21.2.

6. Kommissionen skall utan dröjsmål underrätta sökanden om det beslut som har fattats.

7. Det godkännande som beviljas i enlighet med förfarandet i den här förordningen skall gälla i hela gemenskapen under tio år och skall kunna förlängas enligt artikel 15. Den godkända fodertillsatsen skall föras in i det register som anges i artikel 17 (nedan kallat "registret"). Varje post i registret skall innehålla datum för godkännandet och de uppgifter som anges i punkterna 2 och 3.

8. Att ett godkännande beviljats påverkar inte foderföretagarens allmänna civilrättsliga och straffrättsliga ansvar för fodertillsatsen i fråga.

Artikel 11

Befintliga produkters ställning

1. Genom undantag från artikel 4, kan en fodertillsats som har släppts ut på marknaden enligt direktiv 70/524/EEG samt aminosyror, deras salter och analoga substanser som förts in under punkterna 3 och 4 i bilagan till direktiv 82/471/EEG före den dag som anges i artikel 26 andra stycket i denna förordning släppas ut på marknaden och användas på de villkor som anges i de poster i bilagorna till direktiven 70/524/EEG eller 82/471/EEG som avser ämnet i fråga, under förutsättning att följande villkor är uppfyllda:

a) Inom ett år från förordningens ikraftträdande skall den som ansvarar för utsläppandet på marknaden av fodertillsatsen anmäla det till myndigheten. Anmälan skall innehålla de uppgifter som anges i artikel 8.3 a-c.

b) Inom ett år från anmälan enligt a skall myndigheten, efter att ha kontrollerat att all information som krävs har lämnats in, meddela kommissionen att den har mottagit den information som krävs enligt denna artikel. De berörda produkterna skall föras in i registret. Varje post i registret skall innehålla det datum då produkten första gången fördes in i registret och i tillämpliga fall det datum då giltighetstiden för det befintliga godkännandet löper ut.

2. En ansökan enligt artikel 8 skall lämnas in senast ett år före giltighetstidens slut för tidsbegränsade godkännanden som beviljats enligt direktiv 70/524/EEG och senast inom sju år efter det att denna förordning har trätt i kraft för tillsatser som godkänts utan tidsbegränsning. När det gäller ämnen som hör till kategorin koccidiostatika, skall en ansökan lämnas in inom fyra år från det att denna förordning har trätt i kraft.

En detaljerad tidsplan för prioriteringsordningen för en översyn av de olika kategorierna av tillsatser kan komma att antas enligt förfarandet i artikel 21.2.

3. De produkter som förs in i registret skall omfattas av bestämmelserna i denna förordning, särskilt artiklarna 13, 14, 15 och 16, som skall gälla för dessa produkter som om de hade godkänts enligt artikel 10.

4. Om godkännanden inte utfärdas till en viss innehavare, skall den som importerar eller tillverkar de produkter som avses i denna artikel lämna in informationen eller ansökan till myndigheten.

5. Om den anmälan med åtföljande uppgifter som avses i punkt 1 a inte lämnas in inom föreskriven tid eller om den har befunnits vara felaktig, eller om en ansökan inte lämnas in enligt punkt 2 inom föreskriven tid, skall en förordning antas enligt förfarandet i artikel 21.2 med krav på att den berörda fodertillsatsen dras tillbaka från marknaden. Vid en sådan åtgärd kan det föreskrivas att befintliga lager av produkten får förbrukas under en begränsad tidsperiod.

Artikel 12

Utfasning

Följande ämnen som anges i bilaga B under A i kapitel I och II i direktiv 70/524/EEG skall det genom undantag från artiklarna 5 och 11 vara förbjudet att släppa ut på marknaden och använda som antibiotiska tillväxtbefrämjande medel från och med den 1 januari 2006 och från och med det datumet skall dessa ämnen strykas ur registret: monencinnatrium, salinomycinatrium, flavofosfolipol, avilamycin.

Artikel 13

Övervakning

1. När en tillsats har godkänts enligt denna förordning, skall den person som använder eller släpper ut på marknaden det ämnet eller ett foder i vilket det har blandats se till att de villkor eller restriktioner respekteras som är förknippade med utsläppande på marknaden, användning eller hantering av tillsatsen eller foder som innehåller tillsatsen. Om krav på övervakning har beslutats enligt artikel 9.4 c, skall innehavaren av godkännandet se till att övervakningen utförs och lämna in rapporter till myndigheten i enlighet med godkännandet.

2. Innehavaren av godkännandet skall utan dröjsmål meddela myndigheten all ny information som kan påverka bedömningen av säkerheten i användningen av fodertillsatsen, särskilt när det gäller vissa konsumentgruppers särskilda känslighet. Innehavaren av godkännandet skall utan dröjsmål informera myndigheten om förbud eller restriktion utfärdas av behöriga myndigheter i tredje land där fodertillsatsen har släppts ut på marknaden.

Artikel 14

Ändring samt tillfällig och permanent indragning av godkännanden

1. Om myndigheten på eget initiativ eller på begäran av en medlemsstat eller kommissionen fastställer att ett godkännande som beviljats enligt denna förordning bör ändras eller dras in tillfälligt eller permanent, skall den utan dröjsmål meddela kommissionen detta.

2. Om innehavaren av godkännandet föreslår att villkoren för godkännandet skall ändras, skall innehavaren lämna in en ansökan till myndigheten med relevanta uppgifter som stöd för begäran om ändring. Myndigheten skall avge ett yttrande om förslaget.

3. Kommissionen skall granska myndighetens yttrande utan dröjsmål och ett slutligt beslut om ändring eller om tillfällig eller permanent indragning skall fattas enligt förfarandet i artikel 21.2.

4. Kommissionen skall utan dröjsmål underrätta sökanden om det beslut som har fattats. Registret skall ändras på lämpligt sätt.

Artikel 15

Förlängning av godkännande

1. Godkännanden som beviljats enligt denna förordning skall kunna förlängas för tioårsperioder, om sökanden lämnar in en ansökan till myndigheten om detta minst ett år innan godkännandet löper ut.

Om godkännanden inte utfärdas till en viss innehavare, kan den som importerar eller tillverkar de produkter som avses i denna artikel lämna in informationen eller ansökan till myndigheten och skall betraktas som sökande.

Myndigheten skall inom fjorton dagar från det att ansökan tagits emot ge sökanden skriftligt besked om mottagandet. I meddelandet skall dagen för mottagandet av ansökan anges.

2. Ansökan skall åtföljas av följande uppgifter och handlingar:

- En kopia av godkännandet att släppa ut fodertillsatsen på marknaden.
- En resultatrapport från övervakningen efter försäljning, om krav på sådan övervakning anges i godkännandet.
- All annan ny information som rör utvärderingen av säkerheten i användningen av fodertillsatsen och dess effektivitet samt riskerna med fodertillsatsen för djur, människor eller miljön.

d) Vid behov ett förslag till ändring eller komplettering av villkoren i det ursprungliga godkännandet, bland annat villkor för framtida övervakning.

3. Samtidigt som sökanden lämnar in en ansökan till myndigheten skall sökanden också skicka de uppgifter och handlingar som avses i punkt 2 till kommissionen.

4. Förfarandet i artiklarna 9 och 10 skall gälla på samma sätt.

5. Om inget beslut har fattats om förlängning av ett godkännande innan dess giltighetstid har löpt ut och detta inte beror på sökanden, skall giltighetstiden för godkännandet av produkten automatiskt förlängas till dess kommissionen fattar ett beslut. Kommissionen skall meddela sökanden denna förlängning av godkännandet.

6. Tillämpningsföreskrifter för denna artikel skall fastställas av kommissionen efter samråd med myndigheten, enligt förfarandet i artikel 21.2.

7. Myndigheten skall offentliggöra detaljerade riktlinjer för hur ansökan skall göras och för hur den skall se ut.

KAPITEL III

MÄRKNING

Artikel 16

Märkning av fodertillsatser

1. En fodertillsats, en blandning av fodertillsatser eller en förblandning av tillsatser får bara släppas ut på marknaden om förpackningen eller behållaren är försedd med följande uppgifter på ett synligt, läsbart och outplånligt sätt för var och en av de tillsatser som materialet innehåller:

- Det särskilda namn som tillsatsen fått vid godkännandet samt namnet på den funktionella grupp tillsatsen tillhör enligt godkännandet.
- Namn eller firmanamn och adress eller säte för den som är ansvarig för de uppgifter som anges i denna punkt.
- Nettovikt eller, när det gäller flytande tillsatser, antingen nettovolym eller nettovikt.
- I förekommande fall det godkännandenummer som enligt artikel 5 i direktiv 95/69/EG tilldelats anläggningen eller mellanhanden eller det registreringsnummer som tilldelats anläggningen eller mellanhanden enligt artikel 10 i det direktivet.

- e) Bruksanvisningar och eventuella säkerhetsföreskrifter för användningen och i förekommande fall de särskilda krav som anges i godkännandet, inbegripet djurart och djurkategori för vilken tillsatsen, tillsatsblandningen eller förblandningen av tillsatser är avsedd.
2. Förutom den information som anges i punkt 1, skall förpackningar eller behållare till tillsatser som hör till en funktionell grupp som anges i bilaga III vara försedda med den information som anges i den bilagan på ett synligt, läsbart och outplånligt sätt.
3. När det gäller förblandningar skall ordet "FÖRBLANDNING" finnas tydligt angivet i märkningen.
4. Ändringar av bilaga III för anpassning till den tekniska och vetenskapliga utvecklingen får antas enligt förfarandet i artikel 21.2.

KAPITEL IV

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 17

Gemenskapens register över fodertillsatser

1. Kommissionen skall inrätta och sköta gemenskapens register över fodertillsatser.
2. Registret skall göras tillgängligt för allmänheten.
3. Registret skall konsolideras åtminstone en gång per år.

Artikel 18

Sekretess

1. Sökanden kan ange vilka av de uppgifter som lämnats in enligt denna förordning som skall behandlas konfidentiellt, därför att utlämnande av dem påtagligt kan skada sökandens konkurrenssituation. Verifierbara skäl måste i sådana fall anges.
2. Myndigheten skall efter samråd med sökanden avgöra vilken information som bör behandlas konfidentiellt utöver den som anges i punkt 3, och beslutet skall meddelas sökanden.
3. Information om följande skall inte betraktas som konfidentiell:
  - a) Fodertillsatsens namn och sammansättning och i förekommande fall uppgifter om substrat och stammar.
  - b) Fodertillsatsens fysiska, kemiska och biologiska egenskaper.
  - c) Fodertillsatsens effekter på människors och djurs hälsa samt på miljön.

- d) Fodertillsatsens näringsegenskaper och effekter på animalieproduktens egenskaper.
  - e) Metoder för provtagning, spårning och identifiering av fodertillsatsen och i förekommande fall krav när det gäller övervakning och en sammanfattning av resultaten av övervakningen.
  - f) Information om avfallshantering och krisplanering.
4. Utan hinder av punkt 2 skall myndigheten på begäran förse kommissionen och medlemsstaterna med all information den har tillgång till, inbegripet sådan information som betraktas som konfidentiell enligt punkt 2.

5. Medlemsstaterna, kommissionen och myndigheten skall hålla all den information konfidentiell som betraktas som konfidentiell enligt punkt 2, utom i de fall då det är lämpligt att informationen offentliggörs för att skydda människors eller djurs hälsa eller miljön.

6. Om en sökande tar tillbaka eller har tagit tillbaka en ansökan skall myndigheten, kommissionen och medlemsstaterna respektera sekretessen för kommersiell och industriell information, bland annat information om forskning och utveckling och information om vars konfidentialitet myndigheten och sökanden är oense.

Artikel 19

Dataskydd

Vetenskapliga data och annan information i de ansökningshandlingar som begärs in enligt artikel 8 får inte användas till förmån för en annan sökande under en tioårsperiod räknat från datum för godkännandet, om inte den andra sökanden har kommit överens med den tidigare sökanden att dessa uppgifter får användas. När tioårsperioden har löpt ut får myndigheten använda resultaten från hela eller från delar av den bedömning som gjorts på grundval av vetenskapliga data och information i en ansökningshandling till förmån för en annan sökande.

Artikel 20

Referenslaboratorier

Gemenskapens referenslaboratorium och dess skyldigheter och uppgifter skall vara de som fastställs i bilaga II.

Nationella referenslaboratorier får inrättas enligt förfarandet i artikel 21.2.

Tillämpningsföreskrifter för bilaga II och ändringar av denna bilaga får antas enligt förfarandet i artikel 21.2.

*Artikel 21***Kommittéförfarande**

1. Kommissionen skall biträdas av Ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa som inrättas genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 178/2002 om allmänna principer och krav för livsmedelslagstiftning, om inrättande av Europeiska livsmedelsmyndigheten och om förfaranden i frågor som gäller livsmedelssäkerhet.

2. När hänvisning sker till denna punkt skall det föreskrivande förfarandet i artikel 5 i beslut 1999/468/EG tillämpas, varvid bestämmelserna i artiklarna 7 och 8 i det beslutet skall iaktas.

3. Den tid som avses i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG skall fastställas till tre månader.

*Artikel 22***Upphävanden**

1. Direktiv 70/524/EEG upphävs med verkan från och med den dag då denna förordning börjar tillämpas. Artikel 16 i direktiv 70/524/EEG skall dock fortsätta att gälla till dess att direktiv 79/373/EEG har ändrats så att det innehåller bestämmelser om märkning av foderblandningar med inblandade tillsatser.

2. Punkterna 3 och 4 i bilagan till direktiv 82/471/EEG skall strykas med verkan från och med den dag då denna förordning börjar tillämpas.

3. Direktiv 87/153/EEG upphävs med verkan från och med den dag då denna förordning börjar tillämpas. Bilagan till det direktivet skall dock fortsätta att gälla till dess att de tillämpningsföreskrifter som föreskrivs i artikel 8.4 i denna förordning har antagits.

4. Hänvisningar till direktiv 70/524/EEG skall förstås som hänvisningar till denna förordning.

*Artikel 23***Påföljder**

Medlemsstaterna skall fastställa regler om påföljder som skall tillämpas mot överträdelse av bestämmelserna i denna förordning, och skall vidta alla nödvändiga åtgärder för att se till att de genomförs. Påföljderna skall vara effektiva, proportionerliga och avskräckande.

Medlemsstaterna skall anmäla dessa regler till kommissionen senast sex månader efter dagen för offentliggörandet av denna förordning, och skall utan dröjsmål anmäla varje följande ändring av dem.

*Artikel 24***Övergångsbestämmelser**

1. Ansökningar som har lämnats in enligt artikel 4 i direktiv 70/524/EEG innan denna förordning träder i kraft skall behandlas som ansökningar enligt artikel 8 i denna förordning, om de första kommentarer som förekrivs i artikel 4.4 i direktiv 70/524/EEG ännu inte har lämnats till kommissionen. En medlemsstat som har utsetts till rapportör för en sådan ansökan skall omedelbart överlämna ansökningshandlingarna till myndigheten.

2. Märkningskraven i kapitel III i denna förordning skall inte tillämpas på produkter som lagligt tillverkats och märkts i gemenskapen, eller som lagligt har importerats till gemenskapen och övergått till fri omsättning före den dag då denna förordning börjar tillämpas.

*Artikel 25***Ikraftträdande**

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med (ett år efter den dag den har offentliggjorts).

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

BILAGA I

TILLSATSGRUPPER

1. Följande funktionella grupper ingår i kategorin "tekniska tillsatser":
    - a) Konserveringsmedel: ämnen, inbegripet ensileringsmedel och mikroorganismer, som förlänger hållbarheten för foder och foderråvaror genom att skydda mot skador från mikroorganismer.
    - b) Antioxidanter: ämnen som förlänger hållbarheten hos foder och foderråvaror genom att skydda mot skador från oxidation.
    - c) Emulgeringsmedel: ämnen som gör det möjligt att bilda eller bevara en homogen blandning av två eller fler icke blandbara foderkomponenter.
    - d) Stabiliseringsmedel: ämnen som gör det möjligt att bevara fodrets fysiska och kemiska egenskaper.
    - e) Förtjockningsmedel: ämnen som ger fodret en tjockare konsistens
    - f) Geleringsmedel: ämnen som ger fodret konsistens genom att en gel bildas.
    - g) Klumpförebyggande medel: ämnen som minskar tendensen hos enskilda partiklar i fodret att klumpa ihop sig.
    - h) ph-regulatorer: ämnen som reglerar fodrets ph-värde.
  2. Följande funktionella grupper ingår i kategorin "organoleptiska tillsatser":
    - a) Färgämnen:
      - i) ämnen som tillför fodret färg eller återställer fodrets färg, inbegripet naturliga beståndsdelar i foderråvaror eller naturliga källor som vanligtvis inte konsumeras som foder,
      - ii) ämnen som ges till djur och som tillför eller återställer färgen på livsmedel av animaliskt ursprung,
      - iii) denatureringsmedel: ämnen som vid tillverkning av beredda foder gör det möjligt att identifiera ett livsmedels eller en foderråvaras ursprung;
    - b) Arom- och smakämnen: naturliga produkter som genom fysiska, kemiska eller mikrobiologiska processer eller genom användning av enzymer erhålls från råvaror av vegetabiliskt eller animaliskt ursprung eller från kemiskt definierade ämnen, och som tillsätts fodret för att förhöja dess smak.
  3. Följande funktionella grupper ingår i kategorin "näringstillsatser":
    - a) Vitaminer.
    - b) Spårelement.
    - c) Aminosyror.
  4. Följande funktionella grupper ingår i kategorin "zootekniska tillsatser":
    - a) smältbarhetsförbättrande medel: ämnen som djur utfodras med och som påverkar vissa foderråvaror och därigenom ökar fodrets smältbarhet.
    - b) tarmflorastabiliserande medel: mikroorganismer som bildar kolonier eller andra kemiskt definierade ämnen och som har en positiv effekt på tarmfloran.
    - c) tillväxtbefrämjande medel: ett kemiskt definierat ämne som ges till djur för att förbättra produktionsresultaten.
-

---

*BILAGA II***UPPDRAG OCH ARBETSUPPGIFTER FÖR GEMENSKAPENS REFERENSLABORATORIUM**

1. Gemenskapens referenslaboratorium som avses i artikel 20 är kommissionens gemensamma forskningscentrum.
2. För utförandet av de uppgifter som anges i denna bilaga skall kommissionens gemensamma forskningscentrum biträdas av ett konsortium av nationella referenslaboratorier.

Det gemensamma forskningscentrumet skall bland annat ha ansvaret för

- mottagning, beredning, lagring och underhåll av kontrollprover,
  - testning och validering av metoder för provtagning och spårning,
  - utvärdering av data som sökanden lämnat in för att få en fodertillsats godkänd för utsläppande på marknaden, för att testa och validera metoden för provtagning och spårning,
  - överlämnande av fullständiga utvärderingsrapporter till myndigheten.
3. Gemenskapens referenslaboratorium skall medverka i bilägandet av tvister mellan medlemsstater som rör resultaten av det arbete som beskrivs i denna bilaga.

---

*BILAGA III***SÄRSKILDA MÄRKNINGSKRAV FÖR VISSA FODERTILLSATSER OCH FÖR FÖRBLANDNINGAR**

- a) Zootekniska tillsatser: sista garantidatum eller hållbarhetstid från och med tillverkningsdatumet, satsens referensnummer (batch-nummer) och tillverkningsdatum, bruksanvisningar och eventuella säkerhetsföreskrifter, om särskilda bestämmelser är förknippade med tillsatsens godkännande.
  - b) Enzymer, förutom de ovannämnda uppgifterna: de aktiva beståndsdelarnas benämning i överensstämmelse med deras enzymaktivitet enligt godkännandet samt identifikationsnummer enligt Internationella biokemiförbundet.
  - c) Mikroorganismer, förutom de ovannämnda uppgifterna: stammarnas registreringsnummer för antal kolonibildande enheter (CFU/gram).
  - d) Näringstillsatser: halt av aktiv substans och sista garantidatum för angiven halt eller hållbarhetstid från och med tillverkningsdatumet.
  - e) Tekniska och organoleptiska tillsatser: halt av aktiv substans.
-

Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om förlängning av EKSG:s system för stålstatistik efter det att EKSG-fördraget har upphört att gälla

(2002/C 203 E/04)

KOM(2002) 160 slutlig — 2002/0078(COD)

(Framlagt av kommissionen den 27 mars 2002)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 285.1 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget, och

av följande skäl:

- (1) För att kunna genomföra gemenskapens politik när det gäller stålindustrin är det nödvändigt att ha tillgång till statistik om denna sektor.
- (2) Fördraget om upprättandet av Europeiska kol- och stål-gemenskapen (EKSG-fördraget) upphör att gälla den 23 juli 2002.
- (3) Gemenskapens stålstatistik samlas in inom EKSG:s statistiksystem fram till dess att EKSG-fördraget upphör att gälla.
- (4) Användare av stålstatistik behöver löpande serier för andra halvåret 2002.
- (5) I förklaring 24 som fogats till slutakten av den 26 februari 2001 för konferensen mellan företrädarna för medlemsstaternas regeringar uppmanas rådet att, i enlighet med artikel 2 i protokollet om de ekonomiska följderna av att EKSG-fördraget upphör att gälla och om Kol- och stålforsknings-fonden, sörja för att EKSG:s statistiksystem behålls även

efter det att EKSG-fördraget har upphört att gälla, till och med den 31 december 2002.

- (6) Kommittén för det statistiska programmet, inrättad genom beslut 89/382/EEG, Euratom⁽¹⁾ har rådfrågats i enlighet med artikel 3 i det beslutet.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syftet med denna förordning är att sörja för att EKSG:s statistiksystem behålls efter det att EKSG-fördraget har upphört att gälla och till och med den 31 december 2002.

Artikel 2

Företag som arbetar med järn- och stålproduktion inom stål-sektorn i enlighet med EKSG-fördraget skall från och med den 24 juli 2002 fortsätta att för referensåret 2002 tillhandahålla kommissionen statistik (frågeformulär) som utarbetats enligt de beslut och den rekommendation som anges i bilagan till denna förordning.

Artikel 3**Ikraftträdande**

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*. Denna förordning skall tillämpas från och med den 24 juli 2002.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

(¹) EGT L 181, 28.6.1989, s. 47.

BILAGA

STATISTIK

Statistiska uppgifter skall lämnas till kommissionen så som föreskrivs i följande frågeformulär som upprättats genom de beslut och den rekommendation som anges nedan och i enlighet med angivna villkor:

1. Kommissionens beslut nr 1566/86/EKSG av den 24 februari 1986 om järn- och stålstatistik, senast ändrat genom kommissionens beslut nr 1273/2000/EKSG av den 16 juni 2000.
    - Frågeformulär 2-10: Produktion av tackjärn.
    - Frågeformulär 2-11: Produktion av råstål.
    - Frågeformulär 2-13: Produktion av platta och långa stålprodukter.
    - Frågeformulär 2-14: Lager av göt, ämnen och platta och långa stålprodukter
    - Frågeformulär 2-31: Förändringar i det totala antalet anställda inom järn- och stålindustrin (EKSG).
    - Frågeformulär 2-32: Arbetstid inom järn- och stålindustrin (EKSG).
    - Frågeformulär 2-50: Översikt över stål- och gjutjärnsskrot.
    - Frågeformulär 2-51: Förbrukning av råmaterial för framställning av tackjärn.
    - Frågeformulär 2-54: Stålverkens förbrukning av råmaterial.
    - Frågeformulär 2-56: Mottagna EKSG-produkter av stål direkt eller genom mellanhänder.
    - Frågeformulär 2-58: Bränsle- och energiförbrukning och översikt över elektrisk energi i stålindustrin.
    - Frågeformulär 2-71: Stålleveranser till länder i gemenskapen och totala leveranser.
    - Frågeformulär 2-72: Stålleveranser till tredje land.
    - Frågeformulär 2-73: Stålleveranser på hemmamarknaden uppdelade efter produkt och förbrukande industri.
    - Frågeformulär 2-74: Leveranser av legerat och olegerat specialstål uppdelat på kategorier i länder i gemenskapen och i tredje land
    - Frågeformulär 2-76: Värdet av totala leveranser av järn- och stålprodukter.
    - Frågeformulär 2-79 I: Leveranser och nya beställningar på tackjärn (försäljning).
    - Frågeformulär 2-80: Stål – Nya beställningar (gemenskapen och tredje land).
    - Frågeformulär 2-81: Stål – Nya beställningar från tredje land.
  2. Kommissionens beslut nr 81/3302/EKSG av den 18 november 1981 om de uppgifter som företagen inom stålindustrin skall lämna om sina investeringar.
    - Frågeformulär 2-60: Investeringsutgifter inom järn- och stålindustrin (EKSG).
    - Frågeformulär 2-61: Produktionskapacitet inom järn- och stålindustrin (EKSG).
  3. Kommissionens rekommendation nr 780/94/EKSG av den 16 november 1994 om stålhandelsstatistik.
    - Frågeformulär 3-70: Mottagna järn- och stålprodukter, leveranser och lager av järn- och stålprodukter uppdelat efter grossistföretag.
-

Förslag till rådets beslut om gemenskapens ståndpunkt beträffande arbetsordningen för den interimskommitté som inrättas genom interimsavtalet mellan Europeiska gemenskapen och Republiken Kroatien

(2002/C 203 E/05)

KOM(2002) 161 slutlig

(Framlagt av kommissionen den 27 mars 2002)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 300.2 andra stycket i detta,

med beaktande av artikel 2.2 i rådets beslut 2002/107/EG av den 28 januari 2002 om ingående av ett interimsavtal mellan Europeiska gemenskapen, å ena sidan, och Republiken Kroatien, å andra sidan, om handel och handelsrelaterade frågor ⁽¹⁾,

med beaktande av kommissionens förslag, och

av följande skäl:

- (1) Interimsavtalet tillämpades provisoriskt från och med den 1 januari 2002 och trädde slutgiltigt i kraft den 1 mars 2002.
- (2) Genom artikel 38 i avtalet inrättas en interimskommitté som skall övervaka tillämpningen och genomförandet av avtalet.

(3) I artikel 39 i avtalet föreskrivs att interimskommittén själv skall anta sin egen arbetsordning.

(4) Enligt artikel 41 i avtalet får interimskommittén inrätta underkommittéer vars benämning, sammansättning och mandat bör fastställas i arbetsordningen.

(5) Gemenskapen bör fastställa den ståndpunkt som skall intas i interimskommittén beträffande antagandet av arbetsordningen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Enda artikel

Den ståndpunkt som gemenskapen skall inta i den interimskommitté som inrättats enligt artikel 38 i interimsavtalet mellan Europeiska gemenskapen och Kroatien skall grunda sig på det utkast till interimskommitténs beslut som bifogas detta beslut.

⁽¹⁾ EGT L 40, 12.2.2002, s. 9.

BESLUT nr 1/2002

av interimskommittén mellan Europeiska gemenskapen, å ena sidan, och Republiken Kroatien, å andra sidan

av den ...

beträffande antagande av dess arbetsordning

(...)

INTERIMSKOMMITTÉN HAR BESLUTAT ATT ANTA FÖLJANDE ARBETSORDNING OCH ATT INRÄTTA UNDERKOMMITTÉER I ENLIGHET MED GÄLLANDE BESTÄMMELSER

En företrädare för Europeiska investeringsbanken får närvara som observatör vid interimskommitténs möten när frågor som rör banken står på dagordningen.

med beaktande av interimsavtalet mellan Europeiska gemenskapen, å ena sidan, och Kroatien, å andra sidan, särskilt artiklarna 38, 39, 40 och 41 i detta, och

Interimskommittén kan bjuda in utomstående personer som skall informera om särskilda ämnen att delta i dess möten.

av följande skäl:

Artikel 4

Avtalet trädde i kraft den 1 mars 2002.

Sekretariat

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

En tjänsteman från Europeiska gemenskapernas kommission och en tjänsteman från Kroatiens regering skall gemensamt fungera som interimskommitténs sekreterare.

Artikel 1

Ordförandeskap

Ordförandeskapet i interimskommittén skall innehas växelvis i tolv månadersperioder av en företrädare för Europeiska gemenskapernas kommission (nedan kallad "gemenskapen"), på gemenskapens vägnar och en företrädare för Kroatiens regering. Den första perioden skall dock inledas den dag då interimskommitténs första möte hålls och avslutas den 31 december samma år.

Artikel 5

Korrespondens

All korrespondens till och från interimskommitténs ordförande skall vidarebefordras till de båda sekreterarna. De båda sekreterarna skall se till att korrespondensen vid behov cirkuleras till deras respektive företrädare i interimskommittén.

Artikel 2

Sammanträden

Interimskommittén skall sammanträda regelbundet en gång per år. Om parterna är överens om det kan interimskommittén hålla extraordinarie möten på begäran av endera av parterna.

Artikel 6

Dagordning för mötena

Interimskommitténs möten skall hållas vid en tidpunkt och på en plats som parterna kommit överens om. Ordföranden skall kalla till möten i kommittén.

1. Ordföranden och sekreterarna skall fastställa en preliminär dagordning senast 15 arbetsdagar före mötetets början.

Den preliminära dagordningen skall omfatta de punkter för vilka sekreterarna senast 21 arbetsdagar innan mötet inleds har mottagit en begäran om att det skall föras upp på dagordningen. Punkterna får dock föras upp på den preliminära dagordningen endast om underlagen har överlämnats till sekreterarna senast den dag då dagordningen avsänds.

Om inte något annat överenskommit skall interimskommitténs möten inte vara offentliga.

Dagordningen skall antas av interimskommittén vid början av varje möte. Andra punkter än de som förekommer på den preliminära dagordningen får föras upp på dagordningen, om parterna är överens om detta.

Artikel 3

Delegationer

Före varje möte skall ordföranden underrättas om den planerade sammansättningen av varje parts delegation.

2. Ordföranden kan, i samförstånd med parterna, förkorta de tidsfrister som anges i punkt 1 för att ta hänsyn till omständigheterna i ett särskilt fall.

*Artikel 7***Protokoll**

De båda sekreterarna skall upprätta ett utkast till protokoll från varje sammanträde. De skall ange de beslut som fattats och de rekommendationer som gjorts samt de slutsatser som antagits. Utkastet till protokoll skall föreläggas interimskommittén för godkännande. Sedan protokollet godkänts skall det undertecknas av ordföranden och de två sekreterarna och ett exemplar i original skall arkiveras av båda parterna.

*Artikel 8***Överläggningar**

Interimskommittén skall fatta beslut och utfärda rekommendationer i samförstånd mellan parterna.

Mellan mötena kan interimskommittén, om båda parter är överens, fatta beslut eller utfärda rekommendationer genom skriftligt förfarande.

Interimskommitténs beslut och rekommendationer enligt artikel 39 i interimsavtalet skall benämnas "beslut" respektive "rekommendation", följt av löpnummer, datum för antagande och en beskrivning av ämnet.

Interimskommitténs beslut och rekommendationer skall undertecknas av ordföranden och bestyrkas av de två sekreterarna.

Beslut som fattas av interimskommittén skall offentliggöras av parterna i deras respektive officiella tidningar. Var och en av parterna får fatta beslut om offentliggörande av övriga handlingar som antagits av interimskommittén.

*Artikel 9***Språk**

Interimskommitténs officiella språk skall vara de båda parternas officiella språk.

Om inget annat beslutats skall interimskommittén grunda sina överläggningar på handlingar som upprättats på dessa språk.

*Artikel 10***Utgifter**

Gemenskapen och Kroatien skall var för sig stå för de kostnader de ådrar sig i samband med sitt deltagande i interimskommitténs och underkommittéernas möten, både vad gäller kostnader för personal, resor och uppehälle och för porto- och telekostnader.

Gemenskapen skall stå för kostnaderna för tolkning under sammanträdena, översättning och mångfaldigande av dokument, med undantag av kostnaderna för tolkning eller översättning till eller från kroatiska, vilka Kroatien skall stå för.

Övriga kostnader för de praktiska arrangemangen av sammanträdena skall betalas av den part som är värd för mötena.

*Artikel 11***Underkommittéer**

De underkommittéer som härmed inrättas i enlighet med artikel 41 i interimsavtalet, inbegripet deras respektive mandat, förtecknas i bilagan till detta beslut.

Underkommittéerna skall bestå av företrädare för parterna. I enlighet med bestämmelserna för interimskommittén skall parterna omväxlande vara ordförande för underkommittéerna. De skall sammanträda närhelst omständigheterna så kräver, på begäran av endera av parterna.

Underkommittéerna skall arbeta under tillsyn av interimskommittén och skall rapportera till denna efter varje möte. De skall inte fatta några beslut men får ge rekommendationer till interimskommittén.

Interimskommittén får avskaffa befintliga underkommittéer, ändra deras mandat eller inrätta nya underkommittéer med uppgift att biträda den att fullgöra sina uppdrag.

BILAGA

UNDERKOMMITTÉN FÖR EKONOMISKA OCH FINANSIELLA FRÅGOR**Mandat**

1. Det övergripande målet med underkommittén är att se över den ekonomiska utvecklingen och politiken samt att övervaka och göra en gemensam analys av det ekonomiska, tekniska och finansiella samarbetet enligt artiklarna 33 och 34 i interimsavtalet, i syfte att bidra till den ekonomiska utvecklingen i Kroatien och stärka de ekonomiska banden mellan Kroatien och Europeiska gemenskapen.
2. Underkommittén skall framför allt behandla följande frågor:
  - Makroekonomisk utveckling och politik i Europeiska gemenskapen och Kroatien.
  - Strukturreformer, inbegripet reform av finanssektorn.
  - Underlättandet av rörligheten för kapital och en gradvis liberalisering av denna.
  - Statistiska system.

UNDERKOMMITTÉN FÖR JORDBRUK OCH FISKE**Mandat**

1. Det övergripande målet med underkommittén är att den skall behandla frågor rörande jordbruksprodukter, bearbetade jordbruksprodukter och fiskeprodukter. Underkommittén skall övervaka hur parterna uppfyller de skyldigheter de har i dessa sektorer samt genomföra en gemensam analys av samarbetet på jordbruksområdet i enlighet med artiklarna 11–18, bilagorna III, IV och V och protokoll 3 till interimsavtalet samt enligt protokollet om vin.
2. Underkommittén skall framför allt behandla följande frågor:
  - Undersökning av problem som rör utvecklingen inom jordbrukssektorn och jordbrukspolitiken samt landsbygdsutvecklingen i Kroatien och Europeiska gemenskapen.
  - Bearbetade jordbruksprodukter.
  - Fiske.
  - Veterinära och fytosanitära frågor samt undersökning av möjligheterna att utveckla samarbetet på detta område.

UNDERKOMMITTÉN FÖR DEN INRE MARKNADEN**Mandat**

1. Det övergripande målet med underkommittén är att se över reformeringen av den kroatiska lagstiftningen. Underkommittén kommer att fastställa prioriteringar och politiska riktlinjer samt övervaka och analysera tillnärmningen av den kroatiska lagstiftningen till gemenskapens lagstiftning i enlighet med artikel 69 i stabiliserings- och associeringsavtalet och artiklarna 35 och 36 i interimsavtalet.
2. Underkommittén skall behandla den gradvisa tillnärmningen av den kroatiska lagstiftningen till gemenskapens regelverk i de sektorer som är kopplade till den inre marknaden, i synnerhet inom följande särskilda områden:
  - Konkurrens och statligt stöd.
  - Immateriella, industriella och kommersiella rättigheter.
  - Offentlig upphandling.
  - Bolagsrätt.
  - Redovisning.

- Skydd av personuppgifter.
- Standardisering, certifiering, bedömning av överensstämmelse och marknadsövervakning.
- Konsumentskydd.

UNDERKOMMITTÉN FÖR HANDEL, STÅL- OCH JÄRNPRODUKTER TULL OCH BESKATTNING

Mandat

1. Målet med underkommittén är överläggningar om och övervakning av alla frågor som rör handelspolitik samt samarbete på tullområdet i enlighet med artiklarna 2–10 samt 19–31, bilagorna I och II och protokollen 1, 2, 4 och 5 till interimtsavtalet.
2. Underkommittén skall framför allt behandla följande frågor:
  - Fri rörlighet för varor, övervakning av hur parterna uppfyller sina skyldigheter samt överläggningar i samband med eventuella svårigheter som kan uppstå inom ramen för handelssystemet för industriprodukter, inbegripet textilier och stål- och järnprodukter.
  - Handelsrelaterade aspekter av immateriella, industriella och kommersiella rättigheter.
  - Handelsrelaterade aspekter av offentlig upphandling.
  - Handelsrelaterade aspekter av standardisering, certifiering, bedömning av överensstämmelse och marknadsövervakning.
  - Tullsamarbete och överläggningar om alla frågor som rör tillämpningen av ursprungsreglerna.
  - Utbyte av information om förenlighet och utveckling på området beskattning.

UNDERKOMMITTÉN FÖR TRANSPORT

Mandat

1. Målet med underkommittén är att övervaka hur parterna uppfyller de skyldigheter som åligger dem i transportsektorn i enlighet med protokoll 6 till interimtsavtalet.
  2. Underkommittén skall framför allt behandla följande frågor:
    - Överläggningar om alla frågor rörande fri transitering som kan uppkomma i samband med tillämpningen av avtalet.
    - Inrättande av ett system med miljöpoäng i enlighet med artikel 2 i protokoll 6 till interimtsavtalet.
-

Förslag till rådets förordning om fastställande av vissa medgivanden i form av gemenskapstullkvoter för vissa jordbruksprodukter och om anpassning, som en autonom övergångsåtgärd, av vissa jordbruksmedgivanden enligt Europaavtalet med Estland

(2002/C 203 E/06)

KOM(2002) 164 slutlig — 80/2002(ACC)

(Framlagt av kommissionen den 2 april 2002)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 133 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag, och

av följande skäl:

- (1) I Europaavtalet om upprättande av en associering mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater, å ena sidan och Republiken Estland å andra sidan⁽¹⁾, föreskrivs vissa medgivanden för vissa jordbruksprodukter med ursprung i Estland.
- (2) De första förbättringarna av förmånsordningarna i Europaavtalet med Estland infördes genom protokollet om anpassning av handelsaspekterna i Europaavtalet om upprättande av en associering mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Estland, å andra sidan, för att beakta Republiken Österrikes, Republiken Finlands och Konungariket Sveriges anslutning till Europeiska unionen och resultaten av jordbruksförhandlingarna inom Uruguayrundan, däribland förbättringarna av den befintliga förmånsordningen⁽²⁾. Rådet godkände ovan nämnda protokoll på gemenskapens vägnar genom rådets beslut 1999/86/EG⁽³⁾.
- (3) Förbättringar av förmånsordningarna i Europaavtalet med Estland infördes likaså, i form av en autonom övergångsåtgärd, i avvaktan på en andra anpassning av tillämpliga bestämmelser i Europaavtalet, till följd av den första förhandlingsrundan för att liberalisera handeln med jordbruksprodukter. Förbättringarna trädde i kraft den 1 juli 2000 i form av rådets förordning (EG) nr 1349/2000 av den 19 juni 2000 om fastställande av vissa koncessioner genom gemenskapstullkvoter för vissa jordbruksprodukter och om anpassning, som en autonom övergångsåtgärd, av vissa av de jordbrukskoncessioner som föreskrivs i Europaavtalet med Estland⁽⁴⁾. Den andra anpassningen av tillämpliga bestämmelser i Europaavtalet – som kommer att ske i form av ett tilläggsprotokoll till Europaavtalet – har ännu inte trätt i kraft.

⁽¹⁾ EGT L 68, 9.3.1998, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 29, 3.2.1999, s. 11.

⁽³⁾ EGT L 29, 3.2.1999, s. 9.

⁽⁴⁾ EGT L 155, 28.6.2000, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 2677/2000 (EGT L 308, 8.12.2000, s. 7).

(4) Förhandlingar har förts om ett nytt tilläggsprotokoll till Europaavtalet beträffande liberalisering av handeln med jordbruksprodukter.

(5) Ett snabbt genomförande av anpassningarna utgör en viktig del av resultaten av förhandlingarna om slutande av ett nytt tilläggsprotokoll till Europaavtalet med Estland. Det är därför lämpligt att som en autonom övergångsåtgärd anpassa de jordbruksmedgivanden som föreskrivs i Europaavtalet med Estland.

(6) Eftersom de åtgärder som krävs för genomförande av denna förordning är förvaltningsåtgärder enligt artikel 2 i rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter⁽⁵⁾, bör de antas genom förvaltningsförfarandet enligt artikel 4 i det beslutet.

(7) I kommissionens förordning (EG) nr 2454/93 av den 2 juli 1993 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 2913/92 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen⁽⁶⁾ fastställs förvaltningsföreskrifterna för de tullkvoter som skall användas enligt kronologisk ordning efter tulldeklarationernas datum. De tullkvoter som fastställs i den här förordningen skall därför förvaltas i enlighet med de föreskrifterna.

(8) Till följd av ovannämnda förhandlingar har förordning (EG) nr 1349/2000 blivit överflödigt och bör därför upphöra att gälla.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Den importordning i gemenskapen som är tillämplig på vissa jordbruksprodukter med ursprung i Estland, och som fastställs i bilaga C.a och bilaga C.b till denna förordning, skall ersätta den som fastställs i bilaga Va till Europaavtalet mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Estland, å andra sidan, nedan kallat "Europaavtalet".

⁽⁵⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

⁽⁶⁾ EGT L 253, 11.10.1993, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 933/2001 (EGT L 141, 28.5.2001, s. 1).

2. Samma dag som det tilläggsprotokoll om anpassning av Europaavtalet som antas för att beakta resultatet av parternas förhandlingar om nya ömsesidiga medgivanden för jordbruksprodukter träder i kraft, skall de medgivanden som anges i det protokollet ersätta dem som anges i bilaga C.a och bilaga C.b till den här förordningen.

3. Kommissionen skall anta tillämpningsföreskrifter för denna förordning i enlighet med det förfarande som avses i artikel 3.2.

Artikel 2

Tullkvoter med löpnummer över 09.5100 skall förvaltas av kommissionen i enlighet med artiklarna 308a, 308b och 308c i förordning (EEG) nr 2454/93.

Artikel 3

1. Kommissionen skall biträdas av den förvaltningskommitté för spannmål som inrättades genom artikel 23 i rådets förordning (EEG) nr 1766/92 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål ⁽¹⁾, eller i tillämpliga fall, den kommitté som inrättats genom tillämpliga bestämmelser i andra

förordningar om den gemensamma organisationen av jordbruksmarknader.

2. När det hänvisas till denna punkt skall förvaltningsförfarandet i artikel 4 i beslut 1999/468/EG tillämpas, i enlighet med artikel 7.3 i samma beslut.

3. Den tid som avses i artikel 4.3 i beslut 1999/468/EG skall vara en månad.

Artikel 4

Rådets förordning (EG) nr 1349/2000 skall upphöra att gälla.

Artikel 5

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 1 juli 2002.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

BILAGA C a

Följande produkter med ursprung i Estland skall omfattas av en nolltullsats enligt förmånsvillkor för obegränsade kvantiteter (tillämplig tull 0 % av MGN) vid import till gemenskapen

KN-nummer ⁽¹⁾	KN-nummer	KN-nummer	KN-nummer	KN-nummer
0101 10 90	0709 20 00	0802 90 50	1008 20 00	1602 10 00
0101 90 19	0709 30 00	0802 90 85	1008 90 90	1602 20 19
0101 90 30	0709 40 00	0806 20 11	1102 90 90	1602 20 90
0101 90 90	0709 52 00	0806 20 12	1103 19 90	1602 31
0104	0709 59	0806 20 91	1103 20 90	1602 32 19
0106 19 10	0709 60 10	0806 20 92	1105 10 00	1602 32 30
0106 39 10	0709 60 99	0806 20 98	1105 20 00	1602 32 90
0204	0709 70 00	0808 20 90	1106 10 00	1602 39 29
0205	0709 90 10	0809 40 90	1106 30	1602 39 40
0206 80 91	0709 90 20	0810 40 30	1107	1602 39 80
0206 90 91	0709 90 50	0810 40 50	1108 20 00	1602 41 90
0207 13 91	0709 90 90	0810 40 90	1208 10 00	1602 42 90
0207 14 91	0710 10 00	0810 60 00	1209	1602 49 90
0207 26 91	0710 21 00	0810 90 95	1210	1602 50 31
0207 27 91	0710 22 00	0811 90 39	1211 90 30	1602 50 39
0207 35 91	0710 29 00	0811 90 50	1212 10 10	1602 50 80
0207 36 89	0710 30 00	0811 90 70	1212 10 99	1602 90 10
0208	0710 80 51	0811 90 75	1214 90 10	1602 90 31
0210 91 00	0710 80 59	0811 90 80	1302 19 05	1602 90 41
0210 92 00	0710 80 61	0811 90 95	1501 00 90	1602 90 69
0210 93 00	0710 80 69	0812 10 00	1502 00 90	1602 90 72
0210 99 10	0710 80 70	0812 90 40	1503 00 19	1602 90 74
0210 99 21	0710 80 80	0812 90 50	1503 00 90	1602 90 76
0210 99 29	0710 80 85	0812 90 60	1504 10 10	1602 90 78
0210 99 31	0710 80 95	0812 90 99	1504 10 99	1602 90 98
0210 99 39	0710 90 00	0813 10 00	1504 20 10	1603 00 10
0210 99 59	0711 40 00	0813 20 00	1504 30 10	1703
0210 99 60	0711 59 00	0813 30 00	1507	1704 90 10
0210 99 79	0711 90 10	0813 40 10	1508 10 90	2001 10 00
0210 99 80	0711 90 50	0813 40 30	1508 90 10	2001 90 20
0407 00 90	0711 90 80	0813 40 95	1508 90 90	2001 90 50
0409 00 00	0711 90 90	0813 50 15	1511 10 90	2001 90 70
0410 00 00	0712 20 00	0813 50 19	1511 90 11	2001 90 75
0601	0712 31 00	0813 50 91	1511 90 19	2001 90 85
0602	0712 32 00	0813 50 99	1511 90 91	2001 90 93
0603	0712 33 00	0901 12 00	1511 90 99	2001 90 96
0604	0712 39 00	0901 21 00	1512	2003 20 00
0701 10 00	0712 90 05	0901 22 00	1513	2003 90 00
0701 90 10	0712 90 30	0901 90 90	1514	2004 10 10
0701 90 50	0712 90 50	0902 10 00	1515	2004 10 99
0701 90 90	0712 90 90	0904 12 00	1516 10 10	2004 90 30
0703 10	0713 50 00	0904 20 10	1516 20 91	2004 90 50
0703 90 00	0713 90 10	0904 20 90	1516 20 95	2004 90 91
0704 20 00	0713 90 90	0907 00 00	1516 20 96	2004 90 98
0704 90 90	0802 11 90	0910 40 13	1516 20 98	2005 10 00
0705 19 00	0802 12 90	0910 40 19	1517 10 90	2005 20 20
0705 21 00	0802 21 00	0910 40 90	1517 90 99	2005 20 80
0705 29 00	0802 22 00	0910 91 90	1518 00 31	2005 40 00
0706	0802 31 00	0910 99 99	1518 00 39	2005 51 00
0708 10 00	0802 32 00	1001 90 10	1522 00 91	2005 59 00
0708 90 00	0802 40	1008 10 00	1601 00 10	2005 60 00

KN-nummer ⁽¹⁾	KN-nummer	KN-nummer	KN-nummer	KN-nummer
2005 90 10	2008 40 21	2008 80 50	2008 99 78	2009 80 99
2005 90 50	2008 40 29	2008 80 70	2008 99 99	2009 90 19
2005 90 60	2008 40 39	2008 80 91	2009 50 10	2009 90 29
2005 90 70	2008 40 51	2008 80 99	2009 50 90	2009 90 39
2005 90 75	2008 40 59	2008 92 14	2009 71 10	2009 90 51
2005 90 80	2008 40 71	2008 92 34	2009 71 91	2009 90 59
2006 00 99	2008 40 91	2008 92 38	2009 71 99	2009 90 96
2007 10 91	2008 40 99	2008 92 59	2009 79 19	2009 90 98
2007 10 99	2008 50 11	2008 92 74	2009 79 30	2204 30 10
2007 99 10	2008 60 11	2008 92 78	2009 79 93	2302 50 00
2007 99 91	2008 60 31	2008 92 93	2009 79 99	2306 90 19
2007 99 98	2008 60 39	2008 92 96	2009 80 19	2308 00 90
2008 11 92	2008 60 51	2008 92 98	2009 80 38	2309 10 51
2008 11 94	2008 60 59	2008 99 28	2009 80 50	2309 10 90
2008 11 96	2008 60 61	2008 99 37	2009 80 63	2309 90 10
2008 11 98	2008 60 71	2008 99 40	2009 80 69	2309 90 31
2008 19 19	2008 60 79	2008 99 45	2009 80 71	2309 90 41
2008 19 93	2008 60 91	2008 99 49	2009 80 79	2309 90 51
2008 19 95	2008 80 11	2008 99 55	2009 80 89	2309 90 91
2008 19 99	2008 80 31	2008 99 68	2009 80 95	2905 45 00
2008 40 11	2008 80 39	2008 99 72	2009 80 96	

⁽¹⁾ Enligt kommissionens förordning (EG) nr 2031/2001 av den 6 augusti 2001 om ändring av bilaga I till rådets förordning (EEG) nr 2658/87 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan (EGT L 279, 23.10.2001, s. 1).

BILAGA C b

För import till gemenskapen av följande produkter med ursprung i Estland skall de medgivanden som fastställs nedan gälla (MGN = tull för mest gynnad nation).

Löpnummer	KN-nummer	Varuslag ⁽¹⁾	Tillämplig tullsats (% av MGN) ⁽²⁾	Årlig kvantitet fr.o.m. 1.7.2002 t.o.m. 30.6.2003 (ton)	Årlig ökning fr.o.m. 1.7.2003 (ton)	Särskilda bestämmelser
09.4598	0102 90 05	Levande nötkreatur av tamboskap med en färskvikt av högst 80 kg	20	178 000 djur	0	⁽³⁾
09.4537	0102 90 21 0102 90 29 0102 90 41 0102 90 49	Levande nötkreatur av tamboskap med en färskvikt högre än 80 kg men högst 300 kg	20	153 000 djur	0	⁽³⁾
09.4563	ex 0102 90	Kvigor och kor, ej avsedda för slakt, av följande bergsraser: grå, brun, gul, brokig Simmental och Pinzgau	6 % av värdet	7 000 djur	0	⁽⁴⁾
09.4851	0201 0202 1602 50 10	Kött av nötkreatur, färskt eller kylt Kött av nötkreatur, fryst Inte kokta; blandningar av ej kokt kött eller slaktbiprodukter med kokt kött eller slaktbiprodukter av annat berett eller konserverat kött av nötkreatur	tullfritt	1 100	350	
09.4583	ex 0203	Kött av tamsvin, färskt, kylt eller fryst, med undantag av KN-nummer 0203 11 90, 0203 12 90, 0203 19 90, 0203 21 90, 0203 22 90, 0203 29 90	tullfritt	2 000	375	⁽⁶⁾
09.4852	0206 10 95 0206 29 91	Njurtapp och mellangärde av nötkreatur, färska, kyllda eller frusna	tullfritt	100	30	
09.6649	ex 0207	Kött och ätbara slaktbiprodukter av fjäderfå enligt nr 0105, färska, kyllda eller frysta, med undantag av KN-nummer 0207 13 91, 0207 14 91, 0207 26 91, 0207 27 91, 0207 34 10, 0207 34 90, 0207 35 91, 0207 36 81, 0207 36 85, 0207 36 89	tullfritt	1 005	250	
09.4853	0210 19	Kött av svin, saltat eller i saltlake, torkat eller rökt, annat	tullfritt	100	30	
09.4578	0401	Mjök och grädde, inte koncentrerade och inte försatta med socker eller annat sötningsmedel	tullfritt	800	150	
09.4546	0402 10 19 0402 21 19	Skummjörkspulver Helmjörkspulver	tullfritt	14 000	0	
09.4579	0403 10 11 0403 10 13 0403 10 19 0403 10 31 0403 10 33 0403 10 39	Yoghurt, icke smaksatt eller innehållande frukt, bär, nötter eller kakao: utan tillsats av socker eller annat sötningsmedel med en fetthalt på högst 3 viktprocent mer än 3 viktprocent men högst 6 viktprocent mer än 6 viktprocent Andra, med en fetthalt av: högst 3 viktprocent mer än 3 viktprocent men högst 6 viktprocent mer än 6 viktprocent	tullfritt	800	240	

Löpnummer	KN-nummer	Varuslag ⁽¹⁾	Tillämplig tullsats (% av MGN) ⁽²⁾	Årlig kvantitet fr.o.m. 1.7.2002 t.o.m. 30.6.2003 (ton)	Årlig ökning fr.o.m. 1.7.2003 (ton)	Särskilda bestämmelser
09.4580	0403 90 59	Syrad grädde, med en fetthalt av mer än 6 viktprocent	tullfritt	1 120	210	
	0403 90 61	Syrad grädde, med en fetthalt av högst 3 viktprocent				
	0403 90 63	Syrad grädde, med en fetthalt av mer än 3 viktprocent, men högst 6 viktprocent				
	0403 90 69	Syrad grädde, med en fetthalt av mer än 6 viktprocent				
09.4547	0405 10 11	Smör	tullfritt	4 800	900	
	0405 10 19					
09.4582	0406 10	Färsk (inte mognad) ost, inbegripet mesost samt ostmassa	tullfritt	1 120	210	
09.4581	0406 20	Annan ost	tullfritt	4 000	1 200	
	0406 30					
	0406 40					
	0406 90					
09.6650	0407 00 11	Ägg av fjäderfä	tullfritt	600	180	
	0407 00 19					
	0407 00 30					
09.6651	ex 0408	Fågelägg utan skal samt äggula, färska, torkade, ångkokta eller kokta i vatten, gjutna, frysta eller på annat sätt konserverade, även försatta med socker eller annat sötningsmedel, med undantag av KN-nummer 0408 11 20, 0408 19 20, 0408 91 20, 0408 99 20	tullfritt	205	40	⁽⁹⁾
09.6603	0703 20 00	Vitlök	tullfritt	60	5	
09.6454	0704 10 00	Blomkål (inbegripet broccoli)	tullfritt	270	10	
	0704 90 10	Vitkål och rödkål				
	0707 00 05	Gurkor, färska eller kylda	tullfritt	obegränsad		⁽⁸⁾
	0707 00 90	Druvgurkor				
	0709 10 00	Färska eller kylda kronärtskockor	tullfritt	obegränsad		⁽⁸⁾
	0709 90 70	Färska eller kylda zucchini	tullfritt	obegränsad		⁽⁸⁾
09.6605	0808 10	Färska äpplen	tullfritt	400	75	⁽⁸⁾
	0808 20 50	Päron (med undantag av päron i lös vikt, för framställning av cider eller saft, under tiden 1 augusti–31 december)	tullfritt	obegränsad		⁽⁸⁾
	0809 20 05	Färska surkörsbär (Prunus cerasus)	tullfritt	obegränsad		⁽⁸⁾
	0809 20 95	Färska körsbär (med undantag av surkörsbär)	tullfritt	obegränsad		⁽⁸⁾
	ex 0809 40 05	Färska plommon, under tiden 1 juli–30 september	tullfritt	obegränsad		⁽⁸⁾
	0810 10 00	Färska jordgubbar och smultron	tullfritt	obegränsad		⁽⁷⁾
09.6609	0810 30	Vinbär och krusbär	tullfritt	130	30	⁽⁷⁾

Löpnummer	KN-nummer	Varuslag ⁽¹⁾	Tillämplig tullsats (% av MGN) ⁽²⁾	Årlig kvantitet fr.o.m. 1.7.2002 t.o.m. 30.6.2003 (ton)	Årlig ökning fr.o.m. 1.7.2003 (ton)	Särskilda bestämmelser
09.6467	0811 10 11	Jordgubbar och smultron, frysta, med tillsats av socker eller annat sötningsmedel; med ett socker-innehåll av mer än 13 viktprocent	tullfritt	240	45	(7)
	0811 10 19	Jordgubbar och smultron, frysta, med tillsats av socker eller annat sötningsmedel; med ett socker-innehåll av högst 13 viktprocent	tullfritt	obegränsad		(7)
	0811 10 90	Frysta jordgubbar och smultron	tullfritt	obegränsad		(7)
09.6611	0811 20 11	Frysta hallon, björnbär, mullbär, loganbär, vinbär och krusbär, med ett socker-innehåll av mer än 13 viktprocent	tullfritt	640	120	
	0811 20 19	Frysta hallon, björnbär, mullbär, loganbär, vinbär och krusbär, med ett socker-innehåll av högst 13 viktprocent	tullfritt	obegränsad		(7)
	0811 20 31	Andra frusna hallon	tullfritt	obegränsad		(7)
	0811 20 39	Andra frusna svarta vinbär	tullfritt	obegränsad		(7)
	0811 20 51	Andra frusna röda vinbär	tullfritt	obegränsad		(7)
	0811 20 59	Andra frusna björnbär och mullbär	tullfritt	obegränsad		(7)
	0811 20 90	Annat	tullfritt	obegränsad		(7)
09.6641	ex 1001	Vete samt blandsäd av vete och råg, med undantag av KN-nummer 1001 90 10	tullfritt	4 400	1 300	
09.6642	1002	Råg	tullfritt	1 500	500	
09.6643	1003 00 10 ex 1003 00 90	Korn för utsäde Korn, utom korn för maltproduktion	tullfritt	6 500	2 000	
	ex 1003 00 90	Korn för maltproduktion	tullfritt	obegränsad		
09.4588	1004 00	Havre	tullfritt	4 800	900	
09.6644	1101	Vete eller blandsäd av vete och råg	tullfritt	2 000	600	
09.6645	ex 1102	Finmalet mjöl av spannmål, utom av vete eller blandsäd, med undantag av KN-nummer 1102 90 90	tullfritt	2 000	600	
09.6646	ex 1103	GKrossgryn, grovt mjöl (inbegripet fingryn) och pelletar av spannmål, med undantag av KN-nummer 1103 19 90 och 1103 20 90	tullfritt	100	30	
09.6647	1108 13	Potatisstärkelse	tullfritt	100	30	

Löpnummer	KN-nummer	Varuslag ⁽¹⁾	Tillämplig tullsats (% av MGN) ⁽²⁾	Årlig kvantitet fr.o.m. 1.7.2002 t.o.m. 30.6.2003 (ton)	Årlig ökning fr.o.m. 1.7.2003 (ton)	Särskilda bestämmelser
09.4584	ex 1601 00 ex 1602 41 ex 1602 42 ex 1602 49	Korv och liknande produkter av slaktbiprodukter eller blod, med undantag av KN-nummer 1601 00 10 Kött, slaktbiprodukter och blod, beredda eller konserverade på annat sätt: av svin Skinka och delar därav, med undantag av KN-nummer 1602 41 90 Kött, slaktbiprodukter och blod, beredda eller konserverade på annat sätt: av svin Bog och delar därav, med undantag av KN-nummer 1602 42 90 Kött, slaktbiprodukter och blod, beredda eller konserverade på annat sätt: av svin Andra produkter av svin, inbegripet blandade styckningsdelar, med undantag av KN-nummer 1602 49 90	tullfritt	960	180	
09.6652	1602 32 11 1602 39 21	Kött, slaktbiprodukter och blod, beredda eller konserverade på annat sätt: av fjäderfä enligt nr 0105: av höns av arten Gallus domesticus, inte kokta Kött, slaktbiprodukter och blod, beredda eller konserverade på annat sätt: av fjäderfä enligt nr 0105: Andra än av höns av arten Gallus domesticus, inte kokta	tullfritt	160	30	
09.6470	2207 10 00	Odenaturerad etylalkohol med alkoholhalt av minst 80 volymprocent	tullfritt	71	3	
09.6648	ex 2309	Beredningar av sådana slag som används vid utfodring av djur, med undantag av KN-nummer 2309 10 51, 2309 10 90, 2309 90 10, 2309 90 20, 2309 90 31, 2309 90 41, 2309 90 51, 2309 90 91	tullfritt	200	50	

⁽¹⁾ Trots reglerna för tolkning av Kombinerade nomenklaturen skall beskrivningen under "Varuslag" endast anses vara vägledande, eftersom förmånssystemet vad gäller denna bilaga bestäms av KN-numrens omfattning. Där ex KN-nummer anges, skall förmånssystemet avgöras genom att KN-numret och uppgifterna om varuslag tillämpas tillsammans.

⁽²⁾ Om det finns en minimitull för mest gynnad nation, skall den tillämpliga minimitullen motsvara minimitullen för mest gynnad nation multiplicerat med procenttalet i denna kolumn.

⁽³⁾ Kvoter för denna produkt har öppnats för Tjeckien, Slovakien, Bulgarien, Rumänien, Ungern, Polen, Estland, Lettland och Litauen. Om importen till gemenskapen av levande tamdjur av nötkreatur överstiger 500 000 djur för ett visst år får gemenskapen vidta de förvaltningsåtgärder som krävs för att skydda sin marknad, utan att det påverkar andra rättigheter enligt avtalet.

⁽⁴⁾ Kvoter för denna produkt har öppnats för Tjeckien, Slovakien, Bulgarien, Rumänien, Ungern, Polen, Estland, Lettland och Litauen.

⁽⁵⁾ Kvoterna för denna produkt öppnas för Estland, Lettland och Litauen. Gemenskapen får, inom ramen för sin lagstiftning och vid behov, ta hänsyn till efterfrågan på dess marknad och behovet av att upprätthålla balans på marknaden.

⁽⁶⁾ Utom filé som presenteras ensam.

⁽⁷⁾ Med förbehåll för bestämmelserna om minimipris vid import i bilagan till denna bilaga.

⁽⁸⁾ Sänkningen gäller endast värdetullen.

⁽⁹⁾ I torräggsäkvivalenter (100 kg flytande ägg = 25,7 kg torrägg).

Bilaga till Bilaga C b

Arrangemang för minimipriser vid import för vissa bär avsedda för bearbetning

1. Följande minimipriser fastställs för import av nedanstående produkter med ursprung i Estland avsedda för bearbetning:

KN-nummer	Varuslag	Minimipris vid import (euro/ton netto)
ex 0810 10	Jordgubbar och smultron, färska, avsedda för bearbetning	514
ex 0810 30 10	Svarta vinbär, färska, avsedda för bearbetning	385
ex 0810 30 30	Röda vinbär, färska, avsedda för bearbetning	233
ex 0811 10 11	Jordgubbar och smultron, frysta, med tillsats av socker eller annat sötningsmedel; med ett sockerinhåll av mer än 13 viktprocent; hela bär	750
ex 0811 10 11	Jordgubbar och smultron, frysta, med tillsats av socker eller annat sötningsmedel; med ett sockerinhåll av mer än 13 viktprocent; andra	576
ex 0811 10 19	Jordgubbar och smultron, frysta, med tillsats av socker eller annat sötningsmedel; med ett sockerinhåll av högst 13 viktprocent; hela bär	750
ex 0811 10 19	Jordgubbar och smultron, frysta, med tillsats av socker eller annat sötningsmedel; med ett sockerinhåll av högst 13 viktprocent; andra	576
ex 0811 10 90	Jordgubbar och smultron, frysta, utan tillsats av socker eller annat sötningsmedel; hela bär	750
ex 0811 10 90	Jordgubbar och smultron, frysta, utan tillsats av socker eller annat sötningsmedel; andra	576
ex 0811 20 19	Hallon, frysta, med tillsats av socker eller annat sötningsmedel; med ett sockerinhåll av högst 13 viktprocent; hela bär	995
ex 0811 20 19	Hallon, frysta, med tillsats av socker eller annat sötningsmedel; med ett sockerinhåll av högst 13 viktprocent; andra	796
ex 0811 20 31	Hallon, frysta, utan tillsats av socker eller annat sötningsmedel; hela bär	995
ex 0811 20 31	Hallon, frysta, utan tillsats av socker eller annat sötningsmedel; andra	796
ex 0811 20 39	Svarta vinbär, frysta, utan tillsats av socker eller annat sötningsmedel; utan stjälk	628
ex 0811 20 39	Svarta vinbär, frysta, utan tillsats av socker eller annat sötningsmedel; andra	448
ex 0811 20 51	Röda vinbär, frysta, utan tillsats av socker eller annat sötningsmedel; utan stjälk	390
ex 0811 20 51	Röda vinbär, frysta, utan tillsats av socker eller annat sötningsmedel; andra	295

2. De minimipriser vid import som fastställs i punkt 1 skall iaktas för varje försändelse. Om tulldeklarationsvärdet är lägre än minimipriset vid import skall en utjämningsstull motsvarande skillnaden mellan minimipriset och tulldeklarationsvärdet tas ut.
3. Om importpriserna för en produkt som omfattas av denna bilaga visar tecken på att inom den närmaste framtiden kunna falla under minimipriserna vid import, skall Europeiska kommissionen underrätta de estniska myndigheterna om detta, så att dessa kan åtgärda situationen.
4. På begäran av gemenskapen eller Estland skall associeringsrådet granska systemets funktion eller se över nivån för minimipriserna vid import. Associeringsrådet skall vid behov fatta de beslut som är nödvändiga.
5. För att uppmuntra och främja handelsutvecklingen och för de berörda parternas ömsesidiga nytta får ett samrådsmöte hållas tre månader före början av varje regleringsår inom Europeiska gemenskapen. Detta samrådsmöte skall äga rum mellan deltagare från Europeiska kommissionen och de europeiska producentorganisationerna för de berörda produkterna, å ena sidan, och företrädare för myndigheter och producent- och exportorganisationer i alla de associerade exportländerna, å andra sidan.

Vid detta samrådsmöte skall marknaden för bär diskuteras, särskilt produktionsprognoser, lagersituationen, prisutvecklingen och den tänkbara marknadsutvecklingen samt möjligheterna att anpassa utbudet till efterfrågan.

Förslag till rådets förordning om bekräftelse av den slutgiltiga antidumpningstull som infördes på import av sänglinne av bomull med ursprung i Indien genom förordning (EG) nr 2398/97, och som ändrades och tillfälligt upphävdes genom rådets förordning (EG) nr 1644/2001

(2002/C 203 E/07)

KOM(2002) 172 slutlig

(Framlagt av kommissionen den 9 april 2002)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 384/96 av den 22 december 1995 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen ⁽¹⁾ (nedan kallad "grundförordningen"),

med beaktande av det förslag som kommissionen lagt fram efter samråd med rådgivande kommittén, och

av följande skäl:

A. GÄLLANDE ÅTGÄRDER

- (1) Rådet införde genom förordning (EG) nr 2398/97 av den 28 november 1997 ⁽²⁾ en slutgiltig antidumpningstull på import av sänglinne av bomull med ursprung i Egypten, Indien och Pakistan (nedan kallad "förordningen om slutgiltig tull"). Förordningen om slutgiltig tull föregicks av kommissionens förordning (EG) nr 1069/97 ⁽³⁾ om införande av en preliminär antidumpningstull på import av sänglinne av bomull med ursprung i Egypten, Indien och Pakistan (nedan kallad "förordningen om preliminär tull").

Den 12 mars 2001 antog Världshandelsorganisationens (WTO) tvistlösningsorgan en rapport från överprövningsorganet och en panelrapport som ändrats i enlighet med rapporten från överprövningsorganet om fallet rörande Europeiska gemenskapernas antidumpningstullar på import av sänglinne av bomull från Indien (nedan kallade "rapporterna") ⁽⁴⁾.

Det erinras om att förordningen om slutgiltig tull efter antagandet av dessa rapporter ändrades genom rådets förordning (EG) nr 1644/2001 ⁽⁵⁾, genom vilken en slutgiltig antidumpningstull på import av sänglinne av bomull med ursprung i Egypten, Indien och Pakistan infördes och tillämpningen av tullen med avseende på import med ur-

sprung i Indien avbröts tills vidare. Förordningen om slutgiltig tull ändrades senast genom rådets förordning (EG) nr 160/2002 ⁽⁶⁾, genom vilken tillämpningen av antidumpningstullen på import från Egypten avbröts tills vidare och förfarandet beträffande Pakistan avslutades. I enlighet med artikel 1.2 i rådets förordning (EG) nr 160/2002 upphörde antidumpningstullen på import av sänglinne med ursprung i Egypten därefter att gälla den 28 februari 2002, eftersom ingen begäran om översyn mottagits av kommissionen inom de tidsfrister som föreskrivs i den förordningen.

B. OMRÖVNING AV SLUTSATSERNA

1. Inledande anmärkning

- (2) Till följd av en vederbörligen underbyggd begäran från Kommittén för bomullsindustrier och närstående textilindustrier i Europeiska unionen (Eurocoton), klagande part i den ursprungliga undersökningen, inledde kommissionen i enlighet med artikel 11.3 i grundförordningen en översyn, som endast rörde dumpning. Tillkännagivandet om inledande offentliggjordes den 13 februari 2002 ⁽⁷⁾ och tillämpningen av antidumpningstullen skall i enlighet med artikel 2.2 i förordning (EG) nr 1644/2001 fortsätta att vara avbruten tills vidare i avvaktan på resultatet av översynen.
- (3) Mot bakgrund av att förfarandet har avslutats när det gäller importen med ursprung i Pakistan och att åtgärderna när det gäller importen med ursprung i Egypten upphörde att gälla den 28 februari 2002, anses det nu lämpligt att ompröva undersökningsresultaten. Omprövningen begränsas till fastställande av skada och orsakssamband, som tidigare grundades på en undersökning av de samlade verkningarna av importen från Indien, Egypten och Pakistan.
- (4) Det erinras om att undersökningen beträffande dumpning omfattade perioden från och med den 1 juli 1995 till och med den 30 juni 1996 (nedan kallad "undersökningsperioden"). Undersökningen beträffande de parametrar som var relevanta för fastställande av skada omfattade perioden från och med den 1 januari 1992 till och med slutet av undersökningsperioden (30 juni 1996). Denna period kallas nedan "skadeundersökningsperioden".

⁽¹⁾ EGT L 56, 6.3.1996, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 2238/2000 (EGT L 257, 11.10.2000, s. 2).

⁽²⁾ EGT L 332, 4.12.1997 s. 1.

⁽³⁾ EGT L 156, 13.6.1997, s. 11.

⁽⁴⁾ Dokument WT/DS141/9 av den 22 mars 2001.

⁽⁵⁾ EGT L 219, 14.8.2001, s. 1.

⁽⁶⁾ EGT L 26, 30.1.2002, s. 1.

⁽⁷⁾ EGT C 39, 13.2.2002, s. 17.

2. Skada

2.1 Volymen av, marknadsandelen för och priserna på importen från Indien

- (5) Av tabellen nedan framgår hur importen från Indien, beaktad separat, utvecklades under skadeundersökningsperioden.

Import (ton)	1992	1993	1994	1995	Under- sökningss- perioden
Indien (Volym)	11 845	12 424	13 113	17 998	18 428
Index	100	105	111	152	156
Marknadsandel	5,9 %	6,4 %	6,8 %	9,5 %	9,9 %
Ecu/kg	5,53	6,05	6,57	5,10	4,94
Eurostat					
Index	100				
Index 1993-undersökningsperioden		106	119	92	89
Index 1994-undersökningsperioden		100	109	84	82
			100	78	75

- (6) Importen från Indien, beaktad separat, ökade från 11 845 ton 1992 till 18 428 ton under undersökningsperioden, dvs. med 56 % eller 6 583 ton under skadeundersökningsperioden.
- (7) Om importen från exportörer som konstaterades inte ha dumpat sina produkter utesluts, är ökningen av importvolymen när det gäller den dumpade importen från Indien ändå betydande. Med en sådan uteslutning ökade den dumpade importen från 10 232 ton 1992 till 15 816 ton under undersökningsperioden, dvs. med 55 % eller 5 584 ton. Dess marknadsandel ökade med 66 % under skadeundersökningsperioden och utgjorde 8,5 % av gemenskapsmarknaden under undersökningsperioden.
- (8) Det är värt att notera att importen från Indien ökade mest mellan 1994 och undersökningsperioden (+ 5 315 ton och + 3,1 procentenheter i fråga om marknadsandelar; 5 058 ton och + 2,9 procentenheter i fråga om marknadsandelar om importen från de indiska exportörer som konstaterades inte ha dumpat sina produkter utesluts). Denna utveckling när det gäller den dumpade importen sammanfaller med en minskning av förbrukningen på gemenskapsmarknaden med 4 % eller 7 849 ton.
- (9) Av tabellen ovan framgår också att priserna på indiskt sänglinne minskade avsevärt under skadeundersökningsperioden. Genomsnittspriserna minskade exempelvis med 18 % mellan 1993 och undersökningsperioden och med 25 % mellan 1994 och undersökningsperioden. Utvecklingen när det gäller försäljningspriserna skiljer sig inte avsevärt om importen från de indiska exportörer som konstaterades inte ha dumpat sina produkter utesluts.

- (10) Under undersökningsperioden varierade graden av prisunderskridande när det gäller den dumpade importen med ursprung i Indien mellan 13,8 % och 40,8 %, uttryckt i procent av de justerade genomsnittliga priserna för gemenskapsindustrin. Prisunderskridandet kvarstår också som betydande om importen från exportörer som konstaterades inte ha dumpat sina produkter utesluts (skäl 24 i förordning (EG) nr 1644/2001). Den vägda genomsnittliga prisunderskridandemarginalen är cirka 19 %.

2.2 Gemenskapsindustrins situation

- (11) Det erinras om att gemenskapsindustrins situation analyserades i skälen 81–91 i förordningen om preliminär tull och i skälen 40 och 41 i förordningen om slutgiltig tull. Såsom framgår av skälen 25–47 i förordning (EG) nr 1644/2001 analyserades alla de faktorer som anges i artikel 3.5 i grundförordningen.

2.2.1 Tillväxt

- (12) Gemenskapsindustrins tillväxt uttryckt i försäljningsvolym var särskilt negativ mellan 1994 och undersökningsperioden (- 1 173 ton). Ökningen av marknadsandelarna var mycket begränsad under samma period (+ 0,2 procentenheter) och till och med negativ mellan 1995 och undersökningsperioden. Samtidigt var ökningen i fråga om marknadsandel för lågprisimporten från Indien hela tiden positiv och betydande. Mellan 1994 och undersökningsperioden ökade importen från Indien med 40,5 % eller 5 315 ton (47 % eller 5 058 ton om importen från de exporterande tillverkare i Indien som konstaterades inte ha dumpat sina produkter utesluts) och ökningen av marknadsandel var så stor som 3,1 procentenheter (2,9 procentenheter) under samma period.

2.2.2 Faktorer som påverkar gemenskapens priser

- (13) Vid utvärderingen av de faktorer som påverkar de inhemska priserna fokuserades främst på efterfrågeminskningen och priserna på råbomull.
- (14) Av undersökningen framgick det tydligt att den lucka som uppstod genom att fabriker i gemenskapen stängdes och genom att importen från vissa tredjeländer minskade under skadeundersökningsperioden i väsentlig utsträckning fylldes genom importen från Indien, som till största delen konstaterades ske till dumpade priser. Mot bakgrund av att priserna på den dumpade importen från Indien var bland de lägsta av priserna hos alla de aktörer som säljer sänglinne på gemenskapsmarknaden är slutsatsen att efterfrågeminskningen i sig inte hade någon avgörande inverkan på priserna, särskilt inte på gemenskapsindustrins priser.
- (15) Priset på råbomull, som kan utgöra upp till 15 % av den sammanlagda kostnaden för sänglinne, ökade avsevärt under skadeundersökningsperioden. Under normala förhållanden då rättvisa marknadsförhållanden råder borde tillverkarna ha kunnat övervältra denna kostnadsökning på kunderna. Undersökningen har visat att gemenskapsindustrin inte kunde göra detta i det aktuella fallet.

(16) Det noteras också, såsom anges i skälen 9 och 10, att det i samband med undersökningen fastställdes att priserna på den berörda importen minskade avsevärt, och att det förekom ett avsevärt prisunderskridande från de indiska exporterande tillverkarnas sida. De indiska priserna minskade med upp till 18 % och prisunderskridandemarginalerna konstaterades variera mellan 13,8 % och 40,8 %.

(17) Mellan 1994 och undersökningsperioden ökade importen från Indien dessutom som mest: volymen ökade med 5 315 ton (5 058 ton om den import som inte skedde till dumpade priser undantas) och marknadsandelen med 3,1 procentenheter (2,9 procentenheter). Denna import utgjorde 34 % av gemenskapsindustrins försäljningsvolym 1994 och mer än 50 % under undersökningsperioden.

2.2.3 Den nuvarande dumpningsmarginalens storlek

(18) Med tanke på importvolymen och priserna på importen från Indien kan verkningarna för gemenskapsindustrin av den nuvarande dumpningsmarginalens storlek inte anses vara försumbara. Såsom framgår av skäl 8 ökade importen från Indien avsevärt i absoluta och relativa tal. Den motsvarade 33 % av gemenskapsindustrins försäljningsvolym 1992 och mer än 50 % under undersökningsperioden (28 % respektive 43 % om importen från de indiska exportörer som konstaterades inte ha dumpat sina produkter utesluts).

(19) Sammanslutningen av indiska exportörer hävdade att i de fall där dumpningsmarginalerna var mycket lägre än marginalerna för prisunderskridande och målprisunderskridande måste den skada som gemenskapsindustrin lidit bero på andra faktorer. Även om de individuella dumpningsmarginaler och den vägda genomsnittliga dumpningsmarginal som fastställdes för Indien var lägre än marginalerna för prisunderskridande, var de dumpningsmarginaler som fastställdes dock fortfarande klart över miniminivåerna. Prisunderskridandet skulle ha varit minst en tredjedel lägre om importen från Indien inte hade varit dumpad och detta skulle ha gjort produkterna från Indien klart mindre attraktiva.

2.3 Slutsats om skada

(20) Det framgår av omprövningen att importen från Indien ökade med 56 % eller 6 583 ton och dess marknadsandel med 67 % (55 % eller 5 584 ton, om man undantar den import som inte skedde till dumpade priser) mellan 1992 och undersökningsperioden. Om endast den dumpade importen beaktas, ökade importens marknadsandel med 3,4 procentenheter och utgjorde 8,5 % av gemenskapsmarknaden under undersökningsperioden. Ökningen i absoluta och relativa tal är därför fortfarande betydande, även om importen från de indiska exportörer som konstaterades inte ha dumpat sina produkter utesluts. De genomsnittliga priserna på indiskt sänglinne minskade dessutom med upp till 18 % under skadeundersökningsperioden, och pris-

underskridandet till följd av dumpad import fastställdes till i genomsnitt 19 % under undersökningsperioden.

(21) Mot bakgrund av ovanstående dras slutsatsen att gemenskapen lidit väsentlig skada.

3. Orsakssamband

3.1 Inledning

(22) Mot bakgrund av ovanstående slutsatser bör den analys av orsakssambandet som görs i skälen 54–58 i förordning (EG) nr 1644/2000 och i skälen 100 och 101 i förordningen om preliminär tull likaledes omprövas.

3.2 Verkningarna av den dumpade importen från Indien

(23) Såsom framgår av skälen 5–8 ökade importen från Indien betydligt, dvs. med 6 583 ton i absoluta tal och med 56 procentenheter (om importen från de indiska exportörer som konstaterades inte ha dumpat sina produkter utesluts skulle den volymmässiga ökningen vara 5 584 ton, vilket motsvarar en ökning med 55 procentenheter). Marknadsandelen för denna import ökade under skadeundersökningsperioden från 5,9 % till 9,9 %, dvs. med 4,0 procentenheter (5,1 % till 8,5 %, dvs. 3,4 procentenheter om importen från de indiska exporterande tillverkare som konstaterats inte ha dumpat sina produkter utesluts). Under undersökningsperioden var den vägda genomsnittliga prisunderskridandemarginalen (vid uteslutande av importen från de indiska exportörer som inte dumpat sina produkter) fastställd till cirka 19 %.

(24) Under skadeundersökningsperioden ökade gemenskapsindustrins försäljning något, dvs. med 348 ton, och gemenskapsindustrins marknadsandel ökade från 18,1 % till 19,7 %, dvs. med 1,6 procentenheter. Detta måste ses mot bakgrund av att gemenskapsindustrin lyckades ställa om sin produktion och försäljning till produkter med ett högre mervärde i syfte att upprätthålla produktions- och försäljningsnivåerna. Detta ledde generellt till kostnadsökningar som inte täcktes av prisökningar. Undersökningen visade i själva verket att gemenskapsindustrins vägda genomsnittliga försäljningspris i stort sett förblev konstant.

(25) Det erinras också om att marknaden för sänglinne kännetecknas av öppenhet och en viss substitution mellan produkterna (skäl 97 i förordningen om preliminär tull). Stora gemenskapsköpare av sänglinne, vilkas order kan säkerställa en hög nivå av produktionskapacitetsutnyttjande och därmed vissa skalfördelar, är mycket priskänsliga. På denna grundval kan slutsatsen dras att de indiska exporterande tillverkarnas låga priser, som var de lägsta som stod till buds på gemenskapsmarknaden, tillsammans med deras betydande och ökande marknadsandel fortlöpande hållit nere priserna på gemenskapsmarknaden.

(26) Såsom framgår av skäl 17 bör det också noteras att importvolymen från Indien mellan 1994 och undersökningsperioden ökade mest, dvs, med 41 % eller 5 315 ton (47 % eller 5 058 ton, om importen från de indiska exporterande tillverkare som konstaterades inte ha dumpat sina produkter utesluts). Under denna period ökade den indiska importens marknadsandel med 3,1 procentenheter (2,9 procentenheter). Det erinras om att undersökningen visade att det var under denna period som gemenskapsindustrins ekonomiska situation försämrades som mest: vinsten minskade med 1,4 procentenheter och avkastningen på investeringar med 7 procentenheter.

Såsom framgår av skäl 99 i förordningen om preliminär tull var pristrycket och därav följande minskningar av lönsamheten (och motsvarande utveckling när det gäller kassaflödet och avkastningen på investeringar) de viktigaste indikatorerna för slutsatsen att gemenskapsindustrin lidit väsentlig skada. Mot bakgrund av att den väsentliga ökningen av den dumpade lågprisimporten från Indien sammanföll tidsmässigt med försämringen av gemenskapsindustrins ekonomiska situation, bekräftas det att det fanns ett direkt samband mellan denna import och den väsentliga skada som konstaterats.

3.3 Verkningarna av andra faktorer

3.3.1 Inledande anmärkningar

(27) Det bör erinras om att det vid den analys som anges i förordning (EG) nr 1644/2001 av verkningarna för gemenskapsindustrins tillstånd av andra faktorer än den dumpade importen bekräftades att det fanns ett orsaksamband mellan den dumpade importen med ursprung i Indien, Egypten och Pakistan och den väsentliga skada som konstaterats (skäl 69 i förordning (EG) nr 1644/2001). I denna analys ingick en analys, som uppenbarligen inte omfattade importen från Egypten och Pakistan, av importen från andra tredjeländer som inte omfattades av åtgärder. Mot bakgrund av att förfarandet beträffande importen med ursprung i Pakistan har avslutats (skäl 13 i förordning (EG) nr 160/2002) och av att åtgärderna beträffande Egypten upphört att gälla, omfattar omprövningen av verkningarna av importen av sänglinne från andra tredjeländer all annan import än den indiska, inbegripet importen från Egypten och Pakistan.

(28) Det är dessutom viktigt att se till att de skadevällande verkningarna av importen från tredjeländer som inte berörs, inbegripet importen från Egypten och Pakistan, inte tillskrivs den indiska importen, beaktad separat. Det gjordes därför en separat bedömning och en åtskillnad mellan de skadevällande effekterna av denna import.

(29) Arten av den skada som gemenskapsindustrin lidit, dvs. oförmåga att höja sina priser och minskande och otillräcklig lönsamhet som lett till ekonomiska förluster, bör framhållas redan från början.

3.3.2 Verkningarna av importen från tredjeländer

(30) Det bör erinras om att verkningarna av importen av sänglinne från andra tredjeländer än Indien, Egypten och Pakistan analyserades i skälen 100 och 101 i förordningen om preliminär tull. Det konstaterades att denna import kom från en rad tredjeländer med mycket begränsade marknadsandelar. Såsom framgår av tabellen nedan var marknadsandelarna för de viktigaste tredjeländerna under undersökningsperioden följande: Turkiet 4 %, Polen 2,4 %, Thailand 1,5 %, Kina 1,1 % och Rumänien 1,7 %. Alla de övriga tredjeländerna hade en marknadsandel under 1 % av gemenskapsförbrukningen.

Import från tredjeländer som inte ursprungligen var berörda (Eurostat)	1992	1993	1994	1995	Undersökningsperioden
Turkiet					
Marknadsandel	4,2 %	3,6 %	3,1 %	3,6 %	4 %
Pris ecu/kg	6,7	7,1	7,6	8,1	7,9
Polen					
Marknadsandel	0,5 %	0,9 %	1,4 %	2,2 %	2,4 %
Pris ecu/kg	7,2	7,2	7,5	8,3	8,4
Thailand					
Marknadsandel	2,1 %	1,6 %	2,2 %	1,8 %	1,5 %
Pris ecu/kg	5,0	5,4	4,9	5,1	5,3
Kina					
Marknadsandel	0,9 %	1,2 %	1,4 %	1,3 %	1,1 %
Pris ecu/kg	10,0	9,5	9,1	9,2	9,7
Rumänien					
Marknadsandel	0,3 %	0,2 %	0,7 %	1,0 %	1,7 %
Pris ecu/kg	6,7	4,9	5,1	5,6	5,8
Andra tredjeländer med liten marknadsandel	12,9 %	9,8 %	7,7 %	4,5 %	4,4 %
Pris ecu/kg	6,0	6,6	11,6	14,9	14,7

- (31) Av analysen framgår att Thailand, vars importpris var 7 % högre än Indiens, hade den lägsta prisnivån av alla de ovannämnda tredjeländerna. Thailands marknadsandel (1,5 %) utgör dock endast 15 % av Indiens marknadsandel. Alla övriga exportörer i dessa tredjeländer sålde sitt sänglinne på gemenskapsmarknaden till priser som låg väsentligt över de indiska och egyptiska exporterande tillverkarnas priser. Av detta följer att priserna på största delen av denna import underskreds av priserna på importen från Indien och Egypten och i vissa fall även från Pakistan.
- (32) Såsom framgår av skäl 101 i förordningen om preliminär tull skulle lågprisimporten från andra tredjeländer än Egypten och Pakistan, som skedde till priser som underskred gemenskapsindustrins priser, också ha kunnat bidra till den skada som gemenskapsindustrin lidit. Med tanke på dessa länders begränsade marknadsandel och nivån på deras försäljningspriser anses de eventuella verkningarna för gemenskapsmarknaden dock vara försumbara.
- (33) Den import som kunde tillskrivas de pakistanska och egyptiska exporterande tillverkarna analyserades i samband med bedömningen av verkningarna av den övriga importen till gemenskapen från länder som inte omfattades av undersökningen. Importen av sänglinne från tredjeländer, inbegripet importen från Egypten och Pakistan, utvecklades enligt följande:

Import från alla övriga tredjeländer	1992	1993	1994	1995	Undersökningsperioden
Volym – ton	63 694	65 094	67 552	65 473	64 078
Index	100	102	106	103	101
Pris ecu/kg	6,0	6,1	6,3	6,5	6,7
Index	100	102	105	108	111
Marknadsandel	31,9 %	33,5 %	34,9 %	34,6 %	34,5 %
Index	100	105	109	109	108

- (34) Såsom framgår av tabellen ovan ökade importvolymen från alla övriga tredjeländer något, dvs. med 1 % eller 384 ton under skadeundersökningsperioden. Jämfört med de resultat som anges i förordningen om preliminär tull, och som visade en generellt nedåtgående trend under skadeundersökningsperioden, ökade importen från dessa övriga länder med 6 % fram till 1994 och minskade därefter med 5 %. Vid slutet av skadeundersökningsperioden låg dessa länders importvolym kvar på i stort sett samma nivå som i början av samma period. Denna förändring när det gäller undersökningsresultaten återspeglas också i marknadsandelen. Dessa länders marknadsandel minskade med 8 % eller 2,6 procentenheter under samma period.
- (35) Det bör noteras att under perioden närmast före undersökningsperioden, dvs. mellan 1994 och slutet av undersökningsperioden, när gemenskapsindustrins ekonomiska situation utvecklades mest negativt, följde importen från andra tredjeländer också en negativ utveckling: dessa länders importvolym minskade med 5 % eller 3 474 ton, och de förlorade också marknadsandel. Genomsnittspriset ökade emellertid stadigt.

- (36) Det bör noteras att slutsatserna i skälen 100 och 101 i förordningen om preliminär tull beträffande utvecklingen i fråga om övriga tredjeländers importvolym och genomsnittliga importpris generellt sett inte ändras genom att importen från Egypten och Pakistan inkluderas. Det erinras om att Pakistan är det absolut största exportlandet bland dessa "övriga tredjeländer" och att det genomsnittliga importpriset steg avsevärt under skadeundersökningsperioden. Under undersökningsperioden var priserna hos de pakistanska tillverkare som ingick i stickprovet dessutom i många fall högre än priserna på importen från de exporterande tillverkare i Indien som ingick i stickprovet.

- (37) För fullständighetens skull lämnas nedan tillgängliga uppgifter om importen av sänglinne från Egypten och Pakistan samtidigt som det görs en separat analys i syfte att skilja de skadevällande verkningarna av importen från dessa tredjeländer från de skadevällande verkningarna av den dumpade importen från Indien:

Egypten	1992	1993	1994	1995	Undersökningsperioden
Volym – ton	1 759	2 428	4 319	5 974	6 714
Index	100	142	246	340	382
Marknadsandel	0,9 %	1,2 %	2,2 %	3,2 %	3,6 %
Index	100	142	253	359	410
Ecu/kg	4,38	4,46	4,16	4,21	4,28
Eurostat					
Index	100	102	95	96	98
Index 1993-undersökningsperioden		100	93	94	96
Index 1994-undersökningsperioden			100	101	103

Pakistan	1992	1993	1994	1995	Undersökningsperioden
Volym – ton	20 221	21 874	18 925	21 438	21 514
Index	100	111	94	106	106
Marknadsandel	10,1 %	11,2 %	9,8 %	11,3 %	11,6 %
Index	100	111	97	112	114
Ecu/kg	5,64	5,73	6,15	6,11	6,03
Eurostat					
Index	100	102	109	108	107
Index 1993-undersökningsperioden		100	107	107	105
Index 1994-undersökningsperioden			100	99	98

- (38) Utvecklingen när det gäller importen från Egypten och Pakistan står i kontrast till importen från Indien, vars utveckling anges i skälen 5–7. Den sammanslagna volymen av denna import var hela tiden större än importvolymen från enbart Indien. Medan importvolymen från Indien ökade avsevärt både i absoluta och relativa tal under skadeundersökningsperioden, låg importvolymen från Pakistan kvar på i stort sett samma nivå under samma period. Importvolymen från Egypten ökade både i absoluta och relativa tal, men vid slutet av skadeundersökningsperioden låg den fortfarande kvar på en nivå långt under den indiska.
- (39) När det gäller priserna framgår det av Eurostats importstatistik att samtidigt som priserna på den egyptiska importen, som utgjorde en relativt liten marknadsandel jämfört med importen från Pakistan och Indien, minskade något, dvs. med 2 % under skadeundersökningsperioden, steg de pakistanska priserna (se skäl 80 i förordningen om preliminär tull). De pakistanska priserna var dessutom i genomsnitt högre än de indiska priserna. Dessutom konstaterades det under undersökningsperioden och på grundval av insamlade uppgifter från företag som tillverkar liknande typer av sänglinne och som ingick i stickprovet att de pakistanska produkterna i många fall såldes i stora kvantiteter till priser som var högre än dem som togs ut av de indiska exporterande tillverkarna.
- (40) Att döma av Eurostats importstatistik var de indiska priserna år 1994 i genomsnitt 7 % högre än de pakistanska, men denna tendens ändrades avsevärt under undersökningsperioden, då de indiska priserna blev i genomsnitt 18 % lägre. Detta innebär också att de pakistanska priserna mellan 1994 och undersökningsperioden minskade med 2 %, medan de indiska priserna minskade med så mycket som 25 %. Under samma period ökade de egyptiska priserna med i genomsnitt 3 %.
- (41) Det var under den sista delen av skadeundersökningsperioden, dvs. mellan 1994 och undersökningsperioden, som de indiska exporterande tillverkarna fick den största importvolymen och de flesta marknadsandelarna (se skälen 17 och 26). Denna period sammanföll med försämringen av gemenskapsindustrins ekonomiska situation.
- (42) Lågprisimporten från Indien motsvarade totalt sett mer än 50 % av gemenskapsindustrins försäljning under undersökningsperioden, och prisunderskridandet från de exporterande tillverkarens sida som var etablerade i det landet var betydande (se skälen 10 och 18). Mellan 1993 och undersökningsperioden minskade de indiska priserna, som var bland de lägsta av priserna hos alla de aktörer som var representerade på den priskänsliga gemenskapsmarknaden, med 18 %. De indiska priserna minskade med 25 % mellan 1994 och undersökningsperioden, när utvecklingen av gemenskapsindustrins ekonomiska situation var som mest negativ.
- (43) När arten och omfattningen av den skada som den indiska lågprisimporten vållat på gemenskapsmarknaden skall analyseras är det nödvändigt att ta hänsyn till den dramatiska ökningen av denna import jämfört med gemenskapsindustrins försäljningsvolym (se skäl 18) och den negativa utvecklingen när det gäller de indiska försäljningspriserna under skadeundersökningsperioden och mellan 1994 och undersökningsperioden när, som tidigare angivits, försämringen av gemenskapens situation var som mest markant. Verkningarna av den ökade försäljningsvolymen och utvecklingen av försäljningspriset för gemenskapsindustrins situation måste också ses mot bakgrund av att marknaden för sänglinne är öppen och av att prissättningen på denna marknad är viktig.
- (44) Den separata analysen av verkningarna av importvolymen från Egypten och Pakistan och verkningarna av denna import för sänglinnepriserna på gemenskapsmarknaden och de därav följande verkningarna för gemenskapsindustrin visar att även om importen från dessa länder hade negativa verkningar, var de negativa verkningarna av den dumpade importen från Indien, beaktad separat, inte desto mindre betydande. I denna slutsats tas också hänsyn till arten av den väsentliga skada som konstaterats, till den ökade volymen och till de låga priser som de indiska exporterande tillverkarna erbjöd på gemenskapsmarknaden.
- (45) Såsom framgår av skälen 5–10 ökade importen från Indien stadigt under skadeundersökningsperioden. Tabellen nedan visar utvecklingen av importen från de indiska exporterande tillverkare som konstaterades inte ha dumpat sina priser och deras andel av den totala importen av sänglinne från Indien. Den indiska importens utveckling förblir därför betydande, även om importen från de indiska exporterande tillverkare som konstaterades inte ha dumpat utsluts.

Icke dumpad import Indien	1992	1993	1994	1995	Undersökningsperioden
Volym – ton	1 612	1 612	2 355	2 540	2 612
Index	100	100	146	158	162
% av den indiska importen	16 %	15 %	22 %	16 %	17 %

- (46) Som framgår ovan importerades sänglinne från de indiska exporterande tillverkare som konstaterades inte ha dumpat sina produkter i begränsade mängder till gemenskapsmarknaden. Denna import ökade från 1 612 ton 1992 till 2 611 ton under undersökningsperioden. Tillgängliga uppgifter visade också att priserna på denna import ökade under skadeundersökningsperioden. Även om denna import skulle tas med i denna analys skulle den ändå inte ändra den utveckling som konstaterats i skäl 34.

Mot bakgrund av ovanstående ändras inte slutsatsen i skäl 44 av att importen från de indiska exporterande tillverkare som konstaterades inte ha dumpat sina produkter tas med i den övergripande analysen av importen av sänglinne från andra tredjeländer.

3.4 Slutsats om orsakssamband

- (47) Av skälen 52–70 i förordning (EG) nr 1644/2001 och omprövningen av undersökningsresultaten framgår klart att det finns ett direkt samband mellan ökningen av volymen av dumpad import och verkningarna av den dumpade importen från Indien, beaktad separat, på priserna i gemenskapen och den väsentliga skada som gemenskapsindustrin lidit.
- (48) Detta samband framgår särskilt av omfattningen av den indiska importens ökade volym och marknadsandel jämfört med importen från andra tredjeländer. Detta bidrog till att försäljningspriserna hindrades från att stiga och till att gemenskapsindustrins lönsamhet försämrades från 3,6 % 1992 till 1,6 % under undersökningsperioden.
- (49) Av analysen av gemenskapsindustrins situation mellan 1994 och undersökningsperioden och av importen av sänglinne från Indien framgår dessutom att det finns ett klart tidsmässigt samband mellan den markanta försämringen av gemenskapsindustrins ekonomiska situation och ökningen i relativa och absoluta tal av lågprisimporten till dumpade priser från Indien.
- (50) Mot bakgrund av ovanstående analys anses det att importen av sänglinne från Indien har haft betydande negativa verkningar för gemenskapsindustrins situation och att verkningarna av andra faktorer, bland annat importen från tredjeländer, inbegripet Pakistan och Egypten, inte var sådana att de ändrar att det förelåg ett faktiskt och betydande orsakssamband mellan den dumpade importen från Indien och den väsentliga skada som gemenskapsindustrin lidit. De skadliga verkningarna av den indiska importen på gemenskapsmarknaden var större än verkningarna av någon annan faktor under den senare delen av skadeundersökningsperioden. Det var under denna period som importen från Indien uppnådde den största importvolymen och erhöll de flesta marknadsandelarna, och

dess priser minskade med 25 %, samtidigt som gemenskapsindustrins ekonomiska situation försämrades avsevärt. Följaktligen finns det ett orsakssamband mellan den dumpade importen från Indien och den väsentliga skada som gemenskapsindustrin lidit.

C. ALLMÄN SLUTSATS

- (51) Den ändrade slutgiltiga tull som infördes och tillfälligt upphävdes genom förordning (EG) nr 1644/2001 beträffande import av sänglinne med ursprung i Indien bör följaktligen bekräftas.
- (52) De indiska myndigheterna, de indiska exportörerna och deras sammanslutningar, alla berörda parter i gemenskapen, särskilt gemenskapsindustrin, importörerna och användarna, har underrättats om resultaten av omprövningen och har givits möjlighet att lämna synpunkter och bli hörda. De muntliga och skriftliga synpunkter som lämnats av dessa parter har beaktats men har inte ändrat slutsatserna i denna förordning.
- (53) Denna förordning bör, trots att den endast bekräftar den tidigare förordningen, av hänsyn till öppenheten och rätts-säkerheten träda i kraft så snart som möjligt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Den slutgiltiga antidumpningstull som infördes på import av sänglinne av bomull med ursprung i Indien genom artikel 1 i förordning (EG) nr 2398/97, och som ändrades och tillfälligt upphävdes genom förordning (EG) nr 1644/2001, bekräftas härmed.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Förslag till rådets beslut beträffande den ståndpunkt som gemenskapen skall inta i AVS-EG-Ministerrådet i syfte att förlänga beslut nr 1/2000 av Ministerrådet AVS-EG av den 27 juli 2000 om de övergångsbestämmelser som skall gälla från och med den 2 augusti 2000 till dess att partnerskapsavtalet AVS-EG träder i kraft

(2002/C 203 E/08)

KOM(2002) 174 slutlig

(Framlagt av kommissionen den 10 april 2002)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 300.2 andra stycket jämförd med artikel 310 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag, och

av följande skäl:

- (1) Genom artikel 30 i fjärde AVS-EG-konventionen, ändrad genom det avtal som undertecknades i Mauritius den 4 november 1995 (nedan kallad "konventionen"), inrättas ett ministerråd med de beslutsbefogenheter som anges i konventionen.
- (2) Enligt artikel 366.3 i konventionen skall ministerrådet anta de övergångsåtgärder som eventuellt kan krävas tills en ny konvention träder i kraft.

(3) Genom ett beslut av den 27 juli 2000 antog AVS-EG-Ministerrådet övergångsbestämmelser som skall gälla från och med den 2 augusti 2000 till dess att AVS-EG-partnerskapsavtalet träder i kraft, dock senast den 1 juni 2002. Med tanke på ratificeringsprocessens utveckling är det nödvändigt att förlänga beslutet.

(4) Gemenskapens ståndpunkt i ministerrådet, när det gäller ministerrådets beslut om en förlängning av övergångsbestämmelserna när de nu gällande övergångsbestämmelserna löper ut, bör fastställas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Gemenskapens ståndpunkt i ministerrådet beträffande en förlängning av övergångsbestämmelserna för att täcka perioden från och med den 2 juni 2002 till dess att AVS-EG-partnerskapsavtalet träder i kraft skall grunda sig på det bifogade utkastet till beslut.

Utkast till beslut av AVS-EG-Ministerrådet om förlängning av beslut nr 1/2000 av den 27 juli 2000 om de övergångsbestämmelser som skall gälla från och med den 2 augusti 2000 till dess att AVS-EG-partnerskapsavtalet träder i kraft

AVS-EG-MINISTERRÅDET HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av den fjärde AVS-EG-konventionen, som undertecknades i Lomé den 15 december 1989 och reviderades i Port Louis den 4 november 1995, nedan kallad "konventionen", särskilt artikel 366.3 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Det nya AVS-EG-partnerskapsavtalet, nedan kallat "avtalet", undertecknades i Cotonou den 23 juni 2000. Avtalet kommer inte att träda i kraft förrän de villkor som anges i artikel 93.3 i avtalet har uppfyllts.
- (2) Genom ett beslut av den 27 juli 2000 antog AVS-EG-Ministerrådet övergångsbestämmelser som skall gälla från och med den 2 augusti 2000 till dess att AVS-EG-partnerskapsavtalet träder i kraft.
- (3) Enligt artikel 7 i beslut nr 1/2000 skall beslutet gälla till dess att avtalet träder i kraft, dock senast till den 1 juni

2002. Eftersom avtalet inte kommer att ha trätt i kraft vid den tidpunkten, bör ministerrådet besluta att förlänga tillämpningen av beslut nr 1/2000 under en begränsad tid.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Beslut nr 1/2000 ändras på följande sätt:

Artikel 7 skall ersättas med följande:

"Detta beslut träder i kraft den 2 augusti 2000. Det skall tillämpas till dess att avtalet träder i kraft, dock senast fram till och med den 31 juli 2003. Ministerrådet kan besluta om att förlänga dess giltighetstid".

Artikel 2

Detta beslut träder i kraft samma dag som det antas.

Förslag till Europaparlamentets och rådets beslut om ett flerårigt program för åtgärder på energiområdet: Intelligent energi för Europa (2003–2006)

(2002/C 203 E/09)

KOM(2002) 162 slutlig — 2002/0082(COD)

(Framlagt av kommissionen den 11 april 2002)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
FATTAT DETTA BESLUT

ling. Dessa hinder kan bara undanröjas med nya gemenskapspolitiska grepp och åtgärder närmare medborgarna och företagen som kan förändra konsumtions- och investeringsmönstren.

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 175.1 i detta,

(3) Europeiska rådet i Göteborg antog en strategi för hållbar utveckling och lade en miljödimension till Lissabonprocessen för sysselsättning, ekonomisk reform och social sammanhållning.

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande,

(4) Energieffektiviteten och de förnybara energikällorna utgör viktiga beståndsdelar i den serie åtgärder som fastställs i det Europeiska klimatförändringsprogrammet ⁽²⁾ och som krävs för att Kyotoprotokollet skall kunna uppfyllas (ECCP).

med beaktande av Regionkommitténs yttrande,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget, och

(5) I grönboken "Mot en europeisk strategi för trygg energiförsörjning" ⁽³⁾ konstateras att Europeiska unionen blir alltmer beroende av externa energikällor – ett beroende som kan komma att uppgå till 70 % om 20 eller 30 år (mot 50 % i dag) – och att politiken på utbudssidan bör balanseras med tydliga politiska åtgärder till förmån för efterfrågesidan. I grönboken efterlyses vidare en verklig förändring av konsumenternas beteende för att styra efterfrågan mot en bättre kontrollerad och mer miljöanpassad konsumtion, särskilt inom transport- och byggsektorerna, och att prioritera utvecklingen av de nya och förnybara energikällornas roll i energitubudet, för att på så sätt bekämpa klimatförändringen.

av följande skäl:

(1) Naturresurserna, som enligt artikel 174 i fördraget skall utnyttjas varsamt och rationellt, inbegriper de förnybara energikällorna men även olja, naturgas och fasta bränslen, vilka är oundgängliga energikällor men också huvudkällan till koldioxidutsläppen. Till de mål som ställs upp i artikel 174 i fördraget hör även att främja åtgärder på internationell nivå för att lösa regionala och globala miljöproblem.

(2) I kommissionens meddelande "Hållbar utveckling i Europa för en bättre värld: En strategi för hållbar utveckling i Europeiska unionen" ⁽¹⁾, som förelades Europeiska rådet i Göteborg den 15 och 16 juni 2001, konstateras att utsläppen av växthusgaser och transportrelaterade föroreningar hör till de främsta hindren för en hållbar utveck-

(6) I kommissionens meddelande ⁽⁴⁾ om en handlingsplan för ökad energieffektivitet i gemenskapen föreskrivs en årlig ökning av energiintensiteten med ytterligare 1 % utöver de 0,6 % som uppmätts under de senaste tio åren. Om detta mål uppnås kan två tredjedelar av de möjliga energibesparingarna, uppskattade till 18 % av den totala konsumtionen, genomföras 2010. I handlingsplanen föreslås lagstiftning och stödåtgärder. Genomförandet av handlingsplanen kräver effektiva övervaknings- och uppföljningssystem.

⁽¹⁾ KOM(2001) 264, 15.5.2001.

⁽²⁾ KOM(2000) 88 slutlig, 8.3.2000.

⁽³⁾ KOM(2000) 769 slutlig.

⁽⁴⁾ KOM(2000) 247 slutlig.

- (7) I kommissionens meddelande "Energi för framtiden: förnybara energikällor – Vitbok för en gemenskapsstrategi och handlingsplan" ⁽¹⁾ anges som vägledande mål att 12 % av den interna bruttoenergi konsumtionen i Europa skall komma från förnybara energikällor 2010. I rådets resolution av den 8 juni 1998 om förnybara energikällor ⁽²⁾ och i Europaparlamentets resolution om vitboken betonas att de förnybara energikällornas andel av den totala energianvändningen inom gemenskapen måste ökas avsevärt och bestående, och kommissionens strategi och handlingsplan – inklusive förstärkningen av programmen för stöd till förnybara energiformer – godkänns i sin helhet. I handlingsplanen föreskrivs stödåtgärder som främjar och utvecklar förnybara energikällor. I kommissionens meddelande ⁽³⁾ om genomförandet av gemenskapsstrategin och handlingsplanen om förnybara energikällor (1998–2000) konstateras att det behövs ytterligare insatser på gemenskapsnivå och nationell nivå för att vitbokens mål skall uppnås, särskilt i form av lagstiftning och åtgärder som främjar de förnybara energikällorna.
- (8) Eftersom de flesta gemenskapsåtgärder inom området för energieffektivitet – särskilt angående märkning av elektrisk och elektronisk utrustning och kontors- och kommunikationsutrustning och standardiseringen av belysnings-, uppvärmnings- och luftkonditioneringsutrustning – inte är tvingande för medlemsstaterna bör åtgärder vidtas på gemenskapsnivå med hjälp av särskilda program för att skapa de villkor som behövs för att hållbara energisystem skall kunna utvecklas.
- (9) Detta gäller även de gemenskapsåtgärder som är avsedda att öka de förnybara energikällornas marknadsandelar, särskilt standardiseringen av utrustning avsedd att producera eller konsumera energi från förnybara energikällor.
- (10) Följande beslut löper ut den 31 december 2002: rådets beslut 1999/21/EG, Euratom av den 14 december 1998 om att antaga ett flerårigt program för åtgärder inom energisektorn (1998–2002) och därmed sammanhörande åtgärder ⁽⁴⁾; rådets beslut 1999/22/EG av den 14 december 1998 om antagande av ett flerårigt program för studier, analyser, prognoser och därmed sammanhängande arbete inom energisektorn (1998–2002) – Etap-programmet ⁽⁵⁾; rådets beslut 1999/23/EG av den 14 december 1998 om att antaga ett flerårigt program för att främja internationellt samarbete inom energisektorn (1998–2002) – Synergyprogrammet ⁽⁶⁾; rådets beslut 1999/24/EG av den 14 december 1998 om att anta ett flerårigt program för tekniska åtgärder för att främja en ren och effektiv användning av fasta bränslen (1998–2002) – Carnotprogrammet ⁽⁷⁾; rådets beslut 1999/25/Euratom av den 14 december 1998 om att antaga ett flerårigt program (1998–2002) för åtgärder inom kärnenergiesektorn när det gäller säker transport av radioaktivt material samt säkerhetskontroll och industriellt samarbete för att främja vissa aspekter av säkerheten i kärnenergianläggningar i de länder som för närvarande deltar i Tacisprogrammet – Sureprogrammet ⁽⁸⁾; Europaparlamentets och rådets beslut nr 646/2000/EG av den 28 februari 2000 om att anta ett flerårigt program för främjande av förnybara energikällor i gemenskapen (1998–2002) – Altenerprogrammet ⁽⁹⁾; Europaparlamentets och rådets beslut nr 647/2000/EG av den 28 februari 2000 om att anta ett flerårigt program för att främja en effektiv energianvändning (1998–2002) – Saveprogrammet ⁽¹⁰⁾.
- (11) I enlighet med artikel 5.2 i beslut 1999/21/EG, Euratom gav kommissionen en grupp oberoende experter i uppdrag att utföra en extern bedömning av de åtgärder som gemenskapen vidtagit inom detta ramprogram och de särskilda programmen. Experterna konstaterade att särskilt Altener-, Save-, Synergy- och Etap-programmen spelar en viktig roll för genomförandet av energistrategin och gemenskapsstrategin för hållbar utveckling. De konstaterade vidare att programmen saknade tillräckliga medel för att täcka de verkliga behoven, och föreslog att de skulle utvidgas.
- (12) Med beaktande av gemenskapsstrategin för hållbar utveckling och utvärderingen av ramprogrammet bör gemenskapens stöd till de energiområden som bidrar till den hållbara utvecklingen förstärkas genom att samtliga åtgärder samlas inom ett enda program, kallat Intelligent energi för Europa, med fyra särskilda områden.
- (13) Gemenskapens stöd till förnybara energiformer inom ramen för Altenerprogrammet under perioden 1993–2002 har spelat en så viktig roll och haft så stor framgång att det program som nu inrättas bör innehålla ett särskilt område om förnybara energikällor, kallat Altener.
- (14) Med tanke på behovet av att öka gemenskapens stöd till rationell energianvändning och Saveprogrammets framgång under perioden 1991–2002 bör det program som nu inrättas innehålla ett särskilt område om energieffektivitet, kallat Save.

⁽¹⁾ KOM(97) 599 slutlig.

⁽²⁾ EGT C 198, 24.6.1998, s. 1.

⁽³⁾ KOM(2001) 69 slutlig.

⁽⁴⁾ EGT L 7, 13.1.1999, s. 16.

⁽⁵⁾ EGT L 7, 13.1.1999, s. 20.

⁽⁶⁾ EGT L 7, 13.1.1999, s. 23.

⁽⁷⁾ EGT L 7, 13.1.1999, s. 28.

⁽⁸⁾ EGT L 7, 13.1.1999, s. 31.

⁽⁹⁾ EGT L 79, 25.10.2000, s. 1.

⁽¹⁰⁾ EGT L 79, 25.10.2000, s. 6.

(15) Energianvändningen inom transportsektorn måste bli effektivare om gemenskapen skall kunna minska transporternas negativa inverkan på miljön. Det program som nu inrättas bör därför innehålla ett särskilt område om energianvändningen inom transportsektorn, kallat Steer.

(16) Främjandet av bästa metoder som utvecklats i gemenskapen på områdena för förnybara energikällor och energieffektivitet, och överföringen av dem till i första hand utvecklingsländerna, är ett av gemenskapens prioriterade internationella åtaganden, på samma sätt som stärkandet av samarbetet beträffande användningen av Kyotoprotokollets flexibla mekanismer. För att få kontinuitet i de åtgärder inom dessa områden som stöddes genom Synergyprogrammet bör det program som nu inrättas innehålla ett särskilt område om främjande av förnybara energikällor och energieffektivitet i samband med det internationella främjandet, kallat Coopener.

(17) I beslutet fastställs, för hela den tid programmet pågår, en finansieringsram som utgör den särskilda referensen för budgetmyndigheten enligt punkt 33 i det interinstitutionella avtalet av den 6 maj 1999 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och förbättring av budgetförordningen.

(18) Eftersom målen för den föreslagna åtgärden – att genomföra en gemenskapsstrategi på de energiområden som bidrar till en hållbar utveckling – inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna – eftersom genomförandet förutsätter främjande åtgärder och utbyte grundat på ett nära samarbete på europeisk nivå mellan olika aktörer på gemenskapsnivå och på nationell, regional och lokal nivå – och de därför bättre kan uppnås på gemenskapsnivå, kan gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går beslutet inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

(19) Detta beslut påverkar inte tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget, särskilt beträffande gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till förmån för miljön.

(20) De åtgärder som krävs för genomförandet av detta beslut bör fastställas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall till-

lämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ⁽¹⁾.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Härmed antas ett flerårigt program för åtgärder på energiområdet, kallat Intelligent energi för Europa, för perioden 2003–2006.

2. Programmet skall bidra till genomförandet av gemenskapens energistrategi på medellång och lång sikt, och skall särskilt bidra till att följande allmänna mål uppnås:

a) Försörjningstryggheten.

b) Konkurrenskraften.

c) Miljöskyddet.

Det syftar till att främja hållbar utveckling, ekonomisk och social sammanhållning och miljöskydd, och främjar därigenom en effektiv koppling mellan dessa åtgärder och gemenskapens åtgärder på andra politikområden.

Det syftar även till att stärka öppenheten, enhetligheten och samordningen beträffande samtliga åtgärder och övrig verksamhet på energiområdet.

Artikel 2

Programmet har följande särskilda mål:

a) Att tillhandahålla de beståndsdelar som krävs för att utforma och genomföra en energipolitik på medellång och lång sikt, bl.a. beträffande hantering av efterfrågan, ökad användning av förnybara energikällor, diversifiering av energianvändningen (även inom transportsektorn), en ökning av regionernas – särskilt randområdenas – potential samt utarbetandet av den lagstiftning som krävs för att dessa strategiska mål skall uppnås.

b) Att utforma nödvändiga instrument och hjälpmedel för övervakning, uppföljning och utvärdering av effekten av de åtgärder som antas på gemenskapsnivå och på nationell nivå på områdena för energieffektivitet och förnybara energikällor, inbegripet energianvändningen inom transportsektorn.

⁽¹⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

c) Att åstadkomma en verklig förändring av energianvändningen på europeisk nivå genom att de främsta berörda aktörerna, företagen och allmänheten medvetandegörs, för att dessa skall gå över till mer effektiva och intelligenta former av energiproduktion och energikonsumtion som vilar på fasta och hållbara grunder, att främja utbyte av erfarenheter och kunskaper, att stödja åtgärder avsedda att stimulera investeringar i ny teknik, att uppmuntra spridning av bra metoder och den bästa tillgängliga tekniken – även i utbildningssystemet – och främjande på internationell nivå.

Artikel 3

1. Programmet är uppdelat i fyra särskilda områden:

- a) Saveområdet, som gäller förbättring av energieffektiviteten och hanteringen av efterfrågan, särskilt inom bygg- och industrisektorn, inbegripet utarbetande och genomförande av lagstiftning.
- b) Altenerområdet, som gäller främjande av nya och förnybara energiformer för centraliserad och decentraliserad produktion och integrering av sådan energi i stadsmiljön, inbegripet utarbetande och genomförande av lagstiftning.
- c) Steerområdet, som gäller stöd till initiativ som gäller energianvändningen inom transportsektorn, diversifiering av drivmedelsanvändningen, främjande av drivmedel från förnybara energikällor och energieffektivitet inom transportsektorn, inbegripet utarbetande och genomförande av lagstiftning.
- d) Coopenerområdet, som gäller stöd till initiativ som främjar förnybara energikällor och energieffektivitet i utvecklingsländerna.

2. Initiativ kan omfatta flera särskilda områden eller avse vissa gemenskapsprioriteringar, t.ex. avlägsna områden och randområden enligt definitionen i artikel 299.2 i fördraget, och kallas då "nyckelåtgärder".

Artikel 4

1. Gemenskapsfinansieringen genom programmet skall ges till åtgärder eller projekt inom de särskilda områden som anges i artikel 3.1, och som avser följande:

- a) Genomförande av strategier på medellång och lång sikt på energiområdet som bidrar till den hållbara utvecklingen, försörjningstryggheten på den inre marknaden, konkurrenskraften och miljöskyddet – inbegripet utarbetande av nor-

mer, märknings- och certifieringssystem samt långsiktiga, frivilliga åtaganden som skall överenskommas med industrin – samt framtidsstudier, strategiska studier grundade på gemensamma analyser, regelbunden övervakning av utvecklingen på energimarknaderna och av trenderna på energiområdet.

- b) Inrättande eller utvidgning av strukturer och instrument för utveckling av hållbara energisystem – inbegripet energiplanering och energihushållning på lokal och regional nivå – samt utveckling av lämpliga finansiella produkter och styrmedel för marknaden.
- c) Gynnande av system och utrustning på området för hållbar energianvändning så att dessa snabbt kan slå igenom på marknaden, och för att stimulera investeringar som underlättar övergången från demonstrationsstadium till saluföring av den mest effektiva tekniken, t.ex. genom åtgärder för medvetandegörande och skapande av institutionell kapacitet för genomförandet av mekanismen för ren utveckling och gemensam tillämpning inom ramen för Kyotoprotokollet.
- d) Utveckling av strukturer för information och utbildning. Utnyttjande av resultaten, främjande och spridning av kunskande och bästa metoder – även med alla konsumenter som målgrupp – och samarbete med medlemsstaterna via nätverk på gemenskapsnivå och på internationell nivå.
- e) Övervakning av genomförandet och effekten av gemenskapens politik och stödåtgärderna.
- f) Utvärdering av effekten av de åtgärder och projekt som finansierats via programmet.

2. Finansieringen via detta program av åtgärder och insatser på de fyra särskilda områden som anges i artikel 3.1 skall fastställas i relation till den föreslagna åtgärdens mervärde för gemenskapen, och skall bero på åtgärdens nytta och förväntade effekt och initiativets ursprung.

Stödet får inte överstiga 50 % av åtgärdens totala kostnad, och den återstående kostnaden kan täckas av allmänna eller privata medel eller av en kombination av dessa. Stödet kan emellertid täcka samtliga kostnader för vissa åtgärder, såsom studier och andra åtgärder avsedda att förbereda, komplettera eller genomföra gemenskapens strategi eller politiska åtgärder eller utvärdera deras effekter, och åtgärder som föreslagits av kommissionen för att uppmuntra utbyte av erfarenheter och kunnande i syfte att förbättra samordningen mellan initiativ på gemenskapsnivå, nationell nivå, internationell nivå eller andra nivåer.

Alla kostnader avseende insatser och åtgärder som vidtagits uteslutande på initiativ av kommissionen bekostas av gemenskapen.

Artikel 5

1. Kommissionen skall i samråd med den kommitté som avses i artikel 8.1 upprätta ett arbetsprogram inom sex månader efter antagandet av detta beslut. Arbetsprogrammet skall utarbetas och revideras med tillämpning av det förfarande som anges i artikel 8.2.

2. Arbetsprogrammet skall innehålla detaljerade uppgifter om följande:

a) Riktlinjer, särskilda mål och prioriteringar för vart och ett av de särskilda områden som anges i artikel 3.1, med beaktande av det mervärde som skapas av samtliga föreslagna åtgärder på gemenskapsnivå jämfört med befintliga åtgärder.

b) Genomförandebestämmelser – varvid åtskillnad skall göras mellan åtgärder som vidtas på initiativ av kommissionen och åtgärder som vidtas på initiativ av aktörer inom sektorn eller marknaden – finansieringsbestämmelser, typ av deltagande och regler för deltagande.

c) Urvalskriterier med tillhörande tillämpningsföreskrifter för varje typ av åtgärd och metoder och medel för övervakning och utnyttjande av åtgärdernas och projektens resultat, inbegripet resultatindikatorer.

d) En preliminär tidsplan för arbetsprogrammets genomförande, särskilt vad gäller ansökningsomgångarnas närmare innehåll.

e) Närmare bestämmelser om samordning med och koppling till andra av gemenskapspolitikens områden, samt ett förfarande för utarbetande och genomförande av insatser och åtgärder som är samordnade med medlemsstaternas insatser och åtgärder på området för hållbar energianvändning, i syfte att skapa ett mervärde jämfört med de åtgärder som vidtas enskilt av varje medlemsstat och att uppnå en optimal kombination av de olika instrument som gemenskapen och medlemsstaterna förfogar över.

f) Om nödvändigt, praktiska bestämmelser för att uppmuntra avlägsna regioner, randområden och små och medelstora företag att delta i programmet.

Artikel 6

1. Det finansiella referensbeloppet för genomförandet av detta program skall vara 215 miljoner euro.

De årliga anslagen kommer att anslås av budgetmyndigheten inom ramen för budgetplanen.

De finansiella referensbeloppen för varje särskilt område är preliminära. En preliminär fördelning av referensbeloppet finns i bilagan. Denna fördelning av budgeten mellan de olika områdena är flexibel för att programmet skall kunna anpassas efter eventuella förändringar i sektorns behov.

2. De närmare bestämmelserna om gemenskapens ekonomiska stöd till åtgärder inom ramen för detta program skall fastställas i enlighet med budgetförordningen av den 21 december 1977.

Artikel 7

Kommissionen skall ansvara för genomförandet av detta program och utarbeta förslag till riktlinjer för de insatser och åtgärder som skall vidtas inom vart och ett av de särskilda områden som anges i artikel 3.1. Riktlinjerna skall antas med tillämpning av det förfarande som anges i artikel 8.2.

Artikel 8

1. Kommissionen skall biträdas av en kommitté som skall bestå av företrädare för medlemsstaterna och ha kommissionens företrädare som ordförande.

2. När det hänvisas till denna punkt skall artiklarna 4 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av artikel 8 i det beslutet.

Den tid som avses i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG skall vara tre månader.

3. Kommittén skall anta sin arbetsordning.

Artikel 9

1. Kommissionen skall årligen granska genomförandet av detta program och de åtgärder som vidtagits på de fyra särskilda områden som anges i artikel 3.1.

2. Kommissionen skall under programmets tredje år, och i alla händelser innan kommissionen lägger fram förslag om utarbetande av ett program som skall efterträda programmet, ge oberoende experter i uppdrag att utföra en extern utvärdering av de åtgärder som genomförts inom ramen för programmet. Kommissionen skall överlämna slutsatserna från denna bedömning till Europaparlamentet, rådet, Ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén.

Artikel 10

1. Programmet är öppet för alla juridiska personer, offentliga eller privata, som är etablerade inom Europeiska unionens territorium, utan att tillämpningen av punkterna 2 och 3 påverkas.

2. Programmet är öppet för central- och östeuropeiska kandidatländer enligt de villkor som fastställs i de europeiska as-

sociationsavtalen, tilläggsprotokollen därtill och associeringsrådets beslut för respektive land. Programmet är även öppet för Cypern, Malta och Turkiet i enlighet med vad som anges i de bilaterala avtalen med dessa länder.

3. Programmet är öppet för Efta- och EES-länder i mån av tillgång till extra medel och i enlighet med de förfaranden som överenskomms med dessa länder.

Artikel 11

Detta beslut träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 12

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

BILAGA

PRELIMINÄR FÖRDELNING AV DET BELOPP SOM ANSES NÖDVÄNDIGT ⁽¹⁾

Åtgärdsområden	miljoner euro (2003–2006)
1. Rationell energianvändning och hantering av efterfrågan	75
2. Nya och förnybara energikällor; diversifiering av energiförsörjningen	86
3. Energianvändningen inom transportsektorn	35
4. Främjande på internationell nivå av förnybara energikällor och energieffektivitet, särskilt i utvecklingsländerna	19
Totalt	215 ⁽²⁾ ⁽³⁾ ⁽⁴⁾

⁽¹⁾ Preliminära finansiella referensbelopp har fastställts för områdena rationell energianvändning och hantering av efterfrågan, nya och förnybara energikällor samt energianvändningen inom transportsektorn. Denna fördelning av budgeten är flexibel för att man bättre skall kunna ta hänsyn till utvecklingen inom sektorn.

⁽²⁾ Ett fast belopp motsvarande 8,8 % av programmets totala kostnad har anslagits till åtgärder för främjande på internationell nivå.

⁽³⁾ Ett tilläggsbidrag är förutsett fr.o.m. 2004 till följd av utvidgning.

⁽⁴⁾ Genomförandeorganets budget skall fastställas av budgetmyndigheten i procent av det sammanlagda anslaget till programmet.

Förslag till rådets beslut om undertecknande av avtalet om tekniskt och vetenskapligt samarbete mellan Europeiska gemenskapen och Ukraina

(2002/C 203 E/10)

KOM(2002) 178 slutlig

(Framlagt av kommissionen den 15 april 2002)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 170 andra stycket, i förening med artikel 300.2 första meningen i nämnda fördrag,

med beaktande av kommissionens förslag, och

av följande skäl:

- (1) Ett avtal om partnerskap och samarbete mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater och Ukraina ⁽¹⁾, undertecknades den 16 juni 1994 och trädde i kraft den 1 mars 1998.
- (2) Europeiska rådets gemensamma strategi avseende Ukraina antogs den 11 december 1999 ⁽²⁾ vid Europeiska rådets möte i Helsingfors.
- (3) Europeiska gemenskapen och Ukraina bedriver för närvarande FoTU-program inom områden som är av gemensamt intresse.

Utifrån tidigare erfarenheter har båda sidor uttryckt en önskan om ett mer djupgående och bredare samarbete inom vetenskap och teknik.

Detta avtal om samarbete inom teknik och vetenskap ingår som en del av det omfattande samarbete mellan Europeiska gemenskapen och Ukraina som bedrivs inom många områden.

- (4) Genom sitt beslut av den 8 oktober 2001 bemyndigade rådet kommissionen att förhandla fram ett avtal om tekniskt och vetenskapligt samarbete mellan Europeiska gemenskapen och Ukraina. Förhandlingarna, som fördes i enlighet med förhandlingsdirektiven, resulterade i bifogade utkast till avtal med två bilagor.
- (5) Det avtal som paraferades den 13 november 2001 i Kiev bör undertecknas, med förbehåll för att det eventuellt kommer att ingås vid en senare tidpunkt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Enda artikel

Härmed bemyndigas rådets ordförande att utse den person som på Europeiska gemenskapens vägnar skall ha fullmakt att underteckna avtalet om tekniskt och vetenskapligt samarbete mellan Europeiska gemenskapen och Ukraina, med förbehåll för att det eventuellt kommer att ingås vid en senare tidpunkt.

⁽¹⁾ EGT L 49, 19.2.1998, s. 3.

⁽²⁾ EFT L 331, 23.12.1999.

AVTAL

om tekniskt och vetenskapligt samarbete mellan Europeiska gemenskapen och Ukraina

EUROPEISKA GEMENSKAPEN, i fortsättningen kallad "gemenskapen",

å ena sidan,

och

UKRAINA,

å andra sidan,

i fortsättningen sammantagna kallade "parterna",

SOM BEAKTAR teknikens och vetenskapens betydelse för sin samhällsekonomiska och sociala utveckling,

SOM KONSTATERAR att gemenskapen och Ukraina bedriver forskning och teknisk utveckling inom flera områden av gemensamt intresse, samt att båda parter gagnas om de deltar i varandras forsknings- och utvecklingsverksamhet,

SOM HÄNVISAR TILL avtalet om partnerskap och samarbete mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater och Ukraina, där artikel 58 i nämnda avtal den 16 juni 1994 är av särskild betydelse i sammanhanget,

SOM ÖNSKAR skapa en fast form för samarbete inom vetenskaplig och teknisk forskning i syfte att utvidga och intensifiera denna verksamhet inom områden av gemensamt intresse och främja utnyttjande av resultaten till gagn för båda parter, både samhällsekonomiskt och socialt,

HAR ÖVERENSKOMMIT OM FÖLJANDE.

Artikel 1**Syfte**

Parterna skall främja, utveckla och underlätta samarbete inom områden av gemensamt intresse där de bedriver forskning och teknisk utveckling.

Artikel 2**Definitioner**

I detta avtal används följande beteckningar med de betydelser som här anges:

- a) *samarbete*: verksamhet som parterna bedriver eller stödjer enligt avtalet, och där gemensam forskning utgör en del.
- b) *information*: vetenskapliga eller tekniska data, resultat av eller metoder för forskning och utveckling som härrör från gemensam forskning, samt andra data som hänför sig till samarbetet.
- c) *immateriella tillgångar*: innebörd enligt artikel 2 i den konvention om upprättande av Världsorganisationen för den intellektuella äganderätten som ingicks i Stockholm den 14 juli 1967.

d) *gemensam forskning*: forskning som bedrivs med ekonomiskt stöd från en eller båda parter och där deltagare från både Ukraina och gemenskapen medverkar.

e) *deltagare*: varje fysisk eller juridisk person, universitet, högskola, forskningsinstitution och annan organisation, som deltar i samarbetsprojekt, varvid i tillämpliga fall även själva parternas organ och myndigheter får medverka.

Artikel 3**Grundläggande principer**

Samarbetet skall bedrivas enligt följande grundläggande principer:

- a) Nyttan skall vara ömsesidig.
- b) Information som kan påverka samarbetsprojekt skall meddelas utan dröjsmål.
- c) Gemenskapen och Ukraina skall dra samhällsekonomisk och social nytta av samarbetet på ett väl avvägt sätt och med beaktande av vad respektive deltagare och parter bidragit med i samarbetsprojekten.

Artikel 4

Områden för samarbetet

a) Samarbetet får bedrivas i form av forskning, teknisk utveckling och demonstration, samt även grundforskning, inom följande ämnesområden:

— Miljö- och klimatfrågor, där även jordobservation ingår.

— Biomedicin samt hälso- och sjukvård.

— Jordbruk, skogsbruk och fiske.

— Industri- och produktionsteknik.

— Materialvetenskap och mätteknik (metrologi).

— Icke-kärnenergi.

— Transport.

— Informationsteknik.

— Samhällsvetenskaper.

— Politik inom vetenskaps- och teknikområdena.

— Forskarutbildning och forskarutbyte.

b) Listan får utökas med andra områden efter granskning och rekommendation av den gemensamma kommitté som nämns i artikel 6.

Artikel 5

Former för samarbetet

a) Samarbetet får bedrivas i följande former:

1. Deltagande av ukrainska institutioner i projekt som gemenskapen bedriver inom de områden som samarbetet omfattar, och motsvarande deltagande av institutioner, som har säte i gemenskapen, i ukrainska projekt inom dessa områden. Deltagandet skall omfattas av respektive parts lagar, andra bestämmelser och förfaranden. Tekniska och vetenskapliga organisationer tillhörande själva avtalsparterna får också medverka i projekten, och de får också bedrivas i samarbete med avtalsparternas organ och myndigheter.

2. Fritt tillträde till och gemensamt utnyttjande av forskningsanläggningar, däribland utrustning och stationer

för övervakning, observation och experiment, samt fri tillgång till insamlade data som är av betydelse för samarbetet.

3. Besök och utbyten av vetenskapsmän, forskningsingenjörer eller annan personal för deltagande i seminarier, symposier och workshoppar som är av betydelse för samarbetet inom ramen för avtalet.

4. Utbyte av information om vedertagna arbetsmetoder, om lagar och andra bestämmelser samt om program inom ramen för samarbetet enligt avtalet.

5. Annan verksamhet som får fastställas gemensamt av parterna inom ramen för deras tillämpliga program och politiska riktlinjer.

b) Gemensamma forskningsprojekt enligt avtalet får inledas först efter det att deltagarna i respektive projekt har godkänt en gemensam plan för teknikutnyttjande, i enlighet med vad som anges i bilaga 1, som utgör en integrerad del av avtalet.

c) Parterna får gemensamt bedriva samarbete med tredje part.

Artikel 6

Samordning och underlättande av samarbetet

a) För att samordna och underlätta samarbetet enligt avtalet skall parterna inrätta en gemensam kommitté för tekniskt och vetenskapligt samarbete mellan Ukraina och gemenskapen, i fortsättningen kallad "kommittén".

Kommittén skall sammanträda inom ramen för den berörda underkommitté som inrättats som en följd av avtalet om partnerskap och samarbete mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater och Ukraina.

b) I kommitténs uppgifter ingår att

1. övervaka och främja den verksamhet som skall bedrivas enligt avtalet,

2. lämna rekommendationer i enlighet med artikel 4 b,

3. lägga fram förslag till verksamhet i enlighet med artikel 5 a.5,

4. ge råd till parterna om hur de kan förbättra samarbetet i överensstämmelse med principerna i avtalet,

5. lägga fram en årlig rapport om hur långt samarbetet enligt avtalet har nått och hur det fungerar,
6. utöva tillsyn så att avtalet genomförs på ett praktiskt välfungerande sätt,
7. väga in regionala aspekter i samarbetet.

- c) Kommittén skall sammanträda en gång per år, varannan gång i gemenskapen och varannan gång i Ukraina. Extra sammanträden får hållas efter gemensam överenskommelse.
- d) Kommitténs storlek skall vara begränsad och bestå av lika antal officiella företrädare från båda parter. Kommittén skall själv fastställa sin arbetsordning, som skall godkännas av parterna. Kommitténs beslut skall fattas i samförstånd. Vid varje möte skall föras protokoll omfattande en sammanställning av beslut och de viktigaste diskussionspunkterna. Protokollet skall godkännas av de personer från varje sida som utsetts till ordförande för att gemensamt leda mötet. Kommitténs årliga rapport skall överlämnas till det samarbetsråd och den samarbetskommitté som inrättats genom avtalet om partnerskap och samarbete mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater och Ukraina, samt till berörda myndigheter hos respektive part.

Artikel 7

Finansiering och undantag från skattelagstiftning

- a) Den verksamhet som bedrivs inom ramen för det tekniska och vetenskapliga samarbetet skall genomföras under förutsättning att medel finns tillgängliga och att den genomförs inom ramen för gällande lagar och andra bestämmelser, program och politiska riktlinjer i gemenskapen och Ukraina. Som regel skall respektive part bära kostnaderna för uppfyllandet av sina förpliktelser enligt avtalet, vari ingår kostnader för deltagande i kommitténs sammanträden.
- b) När det tekniska och vetenskapliga samarbetet bedrivs i en viss bestämd form som innebär att Europeiska gemenskapen lämnar ekonomiskt stöd – vilket kan ske antingen direkt, eller också indirekt via organisationer inrättade med medverkan av Europeiska gemenskapen – till den tekniska och vetenskapliga verksamhet som deltagare från Ukraina bedriver, skall allt sådant stöd – i form av anslag, ekonomiska bidrag eller andra bidrag – beviljas förmånsbehandling i skatte- och tullhänseende. Ukraina skall undanta allt sådant stöd från varje form av tullavgifter samt från mervärdesskatter, inkomstskatter och alla andra skatter och avgifter som har motsvarande verkan.

Artikel 8

Inresor för personal och införsel av utrustning

Respektive part skall vidta alla rimliga åtgärder och göra sitt bästa för att inom ramen för sina tillämpliga lagar och andra bestämmelser underlätta inresa till, uppehälle i och utresa från respektive parts territorium för personer, som deltar i samarbetet enligt avtalet, samt att i samma utsträckning underlätta in- och utförsel av materiel, data och utrustning som används i samarbetet.

Artikel 9

Information och immateriella tillgångar

Spridning och utnyttjande av information samt administration, tilldelning och utövande av immateriella rättigheter, som härrör från gemensam forskning enligt avtalet, skall ske enligt bestämmelserna i bilaga 2 till avtalet.

Artikel 10

Andra avtal och övergångsbestämmelser

1. Avtalet får inte påverka andra befintliga avtal eller överenskommelser mellan parterna, eller avtal eller överenskommelser mellan någon av parterna och tredje part.
2. Beträffande de befintliga överenskommelser om tekniskt och vetenskapligt samarbete mellan gemenskapen och Ukraina som faller inom tillämpningsområdet enligt artikel 4, skall parterna sträva efter att bringa dem i överensstämmelse med villkoren i detta avtal.

Artikel 11

Geografiskt tillämpningsområde

Avtalet skall omfatta dels de territorier inom vilka Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen tillämpas, på de villkor som fastställs i fördraget, dels Ukrainas territorium. Detta får inte hindra att samarbete bedrivs på öppna havet, i yttre rymden eller på tredje lands territorium, inom ramen för internationell rätt.

Artikel 12

Avtalets ikraftträdande och uppsägning samt lösande av tvister

- a) Avtalet skall träda i kraft den dag då parterna skriftligen har underrättat varandra om att deras respektive interna förfaranden som krävs för ikraftträdandet har slutförts.

- b) Avtalet skall inledningsvis ingås för en period som löper ut den 31 december 2002, och det får därefter förlängas fem år i taget genom överenskommelse mellan parterna.
- c) Avtalet får när som helst sägas upp av endera parten med sex månaders skriftlig varsel. Ett upphörande eller en uppsägning av avtalet får inte påverka giltigheten eller varaktigheten av åtgärder som genomförs enligt avtalet, eller påverka särskilda rättigheter och skyldigheter som har uppstått i enlighet med bilagorna.
- d) Avtalet får ändras genom skriftlig överenskommelse mellan parterna. Ändringarna skall träda i kraft den dag då parterna skriftligen har underrättat varandra om att deras respektive interna förfaranden som krävs för ändringarna har slutförts.
- e) Alla tvister om tolkningen eller genomförandet av avtalet skall lösas genom överenskommelse mellan parterna.

Artikel 13

Avtalet har upprättats i två exemplar på vardera danska, engelska, finska, franska, grekiska, italienska, nederländska, portugisiska, spanska, svenska, tyska och ukrainska språken, varvid samtliga språkversioner äger lika giltighet.

Utfärdat i ... den ... dagen i år ...

På Europeiska gemenskapens vägnar

På Ukrainas vägnar

BILAGA I

NORMALT INNEHÅLL I EN PLAN FÖR TEKNIKUTNYTTJANDE

En plan för teknikutnyttjande är ett särskilt avtal mellan deltagarna om genomförandet av den gemensamma forskningen och om deltagarnas respektive rättigheter och skyldigheter.

När det gäller immateriella tillgångar skall planen för teknikutnyttjande normalt sett omfatta bland annat följande: äganderätt; skydd; användarrättigheter för forsknings- och utvecklingsändamål; utnyttjande och spridning, där bland annat tillvägagångssätt för gemensam publicering ingår; gästforskares rättigheter och skyldigheter; förfaranden för tvistlösning. Planen för teknikutnyttjande kan också omfatta ny eller redan existerande information, licensgivning och förväntade slutresultat.

När planen för teknikutnyttjande upprättas skall följande aspekter vägas in: målen för den gemensamma forskningen; parternas och deras deltagares relativa andel av ekonomiska eller andra bidrag; fördelar och nackdelar med licensgivning med uppdelning på geografiska områden eller användningsområden; överföring av exportkontrollerade data, varor eller tjänster; krav som följer av tillämpliga lagar; andra faktorer som deltagarna anser vara av betydelse i sammanhanget.

BILAGA 2

IMMATERIELLA RÄTTIGHETER

I enlighet med artikel 9 i avtalet skall rättigheter till information och immateriella tillgångar, som frambringas eller tillhandahålls inom ramen för avtalet, fördelas enligt bestämmelserna i denna bilaga.

I. TILLÄMPNINGSSOMRÅDE

Denna bilaga är tillämplig på gemensam forskningsverksamhet som bedrivs enligt avtalet, om inte annat avtalas mellan parterna.

II. ÄGANDERÄTT, FÖRDELNING OCH UTÖVANDE AV RÄTTIGHETER

1. I denna bilaga behandlas fördelningen av rättigheter och intressen mellan parterna och deras deltagare. Vardera parten och dess deltagare skall sörja för att den andra parten och dess deltagare får erhålla de rättigheter till immateriella tillgångar som tilldelats dem i enlighet med denna bilaga. Bilagan ändrar eller påverkar inte på något annat sätt fördelningen av rättigheter, intressen och royaltyer mellan respektive part och dess medborgare eller deltagare, en fördelning som skall fastställas inom ramen för respektive parts lagar och praxis.

2. Följande principer skall gälla, vilket skall framgå av avtalet:
  - a) Tillfredsställande skydd av immateriella tillgångar. Parterna skall försäkra sig om att både de och deras deltagare, eller i tillämpliga fall enbart den ena av dessa två kategorier, underrättar varandra inom rimlig tid om frambringandet av varje form av immateriella tillgångar inom ramen för avtalet, liksom om överenskommelser om genomförande, och de skall i god tid ansöka om skydd för sådana immateriella tillgångar.
  - b) När parternas och deras deltagares rättigheter och intressen fastställs, skall omfattningen av bidragen från respektive part och dess deltagare vägas in.
  - c) Praktiskt och effektivt utnyttjande av resultaten.
  - d) Deltagare från den andra parten får inte behandlas diskriminerande jämfört med deltagarna från den egna parten.
  - e) Skydd av konfidentiell information.
3. Deltagarna skall gemensamt upprätta en plan för teknikutnyttjande med avseende på äganderätt och användning – där även offentliggörande ingår – av information och immateriella tillgångar som skall frambringas inom ramen för den gemensamma forskningen. I bilaga 1 till avtalet finns en översiktsplan för hur en plan för teknikutnyttjande kan se ut. Planen för teknikutnyttjande skall godkännas av den ansvariga finansieringsinstitutionen eller finansieringsavdelningen hos den part som deltar i finansieringen innan man ingår de konkreta avtal om forsknings- och utvecklingssamarbete som planerna rör.
4. Information och immateriella tillgångar, som frambringats inom ramen för gemensam forskning och som inte tas upp i planen för teknikutnyttjande, skall fördelas, med parternas godkännande, i enlighet med principerna i planen för teknikutnyttjande. Om tvist uppstår skall sådan information eller sådana immateriella tillgångar ägas gemensamt av alla deltagare som medverkat i den gemensamma forskning från vilken informationen eller de immateriella tillgångarna härrör. Varje deltagare som omfattas av denna bestämmelse skall ha rätt att använda sådan information och sådana immateriella tillgångar för eget kommersiellt syfte och utan några geografiska begränsningar.
5. Samtidigt som konkurrensförhållandena skall upprätthållas inom de områden som berörs av avtalet, skall parterna sträva efter att se till att rättigheter som förvärvats enligt avtalet, och överenskommelser som träffas inom ramen för det, utövas respektive tillämpas på ett sådant sätt att det särskilt främjar
  - a) spridning och utnyttjande av information som frambringats, frisläppts eller på annat sätt gjorts tillgänglig inom ramen för avtalet, och
  - b) antagande och tillämpning av internationella tekniska standarder.
6. Uppsägning eller upphörande av avtalet får inte påverka rättigheter och skyldigheter enligt denna bilaga.

III. VERK MED UPPHOVSRÄTTSSKYDD

I kontrakt och andra överenskommelser för genomförande skall anges att upphovsrätt som tillhör parterna eller deras deltagare skall handhas i enlighet med Bernkonventionen för skydd av litterära och konstnärliga verk (Parisakten från 1971).

IV. VETENSKAPLIGA SKRIFTER

Utan att det påverkar avsnitt V, och om inte annat avtalas i planen för teknikutnyttjande, skall forskningsresultat offentliggöras gemensamt av parterna eller deltagarna i den gemensamma forskningen. Följande förfaranden skall användas vid tillämpningen av denna huvudregel:

1. Om den ena parten, eller offentliga organ hos denna part, publicerar vetenskapliga och tekniska tidskrifter, artiklar, rapporter och böcker – däribland även videor och dataprogram – som härrör från gemensam forskning enligt avtalet, skall den andra parten, eller offentliga organ hos denna part, tilldelas ett världsomfattande, icke-exklusivt, oåterkallligt och royaltifritt tillstånd – inom de ramar som fastställs i planen för teknikutnyttjande – att översätta, mångfaldiga, anpassa, förmedla och till allmänheten sprida sådana verk.
2. Parterna skall sörja för att skrifter av vetenskaplig karaktär, vilka härrör från gemensam forskning enligt avtalet, får så stor spridning som möjligt.

3. Samtliga exemplar av ett upphovsrättsskyddat verk, som skall spridas till allmänheten och som färdigställs enligt denna bestämmelse, skall innehålla författarens eller författarnas namn, såvida inte författaren uttryckligen avböjer omnämnande. På exemplaren skall även det samarbetsstöd som parterna lämnat tydligt anges.

V. HEMLIG INFORMATION

A. Hemlig skriftlig information

1. Parterna, eller i förekommande fall deras deltagare, skall så snart det är möjligt, och helst i planen för teknikutnyttjande, ange vilken information de önskar hålla hemlig, varvid bland annat följande kriterier avseende informationen skall bedömas:

- a) Information som är hemlig i den meningen att den inte, som helhet eller med avseende på den exakta sammansättningen eller sammanställningen av dess beståndsdelar, är allmänt känd bland eller på lagligt sätt allmänt tillgänglig för experter inom området.
- b) Det verkliga eller potentiella kommersiella värdet som informationen har på grund av sin hemliga karaktär.
- c) Tidigare skydd av information innebärande att åtgärder, som vidtagits av den person som hade laglig kontroll över informationen, var rimliga för att bevara sekretessen under de omständigheter som rådde vid det aktuella tillfället.

Parterna och deras deltagare kan i vissa fall komma överens om att, såvida inte annat anges, hemlighålla delar av eller all den information som tillhandahålls, utbyts eller frambringas inom ramen för gemensam forskning.

2. Parterna skall sörja för att de själva och deras deltagare klart anger vilken information som skall hållas hemlig, till exempel genom markeringar eller anmärkningar i dokument. Det gäller även när informationen återges i någon form, helt eller delvis.

Parter och deltagare som erhåller hemlig information skall följa de krav som sekretessen ställer. Sekretesskraven skall automatiskt upphöra att gälla om rättighetsinnehavaren frisläpper informationen.

3. Hemlig information som meddelas enligt avtalet, och som erhålls från den andra parten, får av den mottagande parten spridas till personer som verkar hos eller är anställda av den mottagande parten samt till andra berörda avdelningar och organ hos den mottagande parten, vilka har fått behörighet därtill för de särskilda ändamålen med den pågående gemensamma forskningen, under förutsättning att all hemlig information som sprids på detta sätt omfattas av ett skriftligt avtal om sekretess och att den tydligt framstår som sekretessbelagd enligt ovan.
4. Genom skriftligt förhandsgodkännande, från den part som tillhandahåller hemlig information, får den mottagande parten sprida sådan information i större utsträckning än vad som annars medges i punkt 3 ovan. Parterna skall samarbeta för att utarbeta förfaranden för begäran om och erhållande av skriftliga förhandsgodkännanden för sådan mer omfattande spridning, och respektive part skall lämna sådant godkännande i den utsträckning detta får ske inom ramen för dess egna politiska riktlinjer, lagar och andra bestämmelser.

B. Hemlig information som inte är skriftlig

Hemlig information som inte är skriftlig, eller annan konfidentiell information som tillhandahålls vid seminarier och andra möten som anordnas inom ramen för avtalet, eller information som kommer från anlitad personal eller härrör från användning av anläggningar eller från gemensamma projekt, skall behandlas av parterna och deras deltagare i enlighet med de principer som fastställs för skriftlig information i denna bilaga, dock under förutsättning att mottagaren av sådan hemlig eller på annat sätt konfidentiell eller sekretessbelagd information i samband med överlämnandet uppmärksammas på att informationen är sekretessbelagd.

C. Kontroll av sekretessens bevarande

Respektive part skall sträva efter att se till att hemlig information som parten mottar enligt avtalet skyddas på det sätt som anges i avtalet. Om någon av parterna inser att den inte kommer att kunna följa bestämmelserna om icke-spridning i avsnitten A och B, eller att det på goda grunder finns anledning att tro att den inte kommer att kunna följa dessa bestämmelser, skall den parten omedelbart underrätta den andra parten om detta. Parterna skall därefter samråda för att vilka åtgärder som skall vidtas.

Förslag till rådets förordning om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av kumarin med ursprung i Folkrepubliken Kina

(2002/C 203 E/11)

KOM(2002) 182 slutlig

(Framlagt av kommissionen den 15 april 2002)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget av upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 384/96 av den 22 december 1995 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen⁽¹⁾, särskilt artikel 11.2 i denna,

med beaktande av det förslag som lagts fram av kommissionen efter samråd med rådgivande kommittén, och

av följande skäl:

A. TIDIGARE FÖRFARANDE OCH GÄLLANDE ÅTGÄRDER

- (1) Genom rådets förordning (EG) nr 600/96⁽²⁾ antogs slutgiltiga antidumpningsåtgärder rörande import av kumarin med ursprung i Kina. De åtgärder som infördes hade formen av en specifik tull på 3 479 ecu per ton.

B. DEN AKTUELLA UNDERSÖKNINGEN

1. Begäran om översyn

- (2) Kommissionen mottog efter offentliggörandet av ett tillkännagivande om att giltighetstiden för de antidumpningsåtgärder som tillämpas på import av kumarin med ursprung i Kina (nedan kallat "det berörda landet") snart skulle löpa ut⁽³⁾ en begäran om översyn enligt artikel 11.2 i rådets förordning (EG) nr 384/96(2) (nedan kallad "grundförordningen").
- (3) Begäran ingavs den 4 januari 2001 av European Chemical Industry Council (CEFIC, nedan kallad "den klagande") som företrädare för den enda tillverkaren av produkten i gemenskapen, vilken således svarar för 100 % av produktionen av kumarin i gemenskapen.

⁽¹⁾ EGT L 56, 6.3.1996, s. 1 Förordningen senast ändrad genom rådets förordning (EG) nr 2238/2000 (EGT L 257, 11.10.2000, s. 2).

⁽²⁾ EGT L 86, 4.4.1996, s. 1.

⁽³⁾ EGT C 271, 22.9.2000, s. 3.

- (4) Begäran om översyn vid giltighetstidens utgång grundade sig på att skadevållande dumpning av import med ursprung i Kina sannolikt skulle fortsätta eller återkomma om åtgärderna tilläts upphöra att gälla.

2. Tillkännagivande om inledande

- (5) Efter samråd med rådgivande kommittén fastslog kommissionen att bevisningen var tillräcklig för att motivera en översyn vid giltighetstidens utgång och inledde en undersökning i enlighet med artikel 11.2 i grundförordningen genom ett tillkännagivande i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*⁽⁴⁾.

3. Undersökningsperiod

- (6) Undersökningen av sannolikheten för fortsatt eller återkommande dumpning och skada omfattade perioden från och med den 1 januari 2000 till och med den 31 december 2000 (nedan kallad "undersökningsperioden"). Undersökningen av utvecklingstendenser av relevans för bedömningen av huruvida skadan skulle fortsätta eller återkomma omfattade perioden från och med den 1 januari 1996 till och med undersökningsperiodens slut (nedan kallad "skadeundersökningsperioden").

4. Parter som berörs av undersökningen

- (7) Kommissionen underrättade officiellt den klagande gemenskapstillverkaren, de exporterande tillverkarna i Kina och deras företrädare, de kinesiska myndigheterna och de importörer, användare och intresseorganisationer som den visste var berörda om inledandet av översynen. Kommissionen sände frågeformulär till de exporterande tillverkarna, en tillverkare i Förenta staterna (jämförbart land), den enda gemenskapstillverkaren, de importörer, användare och intresseorganisationer som den visste var berörda samt till dem som gav sig till känna inom den tidsfrist som angavs i tillkännagivandet om inledandet av översynen.
- (8) Gemenskapstillverkaren, tillverkaren i det jämförbara landet, en intresseorganisation för importörer och fem användare besvarade frågeformuläret. När det gäller Kina erhöles inget svar på frågeformuläret.

⁽⁴⁾ EGT C 104, 4.4.2001, s. 5.

5. Kontroll av de uppgifter som inkommit

- (9) Kommissionen inhämtade och kontrollerade alla uppgifter som den ansåg nödvändiga för ett avgörande om sannolikheten för fortsatt eller återkommande dumpning och skada samt för fastställande av gemenskapens intresse. Kommissionen gav också de direkt berörda parterna tillfälle att lämna synpunkter skriftligen och att begära att bli hörda.
- (10) Kontrollbesök gjordes på plats hos följande företag:

Tillverkare i gemenskapen:

— Rhodia, (Lyon) Frankrike

Importörer:

— Quest International, (Ashford) Förenade kungariket

Tillverkare i det jämförbara landet:

— Rhodia, (Cranbury NJ) Förenta staterna

C. BERÖRD PRODUKT OCH LIKADAN PRODUKT

1. Berörd produkt

- (11) Den berörda produkten är densamma som i den ursprungliga undersökningen, dvs. kumarin, ett vitaktigt kristalliniskt pulver med den karakteristiska lukten av nylaget hö. Kumarin används framför allt som aromatisk kemikalie och som fixeringsmedel vid beredning av parfymoljor som används vid framställning av rengöringsmedel, kosmetika och parfym.
- (12) Kumarin, som ursprungligen var en naturprodukt som utvanns ur tonkaböner, framställs nu syntetiskt. Det kan framställas genom en syntetisk process som utgår från fenol och som ger salicylaldehyd (perkinreaktionen) eller genom en syntes på basis av ortokresol (raschigreaktionen). Kumarins viktigaste fysikaliska specifikation är dess renhetsgrad, som indikeras av smältpunkten. Den standardkvalitet av kumarin som saluförs i gemenskapen har en smältpunkt på mellan 68 °C och 70 °C, vilket motsvarar en renhetsgrad på 99 %.

- (13) Den berörda produkten omfattas av KN-nummer 2932 21 00.

2. Likadan produkt

- (14) Liksom vid den ursprungliga undersökningen konstaterades det att den kumarin som tillverkas och säljs på hemmamarknaden i det jämförbara landet (Förenta staterna) och den som exporteras till gemenskapen från Kina samt den kumarin som tillverkas och säljs av gemenskapsindustrin på gemenskapsmarknaden i grunden har samma fysiska egenskaper och användningsområden och därmed är likadana produkter enligt artikel 1.4 i grundförordningen.

D. SANNOLIKHET FÖR FORTSATT DUMPNING ELLER ÅTERKOMMANDE DUMPNING

- (15) I enlighet med artikel 11.2 i grundförordningen är det nödvändigt att undersöka huruvida åtgärdernas upphörande sannolikt skulle innebära att dumpningen fortsätter.
- (16) För att man skall kunna undersöka om det är sannolikt att dumpningen fortsätter måste det fastställas huruvida dumpning förekommer för närvarande och om det är sannolikt att denna eventuella dumpning kommer att fortsätta.

1. Inledande anmärkningar

- (17) De undersökningsresultat beträffande dumpning som fastställs nedan bör ses mot bakgrund av det faktum att de kinesiska exporterande tillverkarna inte var samarbetsvilliga under undersökningen och att undersökningsresultaten därför måste grundas på tillgängliga uppgifter, dvs. uppgifter från Eurostat, uppgifter om kinesisk exporthandel och uppgifter i klagomålet.

2. Nuvarande dumpningsnivå

a) *Jämförbart land*

- (18) Enligt de gällande åtgärderna är en enhetlig landsomfattande tull tillämplig på all import till gemenskapen av kumarin från Kina. I enlighet med artikel 11.9 i grundförordningen använde kommissionen samma metod som vid den ursprungliga undersökningen. Normalvärdet fastställdes följaktligen på grundval av uppgifter från ett tredje land med marknadsekonomi (nedan kallat "det jämförbara landet").

(19) Förenta staterna användes som jämförbart land vid den ursprungliga undersökningen. I tillkännagivandet om inledandet av denna översyn vid giltighetstidens utgång planerade kommissionen därför att återigen välja Förenta staterna som jämförbart land för fastställandet av normalvärdet. Eftersom det även konstaterades att de ursprungliga skälen till att välja Förenta staterna, dvs. storleken på landets hemmamarknad, marknadens öppenhet och tillgången på råvaror, fortfarande var giltiga, ansågs Förenta staterna vara ett lämpligt och inte oskäligt val av jämförbart land. Endast en berörd part gjorde invändningar mot detta val av jämförbart land, särskilt med hänvisning till skillnaden i tillverkningen av produkten, men inkom dock inte med något alternativt val inom tidsfristen. Eftersom den tillverkare i Förenta staterna som kontaktades gick med på att samarbeta till fullo och hade tillräckligt med representativ inhemsk försäljning, ansågs Förenta staterna följaktligen i enlighet med artikel 2.7 i grundförordningen vara ett lämpligt och inte oskäligt val av jämförbart land för fastställande av normalvärdet för den berörda produkten när det gäller Kina.

b) Normalvärde

(20) Det undersöktes sedan om den samarbetsvilliga amerikanska tillverkarens försäljning på hemmamarknaden till oberoende kunder kunde anses ha skett vid normal handel i enlighet med artikel 2.4 i grundförordningen. Det konstaterades att det vägda genomsnittliga försäljningspriset för all försäljning under undersökningsperioden översteg den vägda genomsnittliga tillverkningskostnaden per enhet, och att de individuella försäljningstransaktioner som skedde till priser som understeg tillverkningskostnaden per enhet utgjorde mer än 20 % men mindre än 90 % av den försäljning som låg till grund för fastställandet av normalvärdet. Endast all lönsam försäljning på hemmamarknaden ansågs därför ha skett vid normal handel och användes som jämförelse. Enligt artikel 2.1 i grundförordningen fastställdes normalvärdet därför på grundval av det pris som oberoende inhemska kunder till den samarbetsvilliga tillverkaren i Förenta staterna betalat eller skulle betala vid normal handel under undersökningsperioden.

c) Exportpris

(21) Eftersom de exporterande tillverkarna i Kina inte var samarbetsvilliga måste undersökningsresultaten när det gäller exporten till gemenskapen grundas på tillgängliga uppgifter, i enlighet med artikel 18.1 i grundförordningen. Ett genomsnittligt exportpris för samtliga transaktioner fastställdes därför på grundval av uppgifter om kinesisk exporthandel.

d) Jämförelse

(22) I syfte att göra en rättvis jämförelse, och i enlighet med artikel 2.10 i grundförordningen, togs det vederbörlig hänsyn i form av justeringar till olikheter i fraktkostnader inom landet och i hanterings-, lastnings-, transport- och kreditkostnader vilka påverkade priserna och prisjämförbarheten.

(23) När det gäller transport inom landet grundades justeringarna på det jämförbara landets kostnader.

e) Dumpningsmarginal

(24) I enlighet med artikel 2.11 i grundförordningen jämfördes det vägda genomsnittliga normalvärdet fritt fabrik med det vägda genomsnittliga exportpriset fritt fabrik Kina, i samma handelsled.

(25) Av jämförelsen framgick det att det förekom en mycket betydande dumpning. Den konstaterade dumpningsmarginalen var betydande och endast något lägre än den nivå som konstaterades vid den ursprungliga undersökningen (omkring 50 %).

(26) Vid undersökningen framkom inget skäl för att anta att denna dumpning skulle upphöra om åtgärderna upphörde att gälla. Kommissionen drar därför slutsatsen att det är sannolikt att dumpningen fortsätter. Med tanke på att importen med ursprung i Kina var av begränsad omfattning under undersökningsperioden, ansågs det emellertid lämpligt att undersöka sannolikheten för att dumpning skulle återkomma i samband med en ökad exportvolym, om de befintliga åtgärderna skulle upphöra att gälla.

3. Utvecklingen av importen från Kina

(27) I syfte att undersöka sannolikheten för att dumpningen återkommer gjordes en bedömning av följande faktorer: förekomsten av dumpning, utvecklingen av tillverkningen och kapacitetsutnyttjandet i Kina och utvecklingen av den världsomspännande kinesiska exporten av kumarin.

a) *Förekomsten av dumpning*

(28) Den dumpningsmarginal som konstaterades vid den ursprungliga undersökningen var hög (över 50 %, vilket ledde till en tull på 3 479 ecu per ton). Den undersökning som genomfördes under den aktuella översynen tyder på att dumpning fortfarande äger rum och ligger på en nivå nära den som konstaterades under den ursprungliga undersökningen.

b) *Utveckling av tillverkning och kapacitetsutnyttjande i Kina*

(29) Enligt tillgängliga uppgifter är produktionskapaciteten hög i Kina och den kan till och med utökas på mycket kort tid på grund av produktens och tillverkningsprocessens karaktär. Uppgifterna visar att den kinesiska tillverkningskapaciteten är omkring 1 900 ton (vilket motsvarar 40 % av kapaciteten totalt i världen med 7 tillverkare och 18 potentiella tillverkare redo att åter gå in på marknaderna). Detta är mycket mer än hela förbrukningen inom gemenskapen på 700 ton.

(30) Den mycket stora tillgången på outnyttjad tillverkningskapacitet (mellan 50 och 60 % av tillverkningskapaciteten) ger följaktligen kinesiska exporterande tillverkare en mycket stor flexibilitet i tillverkningsprocessen. Dessa tillverkare kan därför snabbt öka sin tillverkning och inrikta den till valfri exportmarknad, inbegripet gemenskapen om åtgärderna skulle upphöra att gälla.

c) *Utvecklingen av den kinesiska exporten till tredjeland*1. *Allmän utvecklingstendens vad gäller export*

(31) På grundval av kinesisk exportstatistik visar den kinesiska prissättningen på de andra exportmarknaderna att de kinesiska exportörernas priser på dessa marknader i genomsnitt är 11 % lägre än priserna i gemenskapen, och till och med 16 % lägre på marknaderna i vissa tredjeländer, exempelvis Hongkong och Indien.

2. *Möjlig omläggning av kinesisk export på grund av införande av begränsningar i tredjeland*

(32) Förenta staterna införde antidumpningstullar på import av kumarin från Kina 1995 och bibehöll tullarna i maj 2000 efter en översyn vid giltighetstidens utgång. Tullarna i Förenta staterna varierar från 31,02 % till 160,8 %.

(33) Av detta framgår att de kinesiska exporterande tillverkarna befinner sig under press att hitta alternativa exportmarknader. Om gemenskapen upphäver de befintliga antidumpningsåtgärderna skulle export till gemenskapsmarknaden vara ett tilltalande alternativ för kinesiska exporterande tillverkare.

3. *Kinesisk export till representativa exportmarknader*

(34) Det är viktigt att notera att efter det att rådet införde antidumpningstullar 1995 kunde exporterande tillverkare i Kina inte bryta sig in på andra exportmarknader eller utöka exporten till andra befintliga marknader.

d) *Sammanfattning*

(35) Undersökningen har visat att de kvantiteter som importerades till gemenskapen från Kina under undersökningsperioden var dumpade.

(36) Det framgick även av undersökningen att upphävandet av de gällande åtgärderna med största sannolikhet skulle leda till en volymmässigt betydande kinesisk export av kumarin till gemenskapen. Den slutsatsen drogs mot bakgrund av den betydande lediga kapacitet som finns i Kina, och mot bakgrund av att de kinesiska exporterande tillverkarna befinner sig under press att hitta alternativa exportmarknader till Förenta staterna och andra exportmarknader. Allt detta visar på det fortsatta starka intresset från dessa kinesiska exporterande tillverkare att sälja till gemenskapen.

(37) Kommissionen drog även slutsatsen att en sådan väsentligt ökad export till gemenskapen sannolikt skulle ske till dumpade priser. Detta framgår av de låga priser som konstaterats för kinesisk export till andra viktiga marknader i tredjeland.

(38) Sammanfattningsvis är det mycket troligt att importen till gemenskapen från Kina kommer att återupptas i betydande kvantiteter och till väsentligt dumpade priser om åtgärderna skulle upphöra att gälla.

E. **DEFINITION AV GEMENSKAPSINDUSTRIN**

(39) Det företag som företräds av den klagande var under undersökningsperioden den enda kumarinproducenten i gemenskapen.

(40) Under undersökningsperioden importerade gemenskapstillverkaren kumarin från ett annat land än Kina. Syftet med denna import var att kompensera för otillräckliga mängder av den berörda produkten från tillverkarens egen produktion inom gemenskapen av tekniska orsaker. Denna import utgjorde en mindre del av tillverkarens sammanlagda försäljningsvolym i gemenskapen. Trots denna försäljning av importerad kumarin fanns företagets huvudsakliga verksamhet fortfarande i gemenskapen och denna tillverkarens import påverkade inte dess ställning som gemenskapstillverkare. Denna gemenskapstillverkare anses därför utgöra gemenskapsindustrin i enlighet med artiklarna 4.1 och 5.4 i grundförordningen.

F. ANALYS AV SITUATIONEN PÅ GEMENSKAPSMARKNADEN

1. Förbrukningen i gemenskapen ⁽¹⁾

(41) Förbrukningen i gemenskapen fastställdes på grundval av gemenskapsindustrins försäljningsvolym på gemenskapsmarknaden enligt uppgifterna i svaret på frågeformuläret samt importen till gemenskapen från det berörda landet och alla övriga tredjeländer på grundval av uppgifter från Eurostat.

(42) På den grundvalen ökade den synbara förbrukningen med 92 % under skadeundersökningsperioden. Den största ökningen skedde mellan 1996 och 1997 (+ 82 %). Detta bör dock ses mot bakgrund av de stora volymer av kumarin som importerades huvudsakligen från Kina under 1994 och 1995, dvs. innan antidumpningsåtgärderna infördes. Dessa stora importerade volymer hade lagrats och sedan sålts eller använts under 1996, vilket lett till en konstlad minskning av efterfrågan på kumarin under det året och följaktligen av den synbara förbrukningen. År 1997 var importvolymerna åter jämförbara med volymerna 1993.

2. Import från det berörda landet

a) Volym och marknadsandel

(43) Importvolymen från Kina minskade avsevärt under skadeundersökningsperioden (- 89 %), särskilt mellan 1996 och 1998 (- 87 %). Detta sammanföll med att antidumpningsåtgärder infördes och att andra länder ökade sin export till gemenskapen. I det hänseendet förefaller det som om viss import från Japan i själva verket var av kinesiskt ursprung och därmed utgjorde ett kringgående av åtgärderna. Detta kan i synnerhet konstateras från och med 1997 då importen från Japan plötsligt ökade kraftigt. Eftersom Förenta staterna vidtog åtgärder för att förhindra sådant kringgående på den amerikanska marknaden upphörde även den berörda japanska exportören därefter med sin export till gemenskapen, och enligt uppgifter från Eurostat har importen från Japan till gemenskapsmarknaden stadigt minskat fram till slutet av undersökningsperioden.

⁽¹⁾ Eftersom gemenskapsindustrin består av en enda gemenskapstillverkare kommer sifferuppgifterna i denna förordning av sekretessskäl att vara indexerade eller endast ungefärliga.

(44) Marknadsandelen för importen från Kina minskade med 25 procentandelar under skadeundersökningsperioden och konstaterades vara mellan 1,5 och 3 %.

b) Priser

(45) Efter införandet av åtgärderna 1995 ökade de genomsnittliga cif-priserna för den berörda importen enligt Eurostats uppgifter med 23 % mellan 1996 och undersökningsperioden, men låg fortfarande under de genomsnittliga cif-priserna för all övrig import under skadeundersökningsperioden och även under gemenskapsindustrins priser.

3. Gemenskapsindustrins ekonomiska situation

a) Tillverkning

(46) Gemenskapsindustrins tillverkning fördubblades mellan 1996 och undersökningsperioden. En betydande ökning ägde rum mellan 1996 och 1997. Tillverkningen minskade därefter något fram till 1999 och ökade återigen mellan 1999 och undersökningsperioden.

b) Kapacitet och kapacitetsutnyttjande

(47) Gemenskapsindustrins sammanlagda tillverkningskapacitet ökade med 29 % under skadeundersökningsperioden. Ökningen beror på en uppgradering av den befintliga anläggningen 1999.

(48) Kapacitetsutnyttjandet ökade med 56 % mellan 1996 och undersökningsperioden. Ökningen var särskilt märkbar mellan 1996 och 1997 samt mellan 1999 och undersökningsperioden.

c) Försäljning i gemenskapen

(49) Gemenskapsindustrins försäljningsvolym ökade väsentligt under skadeundersökningsperioden. Den tredubblades mellan 1996 och undersökningsperioden. Denna utveckling möjliggjordes vid en tidpunkt då tillverkningen fördubblades eftersom exporten samtidigt minskade. Försäljningsökningen var mest markant mellan 1996 och 1997 även om försäljningen ökade stadigt mellan 1997 och undersökningsperioden. Som redan belysts i skäl 42 var efterfrågan på gemenskapsmarknaden emellertid särskilt låg 1996, vilket snedvrider jämförelsen. Med 1997 som grund för jämförelsen är ökningen av gemenskapsindustrins försäljningsvolym mellan 1997 och undersökningsperioden 41 %. Flera orsaker ligger bakom denna utveckling, exempelvis införandet av antidumpningsåtgärderna 1995 och den i skäl 43 redan nämnda minskningen av importen från vissa tredjeländer.

d) Lager

- (50) Gemenskapsindustrins lager vid årets slut minskade med 8 % under skadeundersökningsperioden. Lagren ökade först mellan 1996 och 1997 och minskade sedan fram till 1999, innan de återigen ökade mellan 1999 och undersökningsperioden.

e) Marknadsandel

- (51) Gemenskapsindustrins marknadsandel ökade med 27 procentenheter under skadeundersökningsperioden. Denna ökning var särskilt markant mellan 1996 och 1998, då marknadsandelen ökade med 20 procentenheter. Därefter minskade marknadsandelen något under 1999 och ökade med omkring 12 procentenheter mellan 1999 och undersökningsperioden.

f) Priser

- (52) Gemenskapstillverkarens genomsnittliga nettoförsäljningspris minskade med 14 % mellan 1996 och undersökningsperioden. Minskningen var särskilt markant mellan 1996 och 1997 samt mellan 1999 och undersökningsperioden.

- (53) Detta kan delvis förklaras av prisnivån för de kinesiska produkterna, vilken som redan nämnts i skäl 45 fortfarande var lägre än de genomsnittliga cif-priserna för all annan import under skadeundersökningsperioden. Även om importvolymen förblev relativt låg under undersökningsperioden har undersökningen visat att de kinesiska exportörerna har fortsatt att erbjuda sina produkter till låga priser. Vidare kan pristrycket från importen från Japan inte betraktas som oväsentlig under skadeundersökningsperioden, även om volymerna har minskat sedan 1997. Denna utveckling bör emellertid även ses mot bakgrund av gemenskapstillverkarens insatser för att förbättra effektiviteten i produktionsprocessen. Ökningen av tillverkningskapaciteten, tillsammans med verkningarna av antidumpningsåtgärderna, medförde att gemenskapstillverkaren kunde öka den sålda volymen och därmed minska enhetskostnaden för sålda varor.

g) Lönsamhet

- (54) Gemenskapsindustrins vägda genomsnittliga lönsamhet förbättrades markant under skadeundersökningsperioden, från en betydande förlust 1996 till en vinst som varierade mellan 5 och 10 % under undersökningsperioden. Denna ökning, som var särskilt markant mellan 1998 och undersökningsperioden, bör ses mot bakgrund av den uppgradering av kapaciteten som redan nämnts i skäl 47, vilken medförde att gemenskapsindustrin väsentligt kunde minska sina tillverkningskostnader.

h) Kassaflöde och förmåga att anskaffa kapital

- (55) Utvecklingen av gemenskapsindustrins kassaflöde från försäljningen av kumarin överensstämmer i hög grad med vinstutvecklingen eftersom den ändrades från ett negativt till ett positivt tal från och med 1999.

- (56) Undersökningen visade att gemenskapsindustrin inte hade några svårigheter att anskaffa kapital. Detta betraktas dock inte som en meningsfull indikator eftersom gemenskapsindustrin består av en stor koncern vars tillverkning av kumarin utgör en relativt liten del av den sammanlagda tillverkningen och förmågan att anskaffa kapital nära sammanhänger med hela koncernens resultat.

i) Sysselsättning, produktivitet och löner

- (57) Sysselsättningen inom gemenskapsindustrin steg något under skadeundersökningsperioden och ökade med 9 % mellan 1996 och undersökningsperioden. Produktiviteten hos gemenskapsindustrins arbetsstyrka, mätt som tillverkningsvolym per anställd, ökade markant under samma period och förbättrades med mer än 80 %. Lönerna ökade sammantaget med 27 % mellan 1996 och undersökningsperioden, vilket ledde till en ökning av den genomsnittliga lönen per anställd med 16 % mellan 1996 och undersökningsperioden.

j) Investeringar och räntabilitet

- (58) Investeringarna ökade väsentligt mellan 1996 och 1999 och minskade åter under undersökningsperioden. Undersökningen visade att huvuddelen av dessa investeringar i anläggningstillgångar hänförde sig till den uppgradering av kapaciteten som redan nämnts i skäl 47 samt till underhåll av utrustningen.

- (59) Räntabiliteten, uttryckt som förhållandet mellan gemenskapsindustrins nettovinst och det bokförda värdet netto av dess investeringar, följde vinstutvecklingen mycket nära, eftersom den visade sig vara positiv från och med 1999 och ökade med 23 procentenheter mellan 1996 och undersökningsperioden.

k) Tillväxt

- (60) Medan förbrukningen i gemenskapen nästan fördubblades under skadeundersökningsperioden var utvecklingen av gemenskapsindustrins försäljningsvolym och marknadsandel som nämnts ovan ännu mer markant. Gemenskapsindustrin kunde således till fullo dra nytta av marknadens tillväxt.

l) *Dumpningsmarginalens storlek*

- (61) På grund av den låga importvolymen under undersökningsperioden kan den konstaterade dumpningsmarginalen inte ha haft någon inverkan på gemenskapsindustrin (se skäl 28).

4. **Slutsats**

- (62) Införandet av antidumpningsåtgärder avseende import av kumarin med ursprung i Kina hade en positiv inverkan på gemenskapsindustrin, som kunde återhämta sig från sin försvagade ekonomiska ställning. Samtliga skadeindikatorer utom försäljningspriserna utvecklades positivt. Denna utveckling bör emellertid även ses mot bakgrund av gemenskapens insatser för att förbättra effektiviteten och minska tillverkningskostnaderna. Det bör slutligen noteras att en sådan förbättring endast innebar att gemenskapsindustrin kunde återgå till den situation som rådde precis innan dumpningen inleddes.

G. **SANNOLIKHET FÖR ATT SKADAN ÅTERKOMMER****Sannolikhet för att skadan återkommer**

- (63) Vid bedömningen av den sannolika inverkan på gemenskapsindustrin om de åtgärder som är i kraft upphör att gälla togs följande faktorer i beaktande, i enlighet med vad som redovisas i skälen 35–38.
- (64) Det finns tydliga tecken på att importen med ursprung i Kina kommer att fortsätta till dumpade priser. Det är dessutom sannolikt att importvolymerna skulle öka väsentligt, eftersom de kinesiska exporterande tillverkarna har möjlighet att öka sin tillverkning och exportvolym med tanke på att en stor del av deras tillverkningskapacitet inte utnyttjas. Även om världsförbrukningen av kumarin enligt prognoserna kommer att öka något under de kommande tre åren är det inte sannolikt att den kommer att ta i anspråk den outnyttjade kinesiska kapaciteten.
- (65) Med beaktande av de kinesiska exportörernas exportpriser på marknader i tredjeland (Hongkong, Indien, Japan och Singapore), vilka är omkring 10 % lägre än på gemenskapsmarknaden, är det sannolikt att de kinesiska exporterande tillverkarna kommer att tillgripa en aggressiv pris-sättning i gemenskapen för att återta sina förlorade marknadsandelar. Dessa låga priser på marknader i tredjeland visar i själva verket att kinesiska exportörer anser det vara i deras intresse att sälja till sådana priser. Detta skulle i sin

tur genom sjunkande försäljningspriser och lägre försäljningsvolym för gemenskapsindustrin leda till att skadan återkommer, med därav följande konsekvenser för lönsamheten.

- (66) Gemenskapsmarknaden kommer sannolikt även att vara tilltalande för de kinesiska exportörerna. Det bör erinras om att 46 % av den kinesiska exporten 1995, dvs. före införandet av gällande åtgärder, gick till gemenskapsmarknaden, jämfört med 10 % 1999.
- (67) Jämförelsen mellan den sammanlagda kinesiska exporten på världsmarknaden och den kinesiska exporten på gemenskapsmarknaden under samma period visar att kinesiska exportörer inte lyckades hitta nya marknader som skulle kunna ersätta deras försäljning till gemenskapen. Den kraftiga minskningen av den kinesiska exporten till gemenskapsmarknaden mellan 1995 och 1999 (363 ton) kompenserades i själva verket endast av en ökning av den kinesiska exporten till andra tredjeländer på omkring 100 ton.
- (68) Eftersom gemenskapsmarknaden och marknaden i Förenta staterna representerar omkring 50 % av världsförbrukningen av kumarin, och eftersom Förenta staterna har infört antidumpningsåtgärder för import av kumarin från Kina är det dessutom mycket sannolikt att gemenskapsmarknaden skulle vara tilltalande för exportörer från Kina om åtgärderna upphör att gälla.
- (69) En intresseorganisation för importörer hävdade att tillgången på kapacitet i Kina inte i sig innebär att det är sannolikt att skadan återkommer.
- (70) När det gäller denna särskilda punkt erinras det om att det i denna undersökning skall bedömas om det är sannolikt att dumpning och skada återkommer om åtgärderna upphävs. Även om förekomsten av en stor tillverkningskapacitet i Kina inte i sig innebär att skadevällande dumpning kommer att återkomma, är den ändå en meningsfull indikator som bör beaktas. Kombinerat med analysen av de kinesiska exportörernas beteende på andra marknader i tredjeland och den pågående dumpning som konstaterats, utgör detta en indikator på exportörernas sannolika beteende om åtgärderna upphör att gälla och därmed på de sannolika verkningarna därav.
- (71) På grundval av ovanstående finner kommissionen det sannolikt att skadan från import av kumarin från Kina skulle återkomma om antidumpningsåtgärderna upphör att gälla.

H. GEMENSKAPENS INTRESSE

1. Inledning

(72) I enlighet med artikel 21 i grundförordningen undersökte kommissionen om det skulle strida mot gemenskapens intresse som helhet att låta de nuvarande antidumpningsåtgärderna fortsätta att gälla. Fastställandet av gemenskapens intresse grundades på en bedömning av samtliga berörda intressen, dvs. gemenskapsindustrins, importörernas och handlarnas intresse och intresset hos användarna av den berörda produkten. Kommissionen begärde uppgifter från alla ovan nämnda berörda parter för att kunna bedöma de troliga verkningarna av att bibehålla eller inte bibehålla åtgärderna.

(73) Det bör erinras om att införandet av åtgärder inte ansågs strida mot gemenskapens intresse vid den förra undersökningen. Det förhållandet att den nu aktuella undersökningen är en översyn, där man analyserar en situation i vilken antidumpningsåtgärder redan har tillämpats, möjliggör en bedömning av de eventuella otillbörliga negativa verkningar som de gällande antidumpningsåtgärderna kan ha för de berörda parterna.

(74) På denna grundval undersöktes det om det fanns tvingande skäl att dra slutsatsen att det i detta särskilda fall inte låg i gemenskapens intresse att bibehålla åtgärderna, trots slutsatserna vad gällde sannolikheten för att skadevällande dumpning skulle återkomma.

2. Gemenskapsindustrins intresse

(75) Kommissionen anser att om de antidumpningsåtgärder som infördes inom ramen för den förra undersökningen upphör att gälla kommer den skadevällande dumpningen sannolikt att återkomma och gemenskapsindustrins situation, vilken förbättrades under skadeundersökningsperioden, att försämrans.

3. Importörernas intresse

(76) Av de 26 frågeformulär som skickades ut av kommissionen besvarades endast ett av en intresseorganisation för importörer.

(77) Denna intresseorganisation hävdade att antidumpningsåtgärderna ledde till att såväl de kinesiska tillverkarna som andra tillverkare från tredjeland utestängdes från gemenskapsmarknaden, vilket medförde att användarna blev beroende av den enda gemenskapstillverkaren.

(78) Först bör det erinras om att världsmarknaden för kumarin är mycket koncentrerad med enbart några få tillverkare, av vilka de viktigaste med avseende på kapacitet är belägna i Kina och i gemenskapen. Marknadsandelar som någon av dessa två förlorar kommer sannolikt att återtas av den andra. Det erinras dock om att syftet med antidumpningsåtgärderna inte är att begränsa tillgången utan att återupprätta rättvisa konkurrensförhållanden på gemenskapsmarknaden, och att kumarin med ursprung i Kina fortfarande kan importeras till gemenskapsmarknaden. Det bör dessutom noteras att under undersökningsperioden härrörde omkring 25 % av all import av kumarin från andra länder än Kina, särskilt från Japan och Indien, vilket visar att det fortfarande finns alternativa inköpskällor. Med tanke på den låga samarbetsviljan och på att importörerna vanligen handlar med många olika kemiska produkter, av vilka kumarin bara är en, drogs slutsatsen att den negativa inverkan som fortsatta åtgärder skulle kunna få för importörerna inte skulle vara ett tvingande skäl för att inte fortsätta åtgärderna.

4. Användarnas intresse

(79) Besvarade frågeformulär eller uppgifter mottogs från fem användare (av de 23 som erhöll frågeformulär).

(80) Ett av dessa företag förordar klart att åtgärderna fortsätter, medan ett annat företag inte räknar med någon förändring för sin affärsverksamhet vare sig åtgärderna upphävs eller vidmakthålls. Detta senare företag underströk även att det inte skulle vara i industrins intresse att gemenskapstillverkaren upphör med tillverkningen om dumpad import återkommer.

(81) Två användare, av vilka endast en importerade den berörda produkten från det berörda landet under skadeundersökningsperioden, motsatte sig fortsatta åtgärder, men båda uppgav i sina svar på frågeformuläret att de inte räknar med någon inverkan på sin affärsverksamhet vare sig åtgärderna upphävs eller vidmakthålls.

(82) En annan användare motsatte sig också att åtgärderna fortsätter. Denna användare hävdade att konkurrensen från kinesiska exportörer är nödvändig för att trygga en försörjning till konkurrenskraftiga priser. Om konkurrenskraftiga priser inte garanteras kan denna användare komma att överväga att flytta en del av sin beredning av parfymoljor till Kina, vilket kommer att leda till förlust av arbetstillfällen i gemenskapen. Eftersom kumarin utgör omkring 1,5 % av denna användares sammanlagda tillverkningskostnad, anses det emellertid osannolikt att en överföring av tillverkningen av vissa parfymoljor utanför gemenskapen skulle ske enbart till följd av att de gällande antidumpningsåtgärderna fortsätter, i synnerhet som en sådan överföring inte ägde rum under de fem år som åtgärderna var i kraft.

(83) Samma användare nämnde även gemenskapstillverkarens produktionsproblem, vilka lett till betydande leveransför-
seningar. Gemenskapstillverkaren hade visserligen produk-
tionsproblem under skadeundersökningsperioden, men
dessa berodde på särskilda omständigheter som sannolikt
inte kommer att återkomma regelbundet, däribland den
uppträdning av den befintliga anläggningen som nämns
i skäl 47. Som nämns i skäl 40 konstaterades det vidare
att verkningarna av leveransproblemen på användarna var
obetydliga, eftersom gemenskapstillverkaren kunde impor-
tera den likadana produkten för att kompensera för de
otillräckliga mängderna av den berörda produkten från
egen tillverkning.

(84) På grundval av ovanstående och mot bakgrund av den
dåliga samarbetsviljan, vilken i sig förefaller bekräfta att
användarnas ekonomiska situation inte påverkades nega-
tivt i någon betydande mån av de gällande åtgärderna,
ansågs inverkan på användarna inte utgöra något tving-
ande skäl mot fortsatta åtgärder, eftersom en möjlig ne-
gativ inverkan på användarna sannolikt inte upphäver de
positiva verkningarna för gemenskapsindustrin.

5. Konkurrensaspekter

(85) Flera berörda parter hävdade att de gällande åtgärderna
har lett till att kinesiskt kumarin försvunnit från gemen-
skapsmarknaden, vilket medfört en monopolställning för
gemenskapsindustrin. Förlängningen av åtgärderna skulle
således strida mot gemenskapens intresse.

(86) Som redan nämnts i skäl 51 ökade gemenskapsindustrin
sin marknadsandel och kan således dra nytta av en stark
ställning på gemenskapsmarknaden. Vid den aktuella un-
dersökningen konstaterades det emellertid även att åtgär-
derna hade den verkan att gemenskapsindustrin fick möj-
lighet att återta den andel av gemenskapsmarknaden som
den innehade innan den kinesiska dumpningen inleddes.

(87) Det bör vidare noteras att världsmarknaden för kumarin
kännetecknas av att det endast finns några få tillverkare. I
en sådan situation måste konkurrensaspekterna följas sär-
skilt noggrant, eftersom verkningarna av åtgärderna för
dessa leverantörer kan ha en avsevärd betydelse. Vid un-
dersökningen har det emellertid inte konstaterats några
tecken på konkurrensbegränsande metoder från gemen-
skapstillverkarens sida. I det sammanhanget bör det un-
derstrykas att företagets försäljningspriser sjönk under ska-
deundersökningsperioden. Vidare finns det fortfarande
flera alternativa inköpskällor, eftersom kumarin impor-
teras eller kan importeras från flera länder, däribland Ja-
pan och Indien, vilka fortfarande innehar betydande an-
delar av gemenskapsmarknaden.

(88) På grundval av ovanstående dras slutsatsen att farhågor
beträffande konkurrensen inte utgör något tvingande skäl
mot att åtgärderna fortsätter.

6. Slutsats om gemenskapens intresse

(89) Mot bakgrund av ovanstående drog kommissionen slut-
satsen att det med avseende på gemenskapens intresse inte
finns några tvingande skäl att inte bibehålla åtgärderna.

I. ANTIDUMPNINGÅTGÄRDER

(90) Alla berörda parter informerades om de viktigaste om-
ständigheter och överväganden som låg till grund för av-
sikten att rekommendera en fortsatt tillämpning av den
gällande antidumpningstullen på import av kumarin med
ursprung i Kina. Parterna beviljades även en tid inom
vilken de kunde lämna synpunkter efter detta utlämnande
av uppgifter. Inga av de synpunkter som lämnades var av
det slag att de ändrade på de slutsatser som angivits i det
föregående.

(91) Mot bakgrund av ovanstående bör gällande antidump-
ningsåtgärder vad gäller import av kumarin med ursprung
i Kina bibehållas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. En slutgiltig antidumpningstull skall införas på import av
kumarin enligt KN-nummer ex 2932 21 00 (Taric-num-
mer 2932 21 00 10) med ursprung i Kina.
2. Tullsatsen skall vara 3 479 euro per ton.

Artikel 2

Såvida inte annat anges skall gällande bestämmelser om tullar
tillämpas.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har
offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt till-
lämplig i alla medlemsstater.

Ändrat förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om byggnaders energiprestanda ⁽¹⁾

(2002/C 203 E/12)

(Text av betydelse för EES)

KOM(2002) 192 slutlig — 2001/0098(COD)

(Framlagt av kommissionen den 16 april 2002 enligt artikel 250.2 i EG-fördraget)

⁽¹⁾ EGT C 213 E, 31.7.2001, s. 266.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

Oförändrat

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 175 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande,

i enlighet med det förfarande som avses i artikel 251 i fördraget, och

av följande skäl:

- (1) I artikel 6 i fördraget sägs att miljöskyddskraven skall integreras i utformningen och genomförandet av gemenskapens politik och verksamhet.
- (2) I artikel 174 hänvisas till att naturresurserna skall utnyttjas varsamt och rationellt; med naturresurser avses exempelvis oljeprodukter, naturgas och fasta bränslen, som är viktiga energikällor, men som också är ledande utsläppskällor av koldioxid.
- (3) Förbättrad energieffektivitet är en viktig del av den politik och de åtgärder som krävs för att åtagandena i Kyoto-protokollet skall kunna uppfyllas, och bör finnas med i alla politiska förslag för att vi skall klara framtida åtaganden.
- (4) Hantering av energiefterfrågan är ett viktigt instrument för gemenskapen för att påverka den globala energimarknaden och därigenom trygga en säker energiförsörjning på medellång och lång sikt.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

- (5) I sina slutsatser av den 30 maj 2000 och av den 5 december 2000 ⁽¹⁾ stödde rådet kommissionens åtgärdsplan om energieffektivitet och begärde särskilda åtgärder i byggnadssektorn.
- (6) Bostadssektorn och den tertiära sektorn, där den största delen utgörs av byggnader, står för mer än 40 % av den slutliga energiförbrukningen i gemenskapen och expanderar, vilket ofrånkomligen innebär att energiförbrukningen i sektorn kommer att öka och följaktligen även koldioxidutsläppen.
- (7) Direktiv 93/76/EEG av den 13 september 1993 om begränsning av koldioxidutsläpp genom en förbättring av energieffektiviteten (SAVE) ⁽²⁾, som innehåller krav på medlemsstaterna att utveckla, genomföra och rapportera om program inom området energieffektivitet i byggnadssektorn, har nu börjat visa resultat. Det behövs dock ett kompletterande rättsligt instrument för att man skall kunna fastställa mer konkreta åtgärder som skall leda till att den stora outnyttjade potentialen för energibesparingar realiserar och att de stora skillnaderna mellan medlemsstaterna på det här området minskar.
- (8) I direktiv 89/106/EEG ⁽³⁾ om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om byggprodukter fastställs att installationer för uppvärmning, kylning och ventilation skall vara projekterade och utförda på ett sådant sätt att den mängd energi som med hänsyn till klimatförhållandena på platsen behövs vid användandet är liten och värmekomforten för brukarna är tillfredsställande.
- (9) Byggnaders energiprestanda skall beräknas på basis av en metod som förutom värmeisoleringen även integrerar andra allt viktigare faktorer, exempelvis värme-/luftkonditioneringsanläggningar, användning av förnybara energikällor samt utformning av byggnaden. Ett gemensamt tillvägagångssätt med kvalificerad personal kommer att bidra till att medlemsstaterna får rättvisa konkurrensvillkor i fråga om deras insatser för att spara energi i byggnadssektorn och det skulle dessutom förbättra insynen för presumtiva köpare och användare i fråga om energiprestanda på gemenskapens egendomsmarknad.

ÄNDRAT FÖRSLAG

- (5) I sina slutsatser 8835/2000 av den 30 maj 2000 och 14000/2000 av den 5 december 2000 stödde rådet kommissionens åtgärdsplan om energieffektivitet och begärde särskilda åtgärder i byggnadssektorn.
- (6) Bostadssektorn och den tertiära sektorn, som omfattar merparten av gemenskapens byggnadsbestånd, står för mer än 40 % av den slutliga energiförbrukningen i gemenskapen och expanderar, vilket ofrånkomligen innebär att energiförbrukningen i sektorn kommer att öka och följaktligen även koldioxidutsläppen.
- (7) Rådets direktiv 93/76/EEG av den 13 september 1993 om begränsning av koldioxidutsläpp genom en förbättring av energieffektiviteten (SAVE) ⁽¹⁾, som innehåller krav på medlemsstaterna att utveckla, genomföra och rapportera om program inom området energieffektivitet i byggnadssektorn, har nu börjat visa resultat. Det behövs dock ett kompletterande rättsligt instrument för att man skall kunna fastställa mer konkreta åtgärder som skall leda till att den stora outnyttjade potentialen för energibesparingar realiserar och att de stora skillnaderna mellan medlemsstaterna på det här området minskar.
- (8) I rådets direktiv 89/106/EEG ⁽²⁾ av den 21 september 1988 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om byggprodukter fastställs att installationer för uppvärmning, kylning och ventilation skall vara projekterade och utförda på ett sådant sätt att den mängd energi som med hänsyn till klimatförhållandena på platsen behövs vid användandet är liten och värmekomforten för brukarna är tillfredsställande.
- (9) Byggnaders energiprestanda skall beräknas på basis av en metod som förutom värmeisoleringen integrerar andra allt viktigare faktorer, exempelvis värme-/luftkonditioneringsanläggningar, användning av förnybara energikällor samt utformning av byggnaden. Ett gemensamt tillvägagångssätt med kvalificerad personal kommer att bidra till att medlemsstaterna får rättvisa konkurrensvillkor i fråga om deras insatser för att spara energi i byggnadssektorn och det skulle dessutom förbättra insynen för presumtiva köpare och användare i fråga om energiprestanda på gemenskapens egendomsmarknad.

⁽¹⁾ Rådets slutsats 8835/2000 (30 maj 2000) och rådets slutsats 14000/2000 (5 december 2000).

⁽²⁾ EGT L 237, 22.9.1993, s. 28.

⁽³⁾ EGT L 40, 11.2.1989, s. 12.

⁽¹⁾ EGT L 237, 22.9.1993, s. 28.

⁽²⁾ EGT L 40, 11.2.1989, s. 12.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

- (10) Eftersom byggnader påverkar den långsiktiga energiförbrukningen bör nya byggnader uppfylla de minimistandarder för energiprestanda som är skräddarsydda efter det lokala klimatet. Beroende på att alternativa energisystem inte utnyttjas fullt ut, är det lämpligt att genomföra en systematisk genomgång av hur lämpliga sådana system är för nya byggnader som överstiger en viss storlek.
- (11) Större renoveringar av befintliga byggnader som överstiger en viss storlek bör ses som en möjlighet att vidta kostnadseffektiva åtgärder för att förbättra energiprestanda.
- (12) Genom att energicertifiering ger objektiv information om byggnaders energiprestanda kan den hjälpa till att förbättra öppenheten inom egendomsmarknaden och på så vis uppmuntra investeringar i energisparåtgärder. Den bör också vara lätt att tillämpa på system som uppmuntrar åtgärder. Offentliga byggnader och byggnader som allmänheten ofta besöker bör fungera som förebilder. Detta kan ske genom att man i dessa tar hänsyn till miljömässiga och energimässiga krav, och därför bör dessa byggnader bör därför energicertifieras med jämna mellanrum. Informationen till allmänheten om sådana energiprestanda bör förbättras genom att certifikaten på ett tydligt sätt anslås i byggnaderna. Om man dessutom visar den rekommenderade inomhustemperaturen jämfört med den faktiska inomhustemperaturen, bör det avhålla från obetänksam användning av värme-, luftkonditionerings- och ventilationssystem. Detta torde bidra till att energislöseriet minskar och att man får en behaglig inomhustemperatur.

ÄNDRAT FÖRSLAG

Oförändrat

- (11) Större renoveringar av befintliga byggnader som överstiger en viss storlek bör ses som en möjlighet att vidta kostnadseffektiva åtgärder för att förbättra energiprestanda. De nödvändiga investeringarna bör vara ekonomiskt lönsamma, det vill säga de skall kunna tjänas in inom rimlig tid.
- (12) Genom att energicertifiering ger objektiv information om byggnaders energiprestanda kan den hjälpa till att förbättra öppenheten inom egendomsmarknaden och på så vis uppmuntra investeringar i energisparåtgärder. Certifieringsprocessen kan åtföljas av offentliga stimulansprogram i syfte att garantera rättvis tillgång till förbättrade energiprestanda, i synnerhet när det gäller bostäder som uppförts eller förvaltas inom ramen för social välfärdspolitik. Den bör också vara lätt att tillämpa på system som uppmuntrar åtgärder. Offentliga byggnader och byggnader som allmänheten ofta besöker bör fungera som förebilder. Detta kan ske genom att man i dessa tar hänsyn till miljömässiga och energimässiga krav, och dessa byggnader bör därför energicertifieras med jämna mellanrum. Informationen till allmänheten om sådana energiprestanda bör förbättras genom att certifikaten på ett tydligt sätt anslås i byggnaderna. Om man dessutom visar den rekommenderade inomhustemperaturen jämfört med den faktiska inomhustemperaturen, bör det avhålla från obetänksam användning av värme-, luftkonditionerings- och ventilationssystem. Detta torde bidra till att energislöseriet minskar och att man får en behaglig inomhustemperatur.
- (13) Under de senaste åren har luftkonditioneringsutrustning blivit allt vanligare i Europas Medelhavsländer. Detta skapar allvarliga maxbelastningsproblem i dessa länder, vilket i sin tur leder till att elkostnaderna ökar och energibalansen störs. De strategier som bidrar till att förbättra byggnadernas termiska prestanda under sommarmånaderna bör prioriteras. Rent konkret bör passiv kylteknik utvecklas i ökad utsträckning, framför allt sådan teknik som bidrar till att förbättra kvaliteten på inomhusklimatet och på mikroklimatet kring byggnaderna.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

(13) Regelbundet underhåll av värmepannor och luftkonditioneringsystem av kvalificerad personal bidrar till att system uppfyller kraven i produktspecifikationerna och att de ur miljömässig, säkerhetsmässig och energimässig synvinkel drivs optimalt. En oberoende bedömning av hela värmeinstallationen bör ske när systemet av kostnadsskäl skall bytas ut.

(14) I enlighet med principerna om subsidiaritet och proportionalitet i artikel 5 i fördraget bör de allmänna principerna för ett system för standarder för energiprestanda och målen för dessa fastställas på gemenskapsnivå, men detaljstyrningen av genomförandet bör lämnas åt medlemsstaterna. Därigenom kan varje medlemsstat välja den metod som passar bäst med tanke på landets specifika förutsättningar. Detta direktiv går inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

ÄNDRAT FÖRSLAG

(14) Regelbundet underhåll av värmepannor och luftkonditioneringsystem av kvalificerad personal bidrar till att system uppfyller kraven i produktspecifikationerna och att de ur miljömässig, säkerhetsmässig och energimässig synvinkel drivs optimalt. En oberoende bedömning av hela värmeinstallationen bör ske när systemet av kostnadsskäl skall bytas ut.

(15) Luftkonditioneringsystem och belysningsystem ingår inte i effektivitetsstandarderna EN 832 eller prEN 13790. Kommissionen bör därför utvidga EN 832 och prEN 13790 så att de också inbegriper luftkonditionering och belysning.

Utgår

(16) Medlemsstaterna bör använda olika instrument för att främja förbättrade energiprestanda, t.ex. skatteavdrag, lån till förmånliga villkor och införande av energiprestanda som en betydelsefull faktor vid offentliga myndigheters förvärv och upphandling.

(17) Att de boende i en byggnad faktureras för kostnaderna för uppvärmning, luftkonditionering och varmvatten, beräknat i förhållande till den reella förbrukningen, bidrar till energibesparing inom bostadssektorn. Det är lämpligt att de som använder byggnaderna kan reglera sin egen konsumtion av värme och varmvatten, om detta är möjligt att genomföra med hjälp av kostnadseffektiva åtgärder. I detta sammanhang bör hänsyn tas till artikel 3 i direktiv 93/76/EEG, till rådets rekommendationer 76/493/EEG ⁽¹⁾ och 77/712/EEG ⁽²⁾ samt till rådets resolutioner av den 9 juni 1980 ⁽³⁾ och den 15 januari 1985 ⁽⁴⁾ som berör faktureringen av dessa kostnader.

⁽¹⁾ EGT L 140, 28.5.1976, s. 12.

⁽²⁾ EGT L 295, 18.11.1977, s. 1.

⁽³⁾ EGT C 149, 18.6.1980, s. 3.

⁽⁴⁾ EGT C 20, 22.1.1985, s. 1.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

- (15) Det måste ges möjligheter att snabbt anpassa beräkningsmetoden för byggnaders energiprestanda att till den tekniska utvecklingen och till framtida utveckling av standarder.
- (14) I enlighet med principerna om subsidiaritet och proportionalitet i artikel 5 i fördraget bör de allmänna principerna för ett system för standarder för energiprestanda och målen för dessa fastställas på gemenskapsnivå, men detaljstyrningen av genomförandet bör lämnas åt medlemsstaterna. Därigenom kan varje medlemsstat välja den metod som passar bäst med tanke på landets specifika förutsättningar. Detta direktiv går inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (16) Eftersom de åtgärder som är nödvändiga för genomförandet av detta direktiv är åtgärder av allmän räckvidd enligt artikel 2 rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ⁽¹⁾, bör de antas i enlighet med det föreskrivande förfarande som avses i artikel 5 i detta beslut.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

En gemensam ram skall skapas för att främja en förbättring av energiprestanda i byggnader i gemenskapen samtidigt som hänsyn tas till, och lokala förhållanden.

I detta direktiv fastställs krav i fråga om:

- a) Den allmänna ramen för en gemensam beräkningsmetod för byggnaders energiprestanda.
- b) Tillämpningen av minimistandarder för nya byggnaders energiprestanda.
- c) Tillämpningen av minimistandarder för energiprestanda i befintliga stora byggnader som genomgår större renoveringar.
- d) Energicertifiering av byggnader och, i fråga om offentliga byggnader, tydlig visning av sådan certifiering samt annan relevant information.

⁽¹⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

ÄNDRAT FÖRSLAG

- (18) Det måste ges möjligheter att snabbt anpassa beräkningsmetoden och regelbundet se över minimistandarder för byggnaders energiprestanda för att hänsyn skall tas till den tekniska utvecklingen och till [framtida] utveckling av standarder.
- (19) I enlighet med principerna om subsidiaritet och proportionalitet i artikel 5 i fördraget bör de allmänna principerna för ett system för standarder för energiprestanda och målen för dessa fastställas på gemenskapsnivå, men detaljstyrningen av genomförandet bör lämnas åt medlemsstaterna. Därigenom kan varje medlemsstat välja den metod som passar bäst med tanke på landets specifika förutsättningar. Detta direktiv går inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (20) De åtgärder som är nödvändiga för genomförandet av detta direktiv bör vidtas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ⁽¹⁾.

Oförändrat

Syftet med detta direktiv är att främja en förbättring av energiprestanda i byggnader i gemenskapen samtidigt som hänsyn tas till utomhusklimat, krav på inomhusklimat, lokala förhållanden och krav på kostnadseffektivitet.

Oförändrat

⁽¹⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

- e) Regelbundna kontroller av värmepannor och luftkonditioneringssystem i byggnader samt en bedömning av värmeanläggningar med värmepannor som är äldre än 15 år.

Artikel 2

I detta direktiv avses med

1. *byggnad*: med byggnad i sin helhet eller, i bostadssektorn, delar av byggnaden som har utformats för att användas separat, till exempel lägenheter eller radhus,
2. *en byggnads energiprestanda*: en byggnads totala energieffektivitet återges i en eller flera numeriska indikatorer som beräknats med hänsyn till isolering, typ av installation, byggnadens utformning och placering egen energiframställning samt andra faktorer, som påverkar nettoenergiebehovet,
3. *standard för en byggnads energiprestanda*: reglerade minimikrav i fråga om en byggnads energiprestanda,
4. *en byggnads energicertifiering*: ett officiellt certifikat som innehåller resultatet av den beräkning av en byggnads energiprestanda som gjorts i enlighet med metoden i bilagan,
5. *offentliga byggnader*: byggnader som hyser offentliga myndigheter eller som allmänheten ofta besöker, exempelvis skolor, sjukhus, byggnader för allmänna kommunikationer, idrottshallar, simhallar samt affärs- och lagerlokaler med en yta överstigande 1 000 m²,
6. *kraftvärmeteknik*: samtidig omvandling av primära bränslen till mekanisk eller elektrisk energi och värme,
7. *luftkonditioneringsanläggning*: anläggning som kyler och behandlar omgivande luft,
8. *värmepanna*: kombination av hölje och brännare som är konstruerad för att till vattnet överföra den värme som uppkommer vid förbränningen,
9. *nominell effekt (uttryckt i kW)*: den maximala värmeeffekt som tillverkaren fastställt och garanterar vid kontinuerlig drift om de av tillverkaren angivna verkningsgraderna respekteras,

ÄNDRAT FÖRSLAG

1. *byggnad*: en takförsedd konstruktion med väggar för vilken energi används för att påverka inomhusklimatet; med byggnad kan avses en byggnad i sin helhet eller delar av konstruktionen som har utformats eller ändrats för att användas separat,
2. *en byggnads energiprestanda*: en byggnads totala energieffektivitet angivet som förhållandet mellan beräknad och faktisk förbrukning för olika behov som är knutna till bruket av byggnaden, vilket bl.a. inbegriper uppvärmning, vattenuppvärmning, kylning, ventilation och belysning. Denna mängd bör återges i en eller flera numeriska indikatorer som beräknats med hänsyn till faktorer som påverkar energibehovet, nämligen isolering, lufttäthet, tekniska egenskaper och typ av installation, byggnadens utformning och placering ur klimatperspektiv, exponering för sol och utnyttjande av denna exponering, påverkan av närliggande byggnader, egen och förnybar energiframställning samt andra faktorer, inbegripet inomhusklimatet,

Oförändrat

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

10. *verkningsgrad* (uttryckt i %): förhållandet mellan den värme som tillförs vattnet i värmepannan och produkten av nettovärmevärdet vid konstant bränsletryck och bränsleförbrukningen per tidsenhet,
11. *värmepump*: enhet som utvinnet värme från den omgivande miljön och därefter avger den.

Artikel 3

I bilagan finns en allmän ram för den beräkningsmetod för byggnaders energiprestanda som medlemsstaterna skall.

Metoden skall utvecklas och definieras ytterligare i enlighet med det förfarande som anges i artikel 11.2.

En byggnads energiprestanda skall uttryckas på ett klart och enkelt sätt och får innehålla en indikator för koldioxidutsläpp.

Artikel 4

Medlemsstaterna skall vidta nödvändiga åtgärder så att nya byggnader avsedda för regelbunden användning uppfyller de minimistandarder för energiprestanda som beräknats enligt den ram för en metod som återges i bilagan.

Dessa standarder skall inkludera allmänna krav på inomhusklimat för att undvika möjliga negativa effekter såsom dålig ventilation. Standarderna skall uppdateras minst vart femte år för att återspegla den tekniska utvecklingen i byggnadssektorn. Medlemsstaterna kan undanta historiska byggnader, tillfälliga byggnader, industribyggnader, verkstäder samt bostadshus som inte används för permanent boende.

ÄNDRAT FÖRSLAG

1. I del A i bilagan finns en allmän ram för den beräkningsmetod för byggnaders energiprestanda som medlemsstaterna skall använda.

En byggnads energiprestanda skall uttryckas på ett klart och enkelt sätt och får innehålla en indikator för koldioxidutsläpp.

2. Delarna 1 och 2 i denna ram skall anpassas till den tekniska utvecklingen i enlighet med det förfarande som anges i artikel 12.

Denna anpassning skall ske med beaktande av de standarder och normer som tillämpas på nationell nivå och som kan användas för att främja bästa praxis i gemenskapen.

Utgår

Oförändrat

1. Medlemsstaterna skall vidta nödvändiga åtgärder så att nya byggnader avsedda för regelbunden användning uppfyller de minimistandarder för energiprestanda som beräknats enligt den allmänna ram för en metod som återges i del A i bilagan.

När medlemsstaterna fastställer kraven får de skilja mellan nya och befintliga byggnader och olika kategorier av byggnader. När kraven fastställs skall hänsyn tas till allmänna krav på inomhusklimat för att undvika möjliga negativa effekter samt till bästa metoder.

Kraven avseende energiprestanda skall ses över regelbundet, dock minst vart femte år, och vid behov uppdateras för att återspegla den tekniska utvecklingen inom byggsektorn.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

2. Medlemsstaterna får besluta att inte fastställa eller tillämpa de krav som avses ovan när det gäller följande kategorier:

- a) Byggnader och monument som är kulturminnesmärkta och som ingår i miljöer som skall bevaras eller som är av särskilt arkitektoniskt eller historiskt intresse, och där uppfyllande av kraven på ett oacceptabelt sätt skulle ändra deras karaktär eller utseende.
- b) Byggnader som används som gudstjänstlokaler eller för andra typer av religiösa aktiviteter.
- c) Tillfälliga byggnader som uppförs för en period på mindre än två år, industribyggnader, verkstäder, jordbruksbyggnader som inte används för boende och som har låg energiförbrukning samt jordbruksbyggnader som inte används för boende, men som används av en sektor som omfattas av ett nationellt sektorsavtal om energiprestanda.
- d) Bostadshus som används mindre än fyra månader per år.
- e) Fristående byggnader med en total användbar golvyta på mindre än 50 m².

Artikel 5

I fråga om nya byggnader med en total yta överstigande 1 000 m² gäller att medlemsstaterna skall ansvara för att det sker en bedömning av den tekniska, miljömässiga och ekonomiska genomförbarheten av att installera decentraliserade energisystem som baseras på förnybar energi, kraftvärmeteknik, fjärrvärme eller, under vissa förhållanden, värmepumpar, innan byggnadslov beviljas. Resultaten av bedömningen skall vara tillgänglig för alla intressenter.

Medlemsstaterna skall vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att energiprestanda i befintliga byggnader med en total yta överstigande 1 000 m² vid renovering förbättras så att de uppfyller minimistandarder för energiprestanda i den utsträckning de är tekniskt genomförbara och omfattar kostnadseffektiva investeringar. Med sådana investeringar avses ytterligare kostnader som på basis av nuvarande genomsnittlig amorteringstakt kan tjänas in på åtta år tack vare de energibesparingar som görs.

1. I fråga om nya byggnader med en total yta överstigande 1 000 m² gäller att medlemsstaterna skall ansvara för att det sker en bedömning av den tekniska, miljömässiga och ekonomiska genomförbarheten av att installera decentraliserade energisystem som baseras på förnybar energi, kraftvärmeteknik, fjärrvärme eller, under vissa förhållanden, värmepumpar, innan byggnadslov beviljas. Resultaten av bedömningen skall vara tillgänglig för alla intressenter.

2. Medlemsstaterna skall vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att energiprestanda förbättras i byggnader med en total användbar golvyta på över 1 000 m² som genomgår en större renovering, så att de uppfyller minimikraven i den utsträckning det är tekniskt, funktionellt och ekonomiskt genomförbart och om investeringarna är ekonomiskt motiverade.

Medlemsstaterna skall fastställa dessa minimikrav avseende energiprestanda på grundval av de krav på energiprestanda som fastställs för byggnader i enlighet med artikel 3.

Kraven kan fastställas antingen för den renoverade byggnaden i dess helhet eller för de renoverade systemen eller komponenterna när de ingår som en del av en renovering som skall genomföras inom en begränsad tidsperiod, i syfte att förbättra byggnadens totala energiprestanda.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

Denna princip skall tillämpas om den totala renoveringskostnaden överstiger 25 % av byggnadens försäkringsvärde.

Artikel 6

1. Medlemsstaterna skall säkerställa att det finns ett certifikat om energiprestanda för byggnader när de konstrueras, säljs eller hyrs ut, som inte får vara äldre än fem år och som skall göras tillgängligt för den presumtive köparen eller hyresgästen.

Medlemsstaterna får föreskriva undantag historiska byggnader, tillfälliga byggnader, industribyggnader, verkstäder samt bostadshus som inte används för permanent boende.

2. Energicertifikatet för byggnader skall innehålla relevant information för presumtiva användare. Det skall innehålla referensvärden såsom aktuella rättsliga normer och bästa metoder så att konsumenterna kan jämföra och bedöma olika byggnaders energiprestanda.

Certifikatet skall åtföljas av rekommendationer för hur man kan förbättra energiprestanda.

3. Medlemsstaterna skall införa krav på att det i offentliga byggnader skall finnas certifikat om energiprestanda. Certifikaten skall vara högst fem år gamla och skall anslås så att de är tydliga för allmänheten.

I offentliga byggnader skall även följande information vara tydligt anslagen:

- a) Intervall för inomhustemperatur och, i tillämpliga fall, andra relevanta klimatfaktorer såsom relativ fuktighet, som rekommenderas av myndigheterna för den specifika typen av byggnad.
- b) Aktuell inomhustemperatur och andra relevanta klimatfaktorer utmätta av pålitlig apparatur.

ÄNDRAT FÖRSLAG

3. Punkterna 1 och 2 skall tillämpas om den totala renoveringskostnaden överstiger 25 % av byggnadens försäkringsvärde.

Oförändrat

Utfärdande av certifikat för lägenheter eller enheter för individuellt bruk i flerfamiljshus kan grunda sig på följande:

- a) En gemensam certifiering för hela byggnaden för flerfamiljshus med gemensamt värmesystem.
- b) Bedömningen av en annan representativ lägenhet i samma flerfamiljshus.

Medlemsstaterna får föreskriva undantag från tillämpningen av a för byggnadskategorierna i artikel 4.2.

2. Energicertifikatet för byggnader skall innehålla information i form av referensvärden såsom aktuella rättsliga normer och riktmärken så att konsumenterna kan jämföra och bedöma olika byggnaders energiprestanda.

Oförändrat

Informationen och rekommendationerna skall kunna ändras i enlighet med det förfarande som anges i artikel 12.2.

Oförändrat

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

Artikel 7

Medlemsstaterna skall fastställa nödvändiga åtgärder för regelbunden inspektion av värmepannor som har en nominell effekt på mer än 10 kW; villkoren för denna inspektion återges i bilagan

Dessa villkor skall vidareutvecklas och definieras i enlighet med det förfarande som anges i artikel 11.2.

Artikel 8

Medlemsstaterna skall fastställa nödvändiga åtgärder för regelbunden inspektion av centrala luftkonditioneringsanläggningar med en nominell effekt på mer än 12 kW. Villkoren för denna inspektion återges i bilagan. Dessa villkor skall vidareutvecklas och definieras i enlighet med det förfarande som anges i artikel 11.2.

Artikel 9

Medlemsstaterna skall försäkra att certifieringen av byggnader, och inspektion av värme- och luftkonditioneringsystem utförs av kvalificerade och oberoende personal.

ÄNDRAT FÖRSLAG

Medlemsstaterna skall fastställa nödvändiga åtgärder för regelbunden inspektion av:

- a) värmepannor som har en nominell effekt på mer än 10 kW; villkoren för denna inspektion återges i del B i bilagan,
- b) centrala luftkonditioneringsanläggningar med en nominell effekt på mer än 12 kW; villkoren för denna inspektion återges i del C i bilagan.

Dessa villkor skall ändras i enlighet med det förfarande som anges i artikel 12.2.

Utgår

Artikel 8

Medlemsstaterna skall försäkra att certifieringen av byggnader, utarbetandet av medföljande rekommendationer och inspektion av värme- och luftkonditioneringsystem utförs av kvalificerade och/eller ackrediterade experter på ett oberoende sätt, oavsett om det görs av offentliga organ eller privata företag som godkänts i detta syfte.

Artikel 9

Kommissionen skall, med stöd av den kommitté som inrättas enligt artikel 12.1, utvärdera direktivet på grundval av erfarenheterna från tillämpningen senast fem år efter att det trätt i kraft, och vid behov föreslå lämpliga ändringar till Europaparlamentet och rådet.

Som en del i denna utvärdering skall kommissionen behandla följande:

- a) Åtgärder för att befintliga byggnader som är under renovering och har en totalyta på mindre än 1 000 m² skall omfattas av kraven i artikel 5.
- b) Allmänna incitament för investeringar i energieffektivitet i byggnader som inte genomgår större renoveringar, i syfte att jämka samman världens och hyresgästens intressen.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

Artikel 10

De ändringar som krävs för att anpassa bilagan till den tekniska utvecklingen skall antas i enlighet med det förfarande som anges i artikel 11.2.

Artikel 11

1. Kommissionen skall bistås av en kommitté som inrättats i enlighet med artikel 10 i rådets direktiv 92/75/EEG ⁽¹⁾, nedan kallad "kommittén", som skall bestå av representanter från medlemsstaterna och ha en företrädare från kommissionen som ordförande.

2. Om hänvisning sker till detta stycke skall det föreskrivande förfarande som fastställs i artikel 5 i beslut 1999/468/EG, tillämpas i enlighet med artiklarna 7 och 8 i beslutet.

3. Den period som anges i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG skall vara tre månader.

Artikel 12

1. Medlemsstaterna skall sätta i kraft de lagar, förordningar och administrativa bestämmelser som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 31 december 2003.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna de bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 13

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 14

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Artikel 10

Medlemsstaterna skall vidta nödvändiga åtgärder för att informera dem som använder byggnaderna om olika metoder som bidrar till att förbättra energiprestanda.

Kommissionen skall bistå medlemsstaterna vid genomförandet av informationskampanjer som kan bli föremål för gemenskapsprogram.

Artikel 11

De ändringar som krävs för att anpassa bilagan till den tekniska utvecklingen skall antas i enlighet med det förfarande som anges i artikel 12.2.

Artikel 12

1. Kommissionen skall bistås av en kommitté som inrättats i enlighet med artikel 10 i rådets direktiv 92/75/EEG ⁽¹⁾, som skall bestå av representanter från medlemsstaterna och ha en företrädare från kommissionen som ordförande.

2. Om hänvisning sker till detta stycke skall artikel 5 i beslut 1999/468/EG, med avseende på bestämmelserna i artiklarna 7 och 8 i beslutet, tillämpas.

Den period som anges i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG skall vara tre månader.

3. Kommittén skall själv fastställa sin arbetsordning.

Artikel 13

1. Medlemsstaterna skall sätta i kraft de lagar, förordningar och administrativa bestämmelser som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast [datum].

Oförändrat

Artikel 14

Oförändrat

Artikel 15

Oförändrat

⁽¹⁾ EGT L 297, 13.10.1992, s. 16.

⁽¹⁾ EGT L 297, 13.10.1992, s. 16.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

BILAGA

A. Ram för beräkning av byggnaders energiprestanda (artikel 3)

Oförändrat

1. Beräkningsmetoden för byggnaders energiprestanda skall innehålla följande faktorer:

- a) Isolering (av byggnadens yttre delar och installationer)
- b) Värmeinstallationer och varmvattenförsörjning
- c) Luftkonditioneringsinstallationer
- d) Ventilationssystem
- e) Ljusinstallationer
- f) Placering och orientering av husen och lägenheterna

g) Inomhusklimat

h) Element, produkter eller komponenter vars värme- eller energiegenskaper har fastställts enligt metoden i direktivet om byggprodukter (89/106/EEG) eller enligt nationella standarder i de fall det inte finns någon europeisk standard.

2. Den positiva påverkan som följande system kan få skall tas med i beräkningen:

Oförändrat

- a) Solvärmesystem och andra värme- eller elsystem som baseras på förnybara energikällor.
- b) El från kraftvärmeteknik och/eller fjärrvärmesystem.

3. I den här beräkningen bör byggnader delas in i följande kategorier:

- a) Enfamiljshus av olika typer
- b) Hyreshus
- c) Kontor
- d) Utbildningsanstalter
- e) Sjukhus
- f) Hotell och restauranger

g) Idrottsanläggningar

g) Affärs- och lagerlokaler

h) Affärs- och lagerlokaler

h) Andra typer av energiförbrukande byggnader

i) Andra typer av energiförbrukande byggnader

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

B. Villkoren för inspektion av värmepannor (artikel 7)

Inspektionen av pannor skall röra energiförbrukning och begränsning av koldioxidutsläpp.

För värmepannor med en nominell effekt på mer än 100 kW skall inspektionen äga rum minst vart annat år.

I fråga om värmeinstallationer med värmepannor med en nominell effekt på över 10 kW, och som är äldre än 15 år, skall medlemsstaterna fastställa de åtgärder som krävs för en engångsinspektion av hela värmeinstallationen. Inspektionen skall innehålla en bedömning av värmepannans effektivitet vid del- och fullbelastning samt pannans storlek i förhållande till byggnadens värmebehov. Behöriga myndigheter skall sedan ha inspektionen som underlag för att ge råd till användare om utbyte av värmepannor och om alternativa lösningar.

C. Villkoren för inspektion av centrala luftkonditioneringsanläggningar (artikel 8)

Inspektionen av luftkonditioneringsanläggningar skall röra energiförbrukning och begränsning av koldioxidutsläpp.

Inspektionen skall innehålla en bedömning av luftkonditionerings effektivitet vid del- och fullbelastning samt luftkonditionerings storlek i förhållande till byggnadens kylbehov. Behöriga myndigheter skall sedan ha inspektionen som underlag för att ge råd till användare om utbyte av luftkonditioneringsanläggningar och om alternativa lösningar.

ÄNDRAT FÖRSLAG

B. Villkoren för inspektion av värmepannor (artikel 7 a)

Oförändrat

C. Villkoren för inspektion av centrala luftkonditioneringsanläggningar (artikel 7 b)

Oförändrat

Förslag till rådets förordning om övergångsbestämmelser rörande antidumpnings- och utjämningsåtgärder som antagits enligt kommissionens beslut nr 2277/96/EKSG och nr 1889/98/EKSG samt rörande oavslutade antidumpnings- och antisubventionsundersökningar och oavgjorda klagomål eller ansökningar enligt dessa beslut

(2002/C 203 E/13)

KOM(2002) 194 slutlig

(Framlagt av kommissionen den 16 april 2002)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA
FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 133 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag, och

av följande skäl:

(1) Fördraget om upprättandet av Europeiska kol- och stål-gemenskapen (nedan kallat "EKSG-fördraget") löper ut den 23 juli 2002.

(2) Produkter som för närvarande omfattas av EKSG-fördraget kommer från och med den 24 juli 2002 att omfattas av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen.

(3) Kommissionen har antagit ett antal antidumpningsåtgärder i enlighet med kommissionens beslut nr 2277/96/EKSG om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska kol- och stål-gemenskapen (nedan kallad "det grundläggande antidumpningsbeslutet")⁽¹⁾. Åtgärderna gäller normalt sett i 5 år enligt artikel 11.2 i det grundläggande antidumpningsbeslutet. För en del av dessa åtgärder kommer emellertid inte den femåriga giltighetstiden att ha löpt ut när EKSG-fördraget upphör att gälla (nedan kallade "EKSG-antidumpningsåtgärder"). Några av de undersökningar som inletts i enlighet med det grundläggande antidumpningsbeslutet kanske inte heller har avslutats när EKSG-fördraget upphör att gälla (nedan kallade "oavslutade antidumpningsundersökningar"). På samma sätt kan det även finnas klagomål eller andra ansökningar om inledande av en undersökning som ingivits i enlighet med det grundläggande antidumpningsbeslutet och som ännu inte avgjorts när EKSG-fördraget upphör att gälla (nedan kallade "oavgjorda antidumpningsansökningar").

(4) Följaktligen bör man tillse att EKSG-antidumpningsåtgärderna enligt rådets förordning (EG) nr 384/96 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen (nedan kallad "den grundläggande antidumpningsförordningen")⁽²⁾ kan fortsätta att tillämpas efter det att EKSG-fördraget upphört att gälla och att de då kan omfattas av den grundläggande antidumpningsförordningen. Antidumpningsundersökningar som ännu inte avslutats när EKSG-fördraget upphör att gälla bör fullföljas och avslutas i enlighet med den grundläggande antidumpningsförordningen och antidumpningsåtgärder som vidtagits till följd av en sådan undersökning bör omfattas av den grundläggande antidumpningsförordningen. Även ärenden rörande antidumpningsansökningar som inte avgjorts när EKSG-fördraget upphör att gälla bör omfattas av den grundläggande antidumpningsförordningen.

(5) I detta sammanhang är det att märka att bestämmelserna i det grundläggande antidumpningsbeslutet, med undantag för dem rörande gemenskapens beslutsförfaranden, är praktiskt taget identiska med bestämmelserna i den grundläggande antidumpningsförordningen.

(6) Kommissionen har även antagit ett antal utjämningsåtgärder enligt kommissionens beslut nr 1889/98/EKSG om skydd mot subventionerad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska kol- och stål-gemenskapen (nedan kallat "antisubventionsbeslutet")⁽³⁾. Åtgärderna gäller normalt sett i 5 år enligt artikel 18.1 i det grundläggande antisubventionsbeslutet. För en del av dessa åtgärder kommer emellertid inte den femåriga giltighetstiden att ha löpt ut när EKSG-fördraget upphör att gälla (nedan kallade "EKSG-utjämningsåtgärder"). Några av de undersökningar som inletts i enlighet med det grundläggande antisubventionsbeslutet kanske inte heller har avslutats när EKSG-fördraget upphör att gälla (nedan kallade "oavslutade antisubventionsundersökningar"). På samma sätt kan det även finnas klagomål eller andra ansökningar om inledande av en undersökning som ingivits i enlighet med det grundläggande antisubventionsbeslutet och som ännu inte avgjorts när EKSG-fördraget upphör att gälla (nedan kallade "oavgjorda antisubventionsansökningar").

⁽¹⁾ EGT L 308, 29.11.1996, s. 11. Direktivet senast ändrat genom kommissionens beslut 435/2001/EKSG (EGT L 63, 3.3.2002, s. 14).

⁽²⁾ EGT L 56, 6.3.1996, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 2238/2000 (EGT L 257, 11.10.2000, s. 2).

⁽³⁾ EGT L 245, 4.9.1996, s. 3.

(7) Följaktligen bör man se till att EKSG-utjämningsåtgärderna enligt rådets förordning (EG) nr 2026/97 om skydd mot subventionerad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen (nedan kallad "den grundläggande antisubventionsförordningen")⁽¹⁾ kan tillämpas efter det att EKSG-fördraget upphört att gälla och att de då kan omfattas av den grundläggande antisubventionsförordningen. Antisubventionsundersökningar som ännu inte avslutats när EKSG-fördraget upphör att gälla bör fullföljas och avslutas i enlighet med den grundläggande antisubventionsförordningen, och utjämningsåtgärder som vidtagits till följd av en sådan undersökning bör omfattas av den grundläggande antisubventionsförordningen. Även ärenden rörande antisubventionsansökningar som inte avgjorts när EKSG-fördraget upphör att gälla bör omfattas av den grundläggande antisubventionsförordningen.

(8) I detta sammanhang är det att märka att bestämmelserna i det grundläggande antisubventionsbeslutet, med undantag för dem rörande gemenskapens beslutsförfaranden, är praktiskt taget identiska med bestämmelserna i den grundläggande antisubventionsförordningen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Antidumpningsåtgärder som antagits i enlighet med kommissionens beslut nr 2277/96/EKSG och som fortfarande är i kraft den 23 juli 2002 (de antidumpningsåtgärder som anges i bilaga I) skall fortsätta att tillämpas och skall omfattas av rådets förordning (EG) nr 384/96 från och med den 24 juli 2002.

2. Vid fastställandet av vilken dag antidumpningsåtgärderna i bilaga I skall upphöra att gälla i enlighet med artikel 11.2 i rådets förordning (EG) nr 384/96 skall hänsyn tas till den ursprungliga dagen för dessa åtgärders ikraftträdande.

3. Undersökningar som inletts i enlighet med kommissionens beslut nr 2277/96/EKSG och som ännu inte avslutats

den 23 juli 2002 samt klagomål eller ansökningar om inledande av en sådan undersökning vilka inte avgjorts den 23 juli 2002 skall fullföljas och skall omfattas av rådets förordning (EG) nr 384/96 från och med den 24 juli 2002. Antidumpningsåtgärder som vidtas till följd av sådana oavslutade antidumpningsundersökningar och oavgjorda ärenden rörande klagomål eller ansökningar skall omfattas av bestämmelserna i rådets förordning (EG) nr 384/96.

Artikel 2

1. Utjämningsåtgärder som antagits i enlighet med kommissionens beslut nr 1898/98/EKSG och som fortfarande är i kraft den 23 juli 2002 (de utjämningsåtgärder som anges i bilaga II) skall fortsätta att tillämpas och skall omfattas av rådets förordning (EG) nr 2026/97 från och med den 24 juli 2002.

2. Vid fastställandet av vilken dag antisubventionsåtgärderna i bilaga II skall upphöra att gälla i enlighet med artikel 18.1 i rådets förordning (EG) nr 2026/97 skall hänsyn tas till den ursprungliga dagen för dessa åtgärders ikraftträdande.

3. Undersökningar som inletts i enlighet med kommissionens beslut nr 1898/98/EKSG och som ännu inte avslutats den 23 juli 2002 samt klagomål eller inledande av en sådan undersökning vilka inte avgjorts den 23 juli 2002 skall fullföljas och skall omfattas av rådets förordning (EG) nr 2026/97 från och med den 24 juli 2002. Utjämningsåtgärder som vidtas till följd av sådana oavslutade antisubventionsundersökningar och oavgjorda ärenden rörande klagomål eller ansökningar skall omfattas av bestämmelserna i rådets förordning (EG) nr 2026/97.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft den 24 juli 2002.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

⁽¹⁾ EGT L 288, 21.10.1997, s. 1.

BILAGA I

EKSG-antidumpningsåtgärder som är i kraft den 23 juli 2002

Produkt	Rättsakt	KN-nr (Taric-nummer)	Ursprung	Tillverkare (Taric-tilläggsnummer)	Storlek på tullen
Koks av stenkol i bitar med en diameter över 80 mm	Kommissionens beslut nr 2730/2000/EKSG, 14.12.2000 (EGT L 316, 15.12.2000)	2704 00 19 (2704 00 19 10)	Kina	Alla företag	32,6 euro per ton nettotorr-vikt
Valsade platta produkter av järn eller olegerat stål (varmvalsade i ringar eller rullar)	Kommissionens beslut nr 283/2000/EKSG, 4.2.2000 (EGT L 31, 5.2.2000) (rättad genom beslut nr 2009/2000/EKSG, 22.9.2000 (EGT L 240, 23.9.2000), senast ändrat genom kommissionens beslut nr 1357/2001/EKSG, 4.7.2001 (EGT L 182, 5.7.2001))	7208 10 00 7208 25 00 7208 26 00 7208 27 00 7208 36 00 7208 37 10 7208 37 90 7208 38 10 7208 38 90 7208 39 10 7208 39 90	Bulgarien	Alla företag (A999) Kremikovtzi Corp. (A082)	7,5 % Åtagande
			Indien	Tata Iron & Steel Company Ltd. (A078) Alla övriga företag (A999) Essar Steel Ltd. (A083) The Steel Authority of India Ltd. (A084) Jindal Vijayanagar Steel Ltd. (A270) Ispat Industries Ltd. (A204)	0 10,7 % Åtagande/1,5 % Åtagande/11,5 % 18,1 % Åtagande/15 %
			Sydafrika	Iscor Ltd. (A079) Alla övriga företag (A999) Highveld Steel & Vanadium Corp. (A085)	5,2 % 37,8 % Åtagande
			Taiwan	China Steel Corp. (A080) Yieh Loong Enterprise Co., Ltd. (A081) Alla övriga företag (A999)	2,7 % 2,1 % 24,9 %
			Jugoslavien	Alla företag	15,4 %
Kornorienterade elektroplåtar	Kommissionens beslut nr 303/96/EKSG, 19.2.1996 (EGT L 42, 20.2.1996)	7225 11 00 7226 11 10	Ryssland	Alla företag (8877) Novolipetsk Iron and Steel Corp. (8878) OOO VIZ-STAL (8878) VO "Promsyrimport" (8878)	40,1 % Åtagande Åtagande Åtagande
Varmvalsade platta produkter av olegerat stål (kvatro-plåtar)	Kommissionens beslut nr 1758/2000/EKSG, 9.8.2000 (EGT L 202, 10.8.2000)	ex 7208 51 30 (7208 51 30 10) ex 7208 51 50 (7208 51 50 10) ex 7208 51 91 (7208 51 91 10) ex 7208 51 99 (7208 51 99 10) ex 7208 52 91 (7208 52 91 10)	Kina	Alla företag	8,1 %
			Indien	Alla företag (A999) Steel Authority of India (A178)	22,3 % Åtagande
			Rumänien	Alla övriga företag (A999) Sidex SA (A069) Sidex Trading SRL (A179) Metalexportimport SA (A179) Metanef SA (A 179) Metagrime Business Group SA (A179) Uzinsider SA (A179) Uzinexport SA (A179) Shiral Trading Impex SRL (A179) Metaltrade International '97 SRL (A179) Romilexim Trading Limited SRL (A179) Metal SA (A179)	11,5 % Åtagande/5,7 % Åtagande Åtagande Åtagande Åtagande Åtagande Åtagande Åtagande Åtagande Åtagande Åtagande

BILAGA II

EKSG-antisubventionsåtgärder som är i kraft den 23 juli 2002

Produkt	Rättsakt	KN-nr	Ursprung	Tillverkare eller Taric-nummer (Taric-tilläggsnummer)	Storlek på tullen	
Valsade platta produkter av järn eller olegerat stål (varmvalsade ringar eller rullar)	Kommissionens beslut nr 284/2000/EKSG, 4.2.2000 (EGT L 31, 5.2.2000) rättat genom kommissionens beslut nr 2071/2000/EKSG, 29.9.2000 (EGT L 246, 30.9.2000)	7208 10 00	Indien	Essar Steel Ltd. (A119)	4,9 %	
		7208 25 00		The Steel Authority of India Ltd. (A120)	12,3 %	
		7208 26 00		Tata Iron & Steel Company Ltd. (A121)	6,4 %	
		7208 27 00		Alla övriga företag (A999)	13,1 %	
		7208 36 00		Essar Steel Ltd. (A083)	Åtagande	
		7208 37 10		The Steel Authority of India Ltd. (A084)	Åtagande	
		7208 37 90		Tata Iron & Steel Company Ltd. (A075)	Åtagande	
		7208 38 10				
		7208 38 90				
		7208 39 10				
		7208 39 90				
			Taiwan		China Steel Corp. (A071)	4,4 %
				Yieh Loong Enterprise Co., Ltd. (A072)	0	
				Alla övriga företag (A999)	4,4 %	

Förslag till rådets förordning om införande av en europeisk exekutionstitel för obestridda

(2002/C 203 E/14)

KOM(2002) 159 slutlig — 2002/0090(CNS)

(Framlagt av kommissionen den 18 april 2002)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA
FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 61 c i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande, och

av följande skäl:

- (1) Gemenskapen har som mål att bevara och utveckla ett område med frihet, säkerhet och rättvisa, där den fria rörligheten för personer säkerställs. I detta syfte skall gemenskapen bland annat besluta om de åtgärder på området för civilrättsligt samarbete som behövs för att den inre marknaden skall fungera väl.
- (2) Rådets och kommissionens handlingsplan för att på bästa sätt genomföra bestämmelserna i Amsterdamfördraget om upprättande av ett område med frihet, säkerhet och rättvisa (handlingsplanen från Wien)⁽¹⁾ antogs den 3 december 1998 av rådet.
- (3) Europeiska rådet gav vid sitt möte i Tammerfors den 15 och 16 oktober 1999 sitt stöd för principen om ömsesidigt erkännande av rättsliga avgöranden som en hörnsten i arbetet med att upprätta ett verkligt rättsligt område.
- (4) Den 30 november 2000 antog rådet kommissionens och rådets gemensamma åtgärdsprogram för genomförande av principen om ömsesidigt erkännande av domar på privaträttens område⁽²⁾. I åtgärdsprogrammets första etapp föreslås att exekvaturförfarandet skall avskaffas, vilket skall ske genom att en europeisk exekutionstitel för obestridda fordringar införs.
- (5) Begreppet "obestridda fordringar" bör täcka alla situationer i vilka en fordringsägare, med hänsyn till att gäldenä-

ren bevisligen inte har bestritt arten och storleken av en fordran, har utverkat en dom eller en annan verkställbar handling som kräver uttryckligt godkännande av gäldenären, antingen det är en förlikning som godkänts av en domstol eller en officiell handling.

- (6) Förfarandet för att utverka verkställighet i en annan medlemsstat än den där domen har meddelats bör påskyndas och förenklas genom att man avskaffar alla mellanliggande åtgärder som måste vidtas innan verkställighet kan ske i den medlemsstat där verkställighet begärs. En dom som har intygats vara en europeisk exekutionstitel av den domstol som har meddelat domen bör i fråga om verkställighet behandlas som om den hade meddelats i den medlemsstat där verkställighet begärs.
- (7) Ett sådant förfarande bör erbjuda betydande fördelar jämfört med det exekvaturförfarande som föreskrivs i rådets förordning (EG) nr 44/2001 av den 22 december 2000 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område⁽³⁾, eftersom man inte behöver koppla in en domstol i ytterligare en medlemsstat, med den tidsåtgång och de kostnader som det innebär. I de flesta fall bör inte heller någon översättning behövas, eftersom intygen skall utfärdas med hjälp av ett flerspråkigt standardformulär.
- (8) Om en domstol i en medlemsstat har meddelat en dom angående en obestridd fordran utan att gäldenären har deltagit i domstolsförfarandet, är det ofrånkomligt att ett avskaffande av alla kontroller i verkställighetsmedlemsstaten bör åtföljas och vara beroende av att det finns en tillräcklig garanti för att rätten att gå i svaromål iaktas.
- (9) Denna förordning respekterar de grundläggande rättigheter och iaktar de principer som erkänns såsom allmänna gemenskapsrättsliga principer, särskilt i Europeiska unionens stadga om grundläggande rättigheter. Denna förordning syftar särskilt till att säkerställa att rätten till en rättvis rättegång i artikel 47 i stadgan iaktas fullt ut.
- (10) Miniminormer bör fastställas för de förfaranden som leder fram till domen, så att det kan säkerställas att gäldenären, i tillräckligt god tid och på ett sådant sätt att han kan förbereda sitt svaromål, informeras om domstolsförfarandet, om kraven på att aktivt delta i domstolsförfarandet och invända mot fordringen och om följderna av att inte delta i domstolsförfarandet.

⁽¹⁾ EGT C 19, 23.1.1999, s. 1.

⁽²⁾ EGT C 12, 15.1.2001, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 12, 16.1.2000, s. 1.

- (11) Med hänsyn till att det finns avsevärda skillnader mellan medlemsstaternas civilprocessuella regler, särskilt reglerna om delgivning av handlingar, måste en oberoende definition av dessa miniminormer vara specifik och detaljerad. I synnerhet kan delgivningssätt som bygger på en juridisk fiktion eller på en presumtion utan bevis för att miniminormerna är uppfyllda inte betraktas som tillräckliga för att det skall kunna intygas att en dom är en europeisk exekutionstitel.
- (12) De domstolar som är behöriga för det domstolsförfarande som leder till domen bör anförtros uppgiften att granska att de processuella miniminormerna har iakttagits innan de utfärdar ett standardiserat intyg om en europeisk exekutionstitel, där denna granskning och dess resultat redovisas öppet.
- (13) Det ömsesidiga förtroendet för rättsskipningen inom gemenskapen motiverar att en domstol i en medlemsstat bedömer huruvida alla kriterierna för ett intyg om en europeisk exekutionstitel är uppfyllda, vilket gör det möjligt att verkställa en dom i alla andra medlemsstater utan att en domstol i den medlemsstat där domen skall verkställas behöver pröva om de processuella miniminormerna har tillämpats korrekt.
- (14) Denna förordning ålägger inte medlemsstaterna någon skyldighet att anpassa sin nationella lagstiftning till de processuella miniminormerna. Den ger dem dock ett incitament att göra det, eftersom möjligheten att verkställa domar effektivare och snabbare i andra medlemsstater endast kan utnyttjas om miniminormerna är uppfyllda.
- (15) Borgenären bör själv kunna välja mellan att ansöka om ett intyg om en europeisk exekutionstitel för obestridda fordringar eller att använda sig av systemet med erkännande och verkställighet i förordning (EG) 44/2001 eller någon annan gemenskapsrättsakt.
- (16) Eftersom målen för den föreslagna åtgärden inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och de därför, på grund av åtgärdens omfattning eller verkningar, bättre kan uppnås på gemenskapsnivå, kan gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går förordningen inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (17) De åtgärder som behövs för att genomföra denna förordning bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ⁽¹⁾.

- (18) [I enlighet med artiklarna 1 och 2 i det protokoll om Förenade kungarikets och Irlands ställning som fogats till Fördraget om Europeiska unionen och Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen deltar Förenade kungariket och Irland inte i beslutet om denna förordning och är därför inte bundna av den och omfattas inte av dess tillämpning.]/[I enlighet med artikel 3 i det protokoll om Förenade kungarikets och Irlands ställning som fogats till Fördraget om Europeiska unionen och Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen har Förenade kungariket och Irland meddelat att de inte önskar delta i beslutet om och tillämpningen av denna förordning.]
- (19) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i det protokoll om Danmarks ställning som fogats till Fördraget om Europeiska unionen och Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen deltar Danmark inte i beslutet om denna förordning och är därför inte bundet av den och omfattas inte av dess tillämpning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

SYFTE, TILLÄMPNINGSSOMRÅDE OCH DEFINITIONER

Artikel 1

Syfte

Syftet med denna förordning är att införa en europeisk exekutionstitel för obestridda fordringar som kommer att möjliggöra fri rörlighet för domar, förlikningar som ingåtts inför domstol och officiella handlingar i alla medlemsstater genom att föreskriva miniminormer som, om de iaktas, medför att mellanliggande förfaranden i medlemsstaterna för erkännande och verkställighet inte längre behövs.

Artikel 2

Tillämpningsområde

1. Denna förordning är tillämplig på civilrättens område, oberoende av vilket slag av domstol det är fråga om. Den omfattar i synnerhet inte skattefrågor, tullfrågor och förvaltningsrättsliga frågor.

2. Förordningen är inte tillämplig på

- a) fysiska personers rättsliga status, rättskapacitet eller rätts-handlingsförmåga, makars förmögenhetsförhållanden, arv och testamente,

⁽¹⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

- b) konkurs, ackord och liknande förfaranden,
- c) social trygghet,
- d) skiljeförfaranden.

3. I denna förordning avses med termen medlemsstat samtliga medlemsstater med undantag av Danmark [Förenade kungariket, Irland].

Artikel 3

Definitioner

I denna förordning används följande beteckningar med de betydelse som här anges:

1. *dom*: varje avgörande som har meddelats av en domstol i en medlemsstat oavsett dess rubricering, såsom dom, beslut eller förordnande om verkställighet, liksom domstols-tjänstemans beslut i fråga om rättegångskostnader.
2. *domstol*: i Sverige avses vid summarisk process i mål om betalningsföreläggande med uttrycket domstol också svensk kronofogdemyndighet.
3. *fordran*: en penningfordran som avser ett bestämt belopp och som är förfallen till betalning.
4. *obestridd fordran*: en fordran som gäldenären
  - a) uttryckligen har godkänt under domstolsförfarandet genom att medge den eller genom att ingå en förlikning som godkänts av domstolen, eller
  - b) inte har bestritt under domstolsförfarandet; ett påstående från gäldenären som uteslutande bygger på faktiska svårigheter att infria en skuld kan inte betraktas som ett bestridande i detta hänseende, eller
  - c) först har bestritt under domstolsförfarandet men där- efter har gäldenären inte inställt sig personligen eller genom ombud vid domstolsförhandlingen avseende denna fordran, eller
  - d) uttryckligen har godkänt i en officiell handling.
5. *dom som har vunnit laga kraft*:
  - a) en dom som inte får överklagas, eller
  - b) en dom för vilken tiden att överklaga har löpt ut och inget överklagande har lämnats in.
6. *överklagande*: varje ordinärt rättsmedel som kan leda till ogiltigförklaring eller ändring av den dom som är föremål för förfarandet för utfärdande av ett intyg om en europeisk exekutionstitel och som måste lämnas in inom en i ur-

sprungsmedlemsstatens lagstiftning föreskriven tid, vilken börjar löpa då den aktuella domen meddelas.

7. officiell handling:

- a) en handling som har upprättats eller registrerats som en officiell handling vars äkthet
    - i) avser innehållet, och
    - ii) har bestyrkts av en offentlig myndighet eller annan bemyndigad myndighet i medlemsstaten, eller
  - b) ett avtal om underhållsskyldighet som har ingåtts inför en administrativ myndighet eller bestyrkts av en sådan myndighet.
8. *ursprungsmedlemsstat*: den medlemsstat där den dom som skall intygas vara en europeisk exekutionstitel har meddelats.
  9. *verkställighetsmedlemsstat*: den medlemsstat där verkställighet av den dom som har intygats vara en europeisk exekutionstitel begärs.
  10. *den domstol som meddelat domen*: den domstol som meddelade den dom som intygas vara en europeisk exekutionstitel.

KAPITEL II

EUROPEISK EXEKUTIONSTITEL

Artikel 4

Avskaffande av exekvatur

En dom avseende en obestridd fordran som har intygats vara en europeisk exekutionstitel i ursprungsmedlemsstaten skall erkännas och verkställas i andra medlemsstater utan att det krävs något särskilt förfarande i verkställighetsmedlemsstaten.

Artikel 5

Villkor för intyg om europeisk exekutionstitel

En dom avseende en obestridd fordran som har meddelats i en medlemsstat skall på ansökan av borgenären intygas vara en europeisk exekutionstitel av den domstol som har meddelat domen om

- a) domen är verkställbar och har vunnit laga kraft i ursprungsmedlemsstaten, och
- b) domen inte strider mot avsnitt 3, 4 eller 6 i kapitel II i förordning (EG) nr 44/2001, och

- c) när det gäller fordringar som är obestridda i den mening som avses i artikel 3.4 b eller 3.4 c i denna förordning, domstolsförfarandena i ursprungsmedlemsstaten uppfyller de processuella kraven i kapitel III, och
- d) den delgivning av handlingar som krävs enligt kapitel III måste ske i en annan medlemsstat än ursprungsmedlemsstaten, delgivningen har skett i överensstämmelse med artikel 31.

Artikel 6

Begränsad europeisk exekutionstitel

1. Den domstol som har meddelat domen skall utfärda ett intyg om en begränsad europeisk exekutionstitel för de delar av domen som uppfyller kraven i denna förordning, om domen har meddelats avseende
- a) flera yrkanden som inte samtliga avser penningfordringar som avser ett bestämt belopp och som är förfallna till betalning, eller
- b) en penningfordran som avser ett bestämt belopp, som är förfallen till betalning och som inte är helt obestridd eller uppfyller kraven i denna förordning.
2. En sökande får begära ett intyg om en europeisk exekutionstitel som begränsar sig till delar av en dom.

Artikel 7

Innehåll i intyget om europeisk exekutionstitel

1. Den domstol som har meddelat domen skall utfärda intyget om en europeisk exekutionstitel med hjälp av standardformuläret i bilaga I.
2. Ett intyg om en europeisk exekutionstitel skall utfärdas på det språk som domen är avfattad på.
3. Intyget om en europeisk exekutionstitel skall överlämnas till borgenären i lika många bestyrkta kopior som det antal bestyrkta kopior av domen som borgenären skall få i enlighet med ursprungsmedlemsstatens lagstiftning.

Artikel 8

Överklagande

Ett beslut med anledning av en ansökan om ett intyg om europeisk exekutionstitel får inte överklagas.

Artikel 9

Intyg om europeisk exekutionstitel för säkerhetsåtgärder

1. Om en dom avseende en obestridd fordran ännu inte har vunnit laga kraft men alla andra villkor i artikel 5 är uppfyllda, skall den domstol som har meddelat domen, på ansökan av borgenären, utfärda ett intyg om en europeisk exekutionstitel för säkerhetsåtgärder med hjälp av standardformuläret i bilaga II.
2. Intyget om en europeisk exekutionstitel för säkerhetsåtgärder medför en befogenhet att vidta säkerhetsåtgärder med avseende på gäldenärens egendom i verkställighetsmedlemsstaten.
3. Ingenting skall hindra borgenären från att använda sig av interimistiska åtgärder, däribland säkerhetsåtgärder, i enlighet med lagstiftningen i verkställighetsmedlemsstaten utan att det krävs ett intyg om en europeisk exekutionstitel.

KAPITEL III

MINIMINORMER FÖR FÖRFARANDE OCH OBESTRIDDA FORDRINGAR

Artikel 10

Miniminormernas tillämpningsområde

En dom avseende en fordran som är obestridd i den mening som avses i artikel 3.4 b eller 3.4 c för att en gäldenär inte har bestritt fordran eller inte har inställt sig vid en domstolsförhandling kan endast intygas vara en europeisk exekutionstitel om domstolsförfarandena i ursprungsmedlemsstaten uppfyller de processuella kraven i detta kapitel.

Artikel 11

Delgivning av stämningsansökan

1. Stämningsansökan eller motsvarande handling skall ha delgetts gäldenären på ett av följande sätt:
- a) personlig delgivning genom att gäldenären undertecknar ett mottagningsbevis med angivande av datum för mottagandet, eller
- b) personlig delgivning genom att den behöriga tjänsteman som delgivit handlingen intygar att gäldenären mottagit denna, eller

- c) delgivning per post genom att gäldenären undertecknar och skickar tillbaka ett mottagningsbevis med angivande av datum för mottagandet, eller
- d) på elektronisk väg genom fax eller elektronisk post där gäldenären undertecknar och skickar tillbaka ett mottagningsbevis med angivande av datum för mottagandet.
2. I de fall som avses i punkt 1 får handlingen ha delgetts gäldenärens ställföreträdare eller juridiska ombud.

Artikel 12

Indirekt delgivning

1. Om rimliga ansträngningar att i enlighet med artikel 11.1 a eller b personligen delge gäldenären stämmningsansökan eller motsvarande handling misslyckas får indirekt delgivning ha skett på ett av följande sätt:
- a) Personlig delgivning där gäldenären har personligt hemvist till myndig person som har hemvist i samma hushåll som gäldenären eller är anställd i det hushållet.
- b) Personlig delgivning där gäldenären har yrkesmässigt hemvist till myndig person som är anställd av gäldenären, om gäldenären är egen företagare, ett bolag eller annan juridisk person.
- c) Om gäldenären är egen företagare, ett bolag eller annan juridisk person, läggs handlingen i gäldenärens brevlåda där denne har sitt hemvist, om brevlådan lämpar sig för säker förvaring av post.
- d) Om gäldenären är egen företagare, ett bolag eller annan juridisk person, deponeras handlingen på ett postkontor eller hos behöriga myndigheter och en skriftlig underrättelse om att så har skett lämnas i gäldenärens brevlåda där denne har hemvist, om brevlådan lämpar sig för säker förvaring av post och den skriftliga underrättelsen klart och tydligt anger att det rör sig om en domstolshandling med den rättsverkan att delgivning anses ha skett och att tidsfrister har börjat löpa.
2. I fall som avses i punkt 1 får handlingen delges gäldenärens ställföreträdare eller juridiska ombud.
3. Vid tillämpningen av denna förordning är indirekt delgivning enligt punkt 1 inte tillåten om adressen till gäldenärens hemvist är okänd.

Artikel 13

Delgivningsbevis

Delgivningsbevis enligt artiklarna 11 och 12 skall ges in till den domstol som har meddelat domen. Ett sådant bevis skall upprättas

- a) i form av ett mottagningsbevis från gäldenären enligt artikel 11.1 a, c och d,
- b) i alla andra fall i form av en handling, undertecknad av den behöriga tjänsteman som delgivit handlingen, i vilken skall anges
- i) tid och plats för delgivningen,
- ii) delgivningssätt,
- iii) om handlingen delgivits någon annan person än gäldenären, namnet på denne och dennes förhållande till gäldenären.

Artikel 14

Delgivning av kallelse till domstolsförhandling

Vid en dom avseende en fordran som är obestridd, i den mening som avses i artikel 3.4 b eller 3.4 c, för att gäldenären inte har inställt sig personligen eller genom ombud vid en domstolsförhandling och där kallelsen till den förhandlingen inte har delgetts tillsammans med stämmningsansökan eller motsvarande handling, måste gäldenären ha delgetts kallelsen

- a) i överensstämmelse med artiklarna 11, 12 och 13, eller
- b) muntligen vid en tidigare domstolsförhandling om samma fordran, vilket skall framgå av protokollet från den tidigare domstolsförhandlingen.

Artikel 15

Delgivning i tillräckligt god tid för att svaromål skall kunna förberedas

1. Gäldenären skall ges en tidsperiod för att förbereda sitt svaromål och bemöta fordran på minst fjorton kalenderdagar eller, om gäldenären har hemvist i en annan medlemsstat än ursprungsmedlemsstaten, minst tjuogoåtta kalenderdagar räknat från den dag då han delgavs stämmningsansökan eller motsvarande handling.

2. Vid en dom avseende en fordran som är obestridd, i den mening som avses i artikel 3.4 b eller 3.4 c, för att gäldenären inte har inställt sig personligen eller genom ombud vid en domstolsförhandling och där kallelsen till den förhandlingen inte har delgetts tillsammans med stämmningsansökan eller motsvarande handling, skall gäldenären ha delgetts kallelsen minst fjorton kalenderdagar eller, om gäldenären har hemvist i en annan medlemsstat än ursprungsmedlemsstaten, minst tjugoåtta kalenderdagar före domstolsförhandlingen för att ge honom möjlighet att inställa sig eller ordna med ombud.

Artikel 16

Vederbörlig underrättelse till gäldenären om fordran

För att på vederbörligt sätt underrätta gäldenären om fordringen skall stämmningsansökan eller motsvarande handling ha innehållit uppgifter om

- a) parternas namn och hemvist,
- b) fordringens belopp,
- c) räntesatsen, om ränta begärs på fordran, och den tidsperiod för vilken ränta begärs om inte lagstadgad ränta läggs till kapitalbeloppet utan yrkande enligt ursprungsmedlemsstatens lagstiftning,
- d) grunderna för stämmningsansökan eller motsvarande handling, med åtminstone en kort beskrivning av de omständigheter som åberopas som grund för fordran.

Artikel 17

Vederbörlig underrättelse till gäldenären om de processuella åtgärder som måste vidtas för att bestrida fordran

För att på vederbörligt sätt underrätta gäldenären om de processuella åtgärder som måste vidtas för att bestrida fordran skall i eller tillsammans med stämmningsansökan eller motsvarande handling följande uppgifter ha lämnats klart och tydligt:

- a) Tidsfristen för att bestrida fordran och den adress till vilken bestridandet skulle lämnas in samt de formella kraven för att bestrida fordran, däribland att gäldenären måste företrädas av ett ombud om det är obligatoriskt.
- b) Möjligheten att domstolen kan meddela dom till förmån för borgenären om gäldenären inte följer kraven för att bestrida fordran.

c) Den omständigheten att i medlemsstater där så är fallet, domstolen, om gäldenären inte bestrider fordran, kan meddela dom till förmån för borgenären

— utan att pröva huruvida fordran är välgrundad, eller

— efter en begränsad prövning av huruvida fordran är välgrundad.

d) Den omständigheten att, i medlemsstater där så är fallet,

— det saknas möjligheter att överklaga en sådan dom, eller

— domstolens prövning i samband med ett överklagande är av begränsad omfattning.

e) Att det kan intygas att en sådan dom är en europeisk exekutionstitel utan att beslutet om att utfärda intyget kan överklagas och att verkställighet därmed kan ske i alla andra medlemsstater utan några mellanliggande förfaranden i verkställighetsmedlemsstaten.

Artikel 18

Vederbörlig underrättelse till gäldenären om de processuella åtgärder som måste vidtas för att undvika en tredskodom

För att på vederbörligt sätt underrätta gäldenären om vilka processuella åtgärder som skall vidtas för att undvika en dom avseende en fordran som är obestridd för att gäldenären inte har inställt sig vid en domstolsförhandling, skall domstolen i eller tillsammans med kallelsen klart och tydligt ha angett

a) när och var domstolsförhandlingen äger rum,

b) de möjliga följderna av gäldenärens utevaro som anges i artikel 17 b, c, d och e.

Artikel 19

Avhjälpande av att miniminormerna inte har iakttagits

1. Om förfarandena i ursprungsmedlemsstaten inte uppfyllde de processuella villkoren i artikel 11–18, kan denna brist avhjälpas och en dom intygas vara en europeisk exekutionstitel om

a) domen har delgivits gäldenären i överensstämmelse med villkoren i artikel 11–14, och

b) gäldenären har haft möjlighet att överklaga domen, och

c) tidsfristen för att överklaga domen är minst fjorton kalenderdagar eller, om gäldenären har hemvist i en annan medlemsstat än ursprungsmedlemsstaten, minst tjuugoått kalenderdagar från dagen för delgivning av domen, och

d) gäldenären på vederbörligt sätt i eller tillsammans med domen har underrättats om

i) möjligheten att överklaga domen, och

ii) tidsfristen för att överklaga domen, och

iii) var och hur ett överklagande skall lämnas in, och

e) gäldenären inte har överklagat domen inom tidsfristen.

2. Om förfarandena i ursprungsmedlemsstaten inte uppfyllde de processuella villkoren i artikel 11–14, kan denna brist avhjälpas och en dom intygas vara en europeisk exekutionstitel om det fastställs att gäldenären personligen har mottagit den handling som skall delges i tillräckligt god tid för att kunna förbereda sitt svaromål i enlighet med artikel 15 och i överensstämmelse med artikel 16–18.

Artikel 20

Miniminormer för återställande av försutten tid

1. Om en dom avseende en fordran som är obestridd, i den mening som avses i artikel 3.4 b och 3.4 c, för att en gäldenär inte har bestritt fordran eller inte har inställt sig vid en domstolsförhandling har intygats vara en europeisk exekutionstitel, skall gäldenären efter ansökan till den behöriga domstolen i ursprungsmedlemsstaten ha rätt till återställande av försutten tid, åtminstone om följande villkor är uppfyllda:

a) Gäldenären, utan egen förskyllan,

i) fick inte kännedom om domen i sådan tid att han kunde överklaga domen, eller

ii) fick inte kännedom om stämningsansökan eller motsvarande handling i sådan tid att han kunde gå i svaromål, om inte villkoren i artikel 19.1 är uppfyllda, eller

iii) fick inte kännedom om kallelsen i sådan tid att han kunde inställa sig till domstolsförhandlingen, om inte villkoren i artikel 19.1 är uppfyllda, och

b) gäldenären har anfört sakligt grundade omständigheter till stöd för sin talan.

2. Om en dom enligt punkt 1 inte kan bli föremål för fullständig rättslig prövning genom överklagande i ursprungsmedlemsstaten, skall gäldenären efter ansökan ha rätt att bli befriad från följderna av att tidsfristen för att bestrida fordran löpt ut eller av att han inte inställt sig vid domstolsförhandlingen, åtminstone om villkoren i punkt 1 a ii eller iii och 1 b är uppfyllda.

3. Vid tillämpningen av denna artikel skall gäldenären ges en tidsfrist för att ansöka om återställande av förfluten tid på minst fjorton kalenderdagar eller, om gäldenären har hemvist i en annan medlemsstat än ursprungsmedlemsstaten, minst tjuugoått kalenderdagar efter det att gäldenären fått kännedom om domen.

KAPITEL IV

VERKSTÄLLIGHET

Artikel 21

Verkställighetsförfarande

1. Utan att det påverkar bestämmelserna i detta kapitel, skall verkställighetsförfarandet regleras av verkställighetsmedlemsstatens lagstiftning.

2. Borgenären skall till de behöriga verkställande myndigheterna i verkställighetsmedlemsstaten lämna in

a) en kopia av domen, som uppfyller de nödvändiga villkoren för att fastställa dess äkthet, och

b) en kopia av intyget om att domen är en europeisk exekutionstitel, som uppfyller de nödvändiga villkoren för att fastställa dess äkthet, och

c) vid behov en översättning av de delar av intyget om en europeisk exekutionstitel som inte består av namn, adresser och siffror eller kryss i rutor, till det officiella språket eller ett av de officiella språken i verkställighetsmedlemsstaten eller till något annat språk som den medlemsstaten har uppgett sig acceptera; varje medlemsstat skall ange på vilka andra av Europeiska unionens officiella språk än dess eget som den kan acceptera att formuläret fylls i. Översättningen skall vara bestyrkt av en person som är behörig därtill i någon av medlemsstaterna.

3. Ingen ytterligare avgift, säkerhet, borgen eller deposition, oavsett benämning, får krävas av en borgenär som i en medlemsstat begär verkställighet av en dom som i en annan medlemsstat har intygats vara en europeisk exekutionstitel på den grunden att han är utländsk medborgare eller inte har hemvist eller vanlig vistelseort i verkställighetsmedlemsstaten.

4. Borgenären får inte åläggas att uppge en postadress i verkställighetsmedlemsstaten eller att företrädas av ett befullmäktigat ombud för verkställigheten av en dom som i en annan medlemsstat har intygats vara en europeisk exekutionstitel.

Artikel 22

Möjligheter till domstolsprövning under verkställighetsförfarandet

1. Verkställighetsmedlemsstaten skall ge gäldenären möjlighet till rättslig prövning om domen är oförenlig med en dom som tidigare meddelats i en annan medlemsstat eller i tredje land om

- a) den tidigare domen meddelades angående samma sak och mellan samma parter,
- b) den tidigare domen uppfyller de nödvändiga villkoren för erkännande i verkställighetsmedlemsstaten,
- c) den omständighet som gör den tidigare domen oförenlig inte kunde ha åberopats som en invändning under domstolsförfarandet i ursprungsmedlemsstaten.

2. Domen eller intyget om en europeisk exekutionstitel får aldrig prövas i sak i verkställighetsmedlemsstaten.

Artikel 23

Vilandeförklaring eller begränsning av verkställighet

Om gäldenären har gett in en ansökan om återställande av försutten tid enligt artikel 20 eller om ny rättegång eller ogiltigförklaring av domen i ursprungsmedlemsstaten eller om rättslig prövning enligt artikel 22.1 i verkställighetsmedlemsstaten, får den behöriga domstolen eller myndigheten i den medlemsstaten på ansökan av gäldenären

- a) förklara verkställighetsförfarandet vilande, eller
- b) begränsa verkställighetsförfarandet till säkerhetsåtgärder, eller
- c) göra verkställigheten beroende av att det ställs en säkerhet som domstolen eller myndigheten fastställer.

Artikel 24

Information om verkställighetsförfaranden

1. För att göra det lättare för en borgenär som har utverkat ett intyg om en europeisk exekutionstitel att använda sig av verkställighetsförfaranden i verkställighetsmedlemsstaten skall medlemsstaterna samarbeta för att informera allmänheten och fackfolk om

- a) metoder och förfaranden för verkställighet i medlemsstaterna, och
- b) behöriga verkställande myndigheter i medlemsstaterna.

2. Denna information skall spridas till allmänheten, särskilt med hjälp av det europeiska rättsliga nätverk på privaträttens område som inrättades genom rådets beslut 2001/470/EG ⁽¹⁾.

KAPITEL V

INFÖR DOMSTOL INGÅNGNA FÖRLIKNINGAR OCH OFFICIELLA HANDLINGAR

Artikel 25

Inför domstol ingångna förlikningar

1. En förlikning avseende en fordran, vilken har ingåtts inför domstol i ett pågående mål och är verkställbar i den medlemsstat där förlikningen ingåtts, skall på ansökan av borgenären intygats vara en europeisk exekutionstitel av den domstol som har godkänt förlikningen.

2. Domstolen skall utfärda intyget om en europeisk exekutionstitel med hjälp av standardformuläret i bilaga III till denna förordning.

3. Bestämmelserna i kapitel II utom artikel 5 och i kapitel IV utom artikel 22.1 skall gälla i tillämpliga delar.

Artikel 26

Officiella handlingar

1. En officiell handling avseende en fordran som är verkställbar i en medlemsstat, skall på ansökan av borgenären intygats vara en europeisk exekutionstitel av den myndighet som har bestyrkt handlingen.

2. Den myndighet som har bestyrkt handlingen skall utfärda intyget om en europeisk exekutionstitel med hjälp av standardformuläret i bilaga IV.

⁽¹⁾ EGT L 174, 27.6.2001, s. 25.

3. En officiell handling kan intygas vara en europeisk exekutionstitel endast om

- a) den myndighet som bestyrker handlingen vederbörligen har underrättat gäldenären om handlingens direkta verkställbarhet i alla medlemsstater innan denne har lämnat sitt samtycke till handlingens upprättande eller registrering, och
- b) det faktum att sådana upplysningar har lämnats intygas i en klausul i den handling som gäldenären har undertecknat.

4. Bestämmelserna i kapitel II utom artikel 5 och i kapitel IV utom artikel 22.1 skall gälla i tillämpliga delar.

KAPITEL VI

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 27

Fastställande av hemvist

1. Vid fastställandet av om en gäldenär har hemvist i ursprungsmedlemsstaten skall domstolen i ursprungsmedlemsstaten tillämpa sin nationella lag.
2. Om gäldenären inte har hemvist i ursprungsmedlemsstaten skall domstolen i ursprungsmedlemsstaten, vid fastställandet av om gäldenären har hemvist i en annan medlemsstat, tillämpa den medlemsstatens lag.

Artikel 28

Hemvist för bolag eller annan juridisk person

1. Vid tillämpningen av denna förordning skall ett bolag, en annan juridisk person eller en sammanslutning av fysiska eller juridiska personer anses ha hemvist där det har sitt

- a) stadgeenliga säte,
- b) huvudkontor eller
- c) huvudsakliga verksamhet.

[2. Med stadgeenligt säte avses i Förenade kungariket och i Irland "registered office", eller, om sådant saknas, platsen för stiftandet (place of incorporation) eller, om sådan plats saknas, den plats enligt vars lagstiftning bildandet (formation) ägde rum.]

3. Vid fastställande av om en "trust" har hemvist i ursprungsmedlemsstaten skall domstolen i ursprungsmedlemsstaten tillämpa sin egen internationella privaträtt.

KAPITEL VII

ÖVERGÅNGSBESTÄMMELSE

Artikel 29

Övergångsbestämmelse

1. Bestämmelserna i denna förordning skall tillämpas endast på rättsliga förfaranden som inletts och på officiella handlingar som formellt upprättats eller registrerats efter förordningens ikraftträdande.

2. Vid tillämpningen av punkt 1 skall rättsliga förfaranden anses ha inletts:

- a) när stämningsansökan eller motsvarande handling har ingivits till domstolen, förutsatt att borgenären sedan inte har underlåtit att vidta de mått och steg som han var skyldig att vidta för att få delgivningen av gäldenären verkställd, eller
- b) om delgivning av handlingen skall ske innan handlingen ges in till domstolen, när den tas emot av den myndighet som är ansvarig för delgivning, förutsatt att borgenären sedan inte har underlåtit att vidta de mått steg som han var skyldig att vidta för att få handlingen ingiven till domstolen.

KAPITEL VIII

FÖRHÅLLET TILL ANDRA RÄTTSAKTER

Artikel 30

Förhållandet till förordning (EG) nr 44/2001

1. Ingenting skall hindra borgenären från att söka erkännande och verkställighet

- a) av en dom avseende en obestridd penningfordran, av en förlikning som godkänts av en domstol eller av en officiell handling enligt kapitel III och IV i förordning (EG) nr 44/2001, eller
- b) av en dom med tillämpning av de bestämmelser om erkännande och verkställighet av domar på särskilda områden som finns i gemenskapsrättsakter eller i nationell lagstiftning som harmoniserats för att genomföra sådana rättsakter enligt artikel 67 i förordning (EG) nr 44/2001, eller
- c) av en dom med tillämpning av konventioner som medlemsstaterna har tillträtt och som på särskilda områden reglerar erkännande och verkställighet enligt artikel 71 i förordning (EG) nr 44/2001.

2. Om borgenären ansöker om att en dom, officiell handling eller förlikning som ingåtts vid domstol skall intygas vara en europeisk exekutionstitel, skall förfarandet handläggas enligt denna förordning som i så fall har företrädare framför kapitel III, IV och V i förordning (EG) nr 44/2001 samt de bestämmelser om erkännande och verkställighet av domar, officiella handlingar och förlikningar inför domstol som finns i de konventioner och det fördrag som anges i artikel 69 i förordning (EG) nr 44/2001.

Artikel 31

Förhållandet till förordning (EG) nr 1348/2000

1. Med förbehåll för punkt 2 skall denna förordning inte påverka tillämpningen av förordning (EG) nr 1348/2000⁽¹⁾ när en handling avseende ett mål inom ramen för förfarandet i ursprungsmedlemsstaten skall lämnas över från en medlemsstat till en annan för delgivning där.

2. En dom som har meddelats enligt artikel 19.2 i förordning (EG) nr 1348/2000 kan inte intygas vara en europeisk exekutionstitel.

3. Om en stämningsansökan eller motsvarande handling, en kallelse eller en dom skall lämnas över från en medlemsstat till en annan för delgivning där, skall delgivningen enligt förordning (EG) nr 1348/2000 uppfylla villkoren i kapitel III i denna förordning för att möjliggöra ett intyg om en europeisk exekutionstitel.

4. I fall som omfattas av punkt 3 skall delgivningsbeviset enligt artikel 10 i förordning (EG) nr 1348/2000 ersättas av standardformuläret i bilaga V till denna förordning.

KAPITEL IX

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 32

Genomförandebestämmelser

Standardformulären i bilagorna skall aktualiseras och ändras i enlighet med det förfarande som avses i artikel 33.2.

Artikel 33

Kommitté

1. Kommissionen skall biträdas av den kommitté som inrättats genom artikel 75 i förordning (EG) nr 44/2001.

2. När hänvisning sker till denna punkt skall artiklarna 3 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas.

Artikel 34

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2004.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i medlemsstaterna i enlighet med Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen.

⁽¹⁾ EGT L 160, 30.6.2000, s. 37.

BILAGA I

INTYG OM EN EUROPEISK EXEKUTIONSTITEL – DOM

1. Ursprungsmedlemsstat: A   B   D   E   EL   F   FIN
   I   [IRL]   L   NL   P   S   [UK]
2. Domstol som utfärdat intyget:
Adress:
Tel./fax/e-post
3. Dom
- 3.1 Datum:
- 3.2 Referensnummer:
- 3.3 Parter
- 3.3.1 Borgenärens/borgenärernas namn och adress:
- 3.3.2 Gälldenärens/gälldenärernas namn och adress:
4. Penningfordran som intygas
- 4.1 Kapitalbelopp:
- 4.1.1 Valuta Euro
 Svenska kronor
 [Pund sterling]
- 4.1.2 Om fordran är en avbetalningsfordran
- 4.1.2.1 Kapitalbelopp för varje avbetalning
- 4.1.2.2 Förfallodag för första avbetalningen
- 4.1.2.3 Förfallodagar för följande avbetalningar
veckovis månatligt annat (ange)
- 4.1.2.4 Fordrans löptid
- 4.1.2.4.1 Obestämd
- 4.1.2.4.2 Förfallodag för sista avbetalningen
- 4.1.3 Fordran avser solidariskt ansvar för gälldenärerna
- 4.2 Räkna
- 4.2.1 Räknesats
- 4.2.1.1 %
- 4.2.1.2 % över ECB:s diskonto
- 4.2.2 Räkna börjar löpa från och med:
- 4.3 Ersättningsbara kostnader, om sådana anges i domen:
5. Domen är verkställbar i ursprungsmedlemsstaten.
Ja   Nej
6. Domen har vunnit laga kraft i enlighet med artikel 5 a
Ja   Nej
7. Domen avser en obestridd fordran enligt artikel 3.4
Ja   Nej
8. Domen överensstämmer med artikel 5 b
Ja   Nej

9. Domen överensstämmer med artikel 5 c, om tillämpligt

Ja Nej Nej tillämpligt

10. Domen överensstämmer med artikel 5 d, om tillämpligt

Ja Nej Nej tillämpligt

11. Delgivning av stämmingsansökan eller motsvarande handling enligt kapitel III, om tillämpligt

Ja Nej

11.1 Datum och adress för delgivningen:

11.1.1 Gälldenärens hemvist okänt

11.2 Handlingen delgavs genom

11.2.1 Personlig delgivning med gälldenären (inbegriper dennes ombud) med mottagningsbevis

11.2.2 Personlig delgivning med gälldenären intygat av behörig tjänsteman

11.2.3 Delgivning per post med gälldenären med mottagningsbevis

11.2.4 Delgivning per fax eller e-post med mottagningsbevis

11.3 Indirekt delgivning

11.3.1 Har personlig delgivning enligt punkt 11.2.1 eller 11.2.2 försökts men misslyckats?

Ja Nej

11.3.2 Om ja, handlingen har

11.3.2.1 lämnats till en myndig person som har hemvist i samma hushåll som gälldenären

11.3.2.1.1 Namn

11.3.2.1.2 Förhållande till gälldenären

11.3.2.1.2.1 Familj

11.3.2.1.2.2 Anställd i hushållet

11.3.2.1.2.3 Annan (ange)

11.3.2.2 lämnats till en myndig person på gälldenärens yrkesmässiga hemvist

11.3.2.2.1 Namn

11.3.2.2.2 Anställd av gälldenären Ja Nej

11.3.2.3 lagts i gälldenärens brevlåda enligt artikel 12.1 c

11.3.2.4 deponerats hos behöriga myndigheter i enlighet med artikel 12.1 d

11.3.2.4.1 Namn och adress till den behöriga myndigheten:

11.3.2.4.2 Underrättelse om deponering enligt artikel 12.1 d

11.4 Delgivningsbevis

11.4.1 Har delgivning skett enligt punkt 11.2.2 eller 11.3? Ja Nej

11.4.2 Om ja, har delgivning intygats enligt artikel 13? Ja Nej

11.5 Avhjälpan vid utebliven delgivning enligt artikel 19.2 när artikel 11.2–11.4 inte har iakttagits

11.5.1 Det har fastställts att gälldenären personligen har mottagit handlingen

Ja Nej

11.6 Delgivning i tillräckligt god tid

Gälldenärens tidsfrist för att bemöta fordran överensstämde med artikel 15.1

Ja Nej

11.7 Vederbörlig underrättelse

Gäldenären har underrättats i enlighet med artikel 16 och 17

Ja Nej

12. Delgivning av kallelse, om tillämpligt enligt artikel 14

Ja Nej

12.1 Datum och adress för delgivningen:

12.1.1 Gäldenärens hemvist okänt

12.2 Kallelsen delgavs genom

12.2.1 Personlig delgivning med gäldenären (inbegriper dennes ombud) med mottagningsbevis

12.2.2 Personlig delgivning med gäldenären intygat av behörig tjänsteman

12.2.3 Delgivning per post med gäldenären med mottagningsbevis

12.2.4 Delgivning per fax eller e-post med mottagningsbevis

12.2.5 Muntligen vid en tidigare domstolsförhandling

12.3 Indirekt delgivning

12.3.1 Har personlig delgivning enligt punkt 12.2.1 eller 12.2.2 försökts men misslyckats?

Ja Nej

12.3.2 Om ja, kallelsen har

12.3.2.1 lämnats till en myndig person som har hemvist i samma hushåll som gäldenären

12.3.2.1.1 Namn

12.3.2.1.2 Förhållande till gäldenären

12.3.2.1.2.1 Familj

12.3.2.1.2.2 Anställd i hushållet

12.3.2.1.2.3 Annan (ange)

12.3.2.2 lämnats till en myndig person på gäldenärens yrkesmässiga hemvist

12.3.2.2.1 Namn

12.3.2.2.2 Anställd av gäldenären Ja Nej

12.3.2.3 lagts i gäldenärens brevlåda enligt artikel 12.1 c

12.3.2.4 deponerats hos behöriga myndigheter i enlighet med artikel 12.1 d

12.3.2.4.1 Namn och adress till den behöriga myndigheten:

12.3.2.4.2 Underrättelse om deponering enligt artikel 12.1 d

12.4 Delgivningsbevis

12.4.1 Har delgivning skett enligt punkt 12.2.2 eller 12.3? Ja Nej

12.4.2 Om ja, har delgivning intygats enligt artikel 13?

Ja Nej

12.5 Avhjälpande vid utebliven delgivning enligt artikel 19.2 när artikel 12.2–12.4 inte har iakttagits

12.5.1 Det har fastställts att gäldenären personligen har mottagit handlingen

Ja Nej

12.6 Delgivning i tillräckligt god tid

Tidsperioden mellan delgivningen av kallelsen och domstolsförhandlingen överensstämde med artikel 15.2 Ja Nej

12.7 Vederbörlig underrättelse

Gäldenären har underrättats i enlighet med artikel 18

Ja Nej

13. Avhjälpan av att miniminormerna i artikel 19.1 inte har iakttagits

13.1 Datum och adress för delgivningen av domen:

Gäldenärens hemvist okänt

13.2 Domen delgavs genom

13.2.1 Personlig delgivning med gäldenären (inbegriper dennes ombud) med mottagningsbevis 13.2.2 Personlig delgivning med gäldenären intygat av behörig tjänsteman 13.2.3 Delgivning per post med gäldenären med mottagningsbevis 13.2.4 Delgivning per fax eller e-post med mottagningsbevis

13.3 Indirekt delgivning

13.3.1 Har personlig delgivning enligt punkt 13.2.1 eller 13.2.2 försökts men misslyckats?

Ja Nej

13.3.2 Om ja, domen har

13.3.2.1 lämnats till en myndig person som har hemvist i samma hushåll som gäldenären

13.3.2.1.1 Namn

13.3.2.1.2 Förhållande till gäldenären

13.3.2.1.2.1 Familj 13.3.2.1.2.2 Anställd i hushållet 13.3.2.1.2.3 Annan (ange) 13.3.2.2 lämnats till en myndig person på gäldenärens yrkesmässiga hemvist

13.3.2.2.1 Namn

13.3.2.2.2 Anställd av gäldenären Ja Nej 13.3.2.3 lagts i gäldenärens brevlåda enligt artikel 12.1 c 13.3.2.4 deponerats hos behöriga myndigheter i enlighet med artikel 12.1 d

13.3.2.4.1 Namn och adress till den behöriga myndigheten:

13.3.2.4.2 Underrättelse om deponering enligt artikel 12.1 d

13.4 Delgivningsbevis

13.4.1 Har delgivning skett enligt punkt 13.2.2 eller 13.3? Ja Nej

13.4.2 Om ja, har delgivning intygats enligt artikel 13?

Ja Nej

13.5 Var det möjligt för gäldenären att överklaga domen?

Ja Nej

13.6 Tidsfristen för ett sådant överklagande överensstämde med artikel 19.1 c

Ja Nej

13.7 Har gäldenären i enlighet med artikel 19.1 d på vederbörligt sätt underrättats om möjligheten att överklaga domen?

Ja Nej

Utfärdat i

datum

Underskrift och/eller stämpel

_____

BILAGA II

INTYG OM EUROPEISK EXEKUTIONSTITEL FÖR SÄKERHETSÅTGÄRDER

1. Ursprungsmedlemsstat: A B D E EL F FIN
I [IRL] L NL P S [UK]
2. Domstol som utfärdat intyget:
Adress:
Tel./fax/e-post
3. Dom
3.1 Datum:
3.2 Referensnummer:
3.3 Parter
3.3.1 Borgenärens/borgenärernas namn och adress:
3.3.2 Gälldenärens/gälldenärernas namn och adress:
4. Penningfordran som intygas
4.1 Kapitalbelopp:
4.1.1 Valuta Euro
 Svenska kronor
 [Pund sterling]
4.1.2 Om fordran är en avbetalningsfordran
4.1.2.1 Kapitalbelopp för varje avbetalning
4.1.2.2 Förfallodag för första avbetalningen
4.1.2.3 Förfallodagar för följande avbetalningar
veckovis månatligt varannan månad annat (ange)
4.1.2.4 Fordrans löptid
4.1.2.4.1 Obestämd
4.1.2.4.2 Förfallodag för sista avbetalningen
4.1.3 Fordran avser solidariskt ansvar för gälldenärerna
- 4.2 Ränta
4.2.1 Räntesats
4.2.1.1 % eller
4.2.1.2 % över ECB:s diskonto
4.2.2 Ränta börjar löpa från och med:
- 4.3 Ersättningsbara kostnader, om sådana anges i domen
5. Domen är verkställbar i ursprungsmedlemsstaten.
Ja Nej
6. Domens verkställbarhet är begränsad i tiden Ja Nej
6.1 Om ja, sista dag för verkställbarhet
7. Domen avser en obestridd fordran enligt artikel 3.4
Ja Nej
8. Domen överensstämmer med artikel 5 b
Ja Nej

9. Domen överensstämmer med artikel 5 c, om tillämpligt

Ja Nej Ej tillämpligt

10. Domen överensstämmer med artikel 5 d, om tillämpligt

Ja Nej Ej tillämpligt

11. Delgivning av stämningsansökan eller motsvarande handling enligt kapitel III, om tillämpligt

Ja Nej

11.1 Datum och adress för delgivningen:

11.1.1 Gälldenärens hemvist okänt

11.2 Handlingen delgavs genom

11.2.1 personlig delgivning med gälldenären (inbegriper dennes ombud) med mottagningsbevis

11.2.2 personlig delgivning med gälldenären intygat av behörig tjänsteman

11.2.3 delgivning per post med gälldenären med mottagningsbevis

11.2.4 delgivning per fax eller e-post med mottagningsbevis

11.3 Indirekt delgivning

11.3.1 Har personlig delgivning enligt punkt 11.2.1 eller 11.2.2 försökts men misslyckats?

Ja Nej

11.3.2 Om ja, handlingen har

11.3.2.1 lämnats till en myndig person som har hemvist i samma hushåll som gälldenären

11.3.2.1.1 Namn

11.3.2.1.2 Förhållande till gälldenären

11.3.2.1.2.1 Familj

11.3.2.1.2.2 Anställd i hushållet

11.3.2.1.2.3 Annan (ange)

11.3.2.2 lämnats till en myndig person på gälldenärens yrkesmässiga hemvist

11.3.2.2.1 Namn

11.3.2.2.2 Anställd av gälldenären Ja Nej

11.3.2.3 lagts i gälldenärens brevlåda enligt artikel 12.1 c

11.3.2.4 deponerats hos behöriga myndigheter i enlighet med artikel 12.1 d

11.3.2.4.1 Namn och adress till den behöriga myndigheten:

11.3.2.4.2 Underrättelse om deponering enligt artikel 12.1 d

11.4 Delgivningsbevis

11.4.1 Har delgivning skett enligt punkt 11.2.2 eller 11.3? Ja Nej

11.4.2 Om ja, har delgivning intygats enligt artikel 13?

Ja Nej

11.5 Avhjälpan vid utebliven delgivning enligt artikel 19.2 när artikel 11.2–11.4 inte har iakttagits

11.5.1 Det har fastställts att gälldenären personligen har mottagit handlingen

Ja Nej

11.6 Delgivning i tillräckligt god tid

Gälldenärens tidsfrist för att bemöta fordran överensstämde med artikel 15.1

Ja Nej

11.7 Vederbörlig underrättelse

Gäldenären har underrättats i enlighet med artikel 16 och 17

Ja Nej

12. Delgivning av kallelse, om tillämpligt enligt artikel 14

Ja Nej

12.1 Datum och adress för delgivningen:

12.1.1 Gäldenärens hemvist okänt

12.2 Kallelsen delgavs genom

12.2.1 personlig delgivning med gäldenären (inbegriper dennes ombud) med mottagningsbevis

12.2.2 personlig delgivning med gäldenären intygat av behörig tjänsteman

12.2.3 delgivning per post med gäldenären med mottagningsbevis

12.2.4 delgivning per fax eller e-post med mottagningsbevis

12.2.5 muntligen vid en tidigare domstolsförhandling

12.3 Indirekt delgivning

12.3.1 Har personlig delgivning enligt punkt 12.2.1 eller 12.2.2 försökts men misslyckats?

Ja Nej

12.3.2 Om ja, kallelsen har

12.3.2.1 lämnats till en myndig person som har hemvist i samma hushåll som gäldenären

12.3.2.1.1 Namn

12.3.2.1.2 Förhållande till gäldenären

12.3.2.1.2.1 Familj

12.3.2.1.2.2 Anställd i hushållet

12.3.2.1.2.3 Annan (ange)

12.3.2.2 lämnats till en myndig person på gäldenärens yrkesmässiga hemvist

12.3.2.2.1 Namn

12.3.2.2.2 Anställd av gäldenären Ja Nej

12.3.2.3 lagts i gäldenärens brevlåda enligt artikel 12.1 c

12.3.2.4 deponerats hos behöriga myndigheter i enlighet med artikel 12.1 d?

12.3.2.4.1 Namn och adress till den behöriga myndigheten:

12.3.2.4.2 Underrättelse om deponering enligt artikel 12.1 d

12.4 Delgivningsbevis

12.4.1 Har delgivning skett enligt punkt 12.2.2 eller 12.3? Ja Nej

12.4.2 Om ja, har delgivning intygats enligt artikel 13?

Ja Nej

12.5 Avhjälpande vid utebliven delgivning enligt artikel 19.2 när artikel 12.2–12.4 inte har iakttagits

12.5.1 Det har fastställts att gäldenären personligen har mottagit handlingen

Ja Nej

12.6 Delgivning i tillräckligt god tid

Tidsperioden mellan delgivningen av kallelsen och domstolsförhandlingen överensstämde med artikel 15.2 Ja Nej

12.7 Vederbörlig underrättelse

Gäldenären har underrättats i enlighet med artikel 18

Ja Nej

13. Avhjälpan av att miniminormerna i artikel 19.1 inte har iakttagits

13.1 Datum och adress för delgivningen av domen:

Gäldenärens hemvist okänt

13.2 Domen delgavs genom

13.2.1 Personlig delgivning med gäldenären (inbegriper dennes ombud) med mottagningsbevis 13.2.2 Personlig delgivning med gäldenären intygat av behörig tjänsteman 13.2.3 Delgivning per post med gäldenären med mottagningsbevis 13.2.4 Delgivning per fax eller e-post med mottagningsbevis

13.3 Indirekt delgivning

13.3.1 Har personlig delgivning enligt punkt 13.2.1 eller 13.2.2 försökts men misslyckats?

Ja Nej

13.3.2 Om ja, domen har

13.3.2.1 lämnats till en myndig person som har hemvist i samma hushåll som gäldenären

13.3.2.1.1 Namn

13.3.2.1.2 Förhållande till gäldenären

13.3.2.1.2.1 Familj 13.3.2.1.2.2 Anställd i hushållet 13.3.2.1.2.3 Annan (ange) 13.3.2.2 lämnats till en myndig person på gäldenärens yrkesmässiga hemvist

13.3.2.2.1 Namn

13.3.2.2.2 Anställd av gäldenären Ja Nej 13.3.2.3 lagts i gäldenärens brevlåda enligt artikel 12.1 e 13.3.2.4 deponerats hos behöriga myndigheter i enlighet med artikel 12.1 d

13.3.2.4.1 Namn och adress till den behöriga myndigheten:

13.3.2.4.2 Underrättelse om deponering enligt artikel 12.1 d

13.4 Delgivningsbevis

13.4.1 Har delgivning skett enligt punkt 13.2.2 eller 13.3? Ja Nej

13.4.2 Om ja, har delgivning intygats enligt artikel 13?

Ja Nej

13.5 Var det möjligt för gäldenären att överklaga domen?

Ja Nej

13.6 Tidsfristen för ett sådant överklagande överensstämde med artikel 19.1 c

Ja Nej

13.7 Har gäldenären i enlighet med artikel 19.1 d på vederbörligt sätt underrättats om möjligheten att överklaga domen?

Ja Nej

Utfärdat i

datum

Underskrift och/eller stämpel

_____

BILAGA III

INTYG OM EUROPEISK EXEKUTIONSTITEL – INFÖR DOMSTOL INGÅNGEN FÖRLIKNING

1. Ursprungsmedlemsstat: A   B   D   E   EL   F   FIN
   I   [IRL]   L   NL   P   S   [UK]

2. Domstol som utfärdat intyget:

Adress:

Tel./fax/e-post

3. Förlikning

3.1 Datum:

3.2 Referensnummer:

3.3 Parter

3.3.1 Borgenärens/borgenärens namn och adress:

3.3.2 Gälldenärens/gälldenärens namn och adress:

4. Penningfordran enligt intyget

4.1 Kapitalbelopp:

4.1.1 Valuta Euro

Svenska kronor

[Pund sterling]

4.1.2 Om fordran är en avbetalningsfordran

4.1.2.1 Kapitalbelopp för varje avbetalning

4.1.2.2 Förfallodag för första avbetalningen

4.1.2.3 Förfalldagar för följande avbetalningar

veckovis månatligt annat (ange)

4.1.2.4 Fordrans löptid

4.1.2.4.1 Obestämd

4.1.2.4.2 Förfalldag för sista avbetalningen

4.1.3 Fordran avser solidariskt ansvar för gälldenärerna

4.2 Ränta

4.2.1 Räntesats

4.2.1.1 % eller

4.2.1.2 % över ECB:s diskonto

4.2.2 Ränta börjar löpa från och med:

4.3 Ersättningsbara kostnader, om sådana anges i förlikningen

5. Förlikningen är verkställbar i ursprungsmedlemsstaten

Ja   Nej

Utfärdat i

datum

Underskrift och/eller stämpel

_____

BILAGA IV

INTYG OM EUROPEISK EXEKUTIONSTITEL – OFFICIELL HANDLING

1. Ursprungsmedlemsstat: A   B   D   E   EL   F   FIN
    I   [IRL]   L   NL   P   S   [UK]
2. Myndighet som utfärdat intyget
- 2.1 Namn:
- 2.2 Adress:
- 2.3 Tel./fax/e-post
- 2.4 Notarius publicus
- 2.5 Administrativ myndighet
- 2.6 Domstol
- 2.7 Annat (ange)
3. Officiell handling
- 3.1 Datum:
- 3.2 Referensnummer:
- 3.3 Parter
- 3.3.1 Borgenärens/borgenärens namn och adress:
- 3.3.2 Gälldenärens/gälldenärens namn och adress:
4. Penningfordran som intygas
- 4.1 Kapitalbelopp:
- 4.1.1 Valuta Euro
 Svenska kronor
 [Pund sterling]
- 4.1.2 Om fordran är en avbetalningsfordran
- 4.1.2.1 Kapitalbelopp för varje avbetalning
- 4.1.2.2 Förfalldag för första avbetalningen
- 4.1.2.3 Förfalldagar för följande avbetalningar
    veckovis månatligt annat (ange)
- 4.1.2.4 Fordrans löptid
- 4.1.2.4.1 Obestämd eller
- 4.1.2.4.2 Förfalldag för sista avbetalningen
- 4.1.3 Fordran avser solidariskt ansvar för gälldenärerna
- 4.2 Ränta
- 4.2.1 Räntesats
- 4.2.1.1 % eller
- 4.2.1.2 % över ECB:s diskonto
- 4.2.2 Ränta börjar löpa från och med
- 4.3 Ersättningsbara kostnader, om sådana anges i den officiella handlingen
5. Gälldenären har i enlighet med artikel 26.3 underrättats om handlingens direkta verkställbarhet innan han lämnat sitt samtycke
 Ja   Nej
6. Den officiella handlingen är verkställbar i ursprungsmedlemsstaten
 Ja   Nej

Utfärdat i

datum

Underskrift och/eller stämpel

_____

BILAGA V

BEVIS OM ATT DELGIVNING AV HANDLINGAR SKETT ELLER INTE SKETT

(Artikel 10 i rådets förordning (EG) nr 1348/2000)

12. DELGIVNINGEN FULLGJORD

12.1 Datum och adress för delgivningen:

12.2 Handlingen delgavs genom

12.2.1 personlig delgivning med gäldenären med mottagningsbevis 12.2.2 personlig delgivning med gäldenären intygat av behörig tjänsteman 12.2.3 delgivning per post med gäldenären med bifogat mottagningsbevis 12.2.4 andra former av elektronisk delgivning med bifogat mottagningsbevis 12.2.4.1 fax 12.2.4.2 e-post 12.2.4.3 annat (ange) 12.3 Indirekt delgivning

12.3.1 Har personlig delgivning enligt punkt 12.2.1 eller 12.2.2 försökts men misslyckats?

Ja Nej

12.3.2 Om ja, handlingen har

12.3.2.1 lämnats till en myndig person som har hemvist i samma hushåll som adressaten

12.3.2.1.1 Namn

12.3.2.1.2 Förhållande till adressaten

12.3.2.1.2.1 Familj 12.3.2.1.2.2 Anställd i hushållet 12.3.2.1.2.3 Annan (ange) 12.3.2.2 lämnats till en myndig person på adressaten yrkesmässiga hemvist

12.3.2.2.1 Namn

12.3.2.2.2 Anställd av adressaten Ja Nej 12.3.2.3 lagts i adressatens brevlåda 12.3.2.4 deponerats hos behöriga myndigheter

12.3.2.4.1 Namn och adress till den behöriga myndigheten:

12.3.2.4.2 Underrättelse om deponeringen

12.3.2.5 Följande särskilda delgivningssätt har använts (ange hur delgivning skett)

12.4 Handlingen delgavs på ett av de sätt som anges i punkt 12.2 eller 12.3 (ange exakt delgivningssätt där), men inte med adressaten själv utan med hans ombud Ja Nej

12.4.1 Om ja, ombudets namn och adress

12.4.2 Ombudets ställning

12.4.2.1 Befullmäktigat ombud, advokat 12.4.2.2 Ställföreträdare för en juridisk person 12.4.2.3 Annat (ange) 12.5 Har delgivningen skett i enlighet med lagstiftningen i den medlemsstat där den utfördes? Ja Nej 12.6 Handlingens adressat underrättades (muntligen) (skriftligen) om att han eller hon kan vägra att ta emot handlingen om den inte är avfattad på ett officiellt språk på den plats där delgivningen ägde rum eller på ett officiellt språk i den sändande staten som han eller hon förstår Ja Nej

13. UNDERRÄTTELSE ENLIGT ARTIKEL 7.2

Det var inte möjligt att delge handlingen inom en månad efter mottagandet

14. VÄGRAN ATT TA EMOT EN HANDLING

Adressaten vägrade att ta emot handlingen på grund av det språk den var avfattad på
Handlingarna bifogas detta intyg

15. SKÄL FÖR ATT HANDLINGEN INTE DELGIVITS

15.1 Adressen okänd

15.2 Adressaten kan inte lokaliseras

15.3 Handlingen kunde inte delges före det datum eller inom den tidsfrist som anges i punkt 6.2

15.4 Annat (ange)

Handlingarna är bifogade detta intyg

Utfärdat i

datum

Underskrift och/eller stämpel:

Förslag till rådets förordning om ändring av förordning (EG) nr 1334/2000 om upprättande av en gemenskapsordning för kontroll av export av produkter och teknik med dubbla användningsområden

(2002/C 203 E/15)

KOM(2002) 184 slutlig — 2002/0085(ACC)

(Framlagt av kommissionen den 18 april 2002)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA
FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 133 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag, och

av följande skäl:

- (1) Enligt rådets förordning (EG) nr 1334/2000⁽¹⁾ bör produkter med dubbla användningsområden (inbegripet programvara och teknik) omfattas av en effektiv kontroll vid export från gemenskapen.
- (2) Enligt artikel 21 i förordning (EG) nr 1334/2000 skall det krävas tillstånd för överföring inom gemenskapen av de produkter med dubbla användningsområden som förtecknas i bilaga IV till den förordningen. Den bilagan omfattar bl.a. varor som kontrolleras inom ramen för gruppen av länder som levererar kärnmaterial (NSG) och Wassenaar-arrangemanget.
- (3) De politiska åtaganden som medlemsstaterna har gjort inom ramen för gruppen av länder som levererar kärnmaterial och Wassenaar-arrangemanget bör tillämpas med strikt iakttagande av de principer som fastställs i gemenskapsrätten, särskilt i EG- och Euratomfördragen. I dessa två fördrag fastställs principen om fri rörlighet för varor inom gemenskapen, och denna princip gäller även produkter med dubbla användningsområden.
- (4) Bilaga IV till förordning (EG) nr 1334/2000 utgör ett undantag från principen om att produkter med dubbla användningsområden skall omfattas av fri rörlighet inom gemenskapen. Undantaget beror i synnerhet på medlemsstaternas politiska åtaganden och på att produkterna i fråga medför risker.
- (5) Eftersom risken för spridning är mindre för vissa av produkterna förefaller det inte motiverat att för deras vidkommande kontrollera överföring inom gemenskapen i enlighet med förordning (EG) nr 1334/2000.

(6) Förordning (EG) nr 1334/2000 bör därför ändras.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilaga IV till förordning (EG) nr 1334/2000 skall ändras på följande sätt:

1. I del I skall posterna 3A002.g.2, 6A001.a.1.b.2, 6A001.a.1.b.3, 6A001.a.1.b.4, 6A001.a.1.b.5, 6A001.a.2.d, 8A002.o.3.a, 8A002.p och 8D002 utgå.
2. Del II skall ändras på följande sätt:
  - a) Posterna 1C012.a, 3A201.a, 3A228.c, 6A203.b och 6E201 skall utgå.
  - b) Post 1E001 skall ersättas med följande:

”1E001:   ’Teknik’ enligt den allmänna anmärkningen om teknik för ’utveckling’ eller ’produktion’ av utrustning eller material som omfattas av avsnitt 1C012.b.”
  - c) Post 3E201 skall ersättas med följande:

”3E201:   ’Teknik’ enligt den allmänna anmärkningen om teknik för ’användning’ av utrustning som omfattas av avsnitten 3A228.a, 3A228.b, 3A229, 3A231 eller 3A232.”

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den femte dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

⁽¹⁾ EGT L 159, 30.6.2000, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 2432/2001 (EGT L 338, 20.12.2001, s. 1).

Förslag till rådets rambeslut om angrepp mot informationssystem

(2002/C 203 E/16)

KOM(2002) 173 slutlig — 2002/0086(CNS)

(Framlagt av kommissionen den 19 april 2002)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR FATTAT DETTA RAMBESLUT

med beaktande av Fördraget om Europeiska unionen, särskilt artiklarna 29, 30.1 a, 31 och 34.2 b i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande, och

av följande skäl:

(1) Efter de angrepp mot informationssystem som har förekommit, särskilt från den organiserade brottslighetens sida, stiger oron för terroristattacker mot informationssystem som ingår i medlemsstaternas vitala infrastruktur. Situationen utgör ett hot mot skapandet av ett säkrare informations-samhälle och ett område med frihet, säkerhet och rättvisa, och kräver därför motåtgärder på EU-nivå.

(2) Ett effektivt svar på dessa hot kräver en samlad syn på nät- och informationssäkerhet, vilket betonats i handlingsplanen eEurope och i kommissionens meddelande "Nät- och informationssäkerhet: förslag till en europeisk strategi" ⁽¹⁾ och i rådets resolution av den 6 december 2002 om en gemensam inställning och särskilda åtgärder på området för nät- och informationssäkerhet.

(3) Behovet av att öka medvetenheten om problemen kring informationssäkerhet och tillhandahålla praktiskt stöd har också betonats i Europaparlamentets resolution av den 5 september 2001 ⁽²⁾.

(4) De stora skillnaderna i medlemsstaternas lagstiftning på detta område försvårar kampen mot organiserad brottslighet och terrorism, och fungerar som ett hinder mot effektivt polisiärt och rättsligt samarbete i fråga om angrepp mot informationssystem. De moderna kommunikationsnätens gränsöverskridande och gränslösa karaktär innebär att angrepp mot informationssystem ofta är internationella till sin natur, vilket understryker behovet av ytterligare insatser för att tillnärma strafflagstiftningen på detta område.

(5) Rådets och kommissionens handlingsplan för att på bästa sätt genomföra bestämmelserna i Amsterdamfördraget om upprättande av ett område med frihet, säkerhet och rättvisa ⁽³⁾, slutsatserna från Europeiska rådets möte i Tammerfors den 15–16 oktober 1999, slutsatserna från Europeiska rådets möte i Santa Maria da Feira den 19–20 juni 2000, kommissionens resultattavla ⁽⁴⁾ och Europaparlamentets resolution av den 19 maj 2000 ⁽⁵⁾ anger eller uppmanar till lagstiftningsåtgärder mot högteknologisk brottslighet, inklusive gemensamma definitioner och påföljder samt gemensamt straffbeläggande av de aktuella brotten.

(6) Det arbete som utförs av internationella organisationer, särskilt Europarådets insatser för att tillnärma strafflagstiftningen och arbetet inom G8 när det gäller samarbete i kampen mot högteknologisk brottslighet, bör förstärkas genom en gemensam syn på dessa problem inom EU. Detta resonemang utvecklades ytterligare i kommissionens meddelande till rådet, Europaparlamentet, Ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén "Ett säkrare informations-samhälle – ökad säkerhet i informationsinfrastrukturen och bekämpning av datorrelaterad brottslighet" ⁽⁶⁾.

(7) Strafflagstiftning om angrepp mot informationssystem tillnärmas i syfte att få till stånd största möjliga polisiära och rättsliga samarbete mot brott i samband med angrepp mot informationssystem och bidra till kampen mot organiserad brottslighet och terrorism.

⁽¹⁾ KOM(2001) 298.

⁽²⁾ (2001/2098(INI)).

⁽³⁾ EGT C 19, 23.1.1999.

⁽⁴⁾ KOM(2001) 278 slutlig.

⁽⁵⁾ A5-0127/2000.

⁽⁶⁾ KOM(2000) 890.

- (8) Rambeslutet om en europeisk arresteringsorder, bilagan till Europolkonventionen och rådets beslut om inrättande av Eurojust innehåller hänvisningar till datorrelaterad brottslighet som behöver preciseras. Datorrelaterad brottslighet bör innefatta angrepp mot informationssystem enligt rambeslutets definition, som medger en långt större tillnärmning av rekvisiten för sådana brott. Det här rambeslutet är även ett komplement till rambeslutet om bekämpande av terrorism. Det sistnämnda täcker terroristhandlingar som orsakar omfattande förstörelse av infrastruktur (inklusive informationssystem), vilken kan utsätta människoliv för fara eller förorsaka betydande ekonomiska förluster.
- (9) Alla medlemsstater har ratificerat Europarådets konvention av den 28 januari 1981 om skydd för enskilda vid automatisk databehandling av personuppgifter. Personuppgifter som behandlas inom ramen för genomförandet av detta rambeslut, kommer att skyddas i enlighet med principerna i sagda konvention.
- (10) Gemensamma definitioner på detta område, särskilt för informationssystem och datorbehandlade uppgifter, betyder mycket för att säkra att detta rambeslut tillämpas enhetligt i medlemsstaterna.
- (11) Det finns ett behov av att nå en gemensam hållning när det gäller frågan om vad som skall anses utgöra brott genom att gemensamt kriminalisera olagligt intrång i respektive olaglig störning av informationssystem.
- (12) Det är viktigt att inte låta kriminaliseringen gå för långt, särskilt i fråga om ringa överträdelse, och man måste också undvika att kriminalisera rättighetsinnehavare och andra berättigade personer, till exempel behöriga privatpersoner och företag, personer som har till uppgift att förvalta, övervaka eller driva nätverk och system, seriösa forskare samt personer med behörighet att testa system, antingen det sker internt inom företaget eller genom externa konsulter som givits tillstånd att testa säkerheten i ett system.
- (13) Medlemsstaterna bör införa effektiva, proportionerliga och avskräckande påföljder för angrepp mot informationssystem, inklusive frihetsstraff i allvarliga fall.
- (14) Det är nödvändigt att kunna föreskriva hårdare påföljder när omständigheterna kring ett angrepp mot ett informationssystem innebär ett särskilt allvarligt hot mot samhället. I sådana fall bör straffsätserna vara tillräckliga för att angrepp mot informationssystem skall kunna omfattas av redan antagna instrument om bekämpande av organiserad brottslighet, till exempel den gemensamma åtgärden 98/733/RIF av den 21 december 1998 beslutad av rådet på grundval av artikel K 3 i Fördraget om Europeiska unionen om att göra deltagande i en kriminell organisation i Europeiska unionens medlemsstater till ett brott⁽¹⁾.
- (15) Åtgärder bör vidtas för att göra det möjligt att ställa juridiska personer till svars för brott enligt denna rättsakt om brotten begås till deras förmån, och för att säkra att varje medlemsstat har behörighet i frågor om brott som riktats mot informationssystem i fall där gärningsmannen fysiskt befinner sig inom medlemsstatens territorium eller informationssystemet finns inom dess territorium.
- (16) Det bör även vidtas åtgärder för att förbättra samarbetet mellan medlemsstaterna, i syfte att säkra effektiva insatser mot angrepp mot informationssystem. Operationella kontaktpunkter bör inrättas för utbytet av information.
- (17) Eftersom målen för den föreslagna åtgärden, nämligen att se till att angrepp mot informationssystem i medlemsstaterna kan bli föremål för effektiva, proportionerliga och avskräckande påföljder och att förbättra och uppmuntra det rättsliga samarbetet genom att undanröja eventuella hinder, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna, då bestämmelserna måste vara gemensamma och överensstämmande och de därför bättre kan uppnås på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen som nämns i artikel 2 i Fördraget om Europeiska unionen och föreskrivs i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går rambeslutet inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (18) Detta rambeslut påverkar inte Europeiska gemenskapens behörighet.
- (19) Denna rättsakt respekterar de grundläggande rättigheter och iakttar de principer som erkänns såsom allmänna gemenskapsrättsliga principer, bland annat i Europeiska unionens stadga om grundläggande rättigheter, särskilt kapitel II och kapitel XI i denna.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Rambeslutets syfte och räckvidd

Syftet med detta rambeslut är att förbättra samarbetet mellan rättsliga och andra behöriga myndigheter, inklusive polismyndigheter och andra rättsvårdande myndigheter i medlemsstaterna, genom tillnärmning av medlemsstaternas strafflagstiftning om angrepp mot informationssystem.

⁽¹⁾ EGT L 351, 29.12.1998, s. 1.

Artikel 2

Definitioner

I detta rambeslut används följande beteckningar med de betydelser som här anges:

- a) "elektroniska kommunikationsnät": system för överföring, och i tillämpliga fall utrustning för koppling eller dirigering samt andra resurser som medger överföring av signaler via tråd, via radio, på optisk väg eller via andra elektromagnetiska överföringssätt, däribland satellitnät, fasta nät (kretskopplade och paketkopplade, inbegripet Internet) och markbundna mobilnät, rundradionät samt kabel-TV-nät, oberoende av vilken typ av information som överförs.
- b) "dator": en apparat eller en grupp av sammankopplade apparater eller apparater som står i samband med varandra, av vilka en eller flera utför automatisk databehandling genom ett program.
- c) "datorbehandlade uppgifter": varje framställning av fakta, information eller begrepp som har skapats eller omvandlats i en form som lämpar sig för behandling i ett informationssystem, inklusive program som utformats för att få ett informationssystem att utföra en viss funktion.
- d) "informationssystem": datorer och elektroniska kommunikationsnät samt datorbehandlade uppgifter som lagras, behandlas, hämtas eller överförs med hjälp av datorer och elektroniska kommunikationsnät för att dessa skall kunna drivas, användas, skyddas och underhållas.
- e) "juridisk person": varje enhet som har denna ställning enligt tillämplig lagstiftning, dock ej stater eller andra offentliga organ när dessa utövar sina befogenheter i egenskap av statsmakter och ej heller internationella offentliga organisationer.
- f) "behörig person": varje fysisk eller juridisk person som enligt avtal, lag eller giltigt tillstånd har rätt att använda, förvalta, övervaka, testa, bruka för seriös forskning eller på annat sätt hantera ett informationssystem, och som handlar i enlighet med denna rättighet eller detta tillstånd.
- g) "orättmätigt": omfattar inte handlingar som utförs av behöriga personer eller andra handlingar som är lagliga enligt nationell rätt.

Artikel 3

Olagligt intrång i informationssystem

Medlemsstaterna skall se till att uppsåtligt intrång i ett informationssystem som helhet eller delar av ett sådant system är straffbart, om gärningen utförs utan behörighet och

i) riktar sig mot någon del av ett informationssystem som är föremål för särskilda skyddsåtgärder, eller

ii) begås i avsikt att skada en fysisk eller juridisk person, eller

iii) begås i avsikt att skapa ekonomisk vinning.

Artikel 4

Olaglig störning av informationssystemens funktion

Medlemsstaterna skall se till att följande uppsåtliga gärningar är straffbara om de utförs utan behörighet:

- a) Att allvarligt hindra eller avbryta driften av ett informationssystem genom att mata in, översända, skada, utradera, försämra, ändra, hindra flödet av eller göra det omöjligt att komma åt datorbehandlade uppgifter.
- b) Att, utradera, försämra, ändra, hindra flödet av eller göra det omöjligt att komma åt datorbehandlade uppgifter i ett informationssystem, om syftet är att skada en fysisk eller juridisk person.

Artikel 5

Anstiftan, medhjälp, främjande och försök

1. Medlemsstaterna skall se till att anstiftan till, medhjälp till och främjande av brott som avses i artiklarna 3 och 4 är straffbart, om gärningen är att betrakta som uppsåtlig.

2. Medlemsstaterna skall se till att försök till brott som avses i artiklarna 3 och 4 är straffbart.

Artikel 6

Påföljder

1. Medlemsstaterna skall se till att det för brott som avses i artiklarna 3–5 föreskrivs effektiva, proportionerliga och avskräckande påföljder, inklusive frihetsstraff, med ett maximistraff på fängelse i minst ett år i allvarliga fall. Fall där landet inte har lett till någon skada eller ekonomisk vinning skall inte anses som allvarliga.

2. Medlemsstaterna skall införa möjlighet att ålägga böter som komplement eller alternativ till frihetsstraff.

Artikel 7

Försvårande omständigheter

1. Medlemsstaterna skall se till att brott som avses i artiklarna 3–5 är belagda med frihetsstraff, varvid maximistraffet inte får understiga fyra års fängelse, om någon av följande omständigheter var för handen när brottet begicks:

a) Brottet begicks inom ramen för en sådan brottsorganisation som avses i den gemensamma åtgärden 98/733/RIF om att göra deltagande i en kriminell organisation i Europeiska unionens medlemsstater till ett brott; den straffnivå som anges i den gemensamma åtgärden skall härvid inte beaktas.

b) Brottet orsakade eller ledde till betydande direkt eller indirekt ekonomisk förlust, fysisk skada på en fysisk person eller betydande skada på delar av viktig infrastruktur i den berörda medlemsstaten.

c) Brottet ledde till betydande vinning.

2. Medlemsstaterna skall se till att brott som avses i artiklarna 3 och 4 är belagda med strängare frihetsstraff än de som avses i artikel 6, om gärningsmannen tidigare har fällts för ett sådant brott i en medlemsstat och domen har vunnit laga kraft.

Artikel 8

Särskilda omständigheter

Trots artiklarna 6 och 7 skall medlemsstaterna se till att det finns möjlighet att mildra de påföljder som avses i artiklarna 6 och 7, om gärningsmannen enligt den behöriga domstolens uppfattning endast har orsakat ringa skada.

Artikel 9

Juridiska personers ansvar

1. Varje medlemsstat skall se till att juridiska personer kan ställas till ansvar om någon med ledande ställning inom den juridiska personen, enskilt eller i egenskap av företrädare för denna, begår sådana gärningar som avses i artiklarna 3–5 till den juridiska personens förmån, och gärningarna möjliggjorts genom

a) behörighet att företräda den juridiska personen, eller

b) behörighet att fatta beslut på den juridiska personens vägnar, eller

c) behörighet att utöva kontroll inom den juridiska personen.

2. Utöver de fall som anges i punkt 1, skall medlemsstaterna se till att juridiska personer kan ställas till ansvar, om bristande övervakning eller kontroll från en person som avses i punkt 1 har gjort det möjligt för en person som lyder under den juridiska personen att begå sådana gärningar som avses i artiklarna 3–5 till den juridiska personens förmån.

3. Juridiska personers ansvar enligt punkterna 1 och 2 skall inte utesluta straffrättsliga förfaranden mot fysiska personer som begår brott eller uppträder på ett sådant sätt som avses i artiklarna 3–5.

Artikel 10

Påföljder för juridiska personer

1. Medlemsstaterna skall se till att en juridisk person som hålls ansvarig i enlighet med artikel 9.1 kan bli föremål för effektiva, proportionella och avskräckande påföljder som skall innefatta bötesstraff eller administrativa avgifter och som kan innefatta andra påföljder, som

a) fråntagande av rätt till offentliga förmåner eller stöd,

b) tillfälligt eller permanent näringsförbud,

c) rättslig övervakning, eller

d) rättsligt beslut om att avveckla verksamheten.

2. Medlemsstaterna skall se till att en juridisk person som hålls ansvarig i enlighet med artikel 9.2 kan bli föremål för effektiva, proportionella och avskräckande påföljder eller åtgärder.

Artikel 11

Behörighet

1. En medlemsstat skall fastställa sin behörighet beträffande sådana brott som anges i artiklarna 3–5 när brotten har begåtts

a) helt eller delvis inom dess territorium, eller

b) av en av dess medborgare, och gärningen påverkar individer eller grupper i den staten, eller

c) till förmån för en juridisk person som har sitt huvudkontor inom medlemsstatens territorium.

2. Varje medlemsstat skall vid fastställandet av behörighet enligt punkt 1 a se till att behörigheten innefattar fall där

a) gärningsmannen är fysiskt närvarande på medlemsstatens territorium när brottet begås, vilket gäller oavsett om det informationssystem som angrips finns inom denna medlemsstats territorium eller inte, eller

b) brottet riktar sig mot ett informationssystem inom medlemsstatens territorium, oavsett om gärningsmannen befinner sig inom detta territorium när brottet begås.

3. En medlemsstat får besluta att den inte kommer att tillämpa eller endast i särskilda fall eller under särskilda omständigheter kommer att tillämpa de bestämmelser om behörighet som anges i punkt 1 b och 1 c.

4. Varje medlemsstat skall vidta de åtgärder som krävs för att fastställa sin behörighet i fråga om de brott som anges i artiklarna 3–5 i fall där den vägrar att överlämna eller utlämna en person som misstänks eller har dömts för ett sådant brott till en annan medlemsstat eller till ett tredje land.

5. Om ett brott omfattas av flera medlemsstaters behörighet och vilken som helst av dessa medlemsstater kan lagföra brottet på grundval av samma sakförhållanden, skall dessa medlemsstater samarbeta för att komma fram till vilken av dem som skall väcka åtal mot de misstänkta för att, om möjligt, samla förfarandena i en enda medlemsstat. Därför skall medlemsstaterna ha möjlighet att vända sig till eller använda sig av de organ eller mekanismer inom Europeiska unionen som kan bidra till att underlätta samarbetet mellan deras rättsliga myndigheter och samordna dessas insatser.

6. Medlemsstaterna skall underrätta rådets generalsekretariat och kommissionen om detta, i tillämpliga fall med uppgift om i vilka särskilda fall eller under vilka särskilda omständigheter beslutet gäller.

Artikel 12

Utbyte av uppgifter

1. För utbyte av uppgifter om brott som avses i artiklarna 3–5 skall medlemsstaterna, med iakttagande av bestämmelserna om uppgiftsskydd, utse operativa kontaktpunkter som kan nås 24 timmar om dygnet alla dagar i veckan.

2. Varje medlemsstat skall underrätta rådets generalsekretariat och kommissionen om sin operativa kontaktpunkt för utbyte av uppgifter om brott i samband med angrepp mot informationssystem. Generalsekretariatet skall vidarebefordra dessa uppgifter till de andra medlemsstaterna.

Artikel 13

Genomförande

1. Medlemsstaterna skall före den 31 december 2003 ha vidtagit nödvändiga åtgärder för att följa detta rambeslut.

2. Medlemsstaterna skall till rådets generalsekretariat och kommissionen överlämna texten till de bestämmelser som de antar och uppgifter om andra åtgärder som vidtas för att följa detta rambeslut.

3. På grundval av detta skall kommissionen före den 31 december 2004 överlämna en rapport till Europaparlamentet och rådet om tillämpningen av detta rambeslut, vid behov tillsammans med lagförslag.

4. Rådet skall bedöma i vilken utsträckning medlemsstaterna följt detta rambeslut.

Artikel 14

Ikraftträdande

Detta rambeslut träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Förslag till rådets förordning om införande av tilläggstullar på import av vissa produkter med ursprung i Amerikas förenta stater

(2002/C 203 E/17)

KOM(2002) 202 slutlig — 2002/0095(ACC)

(Framlagt av kommissionen den 19 april 2002)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 133 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag, och

av följande skäl:

- (1) Förenta staterna har infört en skyddsåtgärd i form av höjda tullar eller tullkvoter för import av stålprodukter från bl.a. Europeiska gemenskapen med verkan från och med den 20 mars 2002.
- (2) Denna åtgärd orsakar allvarlig skada för de berörda gemenskapsproducenterna och rubbar balansen mellan medgivanden och skyldigheter enligt WTO-avtalen. Åtgärden kommer att avsevärt begränsa gemenskapens export av de berörda stålprodukterna till Förenta staterna och därmed att påverka gemenskapens export till ett värde av åtminstone 2 407 miljoner euro per år.
- (3) Ingen tillfredsställande lösning nåddes genom det samråd som hölls mellan Förenta staterna och gemenskapen i enlighet med WTO-avtalet.
- (4) Enligt WTO-avtalet är berörda exporterande medlemmar fria att upphäva tillämpningen av väsentligen likvärdiga medgivanden eller andra skyldigheter, under förutsättning att WTO:s varuhandelsråd inte motsätter sig detta.
- (5) Införande av tilläggstullar på 100, 30, 15, 13 och 8 % på utvalda produkter med ursprung i Förenta staterna som årligen importerats till gemenskapen utgör ett upphävande av ett väsentligen likvärdigt handelsmedgivande genom att beloppet på de tullar som tas ut inte kommer att överstiga beloppet på de tullar som kommer att tas ut på exporten från gemenskapen av de produkter som omfattas av Förenta staternas skyddsåtgärd, dvs. 626 miljoner euro per år.

(6) Upphävandet av väsentligen likvärdiga medgivanden bör företrädesvis tillämpas på stålsektorn och vid behov på andra sektorer. I synnerhet, de tillverkade produkter med ursprung i Förenta staterna som valts ut är produkter som EG inte är väsentligen beroende av för sin försörjning, men på vilka införande av tilläggstullar kommer att påverka i en utsträckning som i det väsentliga motsvarar den inverkan på gemenskapsexporten som Förenta staternas skyddsåtgärd har.

(7) För vissa produkter som kallas "vissa platta stålprodukter" har Förenta staternas skyddsåtgärd inte vidtagits till följd av en ökning av importen i absoluta tal.

(8) I enlighet med WTO-avtalet bör därför en del av gemenskapens medgivanden, motsvarande den del av skyddsåtgärden som inte vidtagits till följd av en ökning av importen i absoluta tal och även motsvarande ett belopp av 377 miljoner euro i tillämpliga tullar, upphävas för produkter som är av särskild betydelse för Förenta staterna från och med den 18 juni 2002 fram till dess att skyddsåtgärd av Förenta staterna upphävs.

(9) Denna förordning påverkar under inga omständigheter frågan om den amerikanska skyddsåtgärdens förenlighet med WTO-avtalen. Upphävandet av medgivanden bör under alla omständigheter gälla från och med den 20 mars 2005 fram till dess att skyddsåtgärd av Förenta staterna upphävs. Upphävandet bör emellertid börja gälla omedelbart efter att WTO:s tvistlösningsorgan beslutat att skyddsåtgärd av Förenta staterna är oförenlig med WTO-avtalen.

(10) Gemenskapen gjorde en skriftlig anmälan om upphävandet till Varuhandelsrådet den 17 maj 2002. Varuhandelsrådet har inte motsatt sig detta upphävande.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De tillämpliga tullarna för de utvalda produkter med ursprung i Förenta staterna som förtecknas i bilagorna I och II skall höjas med en tilläggsvärdetull på 100 %, 30 %, 15 %, 13 % eller 8 %, i enlighet med bilagorna.

Artikel 2

1. Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.
2. Bilaga I skall tillämpas från och med den 18 juni 2002, intill Bilaga II tillämpas.
3. Bilaga II skall tillämpas från och med
- i) den 20 mars 2005, eller
- ii) den femte dagen efter det att WTO:s tvistlösningsorgan har beslutat att den skyddsåtgärd som Förenta staterna infört är

oförenlig med WTO-avtalen, om detta infaller tidigare. I så fall skall kommissionen i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* indikera en anmälan av dagen för tvistlösningsorganets beslut.

4. Denna förordning skall gälla till dess att Förenta staternas skyddsåtgärd upphävs. Kommissionen skall i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* indikera ett tillkännagivande med angivande av den dag då den skyddsåtgärd som Förenta staterna infört har upphävts.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

BILAGA I

FÖRTECKNING ÖVER DE PRODUKTER VARS IMPORT KOMMER ATT OMFATTAS AV TILLÄGGSTULLAR FRÅN OCH MED DEN 18 JUNI 2002

Endast KN-numren är, inom denna bilaga, avgörande för vilka produkter som omfattas.

Varuslag och KN-nummer	Tilläggstull
Citrusfrukter, färska eller torkade som omfattas av KN-nr 0805 40 00	100 %
Äpplen, päron och kvittenfrukter, färska som omfattas av KN-nr 0808 10 90	100 %
Ris som omfattas av KN-nr 1006 20 98	100 %
T-tröjor, undertröjor och liknande tröjor, av trikå som omfattas av KN-nr 6109 10 00 6109 90 10 6109 90 30 6109 90 90	100 % 100 % 100 % 100 %
Kostymer, ensembler, kavajer, blazrar, jackor och byxor (andra än badbyxor), för män eller pojkar som omfattas av KN-nr 6203 42 90 6203 43 11 6203 43 19	100 % 100 % 100 %
Dräkter, ensembler, kavajer, blazrar, jackor, klänningar, kjolar, byxkjolar och byxor, för kvinnor eller flickor som omfattas av KN-nr 6204 62 90	100 %
Skjortor för män eller pojkar som omfattas av KN-nr 6205 30 00	100 %
Res- och sängfiltar som omfattas av KN-nr 6301 30 10	100 %
Sänglinne, bordslinne, toaletthanddukar, kökshanddukar och liknande artiklar som omfattas av KN-nr 6302 32 10 6302 32 90	100 % 100 %

Varuslag och KN-nummer	Tilläggsstull
Valsade platta produkter av rostfritt stål, med en bredd av minst 600 mm som omfattas av KN-nr	
7219 32 10	100 %
7219 33 10	100 %
7219 33 90	100 %
7219 34 10	100 %
7219 34 90	100 %
7219 35 10	100 %
7219 35 90	100 %
7219 90 90	100 %
Valsade platta produkter av rostfritt stål, med en bredd av mindre än 600 mm som omfattas av KN-nr	
7220 20 10	100 %
7220 20 31	100 %
7220 20 51	100 %
7220 20 59	100 %
7220 20 91	100 %
7220 90 11	100 %
7220 90 39	100 %
7220 90 90	100 %
Annan stång av rostfritt stål; profiler av rostfritt stål som omfattas av KN-nr	
7222 20 11	100 %
7222 20 21	100 %
7222 20 81	100 %
7222 20 89	100 %
Glasögon o.d., avsedda för synkorrektin, som skydd för ögonen eller för annat ändamål som omfattas av KN-nr	
9004 10 91	100 %
9004 10 99	100 %
Andra eldvapen och liknande artiklar som verkar genom förbränning av en explosiv laddning (t.ex. jaktgevär, mynningsladdade eldvapen, signalpistoler och liknande artiklar för enbart ljussignalering, pistoler och revolverar för lös ammunition, slaktapparater och linkastningsapparater) som omfattas av KN-nr	
9303 30 00	100 %
Sittmöbler (andra än sådana som omfattas av nr 9402), även bäddbara, samt delar till sittmöbler som omfattas av KN-nr	
9401 61 00	100 %
Andra möbler samt delar till sådana möbler som omfattas av KN-nr	
9403 60 10	100 %
Artiklar för sällskapsspel, inbegripet spelapparater för spelhallar, nöjesfält e.d., biljardbord och bord för kasinon samt automatiska kägelsesare för bowlinghallar som omfattas av KN-nr	
9504 10 00	100 %
Kulpenor; pennor med filtpets eller annan porös spets; reservoarpennor och liknande pennor; pennor för duplicering; stiftpennor; pennskaft, pennförlängare o.d.; delar (inbegripet hylsor och hållare) till artiklar enligt detta nummer, andra än sådana som omfattas av nr 9609 som omfattas av KN-nr	
9608 10 10	100 %

BILAGA II

ANDRA VAROR

Endast KN-numren är, inom denna bilaga, avgörande för vilka produkter som omfattas.

Varuslag och KN-nummer	Tilläggsstull
Torkade baljväxtfrön, även skalade eller sönderdelade som omfattas av KN-nr	
0713 33 90	13 %
0713 40 00	13 %
Andra nötter, färska eller torkade, även skalade som omfattas av KN-nr	
0802 32 00	15 %
0802 50 00	15 %
Dadlar, fikon, ananas, avokado, guava, mango och mangostan, färska eller torkade som omfattas av KN-nr	
0804 50 00	13 %
Citrusfrukter, färska eller torkade som omfattas av KN-nr	
0805 40 00	15 %
Äpplen, päron och kvittenfrukter, färska som omfattas av KN-nr	
0808 10 90	15 %
0808 20 50	8 %
Aprikoser, körsbär, persikor (inbegripet nektariner), plommon och slänbär, färska som omfattas av KN-nr	
0809 20 95	15 %
Ris som omfattas av KN-nr	
1006 20 98	8 %
1006 30 98	8 %
1006 40 00	8 %
Frukt- och bärsaft (inbegripet druvmust) samt grönsakssaft, ojäst och utan tillsats av alkohol, även med tillsats av socker eller annat sötningsmedel som omfattas av KN-nr	
2009 11 99	15 %
2009 12 00	15 %
2009 19 98	15 %
2009 21 00	15 %
2009 29 99	15 %
2009 80 79	13 %
Papper och papp, på ena eller båda sidorna belagda eller bestrukna med kaolin eller andra oorganiska ämnen med eller utan bindemedel, men utan annan beläggning, även ytfärgade, ytdekorerade eller tryckta, i rullar eller kvadratiska eller rektangulära ark, oavsett storlek som omfattas av KN-nr	
4810 13 19	15 %
4810 13 99	15 %
4810 14 99	15 %
4810 22 99	15 %
4810 29 19	15 %
4810 29 99	15 %
Papper, papp, cellulosavadd och duk av cellulosa-fibrer, belagda, bestrukna, impregnerade, överdragna, ytfärgade, ytdekorerade eller tryckta, i rullar eller kvadratiska eller rektangulära ark, oavsett storlek, med undantag av varor enligt nr 4803, 4809 och 4810 som omfattas av KN-nr	
4811 59 00	15 %

Varuslag och KN-nummer	Tilläggsstull
Kartonger, askar, lådor, säckar, påsar och andra förpackningar av papper, papp, cellulosavadd eller duk av cellulosafibrer; kortregisterlådor, brevkorgar och liknande artiklar av sådana slag som används på kontor, i butiker e.d., av papper eller papp som omfattas av KN-nr	
4819 10 00	15 %
4819 20 10	15 %
4819 40 00	15 %
4819 50 00	15 %
Andra slag av papper, papp, cellulosavadd eller duk av cellulosafibrer, tillskurna till bestämd storlek eller form; andra varor av pappersmassa, papper, papp, cellulosavadd eller duk av cellulosafibrer som omfattas av KN-nr	
4823 90 14	15 %
Överrockar, bilrockar, slängkappor, anoraker, skidjackor, vindjackor och liknande ytterkläder, av trikå, för män eller pojkar, andra än sådana enligt nr 6103 som omfattas av KN-nr	
6101 30 10	30 %
6101 30 90	30 %
Överrockar, bilrockar, slängkappor, anoraker, skidjackor, vindjackor och liknande ytterkläder, av trikå, för män eller pojkar, andra än sådana enligt nr 6103 som omfattas av KN-nr	
6101 30 10	30 %
6101 30 90	30 %
Kappor (inbegripet slängkappor), bilrockar, anoraker, skidjackor, vindjackor och liknande ytterkläder, av trikå, för kvinnor eller flickor, andra än sådana enligt nr 6104 som omfattas av KN-nr	
6103 42 10	30 %
6103 42 90	30 %
6103 43 10	30 %
6103 43 90	30 %
Dräkter, ensembler, kavajer, blazrar, jackor, klänningar, kjolar, byxkjolar och byxor, av trikå, för kvinnor eller flickor som omfattas av KN-nr	
6104 43 00	30 %
6104 62 90	30 %
6104 63 10	30 %
6104 63 90	30 %
Skjortor av trikå, för män eller pojkar som omfattas av KN-nr	
6105 10 00	30 %
6105 20 10	30 %
6105 20 90	30 %
Blusar, skjortor och skjortblusar av trikå, för kvinnor eller flickor som omfattas av KN-nr	
6106 10 00	30 %
Kalsonger, nattskjortor, pyjamas, badrockar, morgonrockar och liknande artiklar, av trikå, för män eller pojkar som omfattas av KN-nr	
6107 11 00	30 %
Underklänningar, underkjolar, underbyxor, trosor, nattlinnen, pyjamas, negligéer, badrockar, morgonrockar och liknande artiklar, av trikå, för kvinnor eller flickor som omfattas av KN-nr	
6108 22 00	30 %
T-tröjor, undertröjor och liknande tröjor, av trikå som omfattas av KN-nr	
6109 10 00	30 %
6109 90 10	30 %
6109 90 30	30 %
6109 90 90	30 %

Varuslag och KN-nummer	Tilläggsstull
Tröjor, pullovrar, kofter, västar och liknande artiklar, av trikå som omfattas av KN-nr	
6110 11 10	30 %
6110 11 30	30 %
6110 11 90	30 %
6110 12 10	30 %
6110 12 90	30 %
6110 19 10	30 %
6110 19 90	30 %
6110 20 10	30 %
6110 20 91	30 %
6110 20 99	30 %
6110 30 10	30 %
6110 30 91	30 %
6110 30 99	30 %
6110 90 10	30 %
6110 90 90	30 %
Träningsoveraller, skidkläder, baddräkter och badbyxor, av trikå som omfattas av KN-nr	
6112 41 10	30 %
6112 41 90	30 %
Kläder av trikå enligt nr 5903, 5906 eller 5907 som omfattas av KN-nr	
6113 00 10	30 %
6113 00 90	30 %
Andra kläder av trikå som omfattas av KN-nr	
6114 20 00	30 %
6114 30 00	30 %
6114 90 00	30 %
Strumpbyxor, trikåer, strumpor, sockor o.d., inbegripet åderbrocksstrumpor samt skodon utan påsatt sula, av trikå som omfattas av KN-nr	
6115 11 00	30 %
6115 12 00	30 %
6115 19 00	30 %
6115 92 00	30 %
6115 93 10	30 %
6115 93 30	30 %
6115 93 91	30 %
6115 93 99	30 %
6115 99 00	30 %
Handskar, halvhandskar och vantar av trikå som omfattas av KN-nr	
6116 10 20	30 %
6116 93 00	30 %
Överrockar, bilrockar, slängkappor, anoraker, skidjackor, vindjackor och liknande ytterkläder, för män eller pojkar, andra än sådana enligt nr 6203 som omfattas av KN-nr	
6201 12 10	30 %
6201 12 90	30 %
6201 13 10	30 %
6201 13 90	30 %
6201 92 00	30 %
6201 93 00	30 %
Kappor (inbegripet slängkappor), bilrockar, anoraker, skidjackor, vindjackor och liknande ytterkläder, för kvinnor eller flickor, andra än sådana enligt nr 6204 som omfattas av KN-nr	
6202 11 00	30 %
6202 93 00	30 %

Varuslag och KN-nummer	Tilläggsstull
Kostymer, ensembler, kavajer, blazrar, jackor och byxor (andra än badbyxor), för män eller pojkar som omfattas av KN-nr	
6203 11 00	30 %
6203 39 19	30 %
6203 39 90	30 %
6203 42 11	30 %
6203 42 31	30 %
6203 42 35	30 %
6203 42 90	30 %
6203 43 11	30 %
6203 43 19	30 %
6203 43 90	30 %
Dräkter, ensembler, kavajer, blazrar, jackor, klänningar, kjolar, byxkjolar och byxor, för kvinnor eller flickor som omfattas av KN-nr	
6204 29 18	30 %
6204 29 90	30 %
6204 31 00	30 %
6204 33 90	30 %
6204 42 00	30 %
6204 43 00	30 %
6204 44 00	30 %
6204 49 10	30 %
6204 62 11	30 %
6204 62 31	30 %
6204 62 39	30 %
6204 62 90	30 %
6204 63 11	30 %
6204 63 18	30 %
6204 63 90	30 %
6204 69 18	30 %
6204 69 90	30 %
Skjortor för män eller pojkar som omfattas av KN-nr	
6205 20 00	30 %
6205 30 00	30 %
Blusar, skjortor och skjortblusar, för kvinnor eller flickor som omfattas av KN-nr	
6206 30 00	30 %
6206 40 00	30 %
Kläder av textilvaror enligt nr 5602, 5603, 5903, 5906 eller 5907 som omfattas av KN-nr	
6210 10 99	30 %
6210 40 00	30 %
6210 50 00	30 %
Träningsoveraller, skidkläder, baddräkter och badbyxor; andra kläder som omfattas av KN-nr	
6211 32 10	30 %
6211 32 90	30 %
6211 33 10	30 %
6211 33 41	30 %
6211 33 90	30 %
6211 42 10	30 %
6211 42 90	30 %
6211 43 10	30 %
6211 43 41	30 %
6211 43 90	30 %
6211 49 00	30 %
Bysthållare, gördlar, korsetter, hängslen, strumphållare, strumpeband och liknande artiklar samt delar till sådana varor, även av trikå som omfattas av KN-nr	
6212 10 10	30 %
6212 10 90	30 %
6212 20 00	30 %
6212 90 00	30 %
Slipsar och liknande artiklar som omfattas av KN-nr	
6215 10 00	30 %
Handskar, halvhandskar och vantar som omfattas av KN-nr	
6216 00 00	30 %

Varuslag och KN-nummer	Tilläggsstull
Andra konfektionerade tillbehör till kläder; delar till kläder eller till tillbehör till kläder, andra än sådana enligt nr 6212 som omfattas av KN-nr	
6217 10 00	30 %
6217 90 00	30 %
Res- och sängfilter som omfattas av KN-nr	
6301 30 10	30 %
6301 30 90	30 %
6301 40 10	30 %
6301 40 90	30 %
Sänglinne, bordslinne, toaletthanddukar, kökshanddukar och liknande artiklar som omfattas av KN-nr	
6302 10 10	30 %
6302 10 90	30 %
6302 31 10	30 %
6302 31 90	30 %
6302 32 10	30 %
6302 32 90	30 %
6302 60 00	30 %
6302 91 90	30 %
Presenningar och markiser; tält; segel till båtar, segelbrädor eller fordon; campingartiklar som omfattas av KN-nr	
6306 29 00	30 %
Andra konfektionerade artiklar, inbegripet tillskrifningsmönster som omfattas av KN-nr	
6307 10 10	30 %
6307 10 90	30 %
6307 90 10	30 %
6307 90 99	30 %
Andra skodon med yttersulor och överdelar av gummi eller plast som omfattas av KN-nr	
6402 19 00	30 %
6402 99 10	30 %
6402 99 39	30 %
6402 99 93	30 %
6402 99 96	30 %
6402 99 98	30 %
Skodon med yttersulor av gummi, plast, läder eller konstläder och med överdelar av läder som omfattas av KN-nr	
6403 19 00	30 %
6403 51 11	30 %
6403 51 15	30 %
6403 51 19	30 %
6403 51 95	30 %
6403 51 99	30 %
6403 59 35	30 %
6403 59 39	30 %
6403 59 95	30 %
6403 59 99	30 %
6403 91 11	30 %
6403 91 13	30 %
6403 91 16	30 %
6403 91 18	30 %
6403 91 93	30 %
6403 91 98	30 %
6403 99 11	30 %
6403 99 33	30 %
6403 99 36	30 %
6403 99 38	30 %
6403 99 50	30 %
6403 99 91	30 %
6403 99 93	30 %
6403 99 96	30 %
6403 99 98	30 %
Skodon med yttersulor av gummi, plast, läder eller konstläder och med överdelar av textilmaterial som omfattas av KN-nr	
6404 11 00	30 %
6404 19 10	30 %
6404 19 90	30 %

Varuslag och KN-nummer	Tilläggsstull
Andra skodon som omfattas av KN-nr	
6405 90 10	30 %
6405 90 90	30 %
Delar till skodon (inbegripet överdelar, även hopfogade med andra sulor än yttersulor), lösa inläggssulor, hålinlägg o.d.; damasker, benläder och liknande artiklar samt delar till sådana artiklar som omfattas av KN-nr	
6406 99 50	30 %
6406 99 80	30 %
Valsade platta produkter av järn eller olegerat stål, med en bredd av minst 600 mm, pläterade, på annat sätt metallöverdragna eller försedda med annat överdrag som omfattas av KN-nr	
7210 12 11	30 %
7210 30 10	30 %
Valsade platta produkter av rostfritt stål, med en bredd av minst 600 mm som omfattas av KN-nr	
7219 32 10	30 %
7219 33 10	30 %
7219 33 90	30 %
7219 34 10	30 %
7219 34 90	30 %
7219 35 10	30 %
7219 35 90	30 %
7219 90 90	30 %
Valsade platta produkter av rostfritt stål, med en bredd av mindre än 600 mm som omfattas av KN-nr	
7220 20 10	30 %
7220 20 31	30 %
7220 20 51	30 %
7220 20 59	30 %
7220 20 91	30 %
7220 90 11	30 %
7220 90 39	30 %
7220 90 90	30 %
Annan stång av rostfritt stål; profiler av rostfritt stål som omfattas av KN-nr	
7222 20 11	30 %
7222 20 21	30 %
7222 20 81	30 %
7222 20 89	30 %
Konstruktioner (med undantag av monterade eller monteringsfärdiga byggnader enligt nr 9406) och delar till konstruktioner (t.ex. broar, brosektioner, slussportar, torn, fackverksmaster, tak, fackverk till tak, dörrar, fönster, dörr- och fönsterkarmar, dörrtrösklar, fönsterluckor, räcken och pelare), av järn eller stål; plåt, stång, profiler, rör o.d. av järn eller stål, bearbetade för användning i konstruktioner som omfattas av KN-nr	
7308 30 00	30 %
7308 90 99	30 %
Tankar, fat, burkar, flaskor, askar och liknande behållare av järn eller stål, för alla slags ämnen (andra än komprimerad eller till vätska förtätad gas), med en rymd av högst 300 l, även med inre beklädnad eller värmeisolerade men inte försedda med maskinell utrustning eller utrustning för uppvärmning eller avkylning som omfattas av KN-nr	
7310 29 90	30 %
Behållare av järn eller stål för komprimerad eller till vätska förtätad gas som omfattas av KN-nr	
7311 00 10	30 %
7311 00 91	30 %
Skruvor, bultar, muttrar, skruvkrokar, nitar, kilar, sprintar, saxsprintar, underläggsbrickor (inbegripet fjäderbrickor) och liknande artiklar, av järn eller stål som omfattas av KN-nr	
7318 14 99	30 %
7318 15 10	30 %
7318 15 59	30 %
7318 15 90	30 %
7318 16 99	30 %

Varuslag och KN-nummer	Tilläggsstull
Fjädrar och fjäderblad, av järn eller stål som omfattas av KN-nr	
7320 90 90	30 %
Kaminer, spisar (inbegripet värmeledningsspisar), grillar, glödpannor, gaskök, tallriksvärmare och liknande icke elektriska artiklar för hushållsbruk samt delar till sådana artiklar, av järn eller stål som omfattas av KN-nr	
7321 11 90	30 %
7321 13 00	30 %
Andra gjutna varor av järn eller stål som omfattas av KN-nr	
7325 99 90	30 %
Andra varor av järn eller stål som omfattas av KN-nr	
7326 20 90	30 %
7326 90 93	30 %
7326 90 97	30 %
Tryckpressar som används för tryckning med typer, tryckplåtar, klichéer, tryckcylindrar och andra tryckformar enligt nr 8442; maskiner för tryckning med bläckstråle, andra än sådana enligt nr 8471; hjälpapparater för användning vid tryckning som omfattas av KN-nr	
8443 11 00	30 %
8443 19 90	30 %
Handverktyg, pneumatiska, hydrauliska eller med inbyggd elektrisk eller icke elektrisk motor som omfattas av KN-nr	
8467 21 99	15 %
Elektriska signalapparater, akustiska eller visuella (t.ex. ringklockor, sirener, signaltablåer samt tjuvarlarms- och brandlarmsapparater), andra än apparater enligt nr 8512 eller 8530 som omfattas av KN-nr	
8531 10 30	30 %
Elektriska apparater och andra artiklar för brytning, omkoppling eller skyddande av elektriska kretsar eller för åstadkommande av anslutning till eller förbindelse i elektriska kretsar (t.ex. strömställare, reläer, smältsäkringar, stötvägsfilter, stickproppar, uttag, lamphållare och kopplingsdosor), för en driftspänning av högst 1 000 V som omfattas av KN-nr	
8536 20 10	15 %
8536 30 10	15 %
8536 41 90	30 %
8536 49 00	30 %
Elektriska glödlampor och gasurladdningslampor, inbegripet s.k. sealed beam lamp units, samt lampor för ultraviolett eller infrarött ljus; bågampor som omfattas av KN-nr	
8539 21 30	30 %
8539 21 92	30 %
8539 21 98	30 %
Motorfordon för speciella ändamål, andra än sådana som är konstruerade huvudsakligen för person- eller godsbefordran (t.ex. bärgningsbilar, kranbilar, brandbilar, bilar med betongblandare, bilar med anordning för sopning eller spolning, verkstadsbilar och röntgenbilar) som omfattas av KN-nr	
8705 10 00	30 %
8705 90 90	30 %
Fritidsbåtar och andra fartyg för nöjes- eller sportbruk; roddbåtar och kanoter som omfattas av KN-nr	
8903 10 10	30 %
8903 10 90	30 %
8903 91 10	30 %
8903 91 91	30 %
8903 91 93	30 %
8903 91 99	30 %
8903 92 10	30 %
8903 92 99	30 %
8903 99 10	30 %
8903 99 91	30 %
8903 99 99	30 %
Bågar och infattningar för glasögon e.d. samt delar till sådana artiklar som omfattas av KN-nr	
9003 19 30	30 %

Varuslag och KN-nummer	Tilläggsstull
Glasögon o.d., avsedda för synkorrektio, som skydd för ögonen eller för annat ändamål som omfattas av KN-nr	
9004 10 91	30 %
9004 10 99	30 %
Fotokopieringsapparater med optiskt system eller av kontakttyp samt värmekopieringsapparater som omfattas av KN-nr	
9009 11 00	30 %
9009 12 00	30 %
Armbandsur, fickur och liknande ur, inbegripet stoppur, andra än sådana som omfattas av nr 9101 som omfattas av KN-nr	
9102 11 00	30 %
Slaginstrument (t.ex. trummor, xylofoner, cymbaler, kastanjetter och maracas) som omfattas av KN-nr	
9206 00 00	30 %
Revolvrar och pistoler, andra än sådana som omfattas av nr 9303 eller 9304 som omfattas av KN-nr	
9302 00 10	30 %
Andra eldvapen och liknande artiklar som verkar genom förbränning av en explosiv laddning (t.ex. jaktgevär, mynningsladdade eldvapen, signalpistoler och liknande artiklar för enbart ljussignaler, pistoler och revolverar för lös ammunition, slaktapparater och linkastningsapparater) som omfattas av KN-nr	
9303 30 00	30 %
Bomber, granater, torpeder, minor, robotprojektiler och liknande krigsammunition samt delar till sådan ammunition; annan ammunition (t.ex. patroner) och andra projektiler samt delar till sådana artiklar, inbegripet hagel och förladdningar som omfattas av KN-nr	
9306 90 90	30 %
Sittmöbler (andra än sådana som omfattas av nr 9402), även bäddbara, samt delar till sittmöbler som omfattas av KN-nr	
9401 61 00	30 %
9401 71 00	30 %
Andra möbler samt delar till sådana möbler som omfattas av KN-nr	
9403 60 10	30 %
9403 60 90	30 %
Artiklar för sällskapsspel, inbegripet spelapparater för spelhallar, nöjesfält e.d., biljardbord och bord för kasinon samt automatiska kâgelresare för bowlinghallar som omfattas av KN-nr	
9504 10 00	30 %
Kvastar, viskor, borstar (inbegripet borstar som utgôr delar till maskiner, apparater eller fordon), penslar, mekaniska mattsopare utan motor samt moppar och dammvippor; bindlar för borst-tillverkning; målningsdynor och målningsrullar; avtorkare o.d. av gummi eller annat mjukt material som omfattas av KN-nr	
9603 21 00	30 %
Kulpennor; pennor med filtspets eller annan porös spets; reservoarpennor och liknande pennor; pennor för duplicering; stiftpennor; pennskaft, pennförlängare o.d.; delar (inbegripet hylsor och hållare) till artiklar enligt detta nummer, andra än sådana som omfattas av nr 9609 som omfattas av KN-nr	
9608 10 10	30 %

Förslag till rådets förordning om att ändra förordning (EG) nr 1255/96 om tillfälligt upphävande av den gemensamma tulltaxans autonoma tullsatser för vissa industri-, jordbruks- och fiskeri-produkter

(2002/C 203 E/18)

KOM(2002) 198 slutlig

(Framlagt av kommissionen den 22 april 2002)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 26 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag, och

av följande skäl:

- (1) Det är i gemenskapens intresse att helt eller delvis tillfälligt upphäva de autonoma tullarna i Gemensamma tulltaxan för ett visst antal nya produkter som inte återfinns i bilagan till rådets förordning (EG) nr 1255/96 ⁽¹⁾.
- (2) De produkter, för vilka det inte längre är i gemenskapens intresse att bibehålla ett tillfälligt upphävande av Gemensamma tulltaxans autonoma tullar eller för vilka det är nödvändigt att ändra beskrivningen med hänsyn till den tekniska utvecklingen, bör utgå ur den förteckning som återfinns i bilagan till ovannämnda förordning.
- (3) Det är lämpligt att betrakta de produkter för vilka det är nödvändigt att ändra beskrivningen som nya produkter.
- (4) Rådets förordning (EG) nr 1255/96 bör följaktligen ändras.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilagan till förordning (EG) nr 1255/96 skall ändras på följande sätt:

1. de produkter som anges i bilaga I till den här förordningen skall införas;
2. de produkter vars nummer anges i bilaga II till den här förordningen skall utgå.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 1 juli 2002.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

⁽¹⁾ EGT L 158, 29.6.1996, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EEG) nr 2499/2001 (EGT L 340, 21.12.2001, s. 1).

BILAGA I

KN-nummer & Taric		Beskrivning	Autonom tullsats (%)
0017	ex 0811 90 95 30	Ananas (<i>Ananas comosus</i>), i bitar, fryst	0
0018	ex 0811 90 95 20	Boysenbär, frysta, utan tillsats av socker, ej föreliggande i former eller förpackningar för försäljning i detaljhandeln	0
0021	ex 1511 90 19 10 ex 1511 90 91 10 ex 1513 11 10 10 ex 1513 19 30 10 ex 1513 21 11 10 ex 1513 29 30 10	Palmolja, kokosolja (kopraolja), palmkärnolja, avsedd att användas för tillverkning av: — tekniska enbasiska fettsyror enligt nr 3823 19 10, — blandningar av metylestrar av fettsyror enligt nr 3824 90 95, — metylestrar av fettsyror enligt nr 2915 eller 2916, — stearinsyra enligt nr 3823 11 00 eller — produkter enligt nr 3401 ^(a)	0
0028	ex 2005 90 80 70	Bambuskott, beredda eller konserverade, skurna i tunna skivor, ej föreliggande i former eller förpackningar för försäljning i detaljhandeln	0
0060	ex 2850 00 20 20	Arsin	0
0117	ex 2914 29 00 20	Cyklohexadek-8-enon	0
0182	ex 2921 30 99 20	Cyklohex-1,3-ylenbis(metylamin), avsedd att användas för tillverkning av produkter för diskmaskiner ^(a)	0
0193	ex 2921 49 80 20	N-1-Naftyilanilin	0
0219	ex 2922 39 00 40	1,4-Diamino-2,3-dikloroantraquinon	0
0234	ex 2924 29 95 65	2-(4-Hydroxifenyl)acetamid	0
0321	ex 2932 29 80 70	3',6'-Bis(etylamino)-2',7'-dimetylspiro[isobensofuran-1(3H),9'=[9H]-xanten]-3-on	0
0322	ex 2933 99 90 75	2,3-Dikloropyrazin	0
0327	ex 2933 29 90 50	1,3-Dimetylimidazolidin-2-on	0
0341	ex 2933 59 95 60	2,6-Dikloro-4,8-dipiperidinopyrimido[5,4-d]pyrimidin	0
0342	ex 2933 59 95 70	N-(4-Etyl-2,3-dioxopiperazin-1-ylkarbonyl)-D-2-fenylglycin	0
0343	ex 2933 59 95 80	N-(4-Etyl-2,3-dioxopiperazin-1-ylkarbonyl)-D-2-(4-hydroxifenyl)glycin	0
0354	ex 2933 99 90 80	1-Metyltetrazol-5-tiol	0
0371	ex 2934 20 80 20	S-(1,3-Bensotiazol-2-yl)-(Z)-2-(2-aminotiazol-4-yl)-2-(metoxiimino)tioacetat	0
0372	ex 2934 99 90 60	DL-Homocysteintiolaktonhydroklorid	0
0398a	ex 3204 19 00 15	4-{4-[3-(4-Metoxifenyl)-1,3,13-dimetyl-3,13-dihydrobenso=[h]indeno[2,1-f]kromen-3-yl]fenyl}morfolin ^(a)	0
0398b	ex 3204 19 00 25	Cyclohexyl-8-methyl-2,2-diphenyl-2H-benzo[h]chromen-5-carboxylat ^(a)	0
0398c	ex 3204 19 00 35	1,3-Butyl-1,3-etoxi-6,11-dimetoxi-3,3-bis(4-metoxifenyl)-3,13-dihydrobenso=[h]indeno[2,1-f]kromen ^(a)	0
0398d	ex 3204 19 00 45	6,7-Dimetoxi-3,3-bis(4-metoxifenyl)-1,3,13-dimetyl-3,13-dihydrobenso=[h]indeno[2,1-f]kromen ^(a)	0
0406	ex 3206 19 00 10	Preparat baserade på titandioxid, innehållande minst 66 viktprocent men högst 71 viktprocent titandioxid och 1 viktprocent men högst 2 viktprocent isopropoxytitantriisostearat	0

KN-nummer & Taric		Beskrivning	Autonom tullsats (%)
0416	ex 3208 90 99 20	Lösning på basis av kemiskt modifierade naturliga polymerer, innehållande två eller flera av följande färgämnen: — 4-[4-(1,3,13-dimetyl-3-fenyl-3,13-dihydrobenso=[h]indeno[2,1-f]kromen-3-yl)fenyl]morfolin, — 4-{4-[3-(4-metoxifenyl)-1,3,13-dimetyl-3,13-dihydrobenso=[h]indeno[2,1-f]kromen-3-yl]fenyl}morfolin, — cyklohexyl-8-metyl-2,2-difenyl-2H-benso[h]kromen-5-karboxylat, — etoxikarbonylmetyl- 6-acetoxi-2,2-difenyl-2H-benso[h]kromen-5-karboxylat, — 2-pentyl-7,7-difenyl-7,8-bensokromeno[6,5-d]-1,3-dioxin-4(7H)-on, — 1,3-butyl-1,3-etoxi-6,11-dimetoxi-3,3-bis(4-metoxifenyl)-3,13-dihydrobenso=[h]indeno[2,1-f]kromen, — 3-(4-metoxifenyl)-1,3,13-dimetyl-3-fenyl-3,13-dihydrobenso=[h]indeno[2,1-f]kromen, — 6,7-dimetoxi-3,3-bis(4-metoxifenyl)-1,3,13-dimetyl-3,13-dihydrobenso=[h]indeno[2,1-f]kromen	0
0443	ex 3808 20 80 30	Preparat bestående av en suspension av pyritionzink (INN) i vatten, innehållande minst 24 viktprocent men högst 26 viktprocent pyritionzink (INN)	0
0498	ex 3824 90 99 81	Zirkon stabiliserat med kalciumoxid i form av bitar av vilket minst 94 viktprocent inte förmår passera en sikt med maskvidd av 16 mm, innehållande: — minst 92 viktprocent zirkoniumdioxid och — minst 2 viktprocent men högst 6 viktprocent kalciumoxid	0
0499	ex 3824 90 99 82 ex 3907 40 00 20	α -(2,4,6-Tribromofenyl)- ω -(2,4,6-tribromofenoxy)poly[oxi(2,6-dibromo-1,4-fenyl)isopropyliden(3,5-dibromo-1,4-fenyl)oxikarbonyl]	0
0600	ex 3905 29 00 91	Sampolymerer av vinylacetat, dibutylmaleat och akrylsyra, i form av en lösning i isopropylacetat och toluen	0
0609	ex 3906 90 90 70	Sampolymerer av etylendimetakrylat och antingen metylmetakrylat eller dodecylmetakrylat	0
0617	ex 3906 90 90 50	Polymerer av estrar av akrylsyra med minst en av följande monomerer i kolkedjan: — klorometylvinyleter, — kloroetylvinyleter, — klorometylstyren, — vinylkloroacetat, — metakrylsyra, innehållande högst 5 viktprocent av varje monomer	0
0631	ex 3907 60 80 10	Sampolymerer av tereftalsyra och isoftalsyra med etylenglykol, butan-1,4-diol och hexan-1,6-diol	0
0632	ex 3907 60 80 20	Syrabindande sampolymerer (bestämd enligt ASTM D 1434 och 3985-metoden), framställda av bensendikarboxylsyra, etylenglykol och polybutadien ersatt med hydroxygrupper	0
0639	ex 3906 90 90 80	Polydimetylsiloxan-graft-(polyakrylat; polymetakrylat)	0
0643	ex 3911 90 99 60	Kolväteprepolymerer, erhållna genom en reaktion mellan cyklopentadien och 1,3-pentadien	0
0660	ex 3917 32 31 91 ex 3917 32 99 10 ex 3926 90 99 45	Samling av värmekrympbara rör av polyeten och polyvinylacetat, ordnade parallellt med jämna mellanrum och fastsatta i ena eller båda ändarna med ett perforerat plastband, i rullar	0
0676	ex 3926 90 99 55	Platt produkt av polyeten, perforerad i båda riktningar, med en tjocklek av minst 600 μm men högst 1 200 μm och en vikt av minst 21 g/m^2 men högst 42 g/m^2	0
0731	ex 3921 14 00 10	Porös film av cellulosaregenerat, med en tjocklek av högst 350 μm	0

KN-nummer & Taric		Beskrivning	Autonom tullsats (%)
0744	ex 4007 00 00 20	Extruderad naturgummitråd, nitrosaminfri, avsedda att användas inom livsmedelsindustrin ^(a)	0
0745	ex 4007 00 00 30	Extruderad naturgummitråd, överdragen med silikon och talk	0
0753	ex 4803 00 90 10 ex 5603 13 90 80 ex 5603 93 90 30	Bondad duk av polyeten, belagd på båda sidor med bondad duk av polypropen och massa av ved, innehållande minst 45 viktprocent men högst 56 viktprocent massa av ved, med en vikt av minst 70 g/m ² men högst 90 g/m ² , i rullar, avsett att användas vid tillverkning av våtservetter ^(a)	0
0784	ex 5503 90 10 10 ex 5503 90 90 30	Acetaliserade spunna flerkomponenttextilfibrer med matrisfibrillstruktur, bestående av emulsionspolymeriserad polyvinylalkohol och polyvinylklorid	0
0826	ex 7019 12 00 15	Roving, med en längdvikt av minst 650 tex men högst 2 500 tex, överdragen med ett skikt av polyuretan, även blandat med andra material	0
0844	ex 7419 99 00 91 ex 7616 99 90 60	Skivor (s.k. targets) med deponerat material, av molybdensilicid: — innehållande högst 1 mg/kg natrium och — monterade på ett underlag av koppar eller aluminium	0
0002	ex 8408 90 31 10	Dieselmotorer med en effekt på högst 15 kW, med två eller tre cylindrar, avsett att användas vid tillverkning av temperaturkontrollsystem för montering i fordon ^(a)	0
0003	ex 8408 90 33 10	Dieselmotorer med en effekt på högst 30 kW, med 4 cylindrar, avsett att användas vid tillverkning av temperaturkontrollsystem för montering i fordon ^(a)	0
0004	ex 8414 30 99 10	Kolvkompressor med fri axel, avsett att användas vid tillverkning av temperaturkontrollsystem för montering i fordon ^(a)	0
0018	ex 8454 30 90 10	Maskiner för formsprutning av metallegeringar i tixotrop (halvfäst) form, avsett att användas för tillverkning av metalleder enligt nr 8473 30 90 eller 8529 90 40 ^(a)	0
0049	ex 8507 80 91 80	Cylindrisk nickel-hydridackumulator, med en diameter av högst 14,5 mm, avsedd att användas för tillverkning av uppladdningsbara batterier ^(a)	0
0073	ex 8522 90 98 44	Komponentsammansättning för optiska skivor, omfattande minst en optisk enhet samt likströmsmotorer, utan kapacitet för dubbelskiktinspelning	0
0113	ex 8537 10 99 93	Elektroniska styrenheter för en spänning på 12 V, avsett att användas vid tillverkning av temperaturkontrollsystem för montering i fordon ^(a)	0
0159	ex 8543 90 80 40	Katod av rostfritt stål i form av en platta försedd med stång för upphängning, även med sidbeslag av plast	0
0192	ex 9027 10 90 10	Sensorelement för gas- och rökanalys i motorfordon, huvudsakligen bestående av ett element av en zirkonimbaserad keram, innesluten i en metallkåpa	0
0193	ex 9031 80 34 30 ex 9031 80 39 50	Instrument för att mäta ett fordon's krängningsvinkel och krängningsriktning, bestående av åtminstone en krängningsgivare i form av en enkristall av kvarts, som kan kombineras med en eller flera givare, allt inneslutet i en kåpa	0
0211	ex 9613 90 00 20	Piezoelektriska tändmekanismer, även med kompletterande delar	0
0300	ex 8543 89 95 60	Temperaturkompenserade oscillatorer, med en tryckt krets på vilken är monterad minst en piezoelektrisk kristall och en justerbar kondensator, innesluten i ett hölje	0
0301	ex 8543 89 95 61	Spänningsstyrda oscillatorer (VCO), med undantag av temperaturkompenserade oscillatorer, bestående av aktiva och passiva element monterade på en tryckt krets innesluten i ett hölje	0

^(a) Kontroll av användningen för detta speciella ändamål skall verkställas enligt särskilda gemenskapsbestämmelser.

BILAGA II

KN-nummer	Taric
ex 1511 90 19	10
ex 1511 90 91	10
ex 1513 11 10	10
ex 1513 19 30	10
ex 1513 21 11	10
ex 1513 29 30	10
ex 2005 90 80	70
ex 2922 19 80	20
ex 3815 90 90	55
ex 3901 90 90	97
ex 3906 90 90	50
ex 3911 90 19	20
ex 5503 90 10	10
ex 5503 90 90	30
ex 7019 12 00	15
ex 7019 12 00	20
ex 7019 12 00	25
ex 7419 99 00	91
ex 7616 99 90	60
ex 8507 80 91	20
ex 8507 80 91	30
ex 8507 80 91	40
ex 8507 80 91	50
ex 8507 80 91	60
ex 8507 80 91	70
ex 8522 90 98	32
ex 8522 90 98	40
ex 8522 90 98	41
ex 8522 90 98	42
ex 8543 89 95	57
ex 8543 90 80	40
ex 9031 80 34	20
ex 9613 90 00	20

Förslag till rådets förordning om öppnande av en autonom tullkvot för import av nötkött av hög kvalitet

(2002/C 203 E/19)

KOM(2002) 199 slutlig — 2002/0094(ACC)

(Framlagt av kommissionen den 22 april 2002)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 133 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag, och

av följande skäl:

- (1) Med beaktande av att det ligger i gemenskapens intresse att etablera harmoniska handelsrelationer med tredjeländer och med beaktande av de svåra ekonomiska och sociala problem som drabbat vissa leverantörländer bör det, som en autonom åtgärd, öppnas en tillfällig tullkvot för import till gemenskapen av 10 000 ton färskt, kylt eller fryst nötkött av hög kvalitet.
- (2) Marknaden för nötkött håller nu på att stabiliseras. Efterfrågan från konsumenterna i gemenskapen ökar, särskilt efterfrågan på nötkött av hög kvalitet. En extra tullkvot med sänkt tullsats för nötkött av hög kvalitet skulle ligga i såväl konsumenternas som leverantörernas intresse.
- (3) Alla berörda aktörer i gemenskapen bör erbjudas lika stor och fortlöpande tillgång till kvoten och det bör säkerställas att den övervakas på lämpligt sätt. Förutsättningen för utnyttjande av kvoten bör därför vara att det kan visas upp ett äkthetsintyg avseende produkttyp och ursprung.

- (4) Enligt artikel 32 i rådets förordning (EG) nr 1254/1999 av den 17 maj 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för nötkött⁽¹⁾, skall tullkvoter för de produkter som omfattas av den här förordningen förvaltas av kommissionen i enlighet med de föreskrifter som antagits i enlighet med förfarandet i artikel 43 i förordning (EG) nr 1254/1999.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. En årlig tullkvot för import till gemenskapen av 10 000 ton, uttryckt i produktvikt, färskt, kylt eller fryst nötkött av hög kvalitet med KN-nummer 0201 30 00, 0202 30 90, 0206 10 95 och 0206 29 91 i Gemensamma tulltaxan öppnas härmed.
2. Den tullsats som skall tillämpas för kvoten skall vara 20 % av värdet.
3. Kvoten skall löpa från och med den 1 juli 2002 till och med den 30 juni 2003.

Artikel 2

Tillämpningsföreskrifter för denna förordning, som skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 43 i förordning (EG) nr 1254/1999, skall inbegripa bestämmelser om att det vid utnyttjandet av den kvot som avses i artikel 1 skall visas upp ett äkthetsintyg avseende produkttyp och ursprung.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

⁽¹⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 21. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 2345/2001 (EGT L 315, 1.12.2001, s. 29).

Förslag till rådets beslut om gemenskapens ståndpunkt beträffande inrättandet av en gemensam rådgivande kommitté om vilket beslut skall fattas av det associeringsråd som inrättats genom Europaavtalet mellan Europeiska gemenskaperna och Slovakiska republiken

(2002/C 203 E/20)

KOM(2002) 200 slutlig — 2002/0093(ACC)

(Framlagt av kommissionen den 23 april 2002)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, Fördraget om upprättandet av Europeiska kol- och stål gemenskapen och Fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen (Euratom),

med beaktande av artikel 300.2 andra och tredje styckena i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av artikel 2.1 i rådets och kommissionens beslut av den 19 december 1994 om slutande av ett Europaavtal om upprättande av en associering mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater, å ena sidan, och Slovakien, å andra sidan,

med beaktande av kommissionens förslag, och

av följande skäl:

- (1) Enligt artikel 109 i Europaavtalet kan associeringsrådet besluta att inrätta andra särskilda kommittéer och organ som kan bistå vid utförandet av dess uppgifter.

- (2) Dialog och samarbete mellan de regionala och lokala myndigheterna i Europeiska unionen och i Slovakien kan bidra väsentligt till att Europaavtalet genomförs till alla delar.

- (3) Detta samarbete bör bedrivas mellan ledamöterna av Europeiska gemenskapernas regionkommitté, å ena sidan, och ledamöterna av den slovakiska sambandskommittén för samarbete med Europeiska gemenskapernas regionkommitté, å andra sidan.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Enda artikel

Den ståndpunkt som gemenskapen skall inta inom det associeringsråd som inrättats genom artikel 104 i Europaavtalet om upprättande av en associering mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater, å ena sidan, och Slovakien, å andra sidan, beträffande inrättandet av en gemensam rådgivande kommitté skall grunda sig på det utkast till associeringsrådets beslut som är fogat till det här beslutet som bilaga.

UTKAST

Beslut nr .../2002 av associeringsrådet mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater, å ena sidan, och Slovakiska republiken, å andra sidan om ändring av beslut nr 1/1995 rörande antagande av associeringsrådets arbetsordning, genom inrättande av en gemensam rådgivande kommitté mellan Regionkommittén och den slovakiska sambandskommittén för samarbete med Regionkommittén

ASSOCIERINGSRÅDET HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av Europaavtalet om upprättande av en associering mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater, å ena sidan, och Slovakien, å andra sidan⁽¹⁾, särskilt artikel 109 i detta, och

av följande skäl:

- (1) Dialog och samarbete mellan de regionala och lokala myndigheterna i Europeiska gemenskapen och i Slovakien kan

bidra väsentligt till utvecklingen av förbindelserna dem emellan och till den europeiska integrationen.

- (2) Detta samarbete bör ske mellan Regionkommittén, å ena sidan, och den slovakiska sambandskommittén för samarbetet med Regionkommittén, å andra sidan, och möjliggöras genom inrättandet av en gemensam rådgivande kommitté.

- (3) Detta innebär att associeringsrådets arbetsordning, som antogs genom beslut nr 1/95, bör ändras.

⁽¹⁾ EGT L 360, 31.12.1994, s. 2.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Följande artiklar skall läggas till i associeringsrådets arbetsordning:

”Artikel 19

Härmed inrättas en gemensam rådgivande kommitté (nedan kallad ’kommittén’) med uppgift att bistå associeringsrådet i syfte att främja dialog och samarbete mellan de regionala och lokala myndigheterna i Europeiska gemenskapen och i Slovakien. Dialogen och samarbetet skall särskilt inriktas på att

1. förbereda de slovakiska regionerna och lokala myndigheterna för verksamheten inom ramen för ett framtida medlemskap i Europeiska unionen,
2. förbereda de slovakiska regionerna och lokala myndigheterna för deltagande i Regionkommitténs arbete efter Slovakiens anslutning,
3. utbyta information om aktuella frågor av ömsesidigt intresse, särskilt om det aktuella läget beträffande EU:s regionalpolitik och anslutningsprocessen samt förbereda de slovakiska regionerna och lokala myndigheterna för politikområdena i fråga,
4. främja en multilateral strukturerad dialog mellan slovakiska regioner och lokala myndigheter och regioner och lokala myndigheter i EU:s medlemsstater, även genom nätverkssamarbete på särskilda områden där direkta kontakter och samarbete mellan regioner och lokala myndigheter i Slovakien respektive i EU:s medlemsstater kan vara det effektivaste sättet att lösa vissa problem,
5. möjliggöra ett regelbundet informationsutbyte om interregionalt samarbete mellan regionala och lokala myndigheter i Slovakien och i medlemsstaterna,
6. främja erfarenhets- och kunskapsutbyte om regionalpolitik och strukturåtgärder mellan slovakiska regioner och lokala myndigheter och regioner och lokala myndigheter i EU:s medlemsstater, särskilt utbyte av kunskaper och metoder när det gäller utarbetande av regionala och lokala utvecklingsplaner eller utvecklingsstrategier och den mest effektiva användningen av strukturfonderna,
7. genom informationsutbyte bistå slovakiska regionala och lokala myndigheter i det praktiska genomförandet av subsidiaritetsprincipen på alla områden på regional och lokal nivå, och

8. diskutera alla andra relevanta frågor som tas upp av någon av parterna, allteftersom dessa uppkommer i samband med genomförandet av Europaavtalet och inom ramen för strategin inför anslutningen.

Artikel 20

Kommittén skall bestå av åtta företrädare för Regionkommittén, å ena sidan, och åtta företrädare för den slovakiska sambandskommittén för samarbete med Regionkommittén, å andra sidan. Ett lika stort antal ersättare skall utses.

Kommittén skall utföra sina uppgifter på grundval av det samråd som begärts av associeringsrådet eller, när det gäller att främja dialogen mellan regionala och lokala myndigheter, på eget initiativ.

Kommittén får utfärda rekommendationer till associeringsrådet.

Ledamöterna skall utses så att kommittén så långt som möjligt återspeglar de olika nivåerna av regionala och lokala myndigheter både i Europeiska gemenskapen och i Slovakien.

Kommittén skall själv fastställa sin arbetsordning.

Kommittén skall i sin arbetsordning fastställa hur ofta den skall sammanträda.

Ordförandeskapet i kommittén skall innehas gemensamt av en ledamot av Europeiska gemenskapens regionkommitté och en ledamot av den slovakiska sambandskommittén för samarbete med Regionkommittén.

Artikel 21

Regionkommittén och den slovakiska sambandskommittén för samarbete med Regionkommittén skall var för sig stå för sina kostnader i samband med deltagandet i kommitténs sammanträden när det gäller utgifter för personal, resor och uppehälle liksom för porto- och telekostnader.

Regionkommittén skall stå för kostnaderna för tolkning vid sammanträdena och för översättning och mångfaldigande av handlingar, med undantag för kostnaderna för tolkning eller översättning till eller från slovakiska, vilka den slovakiska sambandskommittén för samarbete med Regionkommittén skall stå för.

Övriga kostnader för de praktiska arrangemangen i samband med ett sammanträde skall den part som är värd för sammanträdet stå för.”

Artikel 2

Detta beslut träder i kraft den första dagen i den andra månaden efter det att det har antagits.

Förslag till Europaparlamentets och rådets beslut om ändring av beslut nr 253/2000/EG om att inrätta den andra etappen av gemenskapens åtgärdsprogram för utbildning "Sokrates"

(2002/C 203 E/21)

KOM(2002) 193 slutlig — 2002/0101(COD)

(Framlagt av kommissionen den 29 april 2002)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artiklarna 149 och 150 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget, och

av följande skäl:

(1) I punkt B.2 i avsnitt IV i bilagan till Europaparlamentets och rådets beslut nr 253/2000/EG ⁽¹⁾ anges att gemenskapsstödet för genomförandet av de projekt som väljs ut för finansiering inom programmet i regel inte får överstiga 75 %, utom för kompletterande åtgärder.

(2) I Europaparlamentets och rådets beslut nr 819/95/EG av den 14 mars 1995 om fastställande av gemenskapens åtgärdsprogram Sokrates ⁽²⁾ föreskrevs ingen miniminivå för samfinansieringen.

(3) Projekt som ingår i den decentraliserade verksamheten i programmet kan inte genomföras utan ett betydande bidrag i form av arbetstid och infrastrukturstöd från de organisationer som medverkar i projektpartnerskapet. Det EU-bidrag som beviljas till dessa projekt täcker inte kostnader för sådan personal, men kan däremot täcka upp till 100 % av övriga kostnader som uppkommer vid genomförandet av projektet.

⁽¹⁾ EGT L 28, 3.2.2000, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 87, 20.4.1995, s. 10, senast ändrat genom beslut nr 68/2000/EG (EGT L 10, 14.1.2000, s. 1).

(4) Målgruppen för dessa projekt är främst små institutioner som till exempel skolor och inrättningar för vuxenutbildning, vilka i regel har begränsade administrativa resurser.

(5) Gemenskapen har inte tidigare krävt att institutioner som deltar i projekt som ingår i den decentraliserade verksamheten i programmet skall lämna uppgifter om kostnader för den personal de anställer för genomförandet av projektet.

(6) De belopp som beviljas som EU-bidrag till projekt som ingår i den decentraliserade verksamheten i programmet är små, i genomsnitt 3 315 euro under 2000.

(7) Europaparlamentet har i sin resolution av den 28 februari 2002 om genomförandet av Sokrates-programmet uttryckt oro över den oproportionerligt betungande administrativa bördan för de som söker små bidrag, särskilt inom Comenius-verksamheten, och har begärt att kommissionen skall föreslå de ändringar i lagstiftningen som krävs för att man skall kunna avskaffa samfinansieringskravet för sådana bidrag.

(8) I vitboken om reformen av kommissionen – del II – handlingsplan ⁽³⁾, förbinder sig kommissionen att förbättra och förenkla sina interna och externa rutiner gentemot andra institutioner, medlemsstaterna och medborgarna.

(9) Det är inte förenligt med principerna om förenkling och proportionalitet att tillämpa ett nytt krav på att de institutioner som deltar i projekt inom den decentraliserade verksamheten i programmet skall redovisa kostnaderna för den personal de anställer för genomförandet av verksamheten, endast för att visa att EU-bidraget i regel inte överstiger 75 % av de totala projektkostnaderna.

(10) Bestämmelserna i första stycket i punkt B.2 i avsnitt IV i bilagan till beslut nr 253/2000/EG bör därför ändras för att möjliggöra en lämplig flexibel tillämpning av kravet på samfinansiering.

⁽³⁾ KOM(2000) 200 slutlig.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Första stycket i punkt B.2 i avsnitt IV i bilagan till beslut nr 253/2000/EG skall ersättas med följande:

”I regel skall det ekonomiska stöd från gemenskapen som beviljas för projekt inom programmet delvis kompensera de kostnader som beräknas vara nödvändiga för att genomföra de berörda aktiviteterna, och stödet får omfatta högst tre år, med förbehåll för en periodisk översyn av uppnådda resultat. I enlighet med samfinansieringsprinci-

pen kan bidragsmottagarens bidrag bestå i att tillhandahålla personal och/eller nödvändig infrastruktur för programmets genomförande. Stöd kan beviljas på förhand så att förberedande besök kan göras med avseende på de berörda projekten.”

Artikel 2

Detta beslut träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Förslag till rådets beslut om ändring av beslut 97/788/EG med avseende på giltighetstiden

(2002/C 203 E/22)

KOM(2002) 216 slutlig

(Framlagt av kommissionen den 2 maj 2002)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets direktiv 70/457/EEG av den 29 september 1970 om den gemensamma sortlistan för arter av lantbruksväxter ⁽¹⁾, särskilt artikel 21.1 b i detta,med beaktande av rådets direktiv 70/458/EEG av den 29 september 1970 om saluföring av utsäde av köksväxter ⁽²⁾, särskilt artikel 32.1 b i detta,

med beaktande av kommissionens förslag, och

av följande skäl:

- (1) Genom rådets beslut 97/788/EG av den 17 november 1997 om likvärdighet av kontroller i tredje land av förfaranden för upprätthållande av sorter ⁽³⁾ fastställs det att officiella kontroller som genomförts i vissa tredjeländer visat att förfaranden för upprätthållande av sorter ger samma garantier som kontroller genomförda av medlemsstaterna. Det beslutet upphörde att gälla för vissa tredjeländer den 30 juni 1999 och för andra tredjeländer kommer det att upphöra att gälla den 30 juni 2002.
- (2) Det tycks som om de kontroller som utförs i de tredjeländer som avses i beslut 97/788/EEG fortfarande ger samma garantier som de som utförs av medlemsstaterna.
- (3) Beslut 97/788/EG bör följaktligen ändras i enlighet härmed.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Artikel 3 i beslut 97/788/EG skall ersättas med följande:

"Artikel 3

Detta beslut skall gälla från och med den 1 juli 1997 till och med den 30 juni 1999 och från och med (datum för antagande av beslut .../2002/EG) till den 30 juni 2005 för Republiken Korea och Förbundsrepubliken Jugoslavien, och från och med den 1 juli 1997 till och med den 30 juni 2005 för övriga tredjeländer som förtecknas i bilagan."

Artikel 2

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

⁽¹⁾ EGT L 225, 12.10.1970, s. 1. Direktivet senast ändrat genom direktiv 98/96/EG (EGT L 25, 1.2.1999, s. 27).

⁽²⁾ EGT L 225, 12.10.1970, s. 7. Direktivet senast ändrat genom direktiv 98/96/EG.

⁽³⁾ EGT 322, 25.11.1997, s. 39.

Ändrat förslag till rådets direktiv om rätt till familjeåterförening ⁽¹⁾

(2002/C 203 E/23)

KOM(2002) 225 slutlig — 1999/0258(CNS)

(Framlagt av kommissionen den 2 maj 2002)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 63 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande, och

av följande skäl:

- (1) För att gradvis inrätta ett område med frihet, säkerhet och rättvisa föreskrivs i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen dels åtgärder för att säkerställa den fria rörligheten för personer, tillsammans med direkt relaterade stödåtgärder avseende kontroller vid yttre gränser, asyl och invandring, dels andra åtgärder som rör asyl, invandring och skydd av rättigheter för medborgare i tredje land.
- (2) I artikel 63.3 i EG-fördraget föreskrivs att rådet skall besluta om åtgärder som avser invandringspolitiken. I artikel 63.3 a anges bland annat att rådet skall besluta om åtgärder på området för villkor för inresa och bosättning samt normer för medlemsstaternas förfaranden för att utfärda visering och uppehållstillstånd för längre tid, däribland sådana som avser familjeåterförening.
- (3) Åtgärderna avseende familjeåterförening bör överensstämma med den skyldighet att skydda familjen och att respektera familjelivet som har stadfäst i en rad folkrättsliga instrument. Detta direktiv respekterar de grundläggande rättigheter och iakttar de principer som erkänns såsom allmänna gemenskapsrättsliga principer, bland annat i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.
- (4) Europeiska rådet erkände vid sitt särskilda möte i Tammerfors den 15 och 16 oktober 1999 behovet av tillnärmning av nationell lagstiftning om villkoren för rätt till inresa och vistelse för medborgare i tredje land, grundad på såväl en gemensam bedömning av den ekonomiska och demografiska utvecklingen i unionen som situationen i ursprungsländerna. Europeiska rådet uppmanade därför rådet att, på grundval av förslag från kommissionen, snabbt fatta beslut om detta. I dessa beslut bör hänsyn inte bara tas till varje medlemsstats kapacitet att ta emot flyktingar utan även till dess historiska och kulturella band med ursprungsländerna.
- (5) För att bedöma migrationsflödena och förbereda rådets åtgärder är det viktigt att kommissionen förfogar över statistik och uppgifter om laglig invandring av medborgare i tredje land till varje medlemsstat, bland annat när det gäller antal utfärdade uppehållstillstånd, deras art och giltighetstid. Därför bör medlemsstaterna ställa nödvändiga upplysningar och nödvändig information till kommissionens förfogande på regelbunden basis och utan dröjsmål.
- (6) Vid sitt särskilda möte i Tammerfors den 15 och 16 oktober 1999 konstaterade Europeiska rådet att Europeiska unionen måste säkerställa en rättvis behandling av medborgare i tredje land som lagligen vistas på medlemsstaternas territorium och att en mer kraftfull integrationspolitik bör syfta till att ge dem rättigheter och skyldigheter som är jämförbara med EU-medborgarnas.
- (7) Vid mötet i Laeken den 14 och 15 december 2001 bekräftade Europeiska rådet på nytt sitt åtagande i fråga om de politiska riktlinjer och mål som fastställdes i Tammerfors och noterade att det behövs nya uppslag och riktlinjer för att inhämta eftersläpningarna på vissa områden. Europeiska rådet bekräftade att en genuint gemensam invandringspolitik förutsätter att det inrättas gemensamma normer för familjeåterförening och uppmanade kommissionen att lägga fram ett ändrat förslag på detta område.
- (8) Familjeåterförening är ett nödvändigt medel för att möjliggöra familjelivet. Det bidrar till att skapa en social och kulturell stabilitet som underlättar tredjelandsmedborgarnas integrering i medlemsstaterna, vilket även främjar den ekonomiska och sociala sammanhållningen, ett av gemenskapens grundläggande mål som anges i artiklarna 2 och 3.1 k i fördraget.
- (9) För att säkerställa skyddet för familjen och bevarandet eller skapandet av familjelivet, bör de materiella villkoren för utövandet av rätten till familjeåterförening fastställas enligt gemensamma kriterier.

⁽¹⁾ EGT C 62 E, 27.2.2001, s. 99.

(10) Situationen för flyktingar kräver särskild uppmärksamhet, av de skäl som tvingat dem att fly från sitt land och hindrar dem från att leva ett familjeliv där. Deras rätt till familjeåterförening bör därför regleras av förmånligare villkor.

(11) Familjeåterförening avser medlemmarna i kärnfamiljen, det vill säga make/maka och underåriga barn. Medlemsstaterna får själva bestämma om de vill utvidga denna krets och bevilja familjeåterförening även för släktingar i uppstigande led, myndiga barn och ogifta partner.

(12) Det bör införas ett system med förfaranderegler för prövning av ansökan om familjeåterförening och för familjemedlemmars inresa och vistelse. Dessa förfaranden måste vara effektiva och genomförbara i förhållande till den normala arbetsbelastningen vid medlemsstaternas myndigheter, samt tillåta insyn och vara rättvisa för att ge de berörda personerna adekvat rättssäkerhet.

(13) Familjemedlemmarnas integrering bör främjas. De bör därför, efter att ha vistats i medlemsstaten under en viss tid, få en självständig ställning som är oberoende av den person som har ansökt om familjeåterförening. De bör få tillträde till undervisning, anställning och yrkesutbildning på samma villkor som den som har ansökt om familjeåterförening.

(14) Lämpliga, proportionella och avskräckande åtgärder bör vidtas för att förebygga och bestraffa kringgående av reglerna och förfarandena för familjeåterförening.

(15) Eftersom målen för detta direktiv, nämligen att införa en rätt till familjeåterförening för tredjelandsmedborgare som skall utövas enligt gemensamma regler, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och de därför, på grund av åtgärdens omfattning eller verkningar, bättre kan uppnås på gemenskapsnivå, kan gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går förordningen inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

Allmänna bestämmelser

Artikel 1

Syftet med detta direktiv är att fastställa vilka villkor som gäller för utövandet av rätten till familjeåterförening för tredjelandsmedborgare som vistas lagligen på medlemsstaternas territorier.

Artikel 2

I detta direktiv avses med

- a) *tredjelandsmedborgare*: personer som inte är unionsmedborgare enligt artikel 17.1 i fördraget, inbegripet statslösa personer,
- b) *flykting*: tredjelandsmedborgare eller statslösa personer som beviljats flyktingstatus enligt konventionen angående flyktingars rättsliga ställning av den 28 juli 1951, ändrad genom New York-protokollet av den 31 januari 1967,
- c) *den som ansöker om familjeåterförening (sökande)*: en tredjelandsmedborgare som vistas lagligen i en medlemsstat och som ansöker om att återförenas med sina familjemedlemmar,
- d) *familjeåterförening*: inresa och vistelse i en medlemsstat för familjemedlemmar till en tredjelandsmedborgare som vistas lagligen i den medlemsstaten, för att upprätthålla familjeenheten, oavsett om familjebanden knutits före eller efter sökandens inresa,
- e) *uppehållstillstånd*: varje tillstånd, oberoende av dess beteckning, som utfärdas av en medlemsstat och som ger innehavaren rätt att vistas på den medlemsstatens territorium. Definitionen innefattar inte tillstånd att tillfälligt vistas på en medlemsstats territorium som utfärdas i avvaktan på att en asylansökan eller en ansökan om uppehållstillstånd prövas.

Artikel 3

1. Detta direktiv är tillämpligt när den som ansöker om familjeåterförening är en tredjelandsmedborgare som vistas lagligen i en medlemsstat, innehar ett uppehållstillstånd med en giltighetstid på minst ett år som utfärdats av denna medlemsstat och har välgrundade utsikter att få ett varaktigt uppehållstillstånd, om hans eller hennes familjemedlemmar är tredjelandsmedborgare, oberoende av deras rättsliga ställning.

2. Detta direktiv är inte tillämpligt när den som ansöker om familjeåterförening är

- a) en tredjelandsmedborgare som ansöker om att beviljas flyktingstatus och vars ansökan ännu inte har lett till ett slutligt beslut,
- b) en tredjelandsmedborgare som har tillstånd att vistas i en medlemsstat med stöd av ett tillfälligt skydd eller som ansöker om att få vistas i medlemsstaten i avvaktan på ett beslut om sin ställning,

- c) en tredjelandsmedborgare som har tillstånd att vistas i en medlemsstat med stöd av subsidiära former av skydd enligt internationella förpliktelser, nationell lagstiftning eller praxis i medlemsstaterna, eller som har ansökt om uppehållstillstånd av denna anledning och som avvaktar ett beslut om sin ställning.
3. Detta direktiv är inte tillämpligt på familjemedlemmar till unionsmedborgare.
4. Detta direktiv påverkar inte förmånligare bestämmelser i
- a) bilaterala och multilaterala avtal mellan gemenskapen eller gemenskapen och dess medlemsstater å ena sidan och tredje länder å andra sidan,
- b) Europeiska sociala stadgan av den 18 oktober 1961, den reviderade Europeiska sociala stadgan av den 3 maj 1987 och den europeiska konventionen om migrerande arbetstagares ställning av den 24 november 1977.
5. Detta direktiv påverkar inte medlemsstaternas möjligheter att anta eller behålla förmånligare bestämmelser för de personer direktivet gäller.
6. Artiklarna 4.1, 2, 3 och 7.1 c andra stycket samt artikel 8 i detta direktiv får inte leda till att det införs mindre förmånliga villkor än dem som finns i varje medlemsstat när direktivet antas.

KAPITEL II

Familjemedlemmar

Artikel 4

1. Medlemsstaterna skall, enligt detta direktiv och med iakttagande av villkoren i kapitel IV, tillåta inresa och vistelse för följande familjemedlemmar:
- a) Sökandens make/maka.
- b) Underåriga barn till sökanden och dennes make/maka, inbegripet barn som har adopterats i enlighet med ett beslut som har fattats av den berörda medlemsstatens behöriga myndighet eller ett beslut som är automatiskt verkställbart enligt den medlemsstatens internationella förpliktelser eller som måste erkännas enligt internationella förpliktelser.
- c) Underåriga barn, inbegripet barn som har adopterats av sökanden eller dennes make/maka, om en av de två har vårdnad om och försörjningsansvar för barnet. Medlemsstaterna får tillåta familjeåterförening för barn som står under gemensam vårdnad, under förutsättning att den andra vårdnadshavaren har lämnat sitt medgivande.

Underåriga barn enligt punkt 1 b och c får inte ha uppnått legal myndighetsålder i den berörda medlemsstaten och får inte vara gifta.

När ett barn är över tolv år får medlemsstaterna med avvikelse från detta, innan de ger barnet tillstånd till inresa och vistelse enligt detta direktiv, pröva om barnet uppfyller ett kriterium om integration, om deras lagstiftning vid den tidpunkt då detta direktiv antas föreskriver en sådan prövning.

2. Medlemsstaterna får i lag eller annan författning, enligt detta direktiv och med iakttagande av villkoren i kapitel IV, tillåta inresa och vistelse för följande familjemedlemmar:

- a) Släktingar i rakt uppstigande led av första graden till sökanden eller dennes make/maka, om de är beroende av dem för sin försörjning och saknar annat nödvändigt familjemässigt stöd i ursprungslandet.
- b) Ogifta myndiga barn till sökanden eller dennes make/maka, om de av hälsoskäl objektivt sett inte kan försörja sig själva.

3. Medlemsstaterna får i lag eller annan författning, enligt detta direktiv och med iakttagande av villkoren i kapitel IV, tillåta inresa och vistelse för en ogift partner som är tredjelandsmedborgare och som har ett vederbörligen bevisat varaktigt förhållande med sökanden eller för en tredjelandsmedborgare som har familjeband med sökanden i form av ett registrerat partnerskap enligt artikel 5.2 samt för ogifta underåriga barn, även adopterade barn, till dessa personer.

4. Vid polygama äktenskap där sökanden redan har en make/maka som bor tillsammans med honom/henne på en medlemsstats territorium, skall den berörda medlemsstaten inte tillåta inresa och vistelse för en annan make/maka och inte heller för dennes barn, med förbehåll för bestämmelserna i 1989 års konvention om barnets rättigheter.

5. Medlemsstaterna får begära att sökanden och dennes make/maka har uppnått en viss lägsta ålder, som dock inte får överstiga den legala myndighetsåldern, innan maken/makan kan återförenas med sökanden.

KAPITEL III

Inlämnande och prövning av ansökan

Artikel 5

1. Medlemsstaterna skall bestämma om en ansökan till de behöriga myndigheterna i den berörda medlemsstaten om inresa och vistelse för familjeåterförening skall lämnas in av den som ansöker om familjeåterförening eller av dennes familjemedlemmar.

2. Ansökan skall åtföljas av resehandlingar för familjemedlemmarna samt skriftliga bevis för familjebanden och för att villkoren i artiklarna 4 och 6 och, i förekommande fall, artiklarna 7 och 8 är uppfyllda.

För att styrka familjebanden får medlemsstaterna hålla samtal med sökanden och dennes familjemedlemmar och göra de utredningar som bedöms nödvändiga.

Vid prövningen av en ansökan avseende sökandens ogifta partner skall medlemsstaterna vid bedömningen av om det finns ett varaktigt förhållande beakta omständigheter som att det finns ett gemensamt barn, ett tidigare samboende, ett registrerat partnerskap eller andra tillförlitliga bevismedel.

3. Ansökan skall lämnas in när familjemedlemmarna befinner sig utanför den medlemsstat på vars territorium sökanden vistas.

Med avvikelse från denna bestämmelse får en medlemsstat i lämpliga fall godta en ansökan som lämnas in när familjemedlemmarna redan befinner sig på dess territorium.

4. Så snart som möjligt och under alla omständigheter senast nio månader efter det att ansökan har lämnats in, skall medlemsstatens behöriga myndigheter skriftligen underrätta sökanden/familjemedlemmarna om det beslut som berör dem.

Om prövningen av ansökan är av komplicerad natur, får tidsfristen i första stycket i undantagsfall förlängas, men den får aldrig överstiga tolv månader.

Ett beslut om avslag skall motiveras. Följderna av att ett beslut inte har fattats när tidsfristen i första stycket löper ut skall regleras av den berörda medlemsstatens nationella lagstiftning.

5. Vid prövningen av ansökan skall medlemsstaterna ta vederbörlig hänsyn till att underåriga barns intresse skall komma i främsta rummet i enlighet med 1989 års konvention om barnets rättigheter.

KAPITEL IV

Nödvändiga villkor för utövandet av rätten till familjeåterförening

Artikel 6

1. Medlemsstaterna får avslå en ansökan om inresa och vistelse för en av familjemedlemmarna av hänsyn till allmän ordning, inre säkerhet och allmän hälsa.

2. Medlemsstaterna får återkalla uppehållstillstånd eller avslå en ansökan om förnyelse av uppehållstillstånd för en familjemedlem av hänsyn till allmän ordning, inre säkerhet och allmän hälsa.

3. Hänsyn till allmän ordning eller inre säkerhet skall grunda sig uteslutande på den berörda familjemedlemmens eget uppförande.

4. Den berörda medlemsstatens behöriga myndighet får inte avslå en ansökan om förnyelse av ett uppehållstillstånd eller avvisa eller utvisa någon från territoriet endast på grund av sjukdom eller invaliditet som har uppkommit efter det att uppehållstillståndet utfärdades.

Artikel 7

1. När ansökan om familjeåterförening lämnas in får den berörda medlemsstaten begära att sökanden eller familjemedlemmarna lägger fram bevis för att sökanden har

- a) en bostad som anses normal för en familj av jämförbar storlek i samma område och som uppfyller medlemsstatens gällande allmänna bestämmelser om säkerhet och sanitära förhållanden,
- b) en heltäckande sjukförsäkring i den berörda medlemsstaten, som omfattar sökanden och hans eller hennes familjemedlemmar,
- c) stabila tillgångar som överstiger eller är lika stora som den nivå under vilken den berörda medlemsstaten får bevilja socialbidrag. Om detta stycke inte kan tillämpas, skall sökandens tillgångar överstiga eller vara lika stora som den lägsta folkpension som betalas ut av den berörda medlemsstaten. Kriteriet om stabila tillgångar skall bedömas på grundval av tillgångarnas art och regelbundenhet.

Medlemsstaten får kräva att sökanden uppfyller villkoren i första stycket vid den tidpunkt då familjemedlemmarnas uppehållstillstånd förnyas för första gången.

Om sökanden inte uppfyller villkoren, skall medlemsstaterna beakta familjemedlemmarnas bidrag till hushållets inkomster.

2. Medlemsstaterna får uppställa villkoren i punkt 1 om bostad, sjukförsäkring och tillgångar endast för att säkerställa att sökanden har förmåga att försörja sin återförenade familj utan att ta offentliga medel i anspråk. Villkoren får inte leda till diskriminering mellan medlemsstatens medborgare och tredjelandsmedborgare.

Artikel 8

Medlemsstaterna får kräva att sökanden skall ha vistats lagligen på deras territorium under en period som inte får överstiga två år innan han eller hon kan återförenas med sina familjemedlemmar.

Om en medlemsstats befintliga lagstiftning på området för familjeåterförening vid den tidpunkt då direktivet antas beaktar medlemsstatens mottagningskapacitet, får medlemsstaten med avvikelse från första stycket införa en väntetid på högst tre år mellan inlämnandet av en ansökan om familjeåterförening och utfärdandet av ett uppehållstillstånd för familjemedlemmarna.

KAPITEL V

Familjeåterförening för flyktingar

Artikel 9

1. Bestämmelserna i detta kapitel är tillämpliga på familjeåterförening för flyktingar.

2. Medlemsstaterna får begränsa tillämpningen av bestämmelserna i detta kapitel till flyktingar vilkas familjeband har knutits innan de tillerkändes flyktingstatus.

Artikel 10

1. Vad gäller definitionen av familjemedlemmar är bestämmelserna i artikel 4 tillämpliga, med undantag för artikel 4.1 c tredje stycket, som inte är tillämpligt på barn till flyktingar.

2. Medlemsstaterna får tillåta familjeåterförening för andra familjemedlemmar än dem som anges i artikel 4, om de är beroende av flyktingen för sin försörjning.

3. Om en flykting är underårig utan medföljande vuxen får medlemsstaterna

- a) tillåta inresa och vistelse i familjeåterföreningssyfte för släktingar i rakt uppstigande led av första graden utan att tillämpa villkoren i artikel 4.2 a,
- b) tillåta inresa och vistelse i familjeåterföreningssyfte för flyktingens legala vårdnadshavare eller varje annan familjemedlem, om flyktingen inte har några släktingar i rakt uppstigande led eller om de inte kan hittas.

Artikel 11

1. Vad gäller inlämnandet och prövningen av ansökan är bestämmelserna i artikel 6 tillämpliga, med förbehåll för punkt 2.

2. Om en flykting inte kan styrka sina familjeband, skall medlemsstaten pröva andra bevis för att sådana band föreligger. Ett beslut om avslag på ansökan får inte uteslutande bygga på avsaknad av bevisning.

Artikel 12

1. Med avvikelse från artikel 7 får medlemsstaterna i samband med ansökningar som rör sådana familjemedlemmar som avses i artikel 4.1 inte kräva att flyktingen eller dennes familje-

medlemmar skall styrka att de uppfyller villkoren i fråga om bostad, sjukförsäkring och stabila tillgångar.

2. Med avvikelse från artikel 8 får medlemsstaterna inte kräva att flyktingen skall ha vistats på deras territorium under en viss tid innan han eller hon kan återförenas med sina familjemedlemmar.

KAPITEL VI

Inresa och vistelse för familjemedlemmar

Artikel 13

1. När ansökan om inresa för familjeåterförening har godkänts, skall den berörda medlemsstaten ge familjemedlemmarna tillstånd till inresa. Medlemsstaten skall därvid underlätta för dessa personer att erhålla de viseringar som krävs.

2. Den berörda medlemsstaten skall för familjemedlemmarna utfärda ett uppehållstillstånd, som kan förnyas och som har samma giltighetstid som sökandens uppehållstillstånd.

Om sökanden innehar ett uppehållstillstånd med lång giltighetstid skall medlemsstaterna utfärda ett uppehållstillstånd med begränsad giltighetstid på minst ett år, som kan förnyas, för dennes familjemedlemmar till dess att de uppfyller villkoren i direktiv .../EG för att i sin tur förvärva ställning som varaktigt bosatt.

Artikel 14

1. Sökandens familjemedlemmar har samma rätt som sökanden att få tillträde till

- a) utbildning,
- b) anställning eller egen företagsverksamhet,
- c) yrkesvägledning, yrkesutbildning, fortbildning och omskolning.

2. Medlemsstaterna får begränsa tillträdet till anställning eller egen företagsverksamhet för sådana släktingar i uppstigande led och myndiga barn som avses i artikel 4.2.

Artikel 15

1. Senast efter fem års vistelse, och under förutsättning att familjebanden kvarstår, har make/maka eller ogift partner samt barn som har uppnått myndig ålder rätt till ett självständigt uppehållstillstånd, som är oberoende av sökandens uppehållstillstånd.

2. Medlemsstaterna får bevilja ett självständigt uppehållstillstånd för myndiga barn och sådana släktingar i uppstigande led som avses i artikel 4.2.

3. Om personer som rest in i medlemsstaten för familjeåterförening blir änklingar/änkor, skiljer sig, separerar eller om deras släktingar i upp- eller nedstigande led avlider, får de beviljas ett självständigt uppehållstillstånd. Medlemsstaterna skall anta bestämmelser som garanterar att självständiga uppehållstillstånd utfärdas i särskilt ömmande fall.

KAPITEL VII

Påföljder och rättsmedel

Artikel 16

1. Medlemsstaterna får avslå en ansökan om inresa och vistelse för familjeåterförening eller, i förekommande fall, återkalla ett uppehållstillstånd eller avslå en ansökan om förnyelse av uppehållstillstånd för en familjemedlem i följande fall:

- a) Om villkoren i detta direktiv inte är uppfyllda eller inte längre är uppfyllda.
- b) Om sökanden och dennes familjemedlemmar inte eller inte längre har ett faktiskt äktenskaps- eller familjeliv.
- c) Om det kan konstateras att sökanden eller dennes ogifta partner är gift eller har ett varaktigt förhållande med en annan person.

2. Medlemsstaterna får även avslå en ansökan om inresa och vistelse för familjeåterförening, återkalla ett uppehållstillstånd eller avslå en ansökan om förnyelse av uppehållstillstånd om det är fastställt

- a) att falska eller vilseledande uppgifter eller falska eller förfälskade handlingar har använts, eller att tillstånd har erhållits genom vilseledande eller på andra olagliga sätt,
- b) att ett äktenskap eller partnerskap har ingåtts eller en adoption har utförts uteslutande för att ge den berörda personen möjlighet att resa in och vistas i en medlemsstat.

3. Medlemsstaterna får återkalla ett uppehållstillstånd eller avslå en ansökan om förnyelse av uppehållstillstånd för en familjemedlem om sökanden inte längre vistas i medlemsstaten och familjemedlemmen ännu inte har rätt till ett självständigt uppehållstillstånd enligt artikel 15.

4. Medlemsstaterna får utföra särskilda kontroller när det finns välgrundade misstankar om vilseledande eller skenäktenskap, skenpartnerskap eller skenadoption enligt definitionen i punkt 2. Särskilda kontroller får även utföras när familjemedlemmars uppehållstillstånd förnyas.

Artikel 17

Om en ansökan om familjeåterförening avslås, om ett uppehållstillstånd återkallas eller inte förnyas eller om en åtgärd för avvisning eller utvisning vidtas gentemot sökanden eller dennes familjemedlemmar, skall medlemsstaterna ta vederbörlig hänsyn till arten och stabiliteten av den berörda personens familjeband och varaktigheten av vistelsen i medlemsstaten samt förekomsten av familjemässig, kulturell eller social anknytning till ursprungslandet.

Artikel 18

Om en ansökan om familjeåterförening avslås, om ett uppehållstillstånd återkallas eller inte förnyas eller om en åtgärd för avvisning eller utvisning vidtas, skall medlemsstaterna se till att sökanden och/eller dennes familjemedlemmar har tillgång till rättsmedel för att i sak- och rättsfrågor överklaga beslutet.

Formerna för utövandet av den rätt som avses i första stycket skall fastställas av de berörda medlemsstaterna.

KAPITEL VIII

Slutbestämmelser

Artikel 19

Kommissionen skall regelbundet, första gången senast två år efter utgången av den tidsfrist som fastställs i artikel 20, till Europaparlamentet och rådet överlämna en rapport om genomförandet av detta direktiv i medlemsstaterna samt vid behov lämna förslag till ändringar. Sådana förslag till ändringar skall i första hand avse bestämmelserna i artiklarna 3, 4, 7, 8 och 13.

Artikel 20

Medlemsstaterna skall senast den 31 december 2003 anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De skall omedelbart underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

Artikel 21

Detta direktiv träder i kraft den (. . .) dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 22

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Förslag till rådets beslut om ingående av en konvention mellan Europeiska gemenskapen och Förenta nationernas hjälporganisation för palestinaflyktingar (UNRWA) om bistånd till flyktingar i länderna i Mellanöstern under perioden 2002–2005

(2002/C 203 E/24)

KOM(2002) 238 slutlig — 2002/0104(CNS)

(Framlagt av kommissionen den 3 maj 2002)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 181 jämförd med artikel 300.3 första stycket och artikel 300.4 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande, och

av följande skäl:

- (1) Den tionde konvention ⁽¹⁾ som ingåtts med Förenta nationernas hjälporganisation för palestinaflyktingar (UNRWA) upphörde att gälla den 31 december 2001.
- (2) Genom den nuvarande krisen i Mellanöstern ställs ytterligare krav på UNRWA.
- (3) Gemenskapens stöd till UNRWA är en betydelsefull faktor för att läget i Mellanöstern skall kunna stabiliseras och ingår dessutom som ett led i kampanjen mot fattigdom i utvecklingsländerna och bidrar därmed till en hållbar ekonomisk och social utveckling för befolkningen i fråga och för de värdländer i vilka denna befolkning bor.
- (4) Stöd till UNRWA:s verksamhet skulle sannolikt bidra till att de gemenskapsmål som beskrivs i ovanstående stycke uppnås.
- (5) En ny konvention bör ingås med UNRWA så att gemenskapens bistånd fortsättningsvis kan tillhandahållas som en del av ett övergripande program med kontinuerliga åtgärder.

(6) För att säkerställa att avtalet fungerar väl bör lämpliga interna förfaranden fastställas. Det är således nödvändigt att ge kommissionen bemyndigande att företa ändringar om dessa ändringar enligt konventionen skall antas genom förenklat förfarande (skriftväxling).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Konventionen mellan Europeiska gemenskapen och Förenta nationernas hjälporganisation för palestinaflyktingar (UNRWA) om bistånd till flyktingar i länderna i Mellanöstern godkänns härmed på gemenskapens vägnar.

Texten till konventionen bifogas detta beslut.

Artikel 2

Genomförandet av gemenskapens program för livsmedelsbistånd till UNRWA skall regleras av det förfarande som fastställs i förordning (EG) nr 1292/96 ⁽²⁾.

Artikel 3

Kommissionen skall i samråd med en särskild kommitté godkänna ändringar av konventionen om dessa ändringar enligt konventionen skall antas genom förenklat förfarande (skriftväxling).

Artikel 4

Rådets ordförande bemyndigas att utse de personer som skall ha rätt att underteckna konventionen med bindande verkan för gemenskapen.

⁽¹⁾ EGT L 261, 7.11.1996, s. 69.

⁽²⁾ EGT L 166, 5.7.1996, s. 1.

KONVENTION**mellan Europeiska gemenskapen och Förenta nationernas hjälporganisation för palestinaflyktingar (UNRWA) om bistånd till flyktingar i länderna i Mellanöstern***Artikel 1*

Europeiska gemenskapen (nedan kallad "gemenskapen") sluter härmed denna konvention med Förenta nationernas hjälporganisation för palestinska flyktingar i Mellanöstern (nedan kallad "UNRWA") för att bekräfta sitt åtagande avseende ekonomiskt stöd till UNRWA. Detta stöd skall under en fyraårsperiod (2002–2005) utgöras av kontantbidrag som skall användas inom UNRWA:s allmänna budget.

Detta finansiella åtagande gäller med förbehåll för att budgetmedel finns och att budgetplanen för Europeiska gemenskaperna till och med år 2006 beaktas.

*Artikel 2***Gemenskapens bidrag**

1. Gemenskapen skall årligen betala ett kontantbidrag till UNRWA:s allmänna budget.

Trots vad som sägs i artikel 3 i denna konvention får detta bidrag inte överstiga 55 miljoner euro 2002, 57,75 miljoner euro 2003, 60 637 500 euro 2004 och 63 669 375 euro 2005.

2. Bidraget till den allmänna budgeten kommer att ges genom bidragsavtal som skall ingås mellan Europeiska kommissionen och UNRWA för perioden 2002–2005. Bidragsavtalen kommer att ingås med full respekt för bestämmelserna i avtalet av den 9 augusti 1999 mellan Förenta nationerna och Europeiska gemenskapen om principerna för gemenskapens finansiering eller samfinansiering av program och projekt som förvaltas av Förenta nationerna.

3. Bidraget skall omfattas av de förfaranden avseende intern och extern revision som anges i UNRWA:s finansiella bestämmelser, regler och direktiv och Europeiska kommissionen skall i vederbörlig ordning underrättas om resultatet av dessa.

*Artikel 3***Livsmedelsbistånd**

Mot bakgrund av den årliga utvärderingen av flyktingbefolkningens behov kan andra gemenskapsresurser också mobiliseras för UNRWA:s program för livsmedelsbistånd för att tillgodose utsatta gruppers särskilda behov. Beloppen, kvantiteterna och egenskaperna beträffande de tillhandahållna varorna, kontanta medlen och tjänsterna samt alla andra villkor som rör stödet till livsmedelsprogrammet kommer att omfattas av separat överenskomna bestämmelser på grundval av en årlig ansökan från UNRWA.

*Artikel 4***Justeringar**

Vid behov kan parterna under konventionens giltighetstid efter ömsesidig överenskommelse, genom en skriftväxling mellan gemenskapen och UNRWA, öka eller minska de delar i bidra-

gen som fastställts på annat sätt inom ramen för denna konvention.

I slutet av år 2003 kommer den politiska utvecklingen vad gäller flyktingarna att ses över av parterna, och det skall göras en utvärdering av de planer UNRWA har gjort upp och, i förekommande fall, genomfört beträffande en eventuell överföring av dess uppgifter till den palestinska myndigheten eller något annat organ.

Om någon av eller samtliga UNRWA:s uppgifter under konventionens giltighetstid överförs till den palestinska myndigheten eller något annat organ skall det genom en skriftväxling mellan gemenskapen och UNRWA göras justeringar av de relevanta delarna av gemenskapens bidrag till UNRWA inom ramen för konventionen.

*Artikel 5***Skiljedoms klausul**

1. Alla tvister, meningsskiljaktigheter eller anspråk med anledning av eller rörande tolkningen, tillämpningen eller uppfyllandet av denna konvention, inbegripet dess existens, giltighet eller upphörande, som inte kan lösas i godo mellan parterna skall hänskjutas till skiljedom i enlighet med Permanenta skiljedomsstolens frivilliga regler om skiljedomsförfarande för internationella organisationer och stater som gäller den dag denna konvention undertecknas.

2. Det skall finnas en skiljeman.

3. Vid skiljedomsförfarandet skall engelska språket användas.

4. Om parterna inte når en överenskommelse skall på skriftlig begäran av endera parten en skiljeman utses av ordföranden för Internationella domstolen.

5. Skiljemannen skall fatta beslut i enlighet med bestämmelserna och villkoren i konventionen och mot bakgrund av allmänna rättsliga principer som erkänns av staterna.

*Artikel 6***Överenskommelse om allmänna bestämmelser**

När en överenskommelse har uppnåtts i de pågående samtalen mellan Förenta nationerna och kommissionen om sådana allmänna bestämmelser som omfattar givande av frivilliga bidrag skall de relevanta bestämmelserna i den överenskommelsen och i denna konvention skyndsamt ses över, och alla nödvändiga

ändringar som UNRWA och kommissionen samtycker till skall göras i de berörda bestämmelserna i denna konvention.

Artikel 7

Konventionens varaktighet

Denna konvention skall omfatta en period av fyra kalenderår (2002, 2003, 2004 och 2005).

Artikel 8

Konventionen skall godkännas av parterna i enlighet med deras egna förfaranden.

Denna konvention träder i kraft den första dagen i månaden efter den dag då parterna anmält till varandra att de förfaranden som nämns i första stycket i denna artikel har fullgjorts.

Artikel 9

Denna konvention är upprättad i två exemplar på de danska, engelska, finska, franska, grekiska, italienska, nederländska, portugisiska, spanska, svenska och tyska språken, vilka alla texter är lika giltiga.

Förslag till rådets beslut om fastställande av gemenskapens ståndpunkt i Kommittén för livsmedelsbistånd

(2002/C 203 E/25)

KOM(2002) 219 slutlig

(Framlagt av kommissionen den 3 maj 2002)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 181 jämförd med artikel 300.2 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag, och

av följande skäl:

Konventionen om livsmedelsbistånd från 1999 ingicks av gemenskapen genom rådets beslut 2000/421/EG. Detta avtal löper ut den 30 juni 2002, om det inte genom beslut av Kommittén för livsmedelsbistånd förlängs med ytterligare högst två år. Det ligger i gemenskapens intresse att avtalet förlängs. Kommissionen, som företräder gemenskapen i Kommittén för livsmedelsbistånd, bör därför bemyndigas att rösta för en sådan förlängning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Enda artikel

1. Europeiska gemenskapen stöder en förlängning med ytterligare två år av 1999 års konvention om livsmedelsbistånd.
  2. Kommissionen bemyndigas härmed att hävda denna ståndpunkt i Kommittén för livsmedelsbistånd.
-

Förslag till rådets förordning om fastställande av medgivanden i form av gemenskapstullkvoter för vissa jordbruksprodukter och om anpassning, som en autonom övergångsåtgärd, av vissa jordbruksmedgivanden enligt Europaavtalet med Litauen

(2002/C 203 E/26)

KOM(2002) 221 slutlig — 2002/0102(ACC)

(Framlagt av kommissionen den 3 maj 2002)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 133 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag, och

av följande skäl:

- (1) I Europaavtalet om upprättande av en associering mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater, å ena sidan och Republiken Litauen å andra sidan⁽¹⁾, föreskrivs vissa medgivanden för vissa jordbruksprodukter med ursprung i Litauen.
- (2) De första förbättringarna av förmånsordningarna i Europaavtalet med Litauen infördes genom protokollet om anpassning av handelsaspekterna i Europaavtalet om upprättande av en associering mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Litauen, å andra sidan, för att beakta Republiken Österrikes, Republiken Finlands och Konungariket Sveriges anslutning till Europeiska unionen och resultaten av jordbruksförhandlingarna inom Uruguayrundan, däribland förbättringarna av den befintliga förmånsordningen⁽²⁾.
- (3) Förbättringar av förmånsordningarna i Europaavtalet med Litauen infördes likaså, i form av en autonom övergångsåtgärd, i avvaktan på en andra anpassning av tillämpliga bestämmelser i Europaavtalet, till följd av den första förhandlingsrundan för att liberalisera handeln med jordbruksprodukter. Förbättringarna trädde i kraft den 1 januari 2001 i form av rådets förordning (EG) nr 2766/2000 om vissa medgivanden i form av gemenskapstullkvoter för vissa jordbruksprodukter och om anpassning, som en autonom övergångsåtgärd, av vissa jordbruksmedgivanden enligt Europaavtalet med Litauen⁽³⁾. Den andra anpassningen av tillämpliga bestämmelser i Europaavtalet – som kommer att ske i form av ett tilläggsprotokoll till Europaavtalet – har ännu inte trätt i kraft.
- (4) Förhandlingar har förts om ett nytt tilläggsprotokoll till Europaavtalet beträffande liberalisering av handeln med jordbruksprodukter.

- (5) Ett snabbt genomförande av anpassningarna utgör en viktig del av resultaten av förhandlingarna om slutande av ett nytt tilläggsprotokoll till Europaavtalet med Litauen. Det är därför lämpligt att som en autonom övergångsåtgärd anpassa de jordbruksmedgivanden som föreskrivs i Europaavtalet med Litauen.
- (6) Eftersom de åtgärder som krävs för genomförande av denna förordning är förvaltningsåtgärder enligt artikel 2 i rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter⁽⁴⁾, bör de antas genom förvaltningsförfarandet enligt artikel 4 i det beslutet.
- (7) I kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 av den 2 juli 1993 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 2913/92 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen⁽⁵⁾ fastställs förvaltningsföreskrifterna för de tullkvoter som skall användas enligt kronologisk ordning efter tulldeklarationernas datum. De tullkvoter som fastställs i den här förordningen skall därför förvaltas i enlighet med de föreskrifterna.
- (8) Till följd av ovannämnda förhandlingar har rådets förordning (EG) nr 2766/2000 blivit överflödigt och bör därför upphöra att gälla.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. De villkor för import till gemenskapen som är tillämpliga på vissa jordbruksprodukter med ursprung i Litauen, och som fastställs i bilaga C.a och bilaga C.b till denna förordning, skall ersätta dem som fastställs i bilaga Va till Europaavtalet mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Litauen, å andra sidan, nedan kallat "Europaavtalet".
2. Samma dag som det tilläggsprotokoll om anpassning av Europaavtalet som antas för att beakta resultatet av parternas förhandlingar om nya ömsesidiga medgivanden för jordbruksprodukter träder i kraft, skall de medgivanden som anges i det protokollet ersätta dem som anges i bilaga C.a och bilaga C.b till den här förordningen.

⁽¹⁾ EGT L 51, 20.2.1998, s. 3.

⁽²⁾ EGT L 321, 30.11.1998, s. 3.

⁽³⁾ EGT L 321, 19.12.2000, s. 8.

⁽⁴⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

⁽⁵⁾ EGT L 253, 11.10.1993, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 444/2002 (EGT L 144, 28.5.2001, s. 11).

3. Kommissionen skall anta tillämpningsföreskrifter för denna förordning i enlighet med det förfarande som avses i artikel 3.2.

Artikel 2

Tullkvoter med löpnummer över 09.5100 skall förvaltas av kommissionen i enlighet med artikel 308a, 308b och 308c i förordning (EEG) nr 2454/93.

Artikel 3

1. Kommissionen skall biträdas av den förvaltningskommitté för spannmål som inrättades genom artikel 23 i rådets förordning (EEG) nr 1766/92 ⁽¹⁾, eller i tillämpliga fall, den kommitté som inrättats genom tillämpliga bestämmelser i andra förordningar om den gemensamma organisationen av jordbruksmarknader.

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

2. När det hänvisas till denna punkt skall förvaltningsförfarandet i artikel 4 i beslut 1999/468/EG tillämpas, i enlighet med artikel 7.3 i samma beslut.

3. Den tid som avses i artikel 4.3 i beslut 1999/468/EG skall vara en månad.

Artikel 4

Rådets förordning (EG) nr 2766/2000 skall upphöra att gälla.

Artikel 5

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 1 juli 2002.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

BILAGA C.a

Följande produkter med ursprung i Litauen skall omfattas av en nolltullsats enligt förmånsvillkor för obegränsade kvantiteter (tillämplig tull 0 % av MGN) vid import till gemenskapen

KN-nummer ⁽¹⁾	KN-nummer	KN-nummer	KN-nummer	KN-nummer
0101 10 90	0210 99 80	0709 52 00	0711 90 10	0806 20 11
0101 90 19	0407 00 90	0709 59 00	0711 90 50	0806 20 12
0101 90 30	0409 00 00	0709 60 10	0711 90 80	0806 20 91
0101 90 90	0410 00 00	0709 60 99	0711 90 90	0806 20 92
0104 20 10	0601	0709 70 00	0712 20 00	0806 20 98
0106 19 10	0602	0709 90 10	0712 31 00	0808 20 90
0106 39 10	0603	0709 90 20	0712 32 00	0809 40 90
0205	0604	0709 90 50	0712 33 00	0810 40 30
0206 80 91	0701 10 00	0709 90 90	0712 39 00	0810 40 50
0206 90 91	0701 90 10	0710 10 00	0712 90 05	0810 40 90
0207 13 91	0703 10	0710 21 00	0712 90 30	0811 90 39
0207 14 91	0703 90 00	0710 22 00	0712 90 50	0811 90 50
0207 26 91	0704 20 00	0710 29 00	0712 90 90	0811 90 75
0207 27 91	0704 90 90	0710 30 00	0713 50 00	0811 90 80
0207 35 91	0705 19 00	0710 80 51	0713 90 10	0811 90 85
0207 36 89	0705 21 00	0710 80 59	0713 90 90	0811 90 95
0208	0705 29 00	0710 80 61	0802 11 90	0812 10 00
0210 91 00	0706	0710 80 69	0802 12 90	0812 90 40
0210 92 00	0707 00 90	0710 80 70	0802 21 00	0812 90 50
0210 93 00	0708 10 00	0710 80 80	0802 22 00	0812 90 60
0210 99 10	0708 90 00	0710 80 85	0802 31 00	0812 90 99
0210 99 31	0709 20 00	0710 80 95	0802 32 00	0813 10 00
0210 99 39	0709 30 00	0710 90 00	0802 40 00	0813 20 00
0210 99 59	0709 40 00	0711 40 00	0802 90 50	0813 30 00
0210 99 79	0709 51 00	0711 59 00	0802 90 85	0813 40 10

KN-nummer ⁽¹⁾	KN-nummer	KN-nummer	KN-nummer	KN-nummer
0813 40 30	1508 90 90	2001 90 75	2008 40 71	2009 50 90
0813 40 95	1511 10 90	2001 90 85	2008 40 79	2009 71 10
0813 50 15	1511 90 11	2003 20 00	2008 40 91	2009 71 91
0813 50 19	1511 90 19	2003 90 00	2008 40 99	2009 71 99
0813 50 91	1511 90 91	2004 10 10	2008 50 11	2009 79 19
0813 50 99	1511 90 99	2004 10 99	2008 60 11	2009 79 30
0901 12 00	1512	2004 90 30	2008 60 31	2009 79 93
0901 21 00	1513	2004 90 50	2008 60 39	2009 79 99
0901 22 00	1514	2004 90 91	2008 60 51	2009 80 19
0901 90 90	1515	2004 90 98	2008 60 59	2009 80 38
0902 10 00	1516 10 10	2005 10 00	2008 60 61	2009 80 50
0904 12 00	1516 10 90	2005 20 20	2008 60 69	2009 80 63
0904 20 10	1516 20 91	2005 20 80	2008 60 71	2009 80 69
0904 20 90	1516 20 95	2005 40 00	2008 60 79	2009 80 71
0907 00 00	1516 20 96	2005 51 00	2008 60 91	2009 80 79
0910 40 13	1516 20 98	2005 59 00	2008 60 99	2009 80 89
0910 40 19	1517 10 90	2005 60 00	2008 80 11	2009 80 95
0910 40 90	1517 90 99	2005 90 10	2008 80 31	2009 80 96
0910 91 90	1518 00 31	2005 90 50	2008 80 39	2009 80 99
0910 99 99	1518 00 39	2005 90 60	2008 80 50	2009 90 19
1001 90 10	1522 00 91	2005 90 70	2008 80 70	2009 90 29
1105	1602 10 00	2005 90 75	2008 80 91	2009 90 39
1106 10 00	1602 20 11	2005 90 80	2008 80 99	2009 90 51
1106 30	1602 20 19	2006 00 99	2008 92 14	2009 90 59
1108 20 00	1602 20 90	2007 10 91	2008 92 34	2009 90 96
1208 10 00	1602 31	2007 10 99	2008 92 38	2009 90 98
1209	1602 41 90	2007 99 10	2008 92 59	2204 30 10
1210	1602 42 90	2007 99 91	2008 92 74	2206 00 39
1211 90 30	1602 49 90	2007 99 98	2008 92 78	2206 00 59
1212 10 10	1602 90 10	2008 11 92	2008 92 93	2302 50 00
1212 10 99	1602 90 31	2008 11 94	2008 92 96	2306 90 19
1214 90 10	1602 90 41	2008 11 96	2008 92 98	2308 00 90
1501 00 90	1602 90 72	2008 11 98	2008 99 28	2309 10 51
1502 00 90	1602 90 74	2008 19 19	2008 99 37	2309 10 90
1503 00 19	1602 90 76	2008 19 93	2008 99 40	2309 90 10
1503 00 90	1602 90 78	2008 19 95	2008 99 45	2309 90 31
1504 10 10	1602 90 98	2008 19 99	2008 99 49	2309 90 41
1504 10 99	1603 00 10	2008 40 11	2008 99 55	2309 90 51
1504 20 10	1704 90 10	2008 40 21	2008 99 68	2309 90 91
1504 30 10	2001 10 00	2008 40 29	2008 99 72	
1507	2001 90 20	2008 40 39	2008 99 78	
1508 10 90	2001 90 50	2008 40 51	2008 99 99	
1508 90 10	2001 90 70	2008 40 59	2009 50 10	

⁽¹⁾ Enligt kommissionens förordning (EG) nr 2031/2001 av den 6 augusti 2001 om ändring av bilaga I till rådets förordning (EEG) nr 2658/87 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan (EGT L 279, 23.10.2001, s. 1).

BILAGA C.b

För import till gemenskapen av följande produkter med ursprung i Litauen skall de medgivanden som fastställs nedan gälla (MGN = tull för mest gynnad nation).

Löpnummer	KN-nummer	Varuslag ⁽¹⁾	Tillämplig tullsats (% av MGN) ⁽²⁾	Årlig kvantitet fr.o.m. 1.7.2002 t.o.m. 30.6.2003 (ton)	Årlig ökning fr.o.m. 1.7.2003 (ton)	Särskilda bestämmelser
09.4598	0102 90 05	Levande tamboskap av nötkreatur och andra oxdjur med en färskvikt av högst 80 kg	20	178 000 djur	0	⁽³⁾
09.4537	0102 90 21 0102 90 29 0102 90 41 0102 90 49	Levande tamboskap av nötkreatur och andra oxdjur med en färskvikt högre än 80 kg men högst 300 kg	20	153 000 djur	0	⁽³⁾
09.4563	ex 0102 90	Kvigor och kor, ej avsedda för slakt, av följande bergsraser: grå, brun, gul, brokig Simmental och Pinzgau	6 % ad valorem	7 000 djur	0	⁽⁴⁾
09.4861	0201 0202 0206 10 95 0206 29 91 0210 20 0210 99 51 0210 99 90 1602 50	Kött av nötkreatur eller andra oxdjur, färskt eller kylt Kött av nötkreatur eller andra oxdjur, fryst Ätbara slaktbiprodukter av nötkreatur eller andra oxdjur, färska eller kylda, njurtapp och mellangärde Ätbara slaktbiprodukter av nötkreatur eller andra oxdjur, frysta, andra, njurtapp och mellangärde Kött av nötkreatur eller andra oxdjur, saltat, i saltlake, torkat eller rökt Njurtapp och mellangärde av nötkreatur eller andra oxdjur Ätbart mjöl av kött eller slaktbiprodukter Annat berett eller konserverat kött eller slaktbiprodukter av nötkreatur och andra oxdjur	tullfritt	2 000	200	⁽⁸⁾
09.4542	ex 0203	Kött av tamsvin, färskt, kylt eller fryst, med undantag av KN-nummer 0203 11 90, 0203 12 90, 0203 19 90, 0203 21 90, 0203 22 90, 0203 29 90	tullfritt	1 800	150	⁽⁵⁾ ⁽⁸⁾
	0104 10 30 0104 10 80 0104 20 90 0204 0210 99 21 0210 99 29 0210 99 60	Levande får, lamm upp till ett år gamla Levande får, andra Levande getter, andra Kött av får eller get, färskt, kylt eller fryst Ätbart kött av får eller get, med ben Ätbart kött av får eller get, benfritt Ätbara slaktbiprodukter av får eller get	tullfritt	obegränsad		⁽⁸⁾
09.6661	ex 0207	Kött och ätbara slaktbiprodukter av fjäderfä enligt nr 0105, färska, kylda eller frysta, med undantag av KN-nummer 0207 13 91, 0207 14 91, 0207 26 91, 0207 27 91, 0207 34 10, 0207 34 90, 0207 35 91, 0207 36 81, 0207 36 85, 0207 36 89	tullfritt	1 200	100	⁽⁸⁾

Löpnnummer	KN-nummer	Varuslag ⁽¹⁾	Tillämplig tull-sats (% av MGN) ⁽²⁾	Årlig kvantitet fr.o.m. 1.7.2002 t.o.m. 30.6.2003 (ton)	Årlig ökning fr.o.m. 1.7.2003 (ton)	Särskilda be- stämmelser
09.4862	0401	Mjölk och grädde, inte koncentrerade och inte försatta med socker eller annat sötningsmedel	tullfritt	3 000	300	⁽⁸⁾
09.4863	0402	Mjölk och grädde, koncentrerade eller försatta med socker eller annat sötningsmedel	tullfritt	6 350	635	⁽⁸⁾
09.4864	0403 10 11 till 0403 10 39 0403 90 11 till 0403 90 69	Yoghurt, icke smaksatt eller innehållande frukt, bär, nötter eller kakao: Kärnmjölk, filmjölk, gräddfil, kefir och annan fermenterad eller syrad mjölk och grädde, varken smaksatta eller innehållande frukt, bär, nötter eller kakao	tullfritt	300	30	⁽⁸⁾
09.4865	0404	Vassle, även koncentrerad eller försatt med socker eller annat sötningsmedel; produkter bestående av naturliga mjölkbeståndsdelar, även försatta med socker eller annat sötningsmedel, inte nämnda eller inbegripna någon annanstans	tullfritt	2 000	200	⁽⁸⁾
09.4866	0405 10 11 0405 10 19 0405 10 30 0405 10 50 0405 10 90 0405 20 90 0405 90	Naturligt smör med en fetthalt av högst 85 viktprocent, i förpackningar med en nettovikt av högst 1 kg Naturligt smör med en fetthalt av högst 85 viktprocent, annat Rekombinerat smör, med en fetthalt av högst 85 viktprocent Vasslesmör Smör, annat Bredbara smörfettsprodukter med en fetthalt av mer än 75 viktprocent men mindre än 80 viktprocent Andra fetter och oljor framställda av mjölk	tullfritt	2 100	210	⁽⁸⁾
09.4557	0406	Ost och ostmassa	tullfritt	7 200	600	⁽⁸⁾
09.6662	0407 00 11 0407 00 19 0407 00 30	Ägg av fjäderfä	tullfritt	700	70	⁽⁸⁾
09.6663	0408 91 80	Torkade ägg, andra	tullfritt	140	15	⁽⁸⁾ ⁽⁹⁾
09.6452	ex 0702 00 00 ex 0702 00 00	Tomater, färska eller kylda under tiden 15 maj–31 oktober under tiden 1 november–14 maj	tullfritt tullfritt	400 obegränsad	40	⁽⁷⁾ ⁽⁸⁾
09.6453	0703 20 00	Vitlök, färsk eller kyld	tullfritt	60	5	
09.6664	ex 0707 00 05 ex 0707 00 05	Gurkor, färska eller kylda, under tiden 1 mars–31 oktober Gurkor, färska eller kylda, under tiden 1 november–slutet av februari	tullfritt tullfritt	100 obegränsad	10	⁽⁷⁾ ⁽⁷⁾
	0709 10 00	Kronärtskockor, färska eller kylda	tullfritt	obegränsad		⁽⁷⁾

Löpnummer	KN-nummer	Varuslag ⁽¹⁾	Tillämplig tullsats (% av MGN) ⁽²⁾	Årlig kvantitet fr.o.m. 1.7.2002 t.o.m. 30.6.2003 (ton)	Årlig ökning fr.o.m. 1.7.2003 (ton)	Särskilda bestämmelser
	0709 90 70	Zucchini, färska eller kylda	tullfritt	obegränsad		(7)
09.6631	0808 10	Äpplen, färska	tullfritt	2 760	230	(7) (8)
	0808 20 50	Färska päron (utom päron i lös vikt, för framställning av cider eller saft 1 augusti–31 december)	tullfritt	obegränsad		(7)
	0809 20	Körsbär, färska	tullfritt	obegränsad		(7)
	ex 0809 40 05	Färska plommon, under tiden 1 juli–30 september	tullfritt	obegränsad		(7)
	0810 10 00	Färska jordgubbar och smultron, andra	tullfritt	obegränsad		(6)
	0810 30	Vinbär, svarta, vita eller röda och krusbär, färska	tullfritt	obegränsad		(6)
	0811 10 19	Jordgubbar och smultron, frysta, med tillsats av socker eller annat sötningsmedel; med ett sockernehåll av högst 13 viktprocent	tullfritt	obegränsad		(6)
	0811 10 90	Frysta jordgubbar och smultron	tullfritt	obegränsad		(6)
	0811 20 19	Frysta hallon, björnbär, mullbär, loganbär, vinbär och krusbär, med ett sockernehåll av högst 13 viktprocent	tullfritt	obegränsad		(6)
	0811 20 31	Andra frysta hallon	tullfritt	obegränsad		(6)
	0811 20 39	Andra frysta svarta vinbär	tullfritt	obegränsad		(6)
	0811 20 51	Andra frysta röda vinbär	tullfritt	obegränsad		(6)
	0811 20 59	Andra frysta björnbär och mullbär	tullfritt	obegränsad		
	0811 20 90	Andra, frysta	tullfritt	obegränsad		
09.6665	1001 10 00	Durumvete	tullfritt	25 000	2 500	(8)
	1001 90 91	Vanligt vete och blandsäd av vete och råg, för utsäde				
	1001 90 99	Andra slag				
	1101 00 11	Mjöl av durumvete				
	1101 00 15	Mjöl av vanligt vete och spält				
	1101 00 90	Mjöl av blandsäd av vete och råg				
	1103 11 10	Krossgryn samt grovt mjöl (inbegripet fingryn) av durumvete				
	1103 11 90	Krossgryn samt grovt mjöl (inbegripet fingryn) av vanligt vete och spält				
	1103 20 60	Vetepelletar				

Löpnummer	KN-nummer	Varuslag ⁽¹⁾	Tillämplig tull-sats (% av MGN) ⁽²⁾	Årlig kvantitet fr.o.m. 1.7.2002 t.o.m. 30.6.2003 (ton)	Årlig ökning fr.o.m. 1.7.2003 (ton)	Särskilda be- stämmelser
09.6666	1002 00 00	Råg	tullfritt	6 000	600	⁽⁸⁾
	1102 10 00	Rågmjöl				
	1103 19 10	Krossgryn samt grovt mjöl (inbegripet fingryn) av råg				
	1103 20 10	Rågpelletar				
09.6667	1004 00 00	Havre	tullfritt	500	50	⁽⁸⁾
	1102 90 30	Havremjöl				
	1103 19 40	Krossgryn samt grovt mjöl (inbegripet fingryn) av havre				
	1103 20 30	Havrepelletar				
	1008 10 00	Bovete	tullfritt	obegränsad		⁽⁸⁾
	1008 20 00	Hirs				
	1008 30 00	Kanariefrö				
	1008 90 10	Triticale (rågvete)				
	1008 90 90	Annan spannmål, andra slag				
	1102 90 90	Spannmålsmjöl, andra slag				
	1103 19 90	Krossgryn och grovt mjöl av annan spannmål				
	1103 20 90	Spannmålspelletar, andra slag				
09.6668	1104 29 19	Spannmål, skalad, även klippt eller gröpad, an- nan än havre, majs, korn, vete och råg	tullfritt	1 000	100	
	1104 29 39	Spannmål, bearbetad till pärlgryn, annan än havre, majs, korn, vete och råg				
	1104 29 59	Spannmål, inte vidare bearbetat än gröpad, an- nan än havre, majs, korn, vete och råg				
09.4569	1601 00	Korv och liknande produkter av slaktbiprodukter eller blod, beredning av dessa produkter	tullfritt	360	30	⁽⁸⁾
	ex 1602 41	Kött, slaktbiprodukter och blod, beredda eller konserverade på annat sätt: av svin Skinka och delar därav, med undantag av KN- nummer 1602 41 90				
	ex 1602 42	Kött, slaktbiprodukter och blod, beredda eller konserverade på annat sätt: av svin Bog och delar därav, med undantag av KN-num- mer 1602 42 90				
	ex 1602 49	Kött, slaktbiprodukter och blod, beredda eller konserverade på annat sätt: av svin Andra produkter av svin, inbegripet blandade styckningsdelar, med undantag av KN-nummer 1602 49 90				
09.6669	1602 32	Kött, slaktbiprodukter och blod, beredda eller konserverade på annat sätt: av fjäderfå enligt nr 0105: av höns av arten Gallus domesticus	tullfritt	240	20	⁽⁸⁾
	1602 39	Kött, slaktbiprodukter och blod, beredda eller konserverade på annat sätt: av fjäderfå enligt nr 0105: Andra än av höns av arten Gallus domesticus och andra än kalkoner				

Löpnummer	KN-nummer	Varuslag ⁽¹⁾	Tillämplig tull-sats (% av MGN) ⁽²⁾	Årlig kvantitet fr.o.m. 1.7.2002 t.o.m. 30.6.2003 (ton)	Årlig ökning fr.o.m. 1.7.2003 (ton)	Särskilda be- stämmelser
	1703	Melass erhållen vid utvinning eller raffinering av socker	tullfritt	obegränsad		⁽⁸⁾
09.6670	2001 90 93 2001 90 96	Kepalök (vanlig lök), beredd eller konserverad med ättika eller ättiksyra Andra grönsaker, frukt, bär, nötter och andra ätbara växtdelar, beredda eller konserverade med ättika eller ättiksyra	tullfritt	100	10	
	2002	Tomater, beredda eller konserverade på annat sätt än med ättika eller ättiksyra	tullfritt	obegränsad		⁽⁸⁾
09.6671	ex 2302 2302 30 2302 40	Kli, fodermjöl och andra återstoder, även i form av pelletar, erhållna vid siktning, malning eller annan bearbetning av spannmål eller baljväxter — av vete — av annan spannmål	tullfritt	300	30	
09.6672	ex 2309 90 2309 9033 2309 90 43 2309 90 53	Beredningar av sådana slag som används vid utfodring av djur, andra än hund- eller kattfoder, i detaljhandelsförpackningar: Andra, inte innehållande stärkelse eller innehållande högst 10 viktprocent stärkelse, innehållande minst 10 men mindre än 50 viktprocent mjölkprodukter Andra, innehållande mer än 10 men högst 30 viktprocent stärkelse, innehållande minst 10 men mindre än 50 viktprocent mjölkprodukter Andra, innehållande mer än 30 viktprocent stärkelse, innehållande minst 10 men mindre än 50 viktprocent mjölkprodukter	tullfritt	200	20	

⁽¹⁾ Trots reglerna för tolkning av Kombinerade nomenklaturen skall beskrivningen under "Varuslag" endast anses vara vägledande, eftersom förmånssystemet vad gäller denna bilaga bestäms av KN-numrens omfattning. Där ex KN-nummer anges, skall förmånssystemet avgöras genom att KN-numret och uppgifterna om varuslag tillämpas tillsammans.

⁽²⁾ Om det finns en minimitull för mest gynnad nation, skall den tillämpliga minimitullen motsvara minimitullen för mest gynnad nation multiplicerat med procenttalet i denna kolumn.

⁽³⁾ Kvoter för denna produkt har öppnats för Tjeckien, Slovakien, Bulgarien, Rumänien, Ungern, Polen, Estland, Lettland och Litauen. Om importen till gemenskapen av levande tamdjur av nötkreatur överstiger 500 000 djur för ett visst år får gemenskapen vidta de förvaltningsåtgärder som krävs för att skydda sin marknad, utan att det påverkar andra rättigheter enligt avtalet.

⁽⁴⁾ Kvoter för denna produkt har öppnats för Tjeckien, Slovakien, Bulgarien, Rumänien, Ungern, Polen, Estland, Lettland och Litauen.

⁽⁵⁾ Utom filé som presenteras ensam.

⁽⁶⁾ Med förbehåll för bestämmelserna om minimipris vid import i bilagan till denna bilaga.

⁽⁷⁾ Sänkningen gäller endast värdetullen.

⁽⁸⁾ Detta medgivande gäller endast produkter för vilka det inte betalas ut exportbidrag

⁽⁹⁾ I torräggsekvivalenter (100 kg flytande ägg = 25,7 kg torrägg).

BILAGA till bilaga C.b

Arrangemang för minimipriser vid import för vissa bär avsedda för bearbetning

1. Följande minimipriser fastställs för import av nedanstående produkter med ursprung i Litauen avsedda för bearbetning:

KN-nummer	Varuslag	Minimipris vid import (euro/ton netto)
ex 0810 10	Jordgubbar och smultron, färska, avsedda för bearbetning	514
ex 0810 30 10	Svarta vinbär, färska, avsedda för bearbetning	385
ex 0810 30 30	Röda vinbär, färska, avsedda för bearbetning	233
ex 0811 10 19	Jordgubbar och smultron, frysta, med tillsats av socker eller annat sötningsmedel; med ett sockerinnehåll av högst 13 viktprocent; hela bär	750
ex 0811 10 19	Jordgubbar och smultron, frysta, med tillsats av socker eller annat sötningsmedel; med ett sockerinnehåll av högst 13 viktprocent; andra	576
ex 0811 10 90	Jordgubbar och smultron, frysta, utan tillsats av socker eller annat sötningsmedel; hela bär	750
ex 0811 10 90	Jordgubbar och smultron, frysta, utan tillsats av socker eller annat sötningsmedel; andra	576
ex 0811 20 19	Hallon, frysta, utan tillsats av socker eller annat sötningsmedel; hela bär	995
ex 0811 20 19	Hallon, frysta, med tillsats av socker eller annat sötningsmedel; med ett sockerinnehåll av högst 13 viktprocent; andra	796
ex 0811 20 31	Hallon, frysta, utan tillsats av socker eller annat sötningsmedel; hela bär	995
ex 0811 20 31	Hallon, frysta, utan tillsats av socker eller annat sötningsmedel; andra	796
ex 0811 20 39	Svarta vinbär, frysta, utan tillsats av socker eller annat sötningsmedel; utan stjälk	628
ex 0811 20 39	Svarta vinbär, frysta, utan tillsats av socker eller annat sötningsmedel; andra	448
ex 0811 20 51	Röda vinbär, frysta, utan tillsats av socker eller annat sötningsmedel; utan stjälk	390
ex 0811 20 51	Röda vinbär, frysta, utan tillsats av socker eller annat sötningsmedel; andra	295

2. De minimipriser vid import som fastställs i punkt 1 skall iaktas för varje försändelse. Om tulldeklarationsvärdet är lägre än minimipriset vid import skall en utjämningsstull motsvarande skillnaden mellan minimipriset och tulldeklarationsvärdet tas ut.
3. Om importpriserna för en produkt som omfattas av denna bilaga visar tecken på att inom den närmaste framtiden kunna falla under minimipriserna vid import, skall Europeiska kommissionen underrätta de litauiska myndigheterna om detta, så att dessa kan åtgärda situationen.
4. På begäran av gemenskapen eller Litauen skall associeringsrådet granska systemets funktion eller se över nivån för minimipriserna vid import. Associeringsrådet skall vid behov fatta de beslut som är nödvändiga.
5. För att uppmuntra och främja handelsutvecklingen och för de berörda parternas ömsesidiga nytta får ett samrådsmöte hållas tre månader före början av varje regleringsår inom Europeiska gemenskapen. Detta samrådsmöte skall äga rum mellan deltagare från Europeiska kommissionen och de europeiska producentorganisationerna för de berörda produkterna, å ena sidan, och företrädare för myndigheter och producent- och exportorganisationer i alla de associerade exportländerna, å andra sidan.

Vid detta samrådsmöte skall marknaden för bär diskuteras, särskilt produktionsprognoser, lagersituationen, prisutvecklingen och den tänkbara marknadsutvecklingen samt möjligheterna att anpassa utbudet till efterfrågan.

Förslag till rådets förordning om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar i äktenskapsmål och mål om föräldraansvar samt om upphävande av förordning (EG) nr 1347/2000 och om ändring av förordning (EG) nr 44/2001 vad avser mål om underhållsskyldighet

(2002/C 203 E/27)

KOM(2002) 222 slutlig — 2002/0110(CNS)

(Framlagt av kommissionen den 3 maj 2002)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 61 c och artikel 67.1 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande, och

av följande skäl:

- (1) Europeiska gemenskapen har satt som mål att upprätta ett område med frihet, säkerhet och rättvisa, där den fria rörligheten för personer garanteras. I detta syfte skall gemenskapen bland annat besluta om sådana åtgärder rörande civilrättsligt samarbete som behövs för att den inre marknaden skall fungera väl.
- (2) Europeiska rådet i Tammerfors uttalade sitt stöd för principen om ömsesidigt erkännande som en hörnsten i arbetet med att skapa ett verkligt rättsligt område och angav umgänsrätt som en prioriterad fråga.
- (3) Rådets förordning (EG) nr 1347/2000 av den 29 maj 2000 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar i äktenskapsmål och mål om föräldraansvar för makars gemensamma barn⁽¹⁾ innehåller bestämmelser om domstols behörighet, erkännande och verkställighet av domar i äktenskapsmål och mål om föräldraansvar för makars gemensamma barn som meddelas i samband med äktenskapsmål.
- (4) Den 3 juli 2000 lade Frankrike fram ett initiativ inför antagandet av rådets förordning om ömsesidig verkställighet av domar i mål om umgänsrätt när det gäller barn⁽²⁾.

- (5) För att underlätta tillämpningen av bestämmelserna om föräldraansvar, som ofta blir aktuella i samband med äktenskapsmål, är det lämpligare att ha ett enda instrument som omfattar både frågor om äktenskap och föräldraansvar.
- (6) Tillämpningsområdet för denna förordning bör omfatta civilrättsliga förfaranden, däribland förfaranden som är att anse som likställda med domstolsförfaranden, dock inte förfaranden av rent religiös natur. Hänvisningar till "domstolar" bör därför avse alla myndigheter, judiciella eller andra, som är behöriga i frågor som omfattas av den här förordningen.
- (7) Officiella handlingar och inför domstol ingångna förlikningar som är verkställbara i en medlemsstat bör likställas med domar.
- (8) Vad beträffar domar om äktenskapsskillnad, hemskillnad eller annullering av äktenskap är bör den här förordningen endast vara tillämplig på de äktenskapliga bandens upplösning. Förordningen bör inte omfatta sådana frågor som skulden till äktenskapets upplösning, förmögenhetsrättsliga konsekvenser av äktenskapet, underhållsskyldighet och andra frågor som har samband med dessa.
- (9) Eftersom den här förordningen syftar till att alla barn skall behandlas lika, bör den omfatta alla avgöranden om föräldraansvar, med undantag för frågor om underhållsskyldighet, som omfattas av rådets förordning (EG) nr 44/2001 av den 22 december 2000 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttsens område⁽³⁾, och åtgärder som vidtagits till följd av brottsliga gärningar som har begåtts av barn.
- (10) Grunderna för behörighet i denna förordning bör utformas med hänsyn till barnets bästa. Det innebär att behörigheten i första hand skall ligga hos den medlemsstat där barnet har hemvist, med undantag av vissa fall då barnets vistelseort ändras eller efter en överenskommelse mellan de personer som har föräldraansvar.

⁽¹⁾ EGT L 160, 30.6.2000, s. 19.

⁽²⁾ EGT C 234, 15.8.2000, s. 7.

⁽³⁾ EGT L 12, 16.1.2001, s. 1.

- (11) Rådets förordning (EG) nr 1348/2000 av den 29 maj 2000 om delgivning i medlemsstaterna av handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur⁽¹⁾ bör gälla för delgivning av handlingar i rättsliga förfaranden som inleds i enlighet med den här förordningen.
- (12) Den här förordningen bör inte hindra att domstolarna i en medlemsstat i brådskande fall vidtar interimistiska åtgärder, däribland säkerhetsåtgärder, som gäller personer eller egendom i den staten.
- (13) Vid bortförande av barn bör domstolarna i den medlemsstat dit barnet har förts eller där det kvarhålls ha möjlighet att som en interimistisk säkerhetsåtgärd besluta att barnet inte skall återlämnas. Detta beslut bör kunna sättas åt sidan genom en vårdnadsdom som har meddelats av domstolarna i den medlemsstat där barnet tidigare hade hemvist. Om den sistnämnda domen innebär att barnet skall återlämnas, bör så kunna ske utan att något särskilt förfarande för erkännande och verkställighet behöver anlitas i den medlemsstat dit barnet har förts.
- (14) Rådets förordning (EG) nr 1206/2001 av den 28 maj 2001 om samarbete mellan medlemsstaternas domstolar i fråga om bevisupptagning i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur⁽²⁾ bör kunna tillämpas när barnet skall höras.
- (15) Erkännande och verkställighet av domar som har meddelats i en medlemsstat bygger på principen om ömsesidigt förtroende. Skälen för att vägra erkännande bör därför begränsas till ett minimum. De bör bara kunna åberopas vid domar som uppenbart strider mot grunderna för rättsordningen i den verkställande medlemsstaten, om rätten att gå i svaromål och parternas rättigheter i övrigt, däribland barnets rättigheter, inte har iakttagits samt vid oförenliga domar.
- (16) Något särskilt förfarande bör inte behöva anlitas i den verkställande medlemsstaten för att erkänna och verkställa domar om umgängesrätt och domar om barnets återlämnande vilka har försetts med intyg i ursprungsmedlemsstaten i enlighet med bestämmelserna i den här förordningen.
- (17) Centralmyndigheterna bör både generellt och i enskilda ärenden samarbeta i dessa frågor, däribland för att främja att familjetvister görs upp i godo. Därför bör centralmyndigheterna använda sig av möjligheten att delta i det europeiska rättsliga nätverk som inrättades genom rådets beslut 2001/470/EG av den 28 maj 2001 om inrättande av ett europeiskt rättsligt nätverk på privaträttens område⁽³⁾.
- (18) Kommissionen bör ges befogenhet att ändra bilagorna I, II och III om domstolar och rättsmedel på grundval av de uppgifter som överlämnas av medlemsstaterna.
- (19) I enlighet med artikel 2 i rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter⁽⁴⁾ bör ändringar av bilagorna IV–VII antas enligt det rådgivande förfarandet i artikel 3 i nämnda beslut.
- (20) Av ovan angivna skäl bör förordning (EG) nr 1347/2000 upphävas och ersättas med den här förordningen.
- (21) Förordning (EG) nr 44/2001 bör ändras så att den domstol som är behörig i frågor om föräldraansvar enligt den här förordningen även kan avgöra frågor om underhållsskyldighet.
- (22) Förenade kungariket och Irland har, i enlighet med artikel 3 i det protokoll om Förenade kungarikets och Irlands ställning som är fogat till Fördraget om Europeiska unionen och Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, meddelat sin önskan att delta i beslutet om och tillämpningen av denna förordning.
- (23) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i det protokoll om Danmarks ställning som är fogat till Fördraget om Europeiska unionen och Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen deltar inte Danmark i beslutet om denna förordning och är därför inte bundet av den och omfattas inte av dess tillämpning.
- (24) Eftersom målen för den föreslagna åtgärden inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och de därför, på grund av åtgärdens omfattning eller verkningar, bättre kan uppnås på gemenskapsnivå, kan gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går förordningen inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (25) Denna förordning respekterar de grundläggande rättigheter och iakttar de principer som erkänns såsom allmänna gemenskapsrättsliga principer, bland annat i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. Denna rättsakt syftar särskilt till att säkerställa att barnets grundläggande rättigheter iakttas fullt ut, såsom föreskrivs i artikel 24 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.

⁽¹⁾ EGT L 160, 30.6.2000, s. 37.

⁽²⁾ EGT L 174, 27.6.2001, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 174, 27.6.2001, s. 25.

⁽⁴⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

TILLÄMPNINGSSOMRÅDE, DEFINITIONER OCH GRUNDLÄGGANDE PRINCIPER

Artikel 1

Tillämpningsområde

1. Denna förordning skall tillämpas på civilrättsliga förfaranden om

a) äktenskapsskillnad, hemskillnad och annullering av äktenskap

och

b) tilldelning, utövande, delegering, begränsning eller upphävande av föräldraansvar.

2. Oavsett punkt 1 skall denna förordning inte tillämpas på civilrättsliga förfaranden om

a) underhåll

och

b) åtgärder som vidtas till följd av brottsliga gärningar som har begåtts av barn.

3. Andra förfaranden som officiellt erkänns i en medlemsstat skall betraktas som likvärdiga med judiciella förfaranden.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning används följande beteckningar med de betydelse som här anges:

1. *Domstol*: samtliga myndigheter i medlemsstaterna som är behöriga i frågor som omfattas av förordningens tillämpningsområde enligt artikel 1.

2. *Medlemsstat*: samtliga medlemsstater med undantag av Danmark.

3. *Dom*: varje avgörande rörande äktenskapsskillnad, hemskillnad eller annullering av äktenskap som har meddelats

av en domstol i en medlemsstat, liksom varje avgörande i frågor som rör föräldraansvar, oavsett dess rubricering, såsom dom, förordnande eller beslut.

4. *Ursprungsmedlemsstat*: den medlemsstat där den dom som skall verkställas meddelades.

5. *Verkställande medlemsstat*: den medlemsstat där verkställighet begärs.

6. *Föräldraansvar*: rättigheter och skyldigheter som fysiska eller juridiska personer har fått genom en dom, på grund av lag eller genom en överenskommelse med rättslig verkan och som rör ett barn eller barnets egendom. Termen omfattar i synnerhet rätt till vårdnad och umgängesrätt.

7. *Person med föräldraansvar*: fysiska eller juridiska personer som har föräldraansvar för ett barn.

8. *Rätt till vårdnad* inbegriper de rättigheter och skyldigheter som hänför sig till vården av barnets person och särskilt rätten att vara med och bestämma var barnet skall bo.

9. *Umgängesrätt* inbegriper rätten att för en begränsad tid ta barnet till en annan plats än den där barnet har hemvist.

10. *Bortförande av barn*: ett bortförande eller ett kvarhållande av ett barn som

a) strider mot en rätt till vårdnad som har anförtratts en person genom dom, på grund av lag eller genom en överenskommelse som har rättslig verkan enligt lagen i den medlemsstat där barnet hade hemvist omedelbart före bortförandet eller kvarhållandet,

och

b) denna rätt till vårdnad verkligen utövades, antingen gemensamt eller för sig, vid den tidpunkt då barnet fördes bort eller hölls kvar eller skulle ha utövats om inte bortförandet eller kvarhållandet hade ägt rum.

Artikel 3

Barnets rätt att upprätthålla kontakt med båda föräldrarna

Ett barn har rätt att regelbundet upprätthålla ett personligt förhållande till och direkta kontakter med båda föräldrarna, utom då detta strider mot barnets bästa.

Artikel 4

Barnets rätt att tillfrågas

Ett barn skall ha rätt att uttrycka sina åsikter om frågor som hänför sig till föräldrans ansvar för honom eller henne i förhållande till hans eller hennes ålder och mognad.

KAPITEL II

DOMSTOLS BEHÖRIGHET

Avsnitt 1

Äktenskapsskillnad, hemskillnad och annullering av äktenskap

Artikel 5

Allmän behörighet

1. Behörighet att ta upp frågor om äktenskapsskillnad, hemskillnad och annullering av äktenskap skall tillkomma domstolarna i den medlemsstat

a) inom vars territorium

— makarna har hemvist,

— makarna senast hade hemvist om en av dem fortfarande är bosatt där,

— svaranden har hemvist,

— om ansökan är gemensam, någon av makarna har hemvist,

— sökanden har hemvist om sökanden har varit bosatt där i minst ett år omedelbart innan ansökan gjordes,

— sökanden har hemvist om sökanden har varit bosatt där i minst sex månader omedelbart innan ansökan gjordes och sökanden antingen är medborgare i den berörda medlemsstaten eller, när det gäller Förenade kungariket och Irland, har domicil där,

b) i vilken båda makarna är medborgare eller, när det gäller Förenade kungariket och Irland, i vilken båda makarna har domicil.

2. Vid tillämpningen av denna förordning skall termen domicil ges samma innebörd som den har enligt rättsordningarna i Förenade kungariket och Irland.

Artikel 6

Genkärsmål

Den domstol vid vilken ett mål pågår på grundval av artikel 5 skall även ha behörighet att ta upp ett genkärsmål, i den utsträckning som det omfattas av denna förordnings tillämpningsområde.

Artikel 7

Omvandlande av hemskillnad till äktenskapsskillnad

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 5 skall den domstol i en medlemsstat som har meddelat en dom om hemskillnad även vara behörig att omvandla denna dom till en dom om äktenskapsskillnad, om den medlemsstatens lag medger det.

Artikel 8

Exklusiv behörighet enligt artiklarna 5–7

Talan mot en make som

a) har hemvist inom en medlemsstats territorium, eller

b) är medborgare i en medlemsstat, eller, när det gäller Förenade kungariket och Irland, har domicil inom en av de senare medlemsstaternas territorium,

får väckas vid en annan medlemsstats domstolar endast i enlighet med artiklarna 5–7.

Artikel 9

Behörighet i övriga fall

1. Om ingen medlemsstats domstol är behörig enligt artiklarna 5–7 skall behörigheten i varje medlemsstat bestämmas enligt den statens lag.

2. Mot en svarande som inte har hemvist inom en medlemsstats territorium och som varken är medborgare i medlemsstaten, eller, när det gäller Förenade kungariket och Irland, har domicil inom en av de senare medlemsstaternas territorium, får varje medlemsstats medborgare som har hemvist inom en annan medlemsstats territorium, liksom medborgarna i den staten, åberopa de behörighetsregler som gäller där.

Avsnitt 2

Föräldraansvar

Artikel 10

Allmän behörighet

1. Domstolarna i en medlemsstat skall vara behöriga i mål om föräldraansvar för ett barn som har hemvist i den medlemsstaten vid den tidpunkt då talan väcks.

2. Punkt 1 skall tillämpas med förbehåll för artiklarna 11, 12 och 21.

Artikel 11

Fortsatt behörighet i den medlemsstat där barnet tidigare var bosatt

1. Om barnets vistelseort ändras, skall domstolarna i den medlemsstat där barnet tidigare var bosatt fortsätta att vara behöriga om

a) dessa domstolar har meddelat en dom i enlighet med artikel 10,

b) barnet har varit bosatt i den medlemsstat där det har sin nya vistelseort i mindre än sex månader vid den tidpunkt då talan väcks,

och

c) en av personerna med föräldraansvar fortsätter att vara bosatt i den medlemsstat där barnet tidigare var bosatt.

2. Punkt 1 skall inte gälla om barnet har förvärvat hemvist på den nya vistelseorten och om den person med föräldraansvar som avses i punkt 1 c har godtagit att domstolarna i den medlemsstaten är behöriga.

3. Vid tillämpningen av denna artikel skall enbart den omständigheten att en person med föräldraansvar inställer sig vid en domstol inte anses innebära ett godtagande av domstolens behörighet.

Artikel 12

Avtal om domstols behörighet

1. De domstolar i en medlemsstat som på grundval av artikel 5 utövar behörighet angående en ansökan om äktenskapskillnad, hemskillnad eller annullering av äktenskap skall vara behöriga att ta upp frågor som rör föräldraansvaret för makarnas gemensamma barn

a) om barnet har hemvist i en medlemsstat,

b) om åtminstone en av makarna har föräldraansvar för barnet

och

c) om dessa domstolars behörighet har godtagits av makarna och är till barnets bästa.

2. Domstolarna i en medlemsstat skall vara behöriga om

a) behörigheten har godtagits av alla personer med föräldraansvar när talan väcks,

b) barnet har en väsentlig anknytning till den medlemsstaten, särskilt genom att någon av personerna med föräldraansvar har hemvist i den medlemsstaten eller att barnet är medborgare i den medlemsstaten

och

c) behörigheten är till barnets bästa.

3. Behörigheten enligt punkt 1 skall upphöra

a) så snart domen om beviljande eller avslående av en ansökan om äktenskapskillnad, hemskillnad eller annullering av äktenskapet har blivit slutgiltig,

eller

b) om en fråga om föräldraansvar ännu inte har avgjorts vid den under a avsedda tidpunkten, så snart domen i den frågan har blivit slutgiltig,

eller

c) så snart de under a och b avsedda förfarandena har avslutats av något annat skäl.

4. Vid tillämpningen av denna artikel skall enbart den omständigheten att en person med föräldraansvar inställer sig vid en domstol inte anses innebära ett godtagande av domstolens behörighet.

Artikel 13

Behörighet grundad på barnets närvaro

1. Om barnets hemvist inte kan fastställas och ingen domstol i en medlemsstat är behörig enligt artiklarna 11 eller 12, skall domstolarna i den medlemsstat i vilken barnet befinner sig vara behöriga.

2. Punkt 1 äger motsvarande tillämpning på flyktningbarn och barn som har fördrivits på grund av oroligheter i ursprungslandet.

*Artikel 14***Behörighet i övriga fall**

Om ingen medlemsstats domstol är behörig enligt artiklarna 10–13 eller 21, skall behörigheten i varje medlemsstat bestämmas enligt den statens lag.

*Artikel 15***Överföring till en domstol som är bättre lämpad att pröva målet**

1. Efter ansökan från en person med föräldraansvar får de domstolar i en medlemsstat som är behöriga att pröva målet i sak i undantagsfall, om det är till barnets bästa, överföra målet till domstolarna i en annan medlemsstat

- a) där barnet tidigare hade hemvist,
- b) där barnet är medborgare,
- c) där en person med föräldraansvar har hemvist eller
- d) där barnet har egendom.

I detta syfte skall de domstolar i en medlemsstat som är behöriga att pröva målet i sak låta handläggningen av målet vila och föreskriva en tid inom vilken talan måste väckas vid domstolarna i den andra medlemsstaten.

Domstolarna i den andra medlemsstaten får, om det är till barnets bästa, förklara sig behöriga inom en månad från det att talan väcks. I så fall skall den domstol vid vilken talan först har väckts självantavstå från behörighet. I annat fall skall den domstol vid vilken talan först har väckts utöva behörighet.

2. Domstolarna skall samarbeta vid tillämpningen av denna artikel, antingen direkt eller via de centralmyndigheter som har utsetts i enlighet med artikel 55.

*Avsnitt 3***Gemensamma bestämmelser***Artikel 16***Väckande av talan vid domstol**

Talan skall anses ha väckts vid en domstol

- a) när stämningensansökan eller motsvarande handling har ingivits till domstolen, förutsatt att sökanden inte därefter har underlåtit att vidta de åtgärder som krävs av honom för att få delgivningen med svaranden verkställd,

eller

- b) om delgivning av handlingen skall äga rum innan handlingen ges in till domstolen, när den tas emot av den myndighet som är ansvarig för delgivningen, förutsatt att sökanden inte därefter har underlåtit att vidta de åtgärder som krävs av honom för att få handlingen ingiven till domstolen.

*Artikel 17***Prövning av behörighetsfrågan**

Om talan som väcks vid en domstol i en medlemsstat avser ett fall som domstolen inte är behörig att ta upp enligt denna förordning och en domstol i en annan medlemsstat är behörig enligt förordningen, skall den förstnämnda domstolen självantav förklara sig obehörig.

*Artikel 18***Prövning av frågan om målet kan tas upp**

1. Om en svarande som har hemvist i en annan stat än den medlemsstat där talan väcktes inte går i svaromål, skall den behöriga domstolen förklara målet vilande till dess att det har klarlagts att svaranden har kunnat ta emot stämningensansökan eller en motsvarande handling i tillräckligt god tid för att kunna förbereda sitt svaromål, eller att alla nödvändiga åtgärder i detta syfte har vidtagits.

2. I stället för bestämmelserna i punkt 1 i denna artikel skall artikel 19 i förordning (EG) nr 1348/2000 gälla, om stämningensansökan eller en motsvarande handling skall översändas från en medlemsstat till en annan i enlighet med den förordningen.

3. När bestämmelserna i förordning (EG) nr 1348/2000 inte är tillämpliga, skall artikel 15 i Haagkonventionen av den 15 november 1965 om delgivning i utlandet av handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur gälla, om stämningensansökan eller en motsvarande handling skall översändas till utlandet i enlighet med den konventionen.

*Artikel 19***Litispens och mål som har samband med varandra**

1. Om talan väcks vid domstolar i olika medlemsstater rörande äktenskapsskillnad, hemskillnad eller annullering av äktenskap och målen gäller samma parter skall, till dess att det har fastställts att den domstol vid vilken talan först har väckts är behörig, den domstol vid vilken talan har väckts senare självantav låta handläggningen av målet vila.

2. Om talan väcks vid domstolar i olika medlemsstater rörande föräldraansvar för samma barn skall, till dess att det har fastställts att den domstol vid vilken talan först har väckts är behörig, den domstol vid vilken talan har väckts senare själv-
mant låta handläggningen av målet vila.

3. När det har fastställts att den domstol vid vilken talan först har väckts är behörig, skall den domstol vid vilken talan har väckts senare själv-
mant avvisa talan till förmån för den domstolen.

I sådant fall har den part som har väckt den senare talan rätt att väcka sin talan vid den domstol där talan först har väckts.

Artikel 20

Interimistiska åtgärder, däribland säkerhetsåtgärder

1. Utan att det påverkar tillämpningen av kapitel III skall bestämmelserna i denna förordning inte hindra att domstolarna i en medlemsstat i brådskande fall vidtar interimistiska åtgärder, däribland säkerhetsåtgärder, avseende personer eller tillgångar i denna stat i enlighet med medlemsstatens lagstiftning, även om en domstol i en annan medlemsstat är behörig att pröva målet i sak enligt denna förordning.

2. De åtgärder som avses i punkt 1 skall upphöra att gälla när domstolarna i en medlemsstat som är behöriga att pröva målet i sak har meddelat dom.

KAPITEL III

BORTFÖRANDE AV BARN

Artikel 21

Behörig domstol

1. Vid fall av bortförande av barn skall domstolarna i den medlemsstat där barnet hade hemvist omedelbart före bortförandet eller kvarhållandet fortsätta att vara behöriga.

2. Punkt 1 skall inte gälla om barnet har fått hemvist i en annan medlemsstat, och

a) varje person med rätt till vårdnad har godtagit bortförandet eller kvarhållandet,

eller

b) om samtliga följande villkor är uppfyllda:

i) Barnet har varit bosatt i denna andra medlemsstat i minst ett år efter det att vårdnadshavaren har fått eller borde ha fått kännedom om var barnet befinner sig och,

ii) inom den tid som avses i led i, ingen ansökan om återlämnande har lämnats in i enlighet med artikel 22.1 eller en dom som inte kräver barnets återlämnande har meddelats i enlighet med artikel 24.3 eller ingen vårdnadsdom har meddelats inom ett år efter det att talan har väckts i enlighet med artikel 24.2,

iii) barnet har funnit sig till rätta i sin nya miljö.

Artikel 22

Återlämnande av barn

1. Utan att det påverkar tillämpningen av andra tillgängliga rättsliga medel kan en vårdnadshavare ansöka om barnets återlämnande hos centralmyndigheten i den medlemsstat dit barnet har förts, antingen direkt eller via en annan centralmyndighet.

2. Vid mottagandet av en ansökan om återlämnande enligt punkt 1 skall centralmyndigheten i den medlemsstat dit barnet har förts

a) vidta alla nödvändiga åtgärder för att ta reda på var barnet befinner sig

och

b) se till att barnet återlämnas inom en månad efter det att barnet har hittats, såvida det inte pågår ett förfarande i enlighet med punkt 3.

Centralmyndigheten i den medlemsstat dit barnet har förts skall till centralmyndigheten i den medlemsstat där barnet hade hemvist omedelbart före bortförandet eller kvarhållandet överlämna alla uppgifter av betydelse och vid behov ge rekommendationer för att underlätta barnets återlämnande eller överlämna alla uppgifter av betydelse och upprätthålla kontakten under förfarandet enligt punkt 3.

3. Barnets återlämnande får vägras endast efter en ansökan om säkerhetsåtgärder till domstolarna i den medlemsstat dit barnet har förts inom den tid som anges i punkt 2.

Artikel 23

Interimistiska säkerhetsåtgärder om att inte återlämna barnet

1. Domstolarna i den medlemsstat dit barnet har förts skall utan dröjsmål fatta beslut om en ansökan om en säkerhetsåtgärd enligt artikel 22.3.

Barnet skall höras under förfarandet, om detta inte är olämpligt med hänsyn till hans eller hennes ålder eller mognad.

2. Domstolarna får vidta en säkerhetsåtgärd och besluta att inte återlämna barnet i enlighet med punkt 1 endast om

a) det finns en allvarlig risk för att barnets återlämnande skulle utsätta det för fysisk eller psykisk skada eller på annat sätt försätta det i en situation som inte är godtagbar,

eller

b) barnet motsätter sig att bli återlämnat och har uppnått en ålder och mognad vid vilken det är skäligt att ta hänsyn till dess åsikt.

3. Åtgärden enligt punkt 1 skall vara interimistisk. Domstolarna som har beslutat om åtgärden kan när som helst besluta att den inte längre skall gälla.

Åtgärden enligt punkt 1 skall ersättas av en vårdnadsdom meddelad i enlighet med artikel 24.3.

Artikel 24

Vårdnadsdom

1. Centralmyndigheten i den medlemsstat dit barnet har förts skall underrätta centralmyndigheten i den medlemsstat där barnet hade hemvist omedelbart före bortförandet eller kvarhållandet om alla säkerhetsåtgärder som vidtas enligt artikel 23.1 inom två veckor efter det att åtgärden har vidtagits och överlämna alla uppgifter av betydelse, i synnerhet en utskrift av ett eventuellt förhör med barnet.

2. Centralmyndigheten i den medlemsstat där barnet hade hemvist omedelbart före bortförandet eller kvarhållandet skall väcka talan vid domstolarna i den medlemsstaten inom en månad efter mottagandet av de uppgifter som avses i punkt 1 och ansöka om ett vårdnadsavgörande.

En person med föräldraansvar får också väcka talan vid domstol om samma sak.

3. Den domstol vid vilken talan har väckts enligt punkt 2 skall meddela vårdnadsdomen utan dröjsmål.

Under förfarandet skall domstolen i syfte att övervaka barnets situation upprätthålla kontakten, direkt eller via centralmyndigheterna, med den domstol som vidtog säkerhetsåtgärden om att inte återlämna barnet i enlighet med artikel 23.1.

Barnet skall höras under förfarandet, om detta inte är olämpligt med hänsyn till hans eller hennes ålder eller mognad. I detta syfte skall domstolen ta hänsyn till de uppgifter som överlämnats i enlighet med punkt 1 och, om så är lämpligt, tillämpa bestämmelserna i förordning (EG) nr 1206/2001.

4. Centralmyndigheten i den medlemsstat där barnet hade hemvist omedelbart före bortförandet eller kvarhållandet skall underrätta centralmyndigheten i den medlemsstat dit barnet har förts om den dom som har meddelats i enlighet med punkt 3 och överlämna alla uppgifter av betydelse och vid behov ge rekommendationer.

5. En dom som meddelas enligt punkt 3 och som innebär att barnet skall återlämnas och som har försetts med intyg i enlighet med bestämmelserna i avsnitt 3 i kapitel IV, skall erkännas och verkställas utan att något särskilt förfarande behöver anlitas till den del domen avser barnets återlämnande.

Vid tillämpningen av denna punkt skall den dom som har meddelats enligt punkt 3 vara verkställbar oavsett att den överklagas.

Artikel 25

Kostnader och avgifter

1. Centralmyndigheternas biträde skall vara kostnadsfritt.

2. Domstolarna får besluta att en person som har fört bort ett barn skall ersätta kostnaderna, däribland juridiska kostnader, för att leta reda på och återlämna barnet.

KAPITEL IV

ERKÄNNANDE OCH VERKSTÄLLIGHET

Avsnitt 1

Erkännande

Artikel 26

Erkännande av en dom

1. En dom som har meddelats i en medlemsstat skall erkännas i de andra medlemsstaterna utan att något särskilt förfarande behöver anlitas.

Bestämmelserna i detta kapitel skall även gälla fastställande till beloppet av rättegångskostnader som hänför sig till förfaranden som omfattas av denna förordning liksom verkställighet av varje sådant förordnande om rättegångskostnader.

Handlingar som har upprättats eller registrerats som officiella handlingar (*actes authentiques*) och som är verkställbara i en medlemsstat, liksom sådana förlikningar som har ingåtts inför en domstol under ett pågående mål och som är verkställbara i den medlemsstat där förlikningen ingicks, skall erkännas och förklaras vara verkställbara under samma förutsättningar som domar.

2. I synnerhet, och utan att det påverkar tillämpningen av punkt 3, skall inget särskilt förfarande behöva anlitas för att uppdatera uppgifter om civilstånd i relevanta register i en medlemsstat på grundval av en i en annan medlemsstat meddelad dom om äktenskapsskillnad, hemskillnad eller annullering av äktenskap, om denna dom inte kan överklagas enligt lagen i den medlemsstaten.

3. Utan att det påverkar tillämpningen av avsnitt 3 kan en berörd part, genom att anlita de förfaranden som föreskrivs i avsnitt 2, få fastställt att domen skall erkännas eller inte erkännas.

Behörigheten hos den lokala domstol som anges i förteckningen i bilaga I skall bestämmas enligt den interna lagstiftningen i den medlemsstat där frågan om erkännande väcks.

4. Om frågan huruvida en dom skall erkännas uppkommer som en prejudiciell fråga vid en domstol i en medlemsstat, får den domstolen avgöra frågan om erkännande.

Artikel 27

Skäl för att vägra erkännande av domar om äktenskapsskillnad, hemskillnad eller annullering av äktenskap

En dom om äktenskapsskillnad, hemskillnad eller annullering av äktenskap skall inte erkännas

- a) om ett erkännande uppenbart skulle strida mot grunderna för rättsordningen i den medlemsstat där domen görs gällande (*ordre public*),
- b) om domen har meddelats mot en utebliven svarande och denne inte har delgivits stämningensansökan eller motsvarande handling i tillräckligt god tid och på ett sådant sätt att

svaranden kunnat förbereda sitt svaromål, såvida det inte kan fastställas att svaranden otvetydigt har godtagit domen,

- c) den är oförenlig med en dom som har meddelats i en tvist mellan samma parter i den medlemsstat där domen görs gällande, eller
- d) om domen är oförenlig med en dom som tidigare har meddelats i en annan medlemsstat eller i en icke-medlemsstat mellan samma parter, såvida den först meddelade domen uppfyller de nödvändiga villkoren för erkännande i den medlemsstat där domen görs gällande.

Artikel 28

Skäl för att vägra erkännande av domar om föräldraansvar

En dom om föräldraansvar skall inte erkännas

- a) om ett erkännande uppenbart skulle strida mot grunderna för rättsordningen i den medlemsstat där domen görs gällande (*ordre public*), med hänsyn tagen till barnets bästa,
  - b) om domen i strid med grundläggande rättegångsregler i den medlemsstat där den görs gällande har meddelats utan att barnet har fått möjlighet att komma till tals, såvida det inte är fråga om ett brådskande fall,
  - c) om domen har meddelats i någons utemål och den uteblivne inte har delgivits stämningensansökan eller motsvarande handling i tillräckligt god tid och på ett sådant sätt att han kunnat förbereda sitt svaromål, såvida det inte kan fastställas att den uteblivne otvetydigt har godtagit domen,
  - d) om en person begär det och hävdar att domen hindrar honom eller henne att utöva sitt föräldraansvar, om domen har meddelats utan att personen i fråga har fått möjlighet att yttra sig,
  - e) om domen är oförenlig med en senare dom om föräldraansvar som har meddelats i den medlemsstat där domen görs gällande,
- eller
- f) om domen är oförenlig med en senare dom om föräldraansvar som har meddelats i en annan medlemsstat eller i den icke-medlemsstat där barnet har hemvist, såvida den sist meddelade domen uppfyller de nödvändiga villkoren för erkännande i den medlemsstat där domen görs gällande.

*Artikel 29***Förbud mot omprövning av ursprunglig domstols behörighet**

Domstolens behörighet i ursprungsmedlemsstaten får inte omprövas. En prövning av huruvida en dom strider mot grunderna för rättsordningen (ordre public) enligt artikel 27 a och 28 a får inte avse behörighetsreglerna i artiklarna 5–9, 10–14 och 21.

*Artikel 30***Olikheter i tillämplig lag**

Erkännande av en dom får inte vägras på den grunden att lagen i den medlemsstat där domen görs gällande inte tillåter äktenskapsskillnad, hemskillnad eller annullering av äktenskap under samma omständigheter.

*Artikel 31***Förbud mot omprövning i sak**

En dom får aldrig omprövas i sak.

*Artikel 32***Vilandeförklaring av mål**

1. Om det vid domstol i en medlemsstat görs gällande att en dom som har meddelats i en annan medlemsstat skall erkännas, får domstolen låta handläggningen av målet vila om ändring i domen har sökts genom anlitande av ordinära rättsmedel.

2. Om det vid en domstol i en medlemsstat görs gällande att en dom som har meddelats i Irland eller Förenade kungariket skall erkännas, får domstolen låta handläggningen av målet vila om verkställighet av domen har uppskjutits i ursprungsmedlemsstaten på grund av att ändring i domen har sökts.

Avsnitt 2

Ansökan om verkställbarhetsförklaring*Artikel 33***Verkställbara domar**

1. En dom om utövande av föräldraansvar över ett barn, som har meddelats i en medlemsstat och som är verkställbar i den staten och har delgivits, skall verkställas i en annan medlemsstat sedan domen på ansökan av part förklarats vara verkställbar där.

2. I Förenade kungariket skall sådana domar dock verkställas i England och Wales, i Skottland eller i Nordirland sedan domen på ansökan av part har registrerats för verkställighet i den delen av Förenade kungariket.

*Artikel 34***Lokala domstolars behörighet**

1. Ansökan om verkställbarhetsförklaring skall göras vid den domstol som anges i förteckningen i bilaga I.

2. Den lokala behörigheten skall bestämmas efter hemvistet för den person mot vilken verkställighet begärs eller efter hemvistet för det barn som ansökan avser.

Om det inte finns något sådant hemvist som avses i första stycket i den verkställande medlemsstaten, skall den lokala domstolens behörighet bestämmas efter den plats där verkställighet skall ske.

*Artikel 35***Förfarande**

1. Förfarandet vid ansökan skall regleras av lagen i den verkställande medlemsstaten.

2. Sökanden skall uppge en delgivningsadress inom den domstols domkrets där ansökan görs. Om lagen i den verkställande medlemsstaten inte föreskriver en sådan delgivningsadress, skall sökanden i stället utse ett ombud i saken.

3. De handlingar som anges i artiklarna 42 och 44 skall bifogas ansökan.

*Artikel 36***Domstolens avgörande**

1. Den domstol som prövar ansökan skall avgöra frågan snarast. I detta skede av förfarandet skall den part mot vilken verkställighet begärs inte ges tillfälle att yttra sig över ansökan.

2. Ansökan får avslås endast på någon av de i artiklarna 27–29 angivna grunderna.

3. En dom får aldrig omprövas i sak.

*Artikel 37***Underrättelse om ett avgörande**

En behörig domstolstjänsteman skall snarast, på det sätt som föreskrivs enligt lagen i den verkställande medlemsstaten, underrätta sökanden om det avgörande som har meddelats med anledning av ansökan.

*Artikel 38***Ansökan om ändring av avgöranden**

1. Var och en av parterna får ansöka om ändring av avgörandet med anledning av ansökan om verkställbarhetsförklaring.

2. Ansökan om ändring skall göras vid den domstol som anges i förteckningen i bilaga II.

3. Ansökan om ändring skall handläggas enligt de bestämmelser som gäller för kontradiktorisk process.

4. Om ansökan om ändring görs av den som ansökt om verkställbarhetsförklaring, skall den domstol som handlägger frågan efter det att ändring har sökts höra den part mot vilken verkställighet begärs. Om denne underlåter att förklara sig skall bestämmelserna i artikel 18 tillämpas.

5. Ansökan om ändring av en verkställbarhetsförklaring skall göras inom en månad efter delgivningen av denna. Om den part mot vilken verkställighet begärs har hemvist i en annan medlemsstat än den där verkställbarhetsförklaringen meddelades, skall fristen för att ansöka om ändring vara två månader och löpa från den dag då avgörandet delgavs honom, antingen personligen eller i hans bostad. Fristen får inte förlängas på grund av långt avstånd.

*Artikel 39***Instansordning och rättsmedel**

Mot ett avgörande som meddelats med anledning av att ändring har sökts får talan endast föras enligt de förfaranden som avses i bilaga III.

*Artikel 40***Vilandeförklaring av mål**

1. Den domstol som handlägger ansökan om ändring enligt artikel 38 eller 39 får på begäran av den part mot vilken

verkställighet begärs låta verkställigheten vila, om talan mot domen har förts i ursprungsmedlemsstaten genom ordinära rättsmedel eller om fristen för sådan talan ännu inte har löpt ut. I sistnämnda fall får domstolen bestämma en tid inom vilken sådan talan skall föras.

2. Om domen meddelades i Irland eller i Förenade kungariket skall varje form av överklagande som står till buds i ursprungsmedlemsstaten anses som en sådan talan mot domen genom ordinära rättsmedel som avses i punkt 1.

*Artikel 41***Delvis verkställighet**

1. Om en dom omfattar flera yrkanden och verkställighet inte kan medges för alla, skall domstolen medge verkställighet för ett eller flera av dem.

2. Sökanden kan begära att domen verkställs delvis.

*Artikel 42***Handlingar**

1. En part som gör gällande att en dom skall erkännas eller inte erkännas eller som ansöker om verkställbarhetsförklaring skall ge in

a) en kopia av domen som uppfyller de villkor som är nödvändiga för att dess äkthet skall kunna fastställas,

och

b) ett sådant intyg som avses i artikel 44.

2. När det rör sig om en dom som har meddelats i någons utelämnelse skall den part som ansöker om erkännande eller verkställbarhetsförklaring dessutom ge in

a) originalet eller en bestyrkt kopia av den handling som visar att stämningsansökan eller motsvarande handling har delgivits den uteblivna parten,

eller

b) en handling som visar att svaren otvetydigt har godtagit domen.

*Artikel 43***Avsaknad av handlingar**

1. Om de i artikel 42.1 b eller 42.2 angivna handlingarna inte har givits in, kan domstolen bestämma en tid inom vilken de skall ges in, godta likvärdiga handlingar eller, om tillgängliga uppgifter kan anses tillräckliga, befria sökanden från skyldigheten att ge in dem.

2. Om domstolen begär det, skall en översättning av handlingarna ges in. Översättningen skall vara bestyrkt av en person som är behörig därtill i någon av medlemsstaterna.

*Artikel 44***Intyg om domar i äktenskapsmål och intyg om domar om föräldraansvar**

Den behöriga domstolen eller myndigheten i en medlemsstat där en dom har meddelats skall på begäran av part utfärda ett intyg enligt standardformuläret i bilaga IV (domar i äktenskapsmål) eller bilaga V (domar om föräldraansvar).

*Avsnitt 3***Verkställighet av domar om umgängesrätt och återlämnande av barn***Artikel 45***Tillämpningsområde**

1. Detta avsnitt skall tillämpas på
  - a) umgängesrätt som har beviljats en av föräldrarna till ett barnoch
  - b) återlämnande av ett barn till följd av en vårdnadsdom som har meddelats i enlighet med artikel 24.3.
2. Bestämmelserna i detta avsnitt skall inte hindra att en person med föräldraansvar ansöker om erkännande och verkställighet i enlighet med bestämmelserna i avsnitt 1 och 2 i det här kapitlet.

*Artikel 46***Umgängesrätt**

1. Sådan umgängesrätt som avses i artikel 45.1 a och som har beviljats i en verkställbar dom i en medlemsstat skall er-

kännas och verkställas i alla de övriga medlemsstaterna utan att något särskilt förfarande behöver anlitas, om domen uppfyller de processuella kraven och har försetts med ett intyg i ursprungsmedlemsstaten i enlighet med punkt 2 i denna artikel.

2. Domstolen i ursprungsmedlemsstaten skall utfärda intyget som avses i punkt 1 endast om

a) domen inte har meddelats i någons utevaro

och

b) barnet fick möjlighet att komma till tals, om detta inte ansågs olämpligt med hänsyn till hans eller hennes ålder eller mognad.

Domstolen i ursprungsmedlemsstaten skall utfärda intyget på begäran av en person med umgängesrätt och enligt standardformuläret i bilaga VI (intyg om umgängesrätt).

Intyget skall utfärdas på samma språk som domen.

*Artikel 47***Återlämnande av barn**

1. Ett barns återlämnande som avses i artikel 45.1 b och som följer av en verkställbar dom som har meddelats i en medlemsstat skall erkännas och verkställas i alla de övriga medlemsstaterna utan att något särskilt förfarande behöver anlitas, om domen uppfyller de processuella kraven och har försetts med ett intyg i ursprungsmedlemsstaten i enlighet med punkt 2 i denna artikel.

2. Domstolen i ursprungsmedlemsstaten skall utfärda intyget som avses i punkt 1 endast om barnet fick möjlighet att komma till tals, om detta inte ansågs olämpligt med hänsyn till hans eller hennes ålder eller mognad.

Domstolen i ursprungsmedlemsstaten skall utfärda intyget på eget initiativ och enligt standardformuläret i bilaga VII (intyg om återlämnande av barn).

Intyget skall utfärdas på samma språk som domen.

*Artikel 48***Ansökan om ändring**

Beslutet om att utfärda intyg enligt artikel 46.1 eller artikel 47.1 kan inte överklagas.

*Artikel 49***Handlingar**

1. En part som ansöker om verkställighet av en dom skall ge in

a) en kopia av domen som uppfyller de villkor som är nödvändiga för att dess äkthet skall kunna fastställas,

och

b) det intyg som avses i artikel 46.1 eller artikel 47.1

2. Vid tillämpningen av den här artikeln skall det intyg som avses i artikel 46.1 vid behov åtföljas av en översättning av punkt 10 i intyget om praktiska arrangemang kring utövandet av umgängesrätt.

Översättningen skall göras till det officiella språket eller de officiella språken i medlemsstaten eller till något annat språk som den verkställande medlemsstaten uttryckligen godtar. Översättningen skall vara bestyrkt av en person som är behörig därtill i någon av medlemsstaterna.

Ingen översättning krävs av intyget som avses i artikel 47.1.

Avsnitt 4

Övriga bestämmelser*Artikel 50***Verkställighetsförfarande**

Verkställighetsförfarandet skall regleras av lagen i den verkställande medlemsstaten.

*Artikel 51***Praktiska arrangemang för utövande av umgängesrätt**

1. Domstolarna i den verkställande medlemsstaten får besluta om de praktiska arrangemangen för utövande av umgängesrätt, om de nödvändiga arrangemangen inte regleras i domen från den medlemsstat som är behörig att pröva målet i sak och under förutsättning att de väsentliga inslagen i den domen iaktas.

2. De praktiska arrangemang som beslutas enligt punkt 1 skall upphävas om det finns en senare dom som har meddelats av den medlemsstats domstolar som är behöriga att pröva målet i sak.

*Artikel 52***Rättshjälp**

Om sökanden i ursprungsmedlemsstaten helt eller delvis hade rättshjälp eller var befriad från kostnader och avgifter, skall han vid det förfarande som avses i artiklarna 26, 33 och 51 vara berättigad till rättshjälp eller kostnads- och avgiftsbefrielse i största möjliga utsträckning enligt lagen i den verkställande medlemsstaten.

*Artikel 53***Säkerhet, borgen eller deposition**

Ingen säkerhet, borgen eller deposition, oavsett dess benämning, får krävas på följande grunder av den som i en medlemsstat begär verkställighet av en dom som har meddelats i en annan medlemsstat, nämligen

a) att han eller hon inte har hemvist i den medlemsstat där verkställighet begärs, eller

b) att han eller hon är utländsk medborgare eller, när verkställighet begärs i Förenade kungariket eller Irland, inte har domicil i den medlemsstaten.

*Artikel 54***Legalisering eller annat liknande förfarande**

Ingen legalisering eller annat liknande förfarande får krävas i fråga om de handlingar som anges i artiklarna 42, 43 och artikel 49 eller i fråga om fullmakt för ombud i saken.

KAPITEL V

SAMARBETE MELLAN CENTRALMYNDIGHETER*Artikel 55***Val av myndigheter**

Varje medlemsstat skall utse en centralmyndighet som skall bistå vid tillämpningen av denna förordning.

Utöver den centralmyndighet som utses i enlighet med punkt 1, kan en medlemsstat inom vilken två eller flera rättssystem eller regelverk tillämpas inom olika territoriella enheter beträffande frågor som regleras av denna förordning utse en myndighet för varje territoriell enhet och specificera dess territoriella behörighet. I dessa fall kan meddelanden antingen skickas direkt till den behöriga myndigheten i den territoriella enheten eller till centralmyndigheten, som skall vara ansvarig för att sända dem vidare till den behöriga myndigheten i den territoriella enheten och informera avsändaren härom.

Artikel 56

Allmänna uppgifter

Centralmyndigheterna skall inrätta ett system för uppgiftsutbyte om nationell lagstiftning och nationella förfaranden och vidta allmänna åtgärder för att förbättra tillämpningen av denna förordning och stärka samarbetet sinsemellan, bland annat upprätta ett system för gränsöverskridande samarbete om medling.

I detta syfte skall det europeiska rättsliga nätverket på privaträttens område, som inrättades genom beslut 2001/470/EG, användas.

Artikel 57

Samarbete i enskilda ärenden

Centralmyndigheterna skall samarbeta i enskilda ärenden, i synnerhet för att se till att föräldraansvaret för ett barn kan utövas i praktiken. I detta syfte skall centralmyndigheterna direkt eller via myndigheter eller andra organ och i enlighet med den lagstiftning som gäller för dem

- a) utbyta uppgifter
  - i) om barnets situation,
  - ii) om pågående förfaranden eller
  - iii) beslut som berör barnet
- b) vid behov ge rekommendationer, i synnerhet i syfte att samordna säkerhetsåtgärder i den medlemsstat där barnet befinner sig med avgöranden i den medlemsstat som är behörig att pröva ärendet i sak,
- c) vidta alla nödvändiga åtgärder för att ta reda på var barnet befinner sig och återlämna barnet, inbegripet att inleda rättsliga förfaranden i enlighet med artiklarna 22–24,
- d) ge information till och biträda personer med föräldraansvar som försöker att få avgöranden erkända och verkställda inom myndighetens område, i synnerhet rörande umgängesrätt och återlämnande av barn,
- e) underlätta kontakter mellan domstolar, i synnerhet när det gäller att överföra mål i enlighet med artikel 15 eller att avgöra mål om bortförande av barn i enlighet med artiklarna 22–24,
- f) främja överenskommelser mellan personer med föräldraansvar genom medling eller andra metoder och organisera gränsöverskridande samarbete i detta syfte.

Artikel 58

Centralmyndigheternas arbetsätt

1. En person med föräldraansvar kan lämna in en ansökan om biträde till centralmyndigheten i den medlemsstat där han eller hon har hemvist eller till centralmyndigheten i den medlemsstat där barnet har hemvist eller befinner sig. Om det i ansökan om biträde finns en hänvisning till en dom som har meddelats i enlighet med denna förordning skall personen med föräldraansvar bifoga de relevanta intyg som anges i artikel 44 eller artikel 46.1 eller 47.1.
2. Varje medlemsstat skall underrätta kommissionen om det eller de av Europeiska unionens officiella språk utöver sitt eget som kan godtas i kontakterna med centralmyndigheten.
3. Centralmyndigheternas biträde i enlighet med artikel 57 skall vara kostnadsfritt.
4. Varje centralmyndighet skall bära sina egna kostnader.

Artikel 59

Möten

Kommissionen skall sammankalla möten mellan centralmyndigheterna via det europeiska rättsliga nätverket på privaträttens område som inrättades genom beslut 2001/470/EG.

KAPITEL VI

FÖRHÅLLET TILL ANDRA INSTRUMENT

Artikel 60

Förhållandet till andra instrument

1. Med de begränsningar som följer av artikel 63 och punkt 2 i den här artikeln skall denna förordning, för medlemsstaterna, ersätta sådana vid förordningens ikraftträdande gällande konventioner som ingåtts mellan två eller flera medlemsstater och som avser frågor som regleras i förordningen.
2. a) Finland och Sverige har rätt att avge en förklaring om att konventionen av den 6 februari 1931 mellan Danmark, Finland, Island, Norge och Sverige innehållande internationellt privaträttsliga bestämmelser om äktenskap, adoption och förmynderskap, tillsammans med slutprotokollet till den konventionen, skall gälla, helt eller delvis, i förbindelserna mellan dem, i stället för bestämmelserna i denna förordning. Sådana förklaringar skall bifogas denna förordning och offentliggöras i Europeiska gemenskapernas officiella tidning. Dessa medlemsstater kan när som helst återkalla förklaringarna, helt eller delvis.

- b) Principen om förbud mot diskriminering på grund av nationalitet när det gäller unionens medborgare skall iakttas.
- c) Bestämmelser om domstols behörighet, i varje framtida överenskommelse mellan de medlemsstater som anges i a rörande frågor som regleras av denna förordning, skall vara i linje med de behörighetsregler som anges i förordningen.
- d) En dom meddelad av en domstol i någon av de nordiska stater som har avgett en förklaring enligt a skall erkännas och verkställas i de övriga medlemsstaterna i enlighet med bestämmelserna i kapitel IV i den här förordningen, om domstolen har grundat sin behörighet på en bestämmelse som har en motsvarighet i kapitlen II och III i den här förordningen.
3. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna

- a) en kopia av de i punkt 2 a och c avsedda överenskommelserna och de enhetliga lagar varigenom dessa överenskommelser genomförs,
- b) varje uppsägning eller ändring av sådana överenskommelser eller enhetliga lagar.

Artikel 61

Förhållandet till vissa multilaterala konventioner

När det gäller en fråga som omfattas av denna förordning skall förordningen, i förbindelserna mellan medlemsstaterna, gälla framför följande konventioner:

- a) Haagkonventionen av den 5 oktober 1961 om myndigheters behörighet och tillämplig lag i frågor till skydd för underåriga,
- b) Luxemburgkonventionen av den 8 september 1967 om erkännande av domar rörande äktenskaps giltighet,
- c) Haagkonventionen av den 1 juni 1970 om erkännande av äktenskapsskillnader och hemskillnader,
- d) Europeiska konventionen av den 20 maj 1980 om erkännande och verkställighet av avgöranden rörande vårdnad om barn samt om återställande av vård av barn,
- e) Haagkonventionen av den 25 oktober 1980 om de civila aspekterna på internationella bortföranden av barn,

- f) Haagkonventionen av den 19 oktober 1996 om behörighet, tillämplig lag, erkännande, verkställighet och samarbete i frågor om föräldraansvar och åtgärder till skydd för barn.

Artikel 62

Fördrag med Heliga stolen

1. Denna förordning skall gälla utan att det påverkar tillämpningen av det den 7 maj 1940 i Vatikanstaten undertecknade internationella fördraget (konkordatet) mellan Heliga stolen och Portugal.
2. Ett avgörande om äktenskaps ogiltighet som meddelats i enlighet med det fördrag som anges i punkt 1 skall erkännas i medlemsstaterna enligt villkoren i kapitel IV, avsnitt I.
3. Bestämmelserna i punkterna 1 och 2 skall även gälla för följande internationella fördrag (konkordat) med Heliga stolen:
  - a) Lateranfödraget av den 11 februari 1929 mellan Italien och Heliga stolen, ändrat genom den överenskommelse och det tilläggsprotokoll som undertecknades i Rom den 18 februari 1984.
  - b) Överenskommelsen av den 3 januari 1979 mellan Heliga stolen och Spanien om rättsliga frågor.

4. Erkännande av avgöranden enligt punkt 2 får i Italien och Spanien underkastas samma förfaranden och samma kontroller som är tillämpliga på sådana avgöranden av kyrkliga domstolar som har meddelats i enlighet med de internationella fördrag med Heliga stolen som anges i punkt 3.

5. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna

- a) en kopia av de fördrag som anges i punkterna 1 och 3,
- b) varje uppsägning eller ändring av dessa fördrag.

KAPITEL VII

ÖVERGÅNGSBESTÄMMELSER

Artikel 63

1. Bestämmelserna i denna förordning skall tillämpas endast på rättsliga förfaranden som har inletts, på officiella handlingar (actes authentiques) som har upprättats eller registrerats och på förlikningar som har ingåtts inför en domstol under ett pågående mål efter den dag då förordningen började tillämpas enligt artikel 71.

2. Domar som har meddelats efter den dag då denna förordning började tillämpas i mål och ärenden som har anhängiggjorts före den dagen, men efter den dag då förordning (EG) nr 1347/2000 trädde i kraft, skall erkännas och verkställas enligt bestämmelserna i kapitel IV i denna förordning, om domstolen har grundat sin behörighet på bestämmelser som överensstämmer antingen med de bestämmelser som anges i kapitel II eller III i denna förordning eller i förordning (EG) nr 1347/2000 eller med bestämmelser i en konvention som gällde mellan ursprungsmedlemsstaten och den medlemsstat där domen görs gällande vid tiden för målets eller ärendets anhängiggörande.

3. Domar som har meddelats före den dag då denna förordning började tillämpas i mål och ärenden som har anhängiggjorts efter den dag då förordning (EG) nr 1347/2000 trädde i kraft, skall erkännas och verkställas enligt bestämmelserna i kapitel IV i den här förordningen under förutsättning att de avser äktenskapsskillnad, hemskillnad eller annullering av äktenskap eller föräldraansvar för makarnas gemensamma barn som har meddelats i samband med sådana äktenskapsmål.

4. Domar som har meddelats före den dag då denna förordning började tillämpas men efter den dag då förordning (EG) nr 1347/2000 trädde i kraft i mål och ärenden som har anhängiggjorts före den dag då förordning (EG) nr 1347/2000 trädde i kraft, skall erkännas och verkställas enligt bestämmelserna i kapitel IV i denna förordning under förutsättning att de avser äktenskapsskillnad, hemskillnad eller annullering av äktenskap eller föräldraansvar för makarnas gemensamma barn som har meddelats i samband med sådana äktenskapsmål och domstolen har grundat sin behörighet på bestämmelser som överensstämmer antingen med de bestämmelser som anges i kapitel II eller III i denna förordning eller med bestämmelserna i förordning (EG) nr 1347/2000 eller med bestämmelser i en konvention som gällde mellan ursprungsmedlemsstaten och den medlemsstat där domen görs gällande vid tiden för målets eller ärendets anhängiggörande.

KAPITEL VIII

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 64

Medlemsstater med två eller flera rättssystem

Med avseende på en medlemsstat inom vilken två eller flera rättssystem eller regelverk tillämpas i olika territoriella enheter skall beträffande frågor som regleras av denna förordning

- a) en hänvisning till hemvist i medlemsstaten avse hemvist inom en territoriell enhet,
- b) en hänvisning till medborgarskap eller, när det gäller Förenade kungariket, till domicil, avse anknytning till den territoriella enhet som anges i lagen i den medlemsstaten,

- c) en hänvisning till en myndighet i en medlemsstat avse den myndighet inom en territoriell enhet som har mottagit en sådan ansökan,
- d) en hänvisning till reglerna i den anmodade medlemsstaten avse reglerna i den territoriella enhet där en fråga om behörighet, erkännande eller verkställighet uppkommer.

Artikel 65

Uppgifter om centralmyndigheterna och språk

Medlemsstaterna skall inom tre månader efter ikraftträdandet av denna förordning meddela kommissionen följande:

- a) namn, adress och sätt att kontakt med de centralmyndigheter som har utsetts enligt artikel 55,
- b) de språk som kan användas i kontakterna med centralmyndigheterna i enlighet med artikel 58.2,
- c) de språk som kan användas i intyget om umgängesrätt i enlighet med artikel 49.2.

Medlemsstaterna skall meddela kommissionen alla ändringar av dessa uppgifter.

Kommissionen skall offentliggöra dessa uppgifter.

Artikel 66

Ändring av bilagorna I, II och III

Medlemsstaterna skall underrätta kommissionen om texter som kräver ändringar av förteckningarna över domstolar och rättsmedel i bilagorna I, II och III.

Kommissionen skall ändra bilagorna i enlighet med detta.

Artikel 67

Ändring av bilagorna IV–VII

Alla ändringar i standardformulären i bilaga IV–VII skall antas i enlighet med det rådgivande förfarande som anges i artikel 68.2.

*Artikel 68***Kommitté**

1. Kommissionen skall biträdas av en kommitté som skall bestå av företrädare för medlemsstaterna och ha en företrädare för kommissionen som ordförande.
2. När hänvisning sker till denna punkt skall det rådgivande förfarandet i artikel 3 i beslut 1999/468/EG tillämpas, varvid bestämmelserna i artikel 7.3 i det beslutet skall iakttas.
3. Kommittén skall själv anta sin arbetsordning.

*Artikel 69***Upphävande av förordning (EG) nr 1347/2000**

1. Förordning (EG) nr 1347/2000 skall upphävas från och med den dag denna förordning börjar tillämpas enligt artikel 71.
2. Alla hänvisningar till förordning (EG) nr 1347/2000 skall förstås som hänvisningar till denna förordning i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga VIII.

*Artikel 70***Ändring av förordning (EG) nr 44/2001**

Artikel 5.2 i förordning (EG) nr 44/2001 skall ersättas med följande:

- ”2. om talan avser underhållsskyldighet, vid domstolen i den ort där den underhållsberättigade har sin hemvist eller vanliga vistelseort eller, om talan har samband med frågan om någons rättsliga status, vid den domstol som enligt sin egen lag är behörig att pröva denna fråga, såvida inte behörigheten endast grundar sig på den ena partens medborgarskap, eller, om talan har samband med frågan om föräldraansvar, vid den domstol som enligt rådets förordning (EG) nr ... (om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar i äktenskapsmål och mål om föräldraansvar) (*) är behörig att pröva denna fråga.

(*) EGT L ...”

*Artikel 71***Ikraftträdande**

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 2003.

Denna förordning skall tillämpas från och med den 1 juli 2004, med undantag för artikel 65, som skall tillämpas från och med den 1 juli 2003.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i medlemsstaterna i enlighet med Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen.

BILAGA I

Ansökningar enligt artikel 26 och 33 skall göras vid följande domstolar

- i Belgien vid tribunal de première instance/rechtbank van eerste aanleg/erstinstanzliches Gericht,
- i Tyskland
  - i distriktet för Kammergericht (Berlin) vid Familiengericht Pankow/Weißensee,
  - i distrikten för övriga Oberlandesgerichte vid den Familiengericht som hör till respektive Oberlandesgericht,
- i Grekland vid Μονομελές Πρωτοδικείο,
- i Spanien vid Juzgado de Primera Instancia,
- i Frankrike hos rättens ordförande vid tribunal de grande instance,
- i Irland vid High Court,
- i Italien vid Corte d'appello,
- i Luxemburg hos rättens ordförande vid Tribunal d'arrondissement,
- i Nederländerna hos rättens ordförande vid arrondissementsrechtbank,
- i Österrike vid Bezirksgericht,
- i Portugal vid Tribunal de Comarca eller Tribunal de família,
- i Finland vid käräjäoikeus/tingsrätt,
- i Sverige vid Svea hovrätt,
- i Förenade kungariket
  - a) i England och Wales vid High Court of Justice,
  - b) i Skottland vid Court of Session,
  - c) i Nordirland vid High Court of Justice,
  - d) i Gibraltar vid Supreme Court.

BILAGA II

Ansökningar om ändring enligt artikel 38 skall göras vid följande domstolar

- i Belgien
  - a) om ansökan om ändring görs av den som ansökt om verkställbarhetsförklaring, vid cour d'appel/hof van beroep,
  - b) om ansökan om ändring görs av den part mot vilken verkställighet begärs, vid tribunal de première instance/rechtbank van eerste aanleg/erstinstanzliches Gericht,
- i Tyskland vid Oberlandesgericht,
- i Grekland vid Εφετείο,
- i Spanien vid Audiencia Provincial,

- i Frankrike vid Cour d'appel,
- i Irland vid High Court,
- i Italien vid Corte d'appello,
- i Luxemburg vid Cour d'appel,
- i Nederländerna
  - a) om ansökan om ändring görs av sökanden eller av en svarande som inställt sig, vid het gerechtshof,
  - b) om ansökan om ändring görs av en svarande som fått tillstånd att inte inställa sig, vid arrondissementsrechtbank,
- i Österrike vid Bezirksgericht,
- i Portugal vid Tribunal da Relação,
- i Finland vid hovioikeus/hovrätt,
- i Sverige vid Svea hovrätt,
- i Förenade kungariket
  - a) i England och Wales vid High Court of Justice,
  - b) i Skottland vid Court of Session,
  - c) i Nordirland vid High Court of Justice,
  - d) i Gibraltar vid Court of Appeal.

BILAGA III

Talan enligt artikel 39 får endast föras

- i Belgien, Grekland, Spanien, Frankrike, Italien, Luxemburg och Nederländerna genom kassationsbesvär,
  - i Tyskland genom Rechtsbeschwerde,
  - i Irland genom ett överklagande som avser en rättsfråga till Supreme Court,
  - i Österrike genom Revisionsrekurs,
  - i Portugal genom ett överklagande som avser en rättsfråga (*recurso restrito à matéria de direito*),
  - i Finland genom överklagande till korkein oikeus/högsta domstolen,
  - i Sverige genom överklagande till Högsta domstolen,
  - i Förenade kungariket enbart genom ett överklagande som avser en rättsfråga.
-

BILAGA IV

Intyg om domar i äktenskapsmål enligt artikel 44

1. Ursprungsland
2. Domstol eller myndighet som har utfärdat intyget
  - 2.1 Namn
  - 2.2 Adress
  - 2.3 Tfn, fax, e-postadress
3. Äktenskap
  - 3.1 Hustrun
    - 3.1.1 Fullständigt namn
    - 3.1.2 Födelseland och födelseort
    - 3.1.3 Födelsedatum
  - 3.2 Mannen
    - 3.2.1 Fullständigt namn
    - 3.2.2 Födelseland och födelseort
    - 3.2.3 Födelsedatum
  - 3.3 Land, ort (om uppgift finns) och datum för vigsel
    - 3.3.1 Land för vigsel
    - 3.3.2 Ort för vigsel (om uppgift finns)
    - 3.3.3 Datum för vigsel
4. Domstol som har meddelat domen
  - 4.1 Domstolens namn
  - 4.2 Domstolsort
5. Dom
  - 5.1 Datum
  - 5.2 Referensnummer
  - 5.3 Domens typ
    - 5.3.1 Äktenskapsskillnad
    - 5.3.2 Annullering av äktenskap
    - 5.3.3 Hemskillnad
  - 5.4. Rör det sig om en dom som har meddelats i någons utelämnande?
    - 5.4.1 Nej
    - 5.4.2 Ja ⁽¹⁾
6. Namnen på de parter som har beviljats rättshjälp
7. Kan domen fortfarande överklagas enligt lagen i ursprungsmedlemsstaten?
  - 7.1 Nej
  - 7.2 Ja
8. Datum då domen får rättslig verkan i den medlemsstat där den meddelades
  - 8.1 Äktenskapsskillnad
  - 8.2 Hemskillnad

Utfärdat i . . . den . . . Namnteckning och/eller stämpel

⁽¹⁾ De handlingar som avses i artikel 42.2 skall bifogas.

BILAGA V

Intyg om domar om föräldraansvar enligt artikel 44

1. Ursprungsland
2. Domstol eller myndighet som har utfärdat intyget
  - 2.1 Namn
  - 2.2 Adress
  - 2.3 Tfn, fax, e-postadress
3. Personer med föräldraansvar
  - 3.1 Moder
    - 3.1.1 Fullständigt namn
    - 3.1.2 Födelsedatum och födelseort
  - 3.2 Fader
    - 3.2.1 Fullständigt namn
    - 3.2.2 Födelsedatum och födelseort
  - 3.3 Annan
    - 3.3.1 Fullständigt namn
    - 3.3.2 Födelsedatum och födelseort
4. Domstol som har meddelat domen
  - 4.1 Domstolens namn
  - 4.2 Domstolsort
5. Dom
  - 5.1 Datum
  - 5.2 Referensnummer
  - 5.3 Rör det sig om en dom som har meddelats i någons utelådan?
    - 5.3.1 Nej
    - 5.3.2 Ja ⁽¹⁾
6. Barn som omfattas av domen ⁽²⁾
  - 6.1 Fullständigt namn och födelsedatum
  - 6.2 Fullständigt namn och födelsedatum
  - 6.3 Fullständigt namn och födelsedatum
  - 6.4 Fullständigt namn och födelsedatum
7. Namnen på de parter som har beviljats rättshjälp
8. Intyg om verkställbarhet och delgivning
  - 8.1 Kan domen verkställas enligt ursprungsmedlemsstatens lag?
    - 8.1.1 Ja
    - 8.1.2 Nej
  - 8.2 Har domen delgivits den part mot vilken verkställighet begärs?
    - 8.2.1 Ja
      - 8.2.1.1 Partens fullständiga namn
      - 8.2.1.2 Delgivningsdatum
    - 8.2.2 Nej

Utfärdat i . . . den . . . Namnteckning och/eller stämpel

_____

⁽¹⁾ De handlingar som avses i artikel 42.2 skall bifogas.

⁽²⁾ Om antalet barn som omfattas av domen är fler än fyra skall ett andra formulär användas.

BILAGA VI

Intyg om domar om umgängesrätt enligt artikel 46.1

1. Ursprungsland
2. Domstol eller myndighet som har utfärdat intyget
  - 2.1 Namn
  - 2.2 Adress
  - 2.3 Tfn, fax, e-postadress
3. Föräldrar
  - 3.1 Moder
    - 3.1.1 Fullständigt namn
    - 3.1.2 Födelsedatum och födelseort
  - 3.2 Fader
    - 3.2.1 Fullständigt namn
    - 3.2.2 Födelsedatum och födelseort
4. Domstol som har meddelat domen
  - 4.1 Domstolens namn
  - 4.2 Domstolsort
5. Dom
  - 5.1 Datum
  - 5.2 Referensnummer
6. Barn som omfattas av domen ⁽¹⁾
  - 6.1 Fullständigt namn och födelsedatum
  - 6.2 Fullständigt namn och födelsedatum
  - 6.3 Fullständigt namn och födelsedatum
  - 6.4 Fullständigt namn och födelsedatum
7. Domen kan verkställas enligt ursprungsmedlemsstatens lag
8. Domen meddelades inte i någons utvevar
9. Barnen fick möjlighet att komma till tals, om detta inte ansågs olämpligt med hänsyn till deras ålder eller mognad
10. Praktiska arrangemang för utövandet av umgängesrätt
  - 10.1 Datum
  - 10.2 Ort
  - 10.3 Särskilda skyldigheter för personer med föräldraansvar för att hämta/återlämna barnen
    - 10.3.1 Ansvar för resekostnader
    - 10.3.2 Övrigt
  - 10.4 Begränsningar i utövandet av umgängesrätten
11. Namnen på de parter som beviljats rättshjälp

Utfärdat i ... den ... Namnteckning och/eller stämpel

_____

⁽¹⁾ Om antalet barn som omfattas av domen är fler än fyra skall ett andra formulär användas.

BILAGA VII

Intyg om återlämnande av barn enligt artikel 47.1

1. Ursprungsland
2. Domstol eller myndighet som har utfärdat intyget
  - 2.1 Namn
  - 2.2 Adress
  - 2.3 Tfn, fax, e-postadress
3. Personer med föräldraansvar
  - 3.1 Moder
    - 3.1.1 Fullständigt namn
    - 3.1.2 Födelsedatum och födelseort
  - 3.2 Fader
    - 3.2.1 Fullständigt namn
    - 3.2.2 Födelsedatum och födelseort
  - 3.3 Annan
    - 3.3.1 Fullständigt namn
    - 3.3.2 Födelsedatum och födelseort
4. Domstol som har meddelat domen
  - 4.1 Domstolens namn
  - 4.2 Domstolsort
5. Dom
  - 5.1 Datum
  - 5.2 Referensnummer
6. Barn som omfattas av domen ⁽¹⁾
  - 6.1 Fullständigt namn och födelsedatum
  - 6.2 Fullständigt namn och födelsedatum
  - 6.3 Fullständigt namn och födelsedatum
  - 6.4 Fullständigt namn och födelsedatum
7. Barnen fick möjlighet att komma till tals (om detta inte ansågs olämpligt med hänsyn till deras ålder eller mognad)
8. Domen föreskriver att barnen skall återlämnas
9. Barnens vårdnadshavare
10. Namnen på de parter som beviljats rättshjälp

Utfärdat i ... den ... Namnteckning och/eller stämpel

_____

⁽¹⁾ Om antalet barn som omfattas av domen är fler än fyra skall ett andra formulär användas.

BILAGA VIII

Jämförelsetabell med förordning (EG) nr 1347/2000

Upphävda artiklar	Motsvarande artiklar i den nya förordningen
1	1, 2
2	5
3	12
4	
5	6
6	7
7	8
8	9
9	17
10	18
11	16, 19
12	20
13	2, 26
14	26
15	27, 28
16	
17	29
18	30
19	31
20	32
21	33
22	26, 34
23	35
24	36
25	37
26	38
27	39
28	40
29	41
30	52
31	53
32	42
33	44
34	43
35	54
36	60
37	61
38	
39	
40	62
41	64
42	63
43	
44	66, 67
45	68
46	71
Bilaga I	Bilaga I
Bilaga II	Bilaga II
Bilaga III	Bilaga III
Bilaga IV	Bilaga IV
Bilaga V	Bilaga V

Förslag till rådets förordning om ändring av förordning (EG) nr 2505/96 om öppnande och förvaltning av autonoma gemenskapstullkvoter för vissa jordbruks- och industriprodukter

(2002/C 203 E/28)

KOM(2002) 224 slutlig

(Framlagt av kommissionen den 6. maj 2002)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA
FÖRORDNINGmed beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska
gemenskapen, särskilt artikel 26 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

av följande skäl:

(1) Rådet öppnade genom sin förordning (EG) nr 2505/96⁽¹⁾ gemenskapstullkvoter för vissa jordbruks- och industriprodukter. Gemenskapens försörjningsbehov av produkterna i fråga bör tillgodoses på gynnsammast möjliga villkor. Därför bör gemenskapstullkvoter med nedsatt tullsats eller nolltullsats öppnas för lämpliga volymer, mängden ökas och giltighetstiden förlängas för vissa gällande tullkvoter utan att marknaden för dessa produkter störs.

(2) Därför bör förordning (EG) nr 2505/96 ändras.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

*Artikel 1*Bilaga I till förordning (EG) nr 2505/96 skall ändras på följande
sätt för kvotperioden 1 januari–30 juni 2002:— Kvotmängden för tullkvoten med löpnummer 09.2935 skall
vara 80 000 t.*Artikel 2*Bilaga I till förordning (EG) nr 2505/96 skall ändras på följande
sätt för kvotperioden 1 januari–31 december 2002:— Kvotmängden för tullkvoten med löpnummer 09.2799 skall
vara 50 000 t.— Kvotmängden för tullkvoten med löpnummer 09.2950 skall
vara 6 500 t.*Artikel 3*Tullkvoterna i tabellen i bilagan till denna förordning skall
läggas till i bilaga I till förordning (EG) nr 2505/96, med
verkan från och med den 1 juli 2002.*Artikel 4*Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att
den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.Denna förordning är till alla delar bindande och direkt till-
lämplig i alla medlemsstater.

⁽¹⁾ EGT L 345, 31.12.1996, s. 1; senast ändrad genom förordning (EG)
nr 2559/2001 (EGT L 344, 28.12.2001, s. 5).

BILAGA

Löpnnummer	KN-nummer	Taric	Varuslag	Kvotmängd	Tullsats (%)	Kvotperiod
09.2882	ex 2908 90 00	20	2,4-Diklor-3-ethyl-6-nitrofenol, i pulverform	43 t	0	1.7.-31.12.2002
09.2890	ex 4819 40 00	10	Bärkassar av papper, tryckta, med dimensioner av 139 × 303 mm (± 5 mm), för användning av förpackning av mikrovågspopcorn ^(a)	33 000 000 st	0	1.7.-31.12.2002
09.2902	ex 8540 11 15	91	Färgkatodstrålerör med flat bildskärm, med ett skärmbredd/höjdförhållande på 4/3, ett diagonalmått på bildskärmen av minst 59 cm men högst 61 cm och ett böjradie av minst 50 m	13 000 st	7	1.7.-31.12.2002
09.2904	ex 8540 11 19	95	Färgkatodstrålerör med flat bildskärm, med ett skärmbredd/höjdförhållande på 4/3, ett diagonalmått på bildskärmen av minst 79 cm men högst 81 cm och ett böjradie av minst 50 m	3 600 st	0	1.7.-31.12.2002
09.2995	ex 8536 90 85 ex 8538 90 99	95 93	Tangentbord — med ett skikt av silikon och med tangenter av polykarbonat, eller — helt av silikon eller helt av polykarbonat, med tryckta tangenter, avsedda för tillverkning eller reparation av mobiltelefoner enligt nr 8525 20 91 ^(a)	10 000 000 st	0	1.7.-31.12.2002
09.2998	ex 2924 29 95	80	3-Hydroxi-5'-kloro-2',4'-dimetoxi-2-naf-tanilid	8 t	0	1.7.-31.12.2002

^(a) Övervakningen av användningen för detta särskilda ändamål skall ske i enlighet med tillämpliga gemenskapsbestämmelser.

Förslag till rådets förordning om avslutande av antidumpningsförfarandet rörande import av cyklar med ursprung i Republiken Indonesien, Malaysia och Thailand

(2002/C 203 E/29)

KOM(2002) 226 slutlig

(Framlagt av kommissionen den 6 maj 2002)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 384/96 av den 22 december 1995 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen⁽¹⁾ (nedan kallad "grundförordningen"), särskilt artiklarna 9 och 11.2 i denna,

med beaktande av det förslag som kommissionen lagt fram efter samråd med rådgivande kommittén, och

av följande skäl:

A. FÖRFARANDE

- (1) Genom förordning (EG) nr 648/96 av den 28 mars 1996⁽²⁾ införde rådet en slutgiltig antidumpningstull på import av tvåhjuliga cyklar och andra cyklar (inbegripet trehjuliga transportcyklar), utan motor, enligt KN-nummer 8712 00 10, 8712 00 30 och 8712 00 80, med ursprung i Indonesien, Malaysia och Thailand.
- (2) Efter offentliggörandet av ett tillkännagivande om att giltighetstiden snart skulle komma att löpa ut för de gällande antidumpningsåtgärderna för import av cyklar med ursprung i Indonesien, Malaysia och Thailand⁽³⁾, mottog kommissionen den 12 januari 2001 en begäran om översyn av åtgärderna enligt artikel 11.2 i grundförordningen.
- (3) Begäran ingavs av European Bicycle Manufacturers Association (EBMA) som företrädare för tillverkare som svarar för en betydande del av gemenskapens samlade tillverkning.
- (4) Begäran innehöll bevisning för att den skadevållande dumpningen skulle fortsätta eller återkomma om åtgärderna tilläts upphöra att gälla, vilken ansågs tillräcklig för att motivera att en översyn vid giltighetstidens utgång inleddes.

⁽¹⁾ EGT L 56, 6.3.1996, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 2238/2000 (EGT L 257, 11.10.2000, s. 2).

⁽²⁾ EGT L 91, 12.4.1996, s. 1.

⁽³⁾ EGT C 271, 22.9.2000, s. 5.

(5) Efter samråd med rådgivande kommittén inledde kommissionen därför den 11 april 2001, genom ett tillkännagivande som offentliggjordes i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*⁽⁴⁾, en översyn vid giltighetstidens utgång rörande de gällande antidumpningsåtgärderna för import av cyklar med ursprung i Indonesien, Malaysia och Thailand.

(6) Kommissionen underrättade officiellt de exporterande tillverkarna, de importörer som den visste var berörda, företrädarna för exportländerna och gemenskapstillverkarna om att en översyn skulle inledas. Berörda parter gavs tillfälle att inom den tidsfrist som angavs i tillkännagivandet skriftligen lämna sina synpunkter och begära att bli hörda.

B. ÅTERKALLELSE AV BEGÄRAN OCH AVSLUTANDE AV FÖRFARANDET

- (7) Genom en skrivelse av den 6 februari 2002 till kommissionen återkallade EBMA formellt sin begäran om översyn av de gällande antidumpningsåtgärderna för import av cyklar med ursprung i Indonesien, Malaysia och Thailand.
- (8) Om begäran återkallas kan, i enlighet med artiklarna 9.1 och 11.2 i grundförordningen, förfarandet avslutas, såvida ett sådant avslutande inte strider mot gemenskapens intresse.
- (9) Kommissionen ansåg att det aktuella förfarandet borde avslutas, eftersom det vid undersökningen inte hade framkommit något som visade att det skulle strida mot gemenskapens intresse att avsluta förfarandet. De berörda parterna underrättades om detta och gavs tillfälle att yttra sig, men endast ett fåtal synpunkter mottogs. Vid undersökningen av dessa synpunkter framkom det emellertid inte någonting som tyder på att avslutandet av åtgärderna skulle strida mot gemenskapens intresse.
- (10) Slutsatsen är därför att antidumpningsförfarandet beträffande import till gemenskapen av cyklar med ursprung i Indonesien, Malaysia och Thailand bör avslutas och att de gällande åtgärderna bör tilläts upphöra att gälla.

⁽⁴⁾ EGT C 110, 11.4.2001, s. 6.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Antidumpningsåtgärderna beträffande import av cyklar som för närvarande klassificeras enligt KN-nummer 8712 00 10, 8712 00 30 och 8712 00 80, med ursprung i Indonesien, Malaysia och Thailand, skall upphöra att gälla och förfarandet beträffande denna import avslutas.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Ändrat förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om samordning av förfarandena vid upphandling på områdena vatten, energi, transporter och posttjänster ⁽¹⁾

(2002/C 203 E/30)

(Text av betydelse för EES)

KOM(2002) 235 slutlig — 2000/0117(COD)

(Framlagt av kommissionen den 6 maj 2002 i enlighet med artikel 250.2 i EG-fördraget)

1. Bakgrund

Förslaget översändes till rådet och Europaparlamentet (KOM(2000) 276 slutlig — 2000/0117(COD)) i enlighet med artikel 175.1 i fördraget: 11 juli 2000

Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande: 26 april 2001

Regionkommitténs yttrande: 13 december 2000

Europaparlamentets yttrande vid första behandlingen: 17 januari 2002

2. Syftet med kommissionens förslag

Direktivet om samordning av förfarandena vid upphandling på områdena vatten, energi och transporter har ett tredubbelt syfte, nämligen att göra de befintliga juridiska ramarna modernare, enklare och flexibla. Uppdatering behövs för att ny teknik och ändrade ekonomiska förutsättningar skall beaktas, inbegripet pågående eller kommande liberaliseringar för vissa av de åsyftade verksamheterna. En förenkling är nödvändig för att rättsakterna skall bli lättare att förstå för användarna, och att upphandlingen sker enligt exakt samma normer och principer, samtidigt som de berörda enheterna (köpare såväl som leverantörer) får bättre kännedom om sina rättigheter. Flexibilitet i förfarandena behövs för att man skall kunna svara upp till inköparnas och marknadsaktörernas behov.

3. Kommissionens synpunkter på de ändringsförslag som antagits av Europaparlamentet

Kommissionen har godtagit, antingen i sin helhet eller delvis och eventuellt med en omformulering, 47 ändringsförslag av de 83 ändringsförslag som parlamentet antagit.

3.1 Ändringsförslag som Kommissionen godtagit i deras helhet eller som omformulerats av rent formella skäl (ändringsförslagen 111, 7, 8, 67, 68 och 69)

I ändringsförslag 111 införs ett nytt skäl i vilket understryks att direktivet inte strider mot att en upphandlande enhet vidtar eller tillämpar åtgärder som är nödvändiga för skydd av vad allmänintresset fordrar: ordning, moral, säkerhet och folkhälsa, skydd av människors, djurs och växters liv. Kommissionen godtar detta ändringsförslag men vill betona att det är formulerat på ett sådant sätt att det återger bestämmelserna i fördraget (artikel 30):

Skäl: "(2c) Ingenting i detta direktiv får hindra en upphandlande enhet från att vidta eller genomdriva de åtgärder som behövs för att skydda allmän ordning, allmän moral och allmän säkerhet samt människors och djurs hälsa och liv eller att bevara växter, särskilt med sikte på en hållbar utveckling, förutsatt att dessa åtgärder inte är diskriminerande och varken står i strid med målet att liberalisera marknaderna inom offentlig upphandling eller med fördraget."

Genom ändringsförslag 7 ändras skäl 34 så att det uttryckligen framgår att den upphandlande enheten bör beakta bud som baseras på lösningar som skiljer sig från, men är likvärdiga med, dem som de själva föreslår, och att de är skyldiga att motivera alla beslut där likvärdighet inte föreligger.

Ändringsförslag 7 måste kombineras med andra ändringsförslag som rör samma problematik – se kommentarerna till ändringsförslag 35, 36, 38, 40, 95, 99 och 118.

Med ändringsförslag 8 ändras skäl 42. Därmed införs ingenjörs-tjänster bland exemplen på tjänster för vilka ersättningen är reglerad av nationella bestämmelser som inte får påverkas.

Enligt ändringsförslagen 67, 68 och 69 utgår de mycket detaljerade bestämmelserna om hur de olika kriterierna kommer att viktas inbördes vid bedömningen av vilket anbud som är ekonomiskt mest fördelaktigt. Detta är ett godtagbart förslag då det förenklar bestämmelserna för hur viktningen skall anges.

⁽¹⁾ EGT C 29 E, 30.1.2001, s. 112.

3.2 *Ändringsförslag som kommissionen godtagit efter omarbetning, delvis eller i sak (ändringsförslagen 89–96, 4, 33, 9, 70, 35, 36, 38, 40, 95, 99–118, 64, 18, 57, 109, 60, 43, 47, 13, 16, 21, 22, 26, 27, 29, 30, 117, 51, 53, 56, 66, 75, 76, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 85 och 86)*

Med ändringsförslagen 89–96 införs ett nytt skäl genom vilket vikten av att miljöpolitiken integreras i området för offentlig upphandling markeras. I artikel 6 i fördraget stadgas att miljöskyddet skall integreras i de andra politikområdena: Det innebär att såväl miljöpolitiken som den som omgärdar offentlig upphandling samordnas. Kommissionen anser att de upphandlande enheterna skall tillåtas att upphandla "gröna" varor/tjänster med bästa förhållandet kvalitet/pris. Kommissionen godtar ändringsförslaget med följande omarbetning:

Skäl: "(2b) I artikel 6 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen föreskrivs det att miljöskyddskraven skall integreras i utformningen och genomförandet av gemenskapens politik och verksamhet enligt artikel 3 i fördraget, särskilt i syfte att främja en hållbar utveckling.

Genom detta direktiv förtydligas således hur de upphandlande enheterna kan bidra till att skydda miljön och främja en hållbar utveckling samtidigt som det säkerställs att de upphandlande enheterna kan erhålla det bästa förhållandet kvalitet/pris för dessa kontrakt."

Med ändringsförslag 4 införs ett nytt skäl med syftet att klargöra att upphandlande enheter kan uppställa villkor som rör utförandet av kontraktet, exempelvis när det gäller främjande av sociala målsättningar, förutsatt att dessa klausuler är förenliga med gemenskapsrätten. För att de två direktiven om offentlig upphandling skall överensstämma med varandra, bör denna möjlighet även utsträckas till att gälla miljöskyddet⁽¹⁾.

Syftet med ändringsförslag 33 om ändring av artikel 33 tredje stycket är att fastställa att villkoren för utförandet kan inbegripa villkor som har att göra med främjandet av målsättningar för socialpolitiken; det syftar dessutom till att bättre stärka respekten för principerna om lika behandling, icke-diskriminering och öppenhet när upphandlande enheter kräver särskilda utförandevillkor för anbudsinfordringarna. I denna ändring fastställs i en särskild bestämmelse något som redan finns i artikel 9, som har en allmän räckvidd.

⁽¹⁾ Se parlamentets ändringsförslag 10 till förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av varor, tjänster och byggtreprenader.

Kommissionen godtar alltså ändringsförslagen 4 och 33 och har inarbetat dem i följande texter:

Skäl: "(32) Villkoren för genomförande av en upphandling bör anses vara förenliga med direktivet, förutsatt att de inte är direkt eller indirekt diskriminerande och att de redovisas i det meddelande som används som konkurrensutsättning eller i de allmänna specifikationerna. Villkoren kan syfta till främjande av yrkesutbildning på arbetsplatsen och anställning av personer som har särskilda svårigheter att komma in på arbetsmarknaden, bekämpning av arbetslöshet eller miljöskydd, och skapa skyldigheter att i samband med fullgörandet av ett kontrakt anställa långtidsarbetslösa eller att genomföra utbildning för arbetslösa eller ungdomar, att följa bestämmelserna i grundläggande ILO-konventioner om dessa inte har införlivats med den nationella lagstiftningen eller att anställa ett större antal personer med funktionshinder än som krävs enligt den nationella lagstiftningen."

"Artikel 37a

Villkor för genomförande av upphandlingen

En upphandlande enhet får ställa särskilda krav på hur kontraktet skall fullgöras på villkor att kraven är förenliga med gemenskapsrätten eller anges i det meddelande som används för konkurrensutsättning eller i de allmänna specifikationerna. Dessa krav får bland annat omfatta sociala hänsyn och miljöhänsyn."

Med ändringsförslag 9 införs ett nytt skäl 42a med syftet att precisera att upphandlande enheter får avvisa anbud som är onormalt låga som en följd av anbudsgivarens underlåtenhet att följa social- och arbetsmarknadslagstiftningen. Denna möjlighet finns redan i befintlig lagstiftning, varför det räcker att på lämpligt sätt uttryckligen ange detta.

Med ändringsförslag 70 ändras artikel 55 om orimligt låga anbud genom att uttrycket "i förhållande till uppgiften" byts ut mot "i förhållande till den leverans, den tjänst eller den byggtreprenad som skall utföras". Av motiveringen (att denna bestämmelse skall tillämpas på material och byggtreprenader och inte bara på tjänster) framgår att ändringsförslaget baseras på ett missförstånd som beror på ett översättningsproblem. Bestämmelsen skall nämligen tillämpas på alla tre typerna av kontrakt. För att överensstämmelsen med det klassiska direktivet skall bevaras och för att olika tolkningar i fortsättningen skall undvikas bör den franska versionen av den befintliga lagstiftningen inte ändras, då det där framgår tillräckligt tydligt att bestämmelsen skall tillämpas på de tre typerna av kontrakt. Det bör dessutom tillses att samma sak gäller för alla språkversioner⁽²⁾.

⁽²⁾ I den engelska språkversionen måste därför hänvisas till "goods, works or services".

Kommissionen godtar ändringsförslagen 9 och 70 med följande formulering:

”Artikel 55

Onormalt låga anbud

1. Om det vid en viss upphandling finns anbud som förefaller onormalt låga i förhållande till den uppgift som skall utföras, skall den upphandlande enheten, innan anbuden förkastas, skriftligen begära sådana förtydliganden om anbudens innehåll som den anser sig behöva.

Dessa förtydliganden kan särskilt gälla

- a) resurssnåla tillverkningsförfaranden, sätt att tillhandahålla tjänster, byggmetoder,
  - b) tekniska lösningar och/eller ovanligt gynnsamma förhållanden som anbudsgivaren kan räkna med för att leverera varor eller tjänster eller för att utföra byggentreprenaden,
  - c) originaliteten i anbudsgivarens projekt med avseende på varor, tjänster och byggentreprenader,
- ca) hur anbudsgivaren följer de bestämmelser om skydd och arbetsvillkor som gäller på den ort där arbetet skall utföras,
- d) möjligheten för anbudsgivaren att få statligt stöd.

2. Den upphandlande enheten skall i samråd med anbudsgivaren granska anbudet med beaktande av de ingivna förklaringarna.

3. Om en upphandlande enhet fastställer att ett anbud är onormalt lågt på grund av att anbudsgivaren har fått statligt stöd, får anbudet förkastas enbart av denna anledning först efter samråd med anbudsgivaren och om denne inom den rimliga tidsfrist som fastställs av den upphandlande enheten inte kan bevisa att det berörda stödet har beviljats lagligen. Om den upphandlande enheten förkastar ett anbud under sådana omständigheter, skall den underrätta kommissionen om detta.”

Ändringsförslagen 35, 36, 38, 40, 95, 99–118 rör artikel 34 om de tekniska specifikationerna.

I ändringsförslag 35 föreslås att de tekniska specifikationerna skall kunna utformas som krav rörande produktens miljöpåverkan under hela dess livscykel. Kommissionen delar denna inställning.

Med ändringsförslag 36 införs en ny definition, nämligen ”likvärdiga standarder”, på ett ställe där det istället rör sig om ett anbud som ger en likvärdig lösning. Även om ändringsförslaget skall förstås som att det handlar om likvärdiga lösningar, är det inte godtagbart att kostnaderna införlivas i definitionen av dessa, eftersom pridfaktorn måste tas med vid bedömningen av anbuden på grundval av tilldelningskriterierna, inte för att göra det möjligt att utesluta anbud vilka bygger på andra lösningar som inte överensstämmer med den upphandlande enhetens tekniska specifikationer.

Med ändringsförslagen 99–118 ändras artikel 34 så att det tydligare framgår att den upphandlande enheten inte kan avvisa ett anbud när anbudsinlämnaren har bevisat att det på ett likvärdigt sätt uppfyller kontraktsvillkoren.

I ändringsförslag 38 preciseras dels att en provningsrapport från ett erkänt organ kan utgöra ett lämpligt bevissätt, dels att de upphandlande enheter som förkastar en lösning som de inte anser likvärdig är skyldiga att motivera detta beslut och på begäran meddela marknadsaktörerna därom. Skyldigheten att meddela motiveringen beaktas rent allmänt i artikel 48.2.

Ändringsförslag 40 syftar till att göra det möjligt att i undantagsfall hänvisa till särskilda framställningsförfaranden eller en viss tillverkare eller leverantörer.

Möjligheten att hänvisa till ett särskilt framställningsförfarande kan godtas om följderna av detta inte blir att kontraktet förbehålls en viss leverantör.

Ändringsförslag 95 rörande bilaga XX syftar till en ändring av definitionen av de tekniska specifikationerna genom att även miljöpåverkan, bruksanvisningar och produktionsmetoder samt produktionsprocesser beaktas.

Denna del av ändringsförslaget förtydligar texten i linje med kommissionens meddelande av den 4 juli 2001 om möjligheterna att ta miljöhänsyn vid offentlig upphandling⁽¹⁾ och kan därför godtas efter en omarbetning.

I ändringsförslaget föreslås också att formgivning med tanke på alla krav, inklusive tillgänglighet för funktionshindrade, skall tas med.

⁽¹⁾ Tolkningsmeddelande från kommissionen om gemenskapslagstiftning med tillämpning på offentlig upphandling och möjligheterna att ta miljöhänsyn vid offentlig upphandling, KOM(2001) 274 slutlig (EGT C 333, 29.11.2001, s. 13).

Med hänsyn även till ändringsförslag 7, som behandlas i punkt 3.1 ovan, godtar kommissionen ändringsförslagen 35, 36, 38, 40, 95, 99–118 i skäl 34, artikel 34, artikel 48.2 och bilaga XX med följande omformulering:

Skäl: "(34) De tekniska specifikationer som offentliga inköpare upprättar skall tillåta att offentlig upphandling utsätts för konkurrens. Det måste därför vara möjligt att lämna anbud som baseras på olika tekniska lösningar. De tekniska specifikationerna måste följaktligen kunna bygga på prestanda- och funktionskrav och, om det hänvisas till europeisk standard eller, i avsaknad av sådan, till nationell standard, bör de upphandlande enheterna beakta anbud som baseras på likvärdiga lösningar, som uppfyller de upphandlande enheternas krav och är likvärdiga när det gäller säkerheten. För att visa att en lösning är likvärdig bör anbudsgivarna kunna använda vilket bevis som helst. Den upphandlande enheten måste kunna motivera alla beslut om att likvärdighet inte föreligger.

En upphandlande enhet som önskar fastställa miljökrav i de tekniska specifikationerna vid en bestämd upphandling, får föreskriva särskilda miljöegenskaper och/eller miljöeffekter för grupper av varor eller tjänster. De får om de så önskar använda lämpliga specifikationer för att klargöra vilka varor eller tjänster som efterfrågas, med krav som fastställts genom miljömärkning, t.ex. europeisk miljömärkning, (mång-)nationell miljömärkning eller någon annan miljömärkning eller delar av dessa specifikationer. Denna möjlighet står dock endast öppen om kraven för märkningen har utvecklats och anpassats på grundval av vetenskapliga uppgifter, genom en process där alla berörda parter, såsom offentliga organ, konsumenter, tillverkare, distributörer eller miljöorganisationer kan delta och om märkningen är tillgänglig för alla berörda parter."

"Artikel 34

Tekniska specifikationer

1. Tekniska specifikationer enligt definitionen i punkt 1 i bilaga XX skall ingå i kontraktshandlingarna, såsom meddelanden om upphandling, allmänna specifikationer och kompletterande handlingar.

2. De tekniska specifikationerna skall tillåta anbudsgivare att delta på lika villkor och får inte innebära omotiverade hinder mot att offentlig upphandling öppnas för konkurrens.

3. Utan att det påverkar de rättsligt bindande tekniska reglerna i den utsträckning som dessa är förenliga med gemenskapsrätten skall de tekniska specifikationerna vara utformade på något av följande sätt:

a) Genom en hänvisning till specifikationer enligt bilaga XX i prioriteringsordning avseende sådana nationella standarder som genomför europeiska standarder, till europeiska tekniska

godkännanden, till gemensamma tekniska specifikationer, till internationella standarder, till andra tekniska referenssystem som utarbetats av de europeiska standardiseringsorganen eller, om sådana inte finns, till nationella standarder eller nationella tekniska godkännanden, eller till nationella tekniska specifikationer om projektering, beräkning och utförande av arbetena samt materialanvändning. Varje sådan hänvisning skall följas av orden 'eller likvärdigt'.

b) I form av prestanda eller funktionskrav; här kan miljöegenskaper ingå. Sådana parametrar måste dock vara så specifika att anbudsgivarna kan bilda sig en bestämd uppfattning om föremålet för upphandlingen och den upphandlande enheten kan genomföra upphandlingen.

c) I form av prestanda eller funktionskrav enligt punkt b och med en hänvisning till specifikationerna i punkt a för att påvisa att dessa krav eller prestanda kan antas vara uppfyllda.

d) Med en hänvisning till specifikationerna i punkt a i fråga om vissa egenskaper och med en hänvisning till de prestanda eller funktionskrav som anges i punkt b i fråga om andra egenskaper.

4. Om en upphandlande enhet väljer att hänvisa till specifikationer enligt punkt 3a får den inte förkasta ett anbud med motiveringen att varorna eller tjänsterna inte överensstämmer med de specifikationer som den hänvisat till, om anbudsgivaren i sitt anbud på ett lämpligt och för den upphandlande enheten godtagbart sätt styrker att de föreslagna lösningarna på ett likvärdigt sätt uppfyller kraven enligt de tekniska specifikationerna.

Likvärdigheten kan till exempel bestyrkas på ett godtagbart sätt genom en teknisk dokumentation från tillverkaren eller en provningsrapport från ett erkänt organ.

5. Om en upphandlande enhet väljer att i enlighet med punkt 3 föreskriva prestanda eller funktionskrav, får den inte avvisa ett anbud i fråga om varor, tjänster eller byggentreprenader som överensstämmer med en nationell standard som genomför en europeisk standard, med ett europeiskt tekniskt godkännande, med en gemensam teknisk specifikation, med en internationell standard eller med ett tekniskt referenssystem som har utarbetats av ett europeiskt standardiseringsorgan, om dessa specifikationer avser de prestanda eller funktionskrav som den har fastställt.

Det åligger anbudsgivaren att på ett lämpligt sätt som den upphandlande enheten anser vara tillfredsställande i sitt anbud visa att standardenliga varor, tjänster eller arbeten uppfyller den upphandlande enhetens prestanda- eller funktionskrav.

Likvärdigheten kan till exempel bestyrkas på ett godtagbart sätt genom en teknisk dokumentation från tillverkaren eller en provningsrapport från ett erkänt organ.

5a Om en upphandlande enhet föreskriver miljöegenskaper i form av prestanda eller funktionskrav får den använda de detaljerade specifikationer eller delar därav som fastställts för europeiska miljömärken, (mång)nationella miljömärken eller andra miljömärken, om kraven för märket är lämpliga för att fastställa egenskaperna hos varorna eller tjänsterna som är föremål för upphandlingen, har utarbetats på grundval av vetenskapliga rön och har antagits genom ett förfarande i vilket samtliga berörda parter, t.ex. statliga organ, konsumenter, tillverkare, distributörer och miljöorganisationer, kan delta och om miljömärket är tillgängligt för samtliga berörda parter.

De upphandlande enheterna får ange att de varor eller tjänster som är försedda med miljömärke skall antas uppfylla de tekniska specifikationer som fastställs i specifikationerna; De skall godta alla övriga lämpliga bevismedel, såsom en teknisk dokumentation från tillverkaren eller en provningsrapport från ett erkänt organ.

6. I denna artikel avses med 'erkända organ' provnings- och kalibreringslaboratorier samt organ för inspektion och certifiering enligt gällande europeiska standarder.

Upphandlande enheter skall godta intyg från erkända organ i andra medlemsstater.

7. Om det inte motiveras av syftet med upphandlingen får tekniska specifikationer inte innehålla uppgifter om tillverkare, ursprung eller särskilt framställningsförfarande, ej heller någon hänvisning till varumärke, patent eller typ, ursprung eller tillverkning, som innebär att vissa företag eller produkter gynnas och andra inte kan komma ifråga. Detta slags uppgifter eller hänvisningar är i undantagsfall tillåtna om en tillräckligt tydlig och begriplig beskrivning av föremålet för upphandlingen inte går att åstadkomma genom tillämpning av punkterna 3 och 4. Sådana uppgifter eller hänvisningar skall följas av orden 'eller likvärdigt'."

"Artikel 48

Information till sökande om kvalificeringsbestämmelser, anbudssökande och anbudsgivare

1. ...

2. De upphandlande enheterna skall snarast på begäran underrätta varje anbudssökande eller anbudsgivare vars ansökan avisats, om orsakerna till att ansökan eller anbudet inte har godtagits samt underrätta varje anbudsgivare som har lämnat ett godtagbart anbud om utformningen av och de relativa fördelarna med det valda anbudet samt namnet på den anbudsgivare som tilldelats kontraktet eller parterna i ramavtalet. Dessa tidsfrister får under inga omständigheter överstiga 15 dagar från det att den skriftliga begäran har mottagits.

De upphandlande enheterna får dock besluta att inte lämna ut viss information som rör kontraktstilldelningen eller slutandet av ett ramavtal och som anges i första stycket, om detta skulle kunna hindra tillämpning av lagen, strida mot allmänintresset, skada berättigade kommersiella intressen för offentliga eller privata marknadsaktörer, även kommersiella intressen för den marknadsaktör som tilldelats kontraktet, eller motverka sund konkurrens mellan dessa aktörer.

3. ...

4. ...

5. ..."

"BILAGA XX

DEFINITION AV VISSA TEKNISKA SPECIFIKATIONER

I detta direktiv används följande beteckningar med de betydelser som här anges:

1. a) teknisk specifikation: i fråga om offentliga tjänste- eller varukontrakt, en specifikation i ett dokument med angivande av kraven på en produkts eller tjänsts egenskaper, som kvalitetsnivåer, miljöprestandanivåer, formgivning med tanke på alla krav (inbegripet tillgänglighet för funktionshindrade), produktens användningsområde, säkerhet och mått, samt krav på produkten angående den beteckning under vilken den saluförs, terminologi, symboler, provning och provningsmetoder, förpackning, märkning, produktionsförfaranden och -metoder liksom förfaranden vid bedömning av överensstämmelse.

b) tekniska specifikationer: i fråga om offentliga byggtreprenadkontrakt, samtliga tekniska föreskrifter, vilka bland annat skall upptas i specifikationerna, med angivande av de egenskaper som krävs av ett material, en produkt eller en vara för att materialet, produkten eller varan skall kunna beskrivas på ett sådant sätt att detta lämpar sig för den upphandlande myndighetens planerade användning. De tekniska kraven skall omfatta miljöprestandanivåer, formgivning med tanke på alla krav (inklusive tillgänglighet för funktionshindrade), nivåerna för bedömning av överensstämmelse, bruksegenskaper, säkerhet eller dimensioner, inbegripet förfaranden för kvalitetskontroll, terminologi, symboler, tester och testmetoder, förpackning, märkning och etikettering, bruksanvisningar samt produktionsprocesser och produktionsmetoder. De skall även innefatta bestämmelser om projektering och kostnad, provnings- och kontrollregler, villkoren för att entreprenaden skall antas, tekniken eller metoderna för byggnadsverksamheten samt samtliga övriga tekniska villkor som den upphandlande myndigheten i enlighet med allmänna eller särskilda förordningar har möjlighet att föreskriva i fråga om den fullbordade entreprenaden samt om ingående material eller delar.

2. standard: en teknisk specifikation som godkänts av ett erkänt standardiseringsorgan för återkommande och kontinuerlig tillämpning, men som inte är tvingande och som omfattas av någon av följande kategorier:

- internationell standard: standard som fastställts av ett internationellt standardiseringsorgan och som är allmänt tillgänglig.
- europeisk standard: standard som fastställts av ett europeiskt standardiseringsorgan och som är allmänt tillgänglig.
- nationell standard: standard som fastställts av ett nationellt standardiseringsorgan och som är allmänt tillgänglig.

3. europeiskt tekniskt godkännande: positivt tekniskt utlåtande om användningen av en produkt, grundat på hur den uppfyller väsentliga krav för byggnadsarbeten, genom sina egenskaper och angivna villkor för tillämpning och användning. Det europeiska godkännandet skall meddelas av ett särskilt organ utsett av medlemsstaten.

4. gemensam teknisk specifikation: en teknisk specifikation som upprättats enligt ett förfarande som har erkänts av medlemsstaterna och som har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

5. referensprodukt: en produkt som tagits fram av ett europeiskt standardiseringsorgan, vid sidan av den officiella standarden, enligt förfaranden som anpassats till utvecklingen av marknadens behov."

Med ändringsförslag 64 införs en ny artikel 53a i vilken anges att om en upphandlande enhet begär ett intyg om miljöstyrningssystem, skall den godta EMAS-intyg, sådana intyg som överensstämmer med internationell standard och varje annat likvärdigt bevis. I vissa särskilda fall – vad gäller t.ex. kapacitet att skydda ekosystemet när ett offentligt kontrakt genomförs⁽¹⁾ – kan ett miljöstyrningssystem bevisa teknisk kapacitet. I dessa fall är det lämpligt att föreskriva vilka möjliga bevis som godtas, och att likvärdighet erkänns, så att det säkerställs att kontraktet inte förbehålls de marknadsaktörer som innehar vissa intyg. I detta ändringsförslag återges väsentligen bestämmelserna i artikel 51.2 om kvalitetssäkringsintyg. Med tanke på denna överensstämmelse kan ändringsförslaget införas i artikel 51 och omarbetas så att de två bestämmelserna blir

parallella. Kommissionen har alltså inarbetat ändringsförslag 64 enligt följande:

Skäl: "(39a) I lämpliga fall, då byggtreprenadarbetenas och/eller tjänsternas art gör det befogat att tillämpa åtgärder eller system för miljöstyrning vid genomförandet av den offentliga upphandlingen, kan det krävas att sådana åtgärder eller system tillämpas. Miljöstyrningssystemen kan oberoende av sin registrering i enlighet med gemenskapens rättsinstrument (EMAS-förordningen), visa på marknadsaktörens tekniska kapacitet att fullgöra kontraktet. För övrigt måste en beskrivning av de åtgärder som marknadsaktören tillämpar för att säkerställa samma skydds nivå för miljön godtas som alternativt bevis till de registrerade miljöstyrningssystemen."

"Artikel 51

Ömsesidigt erkännande av administrativa, tekniska och ekonomiska villkor samt intyg, prover och bevis

1. ...

2. Om en upphandlande enhet kräver intyg från ett oberoende organ på att marknadsaktören iakttar vissa kvalitetssäkringsstandarder, skall den hänvisa till kvalitetssäkringssystem som bygger på relevanta europeiska standarder och är certifierade av organ som uppfyller europeiska certifieringsstandarder.

En upphandlande enhet skall erkänna likvärdiga intyg från organ som är etablerade i andra medlemsstater. De skall även godta andra bevis på likvärdiga kvalitetssäkringsåtgärder från marknadsaktörerna.

3. För upphandlingar av byggtreprenader och tjänster och endast i lämpliga fall, kan de upphandlande enheterna kräva att få ange åtgärder för miljöstyrning som marknadsaktören kan tillämpa när uppgiften utförs. Om en upphandlande enhet i sådana fall kräver att få se certifikat som upprättats av ett oberoende organ och som intygat att marknadsaktören uppfyller vissa miljöstyrningsstandarder, skall enheten hänvisa till gemenskapens miljöstyrnings- och miljörevisionsordning (EMAS) eller till miljöstyrningsstandarder som bygger på relevanta europeiska eller internationella standarder och som certifierats av organ som uppfyller gemenskapslagstiftningen eller internationella standarder för certifiering.

En upphandlande enhet skall erkänna likvärdiga intyg från organ som är etablerade i andra medlemsstater. De skall även godta andra bevis på likvärdiga miljöstyrningsåtgärder från marknadsaktörerna."

⁽¹⁾ Jfr ovannämnda tolkningsmeddelande.

Syftet med ändringsförslag 18 är att möjliggöra för de marknadsaktörer som lämnar anbud i grupp att framhäva sin gemensamma kapacitet att uppfylla urvalskriterierna när det gäller: behörighet att utöva yrkesverksamhet, ekonomisk och finansiell ställning samt teknisk och/eller yrkesmässig kapacitet. Den tid av yrkeserfarenhet som eventuellt krävs kan dock inte kumuleras. Dessutom föreslås i ändringsförslaget att minimikrav får uppställas för gruppens chef.

Ändringsförslaget ligger i linje med rättspraxis. Behörighet att utöva yrkesverksamhet bör dock kunna krävas av var och en av deltagarna i gruppen för den uppgift som de skall utföra enligt kontraktet. När det gäller de minimivillkor som den upphandlande enheten kan kräva av gruppens chef måste man försäkra sig om att ordet "minimi-" tolkas på så sätt att den upphandlande enheten garanteras att minst en gruppdeltagare har sådana kunskaper som är nödvändiga för genomförandet av kontraktet.

Denna problematik kan uppstå i olika sammanhang (såväl vid förvaltning av ett kvalifikationssystem som vid öppna, selektiva eller förhandlade förfaranden med en föregående konkurrensutsättning, och i var och en av dessa situationer såväl när det gäller egentliga grupper av marknadsaktörer som marknadsaktörer som ensamma lägger anbud men har för avsikt att utnyttja andra enheters kapacitet, exempelvis dotterföretag, underleverantörer o.s.v.). Detta måste alltså beaktas vid omarbetningen av artiklarna 52 och 53.

Vid denna omarbetning måste även hänsyn tas till ändringsförslagen 57 och 109. Parlamentet skiljer i dessa inte mellan obligatoriska och frivilliga uteslutningskriterier, utan alla uteslutningskriterier som avses i artikel 46 förslaget till det klassiska direktivet görs obligatoriska vid förvaltningen av kvalifikationssystemen respektive vid utväljandet av deltagare i öppna, selektiva eller förhandlade förfaranden med föregående konkurrensutsättning.

När det gäller tillämpningen av de frivilliga kriterier som avses i artikel 46.2 i det klassiska direktivet (konkurs, allvarliga tjänstefel o.s.v.) bör dessa ändringsförslag omarbetas så att frivilligheten består för dessa uteslutandefall.

När det gäller de obligatoriska uteslutningskriterier som avses i artikel 46.1 i det klassiska direktivet (slutgiltigt avkunnade domar för vissa särskilt allvarliga brott, såsom deltagande i en kriminell organisation), är det godtagbart att dessa bestämmelser tillämpas när de upphandlande myndigheterna bedriver upphandling som omfattas av försörjningsdirektivet, särskilt som det är vanligt att samma myndighet sysslar både med de särskilda och de klassiska sektorerna.

När det gäller andra upphandlande enheter än myndigheter (d.v.s. statliga företag och privata företag vilkas verksamhet baseras på specialrätt eller ensamrätt) är en sådan skyldighet att tillämpa dessa uteslutningskriterier inte godtagbar, eftersom andra enheter än upphandlande myndigheter skulle behöva få tillgång till brottsregisteruppgifter för att kunna fullgöra dessa

skyldigheter, vilket skulle leda till allvarliga problem när det gäller uppgiftsskyddet. Dessutom måste hänsyn tas till det faktum att dessa uppgifter kan beröra konkurrentföretag.

Genom ändringsförslag 60 vill parlamentet införa en förteckning över frivilliga uteslutningskriterier i artikel 53 rörande valet av deltagare i öppna, begränsade eller förhandlade förfaranden med föregående konkurrensutsättning. Ändringsförslaget kan inte godtas i sin ursprungliga utformning, eftersom det i vissa fall skulle skapas skillnader i förhållande till det klassiska direktivet vilka inte skulle kunna rättfärdigas (t.ex. skulle det enligt förteckningen finnas en möjlighet att utesluta en anbudsgivare som dömts för miljöbrott, trots att denna möjlighet inte uttryckligen angetts i artikel 46.2 i det klassiska direktivet). För att de två direktiven skall överensstämma med varandra bör därför huvudtankarna i detta ändringsförslag godtas genom en hänvisning till artikel 46.2 i det klassiska direktivet.

I den utsträckning som anges ovan kan alltså kommissionen godta ändringsförslagen 18, 57, 109 och 60 i artiklarna 52 (omarbetad) och 53 med följande formulering:

"Artikel 52

Kvalifikationssystem

1. Upphandlande enheter som så önskar får upprätta och förvalta ett kvalifikationssystem för marknadsaktörer.

Enheter som upprättar eller förvaltar ett kvalifikationssystem skall garanteras att marknadsaktörer när som helst kan ansöka om att bli kvalificerade.

2. Ett system enligt punkt 1 kan omfatta flera kvalificeringsnivåer.

Det skall förvaltas på grundval av objektiva kriterier och regler som fastställs av den upphandlande enheten.

Om kriterierna eller reglerna omfattar tekniska specifikationer skall bestämmelserna i artikel 34 tillämpas. Kriterierna och reglerna får uppdateras vid behov.

2a De kriterier och bestämmelser om kvalificering som avses i punkt 2 kan inbegripa de uteslutningskriterier som räknas upp i artikel 46 i direktivet .../EG (om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av byggtreprenader, varor och tjänster).

När den upphandlande enheten är en myndighet enligt artikel 2.1 a skall dessa kriterier och bestämmelser inbegripa de uteslutningskriterier som räknas upp i artikel 46.1 i direktiv .../EG.

2b När de kriterier och regler för kvalificering som avses i punkt 2 innefattar krav rörande marknadsaktörernas ekonomiska och finansiella kapacitet kan dessa eventuellt framhålla andra enheters kapacitet, oavsett vilka juridiska band som finns mellan marknadsaktörerna och dessa enheter. De skall då kunna bevisa för den upphandlande enheten att de kommer att förfoga över de nödvändiga resurserna under hela den period då kvalifikationssystemet är giltigt, t.ex. genom att tillhandahålla ett åtagande från enheterna i fråga rörande detta.

På samma villkor kan en grupp av marknadsaktörer enligt vad som avses i artikel 10 framhålla kapaciteten hos deltagarna i gruppen eller andra enheter.

2c När de kriterier och regler för kvalificering som avses i punkt 2 innefattar krav rörande marknadsaktörernas tekniska kapacitet eller yrkeskunnighet kan dessa eventuellt framhålla andra enheters kapacitet, oavsett vilka juridiska band som finns mellan marknadsaktörerna och dessa enheter. De skall då kunna bevisa för den upphandlande enheten att de kommer att förfoga över de nödvändiga resurserna under hela den period då kvalifikationssystemet är giltigt, t.ex. genom att tillhandahålla ett åtagande från enheterna i fråga om att de kommer att ställa de nödvändiga resurserna till marknadsaktörens förfogande.

På samma villkor kan en grupp av marknadsaktörer enligt vad som avses i artikel 10 framhålla kapaciteten hos deltagarna i gruppen eller andra enheter.

3. De kriterier och regler för kvalificering som avses i punkt 2 skall tillhandahållas marknadsaktörerna om de begär det. Om kriterierna eller reglerna uppdateras skall de berörda marknadsaktörerna underrättas om detta.

Om en upphandlande enhet anser att vissa andra enheters eller organs kvalifikationssystem uppfyller de krav som ställs, skall den meddela de berörda marknadsaktörerna namnen på dessa enheter eller organ.

4. En lista över kvalificerade marknadsaktörer skall bevaras; den kan delas upp i kategorier efter typ av upphandling för vars utförande kvalificeringen är giltig.

5. Om en konkurrensutsättning sker med hjälp av ett meddelande om att det finns ett kvalifikationssystem skall anbudsgivarna i ett selektivt förfarande eller deltagarna i ett förhandlat förfarande väljas ut bland de anbudsgivare som kvalificerat sig enligt detta system."

"Artikel 53

Kvalitativa urvalskriterier

1. Vid ett öppet förfarande skall en upphandlande enhet som fastställer urvalskriterier göra det enligt objektiva kriterier och regler som skall finnas tillgängliga för marknadsaktörerna.

2. Vid ett selektivt eller förhandlat förfarande skall en upphandlande enhet välja ut anbudssökande enligt de objektiva kriterier och regler som den har fastställt och som skall finnas tillgängliga för berörda marknadsaktörer.

3. Vid selektiva eller förhandlade förfaranden får den upphandlande enheten använda kriterier som grundas på ett objektivet behov av att minska antalet anbudssökande till en nivå som anses rimlig med tanke på speciella förhållanden i samband med upphandlingsförfarandet och på de resurser som behövs för att genomföra det. De utvalda anbudssökandena skall dock vara tillräckligt många för att säkerställa kravet på tillräcklig konkurrens.

4. Kriterierna enligt punkterna 1 och 2 kan omfatta de uteslutningskriterier som anges i artikel 46 i direktiv .../EG om (samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av byggtreprenader, varor och tjänster).

När den upphandlande enheten är en myndighet enligt artikel 2.1 a skall de kriterier som avses i punkt 1 och 2 i denna artikel inbegripa de obligatoriska uteslutningskriterier som räknas upp i artikel 46.1 i direktiv .../EG.

5. När de kriterier som avses i punkt 2 innefattar krav om marknadsaktörernas ekonomiska och finansiella kapacitet kan dessa eventuellt och för en viss upphandling framhålla andra enheters kapacitet, oavsett vilka juridiska band som finns mellan marknadsaktörerna och dessa enheter. De skall då kunna bevisa för den upphandlande enheten att de kommer att förfoga över de nödvändiga resurserna, t.ex. genom att kunna visa att enheterna åtar sig detta.

På samma villkor kan en grupp av marknadsaktörer enligt vad som avses i artikel 10 framhålla kapaciteten hos deltagarna i gruppen eller andra enheter.

6. När de kriterier som avses i punkt 1 och 2 innefattar krav rörande marknadsaktörernas tekniska kapacitet och/eller yrkeskunnande kan dessa eventuellt och för en viss upphandling framhålla andra enheters kapacitet, oavsett vilka juridiska band som finns mellan marknadsaktörerna och dessa enheter. De skall då kunna bevisa för den upphandlande enheten att de kommer att förfoga över de nödvändiga resurserna under hela den period då kvalifikationssystemet är giltigt, t.ex. genom att tillhandahålla ett åtagande från enheterna i fråga om att de kommer att ställa de nödvändiga resurserna till marknadsaktörens förfogande.

På samma villkor kan en grupp av marknadsaktörer enligt vad som avses i artikel 10 framhålla kapaciteten hos deltagarna i gruppen eller andra enheter."

Genom ändringsförslag 43 ändrar parlamentet rubriken till artikel 38 genom att lägga till en hänvisning till skyldigheter rörande miljöskydd. Detta innebär att enheterna kan ange vilka myndigheter som marknadsaktörerna skall vända sig till för att få upplysningar om vilka skyldigheter som gäller för miljöskydd på det ställe där byggtreprenaden eller tjänsterna skall utföras.

Även om den ändring av rubriken som föreslås i ändringsförslaget inte överensstämmer med bestämmelsens innehåll, eftersom ändringsförslagen rörande innehållet i denna artikel inte godtagits, kan det dock godtas i sak, eftersom innehållet i artikel 38 kommer att behöva ändras så att man undviker obefogade skillnader mellan denna bestämmelse och dem i det klassiska direktivet (artikel 27) i dess ändrade form (se ändringsförslag 50 till det klassiska direktivet).

Genom ändringsförslag 47 införs ett nytt stycke i artikel 41.1 med syftet att öka öppenheten när det gäller den information som skall tillhandahållas marknadsaktörerna om de skyldigheter som gäller enligt lagstiftningen om anställningsskydd och arbetsvillkor, i enlighet med artikel 38. Även om ändringsförslaget förutsatte att ändringsförslagen till artikel 38 (vilka avisas) godtagits, går det att godta själva principen att den lagstiftning som skall följas vid utförandet av uppdraget skall vara känd av marknadsaktörerna, så att de beaktar den när de utarbetar sina anbud. Sådan information kan dock inte begränsas endast till skyldigheter enligt anställnings- och arbetsvillkorlagstiftningen, eftersom annan lagstiftning (som gäller miljö eller skatter) – se artikel 38 – också måste beaktas. Denna information riskerar därmed att få en sådan omfattning att den inte skulle få plats i meddelandena när konkurrensutsättningen sker genom ett periodiskt meddelande eller ett meddelande om att det finns ett kvalifikationssystem, vilka inte bara berör ett stort antal individuella upphandlingar, utan också kan offentliggöras så lång tid i förväg i förhållande till starten för den individuella upphandlingen (ibland ett år eller mer) att upplysningarna riskerar att bli för gamla. En begränsning av skyldigheten att tillhandahålla dessa upplysningar till att endast gälla för upphandlingar för vilka konkurrensutsättningen sker genom ett upphandlingsmeddelande skulle därför vara att föredra. När så inte är fallet garanteras ändå den nödvändiga öppenheten eftersom de allmänna specifikationerna för varje individuell upphandling skall innehålla de upplysningar som är nödvändiga för att marknadsaktörerna skall kunna skaffa sig relevant och aktuell information.

Kommissionen kan godta ändringsförslag 43 och ändringsförslag 47 i artikel 38.1 och bilaga XII enligt följande omarbetning:

”Artikel 38

Skyldigheter till följd av regler om beskattning, miljöskydd, anställningsskydd och arbetsvillkor

Den upphandlande enheten skall i de allmänna specifikationerna ange hos vilken eller vilka organ sökande eller anbudsgivare kan få relevanta uppgifter om reglerna för beskattning och miljöskydd samt om de skyldigheter rörande anställnings-

skydd och arbetsvillkor som gäller i den medlemsstat, region eller ort där uppgiften skall utföras och som kommer att tillämpas på byggtreprenader som utförs eller tjänster som levereras på byggarbetsplatsen under kontraktstiden.”

”BILAGA XII

INFORMATION SOM SKALL FINNAS I MEDDELANDEN OM UPPHANDLING

A. ÖPPNA FÖRFARANDEN

1. Den upphandlande enhetens namn, post-, telegram- och e-postadress samt telefon-, telex- och faxnummer.

1a När det rör sig om offentlig upphandling av byggtreprenader, material som kräver monterings- och installationsarbete samt tjänster: namn, adress, telefon- och faxnummer, e-postadress till de enheter hos vilka relevanta upplysningar kan erhållas om vilka bestämmelser i fråga om skatter, miljöskydd, anställningsskydd och arbetsvillkor som tillämpas på det ställe där uppgiften skall utföras.

...

B. SELEKTIVA FÖRFARANDEN

1. Den upphandlande enhetens namn, post-, telegram- och e-postadress samt telefon-, telex- och faxnummer.

1a När det rör sig om offentlig upphandling av byggtreprenader, material som kräver monterings- och installationsarbete samt tjänster: namn, adress, telefon- och faxnummer, e-postadress till de enheter hos vilka relevanta upplysningar kan erhållas om vilka bestämmelser i fråga om skatter, miljöskydd, anställningsskydd och arbetsvillkor som tillämpas på det ställe där uppgiften skall utföras.

...

C. FÖRHANDLADE FÖRFARANDEN

1. Den upphandlande enhetens namn, post-, telegram- och e-postadress samt telefon-, telex- och faxnummer.

1a När det rör sig om offentlig upphandling av byggtreprenader, material som kräver monterings- och installationsarbete samt tjänster: namn, adress, telefon- och faxnummer, e-postadress till de enheter hos vilka relevanta upplysningar kan erhållas om vilka bestämmelser i fråga om skatter, miljöskydd, anställningsskydd och arbetsvillkor som tillämpas på det ställe där uppgiften skall utföras.

...”

Ändringsförslag 13 hänger samman med ändringsförslag 16. Syftet med förslaget är att säkerställa att de upphandlande myndigheterna inom postsektorn, som för närvarande omfattas av det klassiska direktivet, istället skall omfattas av de mer flexibla reglerna i försörjningsdirektivet, så att liberaliseringen inom denna sektor beaktas.

Enligt ändringsförslag 13 skulle alltså en hänvisning till postverksamhet läggas till definitionen av detta direktivs räckvidd, såväl för upphandlande myndigheter som för offentliga och privata företag som bedriver postverksamhet på grundval av ensamrätt eller specialrätt.

I ändringsförslag 16 föreslås dessutom i punkt 2 att direktivet inte skall tillämpas på posttjänster som andra enheter kan tillhandahålla utan begränsningar eller som endast omfattas av ett licensförfarande. Vad beträffar punkt 3 är det svårt att sammanfatta, eftersom det finns stora skillnader mellan de olika språkversionerna. På grundval av det som tycks vara den gemensamma nämnaren mellan de flesta versionerna, skulle punkt 3 komplettera ändringsförslaget genom att det där anges att direktivet inte skall tillämpas på upphandlingar som gjorts av enheter som bedriver postverksamhet (och som inte är utslutna enligt punkt 2) för sitt eget företags räkning, om möjligheten finns att andra enheter på väsentligen samma villkor och i samma geografiska område kan erbjuda alla typer av posttjänster som inte är av sekundärt eller försumbart ekonomiskt värde.

Kommissionen kan godta principen om att postsektorn skall likställas med andra former av verksamhet som omfattas av detta direktiv. Det rör sig ju om en sektor som utmärks av att verksamheten bedrivs såväl av offentliga som privata enheter genom ett nätverk, ofta i monopol- eller oligopolsituation, och där liberaliseringen av posttjänsterna i gemenskapen fortgår. Vid överföringen bör man försäkra sig om att definitionen av verksamheten dels säkerställer att hela den verksamhet som är direkt eller indirekt förbunden med traditionell postverksamhet räknas in, dels att den inte ger fritt spelrum för en överföring av verksamhet som varken är direkt eller indirekt förbunden med traditionell postverksamhet. För detta syfte är de definitioner som finns i Europaparlamentets och rådets direktiv 97/67/EG av den 15 december 1997 om gemensamma regler för utvecklingen av gemenskapens inre marknad för posttjänster och för förbättring av kvaliteten på tjänsterna⁽¹⁾ en god startpunkt. Det bör noteras att om ändringsförslag 16 till artikel 5a delvis godtas blir de förändringar som föreslås i ändringsförslag 13 till artikel 2.2 överflödiga utan att något förändras i sak.

⁽¹⁾ EGT L 15, 21.1.1998, s. 14.

Kommissionen kan inte godta de undantag som föreslås i ändringsförslag 16, eftersom dess punkt 2 inte överensstämmer med förslagens övergripande tanke, nämligen att försäkra sig om att det endast finns en mekanism för undantag, vilken tillämpas på villkor som är identiska för alla verksamheter som direktivet omfattar. Tanken att marknadsaktörerna – oberoende av sin juridiska status – skall kunna uteslutas från tillämpningsområdet när den pågående liberaliseringen har fått tillräckliga effekter kan däremot godtas. När det gäller ändringarna till artikel 29 i syfte att göra den tillämplig på myndigheter som utövar en liberaliserad verksamhet, se kommentarerna till ändringsförslag 117. Därför utgår skäl 14. Det bör även påpekas att den övergripande tanken i texten är att man skall kunna garantera att privata enheter som är verksamma inom postsektorn omfattas av dessa bestämmelser endast om de har ensamrätt eller specialrätt för att bedriva denna verksamhet. Vad gäller punkt 3 är den inte godtagbar i den föreslagna formen, eftersom den tycks kunna tillämpas endast om möjligheten finns att andra enheter skulle kunna erbjuda posttjänster av visst ekonomiskt värde. Det bör dock understrykas att de existerande undantagen, även bl.a. det som avses i artikel 20 när det gäller upphandling som rör försäljning eller uthyrning till tredje man, också kommer att gälla för postsektorn.

Kommissionen kan alltså i sak godta ändringsförslagen 13 och 16 enligt följande:

Direktivets namn: "EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV

om samordning av förfarandena vid upphandling på områdena vatten, energi, transporter och posttjänster"

Skäl: "(2) De upphandlingsförfaranden som tillämpas av enheter som bedriver verksamhet på områdena vatten, energi, transporter och posttjänster behöver samordnas, och denna samordning bör bygga på de krav som följer av artiklarna 14, 28 och 49 i EG-fördraget och artikel 97 i Euratomfördraget, nämligen principerna om likabehandling – av vilka principen om icke-diskriminering endast utgör en särskild form – om ömsesidigt erkännande, om öppenhet samt om att öppna offentlig upphandling för konkurrens. Genom denna samordning bör en ram för god affärssed tillskapas som medger största möjliga flexibilitet men som samtidigt slår vakt om de nämnda principerna."

Skäl: "(2a) Med tanke på den fortsatta liberaliseringen av inom postsektorn och eftersom sådana tjänster tillhandahålls genom ett nät av såväl upphandlande myndigheter som offentliga företag och andra företag, bör det tillses att de kontrakt som ingås av de upphandlande enheter som erbjuder posttjänster omfattas av bestämmelser vilka garanterar att de principer som avses i skäl 2 tillämpas. Samtidigt bör de skapa en ram för lojal handelspraxis och ge större flexibilitet än bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/00/EG av den ... (namn på direktivet etc.), i väntan på att liberaliseringsprocessen skall ha nått en sådan nivå att en uteslutning enligt den allmänna mekanism som skapats för detta har blivit möjlig. För definitionen av den verksamhet som avses, bör man beakta bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets direktiv 97/67/EG av den 15 december 1997 om gemensamma regler för utvecklingen av gemenskapens inre marknad för posttjänster och för förbättring av kvaliteten på tjänsterna ⁽¹⁾, senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv .../.../EG av den ... om ändring av direktiv 97/67/EG (när det gäller den fortsatta liberaliseringen av posttjänsterna i gemenskapen), samtidigt som de anpassas något för detta direktivs syfte."

Skäl: "(8) För att en verklig öppning av marknaden och en rättvis och balanserad tillämpning av reglerna om upphandling på områdena vatten, energi, transport och posttjänster skall säkerställas, måste de enheter som skall omfattas av direktivet definieras på ett annat sätt än genom hänvisning till deras rättsliga ställning. Man måste således se till att likabehandling upprätthålls mellan upphandlande enheter från den offentliga respektive privata sektorn. Man måste också, i överensstämmelse med artikel 295 i fördraget, se till att medlemsstaternas egendomsordning inte påverkas på något sätt."

Skäl (14): utgår.

"Artikel 5a

Bestämmelser om posttjänster

1. Detta direktiv skall tillämpas på verksamhet som skall erbjuda grundposttjänster, andra posttjänster eller bitjänster till postverksamhet.

2. I denna artikel används, utan att det påverkar tillämpningen av Europaparlamentets och rådets direktiv 97/67/EG av den 15 december 1997 om gemensamma regler för utvecklingen av gemenskapens inre marknad för posttjänster och för förbättring av kvaliteten på tjänsterna ⁽¹⁾, senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv .../.../EG om ändring av direktiv 97/67/EG (när det gäller den fortsatta liberaliseringen av posttjänsterna i gemenskapen), följande beteckningar med de betydelse som här anges:

⁽¹⁾ EGT L 15, 21.1.1998, s. 14.

- a) postförsändelse: en adresserad försändelse i den slutgiltiga form den skall befordras i, oavsett vikt. Det rör sig förutom brev även om t.ex. böcker, kataloger, tidningar, tidskrifter och postpaket med eller utan kommersiellt värde, oavsett vikt. Även andra former av försändelser omfattas, såsom reklamförsändelser utan adressat.
- b) grundposttjänster: tjänster som omfattas av eller kan omfattas av ensamrätt på grundval av artikel 7 i direktiv 97/67/EG, bestående av tömning, sortering, befordran och utdelning av postförsändelser.
- c) andra posttjänster: andra tjänster än sådana som avses i punkt b, bestående av tömning, sortering, befordran och utdelning av postförsändelser.
- d) bitjänster till postverksamhet:

tjänster som tillhandahålls inom följande områden:

- Tjänster som rör förvaltning av posttjänster (såväl före som efter avsändandet, såsom mailroom management services.
- Tilläggstjänster som är förbundna med elektronisk post (inbegripet säker överföring av kodade dokument på elektronisk väg).
- Finansiella tjänster.
- Logistiktjänster.

Detta gäller när dessa tjänster tillhandahålls av en enhet som även tillhandahåller posttjänster som omfattas av punkt b eller c."

"BILAGA Va

UPPHANDLANDE ENHETER INOM POSTSEKTORN

BELGIEN

De Post/La Poste

DANMARK

Post Danmark

TYSKLAND

Deutsche Post AG

GREKLAND

ELTA

SPANIEN

"BILAGA X

Correos y Telégrafos, S.A.

FÖRTECKNING ÖVER DEN LAGSTIFTNING SOM AVSES I ARTIKEL 29.3

FRANKRIKE

Ga UPPHANDLANDE ENHETER INOM POSTSEKTORN

La Poste

Europaparlamentets och rådets direktiv 97/67/EG av den 15 december 1997 om gemensamma regler för utvecklingen av gemenskapens inre marknad för posttjänster och för förbättring av kvaliteten på tjänsterna ⁽¹⁾."

IRLAND

An Post

Med ändringsförslagen 21 och 22 ändras artikel 19 rörande metoderna för att beräkna det uppskattade värdet av kontrakt som rör tjänster.

ITALIEN

Poste Italiane SpA

Syftet med ändringsförslag 21 är att även andra former av ersättning som liknar försäkringspremier skall beaktas vid beräkning av värdet för kontrakt som rör försäkringstjänster.

LUXEMBURG

Entreprise des Postes et Télécommunications Luxembourg

Detta ändringsförslag rättfärdigas på grundval av typen av tjänster och det sätt på vilket de betalas.

NEDERLÄNDERNA

TNT Post Groep (TPG)

Genom ändringsförslag 22 fastställs särskilt bestämmelser för beräkningen av värdet av de kontrakt som löper på obestämd tid genom att de har en klausul om automatisk förlängning.

ÖSTERRIKE

Österreichische Post AG

Syftet med ändringsförslaget är att förhindra alltför långtgående uppdelning av upphandlingen för att kringgå direktivets krav, vilket är ett vällovligt syfte. Förlängningar som reducerar konkurrensen skall dock undvikas.

PORTUGAL

CTT – Correios de Portugal

Kommissionen är av den uppfattningen att medlagstiftarna lättare kommer att kunna nå fram till enighet, om en sammanslagning görs av de fyra artiklarna rörande beräkningsmetoder – artikel 16 om generella regler, artikel 17 om bygg- och anläggningskontrakt, artikel 18 om inköpskontrakt och artikel 19 om tjänstekontrakt. Den har därför inarbetat ändringsförslag 21 och 22 enligt följande:

FINLAND

Suomen Posti OYJ

"Artikel 16

SVERIGE

Posten Sverige AB

Posten Logistik AB

Metoder för beräkning av det uppskattade värdet på kontrakt och ramavtal

1. Beräkningen av det uppskattade värdet på ett kontrakt skall grunda sig på det totala beloppet, exklusive mervärdesskatten, som skall betalas enligt den upphandlande enhetens egen uppskattning. Vid denna beräkning skall det uppskattade totalbeloppet beaktas, inbegripet varje form av eventuell optionsrätt och eventuella tysta överenskommelser om förnyande av kontraktet.

FÖRENADE KUNGARIKET

Consignia plc"

⁽¹⁾ EGT L 15, 21.1.1998, s. 14. Direktivet senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv .../EG om ändring av direktiv 97/67/EG (när det gäller den fortsatta liberaliseringen av posttjänster i gemenskapen) (EGT L ...).

Förteckningen skall kompletteras.

Om den upphandlande enheten planerar premier eller utbetalningar till anbudssökande, skall den beakta dessa när den beräknar det uppskattade värdet av kontraktet.

2. En upphandlande enhet får inte kringgå tillämpningen av detta direktiv genom att dela upp arbetsprojekt eller projekt för köp av en viss mängd varor och/eller tjänster eller genom att välja ett speciellt sätt att beräkna kontraktsvärdet.

3. Värdet på ett ramavtal skall vara det högsta uppskattade värdet, exklusive mervärdesskatt, på samtliga planerade kontrakt under den aktuella perioden.

4. Vid tillämpning av artikel 15 på kontrakt om utförande av arbete skall den upphandlande enheten inbegripa det uppskattade värdet på byggtreprenaderna samt på alla varor och tjänster som den tillhandahåller entreprenören för att kontraktet skall kunna fullgöras.

5. Värdet av varor och tjänster som inte krävs för att ett visst kontrakt skall fullgöras får inte läggas till kontraktsvärdet, eftersom dessa varor och tjänster då skulle kunna undantas från detta direktivs tillämpningsområde.

6. Om en varuleverans, en tjänst eller ett arbete sker i flera delar, skall det uppskattade sammanlagda värdet av delentreprenaderna beaktas. Om det sammanlagda värdet av delentreprenaderna är minst lika med det tröskelvärde som avses i artikel 15, skall bestämmelserna i denna artikel tillämpas på samtliga delentreprenader.

När det gäller upphandling av arbeten får dock en upphandlande enhet avstå från att tillämpa artikel 15 på varje delentreprenad vars uppskattade värde, exklusive mervärdesskatt, understiger 1 miljon euro, förutsatt att det sammanlagda värdet av dessa undantagna delentreprenader inte överstiger 20 % av det sammanlagda värdet av alla delentreprenader.

7. Om en varu- eller tjänsteupphandling sträcker sig över en viss period genom en rad kontrakt som skall tilldelas en eller flera varu- eller tjänsteleverantörer, eller genom kontrakt som skall förnyas, skall kontraktsvärdet beräknas enligt

a) det totala värdet av de kontrakt som tilldelats under den föregående verksamhetsperioden eller de föregående tolv månaderna och som uppvisat liknande drag, om möjligt justerat med hänsyn till förutsebara ändringar i kvantitet eller värde under de följande tolv månaderna, eller

b) det totala värdet av de kontrakt som skall tilldelas under tolv månader räknat från den första kontraktstilldelningen alternativt under hela perioden om denna är längre än tolv månader.

8. Värdet på ett kontrakt som omfattar både tjänster och varor skall vara det totala värdet på tjänsterna och varorna, oberoende av hur de fördelas sig. Beräkningen skall även inbegripa värdet på monterings- och installationsarbeten.

9. Om en varuupphandling avser leasing, hyra eller hyrköp, skall kontraktsvärdet beräknas enligt följande:

a) För kontrakt på bestämd tid som uppgår till högst tolv månader, det samlade kontraktsvärdet för hela löptiden, eller, om löptiden är längre än tolv månader, det samlade kontraktsvärdet, inbegripet varans uppskattade restvärde.

b) För kontrakt på obestämd tid eller kontrakt som inte kan tidsbestämmas, summan av de planerade delbetalningarna under de fyra första åren.

10. Vid beräkning av det uppskattade värdet på en upphandling av finansiella tjänster skall följande belopp tas med:

a) För försäkringstjänster: betalbar premie och andra former av ersättning.

b) I fråga om banktjänster och andra finansiella tjänster: avgifter, provision och ränta samt andra ersättningsformer,

c) För kontrakt som omfattar projektering: det arvode eller den provision som skall betalas och andra former av ersättning.

11. För tjänstekontrakt som inte anger totalkostnad skall kontraktsvärdet beräknas enligt följande:

a) för kontrakt på bestämd tid som uppgår till högst 48 månader, det samlade kontraktsvärdet för hela löptiden,

b) Kontrakt på obestämd tid eller kontrakt med mer än 48 månaders löptid, summan av de planerade delbetalningarna under de fyra första åren.”

Med ändringsförslagen 26 och 27 ändras rubriken respektive punkt 1 till artikel 26 rörande möjligheten att associerade företag eller en upphandlande enhet i ett samföretag kan tilldelas tjänstekontrakt.

Dessa ändringsförslag syftar främst till att utvidga bestämmelsen till att även omfatta kontrakt rörande materialinköp eller byggentreprenader.

Därefter föreslås att uteslutning skall ske för kontrakt som ingås med

1. ett företag som är associerat med den upphandlande enheten, eller
2. ett samföretag som bildats av flera upphandlande enheter för någon verksamhetstyp som omfattas av detta direktiv.

Ändringsförslaget syftar i dessa två fall till att sänka den nödvändiga omsättningen till 50 %. Det är också tänkt att detta villkor skall kunna uppfyllas om företaget som enheten ingår kontrakt med har funnits i mindre än tre år, om det kan förmodas att den nödvändiga omsättningen kommer att uppnås i slutet av de tre första åren.

I ändringsförslaget föreslås också undantag för kontrakt som ingås av ett samföretag

3. med en av de upphandlande enheter som har skapat det, eller
4. med ett företag som är associerat med en av dessa upphandlande enheter.

För de två sista fallen fastställs inga ytterligare villkor.

Denna utvidgning av bestämmelsens räckvidd till byggentreprenadkontrakt och materialinköpskontrakt är inte godtagbar, eftersom den utan giltiga skäl skapar frågetecken kring gemenskapens lagstiftning, då kontrakt som för närvarande omfattas av upphandlingsdirektivet utesluts från dess tillämpningsområde. Dessutom skulle ett eventuellt godtagande av denna utvidgning kunna leda till en snedvridning av konkurrensen genom att vissa företag förbehålls möjligheten att få referensinkomster och referenserfarenheter som de sedan kan använda sig av vid konkurrensutsättning – av andra upphandlande enheter – som rör jämförbara kontrakt, vilket ger dem fördelar i förhållande till konkurrentföretag som inte har haft sådana möjligheter till inkomster och erfarenheter.

Av samma skäl är det inte heller godtagbart att gränsen för den nödvändiga omsättning då direktivet inte längre tillämpas sänks från 80 % till 50 %, liksom att alla villkor upphävs vid ingående av ett kontrakt mellan ett samföretag och ett företag som är associerat med ett av de upphandlande enheter som skapat samföretaget (fall 4).

Däremot kan principen om att det skall vara möjligt att tilldela kontrakt till associerade företag under deras tre första år godtas

om den omarbetas. Möjligheten att en upphandlande enhet kan ingå kontrakt med ett samföretag (fall 2) överensstämmer med logiken i denna bestämmelse och kan därför godtas. Fall 1 och 3 beaktas redan i befintlig lagstiftning och ger alltså inga problem när det gäller huvudprinciperna.

Kommissionen har därför inarbetat ändringsförslagen 26 och 27 enligt följande:

Skäl: "(28) Sådan tjänsteupphandling bör uteslutas som läggs ut på ett associerat företag vars huvudverksamhet när det gäller tjänster är att erbjuda sina tjänster till den egna företagsgruppen och inte att sälja dem på marknaden. Uteslutning bör även ske när vissa tjänstekontrakt av en upphandlande enhet tilldelas ett samföretag som består av flera upphandlande enheter med syfte att bedriva sådan verksamhet som omfattas av detta direktiv och som den deltar i."

"Artikel 26

Tjänstekontrakt som tilldelas ett anknutet företag, ett samföretag eller en upphandlande enhet i ett samföretag

1. I denna artikel avses med anknutet företag alla företag vars årsräkenskaper konsolideras med den upphandlande enhetens enligt kraven i rådets sjunde direktiv 83/349/EEG (¹), eller, när det gäller enheter som inte omfattas av det direktivet, företag, över vilka en upphandlande enhet, direkt eller indirekt, utövar ett bestämmande inflytande enligt artikel 2.1 b, eller företag som utövar ett bestämmande inflytande över en upphandlande enhet, eller företag som tillsammans med en upphandlande enhet är underkastad ett bestämmande inflytande från ett annat företag i kraft av ägarförhållanden, delägarskap eller regelverk.

2. Detta direktiv är inte tillämpligt på tjänstekontakt

- a) som en upphandlande enhet ingår med ett anknutet företag,
- b) som upphandlas av ett samföretag, bildat av ett antal upphandlande enheter för någon verksamhetstyp enligt artiklarna 3–6, när kontraktet tilldelas ett företag som är anknutet till någon av dessa upphandlande enheter,

så vitt minst 80 % av den genomsnittliga omsättningen som detta företag har uppnått under de senaste tre åren inom tjänstesektorn härrör från tjänster till företaget som det samarbetar med.

När ett anknutet företag inte kan uppvisa sin omsättning för de senaste tre åren beroende på tidpunkten för dess etablering eller verksamhetens påbörjande, räcker det att företaget kan påvisa att den omsättning som avses i första stycket är rimlig, t.ex. genom att redovisa slag av verksamhet.

(¹) EGT L 193, 18.7.1983, s. 1. Direktivet senast ändrat genom direktiv 90/605/EEG (EGT L 317, 16.11.1990, s. 60).

Om mer än ett företag som är anknutet till den upphandlande enheten tillhandahåller samma tjänster eller liknande tjänster skall den totala omsättning som härrör från tillhandahållandet av tjänster från dessa företag tas med i beräkningen.

3. Föreliggande direktiv gäller inte tjänstekontrakt

- a) som ingår av ett samföretag, bildat av ett antal upphandlande enheter för någon verksamhetstyp enligt artiklarna 3–6, när kontraktet tilldelas en av dessa upphandlande enheter,
- b) som ingår av en upphandlande enhet med ett sådant samföretag som den ingår i.

4. En upphandlande enhet skall på kommissionens begäran till kommissionen lämna följande information om tillämpningen av bestämmelserna i punkt 2–3:

- a) Namnen på de berörda företagen eller samföretagen.
- b) Art och värde av de berörda tjänstekontrakten.
- c) De detaljer som kommissionen anser vara nödvändiga för att bevisa att relationerna mellan den upphandlande enheten och företaget eller samföretaget som tilldelas kontraktet motsvarar kraven i denna artikel.”

Syftet med ändringsförslag 29, om ändring av artikel 27.1, är att återinföra ett undantag som finns i det nuvarande direktivet och som gäller upphandling av energi och bränslen för energiproduktion utförd av upphandlande enheter inom energisektorn i vid bemärkelse (framställning, transport och distribution av el, gas och värme liksom prospektering och utvinning av olja, gas, kol eller andra fasta bränslen). En omarbetning av rent teknisk natur bör dock göras, så att hänvisningarna till de bilagor som refererar till de upphandlande enheterna byts ut mot en hänvisning till de artiklar där den berörda verksamheten definieras.

Syftet med ändringsförslag 30 är att säkerställa att en eventuell ändring av det undantag som föreskrivs i punkt 1 görs i samförstånd med Europaparlamentet. Eftersom alla eventuella förslag till ändring av denna bestämmelse skall underkastas fördragets medbeslutandeförfarande och kommissionen alltid kommer att ha möjligheten att begära av de båda lagstiftande organen att bestämmelsen skall omprövas genom att lägga fram lämpliga och motiverade förslag, kan ändringsförslaget, utan att uttryckligen inarbetas, i allt väsentligt godtas genom att artikel 27.2 stryks.

Kommissionen godtar ändringsförslagen 29 och 30 såsom följer av artikel 27:

”Artikel 27

Upphandling från vissa upphandlande enheter av vatten, leverans av energi eller bränslen avsedda för energiproduktion

Detta direktiv gäller inte

- a) upphandling av vatten, om den genomförs av en upphandlande enhet som utövar en verksamhet enligt artikel 4,
- b) upphandling av energileveranser eller bränslen som skall ge energi, om den genomförs av en upphandlande enhet som utövar en verksamhet enligt artikel 3.1, 3.2, 3.3 eller artikel 6 a.”

Syftet med ändringsförslag 117 är att göra det möjligt för de upphandlande myndigheterna själva att begära att ett förfarande om undantag enligt artikel 29 skall inledas. Kommissionen kan godta en sådan möjlighet. Genom att godta ändringsförslag 117 kan också den rädsla som ligger till grund för ändringsförslag 31 beaktas, nämligen att beslutsförfarandet enligt artikel 29 är alltför komplicerat och utdraget. Ändringsförslag 117 kan därför behållas enligt följande:

Skäl (14): struket.

”Artikel 29

Allmänt tillvägagångssätt för att undanta direkt konkurrensutsatt verksamhet

1. Kontrakt som syftar till att tillhandahålla tjänster enligt artiklarna 3–6 omfattas inte av detta direktiv, om den aktuella verksamheten i den medlemsstat där den utövas är direkt konkurrensutsatt på marknader med fritt tillträde.

2. Med hänsyn till punkt 1 skall bedömningen av om en verksamhet är direkt konkurrensutsatt grundas på vad varorna eller tjänsterna har för egenskaper, om det finns alternativ till varorna eller tjänsterna, hur de är prissatta samt om fler än en varu- eller tjänsteleverantör finns, reellt eller potentiellt, på marknaden.

3. Med hänsyn till punkt 1 skall tillträdet till marknaden betraktas som icke begränsat om medlemsstaten har genomfört och tillämpar de bestämmelser i gemenskapsrätten som anges i bilaga X.

När fritt tillträde till en viss marknad inte kan förutsättas på grundval av första stycket, skall en medlemsstat eller en upphandlande enhet som ansöker om undantag bevisa att tillträdet till marknaden är fritt, rättsligt och faktiskt.

4. För att erhålla undantag enligt punkt 1 skall en medlemsstat eller en upphandlande enhet begära att kommissionen beslutar om ett sådant undantag. Om begäran kommer från en upphandlande myndighet skall kommissionen genast underätta den behöriga medlemsstaten.

Den berörda medlemsstaten skall, med hänsyn till punkterna 2 och 3, lämna relevant information till kommissionen, särskilt om alla lagar och andra författningar eller avtal som gäller iakttagande av kraven i punkt 1.

Kommissionen för inleda förfarandet om beslut om undantag på eget initiativ.

För att anta ett beslut enligt denna artikel enligt förfarandet i artikel 65.2, skall kommissionen ha en tidsfrist på tre månader räknat från den första arbetsdagen efter det att den har mottagit begäran om undantag. Tidsfristen kan vid ett tillfälle förlängas med en, två eller tre månader när uppgifterna i begäran eller de bifogade dokumenten är ofullständiga eller felaktiga eller om de förhållanden som redovisas i begäran väsentligt förändras.

Om kommissionen efter det att tidsfristen löpt ut inte har fattat något beslut om undantag skall punkt 1 anses gälla.

Kommissionen skall anta tillämpningsbestämmelserna för denna punkt enligt förfarandet i artikel 65.2."

Ändringsförslag 51 innehåller ett klargörande om upphandlaren skyldighet att behandla anförtrodda uppgifter konfidentiellt under hela förfarandets gång: lagring, behandling och bevarande.

De föreslagna preciseringarna införs i de berörda bestämmelserna, omarbetade för att beakta kraven på de olika slagen av elektronisk budgivning.

Kommissionen beaktar ändringsförslag 51 genom att ändra artikel 47 på följande sätt:

"Artikel 47

Regler för kommunikation

1. Alla meddelanden och allt informationsutbyte som avses i denna avdelning kan efter den upphandlande enhetens eget val ske med brev, fax eller elektroniska medel i enlighet med punkterna 4 och 5, per telefon i de fall och enligt de villkor som anges i punkt 6, eller genom en kombination av dessa medel.

2. Kommunikationssättet måste vara allmänt tillgängligt och således inte begränsa marknadsoperatörernas tillträde till anbuds förfarandet.

3. Kommunikationen och informationsutbytet skall ske så att hela innehållet förblir intakt, så att den sekretess som gäller för anbud och anbudsansökningarna garanteras och så att den upphandlande enheten inte tar del av innehållet i anbud och anbudsansökningarna förrän fristen för att lämna anbud har löpt ut.

4. De verktyg som skall användas för kommunikation med elektroniska medel, liksom deras tekniska karakteristika, skall vara icke-diskriminerande, rimligt tillgängliga och kompatibla med allmänt använda informations- och kommunikationsprodukter.

5. Följande regler skall gälla anordningar för elektronisk mottagning av anbud och anbudsansökningar:

a) Information om de specifikationer som är nödvändiga för elektronisk inlämning av anbud och anbudsansökningar, inbegripet kryptering, skall finnas tillgänglig för alla berörda parter. Dessutom skall anordningar för elektronisk mottagning av anbud och anbudsansökningar uppfylla kraven i bilaga XXII.

b) Medlemsstaterna får införa eller behålla frivilliga ackrediteringssystem i syfte att förbättra nivån på certifieringstjänsterna för dessa anordningar.

c) Anbudsgivare skall åtaga sig att lämna in handlingar, intyg och försäkringar enligt artikel 51.2 och artiklarna 52 och 53, om dessa inte är tillgängliga i elektronisk form, innan den fastställda tidsfristen för anbudsgivningen eller anbudsansökningarna har löpt ut.

6. Följande regler gäller för överföring av anbudsansökningar:

a) En anbudsansökan avseende ett offentligt upphandlingsförfarande får göras skriftligen eller per telefon.

b) Om en anbudsansökan görs per telefon, skall den bekräftas skriftligen före utgången av tidsfristen för dess mottagande.

- c) En upphandlande enhet får kräva att en anbudsansökan som görs per fax skall bekräftas per post eller på elektronisk väg, om detta är nödvändigt för juridiskt bindande bevis. Den skall i så fall i det meddelande som används för konkurrensutsättning eller i den inbjudan som avses i artikel 46.3 ange detta krav samt tidsfristen för uppfyllande av kravet."

Genom ändringsförslag 53 ändras artikel 48.4 och införs en längsta tidsfrist på två månader för att underrätta de marknadsaktörer vilkas ansökningar om kvalificering har avslagits inom ramen för ett kvalifikationssystem. Den nuvarande bestämmelsen innehåller inga tidsfrister. Principen om en tidsfrist kan därför vara till nytta. En längsta tidsfrist på två månader skulle dock kunna vara för lång med tanke på de nationella tidsfristerna vid ett överklagande. Samma problem uppstår för övrigt genom att det saknas en tidsfrist för att underrätta marknadsaktörer vilkas ansökningar har avslagits. Därför kan kommissionen behålla ändringsförslaget enligt följande:

"Artikel 48

Information från kvalifikationssökande, anbudssökande och anbudsgivare

1. De upphandlande enheterna skall senast inom två veckor underrätta de berörda marknadsaktörerna om beslut som har fattats rörande slutandet av ett ramavtal eller kontraktstilldelningen, inklusive skälen till att den har beslutat att inte sluta ett ramavtal eller tilldela ett kontrakt för vilket anbud har infördrats eller att upprepa förfarandet; dessa upplysningar skall på begäran lämnas skriftligt.

2. Den upphandlande enheten skall snarast på begäran underrätta alla anbudsgivare vars ansökan eller anbud har avvisats om orsakerna till att ansökan eller anbudet inte har godtagits samt underrätta alla anbudsgivare som har lämnat ett godtagbart anbud om utformningen av och de relativa fördelarna med det antagna anbudet samt namnet på den anbudsgivare som tilldelats kontraktet eller parterna i ett ramavtal. Dessa tidsfrister får under inga omständigheter överstiga 15 dagar från det att den skriftliga begäran har mottagits.

Den upphandlande enheten får dock besluta att inte lämna ut viss information som rör kontraktstilldelningen eller slutandet av ett ramavtal och som anges i första stycket, om detta skulle kunna hindra tillämpning av lagen, strida mot allmänintresset, skada berättigade kommersiella intressen för offentliga eller privata marknadsaktörer, även kommersiella intressen för den marknadsaktör som tilldelats kontraktet, eller motverka sund konkurrens mellan dessa aktörer.

3. En upphandlande enhet som upprättar och förvaltar ett kvalifikationssystem skall inom rimlig tid underrätta de sökande om huruvida de kvalificerat sig.

Om beslutet kommer att ta längre tid än sex månader efter det att ansökan lämnats in, skall den upphandlande enheten inom två månader efter det att ansökan lämnats in underrätta den sökande om orsakerna till att tidsfristen blivit förlängd och meddela datum för när ansökan kommer att bli godkänd eller avvisad.

4. Sökande som avvisas skall senast inom två veckor underrättas om beslutet och skälet till det. Skälen skal bygga på kvalificeringskriterierna i artikel 52.2.

5. En upphandlande enhet som upprättar och förvaltar ett kvalifikationssystem får diskvalificera en marknadsaktör endast av skäl som bygger på kriterierna i artikel 52.2. En planerad diskvalificering skall föregås av ett skriftligt meddelande till marknadsaktören om skälen till diskvalificeringen. Meddelandet skall lämnas inom två veckor räknat från diskvalificeringen."

Genom ändringsförslag 56 ändras artikel 50 i vilken beskrivs förfarandet för att införa en skyldighet att kontrollera att anbudsgivare respekterar sina åligganden gentemot miljö-, social- och skattelagstiftning såsom de definieras genom hänvisning till artikel 38. Av de ändringsförslag som förkastades vid omröstningen framgår det tydligt att ändringsförslaget främst gäller fall av bristande respekt för sociallagstiftningen. Ändringsförslaget skulle alltså i sig ha förutsatt att ändringsförslagen till artikel 38 (vilka avvisas) godtogs.

Ändå är det riktigt att bristande respekt för arbetsrätten kan motivera bedömningar som medger uteslutning av anbudsgivare inom ramen för de bestämmelser som föreslås av kommissionen utan att denna omständighet explicit behöver åsyftas i bestämmelserna. Den bristande respekten kan också motivera uteslutning på grund av "allvarligt fel i yrkesutövningen" enligt artikel 46.2 i det klassiska direktivet som de upphandlande enheterna uttryckligen kan hänvisa till (se kommentarerna till ändringsförslagen 57, 109 och 60 ovan). I sitt meddelande av den 15 oktober 2001 om sociala hänsyn vid offentlig upphandling ⁽¹⁾ redovisar kommissionen i vilken omfattning dessa omständigheter omfattas av gällande rätt. Detta gäller också för detta förslag. Det är därför godtagbart att förklara detta. Kommissionen kan därför behålla ändringsförslag 56 med följande formulering:

⁽¹⁾ Tolkningsmeddelande från kommissionen om gemenskapslagstiftning med tillämpning på offentlig upphandling och om möjligheterna att ta sociala hänsyn vid offentlig upphandling, KOM(2001) 566 slutlig (EGT C 333, 29.11.2001, s. 13).

Skäl: "(32a) Gällande lagar, förordningar och kollektivavtal rörande sociala frågor och säkerhet, på såväl nationell nivå som gemenskapsnivå, är tillämpliga vid fullgörandet av ett offentligt kontrakt, om dessa bestämmelser och tillämpningen av dem överensstämmer med gemenskapslagstiftningen. För gränsöverskridande verksamhet när arbetstagare i en medlemsstat utför tjänster i en annan medlemsstat i samband med fullgörandet av ett offentligt kontrakt fastställs i Europaparlamentets och rådets direktiv 96/71/EG av den 16 december 1996 om utstationering av arbetstagare i samband med tillhandahållande av tjänster⁽¹⁾ de villkor som måste uppfyllas i värdlandet gentemot de utstationerade arbetstagarna. Bristande respekt för dessa skyldigheter kan enligt den nationella lagstiftningen anses som ett allvarligt fel eller som ett brott mot marknadsaktörens yrkesetik."

Det främsta syftet med ändringsförslag 66 är att slopa de upphandlande enheternas skyldighet att uppge hur de viktar de olika kriterierna för att avgöra vilket som är det ur ekonomisk synvinkel mest fördelaktiga anbudet. Enligt ändringsförslaget räcker det att ordna kriterierna efter betydelse.

Ett viktigt element i förslaget är en bestämmelse om viktning, vilket syftar till att förhindra att vissa aktörer favoriseras genom manipulationer, vilket faktiskt förekommer, och att göra det möjligt för alla anbudsgivare att hålla sig rimligt informerade i enlighet med de principer som domstolen fastslagit i domen "SIAC"⁽²⁾. Att i förväg uppge viktningen av de olika kriterierna är väsentligt.

Ett annat syfte med ändringsförslag 66 är att förenkla sättet att informera marknadsaktörerna om de olika kriterierna.

Kommissionen kan godta delar av ändringsförslag 66 enligt lydelsen i de sammanslagna skälen 40 och 41 samt i artikel 54.2:

Skäl: "(40) Kontraktstilldelningen måste också ske på grundval av objektiva kriterier som säkerställer efterlevnaden av principerna om öppenhet, icke-diskriminering och likabehandling och garanterar att anbuderna bedöms i verklig konkurrens med varandra. Således bör endast två tilldelningskriterier förekomma, nämligen 'lägsta pris' och 'ekonomiskt mest fördelaktigt anbud'.

För att garantera att principen om likabehandling iaktas vid kontraktstilldelning bör man dessutom kodifiera den i rättspraxis fastställda skyldigheten att säkerställa och stärka den

nödvändiga öppenhet som möjliggör för alla anbudsgivare att hålla sig rimligt informerade när det gäller de kriterier som används för att avgöra vilket anbud som är det ekonomiskt mest fördelaktiga. En upphandlande enhet bör därför ange hur den kommer att vikta de olika kriterierna i förhållande till varandra i så god tid att marknadsaktörerna känner till det då de utarbetar sina anbud. Den bör inte få inskränka sig till att ange kriteriernas prioritetsordning. Angivande av en sådan ordningsföljd är dock tillräckligt om viktning i undantagsfall inte är möjlig, särskilt på grund av föremålet för kontraktet."

"Artikel 54

Kriterier för kontraktstilldelning

1. ...
2. Om tilldelningen sker enligt punkt 1 a skall den upphandlande enheten ange hur de olika kriterierna kommer att viktas inbördes vid bedömningen av vilket anbud som är ekonomiskt mest fördelaktigt.

Kriterieviktningen får anges som intervall med en rimlig största tillåtna avvikelse.

Om viktningen i undantagsfall inte är möjlig, särskilt på grund av föremålet för upphandlingen, skall den upphandlande enheten ange i vilken ordningsföljd kriterierna skall tillämpas.

Denna relativa viktning eller ordningsföljd skall anges i det meddelande som används för konkurrensutsättning, den inbjudan om att bekräfta intresse som avses i artikel 46.3, anbudsinfordran eller inbjudan att förhandla eller specifikationerna."

I ändringsförslag 75 klargörs upphandlarens skyldighet att iakta sekretess beträffande anförtrödda uppgifter under förhandlingens hela gång: lagring, behandling och bevarande.

De föreslagna preciseringarna kommer att införas i de aktuella bestämmelserna, omarbetade för att beakta de krav som gäller för olika slag av elektronisk anbudsgivning. Kommissionen behåller ändringsförslaget med följande lydelse:

"Artikel 62

Kommunikation

1. Bestämmelserna i artikel 47.1, 47.2 och 47.4 skall tillämpas på alla meddelanden om projektåvlingar.

⁽¹⁾ EGT L 18, 21.1.1997, s. 1.

⁽²⁾ Dom av den 18 oktober 2001 i mål C-19/2000, Reg. 2001, s. I-7725.

2. Meddelanden och utbyte och lagring av information skall ske på ett sådant sätt att det säkerställs att integritet och sekretess bevaras för tävlingsdeltagarnas uppgifter samt att juryn inte får ta del av innehållet i planer och ritningar innan tidsfristen för detta har löpt ut.

3. Följande regler skall tillämpas på utrustning för elektroniskt mottagande av planer och ritningar:

- a) De nödvändiga specifikationerna för elektronisk överföring av planer och ritningar, inklusive kryptering, skall vara tillgängliga för de berörda parterna. Utrustning för elektroniskt mottagande av ritningar och planer skall dessutom överensstämma med kraven i bilaga XXII.
- b) Medlemsstaterna får införa eller behålla frivilliga ackrediteringssystem i syfte att förbättra nivån på certifieringstjänsterna för dessa anordningar.”

Genom ändringsförslag 76, som främst gäller en specifikt tysk situation, införs en presumtion om fritt marknadstillträde till prospektering och utvinning av kol och andra fasta bränslen, om en medlemsstat frivilligt har förklarat direktiv 94/22/EG om licenser för kolväten⁽¹⁾ tillämpligt på kolsektorn. Ändringsförslaget är knutet till den allmänna mekanismen för undantag i artikel 29.

En presumtion bunden till en frivillig tillämpning av ett gemenskapsdirektiv utanför dess egentliga tillämpningsområde skapar allvarliga problem då det gäller den juridiska säkerheten, och skillnaderna mellan sektorerna för kolväten och andra fasta bränslen beaktas inte. En frivillig tillämpning kan emellertid inte ignoreras. Kommissionen för därför in ändringsförslag 76 i skäl 13 ändrat enligt följande:

Skäl: ”(13) En bedömning av direkt konkurrensutsättning måste göras på grundval av objektiva kriterier, varvid hänsyn även bör tas till den berörda sektorns särdrag. Om relevant gemenskapslagstiftning om att liberalisera en viss sektor eller en del av den har genomförts och tillämpas skall detta betraktas som en tillräcklig grund för att förutsätta att tillträdet till marknaden är fritt. Vilka rättsakter som är relevanta bör anges i en bilaga som kan uppdateras av kommissionen. Om tillträdet till en viss marknad inte har liberaliserats genom gemenskapslagstiftningen, måste medlemsstaterna visa att tillträdet är fritt, rättsligt och faktiskt. Att i nationell lagstiftning frivilligt tillämpa ett direktiv som innebär avreglering av en viss sektor på en annan sektor måste beaktas i artikel 29.”

(¹) Europaparlamentets och rådets direktiv 94/22/EG av den 30 maj 1994 om villkoren för beviljande och utnyttjande av tillstånd för prospektering efter samt undersökning och utvinning av kolväten (EGT L 164, 30.6.1994, s. 3).

Genom ändringsförslagen 78, 79 och 80 åläggs de upphandlande enheterna att i samband med öppna, selektiva eller förhandlade förfaranden där anbudsinfordran sker genom ett meddelande om upphandling, i meddelandena lämna adressuppgifter över de behöriga myndigheter hos vilka tilldelning av kontrakt kan överklagas.

Ökad insyn på området är önskvärd.

Kommissionen behåller därför ändringsförslagen 78, 79 och 80 i följande lydelse:

”BILAGA XII

INFORMATION SOM SKALL FINNAS I MEDDELANDEN OM UPPHANDLING

A. ÖPPNA FÖRFARANDEN

...

19a Namn och adress till det organ som är behörigt vid överklaganden eller i förekommande fall medling. Närmare uppgifter om sista dag för överklagande.

...

B. SELEKTIVA FÖRFARANDEN

...

17a Namn och adress till det organ som är behörigt vid överklaganden eller i förekommande fall medling. Närmare uppgifter om sista dag för överklagande.

...

C. FÖRHANDLADE FÖRFARANDEN

...

18a Namn och adress till det organ som är behörigt vid överklaganden eller i förekommande fall medling. Närmare uppgifter om sista dag för överklagande.

...”.

Ändringsförslagen 81 och 82 avser upphandlingar där anbudsinfordran sker antingen genom ett meddelande om förekomsten av ett kvalifikationssystem eller ett periodiskt förhandsmeddelande. De upphandlande enheterna åläggs där att lämna adressuppgifter över de behöriga myndigheter hos vilka tilldelning av kontrakt kan överklagas. Då det gäller de periodiska förhandsmeddelandena bör denna nya skyldighet för insynens skull begränsas till de fall då det periodiska förhandsmeddelandet används för anbudsinfordran eller gör det möjligt att minska tidsfristerna för mottagandet av ansökningar och anbud. Om meddelandet inte fyller dessa funktioner, kan det inte bevisas att skyldigheten att lämna information om överklagande innebär något mervärde.

Genom ändringsförslag 83 införs samma skyldighet för meddelanden om kontraktstilldelning.

Ökad insyn på området är önskvärd.

Kommissionen beaktar därför ändringsförslagen 81, 82 och 83 med följande lydelse:

”BILAGA XIII

INFORMATION SOM SKALL FINNAS I MEDDELANDEN OM ATT DET FINNS ETT KVALIFIKATIONSSYSTEM

...

6a Namn och adress till det organ som är behörigt vid överklaganden eller i förekommande fall medling. Närmare uppgifter om sista dag för överklagande.

...”

”BILAGA XIV

INFORMATION SOM SKALL FINNAS I PERIODISKA MEDDELANDEN

I. UPPLYSNINGAR SOM ALLTID SKALL LÄMNAS

...

II. UPPLYSNINGAR SOM ALLTID SKALL LÄMNAS NÄR MEDDELANDET FUNGERAR SOM ANBUDSINFORDRAN ELLER NÄR DET MÖJLIGGÖR EN FÖRKORTAD TIDSFRIST FÖR MOTTAGANDE AV ANSÖKNINGAR ELLER ANBUD

...

14a Namn och adress till det organ som är behörigt vid överklaganden eller i förekommande fall medling. Närmare uppgifter om sista dag för överklagande.

...”

”BILAGA XV

INFORMATION SOM SKALL FINNAS I MEDDELANDEN OM TILLDELADE KONTRAKT

I. Information som skall offentliggöras i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* ⁽¹⁾

...

11a Namn och adress till det organ som är behörigt vid överklaganden eller i förekommande fall medling. Närmare uppgifter om sista dag för överklagande.

12. Valfria upplysningar:

...”

Syftet med ändringsförslagen 85 och 86 är att de upphandlande enheterna i meddelandena skall lämna adressuppgifter till de behöriga myndigheter hos vilka tilldelning av kontrakt kan överklagas, då det gäller meddelandena om upphandling och meddelandena om resultat av upphandling.

Ökad insyn på området är önskvärd.

Kommissionen beaktar därför ändringsförslagen 85 och 86 med följande lydelse:

”BILAGA XVII

INFORMATION SOM SKALL FINNAS I MEDDELANDEN OM UPPHANDLING

...

13a Namn och adress till det organ som är behörigt vid överklaganden eller i förekommande fall medling. Närmare uppgifter om sista dag för överklagande.

...”

⁽¹⁾ Uppgifterna i rubrikerna 6, 9 och 11 skall betraktas som upplysningar som inte skall publiceras när den upphandlande enheten anser att en publicering skulle skada ett känsligt kommersiellt intresse.

"BILAGA XVIII

INFORMATION SOM SKALL FINNAS I MEDDELANDEN OM RESULTATET AV EN UPPHANDLING

...

8a Namn och adress till det organ som är behörigt vid överklaganden eller i förekommande fall medling. Närmare uppgifter om sista dag för överklagande.

..."

3.3 *Ändringsförslag som kommissionen inte godtagit (ändringsförslagen 1, 5, 6, 123, 124, 10, 11, 106, 14, 19, 23, 25, 28, 31, 32, 91–98, 100, 120, 45, 48, 49, 50, 103, 52, 54, 55, 58, 61, 62, 125, 71, 73, 74, 77, 84 och 88)*

Ändringsförslag 1 syftar till att införa en garanti om "tillförlitliga tjänster av allmänt intresse till ett överkomligt pris" bland direktivets syften. Förslaget är inte godtagbart, därför att syftet med direktivet bara är att samordna upphandlingsförfarandena och inte nivån på tjänsterna av allmänt intresse som erbjuds i de olika medlemsstaterna.

Genom ändringsförslag 5 ändras skäl 8 genom tillägg av "Motivet för att i detta direktiv reglera vatten-, energi- och transportområdena är att de enheter som tillhandahåller tjänsterna i vissa fall lyder under offentlig rätt och i andra fall under privaträtt."

Den verksamhet som åsytas i direktivet bedrivs både i offentlig och privat regi. Att en lagstiftning om samordning av förfarandena för offentlig upphandling skulle finnas till bara för att tillämpas på alla enheter oberoende av juridisk status är oacceptabelt. Skälen till att reglera förfarandena för upphandling inom dessa sektorer hänger nämligen samman med den inre marknadens förverkligande inom sektorer som kännetecknas av en verksamhet, som bedrivs både offentligt och privat via ett nätverk, ofta i monopol- eller oligopolställning, där det fortfarande kan finnas hinder för att den inre marknaden skall fungera väl. Att både offentliga och privata enheter bedriver verksamhet inom dessa sektorer motiverar i sig inte en reglering, utan medför att direktivets tillämpningsområde måste definieras på ett annat sätt än bara genom en hänvisning till enheternas juridiska status.

Syftet med ändringsförslag 6 är att motivera varför undantaget i artikel 26 (anknutna företag) i sin ändrade form utsträcks till att omfatta varu- och byggentreprenadkontrakt. Detta är inte godtagbart av de skäl som anförs i samband med ändringsförslagen 26 och 27.

Syftet med ändringsförslagen 123 och 124 är att ändra begreppet "ramavtal" som förekommer i den gällande lagstiftningen till "ramkontrakt" ⁽¹⁾, dels i definitionerna i artikel 1, dels i artikel 13 som reglerar dess användning. Ändringarna är inte godtagbara. Å ena sidan skulle de utan rimlig anledning skapa en stor skillnad mellan de båda direktiven om offentlig upphandling (en definition av ramavtal som till största delen bygger på det nuvarande sektordirektivets kommer att införas i det klassiska direktivet), å den andra skulle de upphandlande enheterna gå miste om ett flexibelt och användbart instrument.

Genom ändringsförslag 10 regleras specifikt ramkontrakt ⁽²⁾ för översättnings- och tolkningstjänster.

Inte heller detta förslag är godtagbart – å ena sidan kan upphandlande enheter som söker översättnings- och tolkningstjänster behöva samma flexibilitet som andra upphandlande enheter; å den andra finns det inget skäl till upphandling eller ramavtal för denna typ av tjänster som hör hemma i bilaga XVIB skall omfattas av andra procedurregler än dem som gäller för andra tjänster i samma bilaga.

Genom ändringsförslag 11 ändras definitionen på "tävling" så, att den endast gäller tävlingar med priser för att det skall bli obligatoriskt att dela ut ett pris till deltagarna i en tävling.

Obligatoriska priser till deltagarna kan som princip motiveras när tävlingen gäller projekt som medför verkliga kostnader, t.ex. tävlingar som anordnas för utförande av ett arbete, projekt för stads- och landskapsplanering. Man får dock inte glömma bort att tävlingarna kan anordnas inom andra områden och att kravet på obligatoriska priser därmed inte är motiverat. Om man vill uppnå det målet förefaller definitionen i ändringsförslaget lämplig, eftersom den endast påbjuder tävlingar med priser. En sådan definition skulle nämligen inte hindra att det anordnas tävlingar utan priser, men det skulle ske utanför direktivets tillämpningsområde.

I ändringsförslag 106 införs inköpscentraler bland de upphandlande myndigheterna för att öka den juridiska säkerheten gentemot de gemensamma inköpstjänster (inköpscentraler) som många medlemsstater redan har skapat. I ändringsförslaget hänvisas därför det å ena sidan uttryckligen till sådana inköpscentraler; å den andra ändras den första strecksatsen i det andra stycket, dvs. det första samlingskriteriet där begreppet organ som lyder under offentlig rätt definieras genom en strykning av "och inte har industriell eller kommersiell karaktär".

⁽¹⁾ Enligt originalversionen (DE) och åtta andra språkversioner. Den italienska versionen däremot har inte ändrats. Det visar sig att finskan inte skiljer mellan begreppen.

⁽²⁾ Det skall dock noteras att originalversionen (IT) talar om ramavtal – nio andra språkversioner talar om ramkontrakt. Det visar sig att finskan inte skiljer mellan begreppen.

Ändringsförslaget är olämpligt av flera skäl:

- Den ändrade definitionen på "organ som lyder under offentlig rätt" skulle skapa en omotiverad skillnad mellan de två direktiven, eftersom den delade omröstningen om ändringsförslagen 126 och 172 till det klassiska direktivet ledde till att denna ändring av begreppet "organ som lyder under offentlig rätt" förkastades. Denna del av ändringsförslaget skulle dessutom skapa en mycket stor juridisk osäkerhet om avgränsningen mellan de "offentliga myndigheterna", inklusive exempelvis organ som lyder under offentlig rätt, och de "offentliga företagen". Den juridiska osäkerheten skulle få desto större tyngd som vissa regler tillämpas på de "offentliga myndigheterna" och inte på de "offentliga företagen" och tvärtom.
- Att föra inköpscentralerna till de upphandlande myndigheterna får ingen juridisk verkan, eftersom det inte finns några bestämmelser som reglerar förhållandet mellan de upphandlande enheterna och inköpscentralerna.
- De inköpscentraler som kommissionen för närvarande känner till bedriver ingen verksamhet enligt detta direktiv och omfattas följaktligen inte av dess regler.
- Bortsett från detta ändringsförslag, där det av motiveringen framgår att det snarare gäller sådana situationer som omfattas av det klassiska direktivet, har varken debatten i Europaparlamentet eller i rådet visat att det inom ramen för detta direktiv verkligen finns något behov av särskilda regler i det här fallet.

Genom ändringsförslag 14 förkastas de ändringar i definitionen på ensamrätt och särskilda rättigheter som kommissionen föreslagit och därmed sker en återgång till gällande lagstiftning.

En ändring av definitionen på ensamrätt och särskilda rättigheter är önskvärd, dels därför att den skall stämma bättre överens med andra definitioner av samma begrepp i andra rättsakter (bl. a. vissa direktiv om telekommunikationer och direktivet om insyn⁽¹⁾), dels därför att erfarenheten har visat att den nuvarande definitionen är alltför vid. För kommissionen är det därför olämpligt att återgå till gällande lagstiftning.

Genom ändringsförslag 19 införs i huvudtexten en ny bestämmelse som understryker att det enligt direktivet är tillåtet för en upphandlande enhet att vidta nödvändiga åtgärder för att skydda sådant som allmänintresset kräver: ordning, moral, säkerhet och folkhälsa, skydd av människors, djurs och växters liv.

⁽¹⁾ Kommissionens direktiv 2000/52/EG av den 26 juli 2000 om ändring av direktiv 80/723/EEG om insyn i de finansiella förbindelserna mellan medlemsstater och offentliga företag (EGT L 193, 29.7.2000, s. 75).

Detta ändringsförslag, som är nästan identiskt med ändringsförslag 111, är överflödigt eftersom kommissionen har godtagit det senare.

Genom ändringsförslag 23 får kommissionen möjlighet att hos medlemsstaterna begära information om tillämpningen av undantaget i artikel 22 då det handlar om sekretessbelagda upphandlingar. Ändringsförslaget är överflödigt. Det skulle kunna leda till felaktiga slutsatser om alla de bestämmelser där möjligheten inte nämns och skulle följaktligen kunna ifrågasätta kommissionens möjlighet att ställa frågor till medlemsstaterna enligt artiklarna 10 eller 226 i fördraget.

Genom ändringsförslag 25 utsträcks ett undantag som enbart avser tjänstekontrakten till att gälla varu- och byggentreprenadkontrakten. Detta är inte godtagbart, eftersom det utan rimlig anledning skulle sätta i fråga gemenskapens regelverk och upphandlingar som för närvarande omfattas av direktivets tillämpningsområde skulle uteslutas.

Ändringsförslag 28, varigenom artikel 26.3 b ändras, är en direkt konsekvens av att det undantag som avses gälla enbart tjänsterna i artikel 26.1 enligt ändringsförslagen 26 och 27 enligt förslaget utsträcks till att gälla varu- och byggentreprenadkontrakt. Eftersom kommissionen inte kan godta denna del av ändringsförslagen 26 och 27, kan den heller inte godta ändringsförslag 28.

Ändringsförslag 31 innebär att den allmänna undantagsmekanismen i artikel 29 ändras genom att villkoren för dess tillämpning inskränks till det enda villkoret att tillträdet till den åsyftade verksamheten inte får begränsas. I ett tillägg sägs att det fria tillträdet förutsätts legalt då gemenskapslagstiftningen införlivas med nationell lagstiftning och verksamheten därigenom avregleras. Genom ändringsförslaget skulle en avreglering inte längre fastställas genom kommissionens beslut, med påföljd att reglerna om offentlig upphandling blir överflödiga.

Kommissionen kan inte godta ändringsförslaget, därför att det inte finns någon juridisk säkerhet för vare sig de upphandlande enheterna (som skulle kunna bli indragna i ett otal tvister till följd av beslut att inte, eller i första hand längre, tillämpa reglerna för offentlig upphandling) eller marknadsaktörerna som inte längre skulle kunna till den rättsliga ram som styr förbindelserna med de upphandlande enheterna. Dessutom skulle det kunna ge upphov till snedvriden konkurrens genom olika bedömning – t.ex. beroende på om upphandlingen görs av äldre aktörer eller av företag som bara varit med en kort tid i branschen – av liberaliseringens omfattning inom en viss sektor, särskilt då det handlar om en verksamhet som inte omfattas av gemenskapens lagstiftning om liberalisering.

Ändringsförslaget är också oacceptabelt, eftersom det upphäver villkoret att det fria tillträdet skall ha åstadkommit effekter genom att verksamheten utsätts för fri konkurrens. Det är nämligen inte ovanligt, framför allt när det handlar om tjänster som tillhandahålls genom nätverk, att det går en viss tid från det att bestämmelserna om avreglering antas till dess att den börjar ge resultat. Man kan också tänka sig att lokala aktörer under lång tid utnyttjar fördelar i form av att andra aktörers inträde marknaden länge förblir något rent teoretiskt.

Enligt ändringsförslag 32 blir det obligatoriskt (i artikel 33 i kommissionens ursprungliga förslag och i gällande lagstiftning är det en möjlighet) för upphandlande enheter att av anbudsgivarna begära uppgifter om planerad underentreprenad.

Det blir obligatoriskt med bestämmelser för arbetarskydd och arbetsvillkor. I ändringsförslaget finns också bestämmelser om miljöskydd.

Då det gäller den första delen, se kommentarerna till den andra delen av ändringsförslag 120 nedan.

Den andra delen av ändringsförslaget är överflödigt, eftersom möjligheten att ställa miljöskydds krav finns på annat ställe i förslaget (se kommentarerna till ändringsförslagen 3 och 33), medan skyldigheten att respektera sociallagstiftningen finns i det nya skälet 32a, som nämns i ändringsförslag 56. En skyldighet att upprätta bestämmelser som går längre än vad lagstiftning och tillämpliga kollektivavtal kräver är olämpligt.

Genom ändringsförslagen 91–98 läggs miljömärken och miljöstyrningssystem till de instrument som kan användas som tekniska referenssystem då tekniska specifikationer upprättas. De europeiska miljömärkena förordas.

Att förorda de europeiska miljömärkena är inte lämpligt eftersom de inte ersätter de nationella eller multinationella märkena. Hänvisningen till miljöstyrningssystemen är olämplig, därför att det handlar inte om en teknisk specifikation som kännetecknar en produkt eller en tjänst. När en upphandlande enhet föreskriver miljöprestanda, kan den däremot använda kriterier från europeiska eller nationella miljömärken eller vilket annat miljömerke som helst, om det har utarbetats av alla berörda parter och finns tillgängligt (se ovan – godkännande av ändringsförslagen 35, 36, 38, 40, 95, 99 och 118).

Ändringsförslag 100 gäller de metoder som marknadsaktörerna kan tillämpa för att till den upphandlande enhetens belåtenhet kunna bevisa att föreslagna tekniska lösningar är likvärdiga. Alla uttryckliga hänvisningar stryks till andra bevismetoder såsom testrapporten som utarbetats av ett opartiskt organ – rapporter som det kan visa sig dyrt att upprätta.

Fastän ändringsförslaget är tvetydigt på så sätt att det sägs att en sådan rapport "kan" vara en lämplig metod, är det ytterst tvivelaktigt att andra sätt, t.ex. en teknisk rapport från tillverkaren, inte skulle vara godtagbara. Ändringsförslaget strider således mot målet att skapa klarhet som stöd till kommissionens förslag. Om dess avsikt verkligen var att utesluta andra bevismetoder, blir effekten den motsatta.

Syftet med ändringsförslag 120 är att

1. säkerställa att den upphandlande enheten inte inför några "kvantitativa restriktioner när det gäller företagens frihet att organisera sina egna produktionsfaktorer",
2. tvinga den upphandlande enheten att av anbudsgivaren begära uppgifter om vilken del av upphandlingen som kommer att bli utlagd på underleverantörer och namnet på dessa,
3. tvinga den upphandlande enheten att förbjuda underleverantörer som omfattas av något av fallen i artikel 46 i det klassiska direktivet "eller som inte uppfyller kraven i artiklarna 47–49",
4. förbjuda att "Intellektuella tjänster, med undantag för över sättning och tolkning samt ledarskapstjänster och andra närliggande tjänster" läggs ut på underentreprenad.

Kommissionen kan inte godta ändringsförslaget av följande skäl:

1. Om en marknadsaktör kan bevisa att han verkligen förfogar över andra enheters kapacitet, t.ex. genom ett underentreprenadskontrakt, har han enligt rättspraxis rätt att tillgodoräkna sig den i urvalsprocessen. Å andra sidan finns det inget i den nuvarande lagstiftningen som hindrar en upphandlande enhet från att förbjuda (senare) underentreprenad vid kontraktets genomförande.

2. Genom denna skyldighet skulle anbudsgivarna bli tvungna att i sitt anbud binda sig för inte bara den del som skall läggas ut på underentreprenad utan också valet av underentreprenör. Att en sådan skyldighet ligger på gemenskapsnivå förefaller överdrivet, eftersom det alltid är den som tilldelas kontraktet som är ansvarig för att det genomförs. Med hänsyn till subsidiaritetsprincipen skulle i sådana fall vara medlemsstaterna som föreskriver skyldigheten att uppge vilka underentreprenörerna är.
3. Då de upphandlande enheterna är myndigheter verkar det berättigat att utesluta underentreprenörer, om det är företag/personer som dömts för vissa brott (organiserad brottslighet/korruption/bedrägeri som riktar sig mot gemenskapens ekonomiska intressen, jfr artikel 46.1 i det klassiska direktivet) eller på grund av andra omständigheter (bristande respekt för arbetslagstiftningen, jfr andra stycket i samma artikel). Trots det uppstår svårigheter med tillämpningen. Det förutsätts nämligen kännedom om (se punkt 2) och förhandskontroll av underentreprenörerna, vilket onödigt skulle förlänga tilldelningsförfarandena.

En uteslutning skulle i alla händelser kunna göras med stöd av subsidiaritetsprincipen (skyldighet som åläggs av medlemsstaterna).

Förutom de problem som nämns i kommentarerna till ändringsförslagen 57 och 109 beträffande en obligatorisk tillämpning av de obligatoriska uteslutningskriterierna i artikel 46.1 i det klassiska direktivet, skulle tillämpningen av en sådan skyldighet i fråga om underentreprenörerna visa sig ogörlig då det gäller andra upphandlande enheter än offentliga myndigheter.

Att utesluta underentreprenörer i andra fall (bristande respekt för arbetsrätten, jfr punkt 2 i samma artikel) skulle vara tänkbart med stöd av subsidiaritetsprincipen (skyldigheten åläggs av medlemsstaterna), men det skulle skapa samma problem som när den upphandlande enheten är en myndighet.

Då det gäller synpunkterna i led 3 på såväl den ekonomiska och finansiella som den tekniska och yrkesmässiga kapaciteten, som nämns i artiklarna 48–49 i det klassiska direktivet, skulle det betyda att underentreprenörerna bör ha samma kapacitet som huvudleverantörerna. Därigenom skulle de små och medelstora företagen omotiverat missgynnas. Dessa synpunkter kan inte beaktas, allra helst som de upphandlande enheterna inte är skyldiga att införa sådana villkor bland de regler och kriterier som tillämpas vid valet av huvudleverantörer eller vid förvaltningen av ett kvalifikationssystem.

Med avseende på artikel 47 i det klassiska direktivet skall enligt ändringsförslaget ett strängare system tillämpas på underentreprenörerna än på anbudsgivare (då det gäller de senare behöver de upphandlande enheterna inte införa sådana krav bland de regler och kriterier som skall tillämpas vid val av anbudsgivare eller vid förvaltningen av ett kvalifikationssystem och inte heller begära upplysningar, medan det skulle ske systematiskt i fråga om underentreprenörerna). När det emellertid föreskrivs i de reglerna och kriterierna för urval av anbudsgivare eller vid förvaltningen av ett kvalifikationssystem, är det redan möjligt att tillämpa artikel 47 i det klassiska direktivet på underentreprenörerna, om anbudsgivaren stöder sig på de medel som underentreprenörerna har ställt till dennes förfogande (domen "Holst Italia" ⁽¹⁾).

4. Ett sådant generellt förbud verkar inte motiverat: de upphandlande enheter som är berörda kan redan om de så önskar förbjuda underentreprenad genom att ställa villkor för kontraktets genomförande. Det gäller alla typer av kontrakt och inte bara vissa tjänster. På samma sätt bör de vara fria att tillåta underentreprenad.

Syftet med ändringsförslag 45 är att skapa större möjligheter att genomföra offentlig upphandling för forsknings-, experiment- och utvecklingsändamål utan konkurrensutsättning. Det kan ske genom att villkor i gällande rätt stryks, enligt vilka upphandlingen inte kan göras "i syfte att ge avkastning eller till att täcka kostnaderna för forskning och utveckling, och så långt tilldelning av särskilda kontrakt inte påverkar konkurrerande tilldelning av påföljande kontrakt som särskilt avser detta."

Om dessa villkor ströks skulle innebörden bli att kontrakt som för närvarande omfattas av direktivet inte längre skulle falla inom dess tillämpningsområde. Därigenom skulle gemenskapens regelverk sättas i fråga. Ändringsförslaget skulle dessutom kunna ge upphov till monopolmarknader under mycket långa perioder, eftersom tillämpningen av detta undantag lätt skulle leda till att ett annat undantag tillämpades genom att tekniska skäl (t.ex. driftkompatibilitet) åberopades. På så sätt skulle kontraktet fortsatt kunna tilldelas den som fick det ursprungliga forskningskontraktet. Därför är ändringsförslaget oacceptabelt.

Ändringsförslag 48 innehåller tillägget att eventuella "andra särskilda villkor för deltagande" som bör förekomma i anbudsförfrågan eller i inbjudan att förhandla vid selektivt respektive förhandlat förfarande inte får medföra någon "orättvis behandling av anbudsgivarna".

⁽¹⁾ Domstolens dom (femte avdelningen) den 2 december 1999. Holst Italia SpA mot Comune di Cagliari, i närvaro av Ruhrwasser AG International Water Management, Mål C-176/98, Rättsfallssamlingen 1999, s. I-08607.

Ändringsförslagets innebörd ligger i linje med förslaget till direktiv. Tillägget är emellertid överflödigt, eftersom det redan omfattas av artikel 9 om grundprinciperna.

Ändringsförslag 49 syftar till att förhindra att den upphandlande enheten kan välja medel för kommunikationsöverföringen. Informationsutbytet skall ske inom ramen för ett upphandlingsförfarande eller förvaltningen av ett kvalifikationssystem.

Ändringsförslaget skulle leda till att de upphandlande enheterna tvingades till att ta emot anbud på vilket sätt som helst utan att hänsyn till att de saknar utrustning för att ta emot dem. Ändringsförslaget bör därför förkastas.

Enligt ändringsförslag 50 skall anbud som sänds elektroniskt avisas, om de saknar en avancerad elektronisk signatur enligt direktiv 1999/93/EG och innehållet i anbudet inte är tillförlitligt krypterat.

Ändringsförslaget tar upp den situation som idag gäller för elektroniska signaturer. Den tekniska utvecklingen går emellertid snabbt på det här området. Genom ändringsförslaget skulle det bli nödvändigt att ändra direktivet allt eftersom utvecklingen går framåt. Garantierna om elektroniska signaturer kan erhållas genom hänvisning till de nationella bestämmelserna om elektroniska signaturer (däriigenom undviks senare ändringar av texten om gemenskapslagstiftningen ändras). Å andra sidan behövs inte kryptering, eftersom det finns andra medel för att säkerställa anbudens oåtkomlighet. Dessutom skulle obligatorisk kryptering medföra extra kostnader både för upphandlaren och för anbudsgivarna. Ändringsförslaget kan därför inte godtas.

Enligt ändringsförslag 103 skall det vara obligatoriskt att anlita ett opartiskt auktoriserat organ för att garantera sekretessen hos de uppgifter som överförs av anbudsgivarna.

Det bör understrykas att gemenskapspolitikens ståndpunkt är att inte göra någon auktorisering obligatorisk, med tanke på risken för snedvridning av konkurrensen och ökade skillnader mellan medlemsstaterna.

Syftet med ändringsförslag 52 är att klargöra att de upphandlande enheterna måste underrätta marknadsaktörerna om sina beslut om kvalificeringsansökningar senast inom två månader.

Ändringsförslaget skulle tvinga de upphandlande enheterna att avsluta sin bedömning av en kvalificeringsansökan senast inom två månader. Därför är det inte godtagbart, eftersom kvalifikationssystemen har införts i direktivet bl.a. för att ta hänsyn till att de upphandlande enheterna behöver industriell utrustning

med stor komplexitet (t.ex. järnvägarnas rullande materiel), där den tekniska bedömningen kan kräva lång tid för försök, analyser etc. Om ändringsförslaget å andra sidan bara syftar till att garantera att marknadsaktörerna få besked inom två månader, är det överflödigt eftersom det redan i det andra stycket sägs: "Om beslutet kommer att ta längre tid än sex månader efter det att ansökan lämnats in, skall den upphandlande enheten inom två månader efter det att ansökan lämnats in underrätta den sökande om orsakerna till att tidsfristen blivit förlängd och meddela datum för när ansökan kommer att bli godkänd eller avvisad."

Syftet med ändringsförslag 54 är att förlänga den period under vilken de upphandlande enheterna skall bevara uppgifter om tilldelningsförfaranden från 4 till 6 år.

Denna bestämmelser har införts "så att den upphandlande enheten under denna period på begäran kan förse kommissionen med nödvändiga upplysningar." Med tanke på reglerna för behandling av klagomål och reglerna för god sed verkar det inte rimligt att begära en sådan förlängning med hänsyn också till de betydande kostnader som den här åtgärden skulle medföra för de upphandlande enheterna (främst i form av arkiveringsutrymme). Det bör påpekas att en medlemsstat är fri att föreskriva en längre period om det skulle visa sig nödvändigt för att skydda marknadsaktörernas rättigheter (eller för att den här tidsperioden skall stämma överens exempelvis med de nationella preskriptionsbestämmelserna).

Syftet med ändringsförslag 55 är att införa ett system för överklagande av de upphandlande enheternas beslut och att föreskriva att systemet skall vara öppet för arbetstagarna och deras representanter.

Överklagande av offentlig upphandling regleras redan i ett särskilt direktiv (de särskilda sektorerna i direktiv 92/13/EEG och inte 89/665/EEG). Möjligheterna för arbetstagare och deras representanter att överklaga ärenden som rör sociallagstiftningen i samband med offentlig upphandling är reglerade på annat ställe. Särskilda former för överklagande för utstationerade arbetstagare finns i direktivet om utstationering av arbetstagare (96/71/EEG). De båda systemen för överklagande kan inte kombineras. Ett identiskt ändringsförslag (artikel 41a) avvisades av utskottet för juridiska frågor utan att ha lagts fram för direktivet om de klassiska sektorerna. Det skulle skapa oönskade skillnader mellan båda direktiven om ändringen till det här direktivet godtogs.

Syftet med ändringsförslag 58 är att införa en regel enligt vilken de särskilda normerna inom en viss sektor skall ha företräde framför reglerna för offentlig upphandling i händelse av en konflikt.

Enligt motiveringen gäller ändringsförslaget främst järnvägssektorn (Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om medlemsstaternas åtgärder i fråga om krav på allmänna tjänster och slutande av avtal om allmänna tjänster avseende persontransporter på järnväg, väg och inre vattenvägar ⁽¹⁾).

Ändringsförslaget bör förkastas eftersom det strider mot kommissionens synsätt bl. a. i förslaget till förordning. Enligt detta synsätt skall inte sektorsreglerna påverka de allmänna regler som är tillämpliga på all offentlig upphandling, i den bemärkelsen att de inte kan införa procedurregler för kontrakt, vilka måste konkurrensutsättas enligt direktiven om offentlig upphandling. Ändringsförslaget skulle dessutom skapa obefogade skillnader mellan de två direktiven, eftersom inget motsvarande ändringsförslag har lagts fram för det klassiska direktivet, där samma problem kan finnas.

Genom ändringsförslag 61 skulle det system med officiella listor över godkända marknadsaktörer som föreskrivs i det klassiska direktivet bli tillämpligt på de upphandlande enheterna.

Det bör å ena sidan noteras att inget hindrar en upphandlande enhet från att som bevis på kapacitet godta intyg om registrering på sådana listor. Å den andra sidan bör det påpekas att även inom ramen för det klassiska direktivet andra bevis skall godtas. Ändringsförslaget står också i strid med det allmänna synsättet i det nuvarande direktivet som föreskriver flexiblare regler än det klassiska direktivet för att ta hänsyn till tillämpningsområdet för både offentliga och privata företag.

Enligt ändringsförslag 62 skall det slås fast att reglerna och kriterierna för att välja ut deltagarna inte får påverka genomförandevillkoren.

Genomförandevillkoren är, såsom framgår av namnet, de villkor som reglerar genomförandet av kontraktet. De är således varken urvals- eller tilldelningskriterier, vilket också har bekräftats genom rättspraxis. Om detta ändringsförslag godkändes skulle en oacceptabel skillnad uppstå mellan de båda direktiven, eftersom ingen liknande ändring har föreslagits för det klassiska direktivet.

Syftet med ändringsförslag 125 är då det gäller kriteriet för tilldelning enligt "det ekonomiskt mest fördelaktiga anbudet" att

1. stryka preciseringen att det handlar om det ekonomiskt mest fördelaktiga anbudet "för de upphandlande enheterna",

⁽¹⁾ EGT C 365, 19.12.2000, s. 169.

2. klargöra att miljökraven kan inkludera "produktionsmetoderna",

3. lägga till kriteriet om "likabehandling".

Punkt 1: Genom att stryka "för de upphandlande enheterna" skulle man kunna ta hänsyn till diffusa faktorer, som inte alltid kan mätas och som hänförs till en eventuell vinst för "samhället", i vidare bemärkelse. Sådana tilldelningskriterier skulle inte längre fylla sin funktion, nämligen att bedöma anbudens kvalitet för att kunna avgöra vilket som bäst motsvarar kombinationen kvalitet/pris för upphandlaren. Detta skulle kullkasta syftet med direktiven om offentlig upphandling och åter göra den till ett instrument för sektorspolitiken. Dessutom skulle det medföra allvarliga risker för bristande likabehandling.

Punkt 2: Kontraktstilldelningen är inte det rätta tillfället för att välja en mera miljövänlig produktionsmetod. Miljövänliga produktionsmetoder kan föreskrivas redan då syftet med upphandlingen definieras i de tekniska specifikationerna, när upphandlaren väljer det mest miljövänliga. Om han vill jämföra olika lösningar och bedöma fördelar/kostnader med mer eller mindre miljövänliga lösningar, kan han tillåta eller kräva andra förslag.

Punkt 3: Begreppet likabehandling har en särskild betydelse på området offentlig upphandling (= behandla alla anbudsgivare lika), medan ändringsförslaget tycks handla om förbud mot diskriminering enligt artikel 13 i fördraget. Eftersom det handlar om ett kriterium som hänför sig till näringslivspolitik och inte till ett anbuds egenskaper, kan det inte vara ett tilldelningskriterium. Att införa näringslivskriterier skulle leda till att vissa företag föredras på grundval av icke-mätbara faktorer under tilldelningsfasen, även om deras anbud inte uppvisar den bästa kombinationen av pris och kvalitet för upphandlaren.

Ändringsförslag 71 gäller artikel 57. Denna artikel, som för närvarande bara är tillämplig på tjänstekontrakt, handlar om eventuella svårigheter för de europeiska marknadsaktörerna att få tillträde till tjänstemarknaderna i tredje land. Enligt artikeln skall kommissionen arbeta för att lösa dessa problem. Genom ändringsförslaget skulle å ena sidan de nuvarande bestämmelserna utsträckas till att gälla tre slag av kontrakt och dessutom införa en skyldighet att ingripa då tredjeländerna inte respekterar vissa ILO-konventioner.

Det finns inget skäl till att utsträcka de nuvarande skyldigheterna att ingripa till att omfatta upphandling av varor och byggentreprenad. För dessa slag av upphandling finns det andra instrument, både i det här direktivet (se t.ex. artikel 56) och inom ramen för bilaterala och multilaterala avtal. Den här delen av ändringsförslaget är således inte godtagbart.

Då det gäller det nya fallet för ingripande är ett direktiv om offentlig upphandling inte det rätta instrumentet för att ge kommissionen i uppdrag att övervaka hur tredjeländerna följer den internationella arbetsrätten.

Genom ändringsförslag 73 stryks i artikel 62.1 den del av meningen där det tydligt sägs att valet av kommunikationsmedel som skall användas under ett uttagningsförfarande bestäms av den upphandlande enheten.

Om denna del av meningen stryks ger texten de deltagande möjlighet att själva välja kommunikationsmedel, vilket får de följer som framgår av ändringsförslag 49.

Genom ändringsförslag 74 införs i artikel 62 ett nytt stycke 1a, enligt vilket avancerade elektroniska signaturer och tillförlitlig kryptering skall användas när ritningar och planer sänds elektroniskt vid upphandling av tjänster.

Se skälen till att förkasta ändringsförslag 50 och den ändrade artikel 62 (ändringsförslag 75).

Ändringsförslag 77 skulle införa en presumtion om fritt tillträde till järnvägssektorn i samband med överföring och korrekt tillämpning av direktiv 91/440/EEG om utvecklingen av gemenskapens järnvägar⁽¹⁾. Ändringsförslaget är knutet till den allmänna uteslutningsmekanismen i artikel 29.

Ändringsförslaget kan inte godtas, eftersom direktiv 91/440/EEG inte handlar om avreglering i egentlig mening.

Syftet med ändringsförslag 84 är att helt stryka banktjänsterna från direktivets tillämpningsområde.

Ändringsförslaget är inte godtagbart, eftersom det skulle sätta gemenskapens regelverk i fråga genom att utesluta kontrakt som för närvarande omfattas av direktivet. Dessutom är flera av de skäl som ofta ges för att motivera undantaget (förfarandena kan inte tillämpas på grund av de växlande räntesatserna) är inte godtagbara. Direktivet erbjuder nämligen medel (användning av kvalifikationsystem, ramavtal, datakommunikation etc.) som kan fylla de uppgivna behoven för offentlig upphandling.

Genom ändringsförslag 88 införs en ny bilaga med en förteckning över internationella konventioner rörande arbetsvillkor vid tillämpning av ändringsförslag 71.

Eftersom bilagan bara kan användas i samband med ändringsförslag 71 till artikel 57 och ändringsförslag 71 inte är godtagbart av skälen ovan, kan inte heller ändringsförslag 88 godtas av samma skäl.

3.4 Ändrat förslag

Med stöd av artikel 250.2 i EG-fördraget ändrar Kommissionen sina förslag enligt ovanstående.

⁽¹⁾ EGT L 237, 24.8.1991, s. 25.

Ändrat förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av varor, tjänster och byggtreprenader ⁽¹⁾

(2002/C 203 E/31)

(Text av betydelse för EES)

KOM(2002) 236 slutlig — 2000/0115(COD)

(Framlagt av kommissionen den 6 maj 2002 enligt artikel 250.2 i EG-fördraget)

1. Bakgrund

Förslaget överlämnas till rådet och Europaparlamentet (KOM(2000) 275 slutlig — 2000/0115(COD)) i enlighet med artikel 175.1 i fördraget: 12 juli 2000

Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande: 26 april 2001

Regionkommitténs yttrande: 13 december 2000

Europaparlamentets yttrande – första behandlingen: 17 januari 2002

2. Syftet med kommissionens förslag

Syftet med förslaget är att omarbeta gemenskapslagstiftningen om offentlig upphandling med målet att upprätta en verklig europeisk inre marknad när det gäller offentlig upphandling. Denna lagstiftning skall inte ersätta den nationella lagstiftningen, utan säkerställa att principerna om likabehandling, icke-diskriminering och öppenhet vid offentlig upphandling efterlevs i samtliga medlemsstater.

Förslaget är en uppföljning till de diskussioner som inleddes genom grönboken om offentlig upphandling och har tre olika syften: att det nuvarande regelverket på området uppdateras, förenklas och görs mer flexibelt. Uppdatering behövs för att beakta ny teknik och ändrade ekonomiska förutsättningar. En förenkling är nödvändig för att göra rättsakterna lättare att förstå för användarna, så att upphandlingen sker enligt exakt samma normer och principer samtidigt som de berörda företagen får bättre kännedom om sina rättigheter. Flexibilitet krävs för att tillgodose köparnas och marknadsaktörernas behov.

Att de tre rättsakterna har omarbetats till en enda rättsakt innebär också att marknadsaktörerna, de upphandlande myndigheterna och EU-medborgarna får tillgång till en enda klar och tydlig text.

3. Kommissionens synpunkter på de ändringsförslag som antagits av Europaparlamentet

Kommissionen har godtagit 63 av de 103 ändringsförslag som parlamentet antagit, antingen i sin helhet, delvis, till betydelse eller med en omformulering.

3.1 Ändringsförslag som i sin helhet godtagits av kommissionen (ändringsförslag 1, 141, 4, 13, 125, 17, 50, 85, 88, 97, och 112)

Genom ändringsförslag 1 föreslås ett nytt skäl i vilket det anges att offentliga organs deltagande i upphandlingsförfarandet kan medföra snedvridning av konkurrensen och att medlemsstaterna därför kan fastställa vissa regler för vilka metoder som skall användas vid beräkning av anbudens faktiska pris/omkostnader.

Genom ändringsförslag 141 införs ett nytt skäl i vilket det understryks att bestämmelserna i direktivet inte hindrar en upphandlande myndighet från att vidta eller genomdriva åtgärder som är nödvändiga för att skydda allmän ordning, allmän moral, allmän säkerhet och folkhälsan, att skydda människors och djurs hälsa och liv eller att bevara växter. Kommissionen godtar detta ändringsförslag men understryker att det måste omformuleras så att bestämmelserna i fördraget (artikel 30) kommer med:

Skäl: "(6) Ingenting i detta direktiv får hindra en upphandlande myndighet från att vidta eller genomdriva de åtgärder som behövs för att skydda allmän ordning, allmän moral eller allmän säkerhet, att skydda människors och djurs hälsa och liv eller att bevara växter, särskilt med sikte på en hållbar utveckling, förutsatt att dessa åtgärder inte är diskriminerande och inte strider vare sig mot målet att liberalisera marknaderna inom offentlig upphandling eller mot fördraget."

Genom ändringsförslag 4 införs ett nytt skäl som har samband med ändringsförslag 40. Det syftar till att, i enlighet med domstolens rättspraxis ("Teckalmålet" ⁽²⁾), förtydliga under vilka förutsättningar en upphandlande myndighet direkt kan tilldela ett offentligt kontrakt till en enhet som formellt är självständig, men över vilken den upphandlande myndigheten utövar samma kontroll som över sina egna avdelningar.

⁽¹⁾ EGT C 29 E, 30.1.2001, s. 11.

⁽²⁾ Dom av den 18 november 1999 i mål C-107/98, Rec. 1999, s. I-8121.

Genom ändringsförslag 13 införs ett nytt skäl som visar medlemsstaternas skyldighet att vidta nödvändiga åtgärder för att kunna genomföra och administrera direktivet samt att undersöka om det är nödvändigt att inrätta en oberoende myndighet för offentlig upphandling.

Genom ändringsförslag 125 ändras skäl 31. Ingenjörstjänster läggs till bland exemplen på tjänster för vilka ersättningen är reglerad av nationella bestämmelser som inte skall påverkas.

Genom ändringsförslag 17 införs ett nytt skäl i vilket kommissionen uppmanas att undersöka möjligheten av att anta ett förslag till direktiv som skall reglera koncessioner och s.k. "project financing".

Detta ändringsförslag godtas med en liten ändring av insitutionell karaktär:

"(46) Kommissionen uppmanas att undersöka möjligheterna att förbättra rättssäkerheten inom sektorn koncessioner och offentliga/privata partnerskap, samt att anta, om så bedöms nödvändigt, ett lagstiftningsförslag."

Genom ändringsförslag 50 ändras artikel 27 – rubriken och första stycket – för att säkerställa att anbudsgivarna har tillgång till nödvändig information om den miljö-, skatte- och sociallagstiftning som är tillämplig på den plats där arbetet skall utföras och att tvinga upphandlande myndigheter att ange i de allmänna specifikationerna hos vilket eller vilka organ relevanta uppgifter om lagstiftningen kan fås.

Genom ändringsförslag 85 ändras artikel 46.2 c) – om möjligheten att utesluta en anbudsgivare om denne begått ett brott mot sin yrkesetik – så att uteslutningen endast har verkan efter lagakraftvunnen dom i den tillämpliga nationella rätten.

Genom ändringsförslag 88 stryks led h i artikel 46.2 om "möjligheten" att utesluta en anbudsgivare som är dömd för bedrägeri eller annan olaglig verksamhet i den mening som avses i artikel 280 i fördraget och som inte omfattas av första stycket (uteslutningsskyldighet).

Genom ändringsförslag 97 införs en ny artikel 50 a) i vilken det föreskrivs att om en upphandlande myndighet begär ett intyg om miljöstyrningssystem, skall den godta EMAS-certifikaten, som överensstämmer med internationell standard samt andra likvärdiga bevis. Detta ändringsförslag skall läsas tillsammans med ändringsförslag 93 om teknisk kapacitet. I vissa särskilda fall kan – när det gäller t.ex. kapacitet att skydda ekosystemet när ett offentligt arbete genomförs – ett miljöstyrningssystem bevisa teknisk kapacitet. I dessa fall är det lämpligt att föreskriva vilka möjliga bevis som godtas, och

att likvärdiga handlingar erkänns, så att det säkerställs att kontrakten inte begränsas till innehavare av vissa intyg. I detta ändringsförslag återges i stora drag bestämmelserna i artikel 50 om kvalitetsjäkningsintyg.

I ändringsförslag 112 föreslås att bilaga VII A, Upphandlingsmeddelande, punkt 11 a) – om namn och adress till den avdelning från vilken kontraktshandlingar och allmänna specifikationer kan beställas, kompletteras med telefonnummer, fax och e-postadress.

3.2 *Ändringsförslag som kommissionen godtagit efter omarbetning, delvis eller i stora drag (ändringsförslag 2, 5, 168, 126–172, 21, 175, 7, 142, 171–145, 9, 137, 138, 45, 46, 47–123, 109, 10, 127, 11, 51, 15, 100, 170, 23, 54, 65, 24, 30, 93, 95, 31, 147, 34, 35, 36, 121, 38, 40, 5, 150, 70, 74, 77–132, 80, 86, 87, 89, 153, 104, 110, 113, 114)*

Genom ändringsförslag 2 införs ett nytt skäl för att understryka vikten av att miljöpolitiken integreras i politiken för offentlig upphandling. I artikel 6 i fördraget stadgas att miljöskyddet skall integreras i de andra politikområdena: Det innebär att såväl miljöpolitiken som politiken om offentlig upphandling samordnas. Kommissionen anser att de upphandlande myndigheterna skall kunna köpa "gröna" varor/tjänster med bästa förhållandet kvalitet/pris. Kommissionen har omarbetat ändringsförslaget enligt följande:

Skäl: "(5) Miljöskyddskraven skall i enlighet med artikel 6 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen integreras i utformningen och genomförandet av gemenskapens politik och verksamhet, som nämns i artikel 3 i fördraget, särskilt i syfte att främja en hållbar utveckling.

I detta direktiv tydliggörs det därför hur de upphandlande myndigheterna kan bidra till miljöskydd och främjande av en hållbar utveckling samtidigt som de upphandlande myndigheterna garanteras kontrakt med bästa förhållandet kvalitet/pris."

Ändringsförslag 5 hänger samman med ändringsförslag 168, 126,172 och 21: i alla dessa ändringsförslag införs bestämmelser som gör det möjligt för de upphandlande myndigheterna att göra inköp genom en inköpscentral.

Genom ändringsförslag 5 införs ett nytt skäl som motiverar införandet av en definition och en ordning för undantag från förfarandet för de upphandlande myndigheterna när de gör inköp genom inköpscentraler som själva är upphandlande myndigheter.

Genom ändringsförslag 168 införs ett nytt skäl som motiverar inköp av varor och tjänster genom inköpscentraler, under förutsättning att dessa respekterar bestämmelserna i direktivet. Kommissionen anser att det också bör vara möjligt att använda sådana centraler i samband med byggtreprenad.

Kommissionen godtar dessa ändringsförslag, ändrade och samlade under ett skäl enligt följande:

"(13) I medlemsstaterna har olika former av inköpscentralisering utvecklats. Flera upphandlande myndigheter har i uppdrag att göra inköp eller ingå offentliga upphandlingskontrakt på andra upphandlande myndigheters vägnar. Dessa inköpsmetoder kan, tack vare de inköpta volymerna, öka konkurrensen och effektivisera de offentliga inköpen. Därför bör det utarbetas en gemenskapsdefinition för inköpscentraler som skall användas av upphandlande myndigheter. Det bör också utarbetas villkor för när upphandlande myndigheter – i enlighet med principerna om icke diskriminering och likabehandling – som förvärvar byggtreprenader, varor och/eller tjänster genom en inköpscentral, kan anses ha följt bestämmelserna i detta direktiv."

Genom ändringsförslag 126, 172, 21 och 175 införs särskilda bestämmelser för inköpscentraler.

Genom ändringsförslag 126 och 172 inkluderas i de upphandlande myndigheterna enligt direktivet inköpscentraler som upprättats av upphandlande myndigheter.

Genom ändringsförslag 21 införs en definition av inköpscentral och det fastställs att kommissionen skall underrättas om sådana centraler.

Det mål som skall uppnås genom ändringsförslag 126, 172 och 21 är välgrundat, eftersom inköpscentraler kan bidra till stordriftsfördelar, skapa ökad konkurrens på ett europeiskt plan genom offentliggörandet av utbud till följd av kontraktens storlek och hjälpa de lokala myndigheterna. Det är dock nödvändigt att inkludera de olika former som redan finns i medlemsstaterna i bredare ramar.

Ändringsförslag 175 syftar till att göra direktivets bestämmelser fullt tillämpliga på inköpscentraler och att göra det möjligt för upphandlande myndigheter att köpa varor och tjänster av sådana centraler direkt eller genom förmedling av en tredje part, utan att direktivet ytterligare tillämpas för deras vidkommande.

Ändringsförslaget kan godtas vad gäller själva principen om användningen av en inköpscentral genom att denna möjlighet utvidgas till att också gälla byggtreprenader i syfte att göra det lättare för medlagstiftarna att enas.

Kommissionen behåller följaktligen innebörden i dessa ändringsförslag i form av en definition av inköpscentral och en

artikel som i enlighet med subsidiaritetsprincipen ger medlemsstaterna möjlighet att använda dessa inköpscentraler och, i förekommande fall, att begränsa denna användning till vissa kontrakt.

"Artikel 1

Definitioner

1. I detta direktiv används följande beteckningar med de betydelse som anges i punkterna 2–12:

...

7 a En inköpscentral är en upphandlande myndighet som:

— anskaffar varor och/eller tjänster som är avsedda för upphandlande myndigheter och/eller

— genomför offentlig upphandling eller ingår ramavtal om byggtreprenader, varor eller tjänster som är avsedda för upphandlande myndigheter."

"Artikel 7 a

Offentlig upphandling som genomförs och ramavtal som ingås av inköpscentraler

1. Medlemsstaterna får ge en upphandlande myndighet möjlighet att anskaffa byggtreprenader, varor och/eller tjänster genom inköpscentraler.

2. En upphandlande myndighet som anskaffar byggtreprenader, varor och/eller tjänster med hjälp av en inköpscentral enligt artikel 1.7 a) skall anses ha följt bestämmelserna i detta direktiv, under förutsättning att inköpscentralen har följt bestämmelserna."

Ändringsförslag 7, 142, 171 och 145 rör blandad upphandling (tjänster/byggtreprenad).

Ändringsförslag 7 hänger samman med ändringsförslag 171 och 145. I förslaget införs ett nytt skäl som förtydligar att det är upp till de upphandlande myndigheterna att välja mellan gemensam upphandling, som omfattar både planering och utförande av bygg- och anläggningsarbete, och separat upphandling. Detta val skall inte föreskrivas i direktivet. I förslaget preciseras att den upphandlande myndighetens val skall göras utifrån kvalitativa och ekonomiska kriterier och vid gemensam upphandling måste den upphandlande myndigheten motivera detta val.

Kommissionen medger att det bör anges att det fria valet mellan gemensam och separat upphandling skall göras utifrån kvalitativa och ekonomiska kriterier. Den delar dock inte parlamentets uppfattning att det skall vara obligatoriskt att motivera valet av en upphandling som omfattar både projektering och utförande. Denna förpliktelse, som endast skulle gälla vid gemensam upphandling, skulle faktiskt favorisera separat upphandling, eftersom den automatiskt antas uppfylla de kvalitativa och ekonomiska kriterierna. Detta antagande är inte självklart och dessutom motsäger det det fria valet som är ett uttryck för subsidiaritetsprincipen. Det verkar slutligen inte lämpligt att bestraffa gemensam upphandling, eftersom sådan upphandling gör det lättare att nå tröskelvärden för tillämpningen av direktivets genomförandebestämmelser då den grupperar projektering och utförande av bygg- och anläggningsarbete.

Ändringsförslag 142 hänger samman med ändringsförslag 171 och 145. Genom ändringsförslaget införs ett nytt skäl som skall tydliggöra skillnaden mellan offentlig upphandling av byggentreprenader och offentlig tjänsteupphandling (kontrakt inom fastighetsförvaltning och även bygg- och anläggningsarbeten som är underordnade eller komplementärande samt upphandling av byggentreprenader som omfattar de tjänster som är nödvändiga för att utföra bygg- och anläggningsarbetena). Detta ändringsförslag ligger i linje med domstolens rättspraxis (dom i målet "Gestión Hotelera" ⁽¹⁾).

Genom ändringsförslag 171 och 145 ändras artikel 1 för att precisera vad som betraktas som blandad upphandling byggentreprenad/tjänster och tjänster/byggentreprenad. I förslaget förklaras särskilt under vilka förutsättningar upphandling på området fastighetsförvaltning som omfattar byggentreprenader inte skall räknas som offentlig upphandling av byggentreprenader. Dessutom innehåller den en bestämmelse om separat eller gemensam upphandling av byggentreprenader/tjänster (kriterierna för val av upphandlingsmetod och kravet att motivera valet av gemensam upphandling) som nämns i ändringsförslag 7. De situationer i vilka en upphandling omfattar både tjänster och byggentreprenader klargörs genom att kriteriet om kontraktets huvudföremål används, vilket anges i kommissionens förslag. Ändringsförslaget tydliggör dessutom denna bestämmelse i det särskilda fall, då tjänsteupphandling på området för fastighetsförvaltning omfattar bygg- och anläggningsarbeten. Dess innehåll visar att det skulle passa bättre i ett skäl. Dessutom bör det noteras att begränsningen till endast utförande av bygg- och anläggningsarbeten inte är berättigad.

Kommissionen omformulerar därför ändringsförslag 7, 142, 171 och 145 i ett enda skäl.

"(10) Med tanke på de många olika formerna av offentlig upphandling av byggentreprenader, skall de upphandlande myndigheterna kunna välja såväl separat som gemensam upp-

handling av själva bygg- och anläggningsarbetet samt av projekteringen. Avsikten med direktivet är inte att föreskriva vare sig separat eller gemensam upphandling. Beslut om separat eller gemensam upphandling måste fattas i enlighet med kvalitativa och ekonomiska kriterier som får fastställas i nationell lagstiftning.

Ett kontrakt kan bedömas vara ett offentligt byggentreprenadkontrakt endast om det specifikt avser utförande av verksamheter som avses i bilaga I, även om kontraktet kan omfatta utförandet av andra tjänster som är nödvändiga för utförandet av sådana verksamheter. Offentlig upphandling av tjänster, inbegripet fastighetsförvaltningstjänster, får i vissa fall omfatta byggentreprenad. Om emellertid sådan byggentreprenad är av underordnad betydelse jämfört med kontraktets huvudinnehåll och endast är en följd av detta eller ett komplement till detta, kan det inte anses vara ett tillräckligt skäl för att klassificera kontraktet som ett offentligt byggentreprenadkontrakt."

Ändringsförslag 9 och 137 rör den konkurrenspräglade dialogen och ändringsförslag 138 en ny möjlighet för en särskild dialog.

Ändringsförslag 9 ändrar skäl 18 för att precisera att i en konkurrenspräglad dialog avslutas förhandlingarna utan att det (nödvändigtvis) utarbetats slutliga allmänna specifikationer.

Avsikten med ändringsförslag 137 är huvudsakligen

1. att göra lösningsförslaget obligatoriskt. Efter samråd med berörda parter anser kommissionen att kravet att presentera ett förslag till lösning kommer att innebära juridiska svårigheter och risk för "cherry picking" (intellektuella "stölder" som det inte går att skydda mot). Kommissionen kan därför inte godta detta krav.
2. att förstärka sekretessen för de uppgifter som marknadsaktörerna överlämnar. För att göra det lättare för medlagstiftarna att enas skall de upphandlande myndigheterna ha möjlighet att meddela deltagarna uppgifter som överlämnats av en annan deltagare, dock endast i de fall då den berörda parten har givit sin tillåtelse till detta.
3. att begränsa förhandlingarna i dialogfasen till andra kriterier än ekonomiska. Om ändringsförslaget verkligen syftar till att begränsa de ämnen som kan behandlas under dialogfasen till icke-ekonomiska, kan kommissionen inte godta denna del av ändringsförslaget. Kommissionen anser att för att upphandlingsförfarandet skall vara verkningfullt måste en diskussion om alla projektets aspekter vara tillåten under dialogfasen.

⁽¹⁾ Dom av den 19 april 1994 i mål C-331/92, Rec. 1994, s. I-1329.

4. att utvidga de möjligheter som redan finns eller införa nya möjligheter för en upphandlande myndighet att ändra de noggranna specifikationerna, tilldelningskriterierna och deras viktning (när det gäller den sista aspekten är ändringsförslaget motsägelsefullt, eftersom det uttryckligen hänvisar både till viktning och till en enkel prioritetsuppdelning av kriterierna). I kommissionens ursprungliga förslag ingick en möjlighet att ändra tilldelningskriterierna om de inte längre skulle vara anpassade till lösningen i de slutgiltiga allmänna specifikationerna. Det har emellertid visat sig att det – till följd av den utbredda rädslan för "cherry picking" samt för att underlätta för medlagstiftarna att anta förslaget – är nödvändigt att överge idén om att de allmänna specifikationerna kan fastställas definitivt efter dialogfasen, eventuellt på grundval av en blandning av flera olika lösningar. Möjligheten att ändra tilldelningskriterierna under upphandlingsförslaget skulle således medföra allvarlig risk för manipulation.
5. att införa ett obligatoriskt ersättningsbelopp till deltagarna (som sammanlagt inte får överskrida 15 % av kontraktets uppskattade värde). Kommissionen kan godta principen om obligatorisk ersättning till deltagarna, i synnerhet eftersom kostnaderna i samband med dialogen kan göra att de upphandlande myndigheterna väljer att endast använda detta förfarande i samband med särskilt komplicerade kontrakt. Däremot är det, med hänsyn till subsidiaritetsprincipen, inte berättigat att införa bestämmelser om hur stor en sådan ersättning skulle vara.

Genom ändringsförslag 138 införs en ny artikel 30 a) i vilken det fastställs att en upphandlande myndighet i samband med "upphandling vars syfte är att skapa ett offentligt-privat partnerskap" kan ha en "särskild dialog" med den anbudsgivare som inkommit med det ekonomiskt mest fördelaktiga anbudet, under förutsättning att denna dialog inte på ett avgörande sätt förändrar grundläggande aspekter i anbudet eller snedvrider konkurrensen. Även om ändringsförslaget är tvetydigt på denna punkt, verkar det som om denna möjlighet införs oavsett vilket tilldelningsförfarande som väljs.

Om parlamentet med denna del av ändringsförslaget vill inbegripa alla förfaranden och inte bara den sista etappen i en konkurrenspräglad dialog kan kommissionen inte godta förslaget. Det nya förfarandet med en konkurrenspräglad dialog infördes just för att bl.a. ta hänsyn till det behov av flexibilitet som kan finnas i samband med projekt där ett offentligt-privat partnerskap skapas.

Den grundläggande idén i detta ändringsförslag, enligt vilket det kan visa sig nödvändigt att förtydliga vissa aspekter av det ekonomiskt mest fördelaktiga anbudet eller att bekräfta de åtaganden som anges i det, kan däremot godtas, under förutsättning att den åtföljs av lämpliga säkerhetsbestämmelser

som säkrar att detta inte medför ändringar av väsentliga delar av anbudet eller kontraktet enligt anbudsförfarandet, snedvridning av konkurrensen eller diskriminering. Det skall också garanteras att dessa förtydliganden inte rör andra anbudsgivare än den som lämnat det ekonomiskt mest fördelaktiga anbudet. Ändringsförslaget kan godtas om lämpliga formuleringar används i skäl 18 och artikel 30.

Kommissionen tar hänsyn till ändringsförslag 9, 137 och 138 och omformulerar dem enligt följande:

Skäl: "(27) Upphandlande myndigheter som genomför särskilt komplicerade projekt kan objektivt sett vara oförmögna att specificera vilka medel som kan tillgodose deras behov eller bedöma vad marknaden kan erbjuda i form av tekniska och/eller finansiella och rättsliga lösningar, och då bör de inte utsättas för kritik. Detta kan bl.a. inträffa vid genomförandet av större integrerade projekt för transportinfrastruktur, stora datanät eller projekt som omfattar komplicerad och strukturerad finansiering vars ekonomiska och rättsliga uppläggning inte kan fastställas i förväg. Om sådana kontrakt inte kan tilldelas genom användning av öppna eller selektiva förfaranden, bör följaktligen ett flexibelt förfarande föreskrivas, som garanterar såväl konkurrensen mellan marknadsaktörerna som upphandlande myndigheters behov av att diskutera alla synpunkter på kontraktet med varje enskild sökande. Detta förfarande bör dock inte användas på ett sådant sätt att konkurrensen begränsas eller snedvrids, särskilt inte genom att grundläggande delar av anbudet ändras, genom att nya väsentliga krav åläggs den utvalda anbudsgivaren eller genom att någon annan anbudsgivare än den som lämnat det ekonomiskt mest fördelaktiga anbudet kan komma i fråga."

"Artikel 1

Definitioner

1. I detta direktiv används följande beteckningar med de betydelser som anges i punkterna 2–12:

8. ...

'Konkurrenspräglad dialog' är det förfarande som varje marknadsaktör kan begära att få delta i och där den upphandlande myndigheten för en dialog med de sökande som har inbjudits att delta i detta förfarande, i syfte att nå fram till en eller flera lösningar som kan tillgodose myndighetens behov och som utgör grunden för de anbud som de utvalda sökande inbjuds att lämna.

..."

”Artikel 30

Konkurrenspräglad dialog

1. Medlemsstaterna får föreskriva att den upphandlande myndigheten, om den anser att användningen av öppna och selektiva förfaranden inte medger tilldelning av kontrakt, får använda sig av en konkurrenspräglad dialog enligt bestämmelserna i denna artikel:

- a) om den inte objektivt kan definiera de tekniska medel enligt artikel 24.3 b), 24.3 c) eller 24.3 d) som kan tillgodose deras behov, och/eller
- b) om den inte objektivt kan specificera den rättsliga och/eller finansiella utformningen av ett projekt.

Tilldelning av offentliga kontrakt skall ske enbart på grundval av tilldelningskriteriet det ekonomiskt mest fördelaktiga anbudet.

2. Den upphandlande myndigheten skall offentliggöra ett meddelande om upphandling där den meddelar sina behov och krav, som den skall definiera i detta meddelande och/eller i ett beskrivande dokument.

3. Den upphandlande myndigheten skall inleda en dialog med de sökande som valts ut enligt bestämmelserna i artiklarna 43 a)–52, där dialogens syfte skall vara att identifiera och definiera hur dess behov bäst skall kunna tillgodoses. Under denna dialog får den diskutera alla aspekter av upphandlingen med de utvalda sökandena.

Den upphandlande myndigheten skall under förhandlingarna garantera lika behandling av samtliga anbudsgivare. Den skall i synnerhet inte särbehandla någon genom att lämna ut information som kan gynna vissa anbudsgivare i förhållande till andra.

Den upphandlande myndigheten får inte röja för de övriga deltagarna vilka lösningar som en deltagare har föreslagit eller annan konfidentiell information som någon deltagare har lämnat utan dennes samtycke.

4. Den upphandlande myndigheten får föreskriva att förfarandet skall äga rum i successiva steg för att minska det antal lösningar som skall diskuteras under dialogen, på grundval av de tilldelningskriterier som anges i meddelandet om upphandling eller i det beskrivande dokumentet. Det skall anges i meddelandet om upphandling eller i det beskrivande dokumentet att denna möjlighet kan utnyttjas.

5. Den upphandlande myndigheten skall fortsätta denna dialog tills den kan identifiera den eller de lösningar som tillgodo-

ser dess behov, om nödvändigt efter att ha jämfört dessa lösningar.

6. Efter att ha förklarat dialogen avslutad och efter att ha informerat deltagarna om detta skall den upphandlande myndigheten uppmana dem att lämna sitt slutgiltiga anbud på grundval av den eller de lösningar som lagts fram och specificerats under dialogen. Dessa anbud skall innehålla alla de faktorer och villkor som är nödvändiga för projektets genomförande.

På begäran av den upphandlande myndigheten kan dessa anbud tydliggöras och preciseras. Dessa preciseringar, tydliggöranden eller kompletteringar får dock inte leda till att grundläggande delar av anbudet eller anbudsinfördran ändras, eftersom en sådan ändring riskerar att snedvrider konkurrensen eller ha en diskriminerande effekt.

7. Den upphandlande myndigheten skall bedöma anbudet på grundval av de fastställda tilldelningskriterierna och välja det anbud som är det ekonomiskt mest fördelaktiga enligt artikel 53.

På den upphandlande myndighetens begäran kan den anbudsgivare vars anbud har identifierats som det ekonomiskt mest fördelaktiga anmodas att tydliggöra vissa aspekter i anbudet eller att bekräfta åtaganden som anges i detta, under förutsättning att det inte leder till ändring av väsentliga delar av anbudet eller anbudsförfarandet, snedvridning av konkurrensen eller diskriminering.

8. Den upphandlande myndigheten fastställer priser eller ersättningar till deltagarna i dialogen.”

Ändringsförslag 45, 46, 47, 123 och 109 rör artikel 24, om de tekniska specifikationer som skall användas för att definiera de byggentreprenader, varor och/eller tjänster som den upphandlande myndigheten önskar.

I ändringsförslag 45 införs att en hänvisning till europeiska miljömärken skall vara obligatoriskt. Kommissionen kan inte godta detta eftersom gemenskapspolitiken när det gäller miljömärken inte omfattar en hierarki mellan europeiska miljömärken, miljömärken som är gemensamma för flera länder eller nationella miljömärken.

Ändringsförslaget innehåller dessutom en bestämmelse om att de tekniska specifikationerna kan utformas efter produktens miljöpåverkan under hela dess livscykel. Kommissionen godtar denna synpunkt.

Dock införs genom ändringsförslaget en ny definition, nämligen ”likvärdiga standarder”, i de fall då det däremot är fråga om ett anbud som garanterar en likvärdig lösning.

Genom ändringsförslag 46 ändras artikel 24 för att tydliggöra att den upphandlande myndigheten inte får förkasta ett anbud om anbudsgivaren har bevisat att anbudet på ett likvärdigt sätt uppfyller kontraktets krav. I ändringsförslaget säkerställs att ett stort antal möjliga bevis måste läggas fram och att anbudsgivaren får de nödvändiga upplysningarna om varför anbudet inte uppfyller kraven. I artikel 41.2 tas generell hänsyn till sistnämnda punkt.

Syftet med ändringsförslag 47 och 123 är att undvika diskriminering som följer av specifikationer som refererar till bestämda tillverkare, varuleverantörer eller marknadsaktörer.

Genom ändringsförslag 109 införs miljöprestanda och miljöpåverkan, produktionsprocesser eller produktionsmetoder i definitionen av de i bilaga VI nämnda tekniska specifikationerna.

Denna del av ändringsförslaget tydliggör texten i linje med kommissionens meddelande ⁽¹⁾ om offentlig upphandling och miljö och kommissionen godtar alltså förslaget i en omformulerad form.

Miljöanpassning är däremot inte en specifikation i sig. Den kan dock ge anledning till att definiera tekniska specifikationer i form av miljöprestanda. Det samma gäller för miljöpåverkan.

I ändringsförslaget införs också formgivning med tanke på alla krav, inklusive tillgänglighet för funktionshindrade.

Kommissionen godtar ändringsförslag 45, 46, 47, 123 och 109 men omformulerar dem i skäl 25 (f.d. 17), artiklarna 24 och 41 (omstrukturerad) och bilaga VI enligt följande:

Skäl: "(25) De tekniska specifikationer som offentliga upphandlare upprättar måste tillåta att den offentliga upphandlingen öppnas för konkurrens. Det måste därför vara möjligt att lämna anbud som baseras på olika tekniska lösningar. De tekniska specifikationerna måste följaktligen kunna bygga på prestanda- och funktionskrav och, om det hänvisas till europeisk standard eller, i avsaknad av sådan, till nationell standard, bör den upphandlande myndigheten beakta anbud som baseras på likvärdiga lösningar. För att visa att en lösning är likvärdig bör anbudsgivarna kunna använda vilket bevis som helst. Offentliga myndigheter måste kunna motivera alla beslut om att likvärdighet inte föreligger.

En upphandlande myndighet som vill fastställa miljökrav i de tekniska specifikationerna för ett bestämt kontrakt får föreskriva särskilda miljöegenskaper och/eller miljöeffekter för grupper av varor eller tjänster. Den kan, men är inte skyldig

(1) "Tolkningsmeddelande från kommissionen om gemenskapslagstiftning med tillämpning på offentlig upphandling och möjligheterna att ta miljöhänsyn vid offentlig upphandling" (EGT C 333, 28.11.2001, s. 13).

att, använda de detaljerade specifikationer eller delar av dessa, som är lämpliga för att definiera de önskade varorna eller tjänsterna, som t.ex. miljömärken, det europeiska miljömärket, miljömärken som är gemensamma för flera länder eller andra miljömärken, om kraven för märket har utarbetats och antagits på grundval av vetenskapliga rön eller genom ett förfarande i vilket de berörda parterna, t.ex. statliga organ, konsumenter, tillverkare, distributörer eller miljöorganisationer, kan delta och om miljömärket är tillgängligt för samtliga berörda parter."

"Artikel 24

Tekniska specifikationer

1. Tekniska specifikationer enligt definitionen i punkt 1 i bilaga VI skall ingå i kontraktshandlingarna, såsom meddelanden om upphandling, allmänna specifikationer eller kompletterande handlingar.

2. De tekniska specifikationerna skall tillåta anbudsgivare att delta på lika villkor och får inte innebära omotiverade hinder mot att offentlig upphandling öppnas för konkurrens.

3. Utan att det påverkar rättsligt bindande tekniska regler, under förutsättning att de är förenliga med gemenskapsrätten, skall de tekniska specifikationerna vara utformade på något av följande sätt:

a) antingen genom en hänvisning till specifikationer som nämns i bilaga VI i prioritetsordning avseende sådana nationella standarder som genomför europeiska standarder, till europeiska tekniska godkännanden, till gemensamma tekniska specifikationer, till internationella standarder, till andra tekniska referenssystem som utarbetats av de europeiska standardiseringsorganen eller, om sådana inte finns, till nationella standarder eller nationella tekniska godkännanden, eller till nationella tekniska specifikationer om projektering, beräkning och utförande av byggentreprenader samt materialanvändning. Varje sådan hänvisning skall följas av orden 'eller likvärdigt'.

b) eller som krav på prestanda eller funktion. Här kan också miljöegenskaper ingå. Sådana parametrar måste dock vara så specifika att anbudsgivarna kan bilda sig en bestämd uppfattning om föremålet för upphandlingen och de upphandlande myndigheterna tilldela kontraktet.

c) eller i form av prestanda eller funktionskrav enligt led b) och, för att påvisa att dessa krav eller prestanda antas vara uppfyllda, med en hänvisning till specifikationerna i led a).

d) eller med en hänvisning till specifikationerna i led a) i fråga om vissa egenskaper och med en hänvisning till de prestanda eller funktionskrav som anges i led b) i fråga om andra egenskaper.

4. Om en upphandlande myndighet väljer att hänvisa till specifikationer enligt punkt 3 a), får den inte avvisa ett anbud med motiveringen att varorna eller tjänsterna inte överensstämmer med specifikationer som den har hänvisat till, då anbudsgivaren på lämpligt sätt och på ett sådant sätt som den upphandlande myndigheten anser vara tillfredsställande i sitt anbud visar att de föreslagna lösningarna på ett likvärdigt sätt uppfyller kraven enligt den angivna tekniska specifikationen.

Ett lämpligt sätt kan till exempel innebära teknisk dokumentation från tillverkaren eller en provningsrapport från ett erkänt organ.

5. Om en upphandlande myndighet väljer att i enlighet med punkt 3 ange prestanda eller funktionskrav, får den inte avvisa ett anbud i fråga om varor, tjänster eller byggentreprenader som överensstämmer med en nationell standard som genomför en europeisk standard, med ett europeiskt tekniskt godkännande, med en gemensam teknisk specifikation, med en internationell standard eller med ett tekniskt referenssystem som har utarbetats av ett europeiskt standardiseringsorgan, om dessa specifikationer avser de prestanda eller funktionskrav som den har fastställt.

Det åligger anbudsgivaren att på ett lämpligt sätt och på ett sådant sätt som den upphandlande myndigheten anser vara tillfredsställande i sitt anbud visa att den standardenliga varan, tjänsten eller byggentreprenaden uppfyller den upphandlande myndighetens prestanda- eller funktionskrav.

Ett lämpligt sätt kan till exempel innebära teknisk dokumentation från tillverkaren eller en provningsrapport från ett erkänt organ.

5 a. Om en upphandlande myndighet föreskriver miljöegenskaper i form av prestanda eller funktionskrav, enligt punkt 3 b), får den använda detaljerade specifikationer, eller vid behov delar av sådana, såsom fastställts av europeiska miljömärken, miljömärken som är gemensamma för flera länder eller andra miljömärken, under förutsättning att de är lämpliga för att definiera karakteristik för varorna eller tjänsterna som kontraktet avser, och om kraven för märket har utarbetats på grundval av vetenskapliga rön, om miljömärkena har antagits genom ett förfarande i vilket samtliga berörda parter, t.ex. statliga organ, konsumenter, tillverkare, distributörer och miljöorganisationer, kan delta och om miljömärkena är tillgängligt för samtliga berörda parter.

Den upphandlande myndigheten får ange att de varor eller tjänster som är försedda med miljömärke antas uppfylla de tekniska specifikationer som fastställs i de allmänna specifikationerna. Den skall godkänna all annan lämplig dokumentation, t.ex. teknisk dokumentation från tillverkaren eller en provningsrapport från ett erkänt organ.

6. Med 'erkända organ' avses i denna artikel provnings- och kalibreringslaboratorier samt organ för inspektion och certifiering enligt gällande europeiska standarder.

Upphandlande myndigheter skall godta intyg från erkända organ i andra medlemsstater.

7. Om det inte motiveras av syftet med upphandlingen får tekniska specifikationer inte innehålla uppgifter om tillverkare, ursprung eller särskilt framställningsförfarande, ej heller någon hänvisning till varumärke, patent eller typ, ursprung eller tillverkning, som innebär att vissa företag eller produkter gynnas och andra inte kan komma ifråga. Detta slags uppgifter eller hänvisningar är i undantagsfall tillåtna om en tillräckligt tydlig och begriplig beskrivning av kontraktets föremål inte går att åstadkomma genom tillämpning av punkterna 3 och 4. Sådana uppgifter eller hänvisningar skall följas av orden 'eller likvärdigt'.

"Artikel 41

Information till anbudsgivare

1. En upphandlande myndighet skall snarast underrätta anbudsgivarna om de beslut som fattas om slutandet av ett ramavtal eller tilldelningen av ett kontrakt, inklusive skälen till att den har beslutat att inte sluta ett ramavtal eller tilldela ett kontrakt för vilket anbud har infordrats eller att upprepa förfarandet; dessa upplysningar skall på begäran lämnas skriftligt.

2. En upphandlande myndighet skall snarast på begäran underrätta varje anbudsgivare vars ansökan avvisats, om orsakerna till att ansökan eller anbudet inte har godtagits samt underrätta varje anbudsgivare som har lämnat ett godtagbart anbud om utformningen av och de relativa fördelarna med det valda anbudet samt namnet på den anbudsgivare som tilldelats kontraktet eller parterna i ramavtalet. Dessa tidsfrister får under inga omständigheter överstiga 15 dagar från det att den skriftliga begäran har mottagits.

En upphandlande myndighet får emellertid besluta att inte lämna ut viss information som rör kontraktstilldelning eller ingående av ramavtal och som anges i första stycket, om detta skulle hindra tillämpning av lagen, strida mot allmänintresset, skada berättigade kommersiella intressen för offentliga eller privata marknadsaktörer eller motverka en sund konkurrens dem mellan."

"BILAGA VI

DEFINITION AV VISSA TEKNISKA SPECIFIKATIONER

I detta direktiv används följande beteckningar med de betydelser som här anges:

1. a) 'teknisk specifikation', när det gäller offentlig upphandling av varor eller tjänster, är en specifikation som framgår av ett dokument med angivelser av kraven på en vara eller en tjänst, såsom kvalitetsnivå, miljöprestanda, formgivning med tanke på alla krav (inklusive tillgänglighet för funktionshindrade), och bedömning av överensstämmelse, ändamålsenlighet, produktens användning, dess säkerhet eller dess dimensioner, inklusive kraven på varan med avseende på varubeteckning, terminologi, symboler, tester och testmetoder, emballage, märkning och etikettering, bruksanvisningar, produktionsförfaranden och -metoder liksom förfaranden vid bedömning av överensstämmelse.
- b) 'teknisk specifikation': i fråga om offentlig upphandling av byggentreprenader, samtliga tekniska föreskrifter, vilka bland annat skall upptas i de allmänna specifikationerna, med angivande av de egenskaper som krävs av ett material, en produkt eller en vara för att materialet, produkten eller varan skall kunna beskrivas på ett sådant sätt att detta lämpar sig för den upphandlande myndighetens planerade användning. De tekniska kraven skall omfatta nivån på miljöprestandan, formgivning med tanke på alla krav (inklusive tillgänglighet för funktionshindrade) och nivån för bedömning av överensstämmelse, ändamålsenlighet, säkerhet eller dimensioner inklusive förfarandena vid bedömning av kvalitetssäkring, terminologi, symboler, tester och testmetoder, emballage, märkning och etikettering samt produktionsprocesser och produktionsmetoder. De skall även omfatta bestämmelser om projektering och kostnad, provnings- och kontrollregler, villkoren för att entreprenaden skall antas, tekniken eller metoderna för byggnadsverksamheten samt samtliga övriga tekniska villkor som den upphandlande myndigheten i enlighet med allmänna eller särskilda förordningar har möjlighet att föreskriva i fråga om den fullbordade entreprenaden samt om ingående material eller delar.
2. 'standard': en teknisk specifikation som godkänts av ett erkänt standardiseringsorgan för upprepad eller kontinuerlig tillämpning, med vilken överensstämmelse inte är obligatorisk och som faller under en av följande kategorier:

— internationell standard: en standard som antagits av ett internationellt standardiseringsorgan och gjorts tillgänglig för allmänheten.

— europeisk standard: en standard som antagits av ett europeiskt standardiseringsorgan och gjorts tillgänglig för allmänheten.

— nationell standard: en standard som antagits av ett nationellt standardiseringsorgan och gjorts tillgänglig för allmänheten.

3. 'europeiskt tekniskt godkännande': en positiv teknisk bedömning av en produkts lämplighet för att användas för ett bestämt ändamål, grundad på att de grundläggande kraven på byggentreprenaden är uppfyllda genom produktens konstitutiva egenskaper tillsammans med de villkor som fastställts för användningen och utnyttjandet. Ett europeiskt tekniskt godkännande skall utfärdas av ett organ för godkännande som för detta ändamål utsetts av medlemsstaten.
4. 'gemensam teknisk specifikation': en teknisk specifikation som utformats i enlighet med ett förfarande som erkänts av medlemsstaterna och som har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.
5. 'teknisk referens': en produkt, med undantag för officiella standarder, som framställs av ett europeiskt standardiseringsorgan i enlighet med förfaranden som man beslutat om som svar på marknadsbehov."

Ändringsförslag 10 och 127 rör villkoren för genomförande av upphandlingen.

Ändringsförslag 10 innebär ändringar i skäl 22 för att ytterligare tydliggöra att genomförandevillkoren inte får medföra diskriminering och att de bl.a. får inbegripa särskilda miljömål.

I den första delen av ändringsförslaget ändras kommissionens formulering ("förutsatt att de varken är direkt eller indirekt diskriminerande"). Kommissionens formulering är hämtad från domstolens rättspraxis (dom i målet "Beentjes" ⁽¹⁾) och bör därför inte ändras, i synnerhet som den inte har restriktiva verkningar när det gäller de miljökäl som ingår i andra delen av ändringsförslaget, vars princip kan godtas fullt ut.

Målet med ändringsförslag 127 är att ytterligare förstärka principerna om likabehandling, icke-diskriminering och öppenhet, när de upphandlande myndigheterna ställer särskilda krav på hur kontraktet skall genomföras. I ändringsförslaget preciseras i en specifik bestämmelse innehållet i artikel 2 som är allmänt tillämpligt.

Kommissionen omformulerar följaktligen ändringsförslag 10 och 127 och tar även hänsyn till att det är lämpligt att underlätta för medlagstiftarna att enas.

⁽¹⁾ Dom av den 20 september 1988 i mål 31/87, Rec. 1988, s. 4635.

Skäl: "(29) Ett genomförandevillkor skall anses vara förenligt med direktivet, förutsatt att det inte är direkt eller indirekt diskriminerande och att det anges i meddelandet om upphandling eller i de allmänna specifikationerna. Villkoren kan syfta till att främja yrkesutbildning på arbetsplatsen och anställning av personer som har särskilda svårigheter att komma in på arbetsmarknaden, bekämpa arbetslöshet eller skydda miljön och ge upphov till skyldigheter att i samband med fullgörandet av ett kontrakt, bl.a. anställa långtidsarbetslösa eller genomföra utbildning för arbetslösa eller ungdomar, följa bestämmelserna i grundläggande ILO-konventioner om dessa inte har införlivats med den nationella lagstiftningen eller anställa ett större antal personer med funktionshinder än som krävs enligt den nationella lagstiftningen."

"Artikel 26 a

Villkor för genomförande av upphandlingen

En upphandlande myndighet får ställa särskilda krav på hur upphandlingen skall genomföras under förutsättning att de är förenliga med gemenskapsrätten samt att de anges i meddelandet om upphandling eller i de allmänna specifikationerna. Dessa krav får bl.a. omfatta sociala hänsyn och miljöhänsyn."

Ändringsförslag 11 och 51 rör respekten för arbets- och socialrättsliga bestämmelser.

Genom ändringsförslag 11 införs ett nytt skäl i vilket det påminns om att direktivet om utstationering av arbetstagare (96/71/EG), som fastställer minimivillkor för arbetarskydd som skall uppfyllas av anbudsgivarna i det land där arbetet utförs, är tillämpligt. Detta ändringsförslag ligger i linje med vad kommissionen själv anförde i sitt meddelande av den 15 oktober 2001 om möjligheterna att ta sociala hänsyn vid offentlig upphandling⁽¹⁾. Ändringsförslaget bidrar till att informera anbudsgivarna och tillför alltså ett mervärde.

Målet med ändringsförslag 51 är att tvinga anbudsgivarna att respektera arbets- och sociallagstiftningen, kollektiva och individuella rättigheter, domstolsbeslut och allmänt tillämpliga kollektivavtal. Dessa krav skall inte förhindra tillämpning av bestämmelser om gynnsammare arbetarskydd och arbetsvillkor.

Vid offentlig upphandling skall naturligtvis det anbudsgivande företaget följa arbets- och sociallagstiftningen i det land där det är etablerat och i förekommande fall, i det land där tillhandahållandet görs (jfr kommissionens meddelande av den

(1) "Tolkningsmeddelande från kommissionen om gemenskapslagstiftning med tillämpning på offentlig upphandling och om möjligheterna att ta sociala hänsyn vid offentlig upphandling" (EGT C 333, 28.11.2001, s. 27).

15 oktober 2001 om möjligheterna att ta sociala hänsyn vid offentlig upphandling). Påminnelse om detta kan ingå i ett skäl. Den bör dock inte figurera i huvudtexten eftersom syftet med direktiven om offentlig upphandling är att samordna upphandlingsförfarandena och inte att införa särskilda krav för företagen när det gäller arbets- och sociallagstiftningen eller andra bestämmelser.

Kommissionen anser att det tas tillräcklig hänsyn till anledningarna till ändringsförslaget i skäl 29 (ovan) och skäl 30 (nedan).

Kommissionen omformulerar följaktligen ändringsförslag 11 och 51 och lägger till följande skäl:

"(30) Gällande lagar, förordningar och kollektivavtal rörande sociala frågor och säkerhet, på såväl nationell nivå som gemenskapsnivå, är tillämpliga vid fullgörandet av ett offentligt kontrakt om dessa bestämmelser och tillämpningen av dem överensstämmer med gemenskapslagstiftningen. För gränsöverskridande verksamhet när arbetstagare i en medlemsstat utför tjänster i en annan medlemsstat i samband med fullgörandet av ett offentligt kontrakt fastställs i Europaparlamentets och rådets direktiv 96/71/EG av den 16 december 1996 om utstationering av arbetstagare i samband med tillhandahållande av tjänster⁽²⁾ de minimivillkor som måste uppfyllas i värdlandet gentemot de utstationerade arbetstagarna. Om en marknadsaktör inte uppfyller dessa villkor kan det, beroende på den gällande nationella lagstiftningen, anses som att denne begått ett allvarligt fel eller gjort sig skyldig till brott mot yrkesetiken."

Ändringsförslag 15 och 100 rör onormalt låga anbud.

Genom ändringsförslag 15, som hänger samman med ändringsförslag 100, införs ett nytt skäl 31 a som preciserar att onormalt låga anbud som beror på underlåtenhet att iaktta sociala minimikrav får avvisas av den upphandlande myndigheten. Denna möjlighet finns redan i den befintliga lagstiftningen och det räcker alltså att tydliggöra den på lämpligt sätt.

Den första delen av ändringsförslag 100 syftar till att ta bort de formuleringar som preciserar att anbudet måste vara onormalt låga i förhållande till arbetsprestationen. Om orden "i förhållande till insatsen" som finns i de gällande direktiven stryks, skulle ett centralt begrepp i huvudtexten försvinna. Denna del av ändringsförslaget kan alltså inte godtas.

(2) EGT L 18, 21.1.1997, s. 1.

I den andra delen av ändringsförslag 100 läggs till förklaringarna (till priser som förefaller vara för låga), som den upphandlande myndigheten måste ta hänsyn till för att kunna fastställa om det rör sig om ett onormalt lågt anbud, att anbudsgivaren och underleverantörerna måste efterleva reglerna om arbetarskydd och arbetsvillkor även vid leverans av varor och tjänster från tredje land, samt se till att internationellt erkända normer enligt bilaga IX b, och föreslagna i ändringsförslag 116, efterlevs vid produktionen.

De upphandlande myndigheterna kan ha intresse av att kontrollera att priserna inte är för låga som en följd av att de arbetsrättsliga skyldigheterna inte uppfylls. Kommissionen godtar därför detta ändringsförslag med ett påpekande i texten att listan på förklaringar inte är uttömmande.

När det gäller de internationellt erkända konventionerna inom arbetsrättsområdet bör det noteras att målet med direktivet om "offentlig upphandling" inte är att se till att dessa konventioner efterlevs. Om de är införlivade i nationell rätt kan deras efterlevnad kontrolleras vid urvalet av anbudsgivare.

Kommissionen godtar ändringsförslag 15 och 100 men gör följande omformulering:

"Artikel 54

Onormalt låga anbud

1. Om det vid en viss upphandling finns anbud som förefaller vara onormalt låga i förhållande till insatsen, skall den upphandlande myndigheten, innan anbuden förkastas, skriftligen begära sådana förtydliganden om anbudens innehåll som den anser sig behöva.

Dessa förtydliganden kan bl.a. gälla:

- a) resurssnåla tillverkningsförfaranden, sätt att tillhandahålla tjänster, byggmetoder,
- b) tekniska lösningar och/eller ovanligt gynnsamma förhållanden som anbudsgivaren kan räkna med för att fullfölja varu-, tjänste- eller byggtreprenadkontraktet,
- c) originaliteten i anbudsgivarens projekt med avseende på varor, tjänster och byggtreprenad,
- c a) efterlevnad av gällande bestämmelser om arbetarskydd och arbetsvillkor på den plats där uppgiften skall utföras,
- d) möjligheten för anbudsgivaren att få statligt stöd.

2. Den upphandlande myndigheten skall i samråd med anbudsgivaren granska detta innehåll med beaktande av de ingivna förklaringarna.

3. Om en upphandlande myndighet fastställer att ett anbud är onormalt lågt på grund av att anbudsgivaren har fått statligt stöd, får anbudet förkastas enbart av denna anledning först efter samråd med anbudsgivaren och om denne inom den rimliga tidsfrist som fastställs av den upphandlande myndigheten inte kan bevisa att det berörda stödet beviljats. Om den upphandlande myndigheten förkastar ett anbud under dessa omständigheter, skall den underrätta kommissionen om detta."

Genom ändringsförslag 170 införs ett nytt skäl 33 a som ger skälen till obligatorisk uteslutning av anbudsgivare som dömts för organiserad brottslighet, bedrägeri eller korruption och utökar dessa till att även omfatta anbudsgivare som blivit dömda för att ha brutit mot miljö- eller arbetslagstiftningen. I förslaget förklaras även att domar för olaglig kartellbildning måste beaktas samt att allvarliga fel i yrkesutövningen kan motivera uteslutning.

Ändringsförslaget gör det möjligt att i form av ett skäl motivera omständigheter i artikel 46.1 (obligatorisk uteslutning) som kommissionen föreslog. Det tillför dock andra element som bättre passar in under omständigheterna i artikel 46.2 (frivillig uteslutning), eftersom de redan implicit omfattas av denna punkt.

Kommissionen inkluderar ändringsförslaget i följande skäl:

"(39) Det bör undvikas att offentliga kontrakt tilldelas marknadsaktörer som har deltagit i organiserad brottslighet eller som har varit inblandade i korruption eller bedrägerier som riktar sig mot Europeiska gemenskapernas ekonomiska intressen eller tvättning av pengar. Den upphandlande myndigheten bör utesluta sådana marknadsaktörer om den får kännedom om en lagakraftvunnen dom som utdömts för sådana brott enligt den nationella lagstiftningen.

Den upphandlande myndigheten får i detta sammanhang begära lämpliga handlingar från anbudsgivarna, och om de hyser några tvivel om anbudsgivarnas personliga ställning kan de begära att behöriga myndigheter i den berörda medlemsstaten samarbetar.

Om den nationella lagstiftningen innehåller bestämmelser på detta område, får ett brott mot miljölagstiftningen som sanktionerats av en lagakraftvunnen dom eller en dom eller en sanktion för olaglig kartellbildning i samband med offentliga upphandlingar, anses som ett brott som reser tvivel om marknadsaktörens yrkesetik eller som ett allvarligt fel."

Ändringsförslag 23, 54 och 65 rör elektronisk budgivning.

I ändringsförslag 23 ges en definition av omvända auktioner då sådana planeras. Definitionen begränsar användningen av sådana budgivningningar till tilldelningsförfaranden där kontraktet tilldelas den som lämnar det lägsta priset.

Det är lämpligt att acceptera att sådana budgivningningar införs för att främja offentliga elektroniska inköp. En definition bör alltså införas och omformuleras för att den skall likna rådets definition, i vilken budgivningningar har utvidgats till att omfatta andra variabler än priset.

I ändringsförslag 54 föreslås möjligheten att använda elektronisk budgivning vid tilldelning av kontrakt. Införandet av elektroniska budgivningningar förutsätter dock en omformulering för att täcka möjligheten att använda budgivningningar också när kontraktet tilldelas det ekonomiskt mest fördelaktiga budet och för att införa de nödvändiga procedurmässiga garantierna och den nödvändiga tekniken.

I ändringsförslag 65 föreslås möjligheten att använda elektronisk budgivning vid tilldelning av kontrakt. Det ställs emellertid upp som ett separat förfarande, vilket strider mot målen om förenkling och flexibilitet som kommissionen följer i förslaget.

Kommissionen omarbetar därför ändringsförslag 23, 54 och 65 i följande stycken:

"Artikel 1

Definitioner

1. I detta direktiv används följande beteckningar med de betydelse som anges i punkterna 2–12:

...

5 b. En 'elektronisk budgivning' är en upprepad process med hjälp av elektroniska medel för att presentera nya lägre priser och/eller nya värden för vissa delar av anbudet, och denna process genomförs efter en första fullständig bedömning av anbudet och den gör det möjligt att bedöma dem automatiskt.

..."

"Artikel 53 a

Utnyttjande av elektronisk budgivning

1. Medlemsstaterna får ge en upphandlande myndighet möjlighet att utnyttja elektronisk budgivning.

2. Vid öppna, selektiva eller förhandlade förfaranden kan den upphandlande myndigheten i det fall som avses i artikel 29.1 a) besluta att tilldelningen av ett offentligt kontrakt skall föregås av en elektronisk budgivning om kontraktet gäller byggentreprenader, varor eller tjänster som kan specificeras tillräckligt exakt. Elektronisk budgivning kan äga rum i flera på varandra följande etapper.

På samma villkor kan elektronisk budgivning utnyttjas vid förnyad konkurrensutsättning för parter i ett ramavtal som avses i artikel 32.3 andra stycket andra strecksatsen.

3. En upphandlande myndighet som beslutar att utnyttja elektronisk budgivning skall ange detta i meddelandet om upphandling. De allmänna specifikationerna skall omfatta bl.a. följande uppgifter:

- a) upplysningar om de element vars värde kommer att vara föremål för den elektroniska budgivningen, under förutsättning att dessa element är kvantifierbara och kan uttryckas i siffror eller i procent.
- b) upplysningar om gränserna för de värden som kan läggas fram, såsom det framgår av de allmänna specifikationerna för föremålet för upphandlingen.
- c) vilka uppgifter som kommer att göras tillgängliga för anbudsgivarna under den elektroniska budgivningen och när detta kommer att ske,
- d) relevanta uppgifter om genomförandet av den elektroniska budgivningen,
- e) på vilka villkor anbudsgivarna får lämna bud och särskilt vilka minsta skillnader som krävs mellan anbudet,
- f) relevanta uppgifter om den elektroniska utrustning som används och om de tekniska anslutningsvillkoren och anslutningsspecifikationerna.

4. Innan den elektroniska budgivningen organiseras skall den upphandlande myndigheten bedöma anbudet enligt de tilldelningskriterier som valts ut.

Den elektroniska budgivningen skall röra:

- a) endast priset, då kontraktet tilldelas den som begär det lägsta priset,
- b) priset och/eller nya värden för element av anbudet som angivits i de allmänna specifikationerna när kontraktet tilldelas den anbudsgivare som inkommit med det ekonomiskt mest fördelaktiga anbudet.

Alla anbudsgivare som har lämnat godtagbara anbud skall samtidigt och med elektroniska medel bjudas in att lämna nya priser och/eller nya värden. Inbjudan skall innehålla alla relevanta upplysningar om den individuella anslutningen till den elektroniska utrustning som används samt vilken dag och tid den elektroniska budgivningen kommer att inledas. Den elektroniska budgivningen får inte inledas tidigare än två arbetsdagar efter det att inbjudan har skickats ut.

5. Om kontraktet ges till den anbudsgivare som inkommit med det ekonomiskt mest fördelaktiga anbudet skall inbjudan åtföljas av resultatet av den fullständiga bedömning av mottagarens anbud, som genomförts i enlighet med viktningen i artikel 53.2 första stycket.

I inbjudan skall även anges den matematiska formel som används för att vid den elektroniska budgivningen bestämma den automatiska rangordning med avseende på nya priser och/eller nya värden som lämnas. Denna formel skall uttrycka den relativa viktningen av vart och ett av de kriterier som valts för att bestämma det ekonomiskt mest fördelaktiga anbudet, i enlighet med meddelandet om upphandling eller specifikationerna. Eventuella intervall skall emellertid ersättas med ett bestämt värde.

Om alternativa anbud är tillåtna skall separata formler ges för varje alternativ.

6. Under varje etapp i den elektroniska budgivningen skall den upphandlande myndigheten kontinuerligt och omedelbart meddela alla anbudsgivare åtminstone tillräckliga upplysningar för att de vid varje tidpunkt skall ha kännedom om sin plats i rangordningen. Den upphandlande myndigheten kan också meddela andra upplysningar om andra priser som har lämnats, under förutsättning att detta anges i de allmänna specifikationerna. Den får också när som helst meddela antalet deltagare i den aktuella budgivningsetappen. Den får emellertid under inga omständigheter röja anbudsgivarnas identitet under genomförandet av de olika etapperna i den elektroniska budgivningen.

7. Den upphandlande myndigheten skall avsluta den elektroniska budgivningen på något av följande sätt:

- a) I inbjudan att delta i budgivningen skall den ange en på förhand fastställd dag och tid.
- b) När den inte längre erhåller några nya priser som motsvarar kraven på minsta skillnader eller några nya värden. I detta fall skall den upphandlande myndigheten i inbjudan att delta i budgivningen ange hur långt efter det att den har mottagit det sista priset som den kommer att avsluta den elektroniska budgivningen.
- c) När det antal budgivningsetapper som fastställs i inbjudan att delta i budgivningen har genomförts.

När den upphandlande myndigheten har beslutat att avsluta den elektroniska budgivningen enligt c, eventuellt i kombination med villkoren i b, skall tidsplanen för varje budgivningsetapp anges i inbjudan att delta i budgivningen.

8. Efter att ha avslutat den elektroniska budgivningen skall den upphandlande myndigheten tilldela kontraktet i enlighet med artikel 53 på grundval av de resultat som uppnåts vid den elektroniska budgivningen.

9. Den upphandlande myndigheten får inte utnyttja elektroniska budgivningar på ett otillbörligt sätt eller på ett sätt som hindrar, begränsar eller snedvrider konkurrensen eller på ett sätt som ändrar föremålet för upphandlingen, såsom det konkurrerats när meddelandet om upphandling offentliggjordes och som det definierats i de allmänna specifikationerna."

Målet med ändringsförslag 24 är att anpassa definitionen av ett ramavtal till den som finns i "försörjningsdirektivet" 93/38. Kommissionen kan godta definitionen i ändringsförslaget men omformulerar den så att flera upphandlande myndigheter samtidigt kan ingå samma ramavtal.

Ändringsförslaget omformuleras enligt följande:

"Artikel 1

Definitioner

1. I detta direktiv används följande beteckningar med de betydelser som anges i punkterna 2–12:

...

5. Ett 'ramavtal' är ett avtal som ingås mellan en eller flera upphandlande myndigheter och en eller flera marknadsaktörer i syfte att fastställa villkoren för upphandlingen under en given tidsperiod, särskilt i fråga om tänkt pris och, i tillämpliga fall, kvantitet.

..."

Ändringsförslag 30, 93 och 95 rör ekonomisk och finansiell ställning samt teknisk och/eller yrkesmässig kapacitet.

Enligt ändringsförslag 30 skall det vara möjligt för grupper av marknadsaktörer att vid urvalet göra gällande sin samlade kapacitet i följande fall: behörighet att utöva yrkesverksamhet, ekonomisk och finansiell ställning och teknisk och/eller yrkesmässig kapacitet. Den yrkeserfarenhet som eventuellt kan ha föreskrivits får dock inte kumuleras. I ändringsförslaget föreslås dessutom att minimikrav får uppställas för gruppens chef.

Ändringsförslaget ligger i linje med rättspraxis. Kommissionen anser dock att behörighet att utöva yrkesverksamhet skall kunna krävas av alla deltagarna i gruppen för den verksamhet som berörda deltagare skall utföra i samband med kontraktets genomförande. När det gäller de minimikrav som den upphandlande myndigheten har rätt att ställa på gruppens chef, måste det garanteras att ordet "minimi" tolkas på ett sätt som gör att den upphandlande myndigheten får garantier för att åtminstone en deltagare i gruppen har den kunskap som är nödvändig för kontraktets genomförande.

Kommissionen anser att innebörden i ändringsförslaget kan tas upp i artiklarna 48 och 49, som mer specifikt berör ekonomisk och finansiell ställning samt teknisk och yrkesmässig kapacitet.

Genom ändringsförslag 93 tillförs, till bevisen på teknisk/yrkesmässig kapacitet för tjänsten, uppgifter om tekniker eller organ som ansvarar för miljöstyrning och skydd av arbetstagarnas säkerhet och hälsa.

Ändringsförslag 95 innehåller samma tillägg för byggtreprenader som ändringsförslag 93 om tjänster.

Ändringsförslag 93 och 95 syftar till att bedöma en marknadsaktörs tekniska kapacitet att tillhandahålla tjänster eller utföra bygg- och anläggningsarbeten som bevarar miljön och arbetstagarnas säkerhet och hälsa. Dessa aspekter täcks antingen av beskrivningen i de allmänna specifikationerna för tjänsten eller av att arbets- och sociallagstiftningen samt miljölagstiftningen efterlevs. Dessa ingår i andra etapper i tilldelningsförfarandet. Åtgärderna för "miljöstyrning" kan dock i relevanta fall vara ett bevis på teknisk "miljökapacitet".

Kommissionen inarbetar följaktligen ändringsförslag 30, 93 och 95 i artiklarna 48 och 49 som ändras enligt följande:

"Artikel 48

Ekonomisk och finansiell ställning

1. Bevis på en marknadsaktörs ekonomiska och finansiella ställning kan som regel utgöras av en eller flera av följande referenser:

- a) Lämpliga intyg från banker eller, i förekommande fall, bevis på lämplig ansvarsförsäkring för verksamheten.
- b) Balansräkningar eller utdrag ur dem, om offentliggörande av balansräkningar krävs enligt lagstiftningen i det land där marknadsaktören är etablerad.
- c) Uppgifter om företagets samlade omsättning och, i förekommande fall, omsättningen för det verksamhetsområde

som upphandlingen gäller, för maximalt de tre senaste verksamhetsåren beroende på datum för bildandet av företaget eller då marknadsaktören inledde sin verksamhet, om uppgifter om denna omsättning är tillgängliga.

2. En marknadsaktör får vid behov och när det gäller en viss marknad utnyttja andra enheters kapacitet, oberoende av den rättsliga arten av förbindelserna mellan aktören och dessa enheter. I detta fall skall han bevisa för den upphandlande myndigheten att han kommer att förfoga över de nödvändiga resurserna, t.ex. genom att lägga fram ett åtagande från enheterna.

2 a. Under samma förhållanden får en grupp marknadsaktörer som avses i artikel 3 utnyttja gruppdeltagarnas eller andra enheters kapacitet.

3. Den upphandlande myndigheten skall i meddelandet om upphandling eller i anbudsinfördran specificera vilken eller vilka av de i punkt 1 nämnda referenserna som den har valt samt vilka andra referenser som skall företes.

4. Om en marknadsaktör har ett godtagbart skäl för att inte förete de referenser som den upphandlande myndigheten begär, får han bevisa sin ekonomiska och finansiella ställning på varje annat sätt som den upphandlande myndigheten finner lämpligt."

Skäl: "(40) Då byggtreprenadernas och/eller tjänsternas natur motiverar att miljöstyrningsåtgärder vidtas eller att miljöstyrningssystem tillämpas vid offentlig upphandling, får sådana åtgärder eller system krävas. Miljöstyrningssystemen kan, oberoende av deras registrering i enlighet med gemenskapens rättsakter (EMAS-förordningen), visa att marknadsaktören har den tekniska kapacitet som krävs för att genomföra kontraktet. Dessutom skall en beskrivning av de åtgärder som marknadsaktören vidtagit för att garantera samma nivå av miljöskydd godtas som alternativt bevis till registrerade miljöstyrningssystem."

"Artikel 49

Teknisk kapacitet och/eller yrkesmässig kapacitet

1. En marknadsaktörs tekniska och/eller yrkesmässiga kapacitet skall bedömas och kontrolleras enligt bestämmelserna i punkterna 2 och 3.

2. Bevis på en marknadsaktörs tekniska kapacitet får lämnas i en eller flera av följande former beroende på de aktuella varornas, tjänsternas eller byggtreprenadernas art, kvantitet eller betydelse och ändamål:

1. a) En förteckning över slutförda byggentreprenader under de fem senaste åren, åtföljd av intyg om att de viktigaste byggentreprenaderna utförts på ett tillfredsställande sätt. Dessa intyg skall ange belopp, tidpunkt och plats för utförandet av byggentreprenaderna och huruvida de utfördes enligt gängse branschnormer och slutfördes på ett korrekt sätt. Om det är nödvändigt skall den behöriga myndigheten sända dessa intyg direkt till den upphandlande myndigheten.

b) En förteckning över de viktigaste leveranser eller tjänster som utförts under de tre senaste åren, med angivande av belopp, datum och privata eller offentliga mottagare. Bevis skall lämnas på leveranser av varor eller tjänster

— i form av intyg som skall vara utfärdade eller attesterade av den behöriga myndigheten om det gäller upphandling från en upphandlande myndighet,

— i form av intyg på leveranserna från köparen eller, om detta inte är möjligt, helt enkelt genom en försäkran från marknadsaktören om det gäller privata köp.
  2. Uppgifter om tekniker och tekniska organ, vare sig de tillhör marknadsaktörens företag eller inte, i synnerhet om dem som ansvarar för kvalitetskontrollen och, i fråga om offentliga byggentreprenader, uppgifter om tekniker och tekniska organ som entreprenören kan förfoga över för att genomföra entreprenaden.
  3. En beskrivning av varuleverantörens eller tjänsteleverantörens tekniska utrustning och av de metoder som han använder för att säkra kvaliteten samt av företagets undersöknings- och forskningsresurser.
  4. Om de aktuella varorna eller tjänsterna är komplexa eller i undantagsfall är avsedda för ett särskilt ändamål, en kontroll som den upphandlande myndigheten själv skall utföra eller som på dennas vägnar utförs av ett behörigt organ i varuleverantörens eller tjänsteleverantörens etableringsland, förutsatt att detta organ ger sitt samtycke. Kontrollerna skall utvisa varuleverantörens tillverkningskapacitet eller tjänsteleverantörens tekniska kapacitet och om nödvändigt dennes undersöknings- och forskningsresurser samt resurser för kvalitetskontroll.
  5. Uppgifter om tjänsteleverantörens eller entreprenörens utbildnings- och yrkeskvalifikationer och/eller motsvarande uppgifter om ledande personer i företaget, särskilt om den eller dem som skall ansvara för tillhandahållande av tjänsterna eller leda byggentreprenaden.
- 5 a. För offentlig upphandling av byggentreprenader och tjänster och endast vid tillfällen då det är lämpligt, uppgifter om vilka åtgärder för miljöstyrning som marknadsaktören kommer att kunna vidta vid genomförandet av kontraktet.
  6. Uppgifter om antal anställda i medeltal per år hos tjänsteleverantören eller entreprenören och antal anställda med ledningsfunktion under de tre senaste åren.
  7. Uppgifter om vilka verktyg, maskiner och teknisk utrustning som tjänsteleverantören eller entreprenören förfogar över för att fullgöra kontraktet.
  8. Uppgifter om hur stor del av kontraktet som tjänsteleverantören eventuellt kommer att lägga ut på underleverantörer.
  9. I fråga om de varor som skall levereras:
    - a) Prover, beskrivningar och/eller fotografier, varvid äktheten skall styrkas om den upphandlande myndigheten begär det.
    - b) Intyg som upprättas av officiella och erkänt skickliga institutioner eller enheter för kvalitetskontroll och av vilka det skall framgå att varor som är klart identifierade genom referenser överensstämmer med vissa specifikationer eller normer.
3. En marknadsaktör får vid behov och när det gäller en viss marknad utnyttja andra enheters kapacitet, oberoende av den rättsliga arten av förbindelserna mellan aktören och dessa enheter. I detta fall skall han bevisa för den upphandlande myndigheten att han kommer att förfoga över de nödvändiga resurserna, t.ex. genom att lägga fram enheternas åtagande att förse marknadsaktören med nödvändiga resurser.
  - 3 a. Under samma förhållanden kan en grupp marknadsaktörer som avses i artikel 3 utnyttja gruppdeltagarnas eller andra enheters kapacitet.
  4. I samband med förfaranden för tilldelning av offentliga kontrakt som gäller tillhandahållande av tjänster och/eller utförande av byggentreprenad kan en marknadsaktörs förmåga att utföra denna tjänst eller byggentreprenad i synnerhet bedömas på grundval av yrkeskunnande, effektivitet, erfarenhet och tillförlitlighet.

5. Den upphandlande myndigheten skall i meddelandet om upphandling eller i anbudsinfördan ange vilka av de uppgifter som anges i punkt 2 som krävs."

Ändringsförslag 31 syftar till att öka den upphandlande myndighetens förpliktelser att respektera den konfidentiella naturen hos den information som överlämnas av marknadsaktörerna och i förslaget finns en förteckning över de uppgifter och handlingar som avses. Det preciseras också att dessa förpliktelser gäller både under och efter tilldelningsförfarandet.

Att som i ändringsförslaget upprätta en förteckning över uppgifter och handlingar verkar överdrivet men kan godtas i form av exempel. När det gäller de tekniska lösningar som föreslås i den konkurrenspräglade dialogen, regleras detta redan i artikel 30.3 tredje stycket. Däremot skulle den absoluta karaktären i bestämmelsen "under och efter anbudsförfarandet" kunna hämma konkurrensen: det företag som har utarbetat ett projekt i samband med en tjänsteupphandling skulle därefter vara det enda som skulle kunna genomföra projektet, eftersom förslaget inte får vidarebefordras till någon annan anbudsgivare. Dessutom kan det uppstå en motsägelse mellan insynsskyldigheten, t.ex. gentemot kontrollorgan, och sekretessförpliktelserna.

Med hänsyn till ändringsförslag 31, i vilket det erkänns att marknadsaktörerna har rätt att, i enlighet med den tillämpliga nationella rätten, kräva att sekretessen för de uppgifter de överlämnar respekteras, ändrar kommissionen artikel 5 enligt följande:

"Artikel 5

Sekretess

Detta direktiv skall inte begränsa marknadsaktörers rätt att enligt nationell lagstiftning kräva att en upphandlande myndighet skall respektera att information som de tillhandahåller kan omfattas av sekretess. Denna information omfattar bl.a. yrkes- och affärshemligheter samt anbuden."

Genom ändringsförslag 147 införs en ny bestämmelse som framhäver att fördragets principer gäller för all offentlig upphandling, inklusive den upphandling som understiger de tröskelvärden som anges i direktivet. När det gäller principen om icke-diskriminering preciseras i bestämmelsen att den omfattar ett krav på öppenhet och att denna öppenhet består i att garantera en offentlighetsnivå som möjliggör konkurrensättning av offentlig tjänsteupphandling samt kontroll av objektiviteten i tilldelningsförfarandena. För att garantera att detta krav respekteras, hänvisas medlemsstaterna till relevanta bestämmelser i direktivet.

En påminnelse om att fördragets bestämmelser skall följas vid tilldelning av offentliga kontrakt som understiger tröskelvärdena i direktivet ligger i linje med gemenskapslagstiftningen och domstolens rättspraxis. Det är emellertid inte berättigat att begränsa öppenhetsprincipens innebörd till att endast gälla offentlig upphandling av tjänster, som det föreslås i ändringsförslaget.

Det är inte heller motiverat att medlemsstaterna vid genomförandet av kravet på öppenhet hänvisas till "relevanta bestämmelser i direktivet", eftersom det både skulle skapa rättslig osäkerhet och gå utöver det som krävs i fördraget. Dessa principer medför inte några krav på offentlighet och procedurer lika specifika som de som fastställs i direktivet och det skulle varken vara berättigat eller ändamålsenligt att låta kontrakt, oavsett värde, omfattas av dessa bestämmelser.

Kommissionen har omarbetat ändringsförslaget och omformulerar skäl 2 i förslaget enligt följande:

"(2) Principerna om fri rörlighet för varor, fri etablering och fritt tillhandahållande av tjänster samt principer som följer av dem, t.ex. principerna om likabehandling, som principen om icke-diskriminering endast är ett särskilt uttryck för, om ömsesidigt erkännande, om proportionalitet, om öppenhet gäller kontrakt som ingåtts av enheter som följer fördraget eller i dessa enheters namn och för deras räkning. Dessa principer tillämpas oberoende av kontraktets värde. För att underlätta deras tillämpning på stora kontrakt är det lämpligt att i detta direktiv samordna de nationella förfarandena om offentlig upphandling. Bestämmelserna om samordning bör därför tolkas i överensstämmelse med ovannämnda bestämmelser och principer samt i enlighet med övriga bestämmelser i fördraget."

Ändringsförslag 34 och 35 rör metoder för beräkning av det uppskattade värdet av upphandling av tjänster.

Ändringsförslag 34 går ut på att vid beräkning av kontraktets värde för försäkringstjänster beakta andra former av ersättning som kan jämföras med försäkringspremier.

Ändringsförslaget är motiverat med tanke på typen av tjänst och formen av ersättning.

I ändringsförslag 35 regleras särskilt beräkningen av värdet av kontrakt på obestämd tid genom automatisk förlängning.

Målet med ändringsförslaget är att undvika otillbörliga uppdelningar i syfte att kringgå bestämmelserna i direktivet, och avsikten är således god. Förlängningar av kontrakt som minskar konkurrensen måste dock undvikas.

Kommissionen godtar ändringsförslag 34 och 35 men omformulerar dem i syfte att förenkla texten och slår samman de fyra artiklarna som rör beräkningsmetoder – artikel 10 för ramavtal, artikel 11 för varor, artikel 12 för tjänster och artikel 13 för byggtreprenader enligt följande:

”Artikel 10

Metoder för beräkning av det uppskattade värdet på offentliga kontrakt och ramavtal

1. Beräkningen av det uppskattade värdet av ett offentligt kontrakt skall grunda sig på det totala beloppet efter avdrag för mervärdesskatt som skall betalas enligt den upphandlande myndighetens egen uppskattning. Vid denna beräkning skall det uppskattade totalbeloppet beaktas, inbegripet varje form av eventuell optionsrätt och förnyande av kontraktet genom tyst samförstånd.

Om den upphandlande myndigheten planerar premier eller utbetalningar till sökande, skall den beakta dessa när den beräknar det skattade värdet av kontraktet.

2. Denna uppskattning skall vara giltig vid den tidpunkt då det meddelande om upphandling som avses i artikel 34.2 skickas ut, eller, om ett sådant meddelande inte krävs, vid den tidpunkt då den upphandlande myndigheten inleder förfarandet för kontraktstilldelning.

3. Inget byggtreprenadprojekt eller projekt för köp av en viss mängd varor och/eller tjänster får delas upp i avsikt att kringgå tillämpningen av detta direktiv.

4. För offentliga varukontrakt som avser leasing, eller hyr-köp av varor skall det värde som skall tas till utgångspunkt för beräkning av kontraktets uppskattade värde,

a) för offentliga kontrakt på bestämd tid som uppgår till högst 12 månader, vara det samlade kontraktsvärdet för hela löptiden, och där tiden är längre än 12 månader, det samlade kontraktsvärdet inklusive varans uppskattade restvärde,

b) för offentliga kontrakt på obestämd tid eller kontrakt som inte kan tidsbestämmas, vara månadskostnaden multiplicerad med 48.

5. För offentliga tjänstekontrakt skall följande värde tas som utgångspunkt för att beräkna det uppskattade värdet av kontraktet:

a) För följande typer av tjänster:

i) Försäkringstjänster: den premie som skall betalas och andra former av ersättning.

ii) Banktjänster och andra finansiella tjänster: arvoden, provisioner, ränta och andra former av ersättning.

iii) Kontrakt som avser projektering: det arvode eller den provision som skall betalas och andra former av ersättning.

b) För tjänstekontrakt som inte innehåller något totalpris:

i) för kontrakt med en bestämd löptid om högst 48 månader, kontraktens uppskattade totala värde under hela löptiden,

ii) för kontrakt på obestämd tid eller kontrakt med över 48 månaders löptid, månadskostnaden multiplicerad med 48.

6. För offentliga byggtreprenadkontrakt skall det vid beräkningen av det uppskattade värdet tas hänsyn till beloppet för entreprenaden samt det uppskattade totala värdet av de varor som de upphandlade myndigheterna tillhandahåller entreprenören för att byggtreprenaden skall kunna utföras.

7. a) Om en planerad byggtreprenad eller ett projekt för köp av tjänster kan innebära att flera kontrakt tilldelas samtidigt i form av delkontrakt skall det uppskattade värdet av samtliga delkontrakt beaktas.

Om det sammanlagda värdet av delkontrakten uppgår till minst det tröskelvärdet som anges i artikel 8 skall direktivet tillämpas på tilldelningen av varje delkontrakt.

En upphandlande myndighet får emellertid avstå från att tillämpa detta på delkontrakt vars uppskattade värde exklusive mervärdesskatt understiger 80 000 euro när det gäller tjänster och 1 miljon euro när det gäller byggtreprenader, om det sammanlagda värdet av dessa delkontrakt inte överstiger 20 % av det sammanlagda värdet av alla delkontrakten.

b) Om ett projekt för erhållande av likartade varor kan innebära att flera kontrakt tilldelas samtidigt i form av delkontrakt skall det uppskattade värdet av samtliga delkontrakt beaktas vid tillämpningen av artikel 8 a) och 8 b).

Om det sammanlagda värdet av delkontrakten uppgår till minst det tröskelvärdet som anges i artikel 8 skall direktivet tillämpas på tilldelningen av varje delkontrakt.

8. I fråga om offentliga varu- eller tjänstekontrakt som regelbundet återkommer eller som skall förnyas inom en viss angiven period, skall beräkningen av det uppskattade värdet av kontraktet grunda sig på

a) antingen det faktiska totala värdet för en serie liknande kontrakt som slutits under de föregående 12 månaderna eller under den föregående perioden, om möjligt jämkat med hänsyn till eventuella ändringar i kvantitet eller värde under 12 månader efter det första kontraktet,

b) eller det uppskattade totala värdet under 12 månader räknat från den första leveransen alternativt under perioden om denna är längre än 12 månader.

Metoden för beräkningen av det uppskattade värdet av ett offentligt kontrakt får inte väljas i syfte att kringgå tillämpningen av detta direktiv.

9. Beräkningen av värdet av ett ramavtal skall grunda sig på det högsta uppskattade värdet exklusive mervärdesskatt av samtliga planerade kontrakt under avtalets hela löptid."

Genom ändringsförslag 36 ges medlemsstaterna möjlighet att förbehålla vissa upphandlingar för program för skyddad anställning eller för skyddade verkstäder.

Detta ändringsförslag kan godtas om det ändras så att det blir tydligare att möjligheten att förbehålla vissa upphandlingar inte medför undantag från att tillämpa de andra bestämmelserna i direktivet om offentlig upphandling.

Kommissionen godtar detta ändringsförslag men ändrar det enligt följande:

"Artikel 19 b

Reserverade kontrakt

Medlemsstaterna får reservera deltagandet i offentliga upphandlingsförfaranden för skyddade verkstäder eller föreskriva att kontrakten skall fullgöras inom ramen för program för skyddad anställning, om majoriteten av de berörda arbetstagarna är personer med funktionshinder som på grund av funktionshindrets art eller svårighet inte kan utöva yrkesverksamhet på normala villkor.

Denna bestämmelse skall anges i meddelandet om upphandling."

Genom ändringsförslag 121 ändras artikel 18 b). Ändringen är förorsakad av de olika språkversionerna i tjänstedirektivet 92/50/EEG och genom denna understryks behovet av en bättre språklig harmonisering. Kommissionen anser att detta är viktigt men att ändringsförslaget behöver omformuleras för att det skall kunna tolkas i enlighet med principen om fri rörlighet för varor.

Kommissionen godtar detta ändringsförslag men ändrar det enligt följande:

"Artikel 18

Särskilda undantag

Detta direktiv skall inte tillämpas på offentliga tjänstekontrakt som avser

...

b) anskaffning, utveckling, produktion eller samproduktion av programmaterial som ingås av radio- och TV-bolag samt kontrakt om sändningstid. Undantaget gäller inte leverans av teknisk utrustning som krävs för produktion, samproduktion och utsändning av dessa program.

..."

Genom ändringsförslag 38 utvidgas ett undantag som bara gällde upphandling av tjänster till att även gälla upphandling av varor och byggtreprenader. Utvidgningen kan inte godtas eftersom den utan giltigt skäl ifrågasätter gemenskapens regelverk då den utesluter från direktivets tillämpning kontrakt som för närvarande omfattas av detta.

Dock preciserar ändringsförslaget begreppet "ett organ som är en upphandlande myndighet". Kommissionen godtar denna del av förslaget eftersom den inte ifrågasätter gemenskapens regelverk utan tvärtom tydliggör bestämmelsen.

Kommissionen godtar följaktligen ändringsförslag 38 men ändrar det enligt följande:

"Artikel 19

Offentliga tjänstekontrakt med ensamrätt

Detta direktiv skall inte tillämpas på offentliga tjänstekontrakt, som av en upphandlande myndighet tilldelas en annan upphandlande myndighet eller en sammanslutning av upphandlande myndigheter på grundval av en ensamrätt som de innehar enligt offentliggjorda lagar eller andra författningar, förutsatt att dessa bestämmelser är förenliga med fördraget."

Genom ändringsförslag 40 införs en ny artikel i vilken det sägs att direktivet inte skall vara tillämpligt på kontrakt som den upphandlande myndigheten tilldelat en enhet som myndigheten utövar kontroll över eller ett "samföretag" som bildats av den upphandlande myndigheten och andra upphandlande myndigheter.

Ändringsförslaget uttrycker andan i nuvarande rättspraxis (dom i mål "Teckal"). Förslaget behöver omformuleras för att uttrycka de element som ingår i domen och anpassa dem till situationen med grupper av upphandlande myndigheter och placera dem på lämpligt ställe i direktivet.

"Artikel 19 a

Offentliga kontrakt som tilldelats enheter som kontrolleras av en upphandlande myndighet

1. Detta direktiv skall inte tillämpas på offentliga kontrakt som av en upphandlande myndighet tilldelats en juridiskt självständig enhet som endast kontrolleras av den upphandlande myndigheten, under förutsättning att:

— denna enhet inte har någon självständighet i beslutshänseende i förhållande till den upphandlande myndigheten eftersom den upphandlande myndigheten utövar en kontroll över enheten som är jämförbar med den kontroll som den utövar över sina egna tjänstegrepar,

— denna enhet genomför hela sin verksamhet tillsammans med den upphandlande myndighet som förfogar över den.

2. Om en sådan enhet själv är en upphandlande myndighet skall den, i samband med att den uppfyller sina egna behov, respektera upphandlingsbestämmelserna i detta direktiv.

3. Om en sådan enhet inte själv är en upphandlande myndighet vidtar medlemsstaterna nödvändiga åtgärder för att säkra att den, i samband med att den uppfyller sina egna behov, respekterar upphandlingsbestämmelserna i detta direktiv."

Syftet med ändringsförslag 57 är

1. att införa en ny möjlighet att använda ett förhandlat förfarande med offentliggörande i förväg vid upphandling av varor
2. och att förtydliga tillämpningen av den aktuella bestämmelsen om "immateriella" tjänster.

Del 1 av ändringsförslaget kan inte godtas eftersom det strider mot gemenskapens regelverk i det att möjligheten att förhandla vid upphandlingen av varor utvidgas utan godtagbar motivering. Det bör påpekas att i enlighet med de möjligheter som finns att formulera de tekniska specifikationerna med avseende på prestanda och alternativa utföranden kan de upphandlande myndigheterna endast hamna i en situation där de inte tillräckligt tydligt kan definiera upphandlingen i de fall som avses vid förfarandet med konkurrenspräglad dialog.

Del 2 i ändringsförslaget godtas däremot och omarbetas enligt nedan:

"Artikel 29

Fall som kan motivera att det förhandlade förfarandet med föregående meddelande om upphandling används

En upphandlande myndighet får använda det förhandlade förfarandet efter att ha offentliggjort ett meddelande om upphandling i följande fall:

...

- c) För tjänster, bland annat inom kategori 6 i bilaga II A och immateriella tjänster, t.ex. projektering av byggentreprenader, om arten av de tjänster som skall tillhandahållas är sådan att det inte går att utarbeta tillräckligt exakta specifikationer för att kunna genomföra upphandlingen genom att välja det bästa anbudet enligt bestämmelserna för öppna eller selektiva förfaranden.

..."

Lägg märke till att kommissionen anser det användbart att, för att beakta de historiska datumen för antagande av de första direktiven, ändra ordningen "varor, tjänster och byggentreprenader" till "byggentreprenader, varor och tjänster". Följaktligen blir bilaga I A bilaga II A.

Med ändringsförslag 150 är syftet att se till att koncessionsgivaren kan använda sig av det förhandlade förfarandet utan offentliggörande av meddelande om upphandling för att direkt tilldela uppdragstagaren kompletterande arbeten som inte fanns med i det ursprungliga projektet, men som blivit nödvändiga för byggentreprenaden, beroende på oförutsedda omständigheter och som inte kan skiljas ut tekniskt eller ekonomiskt från det ursprungliga uppdraget utan stora olägenheter, eller sådana arbeten som, även om de kan skiljas ut från genomförandet av projektet, är absolut nödvändiga för att fullfölja projektet.

Detta ändringsförslag kan godtas med följande lydelse:

"Artikel 73 a

Fall i vilka direkt tilldelning av kompletterande kontrakt till koncessionshavaren kan motiveras

De upphandlande myndigheterna kan direkt tilldela koncessionshavaren kompletterande kontrakt som inte ingår i det ursprungliga projektet eller det ursprungliga kontraktet, och som genom oförutsedda omständigheter har blivit nödvändiga för att de tjänster eller byggentreprenader som beskrivs i kontraktet skall kunna utföras, förutsatt att kontraktet tilldelas den marknadsaktör som utför dessa tjänster eller byggentreprenader,

— om de kompletterande tjänsterna eller byggentreprenaderna av tekniska eller ekonomiska skäl inte kan avskiljas från det ursprungliga kontraktet utan stora olägenheter för den upphandlande myndigheten

eller

— om tjänsterna eller byggentreprenaderna, även om de kan avskiljas från det ursprungliga kontraktet, är absolut nödvändiga för att kontraktet skall kunna fullföljas.

Det sammanlagda värdet av kontrakt som avser kompletterande tjänster eller byggtreprenader får dock inte överstiga 50 % av det ursprungliga kontraktets värde.”

Syftet med ändringsförslag 70 är

1. att förenkla bestämmelserna om tillämpliga tidsfrister för de olika etapperna i tilldelningsförfarandet,
2. att inte tillåta kortare tidsfrister i de fall publicering sker av periodiskt förhandsmeddelande, och
3. att inte tillåta någon som helst möjlighet till kortare tidsfrister vid användning av medel för datakommunikation.

Punkt 1: För att undvika ett juridiskt tomrum när det gäller tidsfrister för mottagande av anbuden i selektiva förfaranden, är det nödvändigt att omarbeta ändringsförslaget så att mottagandeperioden kan förlängas med tre dagar för vissa tidsfrister.

Punkt 2: Ändringsförslaget kan inte motiveras då det medför två problem. Det ena är en omvänd diskriminering till förfång för europeiska upphandlande myndigheter i förhållande till deras motsvarigheter i andra länder som anslutit sig till WTO:s upphandlingsavtal, och det andra är att företagen riskerar att gå miste om information gällande de upphandlande myndigheternas avsikter.

Punkt 3: Att inte tillåta möjligheten att förkorta tidsfristerna, vilket inte på något vis skulle drabba företagen, skulle gå stick i stäv med målet att uppmuntra upphandlarna att använda elektroniska medel, en önskan som framfördes av Europeiska rådet i Lissabon.

Kommissionen omarbetar ändringsförslag 70 som följer:

”Artikel 37

Tidsfrister för ansökan om deltagande i anbudsgivning och mottagande av anbud

1. När en upphandlande myndighet fastställer tidsfrister för att motta anbud och för anbudsansökan skall den särskilt ta hänsyn till hur komplex upphandlingen är och hur lång tid som behövs för att utarbeta ett anbud, utan att detta påverkar de minimitidsfrister som fastställs i denna artikel.
2. Vid öppet förfarande skall inlämningsfristen vara minst 52 dagar från den dag då meddelandet om upphandling skickades.
3. Vid selektiva förfaranden, förhandlade förfaranden med offentliggörande av ett meddelande om upphandling enligt artikel 29 och konkurrenspräglad dialog gäller följande:

a) Ansökningsfristen skall vara minst 40 dagar från den dag då meddelandet om upphandling skickades.

b) Vid selektiva förfaranden skall fristen för att motta anbud vara minst 40 dagar från och med den dag då inbjudan avsändes.

4. Om en upphandlande myndighet har offentliggjort ett förhandsmeddelande, får fristen för att motta anbud enligt punkterna 2 och 3 b) som regel förkortas till 36 dagar, dock under inga omständigheter till under 22 dagar.

Denna frist skall löpa från och med den dag då meddelandet om upphandling avsändes vid öppet förfarande, och från och med den dag då anbudsinfördran avsändes vid selektivt förfarande.

Den förkortade tidsfrist som avses i första stycket skall medges om förhandsmeddelandet har innehållit all den information som krävs enligt förlagan till meddelandet om upphandling i bilaga VII A, förutsatt att denna information är tillgänglig vid offentliggörandet av meddelandet och avsändes för offentliggörande minst 52 dagar och högst 12 månader före den dag då meddelandet om upphandling avsändes.

5. Om meddelandena utarbetas och skickas med elektroniska medel i det format och på de villkor som anges i punkt 3 i bilaga VIII, får de frister för att motta anbud som anges i punkterna 2 och 4 vid öppet förfarande, och den frist för att motta en anbudsansökan som anges i punkt 3 a) vid selektivt förfarande och förhandlat förfarande och konkurrenspräglad dialog förkortas med 7 dagar.

6. Fristerna för att motta anbud enligt punkterna 2 och 3 b) ovan får förkortas med 5 dagar om den upphandlande myndigheten med elektroniska medel och från och med offentliggörandet av meddelandet om upphandling i enlighet med bilaga VIII ger fri, direkt och fullständig tillgång till specifikationerna och samtliga kompletterande handlingar, med angivande i meddelandet av den Internetadress där denna dokumentation finns tillgänglig.

Denna förkortning får kumuleras med den förkortning som anges i punkt 5.

7. Om specifikationerna och de kompletterande handlingarna eller kompletterande upplysningarna, trots att detta begärts i tid, av någon anledning inte tillhandahålls inom de tidsfrister som anges i artikel 38 eller om anbud inte kan lämnas annat än efter ett besök på plats eller efter en granskning på plats av underlaget till specifikationerna, skall fristerna för att motta anbud förlängas så att alla marknadsaktörer skall kunna få all den information som behövs för att utarbeta ett anbud.

8. Om det, vid selektivt förfarande och förhandlat förfarande med offentliggörande av ett meddelande om upphandling enligt artikel 29, på grund av tidsbrist inte är möjligt att tillämpa de tidsfrister som anges i den här artikeln, får en upphandlande myndighet fastställa

- a) en frist för att motta en anbudsansökan på minst 15 dagar från och med den dag då meddelandet om upphandling avsändes och på minst 10 dagar om meddelandet skickades med elektroniska medel i det format och på de villkor för överföring som anges i punkt 3 i bilaga VIII,
- b) och vid selektivt förfarande, en frist för att motta anbud på minst 10 dagar från och med dagen för inbjudan att lämna anbud."

Med ändringsförslag 74 klargörs att skyldigheten för upphandlaren att hålla de uppgifter som lämnas till denne konfidentiella och intakta omfattar hela det operationella förfarandet: lagring, databehandling och bevarande.

De föreslagna klargörandena införs i texten till de relevanta bestämmelserna och omarbetas för att motsvara de krav som de olika typerna av elektronisk överföring ställer.

Kommissionen godtar ändringsförslag 74 med ändring av artikel 42 i förslaget enligt följande:

"Artikel 42

Regler för meddelanden

1. Alla meddelanden och allt informationsutbyte som avses i denna avdelning kan efter den upphandlande myndighetens eget val ske med brev, fax eller elektroniska medel i enlighet med punkterna 4 och 5, per telefon i de fall och enligt de villkor som anges i punkt 6, eller genom en kombination av dessa medel.

2. Kommunikationssättet måste vara allmänt tillgängligt och således inte begränsa marknadsoperatörernas tillträde till anbudsproceduren.

3. Meddelandena, informationsutbytet och lagringen av uppgifterna skall ske på ett sådant sätt att alla uppgifter bevaras och att den sekretess som gäller för anbuden och anbudsansökningarna garanteras och den upphandlande myndigheten inte tar del av innehållet i anbuden och anbudsansökningarna förrän fristen för att lämna anbud har löpt ut.

4. De verktyg som skall användas för kommunikation med elektroniska medel, liksom deras tekniska karakteristika, skall vara icke-diskriminerande, skäligen tillgängliga och kompatibla med allmänt använda informations- och kommunikationsprodukter.

5. Följande regler skall gälla anordningar för elektronisk mottagning av anbud och anbudsansökningar:

- a) Information om de specifikationer som är nödvändiga för elektronisk inlämning av anbud och anbudsansökningar, inbegripet kryptering, skall finnas tillgänglig för alla berörda parter. Dessutom skall anordningar för elektronisk mottagning av anbud och anbudsansökningar uppfylla kraven i bilaga X.
- b) Medlemsstaterna får införa eller behålla frivilliga ackrediteringssystem i syfte att förbättra nivån på certifieringstjänsterna för dessa anordningar.
- c) Anbudsgivarna skall åta sig att lämna in handlingar, intyg och försäkringar enligt artiklarna 46 till 50 och artikel 52, om dessa inte är tillgängliga i elektronisk form, innan den fastställda tidsfristen för anbudsgivningen eller anbudsansökningarna har löpt ut.

6. Följande regler gäller för överföring av anbudsansökningar:

- a) En ansökan om att delta i ett offentligt upphandlingsförfarande får göras skriftligen eller per telefon.
- b) Om en ansökan om att delta görs per telefon, skall den bekräftas skriftligen före utgången av tidsfristen för dess mottagande.
- c) En upphandlande myndighet får kräva att en anbudsansökan som görs per fax skall bekräftas per post eller elektroniska medel, om detta är nödvändigt för juridiskt bindande bevis. Den upphandlande myndigheten skall i meddelandet om upphandling ange alla sådana krav samt tidsfristen som skall följas."

Syftet med ändringsförslag 77 och 132 är

- 1. att förtydliga att fordringarna vid urvalet av deltagare skall vara proportionerliga till omfattningen av kontraktet, och
- 2. att skärpa de upphandlande myndigheternas skyldigheter avseende sekretessen för den information som överförs av marknadsaktörerna.

Vad gäller den första aspekten går ändringsförslagen i förslagets riktning och kan därför godtas till innebörden. Vad gäller den andra aspekten är den tvärtemot överflödig, eftersom det kravet redan täcks av ändringsförslag 31 avseende artikel 5.

Kommissionen behandlar ändringsförslag 77 och 132 som följer nedan och arbetar om dem samt lägger samman artiklarna 44 och 45, så att texten blir enklare vilket kan underlätta för medlagstiftarna att nå samförstånd:

”Artikel 43 a

Kontroll av lämplighet och val av deltagare samt tilldelning av kontrakt

1. Kontrakt skall tilldelas på grundval av kriterierna i artiklarna 53 och 54 och med beaktande av artikel 25, efter det att lämpligheten hos de marknadsaktörer som inte har uteslutits enligt artiklarna 46 och 47 har kontrollerats av den upphandlande myndigheten enligt de kriterier för ekonomisk och finansiell ställning samt yrkesmässig och teknisk kapacitet som avses i artiklarna 48 till 52 samt, i förekommande fall, de icke-diskriminerande regler och kriterier som avses i punkt 3.

2. Den upphandlande myndigheten skall i meddelandet om upphandling ange de miniminivåer för lämplighet enligt artiklarna 48, 49 och 50 som anbudsgivarna skall uppfylla.

Den information som åsyftas i artiklarna 48 och 49 samt de minsta kvalifikationskrav som anges för en bestämd upphandling skall ha samband med och stå i proportion till kontraktsföremålet.

3. Vid selektiva och förhandlade förfaranden med offentliggörande av ett meddelande om upphandling samt i den konkurrenspräglade dialogen får den upphandlande myndigheten begränsa antalet lämpliga sökande som den kommer att inbjuda att lämna anbud, att förhandla eller att delta, under förutsättning att det finns tillräckligt många lämpliga sökande. Den upphandlande myndigheten skall i meddelandet om upphandling ange de objektiva och icke-diskriminerande kriterier eller regler som den kommer att tillämpa, det lägsta antalet sökande som den kommer att inbjuda samt, i förekommande fall, det högsta antalet.

4. Vid selektivt förfarande skall det lägsta antalet vara fem. Vid förhandlat förfarande med offentliggörande av ett meddelande om upphandling och i den konkurrenspräglade dialogen skall det lägsta antalet vara tre. Under alla omständigheter skall antalet sökande vara tillräckligt stort för att verklig konkurrens skall kunna garanteras.

En upphandlande myndighet skall inbjuda åtminstone så många sökande som det lägsta antal som fastställts på förhand. Om antalet sökande som uppfyller urvalskriterierna och miniminivåerna är lägre än minimiantalet får den upphandlande myndigheten fortsätta förfarandet genom att inbjuda den eller de sökande som har den erforderliga kapaciteten. Den upphandlande myndigheten får inte i förfarandet inbegripa andra marknadsaktörer som inte har begärt att få delta eller sökande som inte har den erforderliga kapaciteten.

5. Om en upphandlande myndighet utnyttjar den möjlighet att begränsa antalet lösningar som skall diskuteras eller anbud som det skall förhandlas om vilken anges i artiklarna 30.4 och 29.4, skall den göra denna begränsning på grundval av de

tilldelningskriterier som den har angett i meddelandet om upphandling, i specifikationerna eller i det beskrivande dokumentet. I slutfasen måste antalet vara tillräckligt stort för att garantera verklig konkurrens, under förutsättning att det finns ett tillräckligt antal lösningar eller lämpliga sökande.”

Med ändringsförslag 80 kompletteras skälen för obligatorisk uteslutning i enlighet med artikel 46.1 genom att lägga till brottet tvättning av pengar som härrör från kriminell verksamhet i den mening som anges i artikel 1 i rådets direktiv 91/308/EEG av den 10 juni 1991.

För att underlätta för medlagstiftarna att nå en överenskommelse formulerar kommissionen om ändringsförslaget enligt följande:

”Artikel 46

Anbudsgivares personliga ställning

1. Varje deltagare eller anbudsgivare som har dömts för något eller några av nedanstående brott, och där domen vunnit laga kraft och den upphandlande myndigheten har kännedom om, skall uteslutas från en offentlig upphandling:

- a) Deltagande i en kriminell organisation, enligt definitionen i artikel 2.1 i den gemensamma åtgärden av den 21 december 1998.
- b) Bestickning, enligt definitionen i artikel 3 i rådets akt av den 26 maj 1997 respektive artikel 3.1 i den gemensamma åtgärden av den 22 december 1998.
- c) Bedrägeri i den mening som avses i artikel 1 i konventionen om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen, upprättad genom rådets akt av den 26 juli 1995.
- d) Tvättning av pengar i den mening som anges i artikel 1 i rådets direktiv 91/308/EEG av den 10 juni 1991 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för tvättning av pengar ⁽¹⁾, ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/97/EG av den 4 december 2001 ⁽²⁾.

...”

Med ändringsförslag 86, 87 och 89 ändras artikel 46.2.

Med ändringsförslag 86 ändras artikel 46.2 d) genom att en möjlighet införs att utesluta en marknadsaktör som gjort sig skyldig till allvarligt fel och brutit mot internationella överenskommelser eller mot grundläggande europeisk lagstiftning om anställningsskydd och arbetsvillkor.

⁽¹⁾ EGT L 166, 28.6.1991, s. 77.

⁽²⁾ EGT L 344, 28.12.2001, s. 76.

En uteslutning för brott mot arbetslagstiftningen kan motiveras redan inom ramen för de regler som kommissionen föreslår, och det är därför inte nödvändigt att explicit ange denna möjlighet i bestämmelsen. En uteslutning för "allvarligt fel i yrkesutövningen" kan också motiveras i enlighet med artikel 46.2 så som redan föreslagits. Kommissionen har i sitt meddelande av 15 oktober 2001 om sociala hänsyn i samband med offentlig upphandling tydligt uttryckt i vilken omfattning dessa möjligheter täcks av existerande lagstiftning. Det gäller även för det här förslaget. Därefter har kommissionen uttryckt detta i skäl 30 behandlat ovan i ändringsförslag 51.

Med ändringsförslag 87 införs en möjlighet att utesluta en aktör som inte har fullgjort sina skyldigheter mot sina arbetstagare, ej heller sina arbetsrättsliga skyldigheter gentemot deras företrädare enligt gällande lagstiftning eller kollektivavtal. Ett sådant brott skall slutgiltigt ha fastslagits i domstol.

Möjligheten att utesluta en anbudsgivare som dömts för brott mot yrkesetiken enligt detta ändringsförslag, ges redan i artikel 46.2 c) i förslaget. Ett klarläggande görs i skäl 30 ovan.

Med ändringsförslag 89 införs en möjlighet till uteslutande av den som brutit mot sociallagstiftningen och som konstaterats genom dom eller på annat sätt.

Kommissionen har beaktat detta ändringsförslag, liksom även ändringsförslag 86 och 87, i skäl 30 ovan.

Syftet med ändringsförslag 153 är att medlemsstaterna skall kunna anförtro kontrollen av villkoren i artiklarna 46–50 a) till privaträttsliga attesteringsorgan.

För att förenkla kontrollen av uteslutnings- och urvalskriterierna kan medlemsstaterna anförtro denna uppgift till attesteringsorgan, vare sig de är privata eller offentliga. Det får dock inte innebära att attesteringen enbart av ett nationellt organ blir ett villkor för att kunna delta med anbud inom medlemsstaterna.

Kommissionen omarbetar detta ändringsförslag som följer:

"Artikel 52

Officiell förteckning över godkända marknadsaktörer och attestering av offentliga eller privata organ

1. Medlemsstaterna kan införa antingen förteckningar över officiella entreprenörer, leverantörer eller godkända tillhandahållare av tjänster eller en attestering utförd av offentliga eller privata attesteringsorgan.

De skall anpassa villkoren för att bli införd på dessa förteckningar så att utfärdande av dessa attester av attesteringsorganen följer artiklarna 46.1, 46.2 a) till d) samt g), 47, 48.1, 48.3, 48.4, 49.1, 49.2, 49.4, 49.5 samt 50 och 50 a).

De skall också anpassa dessa förteckningar till bestämmelserna i artiklarna 48.2 och 49.3 när det gäller ansökningar om registrering från marknadsaktörer som ingår i en grupp och som kan utnyttja resurser som ställs till deras förfogande av andra företag i gruppen. Dessa marknadsaktörer skall i så fall bevisa för den myndighet som upprättar den officiella förteckningen att de förfogar över dessa resurser under hela den tid som intyget om registrering på den officiella förteckningen är giltigt.

2. De marknadsaktörer som är registrerade i officiella förteckningar eller som har ett intyg får vid varje upphandlingstillfälle för den upphandlande myndigheten visa ett registreringsintyg utfärdat av den behöriga myndigheten eller ett intyg utfärdat av ett behörigt attesteringsorgan. Intygen skall innehålla de referenser som grundat registreringen i förteckningen/intyget samt klassificeringen enligt förteckningen.

3. För upphandlande myndigheter i andra medlemsstater skall en registrering i en officiell förteckning eller ett intyg utfärdat av ett attesteringsorgan, endast innebära en presumtion för lämplighet med avseende på artikel 46.1, artikel 46.2 a)–d) och g), artikel 47, artikel 48.1 b) och c) samt artikel 49.2.1 a), 49.2.2, 49.2.5, 49.2.6 och 49.2.7 för entreprenörer, artikel 49.2.1 b), 49.2.2, 49.2.3, 49.2.4 och 49.2.9 för varuleverantörer och artikel 49.2.1 b), 49.2.3, 49.2.4, 49.2.5, 49.2.6, 49.2.7 och 49.2.8 för tjänsteleverantörer.

4. Information som kan utläsas från registrering i officiella förteckningar eller från intyget får inte ifrågasättas utan motivering. När det gäller betalning av obligatoriska socialförsäkringsavgifter, skatter och avgifter kan ytterligare ett intyg från registrerade marknadsaktörer krävas vid varje upphandlingstillfälle.

Den upphandlande myndigheten i andra medlemsstater skall endast tillämpa bestämmelserna i punkt 3 och i första stycket i denna punkt till förmån för marknadsaktörer som är etablerade i det land som för den officiella förteckningen.

5. För registrering av marknadsaktörer från andra medlemsstater i en officiell förteckning, eller för att få intyg från sådant organ som avses i första stycket, får det inte krävas bevis eller uppgifter utöver vad som krävs av inhemska marknadsaktörer och under inga förhållanden andra än dem som anges i artiklarna 46–50 a).

En sådan registrering eller sådant intyg kan emellertid inte avkrävas marknadsaktörer från andra medlemsstater för att de skall få delta i en offentlig upphandling. Den upphandlande myndigheten skall godta likvärdiga intyg från organ i andra medlemsstater. De skall också godta andra likvärdiga bevis.

6. De attesteringsorgan som avses i punkt 1 skall uppfylla europeisk standard avseende certifieringsfrågor.

7. De medlemsstater som har officiella förteckningar eller attesteringsorgan som avses i punkt 1 skall vara skyldiga att till övriga medlemsstater meddela adressen till det organ som en begäran om registrering skall sändas till."

Med ändringsförslag 104 anges att skyldigheten för upphandlaren att hålla i de uppgifter som lämnas till denne konfidentiella och intakta omfattar hela det operationella förfarandet: lagring, databehandling och bevarande.

De föreslagna ändringarna har arbetats om för att motsvara kraven från de olika typerna av elektronisk överföring enligt nedan:

"Artikel 61

Kommunikationssätt

1. Bestämmelserna i artikel 42.1, 42.2 och 42.4 skall tillämpas för alla meddelanden om projekttävlingar.

2. Meddelanden och utbyte och lagring av information skall ske på ett sådant sätt att det säkerställs att integritet och sekretess bevaras för tävlingsdeltagarnas uppgifter samt att juryn inte får ta del av innehållet i planer och ritningar innan tidsfristen för detta har löpt ut.

3. Följande regler skall tillämpas på utrustning för elektroniskt mottagande av planer och ritningar:

- a) De nödvändiga specifikationerna för elektronisk överföring av planer och ritningar, inklusive kryptering, skall vara tillgängliga för de berörda parterna. Utrustning för elektroniskt mottagande av planer och ritningar skall dessutom överensstämma med kraven i bilaga X.
- b) Medlemsstaterna får införa eller behålla frivilliga ackrediteringssystem i syfte att förbättra nivån på certifieringstjänsterna för dessa anordningar."

Med ändringsförslag 110 och 113 införs ändringar i bilaga VII A vad gäller meddelandena om upphandling.

Med ändringsförslag 110 åläggs de upphandlande myndigheterna att i förhandsmeddelandet ange vilket organ som kan lämna information om skatte-, social- och miljölagstiftningen.

Marknadsaktörerna måste ha all den information som är nödvändig för att kunna ställa samman sina anbud. I samband med entreprenadkontrakt eller kontrakt för utförande av tjänster

kommer även frågor från nationell lagstiftning i det land där den upphandlande myndigheten finns. Det är därför befogat att kräva av de upphandlande myndigheterna att de anger var marknadsaktörerna kan erhålla sådan information. Det vore emellertid bättre om denna information kunde finnas med i meddelandet om upphandling.

Med ändringsförslag 113 åläggs de upphandlande myndigheterna att i meddelandet om upphandling uppge namn och adressuppgifter till de behöriga organ hos vilka tilldelningen vid offentlig upphandling kan överklagas.

Det är önskvärt med ökad öppenhet på detta område.

Kommissionen omarbetar ändringsförslag 110 och 113 som följer:

"MEDDELANDE OM UPPHANDLING

ÖPPNA FÖRFARANDEN, SELEKTIVA FÖRFARANDEN, KONKURRENSPRÄGLAD DIALOG, FÖRHANDLADE FÖRFARANDEN:

1. Den upphandlande myndighetens namn, adress, telefon- och faxnummer och e-postadress.

1a. För offentliga bygg- och anläggningsarbeten, varuleveranser där installationsarbete ingår samt tjänster: Den upphandlande myndighetens namn, adress, e-postadress, telefonnummer och faxnummer samt motsvarande uppgifter för den enhet som i förekommande fall kan lämna ytterligare information om de regler om skatter, miljöskydd, anställningsskydd och arbetsvillkor i övrigt som gäller på den plats där tjänsterna eller byggentreprenaden skall utföras.

...

23a. Namn och adress till det organ som är behörigt vid överklaganden eller i förekommande fall medling. Exakta uppgifter om sista dag för överklagande.

..."

Med ändringsförslag 114 åläggs de upphandlande myndigheterna att i meddelandet om upphandling uppge namn och adressuppgifter till de behöriga organ hos vilka tilldelningen vid offentlig upphandling kan överklagas.

Det är önskvärt med ökad öppenhet på detta område. Kommissionen omarbetar därför detta ändringsförslag som följer:

"MEDDELANDE OM TILLDELNING AV KONTRAKT

...

12a. Namn och adress till det organ som är behörigt vid överklaganden eller i förekommande fall medling. Exakta uppgifter om sista dag för överklagande."

3.3 *Ändringsförslag som kommissionen inte godtagit (162, 8, 173, 25, 29, 32, 37, 159, 49, 151, 68, 78, 63, 139, 66, 69, 161, 71, 72, 131, 73, 75, 76, 81, 82, 83, 84, 90, 92, 94, 176, 99, 102, 103, 107, 108, 111, 115, 117 och 116)*

Med ändringsförslag 162 införs ett nytt skäl 1a för att i samband med tilldelning av kontrakt beakta rådets direktiv 85/337/EEG av den 27 juni 1985 om bedömning av inverkan på miljön av vissa offentliga och privata projekt.

Detta ändringsförslag är överflödigt eftersom det ligger utanför tillämpningsområdet för det här direktivet. Det upprepar tillämpningen av ett direktiv som ålägger den offentliga och privata sektorn skyldigheter innan projektet ens påbörjats och följaktligen hela tilldelningsförloppet.

Ändringsförslag 8 kompletterar skälet om tekniska specifikationer genom att understryka att de upphandlande myndigheterna måste, när europeiska specifikationer saknas, i förväg kunna lägga fast exakta nationella kriterier för att underhålls- och reparationskostnaderna skall kunna hållas så låga som möjligt. Detta ändringsförslag skall ses tillsammans med ändringsförslag 45, vilket medger att en upphandlande myndighet förkastar en likvärdig lösning – i förekommande fall en inhemsk – med motiveringen att den skulle föra med sig för höga kostnader. Denna del av ändringsförslag 45 strider mot artikel 28 i fördraget och ändringsförslag 8 kan därför heller inte godtas. Dessutom är det inte de upphandlande myndigheternas uppgift att fastlägga nationella kriterier med generell räckvidd. Vad gäller referens till en nationell standard är skälet i kommissionens ursprungliga förslag tillräckligt explicit.

Med ändringsförslag 173 ändras i artikel 1 definitionen av kontrakt som är särskilt komplexa och för vilka kan tillämpas förfarandet med konkurrenspräglad dialog. Ändringsförslaget avser snarare artikel 1 än artikel 30, vilken beskriver förfarandet och bara ger några exempel. Detta är snarare ett faktum än en definition. Det är en uppräkningslista av fall där förfarandet med konkurrenspräglad dialog får tillämpas, dvs. när de upphandlande myndigheterna inte tydligt kan ange vilken utrustning eller andra medel som krävs för att klara de behov den har, eller kan förutse vilka lösningar marknaden kan erbjuda. Oförmågan att ange utrustning eller andra medel är inget godtagbart skäl för att en i förväg anordnad anbudstävling inte gjorts eller det faktum att en upphandling efter specificerade funktioner skulle ha räckt.

Kommissionen anser att beteckningen komplicerad upphandling inte är nödvändig och att det vore att föredra att – i artikel 30 – definiera vilka objektiva villkor som skall vara uppfyllda för att få tillämpa förfarandet med konkurrenspräglad dialog.

Vad gäller efter vilka villkor organisationen som deltagit i en i förväg anordnad anbudstävling inte har kunna göra det möjligt

för den upphandlande myndigheten att definiera medlen som skulle passa till att tillfredsställa behoven, kan ändringsförslaget inte godtas, eftersom det medför samma problem med subsidiariteten som ändringsförslagen 142, 7 och 171–145 som syftar till att införa ett obligatoriskt krav på åtskillnad mellan projektering och genomförandet av arbetena.

I ändringsförslag 25 regleras särskilt ramavtalen för översättnings- och tolktjänster.

Det bör påpekas att de tjänster som avses i detta ändringsförslag hänförs till bilaga IB och omfattas därför inte av alla förfaranderegler i direktivet (konkurrensutsättning och detaljregler). Då ändringsförslaget åsyftar särskilda regler för ramavtal, kommer det följaktligen utan motivering att medföra att den lagstiftning som blir tillämplig på dessa avtal blir strängare än den som gäller för offentlig upphandling inom samma sektor.

Med ändringsförslag 29 ändras, för att det skall bli tvingande att utdela priser till deltagarna i en projekttävling, definitionen av begreppet "tävling" genom att begränsa den till att endast omfatta sådana tävlingar där priser delas ut.

Principen att göra det obligatoriskt att utdela priser till deltagarna kan motiveras med att tävlingarna gäller projekt som faktiskt kostar pengar att ta fram, som t.ex. tävlingar för att genomföra en entreprenad, eller göra en stads- eller landskapsplanering. Det bör emellertid påpekas att tävlingar kan organiseras på andra områden på vilka det inte är motiverat att göra kravet på priser tvingande. Dessutom förefaller definitionen som framförs i ändringsförslaget, och som förutsätter att endast tävlingar med priser får användas, inte vara lämplig för att nå detta mål. En sådan definition hindrar inte organisationen i fråga från att anordna tävlingar utan priser, men den faller utanför tillämpningsområdet för direktivet.

I ändringsförslag 32 föreslås en ökning av tröskelvärdena i kommissionens förslag med ungefär 50 %.

De tröskelvärden som förekommer i gällande direktiv är sådana att de bara täcker de till värdet allra största kontrakten. Höjs tröskelvärdena i direktivet skulle det innebära en omotiverad begränsning av garantin för att marknaderna för offentlig upphandling liberaliseras, som f.n. erbjuds marknadsaktörens inom unionen. Det bör påpekas att en påstådd komplexitet i förfarandena enligt direktiven och de därav orsakade administrativa kostnaderna inte kan motivera en höjning. Kostnaderna och komplexiteten är faktiskt jämförbara med förhållandena för andra gällande nationella tilldelningsförfaranden för kontrakt som ligger under dessa tröskelvärden.

Dessutom skulle en ensidigt genomförd höjning av tröskelvärdena från unionens sida vara oförenlig med dess förpliktelser mot WTO. Och vidare torde en europeisk begäran om höjning av tröskelvärdena under pågående översyn av avtalet om offentlig upphandling medföra en stor trovärdighetsförlust för EU vid förhandlingarna som sker under översynen, eftersom det av förhandlingsmandatet tydligt framgår att målet är att utvidga täckningen för avtalet. En sådan begäran kunde i gengäld provocera fram krav antingen på kompensation från våra partner eller en ömsesidig stängning av internationella marknader.

Det bör konstateras att mekanismen med en översyn av tröskelvärdena en gång per två år, som syftar till att anpassa dem till förändringar i pariteterna i de europeiska valutorna/SDR, kan, som nu är fallet med de tröskelvärden som är tillämpliga för perioden 2002–2004, resultera i en påtaglig höjning av tröskelvärdena.

Genom ändringsförslag 37 tillförs ett undantag för finansiella tjänster vid upphandling av lån till investeringar eller kapitalanskaffning.

Undantaget innebär att offentliga organ, särskilt på lokal nivå, kan avtala om finansiering av projekt utan konkurrensutsättning på EU-nivå. Detta går på tvärs mot målsättningen att öppna marknaden för finansiella tjänster och motiveras inte av det angivna skälet, dvs. svängningar i räntesatsen. Det finns tillräckligt smidiga metoder – t.ex. ramavtal i kombination med datorstöd och särskilt omvänd budgivning, dvs. underbudning – för att hantera räntesvängningar.

Ändringsförslag 159 skall

1. hindra den upphandlande myndigheten från att införa "kvantitativa begränsningar när det gäller företagets frihet att organisera sina egna produktionsfaktorer",
2. tvinga den upphandlande myndigheten att begära uppgifter av anbudsgivaren om hur stor del av kontraktet som kommer att läggas ut på underleverantörer och vilka underleverantörer som kommer att anlitas,
3. tvinga den upphandlande myndigheten att hindra att delar av kontraktet går till underleverantörer som befinner sig i sådana omständigheter som anges i artikel 46 "och/eller sådana företag som inte uppfyller de krav som anges i artiklarna 47, 48 och 49",
4. förbjuda underleverantörer för sådant som "intellektuella tjänster, med undantag för översättning och tolkning samt ledarskapstjänster och andra närliggande tjänster".

Kommissionen kan inte godta ändringsförslaget av följande skäl:

1. Om en marknadsaktör förfogar över kapacitet i enheter utanför det egna företaget, t.ex. i kraft av ett underleverantörsavtal, har han enligt rättspraxis rätt att stödja sig på denna extra kapacitet under urvalsförandet. Det finns däremot inget i nu gällande rätt på området som hindrar en upphandlande myndighet från att förbjuda anbudsgivaren att anlita underleverantörer.
2. Kravet innebär att anbudsgivaren kan tvingas att ge slutgiltigt besked redan i anbudet om hur mycket som skall läggas ut på underleverantörer och vilka dessa underleverantörer kommer att bli. Det förefaller onödigt med ett sådant krav på gemenskapsnivå, eftersom det ändå alltid är den uppdragstagande avtalsparten som ansvarar för att kontraktet fullgörs. Med hänsyn till subsidiaritetsprincipen borde det falla på medlemsstaterna att, om det behövs, besluta om informationsplikt när det gäller namn på underleverantörer.
3. Det förefaller motiverat med en möjlighet att utesluta underleverantörer som dömts för vissa brott (organiserad brottslighet/bestickning/bedrägeri riktat mot gemenskapens ekonomiska intressen, jfr artikel 46.1) eller av andra anledningar (underlåtelse att följa regler om arbetslivet, jfr artikel 46.2), men svårt att genomföra i praktiken. En sådan möjlighet kräver att man känner till (se punkt 2) och kontrollerar underleverantörerna i förväg, vilket leder till att upphandlingsförandet drar ut alltför mycket på tiden. Detta skulle dock kunna beaktas om det underkastas subsidiaritetsprincipen (dvs. eventuellt ett krav från medlemsstaterna).

När det gäller aspekterna i punkt 3 ur artiklarna 48 och 49 om ekonomisk och finansiell ställning, teknisk och yrkesmässig kapacitet, så skulle detta innebära att underleverantörerna måste ha samma förmåga som den uppdragstagande avtalsparten, vilket utesluter småföretag på ett orättfärdigt sätt. Det bör inte tas någon hänsyn till dessa aspekter.

När det gäller artikel 47 innebär ändringsförslaget ett strängare system för underleverantörer än för anbudsgivare, för vilka de upphandlande myndigheterna inte behöver inhämta upplysningar, vilket de däremot alltid skulle tvingas göra för underleverantörer. Det är dock redan möjligt att tillämpa artikel 47 på underleverantörer under urvalsförandet i de fall då anbudsgivaren baserar sitt anbud på medel som underleverantörer ställer till förfogande (domen "Holst Italia" ⁽¹⁾).

⁽¹⁾ Dom av den 2 december 1999 i mål C-176/98, Rec. 1999, s. I-8607.

4. Det förefaller inte nödvändigt att ange något generellt förbud. De upphandlande myndigheterna, som berörs i första hand, kan redan om de vill förbjuda underleverantörer genom att ange villkor för hur kontraktet skall genomföras oberoende av vilka tjänster eller varor det gäller och alltså inte bara på vissa områden. På motsvarande sätt bör de ha frihet att tillåta underleverantörer.

Ändringsförslag 49 innebär ett nytt stycke i artikel 26 som ålägger underleverantörerna samma krav när det gäller ekonomisk, finansiell och social förmåga som gäller för anbudsgivare.

Av de skäl som anförs i kommentaren till ändringsförslag 159 (punkt 3, andra och tredje stycket) kan ändringsförslag 49 inte godtas.

Ändringsförslagen 151, 68 och 78 är främst inriktade på att införa kvalifikationssystem i likhet med dem som föreskrivs i försörjningsdirektivet 93/38/EEG.

Enligt ändringsförslag 151 skall artikel 32 kompletteras med en ny punkt 2a som ger de upphandlande myndigheterna möjlighet att upprätta ett kvalifikationssystem, som skall offentliggöras i ett årligen återkommande meddelande om systemet gäller längre tid än 3 år och i ett enda meddelande i alla andra fall.

Genom ändringsförslag 68 införs möjligheten att åstadkomma konkurrensutsättning genom ett meddelande om att det finns ett kvalifikationssystem.

Genom ändringsförslag 78 införs regler för kvalifikationssystemen. Bestämmelserna ansluter sig nära till dem som finns i nu gällande försörjningsdirektiv, men ändringsförslaget omfattar inte bestämmelserna om att motivera beslut i kvalifikationsärenden, och inte heller dem om ömsesidigt erkännande och likabehandling inom ramen för kvalifikationssystem. När det gäller urvalet av marknadsaktörer anges i ändringsförslaget endast att systemet skall skötas enligt "objektiva regler och kriterier som fastställs av den upphandlande myndigheten", utan någon som helst hänvisning till de allmänna regler som gäller för urval enligt kvalitetskriterier.

Ändringsförslagen 151, 68 och 78 (artikel 45 a) måste granskas som en helhet. Verkan av dem är att införa det system som finns i försörjningsdirektivet ("Utilities Directive"), dvs. en möjlighet för varje upphandlande myndighet att använda ett eget kvalifikationssystem som konkurrensutsettningsmedel kopplat till flera separata upphandlingar som planeras under systemets giltighetstid. I stället för ett upphandlingsmeddelande per tilldelningsförfarande får man då antingen ett meddelande per år för alla upphandlingar som kommer att falla under systemet

det året, eller om systemet skall gälla flera år ett meddelande för alla upphandlingar som planeras under systemets giltighetstid. I praktiken kommer tillträde till systemet att ske på ett slumpartat vis, eftersom det förutsätter att marknadsaktörerna får reda på att det existerar, vilket skall ske via ett meddelande som har offentliggjorts månader eller år i förväg. Konkurrensutsättningen av upphandlingsprojekt blir sämre och nystartade företag drabbas. Ändringsförslaget leder alltså till en oacceptabel förlust i öppenhet och skulle kunna föra med sig att vissa upphandlingar viks för företag som har tagit del av det inledande meddelandet. Det hade sett annorlunda ut om dessa system och de upphandlingar som planeras på basis av dem hade konkurrensprövats på ett ändamålsenligt sätt och satts i verket med stöd av datorkraft så att öppenhet och likabehandling kunnat tryggas. Det bör vidare noteras att ett sådant kvalifikationssystem står i strid mot GPA om det bringas att gälla för upphandlande myndigheter i statsförvaltningen.

Ändringsförslag 63 skall dels förbjuda ramavtal för immateriella tjänster, dels införa särskilda regler för översättnings- och tolkningstjänster.

Det första ledet i ändringsförslaget faller automatiskt eftersom ändringsförslaget om att skilja på immateriella tjänster och andra tjänster inte röstades igenom. Det andra ledet i ändringsförslaget går tillbaka på problem som tagits upp av översättningstjänsterna vid EU-institutionerna, särskilt parlamentet. Dessa problem har lösts på ett för alla översättningstjänsterna tillfredsställande sätt.

Det bör vidare påpekas att de tjänster som ändringsförslaget gäller (ur bilaga I B) inte är underkastade samtliga förfaranderegler i direktivet (konkurrensprövning och detaljreglering). Genom de särskilda regler för ramavtal som ändringsförslaget innehåller skulle regleringen av ramavtal utan anledning bli strängare än den för andra offentliga kontrakt på samma områden.

I ändringsförslag 139 förbjuds ramavtal vid byggentreprenader.

Ramavtal kan vara praktiska vid bygg- och anläggningsarbeten, särskilt för "rutinarbeten", t.ex. vissa typer av vägarbeten. Förbudet i ändringsförslaget kan alltså inte godtas.

Ändringsförslag 66 innebär att artikel 33 ändras så att tillämpningsområdet för det särskilda förfarande som föreslås gälla allmännyttiga bostäder utvidgas till att omfatta alla "offentliga byggentreprenader som på grund av sin storlek, komplicerade karaktär, längd och/eller finansiering kräver projektplanering i en samordningsgrupp".

Ändringsförslaget är fullständigt oacceptabelt därför att det utvidgar möjligheterna till att förhandla fram upphandlingar och detta dessutom på ett mycket löst sätt. Det bör för övrigt noteras att ett stort antal av de fall som ändringsförslaget avser redan faller under artikel 30.

I ändringsförslag 69 kompletteras artikel 35.1 första stycket med en uttrycklig instruktion om att meddelandena skall offentliggöras i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Ändringen innebär onödigt stela former för annonseringen och svårigheter att anpassa den till den tekniska utveckling, som kan gå mot bättre annonseringsformer.

I ändringsförslag 161 stryks bestämmelsen där det föreskrivs att tidsfristerna för ansökan om deltagande och inlämning av anbud skall sättas så att marknadsaktörerna har den tid de behöver.

Eftersom syftet med bestämmelsen är att åstadkomma bättre och verklig konkurrensprövning av de offentliga upphandlingskontrakten kan ändringsförslaget inte godtas.

Ändringsförslag 71 är ett särskilt angivande i slutet av artikel 40 att de särskilda villkoren för att delta i upphandlingen inte får vara diskriminerande mot någon av deltagarna. Det gäller de villkor som anges i inbjudan till de sökande.

Det som eftersträvas med ändringsförslaget ligger i linje med direktivförslaget. Men tillägget tillför inte något nytt eftersom syftet redan täcks av artikel 2 om de grundprinciper som skall iaktas under hela upphandlingsförloppet.

I ändringsförslag 72 begränsas möjligheterna att avsluta ett upphandlingsförfarande till två fall: 1. Det finns inget anbud som uppfyller kraven i anbudsfordran. 2. Det finns andra viktiga skäl som den upphandlande myndigheten inte rör över.

Ändringsförslaget har ett lovvärt syfte (motverka mygel och trygga underlaget för företagets planering), men det kan inte godtas i sin nuvarande form, eftersom det innebär en drastisk, för ändamålet oproportionerlig och olämplig neddragning av möjligheterna att avstå från att fullfölja en upphandling.

Godtagbara skäl för att avbryta ett upphandlingsförfarande bör inte anges i en uttömmande förteckning, för de upphandlande myndigheterna agerar som köpare och måste följaktligen ha frihet att tackla många väldigt olika situationer, och denna frihet får inte begränsas av direktivet. Det kan nämnas att ändringsförslaget skulle ha uteslutit möjligheten att avsluta ett

förfarande på grund av fördragsbrott, vilket står i strid mot direktiv 89/665/EEG⁽¹⁾.

Det bör vidare noteras att det redan åligger en upphandlande myndighet att informera deltagarna om skälen till att förfarandet avbryts. Detta syftar just till att motverka godtyckliga beslut och gör det möjligt för deltagarna att kontrollera om den upphandlande myndighetens beslut är välgrundat.

Med ändringsförslag 131 vill man förhindra att den upphandlande myndigheten avgör hur meddelanden och information skall utväxlas under ett upphandlingsförfarande.

Ändringsförslaget skulle innebära att upphandlande myndigheter måste ta emot anbud på vilket sätt som helst, utan hänsyn till huruvida de har den utrustning som krävs eller inte. Ändringsförslaget måste således förkastas.

I kraft av ändringsförslag 73 skall alla anbud som inges elektroniskt avvisas, såvida de inte har en avancerad elektronisk signatur i den betydelse som anges i direktiv 1999/93/EG och är krypterade på ett tillförlitligt sätt.

Ändringsförslaget återspeglar nuläget när det gäller elektroniska signaturer. Men tekniken utvecklas snabbt på det området. Ändringsförslaget innebär att direktivet måste ändras varje gång nyheter inträder. Garantier när det gäller elektroniska signaturer säkerställs bättre med hjälp av en hänvisning till nationella bestämmelser på området (och man slipper ändra i rättsakten längre fram om EG-rätten utvecklas). Vidare behövs det ingen kryptering, för det finns andra sätt att skydda mot intrång i datakommunikation utan att kryptering används. Dessutom leder obligatorisk kryptering till en extrakostnad för såväl köparen som anbudsgivaren. Ändringsförslaget kan därför inte accepteras.

Enligt ändringsförslag 75 skall en auktoriserad tredje part anlitas för att intyga att anbudsgivarens uppgifter överförs på ett sätt som tryggar sekretessen.

Det bör påpekas att gemenskapens politiska linje alltid varit att undvika system baserade på obligatorisk auktorisering, eftersom de innebär en risk för snedvridning och ökade skillnader mellan medlemsstaterna.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 89/665/EEG av den 21 december 1989 om samordning av lagar och andra författningar för prövning av offentlig upphandling av varor och bygg- och anläggningsarbeten (EGT L 395, 30.12.1989, s. 33), ändrad genom rådets direktiv 92/50/EEG av den 18 juni 1992 om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av tjänster (EGT L 209, 24.7.1992, s. 1).

I ändringsförslag 76 föreslås att, när det gäller fastställande av särskilda krav på kompetens i samband med en bestämd upphandling, låta bristande erfarenhet uppvägas av påvisade "särskilda kvalifikationer".

Särskilda kvalifikationer kan inte i sig ersätta erfarenhet och ge en upphandlande myndighet tillräckliga garantier för att ett visst kontrakt kommer att fullföljas på ett tillfredsställande sätt (utbildningsbevis kan inte ersätta erfarenhet från fältet). Vidare rör den upphandling direktiven gäller omfattande kontrakt eftersom de ligger ovanför tröskelvärdena och det är följaktligen nödvändigt med lämpliga garantier. Dessutom ges ingen definition varken av de "särskilda kvalifikationer" som nämns i ändringsförslaget eller av det sätt på vilket de skall påvisas. Detta skulle kunna bli en produktiv källa till tvister för de upphandlande myndigheterna.

Ändringsförslag 81 är ett tillägg i artikel 46.1 som kompletteras med "bedrägerier eller annat illojalt och konkurrenshindrande beteende i samband med offentlig upphandling på den inre marknaden".

Nu gällande EG-rätt omfattar inte någon harmonisering av brottsrubriceringar på detta område, vilket hör till den tredje pelaren, och det är inte alla medlemsstater som har ett straffrättsligt påföljdssystem. Bestämmelserna i artikel 46.1 skulle därför inte kunna omsättas i praktiken.

Ändringsförslag 82 är ett tillägg i artikel 46.1 där de grunder som innebär att anbudsgivaren måste uteslutas kompletteras med underlåtenhet att följa kollektivavtal eller lagar och andra författningar på områdena arbetsrätt och social trygghet i det land där anbudsgivaren är etablerad eller i något annat berört land.

Av samma skäl som anges ovan med anledning av föregående ändringsförslag, dvs. åtalsgrunder och brott mot lagar om arbetslivet har inte tillnärmats i någon rättsakt enligt vad som gäller på den tredje pelarens område, förkastas ändringsförslaget.

Däremot finns det redan enligt artikel 46.2 möjligheter att utesluta marknadsaktörer på dessa grunder. De skulle kunna lyftas fram i ett skäl i ingressen (se ändringsförslag 86).

Ändringsförslag 83 är ett tillägg i artikel 46.1 som kompletteras med narkotikabrott enligt FN-konventionen (Wien den 19 december 1988).

Nu gällande EG-rätt omfattar inte någon harmonisering av brottsrubriceringar på detta område, vilket hör till den tredje pelaren, och det är inte alla medlemsstater som har ett straffrättsligt påföljdssystem. Bestämmelserna i punkt 1 skulle inte kunna omsättas i praktiken.

Ändringsförslag 84 innebär att man stryker den möjlighet en upphandlande myndighet nu har att utesluta sådana anbudsgivare ur tilldelningsförfarandet som är i konkurs eller likvidation, är föremål för tvångsförvaltning, har ingått en ackordsuppgörelse, har avbrutit sin näringsverksamhet eller befinner sig i liknande omständigheter. I kraft av ändringsförslag 90 blir denna möjlighet ett tvång.

Enligt ändringsförslag 90 skall obligatorisk uteslutning gälla för marknadsaktörer som är i konkurs eller likvidation, är föremål för tvångsförvaltning, har ingått ackordsuppgörelse eller avbrutit sin näringsverksamhet.

Tillsammans innebär ändringsförslagen 84 och 90 ett förbud för upphandlande myndigheter i EU att sluta avtal med ett företag som tvångsförvaltas, utan att ge detta företag en chans och dömer det därmed ohört till nedläggning. Därför förefaller det lämpligare att behålla möjligheten till uteslutning och låta köparen falla avgörandet när det gäller marknadsaktörer som befinner sig i sådana omständigheter.

Ändringsförslag 92 är ett tillägg under bevis på en marknadsaktörs tekniska kapacitet, där man tillfogar krav på information om de metoder som används för att säkra miljöskydd och arbetarskydd samt om tekniker och tekniska organ som ansvarar för miljöstyrning och arbetarskydd.

Avsikten är att ge underlag för en bedömning av företagets tekniska kapacitet när det gäller att tillhandahålla en produkt som är miljövänlig och arbetsmiljövänlig. Detta är önskemål som kan tillgodoses via kravspecifikationen (krav på en miljövänligare tillverkningsprocess) eller via miljölagstiftning och arbetarrätt (genom uteslutning av marknadsaktörer som bryter mot lagen) och som hör hemma i andra faser av upphandlingsförfarandet.

Genom ändringsförslag 94 anges tillförlitlighet som ytterligare prestationselement vid sidan om marknadsaktörens tekniska och/eller yrkesmässiga kapacitet.

Eftersom tillförlitlighet är ett synnerligen subjektivt element kan det inte jämföras med andra typer av kapacitet. Därför förkastas ändringsförslaget.

Ändringsförslag 176 gäller tilldelningsgrunden "ekonomiskt mest fördelaktigt anbud" och syftar till att

1. stryka förtydligandet att anbudet skall vara det ekonomiskt mest fördelaktiga "för den upphandlande myndigheten",
2. klarlägga att miljöegenskaper kan omfatta "produktionsmetoder",
3. lägga till "tillämpning av likabehandlingsprincipen".

Om punkt 1: Tar man bort orden "för den upphandlande myndigheten" öppnar man för lösa och sällan mätbara bedömningsgrunder kopplade till osäkra fördelar för "samhället" i bred betydelse. Sådana bedömningsgrunder skulle inte fylla sin funktion, dvs. att göra det möjligt att väga anbudens inneboende fördelar och nackdelar för att avgöra vilket av dem som ger köparen det bästa utbytet mellan kvalitet och pris. De skulle leda till att upphandlingsdirektivens uttalade syfte förfelades och till att upphandlingsreglerna underkastades särintressen, för att inte tala om de allvarliga riskerna för olikheter i behandlingen.

Om punkt 2: Tilldelningsfasen i upphandlingsförfarandet är inte rätt tillfälle att välja en miljövänlig produktionsmetod. Miljövänliga produktionsmetoder kan anges som krav redan när kontrakt föremålet definieras i kravspecifikationen i samband med att köparen bestämmer sig för att köpa så miljövänligt som möjligt. Om köparen vill jämföra olika lösningar och bedöma kostnader eller annat i förhållande till olika grader av miljöförstöring kan han tillåta eller kräva att marknadsaktörerna föreslår alternativ.

Om punkt 3: Begreppet likabehandling har en speciell betydelse i upphandlingssammanhang (= behandla alla anbudsgivare på samma sätt), men det verkar som om ändringsförslaget är inriktat på icke-diskriminering i den mening som anges i artikel 13 i fördraget. Om det gäller att bedöma hur företaget hanterar sådana frågor och inte någon av egenskaperna hos anbudet, kan det inte röra sig om en tilldelningsgrund. Medger man tilldelningsgrunder som hänför sig till företaget skulle det leda till att vissa företag väljs på icke mätbara grunder, i tilldelningsfasen, trots att deras anbud inte ger köparen bästa utbyte kvalitet/pris.

Enligt ändringsförslag 99 utgår kravet på att vikta tilldelningsgrunderna inbördes och ersätts med en rangordning där tilldelningsgrunderna skall ordnas i sjunkande betydelse.

Bestämmelsen om viktning är ett viktigt element i direktivförslaget som syftar till att undanröja mygel till förmån för vissa marknadsaktörer, vilket förekommer i praktiken, och som ger varje anbudsgivare möjlighet att vara skäligt informerad om de principer som domstolen lagt fast i målet SIAC (1). Tidig information om hur bedömningsgrunderna kommer att viktas är av avgörande betydelse.

Enligt ändringsförslag 102 skall det led strykas i meningen i artikel 61.1 som tydligt anger att det är den upphandlande myndigheten som väljer kommunikationssätt vid en projekttävling.

Om detta ledet i meningen saknas får deltagarna möjlighet att själva välja kommunikationssätt, med de följder som påpekas när det gäller ändringsförslag 131.

Ändringsförslag 103 innebär en ny punkt 1a i artikel 61 där det föreskrivs att elektroniska anbud i en projekttävling bara godtas om de är försedda med en avancerad elektronisk signatur och innehållet är krypterat på ett tillförlitligt sätt.

Se skälen till att ändringsförslag 73 förkastas och den del av artikel 61 som berörs av ändringsförslag 104.

Enligt ändringsförslag 107 berövas kommissionen vissa delegerade befogenheter som ger den rätt att, efter yttrande från Rådgivande kommittén för offentlig upphandling, ändra på vissa punkter i direktivet där det krävs för fortlöpande god funktion. Befogenheterna gäller den anpassning av tröskelvärdena som krävs för att följa rörelserna i förhållandet i SDR/euro, sådana eventuella ändringar i hur meddelanden och statistikrapportering skall utformas, överföras och offentliggöras och i bilaga VIII som krävs för att beakta teknisk utveckling samt ändringar i nomenklaturen i bilagorna I och II.

Det kan först och främst nämnas att ändringsförslaget stryker ett antal befogenheter som redan delegerats till kommissionen i kraft av gällande lagstiftning. De nytillkomna befogenheterna inskränker sig till att gälla områden där teknikens utveckling (dator- och kommunikationsteknik) är sådan att ett direktiv som inte anpassas snabbt blir föråldrat, vilket också riskerar att ske till följd av att medbeslutandeförfarandet tar så lång tid.

Genom ändringsförslag 108 införs en ny artikel där medlemsstaterna åläggs att åstadkomma effektiv, öppen och genomsynlig tillsyn som säkerställer tillämpningen. Den ger vidare medlemsstaterna möjlighet att för detta ändamål inrätta oberoende tillsynsorgan på området upphandling med långtgående befogenheter, t.ex. att underkänna eller återuppta upphandlingsförfaranden.

Enligt direktiv 89/665/EEG är medlemsstaterna redan ålagda att tillhandahålla möjligheter att överklaga tilldelningen av ett kontrakt, även interimistiskt, samt har befogenhet att upphäva regelvidriga beslut och bevilja skadestånd. Medlemsstaterna får sköta dessa åligganden antingen genom att förse de nationella domstolarna med lämpliga befogenheter eller genom att inrätta egna organ med för uppgiften lämpliga befogenheter. Den skyldighet ändringsförslaget försöker införa finns alltså redan i gällande EG-rätt och behöver inte upprepas. Det är vidare också redan möjligt att inrätta oberoende organ i kraft av gällande lagstiftning och påpekas för övrigt i det nya skälet 30a enligt ändringsförslag 13, som har godtagits av kommissionen. Uppreppningen är således överflödigt.

(1) Dom av den 18 oktober 2001 i målet C-19/00, Rec. 2001, s. I-7725.

Enligt ändringsförslag 111 skall förhandsmeddelandena innehålla uppgifter om namn och adress samt telefon-, faxnummer och e-postadress till instanser som är behöriga när det gäller prövningsärenden rörande tilldelning av offentliga kontrakt.

Större öppenhet är visserligen ett lovvärt syfte, men förhandsmeddelandena är inte rätt verktyg.

Enligt ändringsförslag 115 skall, att döma av flertalet språkversioner, offentliga sektorns webbsidor om offentlig upphandling vara förenliga med EU:s riktlinjer om åtkomst till Internet. (Det kan noteras att den franska språkversionen avviker radikalt.)

Det behövs inget särskilt juridiskt regelverk för just denna typ av webbsidor. Ett eventuellt behov bör tillgodoses i övergripande lagstiftning och inte i ett direktiv om upphandling.

Ändringsförslag 117 är en ny bilaga som skall trygga sekretessen när anbud eller ansökningar om deltagande förmedlas via datakommunikation.

Den oro som ligger bakom ändringsförslaget är befogad, men den nya bilagan kan inte läggas till rättsakten utan någon hänvisning i denna, enligt ny lydelse, till den nya bilagan. Bilagens juridiska funktion skulle annars bli oklar.

Ändringsförslag 116 är en ny bilaga som anknyter till en ny punkt ca i artikel 54 andra stycket enligt ändringsförslag 100. Eftersom ändringsförslaget 100 inte godtogs förkastas detta ändringsförslaget (se motiveringen under ändringsförslag 100 ovan).

3.4 Ändrat förslag

I kraft av artikel 250.2 i EG-fördraget ändrar kommissionen sitt förslag enligt ovan.

Förslag till rådets förordning om fastställande av medgivanden i form av gemenskapstullkvoter för vissa jordbruksprodukter och om anpassning, som en autonom övergångsåtgärd, av vissa jordbruksmedgivanden enligt Europaavtalet med Lettland

(2002/C 203 E/32)

KOM(2002) 227 slutlig — 2002/0103(ACC)

(Framlagt av kommissionen den 7 maj 2002)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA
FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 133 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag, och

av följande skäl:

- (1) Europaavtalet om upprättande av en associering mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater, å ena sidan och Republiken Lettland å andra sidan⁽¹⁾, föreskrivs vissa medgivanden för vissa jordbruksprodukter med ursprung i Lettland.
- (2) De första förbättringarna av förmånsordningarna i Europaavtalet med Lettland infördes genom protokollet om anpassning av handelsaspekterna i Europaavtalet om upprättande av en associering mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Lettland, å andra sidan, för att beakta Republiken Österrikes, Republiken Finlands och Konungariket Sveriges anslutning till Europeiska unionen och resultaten av jordbruksförhandlingarna inom Uruguayrundan, däribland förbättringarna av den befintliga förmånsordningen⁽²⁾.
- (3) Förbättringar av förmånsordningarna i Europaavtalet med Lettland infördes likaså till följd av den första förhandlingsrundan för att liberalisera handel med jordbruksprodukter. Förbättringarna trädde i kraft den 1 juli 2000 i form av rådets förordning (EG) nr 2341/2000 om vissa medgivanden i form av gemenskapstullkvoter för vissa jordbruksprodukter och om anpassning, som en autonom övergångsåtgärd, av vissa jordbruksmedgivanden enligt Europaavtalet med Lettland⁽³⁾. Den andra anpassningen av tillämpliga bestämmelser i Europaavtalet – som kommer att ske i form av ett tilläggsprotokoll till Europaavtalet – har ännu inte trätt i kraft.

- (4) Förhandlingar har förts om ett nytt tilläggsprotokoll till Europaavtalet beträffande liberalisering av handeln med jordbruksprodukter.
- (5) Ett snabbt genomförande av anpassningarna utgör en viktig del av resultaten av förhandlingarna om slutande av ett nytt tilläggsprotokoll till Europaavtalet med Lettland. Det är därför lämpligt att som en autonom övergångsåtgärd anpassa de jordbruksmedgivanden som föreskrivs i Europaavtalet med Lettland.
- (6) Eftersom de åtgärder som krävs för genomförande av denna förordning är förvaltningsåtgärder enligt artikel 2 i rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter⁽⁴⁾, bör de antas genom förvaltningsförfarandet enligt artikel 4 i det beslutet.
- (7) I kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 av den 2 juli 1993 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 2913/92 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen⁽⁵⁾ fastställs förvaltningsföreskrifterna för de tullkvoter som skall användas enligt kronologisk ordning efter tulldeklarationernas datum. De tullkvoter som fastställs i den här förordningen skall därför förvaltas i enlighet med de föreskrifterna.
- (8) Förordning (EG) nr 2341/2000 bör därför upphöra att gälla.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. De villkor för import till gemenskapen som är tillämpliga på vissa jordbruksprodukter med ursprung i Lettland, och som fastställs i bilaga C.a och bilaga C.b till denna förordning, skall ersätta den som fastställs i bilaga Va till Europaavtalet mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Lettland, å andra sidan, nedan kallat "Europaavtalet".

⁽¹⁾ EGT L 26, 2.2.1998, s. 3.

⁽²⁾ EGT L 317, 10.12.1999, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 271, 24.10.2000, s. 7.

⁽⁴⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

⁽⁵⁾ EGT L 253, 11.10.1993, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 444/2002 (EGT L 68, 12.3.2002, s. 11).

2. Samma dag som det tilläggsprotokoll om anpassning av Europaavtalet som antas för att beakta resultatet av parternas förhandlingar om nya ömsesidiga medgivanden för jordbruksprodukter träder i kraft, skall de medgivanden som anges i det protokollet ersätta dem som anges i bilaga C.a och bilaga C.b till den här förordningen.

3. Kommissionen skall anta tillämpningsföreskrifter för denna förordning i enlighet med det förfarande som avses i artikel 3.2.

Artikel 2

1. Tullkvoter med löpnummer över 09.5100 skall förvaltas av kommissionen i enlighet med artikel 308a, 308b och 308c i förordning (EEG) nr 2454/93.

2. De kvantiteter av varor som omfattas av tullkvoter och övergår till fri omsättning från och med den 1 juli 2002 enligt de medgivanden som föreskrivs i bilaga A.b till rådets förordning (EG) nr 2341/2000 skall till fullo räknas av mot de kvantiteter som föreskrivs i bilaga C.b till den här förordningen, utom när det gäller kvantiteter för vilka importlicens utfärdades före den 1 juli 2002.

Artikel 3

1. Kommissionen skall biträdas av den förvaltningskommitté för spannmål som inrättades genom artikel 23 i rådets förord-

ning (EEG) nr 1766/92 ⁽¹⁾ eller i tillämpliga fall den kommitté som inrättats genom tillämpliga bestämmelser i andra förordningar om den gemensamma organisationen av jordbruksmarknader.

2. När det hänvisas till denna punkt skall beslut 1999/468/EG tillämpas.

3. Den tid som avses i artikel 4.3 i beslut 1999/468/EG skall vara en månad.

Artikel 4

Förordning (EG) nr 2341/2000 skall upphöra att gälla.

Artikel 5

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 1 juli 2002.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

BILAGA C.a

Följande produkter med ursprung i Lettland skall omfattas av en nolltullsats enligt förmånsvillkor för obegränsade kvantiteter (tillämplig tull 0 % av MGN) vid import till gemenskapen.

KN-nummer ⁽¹⁾	KN-nummer	KN-nummer	KN-nummer	KN-nummer
0101 10 90	0208 10 19	0210 99 80	0709 30 00	0710 80 85
0101 90 19	0208 20 00	0407 00 90	0709 40 00	0711 40 00
0101 90 30	0208 30 00	0410 00 00	0709 52 00	0711 59 00
0101 90 90	0208 40 10	0601 10	0709 59 00	0711 90 10
0104 20 10	0208 40 90	0601 20	0709 60	0711 90 50
0106 19 10	0208 90 10	0602	0709 70 00	0711 90 80
0106 39 10	0208 90 55	0603	0709 90 10	0711 90 90
0205	0208 90 60	0604	0709 90 20	0712 20 00
0206 80 91	0208 90 95	0701 10 00	0709 90 50	0712 32 00
0206 90 91	0210 91 00	0701 90 10	0709 90 70	0712 33 00
0207 13 91	0210 92 00	0703 10	0709 90 90	0712 39 00
0207 14 91	0210 93 00	0703 90 00	0710 29 00	0713 50 00
0207 26 91	0210 99 10	0707 00 90	0710 30 00	0713 90 10
0207 27 91	0210 99 31	0708 10 00	0710 80 51	0713 90 90
0207 35 91	0210 99 39	0708 90 00	0710 80 59	0802 11 90
0207 36 89	0210 99 59	0709 10 00	0710 80 69	0802 12 90
0208 10 11	0210 99 79	0709 20 00	0710 80 80	0802 21 00

KN-nummer ⁽¹⁾	KN-nummer	KN-nummer	KN-nummer	KN-nummer
0802 22 00	0901 90 90	1602 31	2008 40 59	2008 99 99
0802 31 00	0902 10 00	1602 90 10	2008 40 71	2009 31 11
0802 32 00	0904 12 00	1602 90 31	2008 40 79	2009 39 31
0802 40 00	0904 20 10	1602 90 41	2008 40 91	2009 41 10
0802 90 50	0904 20 90	1602 90 72	2008 40 99	2009 49 30
0802 90 85	0907 00 00	1602 90 74	2008 50 11	2009 50 10
0806 20 11	0910 40 13	1602 90 76	2008 60 11	2009 50 90
0806 20 12	0910 40 19	1602 90 78	2008 60 31	2009 80 19
0806 20 91	0910 40 90	1602 90 98	2008 60 39	2009 80 38
0806 20 92	0910 91 90	1603 00 10	2008 60 51	2009 80 50
0806 20 98	0910 99 99	1704 90 10	2008 60 59	2009 80 63
0808 20 90	1106 10 00	2001 90 20	2008 60 61	2009 80 69
0809 40 90	1106 30	2001 90 70	2008 60 69	2009 80 71
0810 40 30	1208 10 00	2001 90 75	2008 60 71	2009 80 79
0810 40 50	1209	2001 90 85	2008 60 79	2009 80 89
0810 40 90	1210	2003 20 00	2008 60 91	2009 80 95
0811 90 39	1211 90 30	2003 90 00	2008 60 99	2009 80 96
0811 90 50	1212 10 10	2004 90 50	2008 80 11	2009 80 99
0811 90 75	1212 10 99	2004 90 91	2008 80 31	2009 90 19
0811 90 80	1214 90 10	2004 90 98	2008 80 39	2009 90 29
0811 90 85	1502 00 90	2005 10 00	2008 92 12	2009 90 39
0811 90 95	1503 00 19	2005 60 00	2008 92 14	2009 90 51
0812 10 00	1503 00 90	2005 90 10	2008 92 34	2009 90 59
0812 90 40	1504	2005 90 50	2008 92 38	2009 90 96
0812 90 50	1507	2006 00 99	2008 92 51	2009 90 97
0812 90 60	1508	2007 10 91	2008 92 59	2009 90 98
0812 90 99	1511	2007 10 99	2008 92 74	2204 30 10
0813 10 00	1512	2008 11 92	2008 92 78	2302 50 00
0813 20 00	1513	2008 11 94	2008 92 93	2306 90 19
0813 30 00	1514	2008 11 96	2008 92 96	2308 00 90
0813 40 10	1515	2008 11 98	2008 92 98	2309 10 51
0813 40 30	1516 10 10	2008 19 19	2008 99 28	2309 10 90
0813 40 95	1516 10 90	2008 19 93	2008 99 37	2309 90 10
0813 50 15	1516 20 91	2008 19 95	2008 99 40	2309 90 31
0813 50 19	1516 20 95	2008 19 99	2008 99 45	2309 90 41
0813 50 91	1516 20 96	2008 40 11	2008 99 49	2309 90 51
0813 50 99	1516 20 98	2008 40 21	2008 99 55	
0901 12 00	1518 00 31	2008 40 29	2008 99 68	
0901 21 00	1518 00 39	2008 40 39	2008 99 72	
0901 22 00	1522 00 91	2008 40 51	2008 99 78	

⁽¹⁾ Enligt kommissionens förordning (EG) nr 2031/2001 av den 6 augusti 2001 om ändring av bilaga I till rådets förordning (EEG) nr 2658/87 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan (EGT L 279, 23.10.2001, s. 1).

BILAGA C.b

För import till gemenskapen av följande produkter med ursprung i Lettland skall de medgivanden som fastställs nedan gälla (MGN = tull för mest gynnad nation).

Löpnummer	KN-nummer	Varuslag ⁽¹⁾	Tillämplig tullsats (% av MGN) ⁽²⁾	Årlig kvantitet fr.o.m 1.7.2002 t.o.m. 30.6.2003 (ton)	Årlig ökning fr.o.m 1.7.2003 (ton)	Särskilda bestämmelser
09.4598	0102 90 05	Levande nötkreatur och andra oxdjur, tamboskap med en vikt av högst 80 kg	20	178 000 djur	0	⁽³⁾
09.4537	0102 90 21 0102 90 29 0102 90 41 0102 90 49	Levande nötkreatur och andra oxdjur, tamboskap med en vikt högre än 80 kg men högst 300 kg		153 000 djur	0	⁽³⁾
09.4563	ex 0102 90	Kvigor och kor, ej avsedda för slakt, av följande bergsraser: grå, brun, gul, brokig Simmental och Pinzgau	6 % ad valorem	7 000 djur	0	⁽⁴⁾
09.4871	0201 0202 0206 10 95 0206 29 91 0210 20 0210 99 51 0210 99 90 1602 50	Kött av nötkreatur eller andra oxdjur, färskt eller kylt Kött av nötkreatur eller andra oxdjur, fryst Ätbara slaktbiprodukter av nötkreatur eller andra oxdjur, färska eller kyllda, njurtapp och mellangärde Ätbara slaktbiprodukter av nötkreatur eller andra oxdjur, frysta, andra, njurtapp och mellangärde Kött av nötkreatur eller andra oxdjur, saltat, i saltlake, torkat eller rökt Njurtapp och mellangärde av nötkreatur eller andra oxdjur Ätbart mjöl av kött eller slaktbiprodukter Annat berett eller konserverat kött av nötkreatur eller andra oxdjur	tullfritt	675	75	⁽⁸⁾
09.4540	ex 0203	Kött av tamsvin, färskt, kylt eller fryst, med undantag av KN-nummer 0203 11 90, 0203 12 90, 0203 19 90, 0203 21 90, 0203 22 90, 0203 29 90	tullfritt	1 500	125	⁽⁵⁾ ⁽⁸⁾
	0104 10 30 0104 10 80 0104 20 90 0204 0210 99 21 0210 99 29 0210 99 60	Levande får, lamm upp till ett år gamla Levande får, andra Levande getter, andra Kött av får eller get, färskt, kylt eller fryst Ätbart kött av får eller get, med ben Ätbart kött av får eller get, benfritt Ätbara slaktbiprodukter av får eller get	tullfritt	obegränsad		⁽⁸⁾
09.6676	ex 0207	Kött och ätbara slaktbiprodukter av fjäderfä enligt nr 0105, färska, kyllda eller frysta, med undantag av KN-nummer 0207 13 91, 0207 14 91, 0207 26 91, 0207 27 91, 0207 34 10, 0207 34 90, 0207 35 91, 0207 36 81, 0207 36 85, 0207 36 89	tullfritt	755	65	⁽⁸⁾
09.4872	0401	Mjöl och grädde, inte koncentrerade och inte försatta med socker eller annat sötningsmedel	tullfritt	200	20	⁽⁸⁾

Löpnummer	KN-nummer	Varuslag ⁽¹⁾	Tillämplig tullsats (% av MGN) ⁽²⁾	Årlig kvantitet fr.o.m 1.7.2002 t.o.m. 30.6.2003 (ton)	Årlig ökning fr.o.m 1.7.2003 (ton)	Särskilda bestämmelser
09.4873	0402	Mjolk och grädde, koncentrerade eller försatta med socker eller annat sötningsmedel	tullfritt	3 800	0	⁽⁸⁾
09.4874	0403 10 11 till 0403 10 39 0403 90 11 till 0403 90 69	Yoghurt, icke smaksatt eller innehållande frukt, bär, nötter eller kakao: Kärmjolk, filmjolk, gräddfil, kefir och annan fermenterad eller syrad mjolk och grädde, varken smaksatta eller innehållande frukt, bär, nötter eller kakao	tullfritt	100	10	⁽⁸⁾
09.4551	0405 10 11 0405 10 19 0405 10 30 0405 10 50 0405 10 90 0405 20 90 0405 90	Naturligt smör med en fetthalt av högst 85 viktprocent, i förpackningar med en nettovikt av högst 1 kg Naturligt smör med en fetthalt av högst 85 viktprocent, annat Rekombinerat smör med en fetthalt av högst 85 viktprocent Vasslesmör Smör, annat Bredbara smörfettsprodukter med en fetthalt av mer än 75 viktprocent men mindre än 80 viktprocent Andra fetter och oljor framställda av mjolk	tullfritt	2 255	190	⁽⁸⁾
09.4552	0406	Ost och ostmassa	tullfritt	5 000	500	⁽⁸⁾
09.6677	0409 00 00	Naturlig honung	tullfritt	100	10	⁽⁸⁾
09.6621	ex 0702 00 00	Tomater, färska eller kylda, under tiden 15 maj–31 oktober	tullfritt	250	50	⁽⁷⁾ ⁽⁸⁾
09.6623	0703 20 00	Vitlök, färsk eller kyld	tullfritt	60	5	
09.6456	0704 90	Kål, färsk eller kyld, annan	tullfritt	550	50	
09.6457	ex 0706 10 00	Morötter, färska eller kyld	20	250	0	
09.6678	0706 90	Morötter, rovor, rödbetor, haverrot (salsifi), rotselleri, rädisor och liknande rotfrukter, färska eller kylda, andra	tullfritt	200	20	
09.6679	0707 00 05	Gurkor, färska eller kylda	tullfritt	500	50	⁽⁷⁾
09.6680	0709 40 00	Bladselleri (blekselleri), färsk eller kyld	tullfritt	50	5	
09.6458	0710 10 00	Potatis, fryst	20	250	0	
09.6681	0712 90 50 0712 90 90	Morötter, torkade, hela, i bitar, skivade, krossade eller pulveriserade, men inte vidare beredda Andra grönsaker; blandningar av grönsaker, torkade, hela, i bitar, skivade, krossade eller pulveriserade, men inte vidare beredda	tullfritt	200	20	

Löpnummer	KN-nummer	Varuslag ⁽¹⁾	Tillämplig tullsats (% av MGN) ⁽²⁾	Årlig kvantitet fr.o.m 1.7.2002 t.o.m. 30.6.2003 (ton)	Årlig ökning fr.o.m 1.7.2003 (ton)	Särskilda bestämmelser
09.6682	ex 0714 90 90	Jordärtskockor, frysta eller torkade	tullfritt	100	10	
	0806 10 10	Färska bordsdruvor	tullfritt	obegränsad		⁽⁷⁾
09.6625	0808 10	Äpplen, färska	tullfritt	250	50	⁽⁷⁾ ⁽⁸⁾
	0808 20 50	Färska päron (utom päron i lös vikt, för framställning av cider eller saft, 1 augusti–31 december)	tullfritt	obegränsad		⁽⁷⁾
	0809 20	Körsbär, färska	tullfritt	obegränsad		⁽⁷⁾
	0809 40 05	Plommon, färska	tullfritt	obegränsad		⁽⁷⁾
	ex 0810 10 00	Jordgubbar och smultron, färska, 1 augusti–14 juni	tullfritt	obegränsad		⁽⁶⁾
	0810 20	Hallon, björnbär, mullbär och loganbär, färska	tullfritt	obegränsad		⁽⁶⁾
	0810 30	Vinbär, svarta, vita eller röda och krusbär, färska	tullfritt	obegränsad		⁽⁶⁾
09.6683	0811 10 11	Jordgubbar och smultron, frysta, med tillsats av socker eller annat sötningsmedel, med ett sockerinnehåll av mer än 13 viktprocent	20	250	0	⁽⁶⁾
	0811 10 19	Jordgubbar och smultron, frysta, med tillsats av socker eller annat sötningsmedel, med ett sockerinnehåll av högst 13 viktprocent	tullfritt	obegränsad		⁽⁶⁾
	0811 10 90	Jordgubbar och smultron, frysta, andra	tullfritt	obegränsad		⁽⁶⁾
	0811 20 19	Hallon, björnbär, mullbär, loganbär, vinbär och krusbär, frysta, med ett sockerinnehåll av högst 13 viktprocent	tullfritt	obegränsad		⁽⁶⁾
	0811 20 31	Andra frysta hallon	tullfritt	obegränsad		⁽⁶⁾
	0811 20 39	Andra frysta svarta vinbär	tullfritt	obegränsad		⁽⁶⁾
	0811 20 51	Andra frysta röda vinbär	tullfritt	obegränsad		⁽⁶⁾
	0811 20 59	Andra frysta björnbär och mullbär	tullfritt	obegränsad		⁽⁶⁾
	0811 20 90	Andra, frysta	tullfritt	obegränsad		⁽⁶⁾
09.6684	1001 10 00 1001 90 10 1001 90 91 1001 90 99	Durumvete Spält för utsäde Vanligt vete och blandsäd av vete och råg, för utsäde Andra slag	tullfritt	26 000	2 600	⁽⁸⁾
09.6685	1101 00 11 1101 00 15 1101 00 90 1103 11 10 1103 11 90 1103 20 60	Mjöl av durumvete Mjöl av vanligt vete och spält Mjöl av blandsäd av vete och råg Krossgryn samt grovt mjöl (inbegripet fingryn) av durumvete Krossgryn samt grovt mjöl (inbegripet fingryn) av vanligt vete och spält Vetepelletar	tullfritt	9 000	900	⁽⁸⁾

Löpnummer	KN-nummer	Varuslag ⁽¹⁾	Tillämplig tullsats (% av MGN) ⁽²⁾	Årlig kvantitet fr.o.m 1.7.2002 t.o.m. 30.6.2003 (ton)	Årlig ökning fr.o.m 1.7.2003 (ton)	Särskilda bestämmelser
09.6686	1002 00 00	Råg	tullfritt	3 750	375	⁽⁸⁾
09.6687	1102 10 00 1103 19 10 1103 20 10	Rågmjöl Krossgryn samt grovt mjöl (inbegripet fingryn) av råg Rågpelletar	tullfritt	1 250	125	⁽⁸⁾
09.6688	1003 00	Korn	tullfritt	7 500	750	⁽⁸⁾
09.6689	1102 90 10 1103 19 30 1103 20 20	Kornmjöl Krossgryn samt grovt mjöl (inbegripet fingryn) av korn Kornpelletar	tullfritt	2 500	250	⁽⁸⁾
09.6690	1004 00 00	Havre	tullfritt	2 250	225	⁽⁸⁾
09.6691	1102 90 30 1103 19 40 1103 20 30	Havremjöl Krossgryn samt grovt mjöl (inbegripet fingryn) av havre Havrepelletar	tullfritt	750	75	⁽⁸⁾
09.6692	ex 1104	Spannmål, bearbetad på annat sätt med undantag av valsad spannmål av majs, KN-nummer 1104 19 50 och 1104 23	tullfritt	900	90	
09.6473	1108 13 00	Potatisstärkelse	tullfritt	500	0	
09.4564	1601 00 1602 41 1602 42 1602 49	Korv och liknande produkter av kött, slaktbipro- dukter eller blod; beredningar av dessa produkter Kött, slaktbiprodukter och blod, beredda eller konserverade på annat sätt: av svin Skinka och delar därav Kött, slaktbiprodukter och blod, beredda eller konserverade på annat sätt: av svin Bog och delar därav Kött, slaktbiprodukter och blod, beredda eller konserverade på annat sätt: av svin Andra produkter av svin, inbegripet blandade styckningsdelar	tullfritt	180	15	⁽⁸⁾
09.6693	1602 32 till 1602 39	Kött, slaktbiprodukter och blod, beredda eller konserverade på annat sätt: av fjäderfå enligt nr 0105: av höns av arten Gallus domesticus Kött, slaktbiprodukter och blod, beredda eller konserverade på annat sätt: av fjäderfå enligt nr 0105: Andra än av höns av arten Gallus domes- ticus och andra än kalkoner	tullfritt	120	10	⁽⁸⁾
	1703	Melass erhållen vid utvinning eller raffinering av socker	tullfritt	obegränsad		⁽⁸⁾
09.6694	ex 2001	Grönsaker, frukt, bär, nötter och andra ätbara växtdelar, beredda eller konserverade med ättika eller ättiksyra, med undantag av KN-nummer 2001 90 30, 2001 90 40, 2001 90 60, 2001 90 65 och 2001 90 91	tullfritt	600	60	
09.6695	ex 2005	Andra grönsaker, beredda eller konserverade på annat sätt än med ättika eller ättiksyra, inte frysta, med undantag av KN-nummer 2005 20 10, 2005 70 och 2005 80 00	tullfritt	300	30	

Löpnummer	KN-nummer	Varuslag ⁽¹⁾	Tillämplig tullsats (% av MGN) ⁽²⁾	Årlig kvantitet fr.o.m 1.7.2002 t.o.m. 30.6.2003 (ton)	Årlig ökning fr.o.m 1.7.2003 (ton)	Särskilda bestämmelser
09.6696	2009 71	Äppelsaft med ett Brixtal av högst 20	tullfritt	1 000	100	
09.6697	ex 2009 79	Äppelsaft med ett Brixtal av mer än 20, med undantag av KN-nummer 2009 79 11 och 2009 79 91	tullfritt	1 000	100	

⁽¹⁾ Trots reglerna för tolkning av Kombinerade nomenklaturen skall beskrivningen under "Varuslag" endast anses vara vägledande, eftersom förmånssystemet vad gäller denna bilaga bestäms av KN-numrens omfattning. Där ex KN-nummer anges, skall förmånssystemet avgöras genom att KN-numret och uppgifterna om varuslag tillämpas tillsammans.

⁽²⁾ Om det finns en minimitull för mest gynnad nation, skall den tillämpliga minimitullen motsvara minimitullen för mest gynnad nation multiplicerat med procenttalet i denna kolumn.

⁽³⁾ Kvoter för denna produkt har öppnats för Tjeckien, Slovakien, Bulgarien, Rumänien, Ungern, Polen, Estland, Lettland och Litauen. Om importen till gemenskapen av levande tamdjur av nötkreatur överstiger 500 000 djur för ett visst år får gemenskapen vidta de förvaltningsåtgärder som krävs för att skydda sin marknad, utan att det påverkar andra rättigheter enligt avtalet.

⁽⁴⁾ Kvoter för denna produkt har öppnats för Tjeckien, Slovakien, Bulgarien, Rumänien, Ungern, Polen, Estland, Lettland och Litauen.

⁽⁵⁾ Utom filé som presenteras ensam.

⁽⁶⁾ Med förbehåll för bestämmelserna om minimipris vid import i bilagan till denna bilaga.

⁽⁷⁾ Sänkningen gäller endast värdetullen.

⁽⁸⁾ Detta medgivande gäller endast produkter för vilka det inte betalas ut exportbidrag.

Bilaga till bilaga C.b

Arrangemang för minimipriser vid import för vissa bär avsedda för bearbetning

1. Följande minimipriser fastställs för import av nedanstående produkter med ursprung i Lettland avsedda för bearbetning:

KN-nummer	Varuslag	Minimipris vid import (euro/ton netto)
ex 0810 10	Jordgubbar och smultron, färska, avsedda för bearbetning	514
ex 0810 30 10	Svarta vinbär, färska, avsedda för bearbetning	385
ex 0810 30 30	Röda vinbär, färska, avsedda för bearbetning	233
ex 0811 10 11	Jordgubbar och smultron, frysta, med tillsats av socker eller annat sötningsmedel; med ett sockerinnehåll av mer än 13 viktprocent; hela bär	750
ex 0811 10 11	Jordgubbar och smultron, frysta, med tillsats av socker eller annat sötningsmedel; med ett sockerinnehåll av mer än 13 viktprocent; andra	576
ex 0811 10 19	Jordgubbar och smultron, frysta, med tillsats av socker eller annat sötningsmedel; med ett sockerinnehåll av högst 13 viktprocent; hela bär	750
ex 0811 10 19	Jordgubbar och smultron, frysta, med tillsats av socker eller annat sötningsmedel; med ett sockerinnehåll av högst 13 viktprocent; andra	576
ex 0811 10 90	Jordgubbar och smultron, frysta, utan tillsats av socker eller annat sötningsmedel; hela bär	750
ex 0811 10 90	Jordgubbar och smultron, frysta, utan tillsats av socker eller annat sötningsmedel; andra	576
ex 0811 20 19	Hallon, frysta, med tillsats av socker eller annat sötningsmedel; med ett sockerinnehåll av högst 13 viktprocent; hela bär	995
ex 0811 20 19	Hallon, frysta, med tillsats av socker eller annat sötningsmedel; med ett sockerinnehåll av högst 13 viktprocent; andra	796
ex 0811 20 31	Hallon, frysta, utan tillsats av socker eller annat sötningsmedel; hela bär	995
ex 0811 20 31	Hallon, frysta, utan tillsats av socker eller annat sötningsmedel; andra	796
ex 0811 20 39	Svarta vinbär, frysta, utan tillsats av socker eller annat sötningsmedel; utan stjälk	628
ex 0811 20 39	Svarta vinbär, frysta, utan tillsats av socker eller annat sötningsmedel; andra	448
ex 0811 20 51	Röda vinbär, frysta, utan tillsats av socker eller annat sötningsmedel; utan stjälk	390
ex 0811 20 51	Röda vinbär, frysta, utan tillsats av socker eller annat sötningsmedel; andra	295

2. De minimipriser vid import som fastställs i punkt 1 skall iakttas för varje försändelse. Om tulldeklarationsvärdet är lägre än minimipriset vid import skall en utjämningsstull motsvarande skillnaden mellan minimipriset och tulldeklarationsvärdet tas ut.
3. Om importpriserna för en produkt som omfattas av denna bilaga visar tecken på att inom den närmaste framtiden kunna falla under minimipriserna vid import, skall Europeiska kommissionen underrätta de lettiska myndigheterna om detta, så att dessa kan åtgärda situationen.
4. På begäran av gemenskapen eller Lettland skall associeringsrådet granska systemets funktion eller se över nivån för minimipriserna vid import. Associeringsrådet skall vid behov fatta de beslut som är nödvändiga.
5. För att uppmuntra och främja handelsutvecklingen och för de berörda parternas ömsesidiga nytta får ett samrådsmöte hållas tre månader före början av varje regleringsår inom Europeiska gemenskapen. Detta samrådsmöte skall äga rum mellan deltagare från Europeiska kommissionen och de europeiska producentorganisationerna för de berörda produkterna, å ena sidan, och företrädare för myndigheter och producent- och exportorganisationer i alla de associerade exportländerna, å andra sidan.

Vid detta samrådsmöte skall marknaden för bär diskuteras, särskilt produktionsprognoser, lagersituationen, prisutvecklingen och den tänkbara marknadsutvecklingen samt möjligheterna att anpassa utbudet till efterfrågan.

Förslag till rådets beslut om gemenskapens ståndpunkt i Gemensamma rådet EG-Mexiko beträffande de särskilda kommittéernas arbetsordning

(2002/C 203 E/33)

KOM(2002) 228 slutlig

(Framlagt av kommissionen den 7 maj 2002)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förslag, och

av följande skäl:

- (1) Enligt artikel 49 i avtalet om ekonomiskt partnerskap, politisk samordning och samarbete mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Mexikos förenta stater, å andra sidan, får Gemensamma rådet tillsätta särskilda kommittéer som skall biträda Gemensamma rådet när det fullgör sina uppgifter.
- (2) Genom artikel 17 i beslut nr 2/2000 av Gemensamma rådet EG-Mexiko av den 23 mars 2000, nedan kallat "beslut nr 2/2000", tillsätts en särskild kommitté för tullsamarbete och ursprungsregler.
- (3) Genom artikel 19 i beslut nr 2/2000 tillsätts en särskild kommitté för standarder och tekniska föreskrifter.
- (4) Genom artikel 20 i beslut nr 2/2000 tillsätts en särskild kommitté för sanitära och fytosanitära frågor.

(5) Genom artikel 24 i beslut nr 2/2000 tillsätts en särskild kommitté för stålprodukter.

(6) Genom artikel 32 i beslut nr 2/2000 tillsätts en särskild kommitté för offentlig upphandling.

(7) Genom artikel 40 i beslut nr 2/2000 tillsätts en särskild kommitté för immaterialrättsliga frågor.

(8) Genom artikel 23 i beslut nr 2/2001 av Gemensamma rådet EG-Mexiko av den 27 februari 2001, nedan kallat "beslut nr 2/2001", tillsätts en särskild kommitté för finansiella tjänster.

(9) Enligt artikel 49 i avtalet skall Gemensamma rådet i sin arbetsordning fastställa de särskilda kommittéernas arbetsmetoder.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Enda artikel

Bifogade utkast till beslut skall antas som gemenskapens ståndpunkt inom Gemensamma rådet EG-Mexiko.

BILAGA

BESLUT Nr .../2002 AV GEMENSAMMA RÅDET EG-MEXIKO

av den ... 2002

inrättat genom avtalet om ekonomiskt partnerskap, politisk samordning och samarbete mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Mexikos förenta stater, å andra sidan, av den 8 december 1997

ARBETSORDNING FÖR DE SÄRSKILDA KOMMITTÉERNA

GEMENSAMMA RÅDET HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av avtalet om ekonomiskt partnerskap, politisk samordning och samarbete mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Mexikos förenta stater, å andra sidan, undertecknat i Bryssel den 8 december 1997, nedan kallat avtalet, särskilt artikel 49 i detta, och av följande skäl:

Enligt artikel 49 i avtalet får Gemensamma rådet tillsätta kommittéer som skall biträda Gemensamma rådet när det fullgör sina uppgifter.

Genom artikel 17 i beslut nr 2/2000 av Gemensamma rådet EG-Mexiko av den 23 mars 2000, nedan kallat "beslut nr 2/2000", tillsätts en särskild kommitté för tullsamarbete och ursprungsregler.

Genom artikel 19 i beslut nr 2/2000 tillsätts en särskild kommitté för standarder och tekniska föreskrifter.

Genom artikel 20 i beslut nr 2/2000 tillsätts en särskild kommitté för sanitära och fytosanitära frågor.

Genom artikel 24 i beslut nr 2/2000 tillsätts en särskild kommitté för stålprodukter.

Genom artikel 32 i beslut nr 2/2000 tillsätts en särskild kommitté för offentlig upphandling.

Genom artikel 40 i beslut nr 2/2000 tillsätts en särskild kommitté för immaterialrättsliga frågor.

Genom artikel 23 i beslut nr 2/2001 av Gemensamma rådet EG-Mexiko av den 27 februari 2001, nedan kallat "beslut nr 2/2001", tillsätts en särskild kommitté för finansiella tjänster.

Enligt artikel 49 i avtalet skall Gemensamma rådet i sin arbetsordning fastställa de särskilda kommittéernas arbetsmetoder.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Den arbetsordning som anges i bilagan till detta beslut skall gälla som de särskilda kommittéernas arbetsordning och skall fogas till Gemensamma rådets arbetsordning i bilagan till beslut nr 1/2001 av Gemensamma rådet EG-Mexiko.

Artikel 2

Detta beslut träder i kraft den [...].

BILAGA

ARBETSORDNING FÖR DE SÄRSKILDA KOMMITTÉERNA EG-MEXIKO*Artikel 1***Ordförandeskap**

Ordförandeskapet i de särskilda kommittéerna skall för varje möte innehas växelvis av en företrädare för Europeiska kommissionen och en företrädare för Mexikos regering, normalt på högre tjänstemannanivå.

*Artikel 2***Möten**

De särskilda kommittéerna skall sammanträda i enlighet med vad som fastställs i de artiklar i beslut nr 2/2000 respektive beslut nr 2/2001 genom vilka kommittéerna tillsätts.

*Artikel 3***Delegationer**

Före varje möte skall de särskilda kommittéernas ordförande underrättas om den planerade sammansättningen av varje parts delegation samt om vem som är delegationens ordförande.

*Artikel 4***Sekretariat**

1. En tjänsteman från Europeiska kommissionen och en tjänsteman från Mexikos regering skall gemensamt fungera som den särskilda kommittéernas sekreterare.

2. All korrespondens till eller från de särskilda kommittéernas ordförande som avses i denna arbetsordning skall vidarebefordras till de särskilda kommittéernas sekreterare och till Gemensamma kommitténs sekreterare och ordförande samt, när så är lämpligt, till Gemensamma kommitténs ledamöter.

Artikel 5

Handlingar

Om de särskilda kommittéernas överläggningar grundar sig på skriftligt underlag skall dessa handlingar av de båda sekreterarna numreras och cirkuleras som de särskilda kommittéernas handlingar.

Artikel 6

Offentlighet

Om inget annat beslutas skall de särskilda kommittéernas möten inte vara offentliga.

Artikel 7

Dagordning för mötena

1. De särskilda kommittéernas sekreterare skall upprätta en preliminär dagordning för varje möte, tillsammans med underlagen, senast trettio dagar före mötet. Dagordningen skall översändas till Gemensamma kommitténs ordförande, sekreterare och ledamöter senast 15 dagar innan mötet inleds. De särskilda kommittéerna skall anta dagordningen vid början av varje möte. Den preliminära dagordningen kan utökas med punkter som godkänts av båda parter.

2. Tidsfrifterna enligt punkt 1 får, om parterna är överens om det, förkortas med hänsyn till omständigheterna i vederbörande fall.

Artikel 8

Protokoll

Ett protokoll skall föras vid varje möte och baseras på ordförandens sammanfattning av de särskilda kommittéernas slutsatser.

1. Parterna skall i direkt anslutning till de särskilda kommittéernas möte utarbeta och enas om en första protokollversion.
2. Parterna har sedan 20 arbetsdagar på sig att skicka ut protokollen internt och jämföra de internt godkända versionerna.

3. Sedan protokollet godkänts av de särskilda kommittéerna skall det undertecknas av ordföranden och sekreterarna inom tio arbetsdagar efter det att det interna godkännandeförfarandet enligt punkt 2 har avslutats.

4. En kopia av protokollet skall sändas till Gemensamma kommitténs ordförande och sekreterare.

Artikel 9

Rekommendationer

1. I de fall då de särskilda kommittéerna har befogenhet att avge rekommendationer i enlighet med beslut nr 2/2000 eller beslut nr 2/2001 skall dessa benämnas "rekommendation", följt av löpnummer, dag för antagande och en beskrivning av ämnet.

2. När en särskild kommitté avger rekommendationer, skall artiklarna 10–12 i Gemensamma rådets beslut nr 1/2001 om Gemensamma rådets arbetsordning äga motsvarande tillämplighet.

3. Den särskilda kommitténs rekommendationer skall sändas till Gemensamma kommitténs sekreterare.

Artikel 10

Utgifter

1. Mexiko och Europeiska gemenskapen skall var för sig stå för de kostnader de ådrar sig i samband med sitt deltagande i de särskilda kommittéernas möten, såväl kostnader för personal, resor och uppehälle som porto- och telekostnader.

2. Den part som är värd för ett möte skall stå för kostnaderna för att ordna mötet, för kostnaderna för tolkning under mötet och för kostnaderna för översättning och mångfaldigande av handlingar.

Artikel 11

Årlig rapport

De särskilda kommittéerna skall årligen rapportera till Gemensamma kommittén.

Artikel 12

Andra särskilda kommittéer

Denna arbetsordning skall tillämpas på alla andra särskilda kommittéer eller organ som tillsätts i enlighet med artikel 49 i avtalet för att biträda Gemensamma rådet när det fullgör sina uppgifter.

Förslag till rådets beslut om gemenskapens ståndpunkt beträffande inrättandet av en gemensam rådgivande kommitté om vilket beslut skall fattas av det associeringsråd som inrättas genom Europaavtalet mellan Europeiska gemenskaperna och Republiken Bulgarien

(2002/C 203 E/34)

KOM(2002) 231 slutlig — 2002/0107(ACC)

(Framlagt av kommissionen den 13 maj 2002)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, Fördraget om upprättandet av Europeiska kol- och stålgemenskapen och Fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen (Euratom),

med beaktande av artikel 300.2 andra och tredje styckena i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av artikel 2.1 i rådets och kommissionens beslut av den 19 december 1995 rörande ingående av Europaavtalet om upprättandet av en associering mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Bulgarien, å andra sidan ⁽¹⁾,

med beaktande av kommissionens förslag, och

av följande skäl:

- (1) Enligt artikel 110 i Europaavtalet kan associeringsrådet besluta att inrätta andra särskilda kommittéer och organ för att bistå vid utförandet av dess uppgifter.

- (2) Dialog och samarbete mellan de regionala och lokala myndigheterna i Europeiska unionen och i Bulgarien kan bidra väsentligt till att Europaavtalet genomförs till alla delar.

- (3) Detta samarbete bör bedrivas mellan ledamöterna i Regionkommittén och i den bulgariska sambandskommittén för samarbete med Regionkommittén.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Den ståndpunkt som gemenskapen skall inta i det associeringsråd som inrättas genom artikel 110 i Europaavtalet rörande upprättandet av en associering mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Bulgarien, å andra sidan, när det gäller inrättandet av en gemensam rådgivande kommitté skall grunda sig på det utkast till beslut av associeringsrådet som bifogas det här beslutet.

⁽¹⁾ EGT L 358, 31.12.1994, s. 1.

UTKAST BESLUT nr .../2002 AV ASSOCIERINGSRÅDET

mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Bulgarien, å andra sidan

om ändring av beslut nr 1/95 rörande fastställande av associeringsrådets arbetsordning ⁽¹⁾, genom inrättande av en gemensam rådgivande kommitté mellan Regionkommittén och den bulgariska sambandskommittén för samarbete med Regionkommittén

ASSOCIERINGSRÅDET HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av Europaavtalet rörande upprättandet av en associering mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Bulgarien, å andra sidan ⁽²⁾, särskilt artikel 110 i detta, och

av följande skäl:

Dialog och samarbete mellan de regionala och lokala myndigheterna i Europeiska gemenskapen och i Bulgarien kan bidra väsentligt till utvecklingen av förbindelserna dem emellan och till den europeiska integrationen.

Detta samarbete bör organiseras mellan Regionkommittén och den bulgariska sambandskommittén för samarbete med Regionkommittén genom inrättandet av en gemensam rådgivande kommitté.

Detta innebär att associeringsrådets arbetsordning, som antogs genom beslut nr 1/95, bör ändras.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Följande artiklar skall läggas till i associeringsrådets arbetsordning:

"Artikel 15

Härmed inrättas en gemensam rådgivande kommitté (nedan kallad 'kommittén') med uppgift att bistå associeringsrådet i syfte att främja dialog och samarbete mellan de regionala och lokala myndigheterna i Europeiska gemenskapen och i Bulgarien. Dialogen och samarbetet skall särskilt inriktas på att

1. förbereda de bulgariska regionerna och kommunerna för verksamheten inom ramen för ett framtida medlemskap i Europeiska unionen,
2. förbereda de bulgariska regionerna och kommunerna för deltagande i Regionkommitténs arbete efter Bulgariens anslutning,
3. utbyta information om aktuella frågor av ömsesidigt intresse, särskilt om läget rörande EU:s regionalpolitik

och anslutningsprocessen, samt förbereda de bulgariska regionerna och kommunerna för dessa politikområden,

4. främja en multilateral strukturerad dialog mellan de bulgariska regionerna och kommunerna och regioner i EU:s medlemsstater, även genom nätverkssamarbete på särskilda områden där direkta kontakter och direkt samarbete mellan regioner och kommuner i Bulgarien respektive i EU:s medlemsstater kan vara det effektivaste sättet att lösa särskilda problem,
5. möjliggöra regelbundet informationsutbyte om interregionalt samarbete mellan regionala och lokala myndigheter i Bulgarien och i medlemsstaterna,
6. främja erfarenhets- och kunskapsutbyte om regionalpolitik och strukturåtgärder mellan de bulgariska regionerna och kommunerna och regionerna och kommunerna i EU:s medlemsstater, särskilt kunnande och metoder som gäller utarbetande av regionala och lokala planer eller strategier för utveckling och den mest effektiva användningen av strukturfonderna,
7. genom informationsutbyte bistå bulgariska regionala och lokala myndigheter i det praktiska genomförandet av subsidiaritetsprincipen på alla områden på regional och lokal nivå, och

⁽¹⁾ EGT L 255, 25.10.1995, s. 19.

⁽²⁾ EGT L 358, 31.12.1994, s. 3.

8. diskutera alla andra relevanta frågor som tas upp av någon av parterna, allteftersom dessa uppkommer i samband med genomförandet av Europaavtalet och inom ramen för strategin inför anslutningen.

Artikel 16

Kommittén skall bestå av åtta företrädare för Regionkommittén och åtta företrädare för den bulgariska sambandskommittén för samarbete med Regionkommittén. Ett lika stort antal ersättare skall utses.

Kommittén skall utföra sina uppgifter på grundval av det samråd som begärts av associeringsrådet eller, när det gäller att främja dialogen mellan regionala och lokala myndigheter, på eget initiativ.

Kommittén får utfärda rekommendationer till associeringsrådet.

Ledamöterna skall utses så att kommittén i så hög grad som möjligt återspeglar de olika nivåerna av regionala och lokala myndigheter i både Europeiska gemenskapen och Bulgarien.

Kommittén skall själv fastställa sin arbetsordning.

Kommittén skall i sin arbetsordning fastställa hur ofta den skall sammanträda.

Ordförandeskapet i kommittén skall innehas gemensamt av en ledamot av Regionkommittén och en ledamot av den bulgariska sambandskommittén för samarbete med Regionkommittén.

Artikel 17

Regionkommittén och den bulgariska sambandskommittén för samarbete med Regionkommittén skall var för sig stå för sina kostnader i samband med deltagandet i kommitténs sammanträden när det gäller personal, resor och uppehälle liksom för porto- och telekostnader.

Regionkommittén skall stå för kostnaderna för tolkning vid sammanträdena och för översättning och mångfaldigande av handlingar, med undantag för kostnaderna för tolkning eller översättning till eller från bulgariska, vilka den bulgariska sambandskommittén för samarbete med Regionkommittén skall stå för.

Övriga kostnader för de praktiska arrangemangen i samband med ett sammanträde skall den part som är värd för sammanträdet stå för."

Artikel 2

Detta beslut träder i kraft den första dagen i den andra månaden efter det att det har antagits.

Förslag till rådets direktiv om ändring av direktiv 69/208/EEG om saluföring av utsäde av olje- och spånadsväxter

(2002/C 203 E/35)

KOM(2002) 232 slutlig — 2002/0105(CNS)

(Framlagt av kommissionen den 14 maj 2002)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 37 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande, och

av följande skäl:

(1) Utsäde av sammansatta sorter av olje- och spånadsväxter bör inbegripas i tillämpningsområdet för rådets direktiv 69/208/EEG⁽¹⁾. De villkor som skall uppfyllas av sammansatta sorter, däribland färgen på den officiella etikett som skall finnas på förpackningar av certifierat utsäde av sammansatta sorter, bör också fastställas.

(2) Eftersom hybridsorter av olje- och spånadsväxter har fått ökad betydelse inom gemenskapen bör utsäde av sådana sorter, utöver hybridsorter av solros, inbegripas i tillämpningsområdet för direktiv 69/208/EEG.

(3) Det här direktivet måste, eftersom det är brådskande, vara tillämpligt senast den 30 juni 2002. På grund av den ökade betydelsen av sådant utsäde inom gemenskapen antogs 1995 kommissionens beslut 95/232/EG⁽²⁾ för att fastställa de villkor som skall uppfyllas av utsäde av hybrider och av sammansatta sorter av raps och rybs. Det beslutet upphör att gälla den 30 juni 2002.

(4) Direktiv 69/208/EEG bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Direktiv 69/208/EEG ändras på följande sätt:

1. I artikel 2 skall följande punkt föras in efter punkt 1 b:

⁽¹⁾ EGT L 169, 10.7.1969, s. 3. Direktivet senast ändrat genom direktiv 98/96/EG (EGT L 25, 1.2.1999, s. 27).

⁽²⁾ EGT L 154, 5.7.1995, s. 22. Beslutet senast ändrat genom kommissionens beslut 99/84/EG (EGT L 27, 2.2.1999, s. 31).

"1 c De ändringar som behöver göras i punkt 1 B och 1 B a för att inbegripa hybrider av olje- och spånadsväxter utöver solros i tillämpningsområdet för detta direktiv skall antas i enlighet med det förfarande som fastställs i artikel 20."

2. I artikel 10.1 a skall följande mening föras in efter andra meningen:

"För certifierat utsäde av en sammansatt sort skall etiketten vara blå med en diagonal grön linje."

3. I artikel 14.1 skall "direktiv 70/457/EEG" ersättas med följande:

"direktiv 70/457/EEG (*)"

(*) EGT L 225, 12.10.1970, s. 1, senast ändrat genom direktiv 98/95/EG (EGT L 25, 1.2.1999, s. 1)".

4. Följande artikel skall föras in som artikel 14 b:

"Artikel 14 b

1. Medlemsstaterna skall tillåta att utsäde av olje- och spånadsväxter saluförs i form av en sammansatt sort.

2. Vid tillämpning av punkt 1 avses med

— 'sammansatt sort': en förening av certifierade utsäden av en enligt rådets direktiv 70/457/EEG godkänd pollinatorberoende hybrid och en eller flera likaledes godkända pollinatorer som mekaniskt kombineras i proportioner som gemensamt bestämts av de personer som är ansvariga för upprätthållandet av dessa komponenter, efter det att kombinationen har anmälts till den certifierande myndigheten,

— 'pollinatorberoende hybrid': den hansterila komponenten inom en 'sammansatt sort' (honkomponent),

— 'pollinator(er)': den komponent som sprider pollen inom en 'sammansatt sort' (hankomponent).

3. Utsädet av hon- och hankomponenter skall betas med olikfärgade drageringar.”

Artikel 2

1. Medlemsstaterna skall sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 30 juni 2002. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texterna till centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 3

Detta direktiv träder i kraft den sjunde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 4

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av rådets förordning (EG) nr 2223/96 med avseende på tidsfrister för sändningen av huvudaggregaten i nationalräkenskaperna, undantag när det gäller sändningen av huvudaggregaten i nationalräkenskaperna och sändning av uppgifter om sysselsättning angivna i arbetade timmar

(2002/C 203 E/36)

KOM(2002) 234 slutlig — 2002/0109(COD)

(Framlagt av kommissionen den 15 maj 2002)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 285 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget, och

av följande skäl:

- (1) Rådets förordning (EG) nr 2223/96 av den 25 juni 1996 om det europeiska national- och regionalräkenskapssystemet (ENS 95) ⁽¹⁾, i dess ändrade lydelse enligt kommissionens förordning (EG) nr 995/2001 ⁽²⁾, innehåller en referensram bestående av gemensamma standarder, definitioner, klassifikationer och bokföringsregler för sammanställande av medlemsstaternas räkenskaper för gemenskapens statistikbehov, för att sinsemellan jämförbara resultat skall erhållas från medlemsstaterna.
- (2) I den rapport om statistiska krav i EMU, som framlagts av kommittén för valuta-, finans- och betalningsbalansstatistik, och som godkändes av Ekofin-rådet den 18 januari 1999, framhålls att effektiv övervakning och samordning av den ekonomiska politiken är av största vikt för den ekonomiska och monetära unionen och den inre marknaden, och att detta kräver ett omfattande statistiksystem genom vilket beslutsfattarna förses med ett nödvändigt belutsunderlag. I rapporten talas också om vikten av att sådana uppgifter om gemenskapen finns tillgängliga, i synnerhet när det gäller de medlemsstater som deltar i euroområdet.
- (3) I rapporten betonades att man inom den ekonomiska och monetära unionen kommer att behöva ägna större uppmärksamhet åt jämförelser mellan de olika ländernas arbetsmarknader.
- (4) För att den kvartalsvisa statistiken skall kunna sammanställas för euroområdet, bör den beviljade tidsfristen för sändningen av huvudaggregaten i nationalräkenskaperna minska till 70 dagar.

- (5) Kvartalsvisa och årliga undantag som beviljats medlemsstaterna och som hindrar sammanställandet av huvudaggregaten i nationalräkenskaperna för euroområdet och gemenskapen bör avskaffas.
- (6) I handlingsplanen avseende den statistik som krävs i samband med den ekonomiska och monetära unionen ⁽³⁾, godkänd av Ekofin-rådet den 29 september 2000, fastställs att leverans av sysselsättningsuppgifter i nationalräkenskaperna i enheten "arbetade timmar" är prioriteras.
- (7) Kommittén för det statistiska programmet och kommittén för valuta-, finans- och betalningsbalansstatistik har rådfrågats i enlighet med artikel 3 i beslut 89/382/EEG, Euratom ⁽⁴⁾ och artikel 3 i rådets beslut 91/115/EEG ⁽⁵⁾.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilaga B till förordning (EG) nr 2223/96 ändras på följande sätt:

1. Texten som följer på rubriken "Leveransprogram för nationalräkenskapsdata" skall ändras på följande sätt:
  - a) Texten till "Tabellöversikt" ersätts av texten i bilaga I.
  - b) Texten till tabell 1, "Huvudaggregat – kvartalsvis och årlig redovisning" skall ersättas av texten i bilaga II.
2. Texten som följer på rubriken: "Avvikelser beträffande de tabeller som skall sändas i enlighet med frågeformuläret 'ESA-95' per land" skall ersättas av texten i bilaga III.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

⁽¹⁾ EGT L 310, 30.11.1996, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 139, 23.5.2001, s. 3.

⁽³⁾ Offentligt register över rådets handlingar, 11655/2000, Handlingsplanen för statistikkrav avseende EMU, 27.9.2001.

⁽⁴⁾ EGT L 181, 28.6.1989, s. 47.

⁽⁵⁾ EGT L 59, 6.3.1991, s. 19.

BILAGA I

Ändringar i tabellen "Tabellöversikt" i bilaga B – Leveransprogram för nationalräkenskapsdata – i förordning (EG) nr 2223/96, ENS 95

LEVERANSPROGRAM FÖR NATIONALRÄKENSKAPSDATA

Tabellöversikt

Första sändning	Tidsfrist t + månad (dagar när så specificeras)	Sändning för åren	Tabellinnehåll	Tabell nr
2002	70 dagar	95–01	Huvudaggregat, årlig	1
2002	70 dagar	95–01	Huvudaggregat, kvartalsvis	1
1999	8	95–98	Huvudaggregat offentlig sektor	2
2001	3	97–00	Huvudaggregat offentlig sektor	2
2000	9	95–99	Tabell fördelad på bransch	3
2000	9	95–99	Export och import, EU/tredje land	4
2000	9	95–99	Hushållens utgifter för slutlig konsumtion fördelade på ändamål	5
2000	9	95–99	Konto för finansiella transaktioner, fördelat på sektorer	6
2000	9	95–99	Balansräkning över tillgångar och skulder, fördelat på sektorer	7
2000	12	95–99	Icke finansiella konton fördelade på sektorer	8
2000	12	95–99	Detaljredovisning av skatteinkomster efter sektor	9
2000	24	95–98	Tabell fördelad på bransch och region, NUTS II, A17	10
2001	12	95–00	Offentliga sektorns konsumtion fördelad på ändamål	11
2001	24	95–99	Tabell fördelad på bransch och region, NUTS III, A3	12
2001	24	95–99	Kontosystem för hushållen fördelad på regioner, NUTS II	13
2001	24	95–99	Fasta tillgångar för hela ekonomin fördelade på produkter, Pi3	14
2002	36	95–99	Tillgångstabell till baspriser, inkluderande en omvandling till mottagarpris A60 × P60	15
2002	36	95–99	Användningstabell till mottagarpris, A60 × P60	16
2002	36	95 (*)	Symmetrisk input-outputtabell till baspriser, P60 × P60, fem årlig	17
2002	36	95 (*)	Symmetrisk input-outputtabell för inhemsk produktion till baspriser, P60 × P60, fem årlig	18
2002	36	95 (*)	Symmetrisk input-outputtabell för import till baspriser, P60 × P60, fem årlig	19
2003	36	00	Korsklassificering av fasta tillgångar fördelade på bransch och produkt, A31 × Pi3, fem årlig	20
2003	36	00	Korsklassificering av produktionskonto fördelat på bransch och sektor, (A60) × (S11, S12, S13, S14, S15), fem årlig	21
2003	36	00	Korsklassificering av bruttoinvestering fördelad på bransch och produkt, A31 × P60, fem årlig	22
se tabell	se tabell	se tabell	Tillbakaskrivningar	23

t = Referensperiod (år eller kvartal).

(*) de fem årliga tabellerna för år 2000 måste levereras i 2003.

BILAGA II

Ändringar i tabell 1 – Huvudaggregat – kvartalsvis och årlig redovisning – i bilaga B – Leveransprogram för nationalräkenskapsdata – till förordning (EG) nr 2223/96, ENS 95

Tabell 1 – Huvudaggregat – kvartalsvis och årlig redovisning

Kod	Variabelförteckning	Redovisningsnivå +	Löpande priser	Fasta priser
Bruttonationalprodukt från produktionssidan				
B.1g	1. Förädlingsvärde till baspris	A6	x	x
D.21–D.31	2. Produktskatter minus produktsubventioner		x	x
P.119	3. FISIM		x	x
B.1*g	4. Bruttonationalprodukt till marknadspris		x	x
Bruttonationalprodukt från användningssidan				
P.3	5. Summa konsumtionsutgift		x	x
P.3	6. a) Hushållens konsumtionsutgift (inhemskt begrepp)		x	x
P.3	b) Hushållens konsumtionsutgift (nationellt begrepp)		x	x
P.3	7. Konsumtionsutgift för hushållens ideella organisationer		x	x
P.3	8. Offentliga sektorns konsumtionsutgift		x	x
P.31	a) Individuell konsumtionsutgift		x	x
P.32	b) Kollektiv konsumtionsutgift		x	x
P.4	9. Hushållens faktiska konsumtion		x	x
P41	a) Faktisk individuell konsumtion		x	x
P.5	10. Bruttoinvestering		x	x
P.51	a) Fast bruttoinvestering	Pi6	x	x
P.52	b) Lagerinvestering		x	x
P.53	c) Anskaffning minus avyttring av värdeföremål		x	x
P.6	11. Export av varor (fob) och tjänster		x	x
P.7	12. Import av varor (fob) och tjänster		x	x
Inkomst, Sparande och Nettoutlåning				
B.5	13. Primärinkomstsaldo vid transaktioner med utlandet		x	x
B.5*g	14. Bruttonationalinkomst till marknadspris		x	(x)
K.1	15. Kapitalförslitning		x	x
B.5*n	16. Nettonationalinkomst till marknadspris		x	x
D.5, D.6, D.7	17. Löpande nettotransfereringar till och från utlandet		x	

Kod	Variabelförteckning	Redovisnings- nivå +	Löpande priser	Fasta priser
B.6n	18. Disponibel inkomst, netto		x	(x)
B.8n	19. Nationellt sparande, netto		x	
D.9	20. Nettokapitaltransfereringar till och från utlandet		x	
B.9	21. Nationens finansiella sparande, netto		x	

Befolkning, Sysselsättning, Löner och kollektiva avgifter

	22. Befolknings- och sysselsättningsdata			
	a) Totala befolkningen (1 000)			
	b) Arbetslösa (1 000)			
	c) Sysselsättning räknat i produktionsenheter inom landet (i tusental anställda personer och tusental arbetade timmar) och sysselsättning av inom landet bosatta (i tusental personer)			
	— egenföretagare	A6 (*)		
	— anställda	A6 (*)		
D.1	23. Löner och kollektiva avgifter löner och kollektiva avgifter för anställda i produktionsenheter i landet och för anställda bosatta i landet	A6	x	
D.11	a) Egentlig lön	A6	x	

+ Om ingen nivå indikeras innebär det hela ekonomin.

(*) A6 endast för egenföretagare och anställda i produktionsenheter inom landet.

(x) i reala termer.

BILAGA III

Ändringar i tabellerna per land i bilaga B – Avvikelser beträffande de tabeller som skall sändas i enlighet med frågeformuläret "ESA-95" per land – i förordning (EG) nr 2223/96, ENS 95

UNDANTAG BETRÄFFANDE DE TABELLER SOM SKALL SÄNDAS I ENLIGHET MED FRÅGEFORMULÄRET "ESA-95" EFTER LAND

1. ÖSTERRIKE

1.1 Avvikelser från tabeller

Tabell nr	Tabell	Avvikelse	till och med
2	Huvudaggregat offentlig sektor	Fördröjning: t+9 månader	1999
2	Huvudaggregat offentlig sektor	Tillbakaskrivningar: omberäkningar endast för åren 88–94	2005
3	Tabell fördelad på bransch	Fördröjning: t+12 månader	1999
3	Tabell fördelad på bransch	Tillbakaskrivningar: omberäkningar endast för åren 88–94	2005
5	Hushållens utgifter för slutlig konsumtion fördelade på ändamål	Tillbakaskrivningar: omberäkningar endast för åren 88–94	2005
11	Offentliga sektorns konsumtion fördelad på ändamål	Tillbakaskrivningar: åren 90–94 ska inte amberäknas	2005
12	Tabell fördelad på region, NUTS III, A3	Första sändning 2002	2002
13	Kontosystem för hushållen fördelad på regioner, NUTS II	Första sändning 2005	2005
15	Tillgångstabell till baspriser, inkluderande en omvandling till mottagarpris A60 × P60	Första sändning 2003 och endast vartannat år	2003
16	Användningstabell till mottagarpris, A60 × P60	Första sändning 2003 och endast vartannat år	2003
17	Symmetrisk input-outputtabell till baspriser, P60 × P60, fem årlig	Första sändning 2003	2003
18	Symmetrisk input-outputtabell för inhemsk produktion till baspriser, P60 × P60, fem årlig	Första sändning 2003	2003
19	Symmetrisk input-outputtabell för import till baspriser, P60 × P60, fem årlig	Första sändning 2003	2003

1.2 Avvikelser för enskilda variabler/sektorer i tabellerna

Tabell nr	Tabell	Variabel/sektor	Avvikelse	till och med
3	Tabell fördelad på bransch	Kapitalförslitning efter bransch och sektor	Första sändning 2002	2002
8	Icke finansiella konton fördelade på sektorer			
8	Icke finansiella konton fördelade på sektorer	Fördelning ar företag efter ägare	Första sändning 2005	2005
8	Icke finansiella konton fördelade på sektorer	Fördelning ar privata hushålt efter grupper	Första sändning 2005	2005
16	Användningstabell till mottagarpris, A60 × P60	Kapitalförslitning efter bransch	Första sändning 2003	2003
18	Symmetrisk input-outputtabell för inhemsk produktion till baspriser, P60 × P60, fem årlig			

2. DANMARK

2.1 Avvikelser från tabeller

Tabell nr	Tabell	Avvikelse	till och med
6	Konto för finansiella transaktioner, fördelat på sektorer	Fördröjning: t+13 månader	2005
7	Balansräkning över tillgångar och skulder, fördelat på sektorer	Fördröjning: t+13 månader	2005
20	Korsklassificering av fasta tillgångar fördelade på bransch och produkt, A31 × Pi3, fem årlig	Första sändning 2005	2005

2.2 Avvikelser för enskilda variabler/sektorer i tabellerna

Tabell nr	Tabell	Variabel/sector	Avvikelse	till och med
3	Tabell fördelad på bransch	Egentlig lön efter bransch	ska inte rapporteras	2005
3	Tabell fördelad på bransch	Kapitalförslitning efter bransch	Fördröjning: t+36 månader	2005
3	Tabell fördelad på bransch	Fast bruttoinvestering på bransch	Fördröjning: t+36 månader	2005
3	Tabell fördelad på bransch	Lagerinvestering efter bransch	Fördröjning: t+36 månader	2005
3	Tabell fördelad på bransch	Anskaffning minus avyttring av värdeföremål efter bransch	Fördröjning: t+36 månader	2005
3	Tabell fördelad på bransch	Företagare efter bransch	Fördröjning: t+36 månader	2005
3	Tabell fördelad på bransch	Anställda efter bransch	Fördröjning: t+36 månader	2005
3	Tabell fördelad på bransch	Arbetade timmar efter bransch	Fördröjning: t+36 månader	2005
3	Tabell fördelad på bransch	Löner och kollektiva avgifter efter bransch	Fördröjning: t+36 månader	2005
9	Detaljredovisning av skatteinkomster efter sektor	Allmänna försäljnings- eller omsättningsskatter (Skatter på import) Allmänna försäljnings- eller omsättningsskatter (Produktskatter)	båda variabelnatillsammans	2005
9	Detaljredovisning av skatteinkomster efter sektor	Acciser (Skatter på import) Acciser (Produktskatter)	båda variabelnatillsammans	2005
9	Detaljredovisning av skatteinkomster efter sektor	Skatter på vissa tjänster (Skatter på import) Skatter på vissa tjänster (Produktskatter)	båda variabelnatillsammans	2005
17	Symmetrisk input-outputtabell till baspriser, P60 × P60, fem årlig	Kapitalförslitning, Driftsöverskott, netto	båda variabelnatillsammans vid P60	2005
18	Symmetrisk input-outputtabell för inhemsk produktion till baspriser, P60 × P60, fem årlig			
19	Symmetrisk input-outputtabell för import till baspriser, P60 × P60, fem årlig			
21	Korsklassificering av produktionskonto fördelat på bransch och sektor, A60 × (S11, S12, S13, S14, S15), fem årlig			

Tabell nr	Tabell	Variabel/ sektor	Avvikelse	till och med
17	Symmetrisk input-outputtabell till baspriser, P60 × P60, fem årlig	Fast investering	endast P31	2005
18	Symmetrisk input-outputtabell för inhemsk produktion till baspriser, P60 × P60, fem årlig			
19	Symmetrisk input-outputtabell för import till baspriser, P60 × P60, fem årlig			
17	Symmetrisk input-outputtabell till baspriser, P60 × P60, fem årlig	Fast realkapitalstock	ska inte rapporteras	2005
18	Symmetrisk input-outputtabell för inhemsk produktion till baspriser, P60 × P60, fem årlig			
19	Symmetrisk input-outputtabell för import till baspriser, P60 × P60, fem årlig			
21	Korsklassificering av produktionskonto fördelat på bransch och sektor, A60 × (S11, S12, S13, S14, S15), fem årlig	Sector hushållens Sector ideella organisationer	båda sektorema tillsammans	2005

3. TYSKLAND

3.1 Avvikelser från tabeller

Tabell nr	Tabell	Avvikelse	till och med
2	Huvudaggregat offentlig sektor	Tillbakaskrivningar: omberäkningar endast för åren 91-94	2005
3	Tabell fördelad på bransch	Tillbakaskrivningar: omberäkningar endast för åren 91-94	2005
3	Tabell fördelad på bransch	t+9 månader endast A17, A31 endast i t+21 månader fördröjning	2005
5	Hushållens utgifter för slutlig konsumtion fördelade på ändamål	Tillbakaskrivningar: omberäkningar endast för åren 91-94	2005
5	Hushållens utgifter för slutlig konsumtion fördelade på ändamål	delvis endast 1-siffriga positioner	2005
8	Icke finansiella konton fördelade på sektorer	Tillbakaskrivningar: omberäkningar endast för åren 91-94	2005
9	Detaljredovisning av skatteinkomster efter sektor	inga bokstavspositioner i slutet av koden	2005
10	Tabell fördelad på bransch och på region, NUTS II, A17	endast NUTS I och A6	2005
11	Offentliga sektorns konsumtion fördelad på ändamål	Tillbakaskrivningar: omberäkningar endast för åren 91-94	2005
12	Tabell fördelad på region, NUTS III, A3	Fördröjning: t+30 månader, endast vartannat år	2005
13	Kontosystem för hushållen fördelad på regioner, NUTS II	Fördröjning: t+30 månader, endast NUTS I	2005
15	Tillgångstabell till baspriser, inkluderande en omvandling till mottagarpris A60 × P60	endast vartannat år	2005
16	Användningstabell till mottagarpris, A60 × P60	endast vartannat år	2005
21	Korsklassificering av produktionskonto fördelat på bransch och sektor, A60 × (S11, S12, S13, S14, S15), fem årlig	ej fasta priser	2005

3.2 Avvikelser för enskilda variabler/sektorer i tabellerna

Tabell nr	Tabell	Variabel/sektor	Avvikelse	till och med
3	Tabell fördelad på bransch	Anskaffning minus avyttring av värdeföremål efter bransch, Lagerinvestering efter bransch	båda variabelnatillsammans, ej efter bransch	2005
6	Konto för finansiella transaktioner, fördelat på sektorer	offentlig sektor	S1311/S1312 och S1313 endast tillsammans	2005
7	Balansräkning över tillgångar och skulder, fördelat på sektorer			
10	Tabell fördelad på bransch and by region, NUTS II, A17	Fast bruttoinvestering	Fördröjning: t+30 månader	2005

4. GREKLAND

4.1 Avvikelser från tabeller

Tabell nr	Tabell	Avvikelse	till och med
2	Huvudaggregat offentlig sektor	Fördröjning: t+9 månader	2005
3	Tabell fördelad på bransch	Tillbakaskrivningar: omberäkningar endast för åren 88-94	2005
5	Hushållens utgifter för slutlig konsumtion fördelade på ändamål	Tillbakaskrivningar: omberäkningar endast för åren 88-94	2005
6	Konto för finansiella transaktioner, fördelat på sektorer	Första sändning: ej klart för tillfället	2005
6	Konto för finansiella transaktioner, fördelat på sektorer	Fördröjning: ej klart för tillfället	2005
7	Balansräkning över tillgångar och skulder, fördelat på sektorer	Första sändning 2005	2005
8	Icke finansiella konton fördelade på sektorer	Tillbakaskrivningar: omberäkningar endast för åren 88-94	2005
8	Icke finansiella konton fördelade på sektorer	Tillbakaskrivningar: åren 80-89 ska inte omberäknas	2005
11	Offentliga sektorns konsumtion fördelad på ändamål	Tillbakaskrivningar: omberäkningar endast för åren 88-94	2005
20	Korsklassificering av fasta tillgångar fördelade på bransch och produkt, A31 × Pi3, fem årlig	Första sändning 2005	2005

4.2 Avvikelser för enskilda variabler/sektorer i tabellerna

Tabell nr	Tabell	Variabel/sektor	Avvikelse	till och med
3	Tabell fördelad på bransch	Anskaffning minus avyttring av värdeföremål	Första sändning 2005	2005
3	Tabell fördelad på bransch	Arbetade timmar efter bransch	Första sändning 2005	2005
8	Icke finansiella konton fördelade på sektorer	Fördelning ar företag efter ägare	Första sändning 2005	2005
8	Icke finansiella konton fördelade på sektorer	Fördelning ar privata hushålt efter grupper	Första sändning 2005	2005

5. SPANIEN

5.1 Avvikelser från tabeller

Tabell nr	Tabell	Avvikelse	till och med
11	Offentliga sektorns konsumtion fördelad på ändamål	Fördröjning: t+21 månader	2005

5.2 Avvikelser för enskilda variabler/sektorer i tabellerna

Tabell nr	Tabell	Variabel/sektor	Avvikelse	till och med
3	Tabell fördelad på bransch	Kapitalförslitning efter bransch	Första sändning 2005	2005
3	Tabell fördelad på bransch	Anskaffning minus avyttring av värdeföremål efter bransch	Första sändning 2005	2005
3	Tabell fördelad på bransch	Arbetade timmar efter bransch	Första sändning 2005	2005
8	Icke finansiella konton fördelade på sektorer	Anskaffning minus avyttring av värdeföremål	Första sändning 2005	2005
9	Detaljredovisning av skatteinkomster efter sektor	Fördelning av löpande skatteinkomster; förmögenhet etc. skatter och importavgifter exklusive mervärdesskatt och andra produktionskatter för delsektorema regioner (S1312) och kommuner (S1313)	Fördröjning: t+21 månader	2005
16	Användningstabell till mottagarpris, A60 × P60	Kapitalförslitning efter bransch (A60)	Första sändning 2005	2005
17	Symmetrisk input-outputtabell till baspriser, P60 × P60, fem årlig	Kapitalförslitning (P60)	Första sändning 2005	2005
18	Symmetrisk input-outputtabell för inhemsk produktion till baspriser, P60 × P60, fem årlig			
19	Symmetrisk input-outputtabell för import till baspriser, P60 × P60, fem årlig			
17	Symmetrisk input-outputtabell till baspriser, P60 × P60, fem årlig	Fast realkapitalstock (P60)	Första sändning 2005	2005
18	Symmetrisk input-outputtabell för inhemsk produktion till baspriser, P60 × P60, fem årlig			
19	Symmetrisk input-outputtabell för import till baspriser, P60 × P60, fem årlig			

6. FRANKRIKE

6.1 Avvikelser från tabeller

Tabell nr	Tabell	Avvikelse	till och med
10	Tabell fördelad på bransch och region, NUTS II, A17	Fördröjning: t+36 månader	2005
12	Tabell fördelad på region, NUTS III, A3	Fördröjning: t+36 månader	2005
13	Kontosystem för hushållen fördelad på regioner, NUTS II	Fördröjning: t+42 månader	2005

6.2 Avvikelser för enskilda variabler/sektorer i tabellerna

Tabell nr	Tabell	Variabel/ sektor	Avvikelse	till och med
3	Tabell fördelad på bransch	alla variabler	fördelning på branscher ska beräknas för homogena branscher	2005
10	Tabell fördelad på bransch och region, NUTS II, A17			
12	Tabell fördelad på region, NUTS III, A3			
15	Tillgångstabell till baspriser, inkluderande en omvandling till mottagarpris A60 × P60			
16	Användningstabell till mottagarpris, A60 × P60			
20	Korsklassificering av fasta tillgångar fördelade på bransch och produkt, A31 × Pi3, fem årlig			
21	Korsklassificering av produktionskonto fördelat på bransch och sektor, A60 × (S11, S12, S13, S14, S15), fem årlig			
22	Korsklassificering av bruttoinvestering fördelad på bransch och produkt, A31 × P60, fem årlig			

7. IRLAND

7.1 Avvikelser från tabeller

Tabell nr	Tabell	Avvikelse	till och med
2	Huvudaggregat offentlig sektor	Tillbakaskrivningar: omberäkningar endast för åren 85–94	2005
2	Huvudaggregat offentlig sektor	Sändning år t+3	2002
3	Tabell fördelad på bransch	Första sändning 2005	2005
3	Tabell fördelad på bransch	Tillbakaskrivningar: åren 70–94 ska inte amberäknas	2005
5	Hushållens utgifter för slutlig konsumtion fördelade på ändamål	Tillbakaskrivningar: omberäkningar endast för åren 85–94	2005
6	Konto för finansiella transaktioner, fördelat på sektorer	Första sändning 2005	2005
7	Balansräkning över tillgångar och skulder, fördelat på sektorer	Första sändning 2005	2005
8	Icke finansiella konton fördelade på sektorer	Första sändning 2005	2005
8	Icke finansiella konton fördelade på sektorer	Tillbakaskrivningar: åren 90–94 ska inte amberäknas	2005
8	Icke finansiella konton fördelade på sektorer	Tillbakaskrivningar: åren 80–89 ska inte amberäknas	2005
15	Tillgångstabell till baspriser, inkluderande en omvandling till mottagarpris A60 × P60	Första sändning 2005	2005
16	Användningstabell till mottagarpris, A60 × P60	Första sändning 2005	2005
17	Symmetrisk input-outputtabell till baspriser, P60 × P60, fem årlig	Första sändning 2005	2005
18	Symmetrisk input-outputtabell för inhemsk produktion till baspriser, P60 × P60, fem årlig	Första sändning 2005	2005

Tabell nr	Tabell	Avvikelse	till och med
19	Symmetrisk input-outputtabell för import till baspriser, P60 × P60, fem årlig	Första sändning 2005	2005
20	Korsklassificering av fasta tillgångar fördelade på bransch och produkt, A31 × Pi3, fem årlig	Första sändning 2005	2005
21	Korsklassificering av produktionskonto fördelat på bransch och sektor, A60 × (S11, S12, S13, S14, S15), fem årlig	Första sändning 2005	2005
22	Korsklassificering av bruttoinvestering fördelad på bransch och produkt, A31 × P60, fem årlig	Första sändning 2005	2005

7.2 Avvikelser för enskilda variabler/sektorer i tabellerna

Tabell nr	Tabell	Variabel/sektor	Avvikelse	till och med
2	Huvudaggregat offentlig sektor	P52 + P53 + K2	ska inte rapporteras	2003

8 ITALIEN

8.1 Avvikelser från tabeller

Tabell nr	Tabell	Avvikelse	till och med
2	Huvudaggregat offentlig sektor	Tillbakaskrivningar: åren 70–94 ska inte rapporteras	2005
2	Huvudaggregat offentlig sektor	Tillbakaskrivningar: åren 80–94 ska leveras i december 2001	2001
2	Huvudaggregat offentlig sektor	Fördröjning: t+9 månader	2005
20	Korsklassificering av fasta tillgångar fördelade på bransch och produkt, A31 × Pi3, fem årlig	ska inte beräknas	2005
22	Korsklassificering av bruttoinvestering fördelad på bransch och produkt, A31 × P60, fem årlig	Första sändning 2005	2005

8.2 Avvikelser för enskilda variabler/sektorer i tabellerna

Tabell nr	Tabell	Variabel/sektor	Avvikelse	till och med
3	Tabell fördelad på bransch	Kapitalförslitning efter bransch	Fördelning A17, Första sändning 2002	2002
3	Tabell fördelad på bransch	Kapitalförslitning efter bransch	Fördelning A31, Första sändning 2005	2002
3	Tabell fördelad på bransch	Anskaffning minus avyttring av värdeföremål efter bransch	tillsammans med Lagerinvestering	2005
8	Icke finansiella konton fördelade på sektorer	Anskaffning minus avyttring av värdeföremål efter bransch	tillsammans med Lagerinvestering	2005

9. LUXEMBURG

9.1 Avvikelser från tabeller

Tabell nr	Tabell	Avvikelse	till och med
2	Huvudaggregat offentlig sektor	Tillbakaskrivningar: omberäkningar endast för åren 90–94	2005
3	Tabell fördelad på bransch	Tillbakaskrivningar: omberäkningar endast för åren 80–94	2005
6	Konto för finansiella transaktioner, fördelat på sektorer	Första sändning 2005	2005
7	Balansräkning över tillgångar och skulder, fördelat på sektorer	Första sändning 2005	2005
8	Icke finansiella konton fördelade på sektorer	Tillbakaskrivningar: åren 90–94 ska inte amberäknas	2005
8	Icke finansiella konton fördelade på sektorer	Tillbakaskrivningar: åren 80–89 ska inte amberäknas	2005
10	Tabell fördelad på bransch och region, NUTS II, A17	ska inte beräknas	2005
11	Offentliga sektorns konsumtion fördelad på ändamål	Tillbakaskrivningar: åren 90–94 ska inte amberäknas	2005
12	Tabell fördelad på region, NUTS III, A3	ska inte beräknas	2005
13	Kontosystem för hushållen fördelad på regioner, NUTS II	ska inte beräknas	2005

9.2 Avvikelser för enskilda variabler/sektorer i tabellerna

Tabell nr	Tabell	Variabel/sektor	Avvikelse	till och med
3	Tabell fördelad på bransch	Fast bruttoinvestering på bransch	Fördröjning: t+36 månader	2005
3	Tabell fördelad på bransch	Anskaffning minus avyttring av värdeföremål	Första sändning 2005	2005
8	Icke finansiella konton fördelade på sektorer	S11, S12, S14+45, S211, S212	Första sändning 2005	2005
20	Korsklassificering av fasta tillgångar fördelade på bransch och produkt, A31 × Pi3, fem årlig	Tabell med historiska kostnader	Första sändning 2005	2005

10. NEDERLÄNDERNA

10.1 Avvikelser från tabeller

Tabell nr	Tabell	Avvikelse	till och med
2	Huvudaggregat offentlig sektor	Tillbakaskrivningar: åren 86–94 ska leveras i juli 01	2001
2	Huvudaggregat offentlig sektor	Tillbakaskrivningar: åren 70–85 ska leveras i december 2001	2001
2	Huvudaggregat offentlig sektor	Sändning år t+3	2003
3	Tabell fördelad på bransch	Tillbakaskrivningar: åren 86–94 ska leveras i juli 2001	2001
3	Tabell fördelad på bransch	Tillbakaskrivningar: åren 70–85 ska leveras i december 2001	2001
5	Hushållens utgifter för slutlig konsumtion fördelade på ändamål	Tillbakaskrivningar: åren 86–94 ska leveras i juli 2001	2001
5	Hushållens utgifter för slutlig konsumtion fördelade på ändamål	Tillbakaskrivningar: åren 80–85 ska leveras i december 2001	2001

Tabell nr	Tabell	Avvikelse	till och med
7	Balansräkning över tillgångar och skulder, fördelat på sektorer	Fördröjning: t+19 månader	2003
8	Icke finansiella konton fördelade på sektorer	Tillbakaskrivningar: åren 86-94 ska leveras i juli 2001, åren 80-85 ska leveras i december 2001	2001
10	Tabell fördelad på bransch och region, NUTS II, A17	Fördröjning: t+30 månader	2005
13	Kontosystem för hushållen fördelad på regioner, NUTS II	Fördröjning: t+36 månader	2005

10.2 Avvikelser för enskilda variabler/sektorer i tabellerna

Tabell nr	Tabell	Variabel/sektor	Avvikelse	till och med
10	Tabell fördelad på bransch och region, NUTS II, A17	Fast bruttoinvestering på region	ska inte beräknas	2005
10	Tabell fördelad på bransch och region, NUTS II, A17	Total Sysselsättning på region	ska inte beräknas	2005
12	Tabell fördelad på region NUTS III, A3			

11. PORTUGAL

11.1 Avvikelser från tabeller

Tabell nr	Tabell	Avvikelse	till och med
2	Huvudaggregat offentlig sektor	Tillbakaskrivningar: omberäkningar endast för åren 77-94, ska leveras i december 2000	2005/2000
3	Tabell fördelad på bransch	Tillbakaskrivningar: omberäkningar endast för åren 77-94	2005
5	Hushållens utgifter för slutlig konsumtion fördelade på ändamål	Fördröjning: t+12 månader	2005
5	Hushållens utgifter för slutlig konsumtion fördelade på ändamål	Tillbakaskrivningar: ska inte amberäknas	2005
6	Konto för finansiella transaktioner, fördelat på sektorer	Fördröjning: t+12 månader	2005
7	Balansräkning över tillgångar och skulder, fördelat på sektorer	Fördröjning: t+12 månader	2005
8	Icke finansiella konton fördelade på sektorer	Tillbakaskrivningar: åren 90-94 ska leveras i december 99	1999
11	Offentliga sektorns konsumtion fördelad på ändamål	Tillbakaskrivningar: ska inte amberäknas	2005

12. FINLAND

12.1 Avvikelser från tabeller

Tabell nr	Tabell	Avvikelse	till och med
2	Huvudaggregat offentlig sektor	Tillbakaskrivningar: omberäkningar endast för åren 75-94	2005
3	Tabell fördelad på bransch	Tillbakaskrivningar: omberäkningar endast för åren 75-94	2005

12.2 Avvikelser för enskilda variabler/sektorer i tabellerna

Tabell nr	Tabell	Variabel/ sektor	Avvikelse	till och med
3	Tabell fördelad på bransch	Anskaffning minus avyttring av värdeföremål	ska inte beräknas	2005
15	Tillgångstabell till baspriser, inkluderande en omvandling till mottagarpris A60 × P60	alla	fördelning A31 och P31 endast löpande Priser	2005
16	Användningstabell till mottagarpris, A60 × P60	alla		
17	Symmetrisk input-outputtabell till baspriser, P60 × P60, fem årlig	alla		
18	Symmetrisk input-outputtabell för inhemsk produktion till baspriser, P60 × P60, fem årlig	alla		
19	Symmetrisk input-outputtabell för import till baspriser, P60 × P60, fem årlig	alla		
21	Korsklassificering av produktionskonto fördelat på bransch och sektor, A60 × (S11, S12, S13, S14, S15), fem årlig	alla	fördelning A31	2005

13. SVERIGE

13.1 Avvikelser från tabeller

Tabell nr	Tabell	Avvikelse	till och med
2	Huvudaggregat offentlig sektor	Tillbakaskrivningar: omberäkningar endast för 80–94	2005
3	Tabell fördelad på bransch	Fördröjning: t+12 månader	2005
3	Tabell fördelad på bransch	Tillbakaskrivningar: omberäkningar endast för 80–94	2005
6	Konto för finansiella transaktioner, fördelat på sektorer	Fördröjning: t+12 månader	2005
7	Balansräkning över tillgångar och skulder, fördelat på sektorer	Fördröjning: t+12 månader	2005
11	Offentliga sektorns konsumtion fördelad på ändamål	Fördröjning: t+16 månader	2005

13.2 Avvikelser för enskilda variabler/sektorer i tabellerna

Tabell nr	Tabell	Variabel/ sektor	Avvikelse	till och med
2	Huvudaggregat offentlig sektor	Anskaffning minus avyttring av värdeföremål	Första sändning 2005	2005
2	Huvudaggregat offentlig sektor	Offentliga sektorns slutliga konsumtion fördelad på offentlig och enskild	Fördröjning: t+16 månader	2005
2	Huvudaggregat offentlig sektor	Hushållens faktiska konsumtion	Fördröjning: t+16 månader	2005
2	Huvudaggregat offentlig sektor	Faktisk individuell konsumtion	Fördröjning: t+16 månader	2005
3	Tabell fördelad på bransch	Anskaffning minus avyttring av värdeföremål	Första sändning 2005	2005
3	Tabell fördelad på bransch	Redovisningsnivå A31	Fördröjning: t+12 månader	2005
8	Icke finansiella konton fördelade på sektorer	Anskaffning minus avyttring av värdeföremål	Första sändning 2005	2005

Tabell nr	Tabell	Variabel/sektor	Avvikelse	till och med
8	Icke finansiella konton fördelade på sektorer	Offentliga sektorns slutliga konsumtion fördelad på offentlig och enskild	Fördröjning: t+16 månader	2005
8	Icke finansiella konton fördelade på sektorer	Hushållens faktiska konsumtion	Fördröjning: t+16 månader	2005
8	Icke finansiella konton fördelade på sektorer	Faktisk individuell konsumtion	Fördröjning: t+16 månader	2005

14. STORBRITANIEN

14.1 Avvikelser för enskilda variabler/sektorer i tabellerna

Tabell nr	Tabell	Variabel/sektor	Avvikelse	till och med
3	Tabell fördelad på bransch	Förvärv minus avyttringar av värdepapper	uteslut transaktiner av monetära och finansiella institut san värdeberaring	2005
4	Export och import, EU/tredje land	Export och import, EU/tredje land	uteslut transaktiner av monetära och finansiella institut san värdeberaring	2005
6	Konto för finansiella transaktioner, fördelat på sektorer	Monetärt guld och SDR	inkludera transaktiner av monetära och finansiella institut san värdeberaring	2005
6	Konto för finansiella transaktioner, fördelat på sektorer	Finansiella hjälpverksamheter	ska inkluderas i icke-finansiella företag	2002
7	Balansräkning över tillgångar och skulder, fördelat på sektorer	Monetärt guld och SDR	inkludera transaktiner av monetära och finansiella institut san värdeberaring	2005
7	Balansräkning över tillgångar och skulder, fördelat på sektorer	Finansiella hjälpverksamheter	ska inkluderas i icke-finansiella företag	2002
8	Icke finansiella konton fördelade på sektorer	Förvärv minus avyttringar av värdepapper samt export och import varar och tjänster	uteslut transaktiner av monetära och finansiella institut san värdeberaring	2005
10	Tabell fördelad på bransch och på region, NUTS II, A17	BNP	för NUTS II endast A17	2001

Ändrat förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av rådets direktiv 83/477/EEG om skydd för arbetstagare mot risker vid exponering för asbest i arbetet ⁽¹⁾

(2002/C 203 E/37)

KOM(2002) 254 slutlig — 2001/0165(COD)

(Framlagt av kommissionen den 16 maj 2002 enligt artikel 250.2 i EG-fördraget)

⁽¹⁾ EGT C 304 E, 30.10.2001, s. 179.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

Oförändrat

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 137.2 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag som har utarbetats efter samråd med arbetsmarknadens parter och Rådgivande kommittén för arbetarskyddsfrågor,

med beaktande av yttrandet från Ekonomiska och sociala kommittén,

med beaktande av yttrande från Regionkommittén,

i enlighet med det förfarande som anges i artikel 251 i fördraget ⁽¹⁾, och

av följande skäl:

(1) I rådets slutsatser av den 7 april 1998 ⁽²⁾ om skydd för arbetstagare mot risker vid exponering för asbest uppmanas kommissionen att lägga fram förslag till ändring av direktiv 83/477/EEG ⁽³⁾, med beaktande framför allt av fördelarna med att inrikta skyddsåtgärderna på dem som nu löper störst risk.

(2) Ekonomiska och sociala kommittén kräver i sitt yttrande om asbest ⁽⁴⁾ att kommissionen vidtar nya åtgärder för att minska de risker som arbetstagarna utsätts för.

⁽¹⁾ EGT C 340, 10.11.1997, s. 1.

⁽²⁾ EGT C 142, 7.5.1998, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 263, 24.9.1983, s. 25. Direktivet senast ändrat genom direktiv 98/24/EG (EGT L 131, 5.5.1998, s. 11).

⁽⁴⁾ EGT C 138, 18.5.1999, s. 24.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

- (3) Förbudet mot utsläppande på marknaden och användning av krysotil från och med den 1 januari 2005 i enlighet med rådets direktiv 76/769/EEG ⁽¹⁾, ändrat 1999 genom kommissionens direktiv 1999/77/EG ⁽²⁾, kommer att leda till en avsevärd minskning av arbetstagarnas exponering.
- (4) Alla arbetstagare måste skyddas mot risker orsakade av exponering för asbest och därför skall undantagen inom sjötransport- och lufttransportsektorn avskaffas.
- (5) För att klargöra definitionen av fibrer, bör dessa omdefinieras antingen i mineralogiska termer eller med hänsyn till deras nummer i registret för Chemical Abstract Service (CAS).
- (6) Utan att tillämpningen av andra gemenskapsbestämmelser om saluföring och användning påverkas, kommer en begränsning av verksamheter som medför exponering för asbest att spela en mycket viktig roll i förebyggandet av sjukdomar med anknytning till denna exponering.
- (7) Anmälningssystemet för verksamheter som medför exponering för asbest bör anpassas till nya arbetsförhållanden.
- (8) Med hänsyn till den senaste tekniska sakkunskapen är det nödvändigt att specificera mer exakt provtagningsmetoden för att mäta asbesthalten i luften och metoden för fiber-räkning.

ÄNDRAT FÖRSLAG

- (3) Mot bakgrund av rådets slutsatser bör kommissionen lägga fram förslag till ändring av direktiv 83/477/EEG som bygger på de fördjupade studierna om gränsvärdena för krysotilexponering och på mätningar av asbesthalt i luften (med hänsyn till den metod som Världshälsoorganisationen har antagit). Liknande åtgärder bör vidtas med hänsyn till ersättningsfibrer.
- (4) Förbudet mot utsläppande på marknaden och användning av krysotil från och med den 1 januari 2005 i enlighet med rådets direktiv 76/769/EEG ⁽¹⁾, ändrat 1999 genom kommissionens direktiv 1999/77/EG ⁽²⁾, kommer att leda till en avsevärd minskning av arbetstagarnas exponering.
- (5) Alla arbetstagare måste skyddas mot risker orsakade av exponering för asbest och därför skall undantagen inom sjötransport- och lufttransportsektorn avskaffas.
- (6) För att klargöra definitionen av fibrer, bör dessa omdefinieras antingen i mineralogiska termer eller med hänsyn till deras nummer i registret för Chemical Abstract Service (CAS).
- (7) Utan att tillämpningen av andra gemenskapsbestämmelser om saluföring och användning påverkas, kommer en begränsning av verksamheter som medför exponering för asbest att spela en mycket viktig roll i förebyggandet av sjukdomar med anknytning till denna exponering.
- (8) Anmälningssystemet för verksamheter som medför exponering för asbest bör anpassas till nya arbetsförhållanden.
- (9) Med hänsyn till den senaste tekniska sakkunskapen är det nödvändigt att specificera mer exakt provtagningsmetoden för att mäta asbesthalten i luften och metoden för fiber-räkning.

⁽¹⁾ EGT L 262, 27.9.1976, s. 201. Direktivet senast ändrat genom kommissionens direktiv 1999/77/EG (EGT L 207, 6.8.1999, s. 18).

⁽²⁾ EGT L 207, 6.8.1999, s. 18.

⁽¹⁾ EGT L 262, 27.9.1976, s. 201. Direktivet senast ändrat genom kommissionens direktiv 1999/77/EG (EGT L 207, 6.8.1999, s. 18).

⁽²⁾ EGT L 207, 6.8.1999, s. 18.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

- (9) Även om det ännu inte har fastställts någon nedre exponeringsgräns under vilken asbest inte utgör någon carcinogen risk, bör de yrkeshygieniska gränsvärdena för asbest sänkas.
- (10) De personer som har ansvar för byggnader måste, innan rivnings- eller underhållsarbete påbörjas, fastställa förekomst eller trolig förekomst av asbest i byggnader eller installationer och meddela detta till andra som kan exponeras genom användning, underhåll eller annan verksamhet i eller på byggnaden.
- (11) Det bör säkerställas att rivningsarbete eller arbete med avlägsnande av asbest utförs av företag som känner till alla förebyggande åtgärder som måste vidtas för att skydda arbetstagarna.
- (12) En särskild utbildning för arbetstagare som exponeras eller som kan komma att exponeras för asbest bidrar avsevärt till att minska de risker som denna exponering medför.
- (13) Register över exponering samt läkarjournaler enligt direktiv 83/477/EEG bör stämma överens med dem som anges i rådets direktiv 90/394/EEG om skydd för arbetstagare mot risker vid exponering för carcinogener i arbetet (sjätte särdirektivet enligt artikel 16.1 i direktiv 89/391/EEG) ⁽¹⁾.
- (14) Det är lämpligt att uppdatera de praktiska rekommendationerna för den kliniska övervakningen av exponerade arbetstagare mot bakgrund av den senaste medicinska sakkunskapen när det gäller tidig upptäckt av asbestrelaterade sjukdomar.

ÄNDRAT FÖRSLAG

- (10) Även om det ännu inte har fastställts någon nedre exponeringsgräns under vilken asbest inte utgör någon carcinogen risk, bör de yrkeshygieniska gränsvärdena för asbest sänkas.
- (11) De personer som har ansvar för byggnader måste, innan rivnings- eller underhållsarbete påbörjas, fastställa förekomst eller trolig förekomst av asbest i byggnader eller installationer och meddela detta till andra som kan exponeras genom användning, underhåll eller annan verksamhet i eller i omedelbar närhet av byggnaden.
- (12) Det bör säkerställas att rivningsarbete eller arbete med avlägsnande av asbest utförs av företag som känner till alla förebyggande åtgärder som måste vidtas för att skydda arbetstagarna.
- (13) En särskild utbildning för arbetstagare som exponeras eller som kan komma att exponeras för asbest bidrar avsevärt till att minska de risker som denna exponering medför.
- (14) Register över exponering samt läkarjournaler enligt direktiv 83/477/EEG bör stämma överens med dem som anges i rådets direktiv 90/394/EEG om skydd för arbetstagare mot risker vid exponering för carcinogener i arbetet (sjätte särdirektivet enligt artikel 16.1 i direktiv 89/391/EEG) ⁽¹⁾.
- (15) Det är lämpligt att uppdatera de praktiska rekommendationerna för den kliniska övervakningen av exponerade arbetstagare mot bakgrund av den senaste medicinska sakkunskapen när det gäller tidig upptäckt av asbestrelaterade sjukdomar.

⁽¹⁾ EGT L 196, 26.7.1990, s. 1. Direktivet senast ändrat genom direktiv 1999/38/EG (EGT L 138, 1.6.1999, s. 66).

⁽¹⁾ EGT L 196, 26.7.1990, s. 1. Direktivet senast ändrat genom direktiv 1999/38/EG (EGT L 138, 1.6.1999, s. 66).

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

- (15) För att uppnå de önskade målen i direktiv 83/477/EEG är det i enlighet med proportionalitetsprincipen nödvändigt och lämpligt att ändra direktivet så som föreslås. Dessa ändringar går inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå målen enligt artikel 5 tredje stycket i fördraget.
- (16) Ändringarna i detta direktiv utgör en konkret åtgärd för att förverkliga den sociala dimensionen på den inre marknaden.
- (17) Dessa ändringar begränsas till ett minimum för att inte innebära en onödig börda vid tillkomsten och utvecklingen av små och medelstora företag.
- (18) I enlighet med beslut 74/325/EEG ⁽¹⁾ skall kommissionen samråda med Vetenskapliga kommittén för arbetarskyddsfrågor vid utarbetandet av förslag inom detta område.
- (19) Direktiv 83/477/EEG bör därför ändras.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Direktiv 83/477/EEG ändras på följande sätt:

1. Artikel 1.2 skall utgå.

2. Artikel 2 skall ersättas med följande:

"Artikel 2

I detta direktiv avses med asbest följande fibrösa silikat:

- Aktinolit, CAS-nr 77536-66-4 (*).
- Asbest grunerit (amosit) CAS-nr 12172-73-5 (*).
- Antofyllit, CAS-nr 77536-67-5 (*).
- Krysolit, CAS-nr 12001-29-5 (*).

⁽¹⁾ EGT L 185, 9.7.1974, s. 15. Beslutet senast ändrat genom anslutningsakten för Österrike, Finland och Sverige.

ÄNDRAT FÖRSLAG

- (16) För att uppnå de önskade målen i direktiv 83/477/EEG är det i enlighet med proportionalitetsprincipen nödvändigt och lämpligt att ändra direktivet så som föreslås. Dessa ändringar går inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå målen enligt artikel 5 tredje stycket i fördraget.
- (17) Ändringarna i detta direktiv utgör en konkret åtgärd för att förverkliga den sociala dimensionen på den inre marknaden.
- (18) Dessa ändringar begränsas till ett minimum för att inte innebära en onödig börda vid tillkomsten och utvecklingen av små och medelstora företag.
- (19) I enlighet med beslut 74/325/EEG ⁽¹⁾ skall kommissionen samråda med Vetenskapliga kommittén för arbetarskyddsfrågor vid utarbetandet av förslag inom detta område.
- (20) Direktiv 83/477/EEG bör därför ändras.

Oförändrat

⁽¹⁾ EGT L 185, 9.7.1974, s. 15. Beslutet senast ändrat genom anslutningsakten för Österrike, Finland och Sverige.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

- Krokidolit, CAS-nr 12001-28-4 (*).
- Tremolit, CAS-nr 77536-68-6 (*).

(*) Nummer i registret för Chemical Abstract Service (CAS)."

3. Artikel 3.3 skall ersättas med följande:

"3. Under förutsättning att den totala arbetstiden för alla arbetstagare inte överskrider två timmar under en sju-dagarsperiod och om bedömningen enligt punkt 2 visar att gränsvärdet för exponering av asbest inte överskrids skall artiklarna 4, 15 och 16 inte tillämpas om arbetet innefattar

- a) inkapsling av asbest, asbestisolering eller hantering av asbesthaltiga isoleringsplattor eller,
- b) mätning av asbesthalten i luften, besiktning efter sanering eller insamling av prover för att fastställa om materialet innehåller asbest."

4. Artikel 4 skall ändras på följande sätt:

a) Artikel 4.2 skall ersättas med följande:

"2. Anmälan skall lämnas in av arbetsgivaren till behörig myndighet i medlemsstaten i överensstämmelse med nationella lagar och andra författningar. Den skall minst innefatta en kort beskrivning av

- a) arbetsplatsen läge,
- b) typer och kvantiteter av asbest som hanteras,
- c) berörda verksamheter och tillverkningsprocesser,
- d) tillverkade produkter.

- c) berörda verksamheter och tillverkningsprocesser inklusive de åtgärder som vidtagits för att förhindra asbestkontaminering utanför arbetsplatsen,

Oförändrat

- e) företaget och anställd(a) eller det organ som anlitas för att bedriva verksamhet som innebär hantering av asbest.

Vid avlägsnande av asbest skall anmälan också innehålla upplysningar om den tidsperiod under vilken arbetet med att avlägsna asbest kommer att äga rum samt upplysningar om de åtgärder som kommer att vidtas för att begränsa arbetstagarnas exponering för asbest. Anmälan skall lämnas in innan arbetet med att avlägsna asbest påbörjas."

Oförändrat

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

b) Artikel 4.4 skall ersättas med följande:

"4. Varje gång en förändring sker i de arbetsförhållanden som kan leda till en förändrad exponering för asbestdamm eller asbesthaltigt material, skall en ny anmälan lämnas in."

5. Artikel 6 skall ersättas med följande:

"Artikel 6

Vid allt arbete som avses i artikel 3.1 skall arbetstagarnas exponering för damm från asbest eller asbesthaltigt material på arbetsplatsen reduceras till en så låg nivå som möjligt, dock alltid under det gränsvärde som fastställs i artikel 8, bl.a. genom följande åtgärder:

1. Antalet arbetstagare som exponeras eller kan bli exponerade för damm från asbest eller asbesthaltiga material skall vara så lågt som möjligt.
2. Arbetsprocesserna skall i princip vara utformade så att spridning av asbestdamm i luften undviks.
3. Alla byggnader och utrustningar som används vid behandling av asbest skall kunna rengöras och underhållas regelbundet och effektivt.
4. Asbest eller asbesthaltigt material som avger damm skall förvaras och transporteras i lämplig sluten förpackning.
5. Avfall skall samlas ihop och avlägsnas från arbetsplatsen så snart som möjligt i lämplig sluten förpackning med etiketter som anger att den innehåller asbest. Denna åtgärd skall inte gälla vid brytning av asbesthaltigt bergmaterial.

Det avfall som avses i första stycket skall sedan tas om hand enligt rådets direktiv 91/689/EEG (*).

(*) EGT L 377, 31.12.1991, s. 20."

6. Artikel 7 skall ersättas med följande:

"Artikel 7

1. Beroende på resultaten av den första riskbedömningen och för att säkerställa att bestämmelserna om gränsvärden i artikel 8 följs, skall asbestfibrerna i luften på arbetsplatsen mätas regelbundet.

2. Arbetsprocesserna skall vara utformade så att spridning av asbestdamm i luften på arbetsplatsen och i dess allmänna omgivning förhindras.

Oförändrat

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

2. Provtagningen skall vara representativ för arbetstagarens individuella exponering för damm från asbest eller asbesthaltiga material.

3. Provtagning skall göras efter samråd med arbetstagarna och/eller deras representanter på företaget.

4. Provtagningen skall utföras av tillräckligt kvalificerade personer. Proven skall därefter analyseras på laboratorier som är utrustade för detta och behöriga att tillämpa nödvändig identifikationsteknik.

5. Varaktigheten på provtagningen skall vara sådan att en representativ exponering kan fastställas för en period på åtta timmar (ett skift) genom mätningar eller genomsnittliga beräkningar.

6. Fiberräkning skall där så är möjligt utföras med hjälp av faskontrastmikroskop i enlighet med den metod som Världshälsoorganisationen rekommenderat 1997 ⁽¹⁾

6. Fiberräkning skall där så är möjligt utföras med hjälp av faskontrastmikroskop i enlighet med den metod som Världshälsoorganisationen rekommenderat 1997 ⁽¹⁾ eller en annan metod som ger motsvarande resultat.

För mätningen av asbest i luften, enligt vad som avses i första stycket, skall endast fibrer med en längd av mer än 5 mikrometer och ett längd-breddförhållande som är större än 3:1 beaktas."

Oförändrat

7. Artikel 8 skall ersättas med följande:

"Artikel 8

Arbetsgivarna måste säkerställa att inga arbetstagare exponeras för luftburen asbesthalt som överskrider 0,1 fibrer per cm³, som är en genomsnittshalt under åtta timmar (TWA)."

8. Artikel 9.1 skall utgå.

⁽¹⁾ Determination of airborne fibre number concentrations. A recommended method, by phase-contrast optical microscopy (membrane filter method), WHO, Genève 1997 (ISBN 92 4 154496 1).

⁽¹⁾ Determination of airborne fibre number concentrations. A recommended method, by phase-contrast optical microscopy (membrane filter method), WHO, Genève 1997 (ISBN 92 4 154496 1).

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

9. Artikel 10 skall ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 första stycket skall ersättas med följande:

"Om det gränsvärde som fastställs i artikel 8 överskrids, skall skälen för att gränsvärdet överskrids klarläggas och lämpliga åtgärder för att lösa problemet skall vidtas så snart som möjligt".

b) Punkt 3 skall ersättas med följande:

"3. Om exponeringen inte kan reduceras med andra medel och om det visar sig nödvändigt att bära personligt andningsskydd, får denna lösning inte vara permanent och skall för varje enskild arbetstagare utnyttjas i minsta möjliga mån."

10. En ny artikel skall läggas till som artikel 10a:

"Artikel 10a

Innan rivnings- eller underhållsarbete påbörjas, skall arbetsgivare som övervakar arbetsplatsen, i förekommande fall genom att erhålla information från ägarna, vidta nödvändiga åtgärder för att identifiera material som kan tänkas innehålla asbest.

Om tveksamhet råder när det gäller förekomst av asbest i ett material eller en konstruktion skall bestämmelser och förfaranden för avlägsnande av asbest följas."

11. Artikel 11.1 skall ersättas med följande:

"1. När det gäller viss verksamhet, såsom rivningsarbete och arbete med att ta bort produkter av asbest, om vilken det går att förutsäga att de fastställda gränsvärdena i artikel 8 kommer att överskridas trots tekniska förebyggande åtgärder för att begränsa halterna av asbest i luften, skall arbetsgivaren vidta särskilt följande åtgärder för att säkerställa skydd av arbetstagarna medan de är sysselsatta i sådan verksamhet:

a) Arbetstagarna skall förses med lämpligt andningsskydd och annan personlig skyddsutrustning, som de skall bära.

b) Varningsskyltar skall sättas upp, som anger att det är troligt att gränsvärdet i artikel 8 kommer att överskridas.

b) Punkt 3 skall ersättas med följande:

"3. Om exponeringen inte kan reduceras med andra medel och om det visar sig nödvändigt att bära personligt andningsskydd, får denna lösning inte vara permanent och skall för varje enskild arbetstagare utnyttjas i minsta möjliga mån. Under arbete med personligt andningsskydd skall nödvändiga pauser, som motiveras av den fysiska och klimatologiska belastningen, läggas in, efter samråd med arbetstagarna och/eller deras representanter."

Oförändrat

Innan rivnings- eller underhållsarbete påbörjas, skall arbetsgivare som övervakar arbetsplatsen, i förekommande fall genom att erhålla information från ägarna, lokala myndigheter, civilskyddsmyndigheter och andra myndigheter, organ, individer eller andra berörda som kan ge eller komplettera sådan information, vidta nödvändiga åtgärder för att identifiera material som kan tänkas innehålla asbest.

Oförändrat

"1. När det gäller viss verksamhet, såsom rivningsarbete, arbete med att ta bort produkter av asbest, reparation och underhåll, om vilken det går att förutsäga att de fastställda gränsvärdena i artikel 8 kommer att överskridas trots tekniska förebyggande åtgärder för att begränsa halterna av asbest i luften, skall arbetsgivaren vidta särskilt följande åtgärder för att säkerställa skydd av arbetstagarna medan de är sysselsatta i sådan verksamhet:

Oförändrat

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

- c) Spridning av damm från asbest eller asbesthaltiga material utanför lokalerna/platsen där arbetet utförs skall förhindras."

12. I artikel 12.2 skall de två första styckena ersättas med följande:

"2. Den plan som avses i punkt 1 skall föreskriva de åtgärder som behövs för att säkerställa arbetstagarnas hälsa och säkerhet i arbetet.

Planen skall särskilt ange att

- man tar bort produkter av asbest och asbesthaltiga produkter innan rivning påbörjas,
- personlig skyddsutrustning enligt artikel 11.1 a tillhandahålls vid behov."

13. En ny artikel skall läggas till som artikel 12a:

"Artikel 12a

1. Arbetsgivarna skall tillhandahålla lämplig utbildning för alla arbetstagare som exponeras eller som kan komma att exponeras för damm som innehåller asbest. Sådan utbildning måste tillhandahållas med regelbundna mellanrum och utan kostnad för arbetstagarna.

2. Utbildningen skall vara lättförståelig för arbetstagarna och bland annat informera dem om

a) asbestens egenskaper och dess effekter på hälsan samt synergistiska effekter orsakade av rökning,

a) de specifika risker som förknippas med de olika formerna av asbest och de hälsomässiga konsekvenserna av dessa för individen och för tredje person, inklusive eventuella bidragande effekter orsakade av rökning och av andra giftiga eller på annat vis skadliga substanser som förekommer på arbetsplatsen,

b) produkttyper eller material som troligen innehåller asbest,

Oförändrat

c) verksamhet som kan medföra exponering för asbest och vikten av förebyggande kontroller för att minimera exponeringen,

d) säkra arbetsmetoder, kontrollåtgärder och skyddsutrustning,

e) syftet med andningsskydd, val och urval av dem, deras begränsningar och riktiga användning,

f) nödfallsåtgärder,

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

g) saneringsåtgärder,

h) avfallshantering,

i) bestämmelser om hälsokontroll,

3. Praktiska riktlinjer för utbildning av personal som arbetar med asbestsanering skall utarbetas på gemenskapsnivå."

14. En ny artikel skall läggas till som artikel 12b:

"Artikel 12b

För att utföra rivningsarbete eller arbete med att ta bort produkter av asbest, måste företagen visa prov på sin förmåga inom detta område."

15. Artikel 14.2 b skall ersättas med följande:

"b) Om resultaten överskrider gränsvärdet enligt artikel 8, skall de berörda arbetstagarna och deras representanter på företaget eller i verksamheten informeras så snart som möjligt om överskridandet och anledningen till det. Samråd skall ske med arbetstagarna och/eller deras representanter på företaget eller i verksamheten om de åtgärder som skall vidtas eller, i brådskande fall, information om de åtgärder som har vidtagits."

16. Artikel 16.2 skall ersättas med följande:

"2. Registret som avses i punkt 1 och läkarjournalerna enligt artikel 15.1 skall i överensstämmelse med nationella bestämmelser och/eller nationell praxis bevaras minst 40 år efter det att exponeringen upphört."

17. I artikel 16 skall en ny punkt 3 införas:

"3. Den behöriga myndigheten skall i enlighet med nationella bestämmelser och/eller nationell praxis ha tillgång till de dokument som avses i punkt 2, om företaget lägger ner sin verksamhet."

i) bestämmelser om hälsokontroll, bland annat om hur ofta sådana kontroller skall genomföras.

Oförändrat

16. Artikel 15.3 skall ersättas med följande:

"3. Information och råd skall ges till arbetstagarna beträffande hälsokontroller som de kan genomgå efter det att exponeringen upphört.

Sedan arbetet har upphört får den godkända läkaren eller företagshälsovården ange att läkarkontrollerna behöver fortgå under så lång tid som de anser nödvändigt för att skydda den berörda personens hälsa.

Dessa fortsatta kontroller skall ske i överensstämmelse med de enskilda medlemsstaternas lagstiftning och praxis."

17. Artikel 16.2 skall ersättas med följande:

Oförändrat

18. I artikel 16 skall en ny punkt 3 införas:

Oförändrat

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

18. Bilaga I skall utgå.

19. Bilaga I skall utgå.

19. Punkt 3 i bilaga II skall ersättas med följande:

20. Punkt 3 i bilaga II skall ersättas med följande:

”3. Hälsokontroll av arbetstagarna bör utföras enligt rådande principer och rutiner inom yrkesmedicinen. Undersökningen bör inbegripa följande åtgärder:

Oförändrat

— Journal över arbetstagarens sjukdoms- och yrkesanamnes.

— Personlig intervju.

— Klinisk undersökning av bröstet.

— Undersökning av andningsfunktionen (spirometri och flöde-volym-kurva).

Läkaren och/eller den myndighet som ansvarar för hälsokontrollen skall i varje enskilt fall besluta om ytterligare undersökningar, såsom cytologprov av sputum, röntgenundersökning av bröstkorgen eller datortomografi, med hänsyn till de senaste rönen inom yrkesmedicinen.”

Artikel 2

1. Medlemsstaterna skall sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 31 december 2004. De skall omedelbart underrätta kommissionen om detta.

När medlemsstaterna antar dessa bestämmelser skall dessa innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texterna till de bestämmelser i nationell lagstiftning som antas inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 3

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Förslag till rådets förordning om bevarande och hållbart utnyttjande av fiskeresurserna inom ramen för den gemensamma fiskeripolitiken

(2002/C 203 E/38)

(Text av betydelse för EES)

KOM(2002) 185 slutlig — 2002/0114(CNS)

(Framlagt av kommissionen den 29 maj 2002)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA
FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 37 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande, och

av följande skäl:

- (1) Genom rådets förordning (EEG) nr 3760/92 av den 20 december 1992 införs ett gemenskapssystem för fiske och vattenbruk ⁽¹⁾. I enlighet med den förordningen skall rådet, före den 31 december 2002, besluta om vilka anpassningar som måste göras.
- (2) Eftersom många fiskbestånd fortsätter att minska måste den gemensamma fiskeripolitiken förstärkas så att det genom hållbart utnyttjande av de levande akvatiska resurserna baserat på välgrundade vetenskapliga rön och försiktighetsprincipen säkerställs att fiskerinäringen kan vara livskraftig på lång sikt.
- (3) Syftet med den gemensamma fiskeripolitiken bör vara att ge förutsättningarna för ett hållbart utnyttjande av de levande akvatiska resurserna och vattenbruket i samband med en hållbar utveckling, med beaktande av miljömässiga, ekonomiska och sociala aspekter på ett väl avvägt sätt.
- (4) Det är viktigt att förvaltningen av den gemensamma fiskeripolitiken genomsyras av principen om gott styre och att de åtgärder som vidtas är förenliga och går att samordna med annan gemenskapspolitik.
- (5) Målsättningen med ett hållbart utnyttjande uppnås mest effektivt genom en flerårig strategi för fiskeriförvaltningen, med fleråriga förvaltningsplaner för bestånden. För bestånd som anses befinna sig utanför de säkra biologiska gränserna är antagandet av fleråriga förvaltningsplaner en

absolut prioritet. I enlighet med vetenskapliga rön kan avsevärda minskningar av fiskeansträngningen komma att krävas för dessa bestånd.

- (6) I de fleråriga förvaltningsplanerna bör det fastställas mål för hållbart utnyttjande av de berörda bestånden, planerna bör innehålla fångstbestämmelser om hur den årliga fångsten och gränserna för fiskeansträngningen skall beräknas samt andra särskilda förvaltningsåtgärder, med beaktande av inverkan på andra arter.
- (7) Ett hållbart utnyttjande av de bestånd för vilka det inte har fastställts några fleråriga förvaltningsplaner bör garanteras genom begränsningar av fångst och/eller ansträngning.
- (8) Det bör föreskrivas hur medlemsstaterna eller kommissionen skall vidta nödgärder vid allvarlig fara för bevarandet av resurserna eller för ekosystemet som orsakats av fisket och som kräver omedelbara åtgärder.
- (9) Inom gränsen på 12 sjömil bör medlemsstaterna ha rätt att anta bevarande- och förvaltningsåtgärder som gäller för alla fiskefartyg, förutsatt att dessa åtgärder – i de fall de gäller fiskefartyg från andra medlemsstater – inte är diskriminerande och har föregåtts av samråd, och att gemenskapen inte har antagit åtgärder som särskilt avser bevarandet och förvaltningen i detta område.
- (10) Gemenskapsflottan bör minska så att den motsvarar tillgängliga resurser och särskilda åtgärder bör vidtas för att uppnå det målet, inbegripet fastställande av referensnivåer för fiskekapacitet som inte får överskridas, en särskild gemenskapsbestämmelse som främjar skrotning av fiskefartyg och nationella system för in- och utträde.
- (11) Samtliga medlemsstater bör föra ett nationellt register över fiskefartyg vars uppgifter bör vara tillgängliga för kommissionen för kontroll av storleken på medlemsstaternas flottor.
- (12) De bestämmelser som infördes 1983 om begränsat tillträde till resurserna inom medlemsstaternas gränser på 12 sjömil har fungerat tillfredsställande och bör fortsätta gälla permanent.

⁽¹⁾ EGT L 389, 31.12.1992, s. 1.

- (13) Även om andra tillträdesrestriktioner i gemenskapslagstiftningen bör behållas för tillfället bör de ses över för en utvärdering av om de behövs för att garantera hållbart fiske.
- (14) Mot bakgrund av att fiskerinäringen befinner sig i ett svårt ekonomiskt läge och att vissa kustområden är beroende av fisket bör man se till att fiskeverksamheten förblir relativt stabil, genom att fiskemöjligheterna fördelas mellan medlemsstaterna på grundval av en förutsebar andel av bestånden för varje medlemsstat.
- (15) För att den gemensamma fiskeripolitiken skall kunna genomföras effektivt bör gemenskapens kontroll- och tillsynssystem för fisket förstärkas och ansvarsfördelningen mellan medlemsstaternas myndigheter och kommissionen ytterligare förtydligas. I detta syfte bör de viktigaste bestämmelserna om kontroll, inspektion och tillsyn av den gemensamma fiskeripolitiken införas i den här förordningen, vilka delvis redan ingår i förordning (EEG) nr 2847/93 av den 12 oktober 1993 om införande av ett kontrollsystem för den gemensamma fiskeripolitiken. Den förordningen måste fortsätta att gälla till dess alla nödvändiga genomförandebestämmelser har antagits.
- (16) Bestämmelserna om kontroll, inspektion och tillsyn omfattar dels skyldigheterna för fiskefartygens befälhavare och aktörerna i försäljningskedjan, dels de olika ansvarsområdena för medlemsstaterna och kommissionen.
- (17) Gemenskapen bör ha möjlighet att begära skadestånd i form av kvotavdrag från medlemsstaterna vid brott mot bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken som leder till förluster i de gemensamma resurserna. Om kvotavdrag inte är möjligt kan kompensationen utgöras av ett värde som motsvarar kvoten. Om det kan fastställas att en annan medlemsstat har drabbats på grund av brott mot bestämmelserna skall en del eller hela skadeståndet eller kompensationen tilldelas den medlemsstaten.
- (18) Medlemsstaterna bör vara skyldiga att omedelbart vidta åtgärder för att förhindra fortsatta allvarliga överträdelser av den typ som definieras i rådets förordning (EG) 1447/1999 av den 24 juni 1999 om att upprätta en förteckning över sådana beteenden som utgör allvarliga överträdelser av den gemensamma fiskeripolitikens bestämmelser⁽¹⁾, i de fall gärningsmän avslöjas på bar gärning. Man bör också sörja för att sådana allvarliga överträdelser sanktioneras lika effektivt av alla medlemsstater.
- (19) Kommissionen bör omedelbart kunna vidta åtgärder för att förhindra att underlåtenhet att följa bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken leder till att de levande akvatiska resurserna skadas.
- (20) Kommissionen måste få tillräckliga befogenheter för att kunna kontrollera och utvärdera hur medlemsstaterna genomför den gemensamma fiskeripolitiken.
- (21) Samarbetet och samordningen mellan alla berörda myndigheter måste intensifieras så att bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken efterlevs, vilket särskilt bör ske genom utbyte av nationella inspektörer och föreskrifter om att medlemsstaterna skall värdera inspektionsrapporter från gemenskapsinspektörer, inspektörer från en annan medlemsstat eller kommissionens inspektörer på samma sätt som de värderar sina egna inspektionsrapporter när de fastställer fakta.
- (22) Ett förenklat förfarande bör införas för genomförande av åtgärder som har antagits i samband med internationella avtal som blir bindande för gemenskapen såvida inga invändningar görs.
- (23) Eftersom de åtgärder som krävs för att genomföra denna förordning är förvaltningsåtgärder eller åtgärder med allmän räckvidd enligt artikel 2 i rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter⁽²⁾ skall de antas genom det förvaltningsförfarande som föreskrivs i artikel 4 eller det föreskrivande förfarande som föreskrivs i artikel 5 i det beslutet.
- (24) För att den gemensamma fiskeripolitikens mål lättare skall kunna uppnås bör regionala rådgivande nämnder inrättas så att den gemensamma fiskeripolitiken kan ta del av aktörernas kunskap och erfarenhet och ta hänsyn till de olika förhållanden som råder i gemenskapens vatten.
- (25) För att den gemensamma fiskeripolitiken verkligen skall få dra nytta av de främsta vetenskapliga, tekniska och ekonomiska rönen bör kommissionen bistås av en lämplig kommitté.

⁽¹⁾ EGT L 167, 2.7.1999, s. 5.

⁽²⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

(26) I enlighet med proportionalitetsprincipen är det, för att det grundläggande målet med en hållbart utnyttjande av de levande akvatiska resurserna skall kunna uppnås, nödvändigt och lämpligt att fastställa bestämmelser om bevarande och utnyttjande av dessa resurser. Den här förordningen omfattar inte mer än vad som krävs för att nå de eftersträlvade målen i enlighet med artikel 5.3 i fördraget.

(27) På grund av ändringarnas antal och omfattning bör rådets förordning (EEG) nr 3760/92 upphöra att gälla. Rådets förordning (EEG) nr 101/76 av den 19 januari 1976 om fastställande av en gemensam strukturpolitik för fiskerinäringen ⁽¹⁾ bör också upphöra att gälla, eftersom den uttöms på alla viktigare bestämmelser.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

RÄCKVIDD OCH MÅL

Artikel 1

Räckvidd

Den gemensamma fiskeripolitiken skall omfatta bevarandet och utnyttjandet av levande akvatiska resurser och inom vattenbruket samt beredning och avsättning av fiskeri- och vattenbruksprodukter, om dessa verksamheter bedrivs inom medlemsstaternas territorier eller i gemenskapens fiskevatten eller av gemenskapens fiskefartyg eller medborgare i medlemsstaterna.

Inom denna räckvidd skall den gemensamma fiskeripolitiken tillhandahålla samordnade åtgärder för bevarande och förvaltning av de levande akvatiska resurserna och begränsning av fiskets inverkan på miljön, villkor för tillträde till fiskevatten och resurser, strukturpolitik och förvaltning av flottkapacitet, kontroll och tillsyn, vattenbruk, den gemensamma organisationen av marknaderna och internationella förbindelser.

Artikel 2

Mål

1. Den gemensamma fiskeripolitiken skall säkerställa att de levande akvatiska resurserna utnyttjas på ett hållbart sätt i miljömässigt, ekonomiskt och socialt hänseende.

I detta syfte skall gemenskapen tillämpa försiktighetsprincipen genom att vidta åtgärder för att skydda och bevara de levande akvatiska resurserna, arbeta för ett hållbart utnyttjande av dem samt minimera fiskeriverksamhetens påverkan på de marina

ekosystemen. Den skall sträva mot att gradvis genomföra ett synsätt i fiskeriförvaltningen som grundar sig på ekosystemen. Politiken skall vara inriktad på effektiv fiskeverksamhet inom ramen för en ekonomiskt lönsam och konkurrenskraftig fiske- och vattenbruksnäring som ger en rimlig levnadsstandard till dem som är beroende av fisket, samt på att ta hänsyn till konsumenternas intressen.

2. Ledstjärnan för den gemensamma fiskeripolitiken skall vara följande principer om gott styre:

- a) En tydlig definition av ansvaret på gemenskapsnivå samt nationell och lokal nivå.
- b) En beslutsprocess som bygger på välgrundade vetenskapliga rön och snabba resultat.
- c) Ett brett deltagande av aktörer i alla stadier av politiken från begreppsbildningen till genomförandet.
- d) Samverkan med annan gemenskapspolitik, särskilt miljö-, social-, regional-, utvecklings-, hälso- och konsumentskyddspolitik.

Artikel 3

Definitioner

I denna förordning används följande beteckningar med de betydelse som här anges:

- a) *gemenskapens vatten*: de vatten som faller under medlemsstaternas överhöghet eller jurisdiktion.
- b) *fiskefartyg*: varje fartyg som är utrustat för och har tillstånd att yrkesmässigt utnyttja de levande akvatiska resurserna, även forsknings- och försöksfiske.
- c) *gemenskapens fiskefartyg*: varje fiskefartyg som för en medlemsstats flagg och är registrerat i gemenskapen.
- d) *hållbart utnyttjande*: utnyttjande av ett bestånd på ett sådant sätt att det är osannolikt att framtida användning av beståndet hotas och som inte innebär någon negativ inverkan på de marina ekosystemen.
- e) *fiskedödlighet*: fångsten av ett bestånd under en given period i förhållande till det genomsnittliga beståndet för det fisket under den perioden.
- f) *bestånd*: levande akvatisk resurs i ett visst förvaltningsområde.

⁽¹⁾ EGT L 20, 28.1.1976, s. 19.

- g) *fiskeansträngning*: produkten av ett fiskefartygs kapacitet och aktivitet. För en grupp av fartyg är fiskeansträngningen summan av varje enskilt fiskefartygs fiskeansträngning.
- h) *säkra biologiska gränser*: indikatorer för situationen för ett bestånd eller dess utnyttjande. Om gränserna respekteras är det osannolikt att vissa gränser för referenspunkterna överskrids.
- i) *referenspunkter*: uppskattade värden, som erhållits genom ett överenskommet vetenskapligt förfarande, som motsvarar situationen för beståndet och fisket och som kan användas som riktlinje för fiskeriförvaltningen.
- j) *försiktighetsprincipen i fiskeförvaltningen*: förvaltningsåtgärder som grundar sig på principen att avsaknad av tillförlitliga vetenskapliga rön inte tas som intäkt till att skjuta upp eller helt avstå från att vidta åtgärder för att bevara målarter, därmed förbundna arter eller arter som är beroende av dessa samt deras livsmiljö.
- k) *referenspunkter för bevarande*: fastställda gränser i syfte att begränsa fångsterna så att de ligger inom de säkra biologiska gränserna.
- l) *fångstbegränsning*: en kvantitativ begränsning av landningarna av ett bestånd eller grupp av bestånd under en viss tidsperiod.
- m) *fiskekapacitet*: ett fartygs dräktighet i bruttoton och dess maskinstyrka i kW i enlighet med rådets förordning (EG) nr 2930/86. För vissa typer av fiskeverksamhet får kapaciteten definieras efter omfattningen av eller storleken på fartygets fiskeredskap.
- n) *utträde ur flottan*: ett fartyg tas bort från en medlemsstats register över fiskefartyg. Så länge som ett fartyg fortsätter att föra en medlemsstats flagg skall det inte anses ha utträtt ur flottan.
- o) *inträde i flottan*: registrering i en medlemsstats register över fiskefartyg av ett fartyg som har tillstånd att bedriva yrkesmässigt fiske.
- p) *fiskemöjlighet*: en kvantifierad laglig rätt att fiska.
- q) *gemenskapens fiskemöjligheter*: de fiskemöjligheter som står gemenskapen till buds i gemenskapens vatten plus gemenskapens totala fiskemöjligheter utanför gemenskapens vatten, minus de totala fiskemöjligheter som tilldelats tredje land.

KAPITEL II

BEVARANDE OCH HÅLLBARHET

Artikel 4

Typ av åtgärder

1. För att uppnå de mål som nämns i artikel 2 skall rådet införa gemenskapsbestämmelser för tillträde till farvatten och fiskeresurser och för hållbar fiskeriverksamhet.
2. De bestämmelser som avses i punkt 1 skall bygga på tillgängliga vetenskapliga och tekniska rön, särskilt de rapporter som utarbetats av den kommitté som inrättas enligt artikel 34. Dessa bestämmelser kan för varje bestånd omfatta åtgärder för att begränsa fiskedödligheten och fiskeriverksamhetens miljömässiga inverkan, särskilt för att:
  - a) anta fleråriga förvaltningsplaner enligt artikel 5,
  - b) upprätta mål för ett hållbart utnyttjande av bestånden,
  - c) begränsa fångsterna,
  - d) fastställa antal och slag av fiskefartyg som har rätt att fiska,
  - e) begränsa fiskeansträngningen,
  - f) fastställa tekniska anvisningar, bl.a. följande:
    - i) Anvisningar avseende fiskeredskapens struktur, fångstmetoder och den sammansättning av fångster som får behållas ombord vid fiske med sådana redskap.
    - ii) Zoner eller perioder inom vilka fiskeaktiviteter är förbjudna eller begränsade.
    - iii) Minsta fiskstorlek som får behållas ombord eller landas.
    - iv) Särskilda åtgärder för att minska fiskeverksamhetens inverkan på de marina ekosystemen och icke-målarter.
  - g) införa incitament, även ekonomiska, för att främja ett mer selektivt fiske.

Artikel 5

Fleråriga förvaltningsplaner

1. Rådet skall anta fleråriga förvaltningsplaner för ett hållbart utnyttjande av bestånd och särskilt prioritera bestånd som anses finna sig utanför de säkra biologiska gränserna. I dessa planer skall hänsyn tas till hur utnyttjandet av dessa bestånd påverkar andra arter.

2. De fleråriga förvaltningsplanerna har följande syften:

- a) Bestånd som befinner sig utanför de säkra biologiska gränserna skall med hjälp av planerna snabbt återföras inom dessa gränser.
- b) Bestånd som befinner sig på eller inom de säkra biologiska gränserna skall genom planerna hållas kvar på den nivån.
- c) Planerna skall i de fall som avses i punkterna a och b säkerställa att fiskeriverksamhetens påverkan på ekosystemen ligger på en nivå som är förenlig med hållbarheten för dessa ekosystem.

3. De fleråriga planerna skall upprättas på grundval av försiktighetsprincipen i fiskeriförvaltningen. De skall grunda sig på de referenspunkter för bevarande som rekommenderas av relevanta vetenskapliga organ.

4. De fleråriga planerna skall innefatta mål mot vilka beståndens möjlighet att uppnå säkra biologiska gränser eller ligga kvar inom dessa gränser skall bedömas. Målen skall uttryckas i

- a) beståndsstorlek,
- b) avkastning på lång sikt,
- c) fiskedödlighet eller
- d) fångststabilitet.

Planerna skall innehålla prioriteringar för att uppnå dessa mål och skall om så är lämpligt även innehålla mål för andra levande akvatiska resurser och upprätthållande eller förbättring av bevarandesituationen för ekosystemen.

5. De fleråriga förvaltningsplanerna: skall innehålla fångstbestämmelser som består av en förutbestämd uppsättning biologiska parametrar för att reglera fångstbegränsningar och får innehålla åtgärder enligt artikel 4.2 b-g.

6. Kommissionen skall rapportera om hur effektivt målen i de fleråriga förvaltningsplanerna uppnås.

Artikel 6

Fastställande av begränsningar av fångst och fiskeansträngning

1. För bestånd för vilka en flerårig förvaltningsplan har antagits skall rådet besluta om begränsningar av fångst och fiskeansträngning liksom villkor i samband med dessa för planens första fiskeår. För följande år skall kommissionen besluta om begränsningar av fångst eller fiskeansträngning enligt artikel 31.2, i enlighet med fångstbestämmelserna i den fleråriga förvaltningsplanen.

2. För bestånd som inte omfattas av någon flerårig förvaltningsplan skall rådet, med kvalificerad majoritet på förslag från kommissionen, besluta om begränsningar av fångst och fiskeansträngning liksom villkor i samband med dessa.

Artikel 7

Kommissionens nödgärder

1. Vid ett allvarligt hot mot bevarandet av de levande akvatiska resurserna eller ekosystemet på grund av fiskeverksamhet som kräver omedelbara åtgärder får kommissionen, efter en motiverad begäran från en medlemsstat eller på eget initiativ, besluta om nödgärder som får tillämpas under högst ett år.

2. Medlemsstaten skall översända den begäran som avses i punkt 1 samtidigt till kommissionen och medlemsstaterna samt de berörda regionala rådgivande nämnderna, som får översända sina skriftliga kommentarer till kommissionen inom fem arbetsdagar efter det att de mottagit begäran.

Kommissionen skall fatta beslut i ärendet inom 15 arbetsdagar efter det att den motiverade begäran inkommit.

3. Nödgärderna skall vidtas med omedelbar verkan. De skall meddelas berörda medlemsstater och offentliggöras i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

4. De berörda medlemsstaterna får hänskjuta det kommissionsbeslut som avses i punkt 2 andra stycket till rådet inom tio arbetsdagar efter det att de mottagit det meddelande som avses i punkt 3.

5. Rådet får med kvalificerad majoritet fatta ett annat beslut inom 20 arbetsdagar från den dag då det hänskjutande som avses i punkt 4 mottogs.

Artikel 8

Medlemsstaternas nödgärder

1. Vid ett allvarligt och oförutsett hot mot bevarandet av resurserna eller ekosystemet på grund av fiskeriverksamhet i vatten under en medlemsstats överhöghet eller jurisdiktion som, om det inte omedelbart stoppades skulle leda till skador som skulle vara svåra att reparera, får en medlemsstat vidta nödgärder som inte får tillämpas under längre tid än tre månader.

2. Medlemsstater som avser vidta nödgärder skall underätta kommissionen, medlemsstaterna och berörda regionala rådgivande nämnder om detta genom att översända ett utkast över åtgärderna tillsammans med en motivering, innan åtgärderna vidtas.

3. Medlemsstaterna och berörda regionala rådgivande nämnder får lämna in sina skriftliga kommentarer till kommissionen inom fem arbetsdagar från och med den dag då de underrättats om åtgärderna. Kommissionen skall godkänna åtgärden eller begära att den inte vidtas eller begära ändringar inom 15 arbetsdagar från den dag då den underrättats om åtgärden.

4. Beslutet skall meddelas berörd medlemsstat. Det skall offentliggöras i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

5. De berörda medlemsstaterna får hänskjuta det kommissionsbeslut som avses i punkt 3 andra stycket till rådet inom tio arbetsdagar från den dag då de underrättats om det beslut som avses i punkt 4.

6. Rådet får med kvalificerad majoritet fatta ett annat beslut inom 20 arbetsdagar från den dag då det hänskjutande som avses i punkt 5 mottogs.

Artikel 9

Medlemsstatens åtgärder inom gränsen på 12 sjömil

1. En medlemsstat får vidta icke-diskriminerande åtgärder för bevarande och förvaltning av fiskeriresurserna och för att minimera fiskets inverkan på bevarandet av de marina ekosystemen inom en gräns på 12 sjömil från dess baslinjer, förutsatt att gemenskapen inte har antagit åtgärder särskilt för bevarande och förvaltning i just detta område. Medlemsstaternas åtgärder skall vara förenliga med de mål som fastställs i artikel 2 och inte mindre stränga än gemenskapslagstiftningen.

I de fall en medlemsstats åtgärder påverkar en annan medlemsstats fartyg får de endast vidtas efter samråd om ett utkast över

åtgärderna, med motivering, har hållits med kommissionen, medlemsstaterna och berörda regionala rådgivande nämnder.

2. Åtgärder som gäller fiskefartyg från andra medlemsstater skall omfattas av förfarandena i artikel 8.3–8.6.

KAPITEL III

ANPASSNING AV FISKEKAPACITETEN

Artikel 10

Minskning av fiskekapacitet

1. Medlemsstaterna skall vidta åtgärder för att minska fiskekapaciteten för sina flottor för att uppnå en stabil och varaktig balans mellan fiskekapaciteten och gemenskapens fiskemöjligheter och ta hänsyn till de åtgärder som antagits enligt artikel 6.

2. Medlemsstaterna skall se till att referensnivåerna för fiskekapacitet enligt artikel 11 och punkt 4 i den här artikeln inte överskrids.

3. Utträde ur flottan med offentligt stöd skall endast tillåtas om fiskelicensen enligt förordning 3690/93 och, i förekommande fall, fisketillstånden enligt relevanta förordningar har dragits in. Den kapacitet som motsvarar licensen eller, om så krävs, fisketillstånden för berörda fisken får inte ersättas.

4. Om offentligt stöd beviljas för indragning av fiskekapacitet utöver den kapacitetsminskning som krävs för att uppfylla referensnivåerna i artikel 11.1, skall den indragna kapaciteten automatiskt dras av från referensnivåerna. Dessa referensnivåer skall ersätta de tidigare referensnivåerna.

Artikel 11

Referensnivåer för fiskeflottor

1. För varje medlemsstat skall kommissionen upprätta referensnivåer för den totala fiskekapaciteten för de av gemenskapens fiskefartyg som för den medlemsstatens flagg i enlighet med artikel 31.2.

Referensnivåerna skall motsvara summan av målen i det fleråriga utvecklingsprogrammet 1997–2002 (nedan kallat FUP IV) för varje segment som fastställts för den 31 december 2002 i enlighet med rådets beslut 97/413/EG.

2. Referensnivåer för fiskekapacitet uttryckta på annat sätt än i kW och bruttoton får fastställas av rådet.

*Artikel 12***System för in- och utträde**

För att hindra en övergripande ökning av fiskekapacitet skall medlemsstaterna administrera inträden i flottan och utträden ur flottan på ett sådant sätt att den totala fiskekapaciteten för inträden i flottan inte vid något tillfälle överskrider den totala fiskekapaciteten för utträdena ur flottan.

*Artikel 13***Genomförandebestämmelser**

Bestämmelser för kontroll av om skyldigheterna enligt artiklarna 11 och 12 har fullgjorts får antas i enlighet med förfarandet i artikel 31.2.

*Artikel 14***Utbyte av information**

Kommissionen och medlemsstaterna skall regelbundet utbyta information om situationen för flottan och dess utveckling i förhållande till målen samt om de åtgärder som vidtagits enligt denna förordning. Närmare föreskrifter för dessa utbyten skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 31.2.

*Artikel 15***Register över fiskefartyg**

1. Samtliga medlemsstater skall upprätta ett register över de av gemenskapens fiskefartyg som för deras flagg, och registret skall innehålla minst de uppgifter om fartygens egenskaper och verksamhet som krävs för förvaltningen av de åtgärder som vidtagits på gemenskapsnivå.

2. Medlemsstaterna skall göra de uppgifter som avses i punkt 1 tillgängliga för kommissionen.

3. Kommissionen skall upprätta ett register över gemenskapens fiskeflotta som innehåller de uppgifter som lämnas enligt punkt 2 och göra detta register tillgängligt för medlemsstaterna.

4. De minimiuppgifter som avses i punkt 1 och förfarandena för hur de skall överföras enligt punkterna 2 och 3 skall fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 31.2.

*Artikel 16***Upphörande av gemenskapsbidrag**

Utan att det påverkar artikel 23.4 får kommissionen upphöra med det ekonomiska stöd som föreskrivs i rådets förordningar (EG) nr 2792/1999 och (EG) nr .../2002 om upprättande av en nödgärd från gemenskapen för skrotning av fiskefartyg,

eller minska tilldelningen av fiskemöjligheter eller fiskeansträngning för den berörda medlemsstaten så länge som medlemsstaten inte uppfyller villkoren i artiklarna 10, 12 och 15, eller underlåter att tillhandahålla den information som krävs enligt rådets förordning (EG) nr 2792/99 och kommissionens förordning (EG) nr 366/2001.

KAPITEL IV

BESTÄMMELSER OM TILLTRÄDE TILL FARVATTEN OCH FISKERESURSER*Artikel 17***Allmänna bestämmelser**

1. Gemenskapens fiskefartyg skall ha lika tillträde till farvatten och fiskeresurser i alla gemenskapens vatten utom de som avses i punkt 2, med förbehåll för de åtgärder som vidtas enligt kapitel II.

2. Medlemsstaterna skall ha rätt att begränsa fisket i vatten upp till 12 sjömil från baslinjerna under deras överhöghet eller jurisdiktion till fiskefartyg som traditionellt fiskar i dessa vatten från hamnar vid den angränsande kusten, utan att det påverkar bestämmelserna för de av gemenskapens fiskefartyg som för andra medlemsstaters flagg, enligt befintliga grannförbindelser mellan medlemsstater samt bestämmelserna i bilaga I som för varje medlemsstat fastställer geografiska områden inom andra medlemsstaters kustband där fiskeverksamhet bedrivs samt berörda arter.

*Artikel 18***Särskilda bestämmelser (Shetlandboxen)**

1. I det område som definieras i bilaga II skall fiskeverksamhet som bedrivs av gemenskapens fiskefartyg med en längd mellan perpendiklarna på minst 26 meter som fiskar efter demersala arter, med undantag av vitlinglyra och blåvitling, regleras genom ett system med förhandsgodkännande i enlighet med villkoren i den här förordningen, särskilt bilaga II.

2. Tillämpningsföreskrifter och förfaranden för genomförande av punkt 1 får antas i enlighet med förfarandet i artikel 31.2.

*Artikel 19***Översyn av bestämmelser om tillträde**

1. Senast den 31 december 2003 skall kommissionen lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet om bestämmelserna för tillträde till fiskeresurserna i gemenskapslagstiftningen utom dem som avses i artikel 17.2 med en bedömning av om dessa bestämmelser är motiverade mot bakgrund av målen för bevarande och hållbart utnyttjande.

2. På grundval av den rapport som avses i punkt 1 och med beaktande av den princip som fastställs i artikel 17.1 skall rådet före den 31 december 2004 besluta om eventuella anpassningar av dessa bestämmelser.

Artikel 20

Tilldelning av fiskemöjligheter och fiskeansträngning

1. Rådet skall besluta om vilken metod som skall användas för fördelning mellan medlemsstaterna av gemenskapens fiskemöjligheter för varje bestånd som garanterar varje medlemsstat en andel av de fiskemöjligheter eller den fiskeansträngning som skall fördelas, med hänsyn till behovet att garantera varje medlemsstat en relativt stabil fiskeverksamhet.

2. När gemenskapen fastställer nya fiskemöjligheter skall rådet besluta om hur dessa möjligheter skall fördelas, med beaktande av varje medlemsstats intresse.

3. Varje medlemsstat skall för de fartyg som för deras flagg besluta om vilken metod som skall användas för att fördela de fiskemöjligheter som tilldelats den medlemsstaten. Den skall underrätta kommissionen om fördelningsmetoden.

4. Rådet skall fastställa de fiskemöjligheter som finns tillgängliga för tredjeländ i gemenskapens vatten samt fördela möjligheterna till varje tredjeländ.

5. Medlemsstaterna får, efter att ha anmält detta till kommissionen, sinsemellan byta alla eller delar av de fiskemöjligheter som tilldelats dem.

KAPITEL V

GEMENSKAPENS SYSTEM FÖR KONTROLL OCH TILLSYN

Artikel 21

Mål

Genom gemenskapens system för kontroll och tillsyn skall tillträdet till vatten och resurser och den verksamhet som omfattas av den gemensamma fiskeripolitiken i enlighet med artikel 1 kontrolleras liksom att bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken följs.

Artikel 22

Villkor för tillträde till vatten och resurser och för saluföring av fiskeriprodukter

1. Verksamhet som omfattas av den gemensamma fiskeripolitiken får endast bedrivas om följande villkor är uppfyllda:

a) Fartyget skall förvara licensen och, i förekommande fall, fisketillstånden ombord.

b) Fartyget skall vara utrustat med ett fungerande system som gör det möjligt att spåra och identifiera det med hjälp av fjärrövervakning.

c) Befälhavaren skall utan dröjsmål registrera och rapportera uppgifter om fiskeverksamhet, även landningar och överföringar, på ett sätt som gör det möjligt att överföra uppgifterna elektroniskt. Kopior skall finnas tillgängliga för myndigheterna.

d) Befälhavaren skall ta emot inspektörer ombord och samarbeta med dem. När ett observatörssystem tillämpas skall befälhavaren även ta emot observatörer ombord och samarbeta med dem.

e) Befälhavaren skall respektera villkor och begränsningar avseende landningar, omlastningar, gemensam fiskeverksamhet, fiskeredskap, nät samt märkning och identifiering av fartyg.

2. För saluföringen av fiskeriprodukter gäller följande:

a) Befälhavaren får endast sälja fiskeriprodukter till en registrerad köpare eller på en registrerad auktion.

b) Köparen av fiskeriprodukterna skall vara registrerad hos myndigheterna.

c) Köparen av fiskeriprodukterna skall lämna in fakturor eller kvitton till myndigheterna, utom i de fall försäljningen äger rum på en registrerad auktion som har denna skyldighet.

d) Alla fiskeriprodukter som landas eller importeras till gemenskapen och för vilka varken fakturor eller avräkningsnotor har skickats in till myndigheterna och som transporteras till en annan plats än platsen för landning eller import skall åtföljas av ett dokument som upprättats av transportören till dess den första försäljningen har ägt rum.

e) De personer som ansvarar för lokaler eller transportfordon skall ta emot inspektörer och samarbeta med dem.

f) Om en minimistorlek har fastställts för en viss art skall de aktörer som ansvarar för försäljning, lagring eller transport kunna bevisa produkternas geografiska ursprung.

3. För genomförande av punkterna 1 och 2 skall närmare föreskrifter antas enligt förfarandet i artikel 31.2.

Dessa föreskrifter kan särskilt omfatta sådana skyldigheter avseende dokumentation, registrering, rapportering och information som gäller för medlemsstater, befälhavare samt juridiska och fysiska personer som bedriver verksamhet som omfattas av den gemensamma fiskeripolitiken.

Föreskrifterna kan också omfatta undantag från skyldigheterna för vissa grupper av fiskefartyg, om detta kan motiveras av att fartygens verksamhet har försämrade effekter på de levande akvatiska resurserna eller av att skyldigheterna skulle innebära en oproportionerligt stor arbetsbörda jämfört med den ekonomiska betydelse som fartygens verksamhet har.

Artikel 23

Medlemsstaternas skyldigheter

1. Om inte annat sägs i gemenskapslagstiftningen skall medlemsstaterna sörja för effektiv kontroll, inspektion och tillsyn av bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken.

2. Medlemsstaterna skall kontrollera den verksamhet som faller under den gemensamma fiskeripolitiken på deras territorium eller i de vatten som omfattas av deras överhöghet eller jurisdiktion. De skall också kontrollera tillträdet till vatten och resurser och fiskeverksamhet utanför gemenskapens vatten som bedrivs av gemenskapens fiskefartyg som för deras flagg och av deras medborgare.

3. Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder, tilldela de ekonomiska och mänskliga resurser samt fastställa den administrativa och tekniska struktur som krävs för att kunna sörja för en effektiv kontroll, inspektion och tillsyn, inbegripet satellitövervakningssystem. Medlemsstaterna skall också senast 2004 installera utrustning för fjärranalys. I samtliga medlemsstater skall en enda myndighet ansvara för att samla in och kontrollera uppgifter om fiskeverksamhet, även genom att skicka ombord observatörer på fiskefartyg, och fatta lämpliga beslut, även förbud mot fiskeverksamhet, samt för att rapportera till och samarbeta med kommissionen.

4. Eventuella förluster av de levande akvatiska resurserna som skett till följd av brott mot bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken som går att härleda till agerande eller försummelse från medlemsstatens sida skall kompenseras av medlemsstaten. Kompensationen kan bestå av avdrag från de kvoter som tilldelats medlemsstaten. Avdraget får göras under det år då skadan skedde eller under följande år. Om kvotavdrag inte är möjligt skall kommissionen fastställa ett värde som motsvarar kvoten och som skall utgöra medlemsstatens kompensation.

Beslut skall fattas av kommissionen i enlighet med artikel 31.2. Kommissionen får besluta att de åtgärder som ålagts medlemsstaten får åtföljas av en omfördelning av kvoterna eller motsvarande kvotvärde till de medlemsstater som drabbats på grund av förluster av de gemensamma resurserna. Dessa medlemsstater skall använda kvoter eller motsvarande kvotvärde som tilldelats dem till förmån för den fiskerinäring som har drabbats på grund av förluster av de gemensamma resurserna som orsakats av brott mot bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken.

Om ingen medlemsstat har drabbats specifikt skall motsvarande kvotvärde bokföras som en intäkt för gemenskapen enligt artikel 4 i budgetförordningen⁽¹⁾ och användas för att stärka kontroll- och tillsynsåtgärderna i den gemensamma fiskeripolitiken.

5. Genomförandebestämmelser för denna artikel får antas i enlighet med förfarandet i artikel 31.2, även när det gäller medlemsstaternas godkännande av den myndighet som avses i punkt 3.

Artikel 24

Inspektion och tillsyn

Medlemsstaterna skall vidta de inspektions- och tillsynsåtgärder som krävs för att garantera att bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken efterlevs på deras territorium eller i de vatten som faller under deras överhöghet eller jurisdiktion. De skall också vidta tillsynsåtgärder för den fiskeverksamhet utanför gemenskapens vatten som bedrivs av gemenskapens fiskefartyg som för deras flagg och av deras medborgare.

Dessa åtgärder skall innefatta följande:

- a) Stickprovskontroller och inspektioner på fiskefartyg, i företags och andra organs lokaler med verksamhet som har anknytning till den gemensamma fiskeripolitiken.
- b) Iakttagelser av fiskefartyg.
- c) Undersökning, rättslig uppföljning av överträdelser och sanktioner i enlighet med artikel 25.
- d) Förebyggande åtgärder i enlighet med artikel 25.4.

Dessa åtgärder skall noga dokumenteras. De skall vara effektiva, avskräckande och ha en rimlig omfattning.

Genomförandebestämmelser för denna artikel får antas i enlighet med förfarandet i artikel 31.3.

⁽¹⁾ Budgetförordning av den 21 december 1977 för Europeiska gemenskapernas allmänna budget, i dess ändrade lydelse (EGT L 356, 31.12.1977, s. 1).

*Artikel 25***Uppföljning av överträdelser**

1. Medlemsstaterna skall se till att lämpliga åtgärder vidtas mot ansvariga fysiska eller juridiska personer, även sådana förvaltningsåtgärder eller straffrättsliga åtgärder som överensstämmer med nationell lagstiftning, när det står klart att den gemensamma fiskeripolitikens bestämmelser inte följts.

2. De rättsliga åtgärder som vidtas med stöd av punkt 1 skall vara av sådan art att de i enlighet med tillämpliga bestämmelser i nationell lagstiftning effektivt berövar de ansvariga det ekonomiska utbytet av överträdelsen och framkallar effekter som står i proportion till överträdelsens allvar, i syfte att avskräcka från ytterligare överträdelser av samma slag.

3. Påföljderna av de rättsliga åtgärder som avses i punkt 2 skall beroende på brottets allvar omfatta

- a) böter,
- b) beslag av förbjudna fiskeredskap och fångster,
- c) beslag av fartyget,
- d) tillfälligt stillaliggande för fartyget,
- e) tillfällig indragning av licensen,
- f) återkallande av licensen.

4. Utan att det påverkar de skyldigheter som avses i punkterna 1, 2 och 3 skall rådet besluta nivån för de påföljder som medlemsstaterna skall tillämpa för beteenden som utgör allvarliga överträdelser, enligt förordning (EG) nr 1447/1999.

5. Medlemsstaterna skall anta åtgärder med omedelbar verkan för att förhindra att fartyg, fysiska eller juridiska personer som tagits på bar gärning då de begått en allvarlig överträdelse, enligt definitionen i rådets förordning (EG) nr 1447/1999, fortsätter att göra detta.

*Artikel 26***Kommissionens ansvar**

1. Utan att det påverkar kommissionens ansvar enligt fördraget skall kommissionen utvärdera och kontrollera hur medlemsstaterna tillämpar bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken och underlätta samordningen och samarbetet mellan dem.

2. Om kommissionen anser att det finns tecken som tyder på att bestämmelserna om bevarande, kontroll, inspektion eller tillsyn inom ramen för den gemensamma fiskeripolitiken inte

följs och att detta kan ha en negativ påverkan på de levande akvatiska resurserna eller genomförandet av gemenskapens system för kontroll och tillsyn samt att denna situation snarast bör åtgärdas skall den ge den berörda medlemsstaten en tidsfrist på högst tio arbetsdagar inom vilken medlemsstaten skall visa att bestämmelserna efterlevs samt ge sina synpunkter.

3. Om kommissionen efter det att den tidsfrist som avses i punkt 2 löpt ut finner att det kvarstår tvivel om huruvida bestämmelserna efterlevs skall kommissionen helt eller delvis tillfälligt förbjuda fiskeverksamheten eller landningar av fångst av vissa kategorier av fartyg eller i vissa hamnar, regioner eller områden. Beslutet skall stå i proportion till det hot mot bevarandet av de levande akvatiska resurserna som överträdelserna mot bestämmelserna utgör.

Kommissionen skall häva förbudet inom tio arbetsdagar efter det att medlemsstaten kunnat bevisa att det inte råder något tvivel om att bestämmelserna efterlevs.

4. Om en medlemsstats kvot, tilldelning eller tillgängliga andel anses uttömd får kommissionen vidta omedelbara åtgärder.

5. Trots artikel 23.2 skall kommissionen kontrollera sådan fiskeverksamhet i gemenskapens vatten som bedrivs av fartyg som för tredjelands flagg om så föreskrivs i gemenskapslagstiftningen. I detta syfte skall kommissionen och berörda medlemsstater samarbeta och samordna sina insatser.

6. Närmare bestämmelser för tillämpningen av denna artikel får antas i enlighet med förfarandet i artikel 31.2.

*Artikel 27***Kommissionens utvärdering och inspektioner**

1. Kommissionen får, på eget initiativ och med egna medel, inleda och genomföra revisioner, utfrågningar, kontroller och inspektioner rörande tillämpningen av bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken. Den får särskilt kontrollera följande:

- a) Att medlemsstaterna och deras behöriga myndigheter genomför och tillämpar bestämmelserna.
- b) Att nationella förvaltningsrutiner samt inspektions- och övervakningsverksamhet överensstämmer med bestämmelserna.
- c) Att de handlingar som krävs finns och att de överensstämmer med tillämpliga bestämmelser.
- d) De förhållanden under vilka medlemsstaterna genomför kontroll- och tillsynsverksamheten.

I detta syfte får kommissionen genomföra inspektioner på fartyg liksom i företags och andra organs lokaler med verksamhet som har anknytning till den gemensamma fiskeripolitiken och skall ha tillgång till alla uppgifter och handlingar som krävs för kontrollen.

Medlemsstaterna skall vara kommissionen behjälplig på det sätt krävs för att dessa uppgifter skall kunna utföras.

2. Närmare bestämmelser för tillämpning av denna artikel får antas i enlighet med förfarandet i artikel 31.2.

3. Vart tredje år skall kommissionen utarbeta en utvärderingsrapport om hur medlemsstaterna tillämpar bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken och lägga fram den för Europaparlamentet och rådet.

Artikel 28

Samarbete och samordning

1. Medlemsstaterna skall samarbeta med varandra och med tredjeland för att se till att bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken följs. I detta syfte skall medlemsstaterna bistå andra medlemsstater och tredjeland på det sätt som krävs för att dessa bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken skall kunna efterlevas.

2. Vid kontroll och inspektion av gränsöverskridande fiskeverksamhet skall medlemsstaterna se till att den del av deras insatser som omfattas av detta kapitel samordnas. I detta syfte skall medlemsstaterna utväxla inspektörer med varandra.

3. Medlemsstaterna skall ge tillstånd till de andra medlemsstaternas inspektörer, inspektionsfartyg och inspektionsflygplan att genomföra inspektioner i enlighet med bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken när det gäller fiskeverksamhet i vatten som faller under deras överhöghet eller jurisdiktion och i internationella vatten på de av gemenskapens fiskefartyg som för deras flagg.

4. På grundval av de utnämningar som medlemsstaterna meddelat kommissionen skall kommissionen, i enlighet med förfarandet i artikel 31.2, upprätta en förteckning över de av gemenskapens inspektörer, inspektionsfartyg och inspektionsflygplan som har tillstånd att genomföra inspektioner inom ramen för detta kapitel i gemenskapens vatten och på gemenskapens fiskefartyg.

5. Inspektions- och övervakningsrapporter som utarbetats av gemenskapens inspektörer eller inspektörer från en annan med-

lemsstat eller kommissionens inspektörer skall vara godtagbara som bevis i samtliga medlemsstaters administrativa eller rättsliga förfaranden. De skall ha samma värde med avseende på att fastställa fakta som medlemsstaternas egna inspektions- och övervakningsrapporter.

6. Närmare bestämmelser för tillämpningen av denna artikel får fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 31.2.

KAPITEL VI

BESLUTSFATTANDE OCH SAMRÅD

Artikel 29

Beslutsförfarande

Utom i de fall annat har föreskrivits i den här förordningen skall rådet handla i enlighet med förfarandet i artikel 37 i fördraget.

Artikel 30

Internationella förbindelser

Åtgärder som vidtagits enligt internationella avtal i vilka gemenskapen är part och som blir bindande för gemenskapen skall genomföras i gemenskapslagstiftningen i enlighet med förfarandet i artikel 31.3.

Om dessa åtgärder gäller tilldelningen av fiskemöjligheter skall den första punkten tillämpas efter det att rådet har antagit de åtgärder som föreskrivs i artikel 20.

Artikel 31

Kommittén för fiske och vattenbruk

1. Kommissionen skall biträdas av en kommitté för fiske och vattenbruk (nedan kallad kommittén).

2. När hänvisning sker till denna punkt skall artiklarna 4 och 7 i beslut 1999/468/EG⁽¹⁾ tillämpas. Den tid som avses i artikel 4.3 i beslut 1999/468/EG skall fastställas till 20 arbetsdagar.

3. När hänvisning sker till denna punkt skall artiklarna 5 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas. Den tid som avses i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG skall fastställas till 60 arbetsdagar.

(¹) EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

*Artikel 32***Regionala rådgivande nämnder**

1. Det skall inrättas regionala rådgivande nämnder som skall bidra till att målen i artikel 2.1 uppnås samt ge kommissionen råd i frågor om fiskeförvaltning i vissa havsområden eller fiskezoner.

2. De regionala rådgivande nämnderna skall bestå av representanter från fiske- och vattenbrukssektorerna, sektorerna för miljöskydd och konsumentfrågor, nationella eller regionala förvaltningar samt av vetenskapliga experter från alla medlemsstater vars fiskefartyg bedriver verksamhet i havsområdet eller fiskezonen i fråga. Kommissionen får delta i mötena.

3. De regionala rådgivande nämnderna kan rådfrågas av kommissionen när det gäller dess förslag till åtgärder som skall antas på grundval av artikel 37 i fördraget och som särskilt behandlar fiskbestånd i området i fråga. De kan också rådfrågas av kommissionen och av medlemsstaterna när det gäller andra åtgärder.

4. De regionala rådgivande nämnderna får göra följande:

- a) För kommissionen eller berörd medlemsstat lägga fram rekommendationer och förslag på eget initiativ eller på kommissionens eller en medlemsstats begäran i frågor om fiskeförvaltning.
- b) Underrätta kommissionen eller den berörda medlemsstaten om problem i fråga om genomförandet av gemenskapsbestämmelser i det område de täcker samt lägga fram rekommendationer och förslag till kommissionen eller den berörda medlemsstaten om hur problemen bör lösas.
- c) Utföra annan verksamhet som krävs för deras verksamhet.

*Artikel 33***Förfarande för inrättande av regionala rådgivande nämnder**

Rådet skall besluta om inrättandet av en regional rådgivande nämnd. En regional rådgivande nämnd skall täcka vatten som faller under minst två medlemsstaters jurisdiktion.

*Artikel 34***Vetenskapliga, tekniska och ekonomiska kommittén för fiske**

1. Det ska inrättas en vetenskaplig, teknisk och ekonomisk kommitté för fiske (STECF). Denna kommitté skall rådfrågas när så behövs i frågor som gäller med bevarande och förvaltning av levande akvatiska resurser, även biologiska, ekonomiska, miljömässiga, sociala och tekniska frågor.

2. Kommissionen skall beakta kommitténs utlåtande när den lägger fram förslag om fiskeförvaltning enligt den här förordningen.

KAPITEL VII

SLUTBESTÄMMELSER*Artikel 35***Upphävande**

1. Rådets förordningar (EEG) nr 3760/92 och (EEG) nr 101/76 upphör härmed att gälla.

2. Hänvisningar till bestämmelser i de enligt punkt 1 upphävda förordningarna skall betraktas som hänvisningar till motsvarande bestämmelser i den här förordningen.

*Artikel 36***Översyn**

Kapitel II och III skall ses över före utgången av 2008.

*Artikel 37***Ikraftträdande**

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2003.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

BILAGA I⁽¹⁾

TILLTRÄDE TILL KUSTVATTEN ENLIGT DEFINITIONEN I ARTIKEL 17.2

1. FÖRENADE KUNGARIKETS KUSTVATTENOMRÅDEN

A. TILLTRÄDE FÖR FRANKRIKE

Geografiskt område	Art	Mängd eller särskilda karaktäristika
Förenade kungarikets kust (6–12 sjömil)		
1. Berwick-upon-Tweed österut Coquet Island österut	Sill	Obegränsad
2. Flamborough Head österut Spurn Head österut	Sill	Obegränsad
3. Lowestoft österut Lyme Regis söderut	Alla arter	Obegränsad
4. Lyme Regis söderut Eddystone söderut	Demersala arter	Obegränsad
5. Eddystone söderut Longships åt sydväst	Demersala arter Kammusslor Hummer Languster	Obegränsad Obegränsad Obegränsad Obegränsad
6. Longships åt sydväst Hartland Point åt nordväst	Demersala arter Languster Hummer	Obegränsad Obegränsad Obegränsad
7. Från Hartland Point till en linje dragen från nordspetsen på Lundy Island	Demersala arter	Obegränsad
8. Från en linje väst om Lundy Island till Cardigan Harbour	Alla arter	Obegränsad
9. Point Lynas norrut Morecambe Light Vessel österut	Alla arter	Obegränsad
10. Country Down	Demersala arter	Obegränsad
11. New Island åt nordost ⁽¹⁾ Sanda Island åt sydväst	Alla arter	Obegränsad
12. Port Stewart norrut Barra Head västerut	Alla arter	Obegränsad
13. Latitud 57°40' N Butt of Lewis västerut	Alla arter utom skaldjur	Obegränsad
14. St Kilda, Flannan Islands	Alla arter	Obegränsad
15. Väster om en linje som förbinder Butt of Lewis fyr med punkten 59°30' N, 5°45' V	Alla arter	Obegränsad

⁽¹⁾ Rättelse, EGT L 73, 19.3.1983, s. 42.

⁽¹⁾ Alla begränsningar är beräknade från medlemsstaternas baslinjer vid den tidpunkt då rådets förordning (EEG) nr 170/83 antogs och för de stater som anslöt sig till gemenskapen efter detta datum vid tidpunkten för deras anslutning.

B. TILLTRÄDE FÖR IRLAND

Geografiskt område	Art	Mängd eller särskilda karaktärstika
Förenade kungarikets kust (6–12 sjömil)		
1. Point Lynas norrut Mull of Galloway söderut	Demersala arter Havskräfta	Obegränsad Obegränsad
2. Mull of Oa västerut Barra Head västerut	Demersala arter Havskräfta	Obegränsad Obegränsad

C. TILLTRÄDE FÖR TYSKLAND

Geografiskt område	Art	Mängd eller särskilda karaktärstika
Förenade kungarikets kust (6–12 sjömil)		
1. Öster om Shetlandsöarna och Fair Isle mellan linjer dragna rakt åt sydost från Sumburgh Heads fyr rakt åt nordost från Skroos fyr och rakt åt sydväst från Skadans fyr	Sill	Obegränsad
2. Berwick-upon-Tweed österut Whitby High fyr österut	Sill	Obegränsad
3. North Forelands fyr österut Dungeness nya fyr söderut	Sill	Obegränsad
4. Zonen omkring St Kilda	Sill Makrill	Obegränsad Obegränsad
5. Butt of Lewis fyr västerut till den linje där Butt of Lewis fyr går samman med punkten 59°30' N–5°45' V	Sill	Obegränsad
6. Zonen omkring North Rona och Sulisker (Sulasgeir)	Sill	Obegränsad

D. TILLTRÄDE FÖR NEDERLÄNDERNA

Geografiskt område	Art	Mängd eller särskilda karaktärstika
Förenade kungarikets kust (6–12 sjömil)		
1. Öster om Shetlandsöarna och Fair Isle mellan linjer dragna rakt åt sydost från Sumburgh Heads fyr rakt åt nordost från Skroos fyr och rakt åt sydväst från Skadans fyr	Sill	Obegränsad
2. Berwick-upon-Tweed österut Flamborough Head österut	Sill	Obegränsad
3. North Foreland österut Dungeness nya fyr söderut	Sill	Obegränsad

E. TILLTRÄDE FÖR BELGIEN

Geografiskt område	Art	Mängd eller särskilda karaktärstika
Förenade kungarikets kust (6–12 sjömil)		
1. Berwick-upon-Tweed österut Coquer Island österut	Sill	Obegränsad
2. Cromer norrut North Foreland österut	Demersala arter	Obegränsad
3. North Foreland österut Dungeness nya fyr söderut	Demersala arter Sill	Obegränsad Obegränsad
4. Dungeness nya fyr söderut Selsey Bill söderut	Demersala arter	Obegränsad
5. Straight Point åt sydost South Bishop åt nordväst	Demersala arter	Obegränsad

2. IRLANDS KUSTVATTENOMRÅDE

A. TILLTRÄDE FÖR FRANKRIKE

Geografiskt område	Art	Mängd eller särskilda karaktärstika
Irlands kust (6–12 sjömil)		
1. Erris head åt nordväst Sybil Point västerut	Demersala arter Havskräfta	Obegränsad Obegränsad
2. Mizen Head söderut Stags söderut	Demersala arter Havskräfta Makrill	Obegränsad Obegränsad Obegränsad
3. Stags söderut Cork söderut	Demersala arter Havskräfta Makrill Sill	Obegränsad Obegränsad Obegränsad Obegränsad
4. Cork söderut Carnsore Point söderut	Alla arter	Obegränsad
5. Carnsore Point söderut Haulbowline åt sydost	Alla arter, utom skaldjur	Obegränsad

B. TILLTRÄDE FÖR FÖRENADE KUNGARIKET

Geografiskt område	Art	Mängd eller särskilda karaktärstika
Irlands kust (6–12 sjömil)		
1. Mine Head söderut Hook Point	Demersala arter Sill Makrill	Obegränsad Obegränsad Obegränsad
2. Hook Point Carlingford Lough	Demersala arter Sill Makrill Havskräfta Kammusslor	Obegränsad Obegränsad Obegränsad Obegränsad Obegränsad

C. TILLTRÄDE FÖR NEDERLÄNDERNA

Geografiskt område	Art	Mängd eller särskilda karaktärstika
Irlands kust (6–12 sjömil)		
1. Stags söderut Carnsore Point söderut	Sill Makrill	Obegränsad Obegränsad

D. TILLTRÄDE FÖR TYSKLAND

Geografiskt område	Art	Mängd eller särskilda karaktärstika
Irlands kust (6–12 sjömil)		
1. Old Head of Kinsale söderut Carnsore Point söderut	Sill	Obegränsad
2. Cork söderut Carnsore Point söderut	Makrill	Obegränsad

E. TILLTRÄDE FÖR BELGIEN

Geografiskt område	Art	Mängd eller särskilda karaktärstika
Irlands kust (6–12 sjömil)		
1. Cork söderut Carnsore Point söderut	Demersala arter	Obegränsad
2. Wicklow Head österut Carlingford Lough åt sydost	Demersala arter	Obegränsad

3. BELGIENS KUSTVATTENOMRÅDEN

Geografiskt område	Medlemsstat	Art	Mängd eller särskilda karaktärstika
6–12 sjömil	Nederländerna Frankrike	Alla arter Sill	Obegränsad Obegränsad

5. TYSKLANDS KUSTVATTENOMRÅDE

Geografiskt område	Medlemsstat	Art	Mängd eller särskilda karaktäristika	
Nordsjökusten (3 till 12 sjömil) alla kuster	Danmark	Demersala arter Skarpsill Tobisar	Obegränsad Obegränsad Obegränsad	
	Nederländerna	Demersala arter Räkor	Obegränsad Obegränsad	
	Dansktyska gränsen till den norra änden av Amrum vid 54°43' N	Danmark	Räkor	Obegränsad
	Zonen omkring Helgoland	Förenade kungariket	Torsk Rödspätta	Obegränsad Obegränsad
Östersjökusten	Danmark	Torsk Rödspätta Sill/strömning Skarpsill Ål Vitling Makrill	Obegränsad Obegränsad Obegränsad Obegränsad Obegränsad Obegränsad Obegränsad	

6. FRANKRIKES OCH DE UTOMEUROPEISKA FRANSKA DEPARTEMENTENS KUSTVATTENOMRÅDEN

Geografiskt område	Medlemsstat	Art	Mängd eller särskilda karaktäristika
Nordöstra atlantkusten (6–12 sjömil) Belgiskfranska gränsen till öster om departementet Manche (Vire–Grandcamp les Bains mynning 49°23'30" N–1°2' V i riktning NNO) Dunkerque (2°20' O) till Cap d'Antifer (0°10' O) Belgiskfranska gränsen till Cap d'Alprech västerut (50°42'30" N–1°33'30" O)	Belgien	Demersala arter Kammusslor	Obegränsad Obegränsad
	Nederländerna	Alla arter	Obegränsad
	Tyskland	Sill	Obegränsad endast under oktober–december
	Förenade kungariket	Alla arter	Obegränsad
Atlantkusten (6–12 sjömil) Spanskfranska gränsen till 46°08' N	Spanien	Ansjovis Sardin	— Riktat fiske, Obegränsad endast fr.o.m. 1 mars till 30 juni, — Fiske med levande bete endast 1 juli – 31 oktober — Obegränsad endast fr.o.m. 1 januari t.o.m. 28 februari och fr.o.m. 1 juli t.o.m. 31 december — Dessutom skall verksamhet som gäller ovannämnda arter bedrivas i enlighet med och inom de begränsningar som gällde under 1984
Medelhavskusten (6–12 sjömil) Spanska gränsen Cap Leucate	Spanien	Alla arter	Obegränsad (1)

(1) Anslutningsakten från 1985.

7. SPANIENS KUSTVATTENOMRÅDEN

Geografiskt område	Medlemsstat	Art	Mängd eller särskilda karaktärstika
Atlantkusten (6–12 sjömil) Fransks spanska gränsen till Cap Mayors fyr (3°47' V)	Frankrike	Pelagiska arter	Obegränsad i enlighet med och inom de begränsningar för verksamheten som gällde 1984
Medelhavskusten (6–12 sjömil) Franska gränsen/Cap Creus	Frankrike	Alla arter	Obegränsad ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Anslutningsakten från 1985.

8. NEDERLÄNDERNAS KUSTVATTENOMRÅDEN

Geografiskt område	Medlemsstat	Art	Mängd eller särskilda karaktärstika
(3–12 sjömil) hela kusten	Belgien Danmark	Alla arter Demersala arter Skarpsill Tobisar Taggmakrill	Obegränsad Obegränsad Obegränsad Obegränsad Obegränsad
	Tyskland	Torsk Räkor	Obegränsad Obegränsad
(6–12 sjömil) hela kusten	Frankrike	Alla arter	Obegränsad
Texels sydpunkt västerut till gränsen mellan Nederländerna och Tyskland	Förenade kungariket	Demersala arter	Obegränsad

BILAGA II

SHETLANDSBOXEN

A. Geografisk avgränsning

Från en punkt på Skottlands västra kust vid lat. 58 °30'N till 59 °30'N- 6 °15'V
 Från 58 °30' N – 6 °15' V till 59 °30' N – 5 °45' V
 Från 59 °30' N – 5 °45' V till 59 °30' N – 3 °45' V
 längs en 12 sjömil lång linje norr om Orkneyöarna
 Från 59 °30' N – 3 °00' V till 61 °00' N – 3 °00' V
 Från 61 °00' N – 3 °00' V till 59 °30' N – 3 °45' V
 längs en 12 sjömil lång linje norr om Shetlandsöarna
 Från 59 °30' N – 3 °00' V till 59 °30' N – 0 °00' V
 Från 59 °30' N – 0 °00' V till 59 °30' N – 1 °00' V
 Från 59 °30' N – 1 °00' V till 59 °00' N – 1 °00' V
 Från 59 °00' N – 1 °00' V till 59 °00' N – 2 °00' V
 Från 59 °00' N – 2 °00' V till 58 °30' N – 2 °00' V
 Från 58 °30' N – 2 °00' V till 58 °30' N – 3 °00' V
 Från 58 °30' N – 3 °00' V till Skottlands östra kust vid latitud 58 °30' N.

B. Tillåten fiskeansträngning

Högsta tillåtna antal fartyg med en längd mellan perpendiklarna på minst 26 m ⁽¹⁾ som får fiska efter demersala arter, med undantag av vitlinglyra och blåvitling ⁽²⁾:

Medlemsstat	Antal tillåtna fiskefartyg
Frankrike	52
Förenade kungariket	62
Tyskland	12
Belgien	2

⁽¹⁾ Längd mellan perpendiklarna i enlighet med kommissionens förordning (EEG) nr 2930/86 (EGT L 274, 25.9.1986, s. 1).

⁽²⁾ Fartyg som fiskar efter vitlinglyra och blåvitling kan bli föremål för särskilda kontrollåtgärder när det gäller fiskeredskap och andra än ovan angivna arter ombord.

Förslag till rådets förordning om ändring av förordning (EG) nr 2792/1999 om föreskrifter och villkor för gemenskapens strukturstöd inom fiskesektorn

(2002/C 203 E/39)

(Text av betydelse för EES)

KOM(2002) 187 slutlig — 2002/0116(CNS)

(Framlagt av kommissionen den 29 maj 2002)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA
FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artiklarna 36 och 37 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande, och

av följande skäl:

- (1) Förordning (EG) nr 2792/1999 av den 17 december 1999 om föreskrifter och villkor för gemenskapens strukturstöd inom fiskesektorn⁽¹⁾ innehåller bestämmelser om omstrukturering av gemenskapens fiskesektor.
- (2) Tillämpningsperioden för rådets beslut 97/413/EG av den 26 juni 1997 om mål och närmare bestämmelser för omstruktureringen av gemenskapens fiskerisektor under perioden från och med den 1 januari 1997 till och med den 31 december 2001 i syfte att uppnå bestående jämvikt mellan resurserna och utnyttjandet av dessa⁽²⁾ har förlängts och upphör att gälla den 31 december 2002.
- (3) Lämpliga bestämmelser bör föreskrivas för den period som inleds den 1 januari 2003.
- (4) Politiken för omstrukturering av fiskesektorn måste garantera överensstämmelse med andra aspekter av den gemensamma fiskeripolitiken, i synnerhet målet att uppnå en stabil och varaktig balans mellan fiskeflottornas kapacitet och de fiskemöjligheter som finns tillgängliga för dem i och utanför gemenskapens vatten.
- (5) Eftersom denna balans endast kan uppnås genom kapacitetsminskning bör det ekonomiska stödet från gemenskapen till fiskesektorn via Fonden för fiskets utveckling (FFU) koncentreras till skrotning av fiskefartyg och det bör inte längre beviljas offentligt stöd till förnyelse av flottan.
- (6) Av samma skäl bör åtgärder för att utrusta och modernisera fiskefartyg begränsas antingen till åtgärder för att förbättra säkerheten, navigering, hygien, produktkvalitet, produktsäkerhet och arbetsvillkor eller till åtgärder för att förbättra fiskeredskapens selektivitet, även i syfte att minska bifångsterna och inverkan på livsmiljön. Dessa åtgärder bör berättiga till stöd från FFU på villkor att de inte leder till ökad fiskeansträngning.
- (7) FFU-stöd bör beviljas till åtgärder till förmån för småskaligt kustfiske på villkor att åtgärderna inte ökar fiskeansträngningen i känsliga marina ekosystem vid kusterna, eller på villkor att de bidrar till att minska släpredskapens inverkan på havsbottens flora och fauna.
- (8) Överföringar av gemenskapens fiskefartyg till tredjeland, även sådana som görs inom ramen för gemensamma företag, bidrar inte till att stärka hållbara fisken utanför gemenskapens vatten, och det bör därför inte längre beviljas offentligt stöd till sådana överföringar.
- (9) Socioekonomiska åtgärder syftar till att stödja omskolning av yrkesfiskare för att hjälpa dem att uppnå heltidssysselsättning utanför havsfisket. Sådana åtgärder kan också syfta till att stödja diversifieringen av deras verksamhet till annan verksamhet än havsfisket och därmed ge dem möjlighet att fortsätta fiska på deltid, förutsatt att detta bidrar till en minskning av deras fiskeansträngning.
- (10) Det bör fastställas närmare bestämmelser för beviljande av ersättning och tidsbegränsning av denna i de fall då rådet antar en flerårig förvaltningsplan eller om kommissionen eller en eller flera medlemsstater vidtar nödatgärder.
- (11) Artiklarna 87–89 i fördraget bör tillämpas på stöd som medlemsstaterna beviljar till fiske- och vattenbrukssektorn. För att påskynda kommissionens återbetalning av de belopp som medlemsstaterna förskottat, bör ett undantag medges från ovannämnda princip för medlemsstaternas obligatoriska finansiella deltagande i åtgärder som samfinansieras av gemenskapen och som omfattas av de utvecklingsplaner som avses i förordning (EG) 1260/1999 av den 21 juni 1999 om allmänna bestämmelser för strukturfonderna⁽³⁾.

⁽¹⁾ EGT L 337, 30.12.1999, s. 10. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 179/2002 (EGT L 31, 1.2.2002, s. 25).

⁽²⁾ EGT L 175, 3.7.1997, s. 27. Beslutet ändrat genom beslut 2002/70/EG (EGT L 31, 1.2.2002, s. 77).

⁽³⁾ EGT L 161, 26.6.1999, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1447/2001 (EGT L 198, 21.7.2001, s. 1).

(12) Av formella skäl bör alla åtgärder som innebär offentlig finansiering som är mer omfattande än bestämmelserna om obligatoriskt finansiellt deltagande i förordning (EG) nr 2792/1999 eller i förordning (EG) nr [...] om införande av en nödåtgärd från gemenskapen för skrotning av fiskefartyg behandlas som en helhet inom ramen för artiklarna 87–89 i fördraget.

(13) Förordning (EG) nr 2792/1999 bör därför ändras.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EG) nr 2792/1999 ändras på följande sätt:

1. I artikel 1 skall följande punkt läggas till:

”3. Åtgärder som antas enligt punkterna 1 och 2 får inte öka fiskeansträngningen.”

2. Artikel 2 skall ersättas med följande:

”Artikel 2

Medel

Fonden för fiskets utveckling, nedan kallad FFU, får, på de villkor som föreskrivs i denna förordning, ge stöd till de åtgärder som anges i avdelningarna II, III och IV, inom de områden som täcks av den gemensamma fiskeripolitiken enligt definitionen i artikel 1 i förordning (EG) nr [...] [om bevarande och hållbart utnyttjande av fiskeresurserna inom ramen för den gemensamma fiskeripolitiken] och om inte annat sägs i artikel 16 och artikel 23.4 i den förordningen.”

3. Artikel 3 skall ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 skall ersättas med följande:

”1. Programplaneringen, enligt artikel 9 a i förordning (EG) nr 1260/1999, skall vara förenlig med målen för den gemensamma fiskeripolitiken och särskilt med bestämmelserna i kapitel III i förordning (EG) nr [...] [om bevarande och hållbart utnyttjande av fiskeresurserna inom ramen för den gemensamma fiskeripolitiken]. I detta syfte skall programplaneringen vid behov ses över och särskilt vid tillämpning av de begränsningar av fiskeansträngningen som beslutas enligt artiklarna 5 och 6 i förordning (EG) nr [...] [om bevarande och hållbart utnyttjande av fiskeresurserna inom ramen för den gemensamma fiskeripolitiken].

Programplaneringen skall täcka samtliga områden som avses i avdelningarna II, III och IV i denna förordning.”

b) Punkt 3 skall ersättas med följande:

”3. I de utvecklingsplaner som definieras i artikel 9 b i förordning (EG) nr 1260/1999, skall det påvisas att offentligt stöd är nödvändigt för de uppsatta målen, och särskilt att de berörda fiskefartygen utan offentligt stöd inte kan moderniseras samt att de planerade åtgärderna inte kommer att äventyra fiskets hållbarhet.

Planernas innehåll fastställs i bilaga I.”

c) Punkt 4 skall utgå.

4. Artiklarna 4 och 5 skall utgå.

5. Avdelning II skall ersättas med följande:

”AVDELNING II

ÅTGÄRDER FÖR ATT ANPASSA FISKEANSTRÄNGNINGEN”

6. Artikel 6 skall utgå.

7. Artikel 7 skall ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 skall ersättas med följande:

”1. Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att följa bestämmelserna i kapitel III i förordning (EG) nr [...] [om bevarande och hållbart utnyttjande av fiskeresurserna inom ramen för den gemensamma fiskeripolitiken].

Om det är nödvändigt skall detta uppnås antingen genom att stoppa fartygens fiskeverksamhet definitivt, i enlighet med tillämpliga bestämmelser i bilaga III, eller genom att begränsa den eller genom en kombination av dessa båda åtgärder.”

b) Punkt 3 skall ersättas med följande:

”3. Fartygs fiskeverksamhet kan stoppas definitivt genom skrotning av fartyget.”

c) Punkt 4 skall utgå.

d) I punkt 5 skall b, c och d utgå.

e) Punkterna 6 och 7 skall utgå.

8. Artikel 8 skall utgå.

9. Artikel 9 skall ersättas med följande:

”Artikel 9

Offentligt stöd för utrustning eller modernisering av fiskefartyg

1. Offentligt stöd får beviljas för utrustning av fiskefartyg, inbegripet för användning av mer selektiva fiskemetoder, eller modernisering av fiskefartyg under förutsättning att följande villkor är uppfyllda:

- a) Stödet berör inte kapacitet i fråga om tonnage eller maskinstyrka.
- b) Stödet är inte avsett att öka fiskeredskapens effektivitet.
- c) Innehållet i de planer som avses i artikel 3.3 överensstämmer med bilaga I.
- d) Villkoren i bilaga III är uppfyllda.

2. Följderna av att bevilja offentligt stöd skall redovisas i den årliga genomföranderapport som avses i artikel 21.

3. De utgifter som berättigar till offentligt stöd för utrustning eller modernisering av fiskefartyg får inte överstiga beloppen i tabell 1 i bilaga IV.”

10. Artikel 10 skall ersättas med följande:

”Artikel 10

Gemensamma bestämmelser om fiskeflottor

Offentligt stöd till modernisering och utrustning enligt denna förordning skall betalas ut tidsproportionellt när det berörda fiskefartyget stryks ur gemenskapens register över fiskefartyg, inom fem år från det att moderniseringen utförts.”

11. Artikel 11 skall ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 skall ersättas med följande:

”1. I denna artikel skall med ’småskaligt kustfiske’ avses fiske som bedrivs av fiskefartyg med en total längd på under tolv meter som inte använder släpredskap.”

b) Punkt 4 skall ersättas med följande:

”4. Vid tillämpningen av punkt 3 kan bland annat följande projekt betraktas som integrerade, kollektiva projekt:

- Säkerhetsutrustning ombord och förbättring av sanitära förhållanden och arbetsförhållanden.
- Tekniska innovationer (tekniker för mer selektivt fiske) som inte ökar fiskeansträngningen.

— Organisation av produktions-, berednings- och saluföringskedjan (främjande och mervärde för produkterna).

— Omskolning eller yrkesutbildning.”

12. Artikel 12 skall ändras på följande sätt:

a) Punkt 3 c skall ersättas med följande:

”c) Beviljande av ej förnybara, individuella kompensationsbetalningar till fiskare som kan visa att de har arbetat minst fem år som fiskare, för

i) omskolning av dem till andra yrkesområden än havsfiske, inom ramen för en individuell eller kollektiv social plan på grundval av en bidragsberättigande kostnad på högst 50 000 euro per enskild förmånstagare. Förvaltningsmyndigheten skall fastställa det individuella beloppet beroende på storleken på omskolningsprojektet samt förmånstagarens finansiella åtagande.

ii) diversifiering av deras verksamhet till andra områden än havsfiske, inom ramen för ett individuellt eller kollektivt diversifieringsprojekt på grundval av en bidragsberättigande kostnad på högst 20 000 euro per enskild förmånstagare. Förvaltningsmyndigheten skall fastställa det individuella beloppet beroende på storleken på diversifieringsprojektet samt förmånstagarens investering.”

b) I punkt 4 skall d ersättas med följande:

”d) att den ersättning som avses i punkt 3 c i för omställning återbetalas tidsproportionellt om förmånstagaren återupptar sin fiskeverksamhet inom mindre än fem år efter det att ersättningen betalats ut till honom och att den ersättning för diversifiering som avses i punkt 3 c ii bidrar till en minskning av fiskeansträngningen på de fiskefartyg där förmånstagaren är verksam.”

c) Punkt 6 skall utgå.

13. Artikel 16 skall ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 skall ändras på följande sätt:

i) Punkt a skall ersättas med följande:

”a) Vid oförutsebara händelser, särskilt sådana som orsakas av biologiska omständigheter: Ersättningen får betalas ut under högst tre på varandra följande månader eller sex månader under perioden 2000–2006. Förvaltningsmyndigheten skall i förväg förse kommissionen med vetenskapligt underlag för dessa omständigheter.”

ii) Punkt c skall ersättas med följande:

”c) När en flerårig förvaltningsplan antas av rådet eller om kommissionen eller en eller flera medlemsstater beslutar om nödgärder: Ersättning får betalas ut av en medlemsstat under högst ett år.”

b) Punkt 3 skall ersättas med följande:

”3. Det finansiella bidraget från FFU till de åtgärder som avses i punkterna 1 och 2 får per medlemsstat och för hela perioden 2000–2006 inte överskrida den högsta av följande två trösklar: En miljon euro eller 4 % av det ekonomiska bidrag från gemenskapen som beviljas sektorn i den berörda medlemsstaten.

När det gäller en flerårig förvaltningsplan som antagits av rådet eller nödgärder som kommissionen beslutat får dessa trösklar överskridas på villkor att åtgärderna omfattar ett system för att ta fartyg ur bruk som syftar till att inom två år efter det att åtgärden vidtagits dra in ett antal fiskefartyg med en fiskeansträngning som minst motsvarar ansträngningen för de fiskefartyg vars fiskeverksamhet upphör till följd av planen eller nödgärden.

För att kommissionen skall godkänna finansiering från FFU skall medlemsstaten anmäla åtgärden till kommissionen och översända en detaljerad beräkning av bidragen. Åtgärden skall träda i kraft efter det att kommissionen meddelat medlemsstaten sitt godkännande.

Förvaltningsmyndigheten skall fastställa det ersättningsbelopp som avses i punkterna 1 och 2 och som skall betalas ut i enskilda fall med hänsyn till relevanta parametrar, så som de faktiska förlusterna, omfattningen av omställningsåtgärderna, återhämtningsplanen, eller insatserna i fråga om teknisk anpassning.”

c) Punkt 4 skall ersättas med följande:

”4. Återkommande säsongsanknutet upphörande av fiskeverksamheten skall inte berättiga till ersättning enligt punkterna 1, 2 och 3.”

14. Artikel 18 skall ersättas med följande:

”Artikel 18

Iakttagande av villkoren för intervention

Förvaltningsmyndigheten skall se till att de särskilda villkor för intervention som avses i bilaga III iakttas.

Den skall dessutom försäkra sig om att förmånstagarna har nödvändig teknisk kapacitet och att företagen är ekonomiskt bärkraftiga samt att de följer den gemensamma fiskeripolitikens bestämmelser innan stöd beviljas. Om det under stödperioden visar sig att förmånstagaren inte följer den gemensamma fiskeripolitikens bestämmelser skall stödet återbetalas.

Tillämpningsföreskrifter för denna artikel får fastställas enligt artikel 23.2.”

15. Artikel 19 skall ersättas med följande:

”Artikel 19

Obligatoriska ekonomiska bidrag och statligt stöd

1. Utan att det påverkar punkt 2 skall artiklarna 87–89 i fördraget tillämpas på stöd som medlemsstaterna beviljar till fiske- och vattenbrukssektorn.

2. Artiklarna 87–89 i fördraget skall inte tillämpas på medlemsstaternas obligatoriska finansiella deltagande i åtgärder som samfinansieras av gemenskapen och som omfattas av de utvecklingsplaner som avses i artikel 3.3 i den här förordningen och som definieras i artikel 9 b i förordning (EG) 1260/1999 eller i artikel [...] i rådets förordning (EG) nr [...] om en gemenskapsåtgärd för skrotning av fiskefartyg.

3. Åtgärder som innebär offentlig finansiering som är mer omfattande än bestämmelserna i denna förordning eller i förordning (EG) nr [...] om en gemenskapsåtgärd för skrotning av fiskefartyg och som gäller obligatoriskt finansiellt deltagande, enligt punkt 2 i denna artikel, skall behandlas som en helhet på grundval av artikel 1.”

16. Artikel 22 skall ersättas med följande:

”Artikel 22

Kommittéförfarande

De åtgärder som krävs för att genomföra denna förordning och som rör de frågor som anges i artiklarna 4, 5, 6, 8, 10, 15, 18 och 21 skall antas i enlighet med förvaltningsförfarandet i artikel 23.2.”

17. Artikel 23 skall ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 a skall ersättas med följande:

”a) Kommittén för fiskets och vattenbrukets struktur, som inrättades genom artikel 51 i förordning (EG) nr 1260/1999, för att genomföra artiklarna 8, 15 och 21, och”

Artikel 2

Bilagorna I–IV skall ändras i enlighet med bilagan till den här förordningen.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft 1 januari 2003.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

BILAGA

1. Bilaga I skall ändras på följande sätt:
  - a) Punkt 1 c skall ersättas med följande:

"c) Behoven inom sektorn."
  - b) Punkt 2 d i skall ersättas med följande:

"i) Indikatorer avseende flottans utveckling i förhållande till målen för de fleråriga förvaltningsplanerna."
2. Bilaga II skall utgå.
3. Bilaga III skall ändras på följande sätt:
  - a) Titeln på punkt 1 skall ersättas med följande:

"1. Genomförande av åtgärder för att anpassa fiskeansträngningen (avdelning II)"
  - b) Punkt 1.0 skall ersättas med följande:

"1.0 *Fartygens ålder*

Enligt denna förordning skall ett fartygs ålder anges i heltal som skillnaden mellan det år då förvaltningsmyndigheten beslutade att bevilja ett bidrag eller stöd och det år då fartyget togs i bruk enligt definitionen i förordning (EEG) nr 2930/86 av den 22 september 1986 om definition av fiskefartygs egenskaper (¹)."
  - c) Punkt 1.1 b iv skall utgå.
  - d) Punkt 1.1 c och d skall utgå.
  - e) Punkterna 1.2 och 1.3 skall utgå.
  - f) Titeln på punkt 1.4 skall ersättas med följande:

"1.4 *Modernisering av fiskefartyg (artikel 9)*"
  - g) Punkt 1.4 b i skall utgå.
  - h) Punkt 1.4 b ii skall ersättas med följande:

"ii) förbättring av kvaliteten och säkerheten på de produkter som fångas och bereds ombord, användning av mer selektiva fisketekniker och bättre och beredningstekniker och tillämpning av de lagar och andra författningar som gäller hygien, och/eller"
  - i) Följande punkt 1.5 skall läggas till:

"1.5 *Socioekonomiska åtgärder (artikel 12)*

Åtgärder för stöd till utbildning av yrkesfiskare eller diversifiering av deras verksamhet utanför havsfisket måste leda till att stödmottagarna minskar sin fiskeansträngning även om de fortsätter att fiska på deltid."
  - j) Punkt 2.5 b skall utgå.

(¹) EGT L 274, 25.9.1986, s. 1. Förordningen ändrad genom förordning (EG) nr 3259/1994 av den 22 december 1994 (EGT L 339, 29.12.1994, s. 11).

4. I bilaga IV skall den text som föregår tabell 3 i punkt 2 ersättas med följande:

"2. Satsen för finansiellt deltagande

- a) För alla åtgärder som avses i avdelningarna II, III och IV skall gemenskapens finansiella deltagande A), det sammanlagda offentliga finansiella deltagandet (nationellt, regionalt och annat) från den berörda medlemsstaten B) samt eventuellt finansiellt deltagande från privata stödmottagare C) begränsas enligt följande, uttryckt i procent av stödberättigande kostnader:

Grupp 1:

Bidrag för definitivt upphörande av verksamheten (artikel 7), småskaligt kustfiske (artikel 11), socioekonomiska åtgärder (artikel 12), skydd och utveckling av akvatiska resurser (artikel 13.1 a), anläggningar i fiskehamnar utan finansiellt deltagande av privata stödmottagare (artikel 13.1 c), åtgärder för att finna och främja nya avsättningsmöjligheter utan deltagande av privata stödmottagare (artikel 14), åtgärder som genomförs av branschen utan finansiellt deltagande av privata stödmottagare (artikel 15), bidrag för tillfälligt upphörande med verksamhet och annan ekonomisk ersättning (artikel 16), nyskapande åtgärder samt tekniskt stöd, inklusive pilotprojekt som genomförs av offentliga organ (artikel 17).

Grupp 2:

Modernisering av fiskefartyg (artikel 9).

Grupp 3:

Vattenbruk (artikel 13.1 b), anläggningar i fiskehamnar med finansiellt deltagande av privata stödmottagare (artikel 13.1 c), beredning och saluföring (artikel 13.1 d), inlandsfiske (artikel 13.1 e), åtgärder för att finna och främja nya avsättningsmöjligheter med finansiellt deltagande av privata stödmottagare (artikel 14), åtgärder som genomförs av branschen med finansiellt deltagande av privata stödmottagare (artikel 15.2).

Grupp 4:

Pilotprojekt som inte genomförs av offentliga organ (artikel 17).

- b) Med avseende på operationer som rör skydd och utveckling av akvatiska resurser (artikel 13.1 a), utrustning i fiskehamnar (artikel 13.1 c), åtgärder för att finna och främja nya avsättningsmöjligheter (artikel 14) och åtgärder som genomförs av branschen (artikel 15), skall förvaltningsmyndigheten fastställa huruvida de skall inordnas under grupp 1 eller grupp 3, i synnerhet på grundval av följande överväganden:

- Kollektiva kontra individuella intressen.
  - Kollektiva kontra individuella stödmottagare (producentorganisationer, branschorganisationer).
  - Offentlig tillgång till resultaten av operationen kontra privat ägande och kontroll.
  - Finansiellt deltagande av kollektiva organ, forskningsinstitutioner."
-